පිරුවානා පොත් වහන්සේ

v

පටුන

Е

			പ		
	8	ටුව			පිටුව
	පුස්තාවනා	vii	15	සුරිය පරිත්තං - සූරිය පිරිත	172
	පුර්විකාව	xi		-	
	පුර්වකාව පයුමක භාණවාරං-පෙළ	X1	10.	ධජග්ග සුත්තං - ධජග්ග සූතුය දුතියක භාණවාරං - දෙවන බණවර	173
1.	සරණාගමනං	35	17	මහා කසසපතෙථර බොජ්ඣච්ග පරිතතං-	
2.	දස සිකබාපදානි	36	17.	මහා කසුපතෙථර බොජ්ඣඞ්ග පිරිත	177
2. 3.	සාමණෙර පඤා	37	18.		
J. 4.	දවතතිංසාකාරෝ	37	10.	මහා මොග්ගල්ලානභෙර බොජ්ඣංග පිරිත	179
 5.	පච්චවෙකඛණා	38	19	මහා චුන්දතෙථර බොජඣඞා පරිතතං -	179
6.	දසධමම සුතතං	39	1.	මහා චුන්දභෝර බොජඣඞග පිරිත	181
7.	මහා මඩාල සුතතං	41	20	ගිරීමානන්ද සුකතං - ගිරීමානන්ද සූනුය	182
8.	රතන සුකතං	43		ඉසිගිලි සුතතං - ඉසිගිලි සූතුය	182
9.	කරණීය-මෙතත සුතතං	47	_	අතිරෙකානී සත්ත සුත්තානී	107
	බහධ පරිතතං	49		අතිරේක සප්ත සූතුයෝ	
11.		51	1.	ධම්මචක්කපවත්තන සුත්තං -	
	මිතතානිසංස සුතතං	52	l "	දම්සක් පැවැතුම් සුතුර	191
	මොර පරිතතං	54	2.	මහාසමය සුතතං - මහාසමය සූනුය	197
	චඤ පරිතතං	55	3.	ආලවක සුත්තං - ආලවක සූතුය	205
15.	සූරිය පරිතතං	56	4.	කසීභාරද්වාජ සුතතං - කසීභාරද්වාජ සූතුය	208
	ධජගග පරිතතං	58	5.	පරාභව සුතකං - පරාභව සූනුය	211
	දුතියක භාණවාරං	20	6.	අග්ගික භාරද්වාජ සුතතං -	211
17.	මහා කසසපතෙථර බොජඣඞග පරිතතං	62	l .	අග්ගික භාරද්වාජ සූතුය	
	මහා මොඟාලලානපොර	02		(වසල සුක්තං - වසල සූතුය)	214
	බොජඣඞග පරිතතං	64	7.	සචවවිභඞා සුත්තං - සචවවිභඞා සූතුය	218
19.	මහා චුඤතෝර බොජඣඞග පරිතතං	67	"	තතියක භාණවාරං - තුන්වන බණවරයි	210
20.	ගිරිමානඥ සුතතං	69	1.	ආටානාටිය සුතුතං - ආටානාටිය සූතුය	
21.	ඉසිගිලි සුතතං	77	l "	(පඨමක භාණවාරං - පළමුවන බණවර)	227
211	අතිරේකානි සත්ත සුත්තානි			චතුත්ථක භාණවාරං - සතරවන බණවර	
1.	ධම්මචකකපාවත්තන සුත්තං	82	1.	ආටානාටිය සුත්තං - ආටානාටිය සූතුය	
2.	මහාසමය සුතතං	93	-	(දුනියක භාණවාරං - දෙවන බණවර)	237
3.	ආලවක සුතතං	104		සිංහල අනුවාදය - පළමුවන බණවර	201
4.		107	1.	සරණා ගමනය	241
5.		111	2.	දස ශික්ෂාපද 🔹	241
6.	අගගිකහාරදවාජ සුතතං (වසල සුතතං වා)	115	3.	සාමණේර පු්ශ්නය	242
7.	සචවවිභඞා සුතතං	121	4.	දෙතිස් ආකාරය	243
	තතියක භාණවාරං		5.	පුතාවේක්ෂා	243
1.	ආටානාටිය සුතතං (පඨමක භාණවාරං)	131	6.		244
	චතුත්ථක හාණවාරං		7.	මහා මංගල සූතුය	245
2.	ආටානාටිය සුතතං (දුතියක භාණවාරං)	145	8.	රතන සූතුය	247
	පදගතාර්ථ සන්නය		9.	කරණීය මෙතත සූතුය	250
	පඨමක භාණවාරං - පළමුවන බණවර			බන්ධ පරිත්තය	252
1.	සරණාගමනං - සරණාගමනය	159	11.	මෙත්තානිසංස සූතුය	254
2.	දස සිකබාපදානි - දශ ශිකෂාපද	159	12.	මිත්තානිසංස පිරිත	256
3.	සාමණෙරපඤ්හො - සාමණේර පුශ්නය	159	13.	මෝර පරිත්ත	257
4.	දවතතිංසාකාරෝ - දවතතිංසාකාරය	160	14.	චන්ද පරිත්ත	258
5.	පචචවෙකඛණා - පස් විකුම්	160	15.	සුරිය පරිත්ත	258
6.	දසධම්ම සුත්තං - දස ධම්ම සූතුය	161	16.	ධජග්ග පරිත්ත	259
7.	මහා මංගල සුත්තං - මහා මංගල සූතුය	162		දෙවන බණවර	
8.	රතන සුත්තං - රතන සූතුය	163		මහාකසසපපෙථර බොජ්ඣඞා පිරිත	263
9.	2 20	166		මහාමොගාල්ලානපෙර බොජ්ඣඞ්ග පිරිත	264
	බන්ධ පරිත්තං - කඳ පිරිත	167		මහාචුඤපෙථර බොජ්ඣඞා පිරිත	265
	මෙත්තානිසංස සුත්තං - මෙත්තානිසංස සූතුය		20.	ගිරිමානන්ද සූතුය	265
	මිත්තානිසංස සුත්තං - මිත්තානිසංස සූතුය	169	21.	ඉසිගිලි සූතුය	269
	මොර පරික්තං - මෝර පිරිත	171		අතිරේක සූතු හත ඇතුළත් බණවර	
14.	චන්ද පරිත්තං - චන්ද පිරිත	171	1.	ධම්මචකකපපවතතන සූතුය	272

2.	මහාසමය සූතුය	274
3.	ආලවක සූතුය	279
4.	කසීභාරද්වාජ සූතුය	281
5.	පරාභව සූතුය	284
6.	අග්ගික භාරද්වාජ සූතුය	286
7.	සච්චවිභඞා සූතුය	288
	තුන්වන බණවර	
1.	ආටානාටිය සූතුය (i බණවර)	293
1.	පිරිත් පේ කිරීම	300
2.	ජයමංගල ගාථා	300
3.	මහා ජයමඞාල ගාථා	302
	උදේ පිරිත හමාර කිරීම	304
4.	ජිනපඤ්ජරය	304
5.	අටවිසි පිරිත	306
	දෙවියන්ට පිංදීම	307
	්උපගුන්ථය I	
1.	ඇණවුම් පිරිත	308
2.	අංගුලිමාල පිරිත	309
3.		309
4.		310
5.		310
6.	වට්ටක පිරිත	311
7.	වැසි පිරිත	312
8.	මත්සා රාජ පිරිත	312
	බොජ්ඣඞ්ග පිරිත	312
10.	චක්ක පිරිත	313
	දස මාර පිරිත	315
	ජ්වර පිරිත	316
	ආටානාටිය පිරිත	317
	නිධිකණඩ සුතතං	319
15.		320
	රත් දේණේ ගාථා	321
	උදේ සවස භාවිතා කළයුතු ආරක්ෂා ගාථා	
	දුටුගැමුණු රජතුමන් නිතර භාවිතා කළ	
	ආරක්ෂා ගාථා	322
	රත්නමාලා බන්ධන ගාථා	323
	නරසීහ ගාථා	323
	උපගුන්ථය II	
	සතර කමටහන	325
	බුද්ධානුසසති	325
	මෙත්තානුසසති	325
	අසුභානුසසති	326
	මරණානුසසති	326
	අටඨ මහා සංවේග වත්ථු	327
	මෙතතා භාවනා ගාථා	327
	උපගුන්ථය III	
	නවගුණ යන්තුය	330
	රතන යන්තුය	330
	සීවලී පිරිත	332

	පටුව
සීවලී යන්තුය	334
සීවලී දැහැණ	334
අභිසම්භිදාන පිරිත (මන්තුය) අංක 1	336
අභිසම්භිදාන යන්නු 1	337
අභිසම්භිදාන පිරිත (යන්තුය) අංක 2	338
අභිසම්භිදාන යන්නු 2	339
ජලනන්දන පිරිත	339
ජලනන්දන යන්තුය	340
රත්නමාලි යන්තුය	341
පිරිත් ගාථාවලින් කළහැකි හාස්කම්	1
i. මහාමංගල සුතුයෙන් කළහැකි හාස්කම්	342
ii. රතන සූතුයෙන් කළහැකි හාස්කම්	343
iii. කරණීය මෙත්ත සූතුයෙන් කළහැකි හාස්ක	ම 346
vi. කඳ පිරිතෙන් කළ හැකි හාස්කම්	347
v. මෝර පිරිතේ හාස්කම්	347
vi. ධජග්ග සූතුයේ හාස්කම්	348
vii. ඇණවුම් පිරිතේ හාස්කම්	349
viii. ආටානාටිය සූතුයෙන් කළහැකි හාස්කම්	351
ix. අංගුලිමාල පිරිතේ හාස්කම්	352
x. බොජ්ඣඞ්ග පිරිතේ හාස්කම්	352
xi. රන්දෙණේ ගාථාවලින් කළහැකි හාස්කම්	353
උපගුත්ථ IV	
ලිත කීම	355
විහාර අස්න	355
දේවාල තල්පත	357
දොරකඩ අස්න	358
අනුශාසනාව	360
බුද්ධ වර්ෂය කීම	
දෙවියන්ට පිංදීම	364
පිරිත් සූතුයන්හි ආරමභක ගාථා	365
බණ පිරිත් කතිකාවත	
බණ පිරිත් කතිකාවත	367
ආරාධක වත	369
ආවාසික වත	370
ආරාධනා ලත් මහා සංඝයාගේ වත	370
උපසථායක වත	371
කාරක සංඝ සභාවේ වත	371
බණ පිරිත් කතිකාවතෙහි සඳහන්	
බණ පිරිත් විධි	372
බණ පිරිත් විධිය	373
පළාත්බද පිරිත් චාරිතු විධි	
- තිස්පැයේ පිරිත	375
තුන්තිස්පැයේ හෙවත් තුන් වේලේ පිරිත	376
පස්වේලේ (තිස් පෑ පහේ) පිරිත	376
හත්වේලේ (තිස් පෑ හතේ) පිරිත	376
අළුත්කුරු-සියනෑ ආදී කෝරළ බද පිරිත	376
උඩරට, හතර කෝරළේ පිරිත් දේශනා-	377
කිරීමේදී අනුගමනය කරනු ලබන චාරිතු වි	රිධි 379

000

පිටුව

පුස්තාවනා

ජාතක පොත් වහන්සේ සහ පිරුවානා පොත් වහන්සේ යන ධර්ම ගුන්ථද්වය සිංහල බෞද්ධයන් ගේ අතාහත්ත ජනාදරයට පාතු වූ විශේෂ ගුන්ථ දෙකකි. මේ පොත් දෙක ම සජිවත්වයෙන් සලකා 'වහන්සේ' යන ගෞරව නාමයෙන් ම වාවහාර කළාක් මෙන් ම විහාරස්ථානයකට නැතුව ම බැරි වස්තු දෙකකි. මෙයට ධාතු කරඬුවත් විධිමත් ව සකස් කරගත් පිරිත් හුයත් එක්කර ගත යුතු ය.

ජාතක පොත් වහන්සේ පහසුවෙන් එහා මෙහා ගෙන යා හැක්කක් නො වේ. පුස් කොළයේ ලියූ අලංකාර කැටයමින් හෙබි කම්බාවලින් යුත් ජාතක පොත එදා සිංහල බෞද්ධ ජනතාව ගේ ජීවිතය අලංකාර කළ ආදර්ශවත් උපමා කථාවන්ගෙන් යුත් නිරාමිෂ ප්රීතිය වර්ධනය කරමින් පන්සලේ වැඩ සිටියහ.

පිරිතෙහි පුධාන වශයෙන් අන්තර්ගත වූයේ සතා පාරමිතාව හා අධිෂ්ඨාන පාරමිතාව කුඑගැන් වූ දේශනා ය. ජාතක පොත දසපාරමිතාව ඇසුරු කළ මනහර සිද්ධීන් ගෙන් සැරසුන ගුන්ථයකි. එහි ද විශේෂයෙන් තැනින් තැන සතා පාරමිතාව මතුකර දැක්වෙන ගාථා ද තිබේ.

වට්ටක ජාතකයෙහි එන

"සන්ති පක්ඛා අපතනා - සන්තිපාදා අවඤ්චතා මාතා පිතා ච නික්ඛත්තා - ජාතවෙද පටික්කම"'

යන මේ ගාථාව ගිනි නිවීමේ මන්තුයක් මෙන් ද වැසි වැස්සවීමේ මන්තුයක් මෙන් ද අපේ සිංහලයෝ භාවිත කළහ. අභයගිරි දාගැබෙහි පසු කලක නිදන් කර තිබී සොයාගත් තඹ ලිපියක මේ ගාථාව ලියා තිබුණේ ය. එහි වූ තවත් විශේෂයක් නම් එය ලියා තිබුයේ නාගරාක්ෂරයෙන් වීම යි. එයින් පෙනී යන්නේ මහායාන ධර්මය මෙරට වහාප්තව ගියායින් පසුව මෙය ලියා ඇති බව යි. දැදීගම කොටවෙනෙරේ ද මේ ගාථාව ම මෙසේ ලියා නිදන් කරවා තිබී සොයා ගන්නා ලදී. මේ ගාථාවෙහි මෙන් එබඳු ශක්තියක් ඇති ආරක්ෂක ගාථා තව කොතෙකුත් ජාතක පොතෙන් සොයාගත හැකි ය. ජාතක පොතට ඇති ඉමහත් ගෞරවය නිසා පසු කලෙක පුස්කොළ පොත් ලියූ ඇතැම් ලේඛකයන් "මේ ථූපවංස ජාතක පොත් වහන්සේ", "බුත්සරණ ජාතක පොතේ වහන්සේ" යයි ගුන්ථයෙහි සඳහන් කර තිබෙනු අප විසින් දැක තිබේ. කෙසේ වෙතත් ජාතක පොතෙන් එදා සිංහල බෞද්ධයාගේ මානසික රෝග සමනය කිරීමෙහි ලා පිරිත් පොත මෙන් ම විශිෂ්ට සේවාවක් සිදුකර ඇත.

ජාතක පොත් වහන්සේටත් වඩා පිරුවානා පොත් වහන්සේට විශේෂ ගෞරවයක් බෞද්ධයන් විසින් දක්වන ලදී. එයට තවත් හේතුවක් නම් පිරුවානා පොත වැඩමවනු ලබන්නේ සධාතුක කරඬුවත් සමඟ වීමයි.

පිරුවානා පොත වැඩමවතොත් දාකරඬුවත් වැඩම විය යුතු ය. රත්නතුය වැඩම කරවීමට නම් මේ උතුම් වස්තූන් දෙක සමග මහා සංඝරත්නය ද වැඩ සිටිය යුතු ය. ගිහි ගෙයක නම් එය විශේෂ මණ්ඩපයක් තුළ වඩා හිඳුවිය යුතු ය. නිශ්ශංකමල්ල රජතුමන් පොළොන්නරුවේ නිශ්ශංක ලතා මණ්ඩපය කරවූයේ පිරිත් ඇසීමට ය. එහි තුමවත් භාවයක් ද ඇත. පිරිත දෙසිය යුත්තේ ද පස්පව් ගැනවත් සැලකිල්ලක් නැති ගිහි කම්කටොළුවලින් යුත් ගිහියා විසින් නොවේ. මෙයින් අදහස් කරන්නේ ගිහියා

^{1.} මේ පිරිතේ ඉතිරි ගාථා පහ මෙහි උපගුන්ථයෙහි දැක් වේ.

විසින් පිරිත් නො දෙසිය යුතුය යන්න නොවේ. තම තමන්ගේ ආරක්ෂාව සඳහාත් පිරිත් කියා ගැනීම නුසුදුසු නො වේ. එසේ ම එයට සුදුසු පරිසරයක් ඇතිකර ගැනීමට කටයුතු කිරීමත් චරිත ශුද්ධියත් අවශා ය. "සද්ධාය තරතී ඔසං" ශුද්ධාවෙන් සියලු බාධා මග හරවා ගත හැකි ය. ආගමික සෑම කියාවකට ම ශුද්ධාව මූලික වේ. විශේෂයෙන් ම පරිතාණ ධර්ම දේශනාවට මෙය අතාාවශා ය. පිරිත් දේශනය මානසික පුතිකාරයකි. පුතිකාර කරන වෛදාවරයා කෙරෙහි රෝගියා ගේ විශ්වාසය තැබීම රෝග සමනයට අතිශයින් ඉවහල් වන බව වෛදා ශාස්තුයෙහි ද ඉගැන්වෙන්නෙකි. පිරිතේ ගෞරවය රැකීම එහි ශක්තිය වර්ධනය කර ගැනීමට උපකාරි වේ. (ඒ පිළිබඳව මේ ගුන්ථයේ පූර්විකාවේ දක්වා ඇත.) කෙලෙස් පිරුණු පුද්ගලයාට ධර්මයෙන් පිහිටක් නො ලද හැකි බව ධර්මයෙහි ම උගන්වා ඇත.

පිරිත

පරිත්ත යනු හාත්පසින් රැකවරණය ලබාදේය යන අත්ථයි. බුද්ධ දේශිත කවර ධර්මයක් වුව ද සාරක්ෂිත ය. සීවලී මාතාවට මහා කරුණාවෙන් "සුවපත්වේවායි" ආශිර්වාද කළ පමණකින් සතියක් ගර්භ මූඪව සිටි ඇය දුකින් මිදී සුවපත් වූවා ය. මෙවන් දහමක් අතරින් මංගලාශීර්වාද, ශුභාශීර්වාද හා රක්ෂණගෝපනාදිය පරමාත්ථ කොට බුද්ධ දේශිත විශේෂ ධර්ම සමූහය පෙර ඇදුරත් විසින් එකතුකර පරිත්ත නාමය යොදා චතුභාණවාර පාළිය නමින් ගුන්ථයක් සකස් කරන ලදී. අපේ පිරිත් පොතට සතර බණවර ය යි නම් කළේ බෞද්ධ ශාස්තීය පදනමක් යටතේ ය. එය මෙහි පෙන්වා දී තිබේ.

වේදයෙහි පුධාන වන්නේ ගායනී ජන්දස යි. එයට අකුරු සයකි. පද සතරෙහි අකුරු සූවිස්සකි. බෞද්ධයන් ගේ ඡන්දස අකුරු අටෙන් යුත් අනුෂ්ටුප් ඡන්දස යි. එහි පාද සතරට අකුරු දෙතිසකි. මෙයට ගුන්ථය යි ද කියත්. අපේ පිරිත් පොතේ ආරම්භක සරණාගමනයේ එක පදයකට බෞද්ධ කුමය අකුරු අටකි. එහි ඇත්තේ බුද්ධං සරණං ගචඡාමි, ධම්මං - සංඝං - යනාදී වශයෙන් බැලූවිට ගායනියට අයත් අකුරු සූවිස්සකි. අකුරු සූවිස්ස ආනුභාව සම්පන්න යෙදුමකැ යි වෛදිකයෝ කියති. කෙසේ හෝ ඒ ලක්ෂණ අපේ සරණාගමනයේ තිබේ. නමො බුද්ධාය යන්න ද මෙවැන්නකි. එය පඤ්චාක්ෂර ස්තොතුයකි.

චතුභාණවාර පාළියේ තුත් සූතුය පුධාන තැනක් ගනී. සියම්, බුරුම රටවල බහුල වශයෙන් වාවහාර වන්නේ මේ තුන් සූතුය යි. එයිනුදු **කරණීය මෙත්ත සූතුයට** විශේෂ ස්ථානයක් ඒ රටවල පමණක් නොව මේ රටේ ද හිමි වෙයි. මෙය පිරිතක් බව ද බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් ම වදාරා තිබේ. බුදුරජාණන් වහන්සේ ගෙන් කමටහන් ගෙන භාවනාව සඳහා භික්ෂු පිරිසක් වනගත වූහ. වනවාසී දෙවියෝ උන් වහන්සේලා ගේ ශීල තේජසින් සිය විමානයෙහි වසනු නො හැකිව ඒ භිකුෂුහු එතැනින් එලවා දමනු සඳහා විකාර වෙස් ගෙන බිය කළහ. බුදුරජාණන් වහන්සේ කරා පැමිණි ඒ භිකුෂුහු එපවත් බුදුරජාණන් වහන්සේට දැන්වූහ. උන්වහන්සේ ඔවුනට මේ මෙත් සුතුර වදාරා මෙසේ ද පැවසූහ.

"ඉමං පරිත්තං උග්ගණ්හාථ, එතං මෙ පරිත්තඤ්ච කම්මටඨනං ච භවිස්සති" මේ පිරිත ඉගෙන ගත්ත. මෙය ඔබට පිරිතක් ද කම්ස්ථානයක් ද වන්නේ ය" කියා යි. මේ අනුව මේ ආරකෂක දේශනාවට "පරිත්ත" යන්න බුදුරදුන් විසින් ම නම් කරනු ලැබූවකි. මේ සූතුය ඇසීමෙන් දෙවියෝ මහත්සේ අවනත වූහ. පිදුහ. සත්කාර කළහ.

ගාථාවක් පාසා ආශිචාද කළ ශේෂ්ඨ සූතය රතන සූතය යි ඒ ගැන කවර කථාද? මංගල සූතය පිරිත් පොතට ඇතුලත් වූයේ මක්තිසාද ? යනු ඇතැමුන් නගන පුශ්නයකි. බුදුරජාණන් වහන්සේ ගේ ශී මුඛයෙන් ගාථාවක් පාසා "මංගලං" යයි කියැවුන මංගලාත් පුකාශක සූතුයකි. මංගල සූතුය. එය දෙසූයේ දෙවියකුට ය. දෙවියකුට දෙසූ එකම සූතුය මෙය නොවූවත් මේ සූතුය දෙසූ දිනට පසුදින බුදුරජාණන් වහන්සේ ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ අමතා මේ පුවත වදාරා මෙසේ ද පැවසූ සේක. "උග්ගන්හාථ ආතන්ද, ඉමං මංගල පරිත්තං, උග්අන්හිත්වා වාචෙථ, භික්බූ'ති" ආතන්ද, මේ මංගල කුම ඉගැන්වූ සූතුය ඉගෙන ගන්න. ඉගෙන ගෙන මෙය භික්ෂූන්ට උගන්වන්න. පාඩම් කර ගැනීමට සලස්වන්නැයි කීහ. මෙය වාචෝද්ගත කළ යුතු මංගල පරියාය ධම්යක් නිසා උභය ලෝකයට ම වැඩදායක ය. එබැවින් මෙය ආරකෂක මංගලාත් සූවක සූතුයකි. පිරිත් පොතෙහි එත සෑම සූතුයකට ම මෙවැනි විගුහයක් කළහැකි වුව ද ලිපියේ දීර්ඝානය සලකා මෙය තුන් සූතුයට පමණක් සීමා කෙළෙමි.

පිරුවානා පොත් වහන්සේ

පිරුවානා හෙවත් පිරිවහනය යනු කටපාඩම් කිරීමයි. ලේඛනය කලාවක් ලෙස අභිවර්ධනයට පත්වීමට පෙර වාචොද්ගතව ධම් ශාස්තුය පවත්වා ගෙන ආ බව පුකට ය. ඉතා මෑතක් වන තුරු කටපාඩම් කළ දේ පාඩම් කීමේ පරිචයක් පිරිවෙන් අධාාපනයේ පැවැත්තේ ය. උස් හඬින් කියන නිසා මෙය මධුරස්වරයට ද හේතු විය. පිරිත කටපාඩම් කළ යුතුය. එසේ ම එය මධුරස්වරයෙන් වෘත්තානුකුලව හඬ නංගා කීම ද එයට ම අයත් ය. බුදුරජාණත් වහන්සේ මධුරස්වරය අගයමින් ඒ පිළිබඳ තනතුරක් ද ඇතිකළ අපුරු එතදගු පාළියෙහි දැක්වේ.

පිරුවාතා පොත සම්පූණියෙන් පාඩම් නො කළ හැකි වූවන් පැවිදි නො කරන ලෙස පැරණි කතිකාවත්හි නියමයක් විය. අභිධම් විශාරදයකු වූ පස්වන කසුප් රජතුමන් පිහිට වූ අභයගිරි සෙල්ලිපියෙහි 'සතර බණවර පිනිසේ නො කළ වුන් පැවිදි නො කළ යුතු'ය යි නියෝග කර තිබුණේ ය. මේ නිසා ම චතුභාණවාර පාළිය පිරුවානා පොත යන නම ලැබීය. වෛදිකයන් ගේ මන්තු සහ ධාරණී ස්මෘතියෙන් ම දැරිය යුතු ය යනු ඔවුන් ගේ පිළිගැනීම යි. එසේ නොවී නම් එයින් ලැබෙන ගුණය නිසිසේ නො ලැබේ ලු.

පිරිත වුව ද ධාරණයෙන් දෙසත හොත් අවධානය එයට ම යෙදෙන නිසා එය වඩා යහපත් විය යුතුය.

රාහුල සංස්කරණය

පණ්ඩිත අත්තුඩාවේ ශී රාහුල අනුනායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ ගේ පිරුවානා පොත් වහන්සේ බොහෝ කරුණු අතින් සම්පූර්ණ ය. බණවර සතරට ඇතුළත් නොවූ වතීමානයේ බහුතරය විසින් පිළිගත් පිරිත් සූතු රාශියක් ඇත. එයින් වැඩි ගණනක් ම මෙහි අන්තර්ගතව තිබීම පාඨකයන් ගේ මහත් භාගායකි.

මහාකාශාප මහ රහතුන් පුමුබ රහතුන් වහන්සේ ගේ පුථම සංගායනාවේ ඇතුළත් වූයේ ධම්ය හා විනය යන කොටස් දෙක යි. පිරිත් සූතු නමින් පෞරාණික ආචායායියන් වහන්සේලා විසින් සූතු සංඛාාවක් තෝරා ගන්නා ලද්දේ ඒ ධම්යෙනි. එහෙත් ආරකෘක දේශතා වශයෙන් වෙන්කර ගත හැකි තවත් ගාථා රාශියක් ධර්මය තුළ පවතී. සියලු බුදුවරයන් ගේ ශී මුඛයෙන් නිකුත් වී වදහළ "සබබපාපස්ස අකරණං" යනාදී බුද්ධානුශාසනය මහ බලැති ආරකෘක දේශනාවක් ලෙස බොහෝ දෙනා භාවිත කරන බව දනිමු. එය එසේම විය යුත්තකි.

ගදාහත්මක ආටානාටිය වැනි සූතු ඉතා ඉකටි පැහයන්ට නැගු පාරම්පරිකව භාවිත වන සූතු පඞ්ක්තියක් ද ඇත. එය එසේ කර ඇත්තේ වාචෝද්ගහ කර ගැණීමේ පහසුවත් ඒවා නිතර භාවිත කළයුතු සූතු ලෙස සැලකු නිසාත් ය. මේ සංස්කරණයේ ද "බෝජ්ඣඞ්ග සූතු" වැනි එවැනි පදහාත්මක සූතු කීපයක් ඇතුළත් ව ඇත.

х

අප භාවිතා කරන ජයමංගල ගාථාවන්ට සාහාම දෙශීය භික්ෂූහූ

"සුනක්ඛත්තං සුමංගලං" "පදක්ඛිණං කාය කම්මං" "සොඅතථ ලද්ධො සුබිතො විරුළ්හො"

යනාදී ගාථා ද එක්කර නිතර භාවිත කරති. මහනුවර යුගයේ ලියැවුන පිරිත් සූතු අතර මේ ගාථා ද "ද්වාදස පරිත්ත" නමින් සඞ්ක්ෂිප්ත පිරිත් සූතු දොළසක් ද භාවිතාකොට අප රට ද පැවති බව දක්වා තිබේ. පිරිතෙහි දී ශුද්ධාව මූලික විය යුතු හෙයින් කවර බුද්ධ භාෂිතයක් වුවත් පිරිතක් කරගත හැකි ය. ආශිර්වාදාත්මක සූතුයන්ට විශේෂ ස්ථානයක් ලැබේ.

මෙම සංස්කරණයෙහි උපගුන්ථයෙහි iii කොටසෙහි දැක්වෙන පිරිත් කුම සම්පූණීයෙන් ස්ථවිර වාද නො වේ. යන්තු මන්තු විශ්වාසය බෞද්ධයන්ට පුහුණු වූයේ මහායානයේ බල පෑමෙනි. දිවාාවදානයේ වින කපන මන්තුයක් බුද්ධ දේශනාව ලෙස දක්වා තිබේ.

ලලිත විස්තරයෙහි

බුදුරජාණන් වහන්සේ තුපුෂභල්ලුක වෙළෙඳ දෙබෑයනට ආශිර්වාද කළ හැටි යාගස්වරූපයෙන් ශ්ලෝකවලින් විස්තර කර තිබේ. බෞද්ධයන් ගේ බෞද්ධ කමට හානි නොවන සේ පැරණියන් සකස් කළ මේ බෞද්ධ ශාන්ති කුමවලින් බෞද්ධයා මේ ස්ථවිරවාදී බෞද්ධ කේන්දුය තුළ ම රැඳී රත්නතුය කෙරෙහි ශුද්ධාව හා ගෞරවය වැඩෙන පරිදි මේ හැම සූතුයක් ම සකස් වී තිබීම නිසා මෙය බෞද්ධ ජනතාව ගේ අතට හැකිතාක් නිවැරදි ලෙසට දීමට කරන ලද මේ උත්සාහය අතිශයින් ම පැසසිය යුතුය. එය උභය ලෝකාත් සමෘද්ධිය පිණිස වන්නේ ය.

සිරි රතනජොති පිරිවෙන ඌරාපොළ - තිහගොඩ. මෙයට, ශාසනාලයැති, **කඹුරුපිටියේ වනරතන** ශීු රෝහණ පාර්ඥායේ මහා නායක ස්ථවිර.

පූර්විකාව

මානව සංහතිය සෑම කායයීයක් ම සිදු කරනු ලබන්නේ ස්වකීය අභිලාශයන් මුදුන් පත් කර ගැනීමේ පරමාත්ථයෙනි. වේදනාවන් සමනය කර ගැනීමේ අභිපායෙනි. කෙබඳු නමකින් ඉදිරිපත් කළත් උත්තරීතර අත්ථකථනයක් පුකාශ කළත් සෑම කිුයා පඞුකතියක මානව නිමාණයක පිටුපස කිුයාතමක වන බලවේගය අරමුණ හා හැඟීම යන දෙක අත්ථවත් කර ගැනීම යි.

මිනිස් සංහතියට ආගමක් අවශාවීමේ පසුබිම කුමක්දැයි විමසනවිට පුමුඛානය හිමි වන්නේ බියට ය. එදා මිනිසාට යථාර්ථවාදීව සිතන්නට හැකියාවක් නොතිබිණු නිසා සෑම සිදුවීමක ම හේතුව අදෘශාමාන ශක්තියක් ඇති දෙවිවරුන් ගේ බලපෑමයයි සිතුහ. දෙවියන් ගේ අනුකම්පාව ලබාගැනීමට දෙවියනට ස්තොතු ගැයූහ. එසේ දෙවියන්ගේ පුසාදය ලබා ගැනීම සිය සිතැඟි ඉටු කර ගැනීම් උපාය මාගීයයි ඔවුහු කල්පනා කළහ. ආදිම ඍග් ගීත පුභව වූයේ මේ ආකාරයට යි.

ගීත ගායනයෙන් නො සෑහුණු ඔව්හු අනතුරුව පුද පූජා පැවැත් වූහ. වෛදික ආගම පුභව වූයේ මේ ආකාරයෙනි. ස්වභාව ධම්ය දේවත්වයට ආරෝපණය කොට මුල දී දෙවිවරුන් කීප දෙනෙකු ගෙන් ඇරඹුණු දෙව ගණය පසුව සංවධිනය වී තිස් තුන් කෝටියක් බවට පත් වූහ. ආරම්භයේ දී ඉතා සරල අන්දමින් ඇරඹුණු යාගය පසුව අශ්වමේධ, පුරිසමේධ ආදී යාග සඳහා පශු පක්ෂීන් සිය දහස් ගණනකගේ ගෙල ලෝහිතයෙන් තෙත් කොට මහා ධනස්කන්ධයක් හා ශුමයක් වැය කොට කළයුතු මහා පරිමාණයේ යාගයක් බවට පත් විය. බුධ කාලය වනවිට මෙය සමාජයට ඉසිලිය නොහැකි විනාශකාරී වාහපෘතියක් බවට පත් විය.

මහාචායා ප්රේ නමැති විද ුඥයා අභිචාර විධි ආගමේ මූලාරම්භයයි කීයේ ය. යම් අපෙකෂාවක් ඉෂ්ට කර ගැනීමට අභිචාර විධි උපයෝගී කරගන්නා බැවින් එය විද වක් වැනි වුව ද මීතථාා අදහස් පදනම් කොට ඇති බැවින් මිතථාා විද ුවකැයි හේ කීයේ ය. මන්තු ජප කිරීමෙන් අභිචාර විධි මාගීයෙන් තම අභිලාෂයන් ඉෂ්ට කරගත නොහැකි වූ විට මිනිසා යැදීමෙහි යෙදෙන බවත් එවිට ආගම බිහිවන බවත් හේ පැවසී ය.

අභිචාර විධි පිළිබඳව ඉතා වැදගත් අදහසක් මහාචාය[®] බොනිස්ලාව් මැලිනොවිස්කි ඉදිරිපත් කෙළේ ය. ස්වභාව ධම්යා ගේ කි්යාකාරිත්වය හා එය මිනිසා ගේ අවශාතාවන් උදෙසා උපයෝගී කොට ගැනීම පිළිබඳ විද_තත්මක දැනීමට සමාන කළ හැකි යම්කිසි කාර්මික දැනීමක් ආදිම මිනිසා සතු වී යයි හෙතෙම සඳහන් කෙළේ ය. මේ අනුව අභිචාර විධි තමා දන්නා කාර්මික උපකුමවලින් ඉටු නොවන කායා්යන් ඉෂ්ඨ කර ගැනීමට මිනිසා යොදන පුයත්නයකැයි කීවේ ය.

අභිචාර විධි පුධාන වශයෙන් (i) එලදායක (ii) ආරකෂා දායක හා (iii) විනාශ දායක යැයි පුධාන කොටස් තුනකට බෙදයි. එයින් පළමුවන කොටස ආර්ථික කටයුතු හා පේම බන්ධන සඵලාවය සඳහා ද දෙවෙනි ගණයේ ඒවා ශාරීරික සුවය ආරකෂා කිරීම සඳහා ද තෙවෙනි ගණයේ ඒවා සතුරන් විනාශ කිරීම සඳහා ද යොදනු ලැබේ.

සමාජ විද ුඥයින් මෙසේ කීවද බුදු සමය අනුව එය එසේම යයි පිළිගැනීම උගහට ය. බුදු දහම ඇති වී ශත වෂී කීපයකට පසුවයි බුදු දහම පසුබිම කරගත් අභිචාර විධි ඇති වී තිබෙන්නේ. එය ශාසන ඉතිහාසය විමසීමෙන් පැහැදිලි වේ.

ඒ පිළිබඳ බෞද්ධ මතය මෙසේ ය :

බහුං වෙ සරණං යනති ආරාම රුකඛ චෙතාහනි	-	පබබතානි වනානි ච මනුසසා භය තජජිතා
නෙතං බො සරණං බෙමං නෙතං සරණ මාගමම	-	නෙතං සරණ මුතතමං සබබ දුකඛා පමුඤවති
යො ච බුද්ධඤච ධමමඤච චතතාරි අරිය සචවානි	-	සංඝඤච සරණං ගතො සමමපපඤඤය පසසති
දුකබං දුකබ සමුපපාදං අරියංචටඨංගිකං මගගං	-	දුකඛසස ව අතිකකමං දුකබූප සම ගාමිනං
එතං බො සරණං බෙමං එතං සරණ මාගමම	-	එතං සරණ මුතතමං සබබ දුකබා පමුඤචති ¹

"බියෙන් තැතිගත් මිනිස්සු පවත ද වන ද ආරාම ද, වෘඤ ද චෛතාය ද බොහෝ සේ සරණයති. එහෙත් මේ කිසිත් නිරුපදෘත පිහිටක් නොවේ. මේ කිසිත් උතුම් පිහිටක් ද නොවේ. මේ කිසිදු කාරණයක් නිසා සියලු දුකින් මිදීම සිදු නොකෙරේ.

යමෙක් වනාහී බුදුන් ද දහම් ද සඟුන්ද සරණ ගියේ දුකත් දුක ඉපදීමේ හේතුවත් දුක දුරුකිරීමට හේතුව වූ නිවණත් දුක නිවීමේ මගත් යන සතර ආයා ීසතායන් දක්නේ ද,

ඒ කාන්තයෙන් මේ නිරුපදෘත පිහිට වේ. මෙය කෙෂම වූ පිහිට වේ. තෙරුවන් සරණ යෑම හා චතුසසතාාව බොධය යන මේ සරණ යෑම නිසා හෙතෙම දුකින් මිදේ."

හීතියෙන් තුස්ත වූ මිනිසුන් පවත වන ආරාම ආදියට අධිගෘහිත දෙවියන් සරණ යතත් එය උතුම් සරණයෑමක් නොවන බවත් යමෙකු තෙරුවන් සරණ ගොස් සිවුසස් දහම අවබෝධ කිරීමෙන් දුකින් මිදිය හැකි බවත් බුදු දහමින් උගන්වයි. "සුද්ධි අසුද්ධි පවවතතං නාඤඤඤ අඤඤෑං වියොධයෙ" පිරිසිදු බව හෝ අපිරිසිදු බව තමා කෙරෙහි ම ය. අනෙකෙක් අනෙකකු පිරිසිදු නොකරයි. යන බුදු දහම අනුව කිසිදු බාහිර බලවේගයකට මිනිසා ගේ විමුකතිය ඇති කළ නොහැකි ය.

ලෝකයේ සෑම පුබල ආගමක ම දාර්ශනික ආචාර විද ත්මක හා ශාන්ති කම් යන අංග තුනක් අන්තර්ගත වී තිබේ. ශාන්ති කම්වලින් බලාපොරොත්තු වන්නේ ආරක්ෂාව හා ආශීර්වාදය යි. දිනපතා ජීවිතයේ දී මුහුණ පෑමට සිදුවන ගැටලු හා බාධකවලින් මිදී සුවය හා ශාන්තිය ලඟාකර ගැනීම ආගමින් බලාපොරොත්තු වේ. ආගම මිනිසා ගේ දෛනික අවශාතා සඳහා උපයෝගී නොවන්නේ නම් එය වැඩි කලක් චිරස්ථායි නොවේ.

අවුරුදු 2550 මුළුල්ලේ පවත්නා බුදු දහම පායෝගික ආගමක් වූවාක් මෙන් ම ලඤ සංඛාාත බුදුනු බැතිමතුන් ගේ කාලීන අවශාතාවන් සපුරාලූ විවිධ සම්පුදායන් ඔස්සේ ලෝකයේ ඒ ඒ රටවල බෞද්ධ ශාන්ති කම් සංඛාාත පිරිත් සජ්ඣායනය වාාප්ත වී පවතී.

බිහිසුණු වසංගත රෝග, දරුණු නියඟ, සාගත, වැස්ස, ජල ගැලීම් බිය දනවන වියවුල් පරිසරයට හානිකර විවිධ බලවේග හා සතුරු උවදුරු දුරුකර ගැනීමටත් සෞඛාා සම්පත සෞභාගාය හා සාමය ළඟාකර ගැනීමටත් අනිවායාීයෙන් ම උපයෝගීවන ශාන්ති කම්යක් ලෙස පිරිත පිළිබඳව බෞද්ධයාගේ අවධානය යොමු වී තිබේ.

පරිපූව් තුා ධාතුවෙන් නිපන් සංස්කෘත පරිතාණ, පාලි පරිතත යන පද දෙකින් සිංහලට බිඳී එන පිරිත් යන්නෙන් ආරකෂාව යන අරුත යෙදෙයි. අටුවා චාරීහු එයට මෙසේ අරුත් පවසති.

1. ධමාපද 14-6

1. 'මහා තෙජවනතතාය සමනත තො සතතානං භයං උපදාවං උපසගගං චතායති රකඛ්රීති පරිතතං.'

- 2. 'පරිසමනතතො තායති රකඛතීති පරිතුතං'
- 3. 'අනතරායං පරිහරනතං තායතීති පරිතතං'
- 4. 'පරිතොවා සබ්බූපදදවතො තායතීති පරිතතං'

තෙදවත් බැවින් සඳුවයනට පැමිණෙන උවදුරු දුරුකරන හෙයින් ද සව් පුකාරයෙන් ආරඤාව සලසන හෙයින් ද පැමිණෙන අනතුරු වලක්වා ලන හෙයින් ද ආරඤා කරන බැවින් ද, පිරිත නම් වේ. බෞද්ධයා ගේ ආරකෂණ කුමයත්, ශාන්තිකම්යත් පිරිතයි.

මහා පිරිත් පොත, පිරිත් පොත, පිරුවානා පොත් වහන්සේ යන නම් වලින් හැදින්වෙන පොත අතීතයේ හඳුන්වන ලද්දේ <mark>චතුභාණවාර පාලිය</mark> යන නමිනි. එහි එන දේශනා උපුටා ගෙන තිබෙන්නේ මේ පොත් වලිනි.

සරණගමනය දස සික්බාපද සාමණෙර පඤභ ඬතතිංසාකාරය පචව වෙකඛණ දස ධම්ම සූතුය මහා මංගලසුතුය රතන සූතුය කරණීය මෛතත සුතුය බන්ධ පරිත්ත මෙතතානිසංස සූතුය මිත්තානිසංස සුතුය මොර පරිතත චනු පරිතත සුරිය පරිතත

පළමු වන බණවර

බුද්දක නිකාය බුද්දක පාඨ අංගුතතර නිකාය බුද්දක නිකාය බුද්දක පාඨ අංගුතතර නිකාය චතුකත නිපාතය එකාදසක නිපාතය ජාතක පාලි නිපාතය බුද්දක නිකාය ජාතක පාලි මහානිපාතය බුදදක නිකාය දුක නිපාතය සංයතත නිකාය දෙවපුත්ත සංයුත්තය ධජගග පරිතත බොඡඣඞග සංයුතතය දෙවන බණවර මහා කසසපතෙථර බොණ්ඩාංගය සංයුතත නිකාය බොජඣඞා සංයුතතය මහා මොගාලලානතෙථර බොජඣංගය ,, මහා චුඤු ෙර බොජඣංගය ගිරිමානඥ සූතුය අංගුත්තර නිකාය දසක නිපාතය ඉසිගිලි සූතුය මඡඣිම නිකාය උපරිපණණාසකය අතිරේක බණවර ධමම චකකපපවතතන සූතුය සංයුතත නිකාය ධාහාන සංයුත්තය මහා සමය සූතුය දීඝ නිකාය මහාවගා බුඥක නිකාය ආලවක සුතුය සූතත නිපාතය කසීභාරුවාජ සුතුය •• •• ,, පරාභව සුතුය වසල සුතුය සචව විභඞග සූතුය මඡක්ධිම නිකාය උපරි පණණාසකය

තෙවන බණවර

ආටානාටිය සූතුය	දීඝ නිකාය පාටික වගීය		
සිවුව	වන බණවර		
ආටානාටිය සූනුය	දීඝ නිකාය පාටික වගීය		
චතුභාණවාර පාළියේ බණවර සතරකි.			
අට්ඨකඛරා එක පදං ගාථා චෙ කමතො ගනේථා	- ගාථා එකං චතුපපදං - ගනේා බනතිංසකකඛරා		
බතතිංසකඛර ගාථානං භාණවාරො මතො එකො	- පඤඤාසං දවිසතං පන - අටඨකඛර සහසසකො		

"අකුරු අටක් පදයකි. පද සතරක් ගාථාවකි. ගාථාවකට ගු**ළුයකැයි කියති. එවිට ගාථාවකට** අකුරු දෙතිසෙකි.

දෙනිස් අකුරකින් යුකත ගුනථ දෙසිය පනසක් එක් බණ වරකි. බණවරකට අකුරු අට දහසකි. එවිට සතර බණවරෙහි අකුරු තිස් දෙදහසකි."

චතුභාණවාර පාළිය සසුන් වන් කුල දරුවනට වන පොත් කිරීම සඳහා පිළියෙල වූ අත් පොතක් බව සතර බණවර අටුවාවේත් සෙල්ලිපි වලත් සඳහන් වේ. පරමත් ජොතිකාවේ එය මෙසේ සඳහන් වේ.

"සාසනා වචරාතං කුලපුතතාන මජධාපනත්වීති උපහසික විබුධාචරියා ආචරියවරා කාලෙන කාලං සුතත සංගානාදි වසෙනාපි ධමම සංගහෙ අකංසු, තෙසුබ පඤචහි නිකායෙහි උධමෝ එකො ධමම සංගහො ආසි සො පරිමාණතො චතුභාණ වාරතතා චතුභාණවාරොති ව පරිතතානං සෙව භීයෝ සංගහිතතතා පරිතත පොත්කංතිව පසිදධ මාගතතතා විජාති. වාවුගාත වසෙන පරියාපුණිතබබතතා වසස පිරුවානා පොත ඉති වොහරනති සීහළා."

"සසුන් වන් කුල දරුවන්ට ඉගැන්වීම සඳහායැයි ශුෂඨ ආචායා්වරු සූනු සංගුහ ආදී වශයෙන් වරින්වර ධම් සංගුහ කළහ. ඒවා අතර නිකාය පසෙන් උපුටා ගන්නා ලද එක් ධම් සංගුහයක් විය. එය පුමාණයෙන් බණවර සතරක් බැවින්, චතුභාණවාරයයි ද පිරිත් සඳහා වැඩිදුරටත් සංගුහ කරන ලද බැවින් පිරිත් පොත යැයි ද පුසිද්ධියට පත් වී ඇත. පාඩම් කිරීම් වශයෙන් පුරුදු කළ යුතු බැවින් සිංහලයේ මෙය පිරුවානා පොතයයි වාවහාර කරති."

පරිතාණයෙන් මූතීතිමත් වන තේමා දෙකකි. එකක් සතාය යි. අනික් කාරණය මෛත්රයයි. සතා කියාවට හොඳම නිදසුන අංගුලිමාල හිමියන් ගේ සතා කියාවයි. සතියක් මුළුල්ලේ මූඪ ගහීව දැඩි වේදනාවෙන් පෙළෙන එක් කාන්තාවක් දුටු අංගුලිමාල මහ රහතන් වහන්සේ දැඩිසේ සංවේගයට පැමිණ එය බුදු රජාණන් වහන්සේට දැන්වූ හ. බුදුරජාණන් වහන්සේ ඇයට සහනය ලබාදීමට සතා කියා කරන්නැයි අංගුලිමාල හිමියනට පැවසූ හ.

"යතොහං භගිති අරියාය ජාතියා ජාතො නාභිජානාමි සංචිචව පාණං ජීවිතා වොරො පෙතා තෙන සචෛත සොත් තෙ හොතු සොත් ගබහසසාති"

xiv

"ආයාී ජාතියෙහි උපත ලැබූ පසු (රහත් වීමෙන් පසු) හිතාමතා පුංණියකු ගේ ජීවිතය නොනැසූ වෙමි. ඒ සතාය හේතු කොට ගෙන ඔබ සුවපත් වේවා. දරු ගැබ ද සුවපත් වේවා. මේ සතා කිුයාවෙන් දරුවා ද සුවසේ බිහි වූ බව සඳහන් වේ.

මෙත් වැඩීමට හොඳම නිදසුන කඳ පිරිතයි.

සැවැත් නුවර එක්තරා භිකුෂුනමක් සම්යකු විසින් දෂ්ඨ කරනු ලදුව මිය ගියේ ය. භිකුෂුන් වහන්සේ එම පුවත බුදු රජාණන් වහන්සේට දැන්වූ සේක. එසේ නම් ඒ භිකූෂුව සතර සම්කූලයන්ට මෙත් වඩා නැතැයි බුදු රජාණන් වහන්සේ පැවසූ සේක. මෙත් වැඩූයේ නම් සම්යෝ දෂ්ඨ නොකරති. විරූපකඛ, එරාපථ ජබාාපුතත කණාා ගොතමක යන සම්කූල හතරේ සම්යිනට මෙත් වඩන්නැයි තොපට මම නියම කරමි යි. තවදුරටත් පැවසූහ. සියලු සම්යිනටත් අපා දෙපා සිවුපා බහුපා ඇති සතුන්ටත් මෛත් වඩන්න. බුදුගුණ අනනතයි. දහම ගුණය අපමණයි සඟගුණ අසීමිතයි. කිසිදු සතකුගෙන් හෝ පීඩාවක් නොවීමට ආරක්ෂාව සඳහා පිරිත් කරගතිමි. ඒ බුදුරාජාණන් වහන්සේ සත් බුදුවරයින්ටත් නමස්කාර කරමි යි එහි සඳහන් වේ.

පරිතාණ දේශනාව තරම් බෞද්ධයාගේ සිත් ගත් වෙනත් ආගමික පූජා චාරිතු විධියක් නැති තරම් ය. එය පෞද්ගලික ජීවිතයට මෙන් ම සමාජ ජීවිතයට ද අතිශයින් සම්බන්ධ ය.

පිරිත් දේශනාවේ ආරමභය

ධමාපදටය කථාවේ දීඝායු කුමාරයා ගේ කථාවේ පිරිත් මණඩපයක් තනා එහි සිට භිඤූන් වහන්සේ නො කඩවා පිරිත් දෙසූ බව සඳහන් වී තිබේ. කි.ව. දෙවන සියවසේ මිළිඳු රජු නාගසේන හිමියන් අමතා හිමියනි, බුදුන් වහන්සේ මෙසේ වදරා තිබේ.

යම් තැනෙක සිටියා වූ සඬතෙම මරණින් මිදෙන්නේ නම් එබඳු භූමි පුදේශයක් ලෝකයේ කිසිම තැනෙක නැත.

ආකාශයෙහි වත්, සමුදුයෙහි වත්, පවත විවරයකට පුවිෂටවීවත් ගැලවී යෑමක් නොමැත.

"හිමියනි, එසේ නම් භාගාාවතුන් වහන්සේ විසින් නිර්දේශිත රතන, ධජගග, ඛන්ධ, මොර, ආටානාටිය අංගුලිමාල ආදී පිරිත් ඵල සහිත වන්නේ කෙසේදැ`යි විචාළේය.

කෙනෙකුගේ ජීවිත කාලය අවසන් වූ විට එය දීඝීකරගත හැකි කිසිදු කුමයක් නොමැත. කමාවරණ, කෙලශාවරණ, හා අසදැහනතා යන කරුණු වලින් යුකත වූවෙකුට පිරිතෙන් පලක් නොලැබේ.

විශාලා මහනුවරට පැමිණි තිවිධ හය දුරුකර ලනු පිණිස ලිචාජවී රජදරුවෝ බුදුරජාණන් වහන්සේ පන්සීයක් භිඤූන් වහන්සේ සමග පෙරහරින් තම නුවරට වැඩමවා ගත්හ. විශාලා මහනුවරට තුන් ගව්වකින් ඔබ ගංගාතීරයේ පළමු පියවර තබත් ම මහා මේසයක් නැගී පොකුරු වැසි වැස්සේ ය. මහා ජල පුවාහයෙන් මළ මිනී කුණු පාවී ගියේ ය. භූමිය පවිතු වූයේ ය. ගංගා තීරයේ සිට විශාලාව දක්වා වැඩම කළ තථාගතයන් වහන්සේ ආනඥ හිමියන් ඇමතුසේක. ආනඥ, මේ රතන සූතුය ඉගෙන ගෙන පිරිත් පැත් රැගෙන ලිචාජවී කුමාරවරුන් සමග විශාලා මහ නුවර තුන් පාකාරයන් වටා හැසිරෙමින් රතන සූතුයෙන් පිරිත් කරවයි වදාළහ.

ආනඤ හිමියෝ රතන සූතුයෙන් පිරිත් බෙණෙමින් බුදුරජාණන් වහන්සේගේ පාතුයෙන් පැන් ගෙන සියලු නුවර ඉසිමින් හැසිරුනාහ. පිරිත පටන්ගත් ඇසිල්ලේම අමනුෂායෝ සිවු දෙරටුවෙන් පැන ගියෝ ය. මිනිසුන් ගේ රෝග බිය සංසිදුනේ ය.

මහා ජනයා නුවර මැද සන්ාගාර ශාලාව සියලු සුවඳින් ආලේප කොට උඩු වියන් බැඳ සියලු අලංකාරයෙන් සරසා බුඛාසනයක් පනවා බුදුන් වහන්සේ එහි වඩා හිඳවූහ. එහි දී උන්වහන්සේ මෙම රතන සූතුය දෙසූ සේක. බුදුන් වහන්සේ දෙසන ලද සූතු අතරින් සත් වරක් දෙසූ සූතුයත් මේ රතන සූතුය පමණකි. රතන සූතුයේ ගාථා දහතකි. එයින් ගාථා දෙළසකම බුදු මුවින් 'එතෙන සචෙචන සුවත්' හොතු'යි සඳහන් වේ.

රතන සූතුයේ නිදනය දැක්වෙන්නේ පෙළෙහි නොව අටුවාවෙහිය.

පිරිත් මණඩපය

වරු පිරිත්වල දී හැර තිස් පැයේ සිට හත් දවස දක්වා පවත්වන පිරිත් දේශනාවල දී පිරිත් මණඩපයක් සාදනු ලැබේ. පිරිත් මණඩපය අටපට්ටම වීම සාමානා සිරිත යි. එය සාදන සථානයේ හැටියට සතරැස් ආකාරයට හෝ වෙනත් ආකාරයට තැනීමට කැමැති වෙති. සමහර විහාරසථානවල ලීයෙන් සෑදු ස්රීර මණඩප ද තිබේ. තාවකාලික මණඩප උඩු වියන් බැඳ, නූල් ඇද නාගවල්ලි බුලත් කැනති හා මල් එල්ලා අලංකාර කරති. ධාතු කරඬුව පිරිත් පොත සංඝයා පිරිත් පැන් එකට සම්බන්ධ වන සේ පිරිත් හුය ඇදිය යුතුය. මණඩපයේ තබන්නේ එක ම දෙරටුවකි. එය නැගෙනහිර හෝ දකුණ බලා සිටින සේ තබනු ලැබේ. කිසි තැනෙක බටහිරට මුහුණලා දෙරටුව නො තබති. ඉඤ බීලය සහිත යුගාසනය පිළියෙළ කරන්නේ පිරිත් මණඩපයේ පුධාන දෙරටුවට මුහුණලා සිටින අයුරකිනි. පුධාන පුටු දෙකට තරමක් පිටුපස තිබෙන අයුරින් ඉඤ බීලය පිළියෙළ කරති.

මාතර පළාතේ තිස්පැයේ පිරිතට ඉතුබීලය නොතනත නමුත් අගනුවර හා වෙනත් පෙදෙස්වල එය තනති. අගනුවර නම් මේ සඳහා ගන්නේ අතු සහිත පුවක් පැලයකි. වෙනත් පෙදෙස් වල නම් සූරිය හෝ ඉඹුල් කොපිලකි. ධාතු කරඬුව තැන්පත් කිරීමට වෙනම අසුනක් පනවන අතර, පිරිත් පොත් වහන්සේ මේසය මත තබනු ලැබේ. මහා සංඝයා වහන්සේට වැඩ හිඳීමට ඇතිරිලි එලා පුටු තබති.

පිරිත් මණඩපයේ චාරිතුමය අංගොපාංගවල සංකෙතාතමක අගය "අපේ සංසකෘතික උරුමය නම් කෘතියේ මහාචායාී ලිලී ද සිල්වා මහත්මිය මෙසේ සඳහන් කරයි.

"පිරිත් මණඩපයේ වැදගත්ම අංගය ඉඤබීලය යි. කපගහ, රාජගහ යන නම් ද එයට වාවහාර වේ. සම්පුදයානුකූලව ඉඤබීලය සාදන විට අඩි 6 ක් පමණ දිගැති කෙලින් පිහිටි අමු සූරිය ලීයක් අවශා ය. එය මහ රැළිපාලම් දෙක තුනක් සිටින සේ ඝනකම ඇති රෙදි කඩක් බැඳි මුදුනේ වටාපතක් මෙන් සිටින සේ සරසනු ලැබේ. යුග පුටු දෙක එකට බැඳ ඒ අතරින් මෙසේ සැරසූ සූරිය ලීය බඳිනු ලැබේ. ඒ පසුපස පොල් මලක් බඳින ලද පුවක් පැලයක් සිටුවනු ලැබේ. මේ චාරිතුමය අංගයට ඉඤබීලය යි කියනු ලැබේ. කපගහ, රාජගහ යන නම්ද මෙයට ම වාවහාර වේ.

රාජගහ යන්නෙහි තේරුම රාජ වෘඤය යනුයි. බොධි දමය බොධි වෘඤ රාජයා යන ගෞරවාදරයෙන් හැඳින් වෙන නිසා රාජගහ යන්නෙන් අදහස් කරන්නේ එය වත් දැයි අනුමාන කළ හැකිය. පිරිත් මණඩපයේ භූමි සැලැස්ම වෛදික යාග ශාලාවක භූමි සැලැස්ම හා සසඥ බලත විට පිරිත් මණඩපයේ ඉඤබීලය පිහිටුවන සථානයේ හා යාග ශාලාවේ යූපය පිහිටුවන සථානයේ පැහැදිලිව පෙනෙන සමානතවයක් ඇත. මේ නයින් බලන විට වෛදික යූපය බෞඛ සතූපයේ ඉඤබීලය නමින් පරිනාමයට පත් වී ඇත.

අපට බැසගත හැකි නිගමනය නම් සතූපයේ වේවා. පිරිත් මණ්ඩපයේ වේවා ඉඥබීලය මගින් පූජා චාරිතුානුකූලව බොධිමණ්ඩපය නිරූපනය කර තිබෙන බවයි.

ඉඥබීලයෙන් මෙසේ සංකේතවත් වන බොධි මණඩපය තුළ රතනතුය සන්නිපත වේ. බුඛ රත්නය ධාතු කරඬුව මගින් ද ධම් රත්නය පිරුවානා පොත් වහන්සේ මගින් ද සංඝ රත්නය පිරිත් දෙසන භිඤූන් වහන්සේ මගින් ද නිරූපණය වේ. මෙසේ පිරිත් මණඩපය මගින් කරනු ලබන්නේ මුළුලොව තුළ ඇති උත්තම සථානය වන බොධි මණඩපය පූජා චාරිතානුකූලව ඉදිකොට ඒ තුළට ශුෂඨ රතනතුය වැඩම වීම යි.

පිරිත් මණ්ඩපය සඳහා යොද ගන්නා අනික් දුවා ගැන මහාචායාී ලිලී ද සිල්වා මහත්මිය මෙසේ සඳහන් කරයි.

"පිරිත් දේශනය සඳහා භාවිතා කෙරෙන අනික් පූජා චාරිතු කුමය උපකරන පුළුල් වශයෙන් වග් දෙකකට බෙදිය හැකිය. අතුරු උපදුවයන් දූරීභූත කෙරෙන උපකරන එක් වගීයකි. සෞභාගාය ළඟා කරන උපකරන අනික් වගීයයි. ලද පස්මල් වලට ගන්නා හෙල අබ සහ ඊතණ පළමුවන ගණයට වැටේ. පුවක් මල් ද එම ගණයට අයත්ය. පුවක් මල් කිලි කුණු ඉවත් කරන සශ්ශීකතිය ලඟාකරන පූජා චාරිතුමය භාණඩයකි. පොල් මල, පුන් කළස, සමන් කැකුළු සෞභාගාය ලඟා කරන උපකරන වලින් පුධාන ඒවාය.

"පුරාණයේ සිට ම භාරතීය බාහමණික පූජා චාරිතු විධිවලට වතුර ඉතා වැදගත් තැනක් ඉසිලූ බවට සාක්ෂි තිබේ. එය අනුකරණය කරමින් පිරිතේ අතාවශා අංගයක් ලෙස වතුර පාවිච්චි කිරීම ආරමහ කරන්නට ඇත. පිරිත් පැන් අමනුෂා උපදුව දූරීභූත කරන බවත් ඖෂධීය බලයකින් යුකත බවත් පිළිගැනේ. පිරිත් නූලේ බලයද එබඳුම පිළිගැනීමකි."

පිරිත් මණඩපයේ උඩු වියනෙහි එල්ලන නාදලු බුලත් කැනති ආදිය අලංකාරය පිණිස නොවන බව දැක්වෙන එම ලිපියේ මෙසේ ද පැවසෙයි.

"මේ කොලවගී කාලයෙන් වැසී ගිය පැරණි නාග වන්දනය පිළිබඳ පූජා චාරිතු සමග නෑ සබඳ කමක් දක්වනවා විය හැකි ය. ලක්දිවට බුදු රදුන් වැඩම කළ අවසථාවේදී යක්ෂයන් දමනය කර දිවයිනෙන් පිටමං කළ නමුත් නාගයන් එසේ බැහැර නොකළ සේක. නාගයෝ බුදු රදුන් සරණ ගොස් තමන් ගේ මැණික් ආසනය බුදු රදුන්ට පූජා කිරීමෙන් බුඬ ආධිපතාය පිළිගත් බව තව දුරටත් තහවුරු කළහ. කාලයාගේ ඇවෑමෙන් බෞඬ කලාව මගින් නාගයෝ බෞඬ සිඬසථානවල ආරක්ෂක දෙරටුපාලයන් බවට පත් වූහ. මෙසේ නාග ඇදහිල්ල බෞඬ සංකෝතීය තුළට කුමයෙන් උකහා ගත් අයුරු පැහැදිලිව පෙනේ. පිරිත් මණඩපයෙහි ද නාග පල්ලව (නා දළු) නාගවල්ලී (බුලත්) නාගලතා (බුලත් වගීයක්) ආදිය එල්ලීමෙන් නාගයන් සපයන ආරක්ෂාව බලාපොරොත්තු වන බව නිගමනය කළ හැකිය."

හමාර දේශනාව

පිරිත් පොතේ ආටානාටිය සූතුයට විශෙෂ සථානයක් හිමිවෙයි. මේ සූතුය දශ ලකෂ සීයක් තරම් වූ ලොක පදධතීන් කෙරෙහි බලපෑමක් කළ හැකි බැව් දැක්වේ. විපසසී බුදුන් ගේ පටන් බුදුවරුන් සත් නමක් වෙත නමස්කාර කෙරෙන අතර වෙනත් දෙවි දේවතාවන් ගේ නම් ද මෙහි ඇතුළත් වේ.

භිකුෂු භිකුෂුණී උපාසක උපාසිකා යන සිවු වණක් පිරිසට අමනුෂාාදීන් ගෙන් පැමිණෙන උවදුරු වලක්වා ගැනීම සඳහා සිවුවරම දෙවියන් වෙනුවෙන් වෛශුවණයා විසින් බුදුරදුන්ට පැවසුවේ යයි කියන ආටානාටිය සූතුය ඇසීමට වඩාත් පිුය කරන්නේ යකුන් එලවීමේ බලයක් මේ සූතුයේ අනතගීත වී ඇත යන විශවාසය නිසයි. භිකුෂූන් වහන්සේ ඒ දේශනා කළේ භය සමපුයුකත ගෞරවයකින් යුකතවය.

යක්ෂාවෙශ වූ රෝගියකු සුව කිරීමේ දී පිරිත සජඣායනා කළයුතු අන්දම සුමංගල වීලාසිනියෙහි විස්තර වශයෙන් දක්වා තිබේ. එහි සඳහන් වන ආකාරයට මෙත්ත රතන සහ ධජගග සූතු සත් දවසක් සජඣායනා කළ යුතුය. එසේ කිරීමෙන් පසුව අමනුෂායා මිනිසා අත්හැර නොගියොත් ආටානාටීය සූතුය දේශනා කළ යුතුය. එහෙත් මුලින් සඳහන් කළ සූතු නොකියවා ආටානාටිය සූතුය සඡඣායනා කරනු සුදුසු නොවේ. පිරිත සඡඣායනා කරන භිඤුන් හට මෙම කාලය තුළ මස් හෝ පිටියෙන් කළ අහරක් හෝ වැළඳීම නොසුදුසු ය.

සුසාන භූමියක නො විසිය යුතු ය. විහාරයේ සිට ගිහියා ගේ නිවස දක්වා පළිහවලින් මැනවින් කළ ආරකෂා සහිතව යා යුතු වේ. පිරිත සඡඣායනා කළ යුත්තේ ගෙයක් තුළ ය. එහි දෙර කවුළු සියල්ල වසා තැබිය යුතු අතර ආයුධ ගත් අත් ඇති මිනිසුන් භිකුෂූන් වටේ සිට ආරකෂා කළ යුතුය. භිකුෂූන් මෛතී සහගත සිතුවිලි සිතෙහි තබාගෙන පිරිත් සඡඣායනාව ඇරඹිය යුතු වේ. එවිට ද අමනුෂායන් නොගියහොත් රෝගියා චෛතා මලුවකට ගෙන ගොස් එහිදී මංගල ගාථා සඡඣායනා කළ යුතු ය. සියල්ලම අසාර්ථක වුවහොත් දෙවියන් අයැද දෙවියනි, මෙසේ දනිව්, ඒ අමනුෂායා අප කීවක් නොකරයි. දැන් අපි බුදුන්ගේ ආඥව කරන්නෙමුයි කිව යුතු ය.

අමනුෂායකු භිකුෂු නමකට ආවෙශ වුවහොත් බුදුනට සුවඳ දුම් මල් පහන් පුද පැමිණි පිරිසට එම පින අනුමෝදන් කොට උපදෘත භිකුෂුවගේ යහපත පිණිස සෙසු භිකූන් විසින් පිරිත් සණ්ධායනා කළයුතු වේ. සිල්වත් භිකුෂු නමකට හිරිහැර නො කරන ලෙස ද අමනුෂායාට කිව යුතු ය.

ආටානාටිය සූතුය වනාහී අමනුෂා උවදුරු වලක්වාලන පිරිතකි. අප බුදුහු රජගහ නුවර ගිඡඣකූට පව්තයේ වැඩ වෙසෙන කළ වෛශුවණ ධැතරාෂටු, විරුඪ, විරුපාඤෂ යන සතර වරම් දෙව් රජහු බුදු රදුන් කරා එළඹ වැඳ එකත් පසෙක හුන්හ. වෛශුවණ තෙම නිදුකාණත් වහන්ස, යඤයෝ බොහෝ සෙයින් බුදුන් වහන්සේට අපුසන්නය හ.

බුඬ ධම්යේ අපුසන්න වූ ඒ යක්ෂයන් ගේ පුසාදය පිණිස ද සිවුවණක් පිරිසගේ ආරක්ෂාදිය පිණිස ද මේ ආටානාටිය පිරිත පිළිගනු මැනවැයි ආරාධනා කොට විපස්සිසස නමත්ථු යනාදී පිරිත කීයේ ය. අවසන හේ මෙසේ ද පැවසීය.

නිදුකාණත් වහත්ස, භිකුෂු භිකුෂුණි ආදී යමෙක් මෙය ඉගෙන පුහුණු කෙළේ තම් යම්කිසි අමතුෂායෙක් පුදූෂා සිත් ඇතිව යන සිටින හිඳින සැතපෙන භිකුෂුවකට හෝ භිකුෂුණියකට ළංව යෑම ආදියක් කෙළේ නම් ඒ අමතුෂායා ගම් නියම් ගම්හි සත්කාර ආදියක් හෝ ආලකමන්දවේ විසීමට හෝ යකෂ සමාගමට යෑමට හෝ නොලබයි. ඔහුට මනුෂායෝ නින්ද කරන්නා හ. වධ ද කරන්නා හ. සවාමීන් වහන්ස, සතර වරම් මහ රජුන්ට පසමිතුරු වූ චණඩ වූ රෞදු වූ අමනුෂායෝ ඇත්තා හ. ඒ යම්කිසි අමනුෂායෙක් පුදූෂිත වූ සිත් ඇතිව සිවු වණක් පිරිසෙහි අනුව යෑම ඊම සිටීම වැද හෙවීම කෙළේ නම් මේ යකෂ සේනාපතීන්ට "අයං යකෙබා ගණහාති" යනාදීන් හඬ ගා කිව යුතුයි. මුරගා කිව යුතුයි.

එකල්හි මහ යක් සෙනෙවි ආදීහු යකෂාණත්තිය කරම්හයි උත්සාහවත් වෙති. නිදුකාණන් වහන්ස, මේ ආටානාටිය පිරිත සිවු වණක් පිරිස ගේ ආරකෂාව පිණිස යෙහෙන් විසීම පිණිස පවත්නේ යයි දන්වා සිවුවරම් මහ රජ දරුවෝ සපිරිවරින් අතුරුදන්ව ගියහ.

මෙසේ ආටානාටිය පිරිත අමනුෂා උවදුරු දුරු කරනු සඳහා පළමුව වෛශුවණාදීන් විසින් කියන ලදුව පසුව බුදු රදුන් විසින් අනුමත කොට වදරණ ලද පිරිතකි.

අමනුෂා උවදුරු දුරුකරනු සඳහා දේශනා කරන හමාර දේශනාව අනික් පිරිත් දේශනා කරන කුමයට වඩා වෙනස් ආකාරයෙන් හෝ ගුාමකෙෂතුයේ සියලු සංඝයා රැස් කොට දෙසිය යුතු යි. තරංග වෘතනයෙන් දේශනා කළයුතු යයි අටඨකථාවේ සඳහන් වේ. "අයං යකකා ගණහාති, ආවිසති, හිංසති, විහිංසති, හෙඨෙති, විහෙඨෙති, යන මේ වචන උස් හඬින් කිව යුතු ය. හඬ ගා කිව යුතු ය. මුරගා කිවයුතු ය.

xix

සූතු

සතර බණවර නමින් හැඳින් වෙන පිරිත් පොතෙහි සූතු නමින් හැඳින්වෙන දේශනා පසළොසකින් ද පරිතත දේශනා පහකින් ද බොජඣ හා දේශනා තුනකින් ද මෙතතානි සංස දේශනාවකින් ද සරණ ගමනා දී පාඨ කීපයකින් ද සමන්විත ය.

සුතත යනු අරුත් රැසක් නගන වචනයකි.

අපථානං සූවනතො සුවුතාතො සවනතො ච සූදනතො සුතාණං සුතා සභාගතො ච සුතාං සුතානති අකඛාතං

ආතමාත් පරාත්ථාදී අත්ථය හෙවත් දියුණුව පුකාශ කරන හෙයින් ද, විනේය ජනයා ගේ මනසට අනුකුලව මනාකොට දේශනා කළ හෙයින් ද, අත්ථය පුසවය හෙවත් බිහි කරන හෙයින් ද, දියුණුව වගුරුවන හෙයින් ද, යම් සේ අමුණන ලද මල් නො විසිරේ ද, නොනැසේද එසේ ම අරුත් නොවිසිරෙන සේ පාලනය කරන හෙයින් ද, යන මේ පස් අරුතෙන් සූතුයයි කියනු ලැබේ.

සුතු යනු දීඝී වාකා කෙටි කිරීමෙන් සකස් කර ගන්නා ලද පාඨ බව ගෘහා සුතු ධම් සූතු යනාදියෙන් ධවනිතවන බව වියතුන් ගේ මතය යි.

පාළියෙහි සුකත යන්නට සමාන අරුත් නගන ශබ්දය වෛදික සූක්ත යන්නයි. සම්පූර්ණ ඍෂි වාකාය සූක්ත නමි. දෙවියකුට හෝ දෙවියනට ඔප්පු කරන ලද ගීතිකා කීපයක එකතුව සූක්තයයි කියනු ලැබේ. පිතෘ ගුරු පරම්පරාවෙන් පරම්පරාවට අඛණ්ඩව පවත්වා ගෙන එන ලද බැවින්, සූකත ශුැති නාමයෙන් ද වාවහාර වෙයි. එම සූකත ඍෂි සූකත දෙවතා සූතු, ඡනදස් සූකත යයි තෙවැදරුම් වෙයි.

බොජඣඞා

චතුභාණවාර පාළියේ දෙවන බණවර පටන් ගන්නේ <mark>මහාකසසපභෙ</mark>ර බොජඣඞායෙනි. ඊළඟට මහා මොගාලලානභෙර බොජඣඞායත් අනතුරුව මහා චුඤභෙර බොජඣඞායත් දැක්වෙයි.

බලවත් ලෙස රෝගාුකුර වූ මහසුප් තෙරුන් වෙත හා මහ මුගලන් තෙරුන් වෙත වැඩම වූ බුදුන් වහන්සේ උන්වහන්සේලා ගේ රෝගී තත්ත්වය කුළුණුපිරි හදවතින් යුකතව විමසා බොජකාඛහ සූතු දෙක දෙසු සේක. මහා කසසපතෙථර, මහා මොගාලලානතෙඵර බොජකාඛහ දෙකට අනතුරුව මහා චුඤතෙඵර බොජකාඛහය දැක්වෙයි.

මහා කසසප මුගලන් දෙනම හා බුදුරදුන් රොගාතුර වූයේ විෂවෘක්ෂයක පිපුණුමල් පිස එන දූෂිත වාතය ආසාණය කිරීමෙනි. බෞද්ධ සාහිතායේ කිහිප තැනෙකම පරිසරයේ පවිතුතාවයේ වැදගත් කම දැක්වෙයි බුදුරජාණන් වහන්සේ හැම විටෙකම තමන් පරිභොග කරන භාණ්ඩ වාසය කරන ආරාමය හා අවට පවිතුව කුමානුකූලව තබාගත යුතුයයි අවවාද කළහ.

බෝධා‍ය බා බා යන් ගෙන් මනුෂායා ගේ කායික මානසික රෝග වාපසමනයට ඉවහල් වන අන්දම දැක්වෙයි. මනුෂායාගේ සෑම කියාවකට ම සිත පුධාන බව බෞද්ධ ඉගැන්වීම යි. "මනො පුබාබුණාමා ධමමා" යන බුදු වදනින් බටහිර විද ුඥමතය ද බුදු දහම හා ඉඳුරාම ගැලපෙයි. මනුෂායාගේ ඇතැම් කායික රෝගවලට හා ස්නායු රෝග වලට හේතුව සිතේ වෙනස්වීම බව ඔප්පු කර තිබේ. මනුෂායාගේ මනස දුවල කරන හේතු කාරකයන් බොධාඩා ධම් මගින් යටපත් කළ හැකිවේ. සති, ධමම විචය, විරිය, පීති, පසසධි, සමාධි හා උපෙකබා යනු සත්ත බොධාාඞා ධම් යි. පෘථග්ජන සත්තානයේ හට ගන්නා පුධාන මානසික දුව්ලතා දෙකකි. එනම් උදාසීන හා නොසන්සුන් බවයි. උදාසීන කම නැමැති මානසික රෝගය දුරුකළ හැකි වන්නේ පුඥාව වීයඞ්ය හා පීතිය යන බොධාඞා ධම් භාවිතයෙනි. පසසධි, සමාධි, උපෙකබා යන බොධාඞා ධම් වැඩීමෙන් සිතේ නොසන්සුන් කම වාපසමනය වෙයි.

බොධි නම් සිවුසස් නුවණයි, "බොධි වුචවති චතුමගොහසු ඤාණං" සෝවාන් - සෙදගැම් -අනගැමි හා අරහත් යන සිවුමග නුවණයි. එය උපදවා ගැනීමට හේතුවන කාරණය නම් බොධාඞග ධම් වැඩීමයි. සප්ත බොධාඞා ඖෂධය කෙලශ රෝග වාපසමනයට පුබල ඖෂධයකි.

> "යෙ කෙචි ඔසධා ලොකෙ විජාති විවිධා පුථු ධමෙමාසධ සම නත්ටී එතං පිබථ භිකඛවො"

පරිතාණ ධම්ය නමැති පුතාඤ ඖෂධය කායික මානසික හා කෙලශ යන තිවිධ රෝගයට ම පථාවන පුතිකාරයකි.

පිරිත් මණ්ඩපයේ යුග පුටු දෙක සම්බන්ධ කොට එය මැදින් පසුපස අඩි 6 ක් උස සූරිය කොපිලක් බඳිනු ලැබේ. පුටුවේ සීමාවට ඉහලින් ඝන සුදු රෙදි කඩක් ගෙන රැලි කීපයක් සාදා මුදුනේ වටාපතක් සේ රවුමක් ද සාදනු ලැබේ. එය විචිතු නිමාණයකි. එය පසුපස පොල්මලක් බැඳි පුවක් පැලයක් ද සිටුවනු ලැබේ. සූරිය ගසෙන් බුධාළුය ලැබීමට පිටදුන් අසුවසු වෘකුෂය ද පුවක් පැලයෙන් කල්ප වෘකුෂයද සංකෙතවත් වෙයි. සූරිය ගහ ගෙමිදුලෙහි වවා ගතයුතු විෂ බීජ නාශක වෘකුෂයකි. ඉඤ කීලය සඳහා ගන්නා සූරිය කොපිල සිටුවා වවා ගැනීමෙන් විශේෂ පුයෝජන ලැබෙතැයි විශ්වාස කෙරෙති.

පිරිත් මණ්ඩපය උඩු වියන් බැඳ පියවිලි අතුරා වටතිර ඇද විසිතුරු කැටයමින් රමණීය චිතුයෙන් කලාතමක ලෙසින් සරසති. ඉක්මනින් නොමැලවෙන මංගල සම්මත විෂබීජ නාශක නාගවල්ලි, නාගලකා, නාදලු, පුවක් මල් ආදී මල් පල්ලවයෙන් අලංකාර කිරීම රත්නතුයට කරන උපහාර පූජාවක් ලෙස සලකති. මණ්ඩපයේ අට කොන පුන් කළස් අටක් තබති. අබ, සුන් සහල්, විළඳ, සමන් පිච්ච කැකුළු හා ඊතණ විසුරුවති. මල් පහන් හඳුන්කුරු, සුවඳ කුඩු, සඳුන් කිරිපැත් පිළියෙළ කොට මණ්ඩපයේ තබති. මෙහි ඇතැම් අංග හින්දුන් ගේ සාන්ති කම් අනුව සකස් වී තිබෙන බව මුලින්ද සඳහන් වී ඇත.

ආසන පැනවීම

මණ්ඩපයේ දොරටුව නැගෙනහිරට නම් එයට දකුණෙන් ද පුධාන දොරටුව උතුරෙන් නම් එයට ඊසානයෙන් ද ධාතු කරඬුව තැන්පත් කොට තබන ධාතු ආසනය තිබිය යුතු ය. ඊළඟට ථෙරාසනය පැනවිය යුතුය. යුගාසනය පුධාන දොරටුවට මුහුණ ලා තැබිය යුතු අතර, ගණ සජ්ඣායනාවට අවට අසුන් පැනවිය යුතුය. ආසන සංඛාාව 'අට්ඨවා සොළසවා' යි අටුවාවේ සඳහන් වෙතත් එයට අඩු වැඩි වීම ගැන සැලකිලිමත් නොවේ.

බුදු රජාණන් වහන්සේ වෙනුවට සධාතුක කරඬුවත් සුවාසූ දහසක් ධම්ස්කන්ධය වෙනුවට පිරුවානා පොත් වහන්සේත් සංඝ රත්නය වෙනුවට පිරිතට පුමාණවත් සම්මුති සංඝයා වහන්සේත් වැඩම වීමෙන් ඒ ස්ථානය තුනුරුවන් පවතින පූජනීය ස්ථානයක් බවට පත්වෙයි.

සමහර පළාත්වල පමණක් තිස් පැයේ පිරිතටත් තුන් තිස් පැයේ පිරිතේ සිට හත් දවසේ පිරිත දක්වා සෑම පිරිත්වල දී ම පිරිතට ආරාධනා කිරීම සඳහා දායකයන් ලවා මහා සංඝයා වහන්සේ විසින් ගාථා තුනක් කියවනු ලැබේ.

මෙහි සතර බණවර පෙල පදගතාහී, හා භාවය ඇතුළත් වේ. එසේම සතර බණවරට අමතර වශයෙන් උපගුන්ථ සතරක් අනතර්ගතය.

පිරිත පේ කිරීම

තිවිධ රත්නය පිරිත් මණ්ඩපයට වැඩම වූ පසු ධාතු කරඬුව හා පිරුවානා පොත් වහන්සේ තියමිත තැන්වල තැන්පත් කොට මහා සංඝයා වහන්සේ ආසනවල වඩා හිඳුවා පහන් දල්වා මල් පිදීමෙන් පසුව දැහැත් වට්ටියක් පිරිනමා දායකයා පිරිතට ආරාධනා කරයි. අනතුරුව දඤ හිමි තමක් පිරිස පන්සිල්හි පිහිටුවා අවස්ථාවොචිතව පිරිත් අවවාදයක් කරයි. එයට අනතුරුව මඟුල් බෙර වාදනය කෙරෙයි. ඉක්බිති දෙවාරාධනයෙන් පසුව ගණ සජ්ඣායනාව කෙරෙති. එයයි පිරිත පේ කිරීම. එයට අඩංගු වන දහම් කොටස් භාරතීය ධම ශාසතු හා සිංහල සිරිත් නම් ගුළුවයේ 298 පිටුවේ මෙසේ දැක්වේ.

පිරිත් පේ කිරීම නමින් දෙසීම ආරම්භ කරන්නේ විශේෂ කුමයක් අනුවය. මේ ඒ කුමය පහසුවෙන් මතක තබා ගැනීමට පැරණි සම්පුදායක් අනුව භාවිතා කරන පද යකි මෙය.

"අවිජරා අනෙකාඉතිපාහදී පාඨා - බාහුං ච බො භවතු නතබතත යකබ කරණීය යං කිඤාචි යංදුනනිමිතතං - සබෙබ ච බුඬා ඉති සබබ බුඬා"

"අවිජජා අවිජජා පච්චයා යනාදී පටිච්ච සමුප්පාදය, අනෙකා, අනෙක ජාති සංසාර යනාදී ගාථා ය. ඉතිපාෘදිපාඨා, ඉතිපිසො යනාදී පාඨ තුන ය. බාහුංච බො, බාහුං සහසස යනාදී ජයමංගලය, භවතු භවතු සබබ මංගලං යනාදී ගාථා තුන ය. නකාධතනයකාධ, නකාධතන යකා භූතානං යන ගාථාය. කරණීය, කරණීය මෙත්ත සූතුය, යංකිඤචි, යංකිඤචි විතතං යනාදී රතන සූතුය, යංදුනනිමිතතං, යංදුනනිමිතතං යන ගාථා තුන ය, සබෝබව බුඬා, සබෝබ බුද්ධා බලපාතතා යනාදී ගාථාය. ඉති සබබ බුඬා, මෙසේ සියළු බුදුරදුන් ම දෙසිතය යනු එහි අනුපිළිවෙළයි."

පිරිත් පිරීමට අට නමක් හෝ සොළොස් නමකි. යුග දෙශනය සරණාගමනය හා සූතු දේශනාව සඳහා දෙනම බැගිනි. හමාර දෙශනාවට එක පොතකට දෙන ම බැගින් පොත් දෙකට සිවු නමකි. අඑයම මහ පිරිත හා සෙත් පිරිත් දෙසා පන්සිල් දී පින් අනුමෝදන් කරවා පිරිත් පැන් දී පිරිත් නූල් බෙදා දීමෙන් තිස් පැයේ පිරිත අවසන් වේ.

තුන්තිස් පැයේ හා තිස් පෑ පහේ පිරිත් දෙශනාවේ දී පිරිත පේ කිරීමෙන් පසුව පහත සඳහන් ගාථා තුන දායකයකු ලවා කියවීමෙන් ආරාධනා කරවිය යුතු ය.

පිරිත කෙසේ දේශනා කළ යුතුද ?

මහණෙනි, ආයත ගීත ස්වරයෙන් ධම්ය නොදෙසිය යුතු යි.

"ආයත ගීත සසරෝ නාම තං තං වතතං භින්දිතවා අකඛරෙහි

විනාසං කතා පවතෙතා" යි දක්වන ලදී. ආයත ගීතස්වරය නම් ඒ ඒ වෘතත බිඳ අකුරු විනාශ කොට පවත්නා ස්වර විශේෂයකි.

"අනුජානාමි භිකඛවෙ සරභඤඤං"

මහණෙනි සරභඤඤ නම් මධුර මනෝහර විලාශයෙන් කණීරසායන ගීත ස්වරයෙන් තොරව ධම්යාදෙසීම අනුදනිමි.

"සරභඤඤත්ති පන වචනතො සරෙන ධමමං භණිතුං වටටති. තරංග වුතතං දොධක වුතතං ගණක වුනතාදීනි අවතතිංස වුතතානි අත්,ී තෙසු යං ඉවඡති තං කාතුං වටටති."

"මහණෙනි, සරභඤඤය අනුදනිමියි වදාළ හෙයින් සරභඤඤයෙන් ධම්ය කියන්නට වටී සරභඤඤයෙහි වනාහි තරංග වෘතතය, දොධක වෘතතය. ගණක වෘතතය ආදී වශයෙන් යයි වෘතත දෙනිසක් වෙයි. එයින් යමක් යමක් කරන්නට කැමැති නම් එය වටී යනු එහි අදහසයි."

"ධමෙමහි සූතතනත වතතං නාම අන්,ී ජාතක වතතං නාම අත් ගාථා වතතං නාම අත්"

"ධමයෙහි වනාහි සුතතන්ත නම් වෘතතයක් ඇත. ජාතක නම් වෘතතයක් ඇත. ගාථා නම් වෘතතයක් ඇතැයි දක්වා තිබේ. එබැවින් සරභඤඤයට ඇතුළත් වෘතතානුකුලව සුතානත වෘතත, ගාථාවෘතත ඇතිව පිරිත දෙසිය යුතුය."

බුදු රජාණත් වහත්සේ ගේ ස්වරය මධුරය අෂ්ටාඞා සමුපෙතය. විසසටඨය, මඤාජුය, විඤෝඤයාය, සවණීය ය විසතරණීය ය බින්දුය. ගම්හීරය, නින්නාදය යන අංග අටෙන් යුක්තය. (1) විසසටථ පහසුවෙන් ශබදය මුවින් පිටවීම. (2) මංජු, මිහිරි බව. (3) විඤෝඤයාය, අදහස වහා අවබෝධ කරවන බව. (4) සවණීය, කණට සැප ඵලවන බව. (5) අවිසාරිතා, පැහැදිලි ගොවිසුරුණු බව. (6) බිංදු අතර බිදුම් රහිත බව. (7) ගම්භී්රතා, ගැඹුරු බව. (8) නින්නාදිතා, ඈත ඇසෙන බව. ශාසනික ධම දේශනාවේදී අනුගමනය කරන කුම තුනක් වේ. එනම් ඔසරණ, කථන හා සරහඤාඤ යන වශයෙනි, ඕසරන නම් සූතුය පුකාශ කිරීමයි. සූතුයේ අත් පුකාශ කිරීම කථන නමි, සරහඤාඤ නම් උදාත්ත ස්වර යොදා කරන සජකධායන යයි සරහඤාඤ නම් තවත් අරුතක් වෙයි. එනම් උස් හඬින් කීමයි.

"රුණණමිදං භිකඛවෙ අරියසස විනයෙගීතං"

"මහණෙනි සසුනෙහි ගායනය අඬාවැටීමෙකැයි බුදුන් වහන්සේ වදාළ සේක. චුල්ල වගාපාළියේ බුදැක වතු බනිධකයේ මෙසේ දැක්වෙයි."

"මහණෙනි දික් වූ හඬින් දහම් දෙසන්නහුගේ (ආයත කෙන ගීත සාරෙත ධමමං ගායනතසය") ආදීනව පසෙකි.

- 1. තමා ද ඒ හඬෙහි ඇලෙයි
- 2. අනායෝද ඒ හඬෙහි ඇලෙති
- 3. ගැහැවියෝ ද ලාමක කොට සිතති.
- 4. හඬ නැංචීම පතන මහණනුගේ සමාධිය බිඳීයයි
- 5. පශ්චිම ජනතාව දෘෂටානු ගතියට පැමිණෙයි

එබැවින් දික් වූ හඬින් දහම් නොගැයිය යුතු ය.

අඞාුත්තර නිකායේ දුක නිපාතයේ දෙපිරිස පිළිබඳ කරුණු දැක්වීමේ දී විමසා හික්මුණු පිරිස ගැන කියවෙන කාරණා අතිශයින් මෙහිලා උපයෝගී වෙයි.

"මහණෙනි, විමසා හික්මුණු විනීත පිරිස කවරේද ? මහණෙනි, මේ සසුනෙහි යම් පිරිසක භිඤූහු කවීන් කරන ලද කවීන්ට හිත විසිතුරු අඤර ඇති විසිතුරු වාඤඦන ඇති සසුනෙත් බැහැරි සව්වන් විසින් කියන ලද යම්ම සුතුානත කෙනෙක් වෙත්නම් ඒ සුතුානතයෙන්ම ඇසීමට කන් යොමු නොකෙරෙති. දැන ගැනීමට සිත් නොඑළවති. ඒ ධම් උගතයුතු කොට පුහුණු කළ යුතු කොට නොගනිති.

බුදුන් වහන්සේ විසින් දෙසන ලද ගැඹුරු ගැඹුරු අරුත් ඇති ලොකෝත්තර සූතානත පුතිසංයුකත වූ යම් ධම්යක් වේනම් එය දෙසනු ඇසීමට කැමැති වෙති. එයට කන් යොමු කරති. දැන ගැනීමට රිසි වෙති. ඉගෙනීමට පුහුණු කිරීමට කැමැති වෙති. ඒ දහම් පුහුණු කොට උනුනුන් පිළිවිසිති. අරුත් කෙසේ දැයි විමසති. මේ විනීත පිරිසයි. භිඤුන් වහන්සේ යොමු විය යුත්තේ ලොවුතුරු දහම් පසක් කරනු සඳහා බව මෙයින් පසක් වෙයි.

මේ කරුණුවලින් පැහැදිලි වන්නේ ගීත ගායනා කරන ආකාරයෙන් රාග නිශිත රාවයෙන් තොරව හස්ත විකාර මුබ විකාර ආදියෙන් පරිබාහිරව අශුාමණික අගොචර තාලවලින් ඈත්ව අසන්නන්ගේ ශුඛාව වැඩෙන ආකාරයෙන් පරිතුාණ ධම් දේශනාව පැවැත්වීම දෙලොවට ම වැඩ දායක බව ය.

භාරතීය පඬිවරයකු වූ මහාචාය[ී]ා එස්. එන්. රතන් ජන්කර් මහතා මේ රටේ දේශීය සංගීතය පිළිබඳ පයෙීෂණයක් කරමින් ලංකාවේ දේශීය සංගීතය සොයා ගැනීමට නම් වන්නම්, අෂ්ටක, සිවුපද, ස්තොතු, පිරිත් විමසිය යුතු යයි පැවසීය.

ධාරණී

රෙරවාදීන් ගේ පිරිත් යන වචනයට සමාන අරුත් දෙන ශබ්දය මහායානිකයින් ගේ ධාරණී යන්නයි. ධාරණී ආරකෂාව සඳහා රචිත රචනා විශේෂයකි. වසංගත රෝග වලින් සතුරු කරදරවලින් අමනුෂා උපදුව වලින් වසවිස ආදියෙන් ආරකෂාවත් දිගු කලක් ජීවත් වීමත් චණ්ඩ සතවයින් හීළැවීමත් ධාරණී භාවිතයෙන් සිදු වේ යයි මහා යානිකයෝ තරයේ විශ්වාස කරති. ධාරණී භාවිතය අථර්වන් වේද සමයේ සිට භාරතයේ පවතීයයි කියති. ධාරණී යන්නෙහි තේරුම සිත්හි ලා දරා ගන්නා ලද දේ යන්නයි. මෙසේ මනතුයක් සිත තබා ගත් විට හෝ ජප කරන විට එයින් ආරකෂාව සැලසේ යයි විශ්වාස කරති. ලක්දීව මහායාන අදහස් නම් ගුළුයේ ධාරණී ගැන මෙසේ සඳහන් වෙයි.

"මේ ධාරණී භාවිතයෙන් කොතරම නියඟ කලක නමුදු වැසි වැස් විය හැකි බැව්ද එසේම නාගයන් ගෙන් අමනුෂායන් ගෙන් වස විෂවලින් සොර සතුරන් ගෙන් වසංගත රෝගවලින් ආරකෂා විය හැකි බැව්ද සම්මතය. මව ගේ කැමැත්තේ හැටියට දුවක හෝ පුතකු හෝ ලැබීමට ද ධාරණී භාවිතයෙන් පිළිවන. මීළඟ උත්පත්තියෙහි දී සුඛාවතියෙහි ඉපදීමට ද ධාරණී භාවිතය නිසා හැකි වේ. ධාරණී විශාල සංඛාාවක් ලියැවී ඇති නමුදු දැනට විදු,මාන වනුයේ සවලපයකි. නේපාලයේ පඤාචාරකෂා නමින් ධාරණී පඤාචකයක් විශේෂයෙන් භාවිතා කරති. එනම,

- 1. මහා පුතිසාරා (මෙය දන්නවුනට පවු සිදු නොවේ.)
- 2. මහා සහශු මර්දිනී (අමනුෂා උවදුරු වලකා දහසක් දේ කළ හැකිය.)
- 3. මහා මයුරි (නයි විෂ වැළක්වීමට පුළුවන)
- 4. මහා ගීතවතී (වන සතුන්ගෙන් ආරකෂාව සැලසේ)
- 5. මහා රකෂා මනතුානුසාරිණී (බෝවන රෝගවලින් වැළකීමට පුළුවන)

තොයෙකුත් රටවල නොයෙකුත් භාෂාවලින් පැතිරී ගිය මේ ධාරණීහු මධා අාසියාවේ ද නැගෙනහිර තුර්කිස්තානයේ ද පැතිරී ගියහ. මහා සංඝිකයන් ගේ ධාරණී පිටකය නමින් පිටකයක් ද වේ. ආටානාටිය සූතුය හා රතන සූතුය මේ ධාරණී සංඛාාවට ගැනෙතියි කියති. පොළොන්නරුවේ රජය කර වූ මහා පරාකුමබාහු රජු විසින් මනතු භාවිතය උදෙසා ධාරණීඝර නමින් මන්දිරයක් සාදවන ලදී. ලක්දිව භාවිත වන ගිනි පිරිතෙහි ධාරණී යනු දෙතැනෙක සඳහන් වේ. ගිනි පිරිත මහා යානිකයන් ගෙන් පිටපත්

කරගත් ගිනි බිය ආදිය වළක්වන ධාරණියකි. වට්ටක පිරිතෙහි එන සනති පකබා අපතනා ආදි ගාථාව නාගරි අකුරෙන් ලියා ගෙන ගිනි වළක්වන මන්තුණයක් මෙන් ලක්දිව භාවිතා කරන ලදී.

දඹදිව පැරණි සාහිතාය නම් ගුළුයෙහි මෙසේ සඳහන් වේ.

"කර්ත් මහතුන් ගේ පිළිගැනීම පරිදි බුද්ධාගමෙහි ඉතා පැරණි සමයයන්හි පටන් ධාරණීහු වූහ. තිර්වාණය පැතීමට තරම් නුවණ තොමේරු අයට මෙලොව සැප සම්පත් ආදිය ලබා ගැනීම සඳහා ධාරණිහු බුද්ධාගමට ඇතුළත් කරන ලදැයි කියත්, එබඳු අල්ප වේධස්ක වූ අයගේ භාවිතයට යොගා වූ සූතු කීපයක් අනුදැන තිබුණු නමුදු එයත් ඔවුන්ට සුමග නොවූ හෙයින් එම සූතු කොට සිතෙහි දරා ගැනීම සඳහා ධාරණීහු කරන ලදහ. කල්යාමේ දී එම ධාරණීන් ද, වැඩි දුරටත් සංක්ෂිපත කිරීමෙන් මන්තුණයන් ගේ සම්භවය විය. මෙසේ නූගතුන් සිටිය දී උගතුන්ගේ පවා භාවිතයට දුෂ්කරව පැවැති විශාල වූ අපට සාහසුීකා පුඥා පාරමිතාව පිඩු කොට පුඥාපාරමිතා හෘදය සූතුය ද, එය වැඩිදුරටත් සංක්ෂිපත කිරීමෙන් පුඥා පාරමිතා ධාරණීය ද එය තව දුරටත් පිඩු කිරීමෙන් පුඥා පාරමිතා මනතුයද රචනා කරන ලදී. එම මන්තුයාගේ බීජය පුං යි ගන්නා ලදි."

ඒ පිළිබඳව ඒ.ජේ. තෝමස් මහතාගේ මතය මෙසේය.

"පුණඩරීකයෙහි 21 පරිච්ඡේදය ධාරණී නමින් හැඳින් වේ. ධාරණී ජනපුිය බුදු සමයෙහි වැදගත් කොටසක් ගත්තේ ය. එහෙත් බුදු සමයට ආවේණික වූ කිසිදු විශේෂ ලඤාණයක් දක්නට නොලැබේ. එය ආනුකමයික මනතු විශේෂයකි. එහි ඇතුළත් වන්නේ අහිමත වූ කිසිවක් (පූජා විධියකුත් සමග) ජපකිරීමෙන් ඉටුකරගත හැකි වචනය. මේ වචන විධිමත් පරිදි පුයෝග කිරීමෙන් එහි ශක්තිය හේතු කොට ගෙන සිහිය ලැබෙනු ඇත. ඍග්වේද කාලය තරම් පැරණි කලක සිට මන්තු කුම ඉන්දියාවේ තිබිණි."

මහායාන ධම සාහිතායේ අවදාන ගැන මෙසේ සඳහන් කරයි.

"අන්තිමට දැක්වෙන්නේ පාළියෙන් පෙරළා ගත් එහෙත් මාතෘකා සංසාෘතයෙන් දැක්වෙන සවාසතීවාදයට වැඩි සබඳකම් කියන සූතු දහතුනකි. මෙයින් දෙකක් පාළියට සමාන නොවේ. ඒවායින් සතරක් මනතු වශයෙන් පරිශීලනය කර තිබීම වැදගත් කරුණකි. මහාසමය සූතු (දීඝ නිකායන් ii) ආටානාටිය සූතුය (දීඝ නිකාය iii) සහ ගුහණ මග හැරවීමට දේශනා කර තිබෙන සූයා සූතුය හා චඥ සූතු (සංයුක්ත 1.50) ද වේ. ලංකාවේ පරිතත හෙවත් පිරිත් පොත යනුවෙන් හැඳින් වෙන මන්තු සංගුහයෙහි මේ සියල්ලම ඇතුළත් වේ."

අඩගත්තර නිපාතයේ චතුකක නිපාතයේ බහධ පරිත්තය දේශනා කර තිබෙන්නේ කෙනෙකුට අවශා ආරකෂණය පුකට කරනු පිණිසය. එක්තරා හිකු නමක් සර්පයකු විසින් දෂ්ඨ කරන ලදුව මිය ගියේ ය. මේ භිකුෂුනම මිය යෑමට හේතුව බුදුන් වහන්සේ ගෙන් විමසන ලදුව උන්වහන්සේ මෙසේ පිළිතුරු දුන්සේක. ඒ භිකුෂුනම මිය ගියේ විරූපකබ, එරාපථ, ජබාාපුතත හා කණහා ගොතමක යන සජ්යන් කෙරෙහි මෙත් සිත නොපැතිර වූ බැවිනැයි වදාළහ. ඔහු මෙත් සිත පුගුණ කළේ නම් නොමියනු ඇත.

මේ පූවත ගැන රිස් ඩේවිස් මහතා මෙසේ කියයි.

මිතුරු දම් රැකීම බොදු දහමට අනුව කට වචනයට සීමා වූ එකක් නොවේ. එය තමා කෙරෙහි කිපුණු මිනිස් සතා හෝ ආත්මය කෙරෙහි පුකාශිත මෛතිුයෙන් තෙත් වූ හෝ පැහැපත් වූ මනසින් හා මොලොක් සහෝදරතවයෙන් පිරුණු හැඟුමෙන් ද යුක්ත විය යුතු ය. සුතු හා විනය පිටකවල මෙන්ම

බුද්ධ සොෂ හිමි ගේ "විශුධි මාගීයේ ද සිතුවිලි යනු දුවායෝ ය. යන්න වඩාත් තිර ලෙස දැක්වෙයි. මානසික කිුයාව හැඟීම් හෝ අදහස් යන මේවා කිුයාත්මක කිරීමේ හැකියාව ඇති බලයකි මෙය. යුරෝපයට මේ ඉන්දියානු ආකල්පයෙන් සුවපත් වීමට තව දුරටත් හැකිවේ."

රීස් ඩේවිස් මැතිණිය පිරිත පිළිබඳව මෙසේ සඳහන් කරයි.

"පිරිත් සජ්ඣායනයෙන් නැගෙන නාදය විනිවිද යන කි්යාකාරී බලවේගයක් සේ සැලකේ. යහපත් අදහස්වල ශක්තිය ශබ්ද තරංග මුසු වී බොහෝ ඈත සිටින සත්වයන් වෙත ද විකාශනය වෙයි. පිරිතෙහි ළයාන්විත නාදය ස්නායු පද්ධතිය පිනවීමට ද, රුධිරයේ පවිතුණියට ද, මානසික සංහිදියාව ඇති වීමට ද හේතුවන බැවින් මානසික මෙන්ම ශාරීරික සුවයද දනවතියි සලකනු ලැබේ.

පිරිතෙහි කුසල් බලය ද අන්තගීත වේ. ආරම්භයෙහි දී පන්සිල් ගැනීමත් මංගල, පරාභව, වසල, ආලවක සූතුවලින් සැදැහැවත් ජීවිතයේ පුතිලාභයන් වණීනා කිරීමත් ගෞරව සම්පුයුක්තව ධම් ශුවණය කිරීමත් කුශල පකෂය සංවධිනයට හේතු වේ. කුසල් සිත භාවනාවට පාදක වේ. රෝදුක් ඇති කරන සියලු රෝදුක් දුරු කරන නිසා සියලු අකුසල්වලින් තොර වීමෙන් මනස පිරිසිදු කරයි.

පිරිත් සජ්ඣායනය බුදු දහමට නුහුරු නොවන නමුත් දෙව ආගම්වල යාදිනි හා මැනවින් නොසැසඳෙතැයි නොකිව හැකි ය. වෙනත් ආගමික පුදපූජා වලදී මෙන් උවදුරු කාරකයිනට ශාප කිරීම වෙනුවට කරුණා මෛතී පෙරදැරීව කටයුතු කිරීම විශේෂ ලඤාණයකි.

විෂම වූ සභායන් කෙරෙහි වුව ද දක්වන්නේ බලාපොරොත්තු රහිත සදාතනික පුතිකෙෂප කළ යුත්තක් ලෙසින් නොව සසර සැරි සරණ අවාසනාවන්තයින් ලෙසයි. පිරිත් සජ්ඣායනයෙන් රෝගීන් කෙරෙහි සුව දැනවීමත් හානිකර දේ මගහැරවීමත් අදහස් කෙරෙයි."

වතුහාණවාර පාලියේ මුලින් සඳහන් වන සරණ, ගමන, දස සිකබා පද, සාමණෙර පඤභ, පචච වෙකඛණ හා දස ධම්ම සූතුය සැදහැයෙන් සසුන් වන් හෙරණුන් විසින් සාමණේර බණ දහම් පොතක් ලෙස වන පොත් කොට භාවිතා කළහැකි වෙයි. උපසපන් වී පස් වසක් ගෙවූ භිඤූන් වහන්සේට චතුභාණවාර පාළිය නිසසය මුචචනක ධම් සංගුහයකි. අනිත් හැමට ආරකෘක දේශනාවකි.

සතරබණවර ඉගෙනීම ධාරණය වාචෝද්ගතව පුගුණ කිරීම උපසපන් නිසසය මුචවනක භිකුන් වහන්සේගේ යුතුකම්ය, බුදු රජාණන් වහන්සේ විසින් ම පැවසූ උගාණහාථ, පරියාපුණථ, ධාරෛථ, යන වදන් වලින් ඉගෙනීමට පුහුණු කීරීමට සිත්හි දරා ගැනීමට අවධාරණය කළයුතු බව තහවුරු වෙයි. එසේ ම අත්ථය පාළිය මැනවින් නොහදාරා පිරිත් දේසන්නහුගේ දෙසුම පිරිතක් නොවන බව අටඨකථාවේ සඳහන් වෙයි. භිකුෂු ජීවිතයේ අභානත්තර ආකෘතිය සහ ආකල්පය පැහැදිලි කරන දස ධමම සූතුය ති ශික්ෂාවන් සම්පූර්ණ කොට නිචාණ ධමය සාකුහත් කිරීමට යොමු කරන්නකි. දෙවියන් ඉතා පිය කරන දෙවියනට පින් පඬුරු පිණිස පුකාශ කරන මංගල සූතුයෙහි බෞද්ධයාගේ ජීවිතය ළමා කාලයේ සිට අවසානය දක්වා සෑම අවස්ථාවකම ජීවිත මග සකස් කර ගැනීමට උපයෝගී වන බෞද්ධ ජීවිතය ගොඩනගා ගතයුතු කුමානුකූල සැලැස්ම එහි අනතගීතය. රතන සූතුයේ දැක්වෙන ආකඩබමානා සොත්ථානං, සබහථ සොත්ටීං ගචජනති, සුවන්ටී හොතු යනාදී යෙදුම් වලින් ආතමාරකෂාවක්, පරාරකෂාවක් උභය ලොකාර්ථ සංසිද්ධියත් අභිපෙනය.

බුඬ, ධමම, සංඝ යන නිවිධ රත්නයේ අසීමිත ගුණ මහිමය ස්ථිර අධිෂ්ඨාන ශක්තිය හා එක්තැන් වීමෙන් ගොඩනැගෙන මහා බල ශකතියට භූතයෝ ද අවනත වෙති. ඒ සඳහා ඔවුන් ගේ පුසාදය ද නොමඳව ලැබෙයි. විශාලා මහනුවර ඇති වූ රෝග අමනුෂා හා දුර්භිඤ යන නිවිධ භය වාපසමනය

ආචායා් කිරින්දේ ධම්මානඥ හිමියෝ මෙසේ පවසති.

"පිරිත් දෙසීමේ ළයාන්වත හඬිත් අවට පරිසරය තුටු පහටු බවට පත් කරයි. ගායනයේ රිද්මය ද වැදගත් ය. විවිධ කොටස් වලට අදාල විය හැකි විවිධ සූතුයන් ගායනා කිරීමේ දී ඒ ඒ සූතුවලට ගැලපෙන සේ විවිධ හැඩවීම නොහොත් නාද රටාවන් පිරිත් දේශනා කරන භිඤූන් වහන්සේලා යොදා ගත්තා සැටි දැක්ක හැකි ය. මිනිසාගේ ආධාාත්මික සංවධීනයේ මුල් කාලවලදී සොයාගත් කරුණක් නම් මිනිස් හඬෙහි ඇතැම් රිද්මයන් සාවධානව අසත්නත් තුළ එක්තරා අත්වත් මනොගත භාවයන් එනම් සාමය සංහිදියාව වැනි කරුණු ඇතිවන බවයි.

තවද ඇතැම් නාද රටා දෙවියනට පිය වේ. එමෙන් ම තවත් රිද්මයක් පහත් ගණයේ සතුන් කෙරෙහි එනම් සිවුපාවුන් උරගයන් හා භූතයන් වෙත යහපත් බලපෑම් ඇති කරන්නේ යයි ද විශ්වාසයක් තිබේ. එබැවින් උචිත මිහිරි රිද්මයන් පිරිත් දේශනාවේ වැදගත් අංගයක් වී ඇත. රීද්මය භාවිතා කිරීම බුදු සමයට පමණක් සීමා නොවූවකි. සෑම ආගමික අනුගාමිකයෝ තමන් ගේ යාඥ සඳහා ශුඩ වූ ගුන් යොදා ගැනීමේ දී කිසියම් රිද්මයක් යොදා ගනිති. මුස්ලිම් බැතිමතුන්ගේ කෝරාන් පොත කියවීම ද හින්දු පූජක වරුන් වේද මනතු සංසකෘත භාෂාවෙන් ගායනය ද ඇතැම් කිතු බැතියන් හා ගුීක නිකායිකයන් ගේ මධුර ගායනයන් ද දැක්විය හැකිය. පිරිත් සජ්ඣායනාවේදී ඇතැම් බලවත් බලවේග කි්යාත්මක වේ. එනම් බුඩ ධමම සංඝ යන තිවිඩ රත්නයේ ආරාධනය එකතු වූ කල්හි මිනිස් වගීයාට මහත් වූ සාන්තියක් ගෙන දිය හැකි ය.

අපේ සංස්කෘතික උරුමය නම් සංගුහයේ පුථම භාගයේ පරිතාණ දේශනාව පිළිබඳ මහාචායාී ලිලී ද සිල්වා මහත්මියගේ ලිපියේ අවසන් ඡේදය මෙසේ ය :

පිරිත් දේශනය ඉතා ඈත අතීතයට දිවයන ලේඛන ගත ඉතිහාසයකින් යුක්ත පූජා චාරිතුයකි. එය පරිණාමය වන්නට ඇත්තේ එදිනෙදා ජීවිතයේ ගැටළු නිරාකරණය කර ගැනීම පිණිස සාමානා3 ජනයා තුළ ඇති ඉමහත් සහජ අභිලාශය සංසිඳවා ලීම පිණිස විය යුතු ය. ආගම ධමයෙන් මිනිසා බලාපොරොත්තු වන්නේ ලොකොත්ත්තර විමුකතිය ලබා ගැනීම පමණක් නොවේ. එය අති උතතම පරමාත්රීය යි. ඒ හැර ලෞකික වශයෙන් අපල උපදුව, ලෙඩ රෝග අමනූෂන උවදුරු යනාදි නානා පුකාර අදෘෂාමාන බලවේගයන් මැඩලීමේ පිළිවෙතක් ද ආගම ධමයෙන් බලාපොරොත්තු වේ. එම බලාපොරොත්තුව බුදු සමයේ මූලික ඉගැන්වීම්වලට පටහැනි නොවන අන්දමින් ඉටු කරනුවස් පිරිත් දේශනය කුමයෙන් පරිණාමය වන්නට ඇතැයි අපට නිගමනය කළ හැකි ය. ලෞකික සහන ලබාදීමට පොරොන්දුවන ගුපත බුහමණික පූජාචාරිතුයන් ගෙන් බෞද්ධ ජනතාව බේරා ගැනීම මෙම පිරිත් දේශනයේ පුධාන කෘතාන සාධනයක් විය හැකි බවද අනුමාන කළ හැකි ය. පිරිත් දේශනය සංකෙතයන් ගෙන් පොහොසත් බවත් ආගමික පූජා චාරිතුයක ඇති වැදගත් ලකෂණයන් ගෙන් අනූන බවත්, මෙම අධායන යෙන් පැහැදිලි වේ. එය සාමය සෞභාගාය ළඟා කරන පූජා චාරිතුයක් වශයෙන් ථෙරාවැදී බෞද්ධ රටවල විශේෂයෙන් ශී ලංකාවේ ඉතා ජනපුය ය. පරිතුාණ දේශනය සිංහල සංස්කෘතිය හා බැඳී ඇත්තේ අනොහාන උතෙතරක සමබන්ධයෙනි."

xxvii

නිවත් මග 34 කලාපයේ පිරිත් දේශනා සහ පිරිත් මණ්ඩපය සැකසීමේ අභිවාර විධි සහ ඒ හා සම්බන්ධ සෞඤ෭ීාත්මක හා විද ත්මක ඇගයීමක් යන ලිපියේ ආචායාී ධ**මසේන හෙට්ටිආරච්චි** මහතා මෙසේ පවසයි.

"පිරිත් දේශනා ශී ලාංකික බෞද්ධයන් අතර ඉතා පුචලිත වැදගත් අාගමික කායාීයකි. ලාංකේය බෞද්ධයන් ගේ ජීවිතයේ හැම විශේෂ අවස්ථාවක මත් සමාජ ජීවිතයේ හැම වැදගත් අවස්ථාවකමත් සමග පිරිත් දේශනා සම්බන්ධ ය. සාහිතාය ද පුරාවිද තමක සාධකද අනුව පිරිත ලංකා ඉතිහාසයේ ද උසස් ලෙස සලකා ඇති අාගමික කායාීයක් බව පෙනේ. උත්තර භාරතයේ මෙන්ම දකුණු ඉන්දියාවේ ද ලංකාවේ ද, මිනිසුන් අතර පැතිර පැවති විවිධ ආගමික අදහස් හා අභිචාර විධීන් බෞද්ධ අරමුණුවලට එකඟ වන පරිදි සකසා ගෙන පිරිත් දේශනය හා සම්බන්ධ වී ශාසනීක කායාීයක් වශයෙන් අඛණ්ඩව පැවතෙන අයුරු මේ පිළිබඳව පයෝීෂණ කළ දේශීය හා විදේශීය විද්වතුන් විසින් පෙන්වා දී තිබේ."

"යසස අණණකෛඛතෙත කොටි සත සහසස චකකවාළෙසු ආනුභාවො වතතති"

යන වාකායෙන් ධජගග සූතාදීයෙහි ආනුභාවය ද කෝටි ලක්ෂයක් සක්වළ පවතින බව පුකාශ වෙයි. පිරිතේ පවතින අනුසස් ගැන බෞද්ධයෝ තරයේ විශ්වාස කෙරෙති. එහි ආනුභාව දැක්වෙන පුවත් අධ්කථාවල සඳහන් වී තිබේ. වරක් දීඝවාපි චෛතායේ සුණු පිරියම් කිරීමෙහි යෙදී සිටි භිඤුනමක් චෛතාය මුදුනේ සිට ගිලිහී ඇද වැටුණේ ය. එහෙත් ඒ භිඤුනම බේරුනේ ධජගග සූතුය මෙනෙහි කිරීමෙන් යයි සංයුතන නිකායටඨ කථාවේ සඳහන් වෙයි.

බන්ධ පරිතත, මෙන්තානි සංස, මිතතානි සංස යන පිරිත් කරණීය මෙන්ත සුතුයට අනුලොමිකය.

නෙසං භිකබූනං මෙතතාවං ච විදසසනා පාදක ඣානාවංච ඉමං සුතතං අභාසි යන්නෙන් ආරාෂාවක් ලෙසත් කම්සථානයක් ලෙසත් දේශනා කරන ලද බව කියවෙයි. එහි එන කරුණු ලෞකික ලොකොත්තර සංසිධියට හිතකර ය.

සම්බුඬ ගුණානුසමරණය කරන මො<mark>ර පරිතත, චඥ පරිතත, සූරිය පරිතත</mark> යන තුන සහ පුතොක බුඬ ගුණ පුකාශිත ඉසිගිලි සුනුයට අනුලෝමව ද යොදා ඇති බව දැක්වෙයි.

පිරිනිවන් මංචකයේ වැඩ සිටි බුදු රජාණන් වහන්සේ ඒ මොහොතේ විජයකුමරු සහ පිරිවරින් ලක්දිවට ගොඩ බසිනු දුටු සේක. ඒ අවස්ථාවේ බුදුන් වහන්සේ සක්දෙවිඳු අමතා විජය පුධාන පිරිසත් ලක්දිවත් රැක ගන්නට නියම කළ සේක. සක් දෙවිඳු ඒ අනුව ලක්දිව රැක ගන්නට විෂණු දෙවියනට භාර දුන්නේ ය. විෂණු උපුල්වන් දෙවිඳුට ශී ලඞකාවත් විජය පුධාන පිරිසත් රැක ගැනීමට භාර දුන්නේ ය. උපුල්වන් දෙව්රද වයොවෘධ තාපසයකුගේ වෙසින් පිරිත් පැන් දී පිරිත් නූල් බැඳ ඔවුන් ආරක්ෂා කර ගත්තේ ය.

ලක්දිව බුදු සසුන පිහිටුවීමේ සිට මේ දක්වාම ලක්වැසි ජනතාව ආරකෘාවූයේ පිරිතේ බලමහිමයෙනි. බුදු සසුන භිකුෂු භිකුෂුණී උපාසක උපාසිකා යන සිවු පිරිසගෙන් සමන්විත විය. භිකුෂු ජීවිතය හැඩ ගැසුණේ සතර බණවර අනුවයි. එය සෙල් ලිපිවලත් වංසකථාවලත් අනතගීතවී තිබේ.

කි.ව. තුන්වන සියවසට අයත් හේරත් හල්මිල්ලෑව ලිපියේ නවක පැවිද්දන් සතර බණවර පුගුණ කළයුතුයයි දැක්වේ.

පස්වෙනි මහා කාශාප රජුගේ ජේතවනාරාම පුවරු ලිපියේ 'මහණ කරත් සතර් බණවර් පිණිස් වූවන් මහණ කරනු ඉසා' යි දැක්වේ.

සතර බණවර පුගුණ කොට ගත්තවුන් මහණ කරවිය යුතු යයි එයින් කියවේ. දුටුගැමුණු රජතුමා උක් සකුරු ගිතෙල් ආදිය මහ සඟනට පිළිගන්වා තුන්යම් රාතිය මුලුල්ලේ ගණ සජ්ඣායනා කර වූ බව මහාවංසයේ දැක්වේ. එයට පෙරාතුව ස්ථාන පසකදී ද ගණ සජ්ඣායනා කර වූ බව කියවේ. දුටුගැමුණු රජු යුධ්යෙන් ජය ගැනීමෙන් හටගත් බලවත් පීති වේගය නිසා සති හතරක් පමණ නිදි නොලැබ සිටියේ ය. මේ හේතුකොට පීඩාවට පත්ව රෝගාතුර වෙතැයි සිතු මහා සංඝයා වහන්සේ අභිධම පිටකයේ "චිතත යමකය" සජ්ඣායනා කළහ. ඒ මධුර ගායනා ස්වරූපයට සවන් දී සිටි රජතුමා නොදැනුවත්ව ම නින්දට වැටුණේ ය. මෙයින් පැහැදුණු රජතුමා භිකුෂූන් වහන්සේට මුව නො සැහෙන සේ ස්තුති කළ බව සුමංගල විලාසිනියෙහි සඳහන් වෙයි. දුටු ගැමුණු රජු ගේ අවසාන අවස්ථාවේ ද භිකුෂූන් වහන්සේ ගණ සජ්ඣායනාව කළ බව වංසකථාවේ අන්තර්ගත වී තිබේ.

භාතිය රජ සමයේ රුවන්වැලි සෑය තුළ රහතන් වහන්සේ ගණ සජ්ඣායනා කරනු රජතුමාට ඇසුණු බව මහාවංසය සඳහන් කරයි. මේ අනුව නිගමනය කළ හැක්කේ ගණ සජ්ඣායනා කුමයක් එකල පැවති බවකි. එහෙත් ඒ සඳහා අනුමත කළ කෙබඳු වැඩ පිළිවෙළක් කි්යාත්මක වී ද මොන මොන සූතු ධම් සජ්ඣායනා කරන්නට ඇත්දැ යනු තීරණය කළ නොහැකි ය.

බුඩදාස රජු ගේ පුතු උපතිස්ස රජතුමා ගේ කාලයේ දුර්භිකෂයක් හා රෝග බියක් පැතිරිණි. රජතුමා භිකුෂූන් වහන්සේ ගෙන් අතීතයේ එබඳු අවස්ථාවල කෙබඳු කුමයක් අනුගමනය කරන ලදදැයි විමසී ය. විශාලා නුවර සිදු වූ දුර්භිකෂයේ දී රතන සූතුය දෙසූ බව උන්වහන්සේලා පැවසූහ. රතන සූතුය මේ අවස්ථාවේදී හඳුන්වා දී තිබෙන්නේ ගංගාරෝහණ සුතන යන නමිනි. මෙය ලක්දිව මේ කාලයේ ඉතා උසස් අන්දමින් සිදුකළ පූජෝත්සවය ලෙස හඳුන්වා දිය හැකි ය. බුදු රජාණන් වහන්සේ ගේ පාතුයට පැන් ගෙන සංඝයා වහන්සේ සමග පිරිත් කියමින් වීටී සංචාරය කරන ආකාරය නිරූපනය වන තුමයට මෙය සිදු කරන ලදී. මාර්ගය සරසා අලංකාර කොට බුධ පුතිමාවක් තනා ශෛලමය පාතුයක් පුතිමාවේ දෝතේ තබන ලදී. අනතුරුව මේ පුතිමාව රථයක තබා සංඝයාවහන්සේ පිරිවරා ගෙන පිරිත් කියමින් නගරය වටා සංචාරය කළහ. මේ අවස්ථාවේ දේශනා කරන ලද්දේ රතන සූතුයයි. තිස්පැය පුරා නගරය සංචාරය කරමින් පිරිත් පැන් ඉස ආරක්ෂාව සැලැස් වූහ. වැස්ස උදෑසන ඇරඹිණි. රජතුමා අතිශයින් පීතියට පැමිණියේ ය. තමන් ගෙන් පසුව ඇතිවන රජවරුන් ද මෙසේ කළ යුතු යයි සම්මත කරන ලදී. මෙයට පසු සිවුවන අග්බෝ රජු ද පිරිත් දේශනා පැවැත් වීය. දෙවන සේන රජතුමා ද උපතිස්ස රජු අනුගමනයෙන් දුර්භිකෂයේ දී පිරිත් කියවන ලදැයි සඳහන් වේ. මේ අවස්ථාවේ බුදු රුව වෙනුවට අනඳ හිමි ගේ රූපය තනවා එය රියක නංචා වීටී සංචාරය කරමින් පිරිත් දේශනාව පවත්වන ලදී. මෙහි දී මහාවංසය පරිත්ලතාදක යන නාමය භාවිතා කොට තිබේ.

පිරිත් දෙසුම මහා විහාර අභය ගිරි යන දෙපකෂය විසින් එකසේ අනුගමනය කරන ලද්දකි. මහායානිකයෝ ද රතන සූතුයට වැඩි භකතියක් දැක්වූහ. පස්වන කසුප් සමයේ ද සාගතයක් ඇති වූ බැවින් පිරිත් දෙසීමක් සිදු කරන ලදී. මේ පිරිතට තුන් නිකායේම භිඤූන් වහන්සේ සහභාගි වූහයි කියති. සතර වන මිහිඳු ගේ මිහින්තලා සෙල් ලිපියේ පිරිත ගැන සඳහන්ව තිබේ. උදෑසන භිඤූන් වහන්සේ කැඳ බත් පිළිගැනීමට පෙරාතුව මෙත් කළ යුතු විය.

මහා පරාකුමබාහු සමය සෞභාගා සම්පන්න කාලපරිච්ඡේදයකි. රට සමෘද්ධිමත්ව පැවතිනි. බහුශුැත සංඝ නෙතෘවරයන් ගෙන් සසුන නො හිස්ව තිබුණේ ය. වජුයානිකයින් ගේ හා බාහ්මණයින් ගේ බලපෑම වැඩෙමින් තිබිණි. එයට යට නො වී සිටීමට ථෙරවාදීන්ට ද පිළිවන් කමක් නොවී ය. ඥාන මාගීය අභිබවා හකති මාගීයේ වැඩීමක් මෙකල පෙන්නුම් කෙළේය. හින්දු බලපෑම් අනුව සතර බණවරට සෙත් පිරිත් ආදී විශේෂාංග එකතු වූයේ මෙකල යයි සිතිය හැකි ය.

පොළොන්නරු ගල්විහාර කතිකාවතේ ද "පැවරූ තැනකට යන ගමනක් මුත් සෙසු නිකම් ගමන් බිමන් කිරීමට ඉඩ නොදිය යුතුය යි එහි සඳහන් ව තිබේ. මේ අනුව මහ ජනයා නිතර නිතර පිරිත් දේශනා කරවා ගන්නට ඇතැයි සිතිය හැකිය. දඹදෙණි කතිකාවතේ ද පැවරූ තැනකට යෑම ගැන කියා ඇත. එහි වත පිරිත ගැන ද සඳහන්ව තිබේ. සවරාතික පරිතාණ දේශනා ඇරඹුනේ දඹදෙණි සමයේ දී යයි සිතිය හැකියි.

කුරුණෑගල සමයට අයත් දළද සිරිතේ ද පිරිත් කීම ගැන සඳහන් කොට තිබේ. රජවරුන් ගේ මාලිගා පුවේශ උත්සව වලදී මහාසංඝයා වහන්සේ ලවා පිරිත් කියවා පිරිත් පැන් ඉස්සවා ආරඤාව සලසා ගත යුතු බව එහි සඳහන් වෙයි.

ගිනි පිරිත, ජල පිරිත, අටවිසි පිරිත ජන පඤචරය ආදී පිරිත්, පිරිත් පොතට ඇතුල් වූයේ එකල යයි කලපනා කරති.

දළද පෙරහර කරන අවස්ථාවේදී ඇතකු බැඳි රියක දළද වහන්සේ වඩා හිඳුවා එහි බැඳි පිරිත් හුය මහා සංඝයා වහන්සේ අල්ලා ගෙන පිරිත් දෙසමින් යා යුතුයයි දැක්වේ.

කෝට්ටේ සවන පැරකුම්බාවන් ගේ සමයේ පැපිලියානේ සෙල්ලිපියේ පිරිත් උත්සවයක් ගැන සඳහන් කොට තිබේ. මෙකල ලියූ සංදේශවල පිරිත් කියා දෙවියන්ට පින් පෙත් දීමට සංදේශ හරකයාට උපදෙස් දී තිබුණේ ය.

මහත් තෙදැති පුල්වන් දෙවිඳු මුල්	කොට
දිමුත් සමන් බොක්සල් සුරිඳු තෙක්	කොට
සවත් සුරිඳු විබිසණ ඈ සුරන්	හට
පිරිත් කියා පින් දී සිත සතුටු	කොට

වීරපරාකුම නරෙඤසිංහ රජුට වැළඳුණු ඇස් රෝගයට පුතිකම් වශයෙන් රත්නතුයේ හා දෙවියන් ගේ ආරඤාව සලසා ගැනීම සඳහා මහනුවර පෝය මළු විහාරයේ දී සති පිරිත් දේශනාවක් පවත්වන ලදැයි කියති. ගම්බාර දෙවියාට පහනක් තබා පින්කම ඇරඹීමේ සිරිත මහනුවර යුගයේ සිට පැවත එන්නකැයි සිතති.

කීර්ති ශී රාජසිංහ රජු දවස ලක්දිව උපසම්පදව පිහිට වූ උපාලි හිමියන් පුමුබ සියම් දේශීය භිඤූන් වහන්සේ එකල ඒ රටේ පැවති පරිතාණ දේශනා කුමය මෙහි ඇති කෙළේ යයි දැක්වේ.

පිරිත් දේශනාවේ විකාශනය ගැන සාකචඡා කරන විට සරණංකර සංඝරාජ සමයේ අනතගීත කාරණා ගැන ද අවධානය යොමු කළ යුතු ය.

"මහනුවර යුගයේ දෙසූ පිරිත් ද හින්දූන් ගේ ශානති කමාදියට බෙහෙවින් සමාන විය. බලි තොවිල්වල දී ගන්නා බුලත් නා දළු කුස තණ ආදී දුවායෙන් පිරිතක දී ද ගන්නා ලදී. දෙවියන් යැදීම ශබ්ද පූජා පැවැත්වීම ද මෙයට ඉතා අවශා කටයුතු සේ සලකන ලදී. කිල්ලට අසුවී පිරිත් දෙසුම නොමැනවැයි ඔවුන් සිතුයේ පිරිතට දෙවියන් සම්බන්ධ කොට ගත් හෙයිනි. මේ දෙසූ පිරිත් අතර සමහර මහා යාන පිරිත් ද ඇතුළත් ව තිබුණු බව පෙනේ. මේ කාලයේ සිට ම පැවත එන අදත් ඇතැම් තන්හි ශාන්තිය සඳහා කියැවෙන ඇතැම් පිරිත් ගාථාවලින් පැවසෙන්නේ මහායාන අදහස් ය."

"මහනුවර පිරිහීම් යුගයේ භිඤූහු තෙවෙනි සතිය රුවන් ගෙයි විසූ බුදුන් ඒ ධම් ධාතුව සිහිකළ බව පවසමින් එම බෙලෙන් සෙත් පැතූහ.

එමෙන් ම ජින පංජරය, අටවිසි පිරිත, ගිනි පිරිත, ජල පිරිත ආදිය ද පිරිත්වල දී ඉතා උසස් තැනක් ගත්තේ මේ අවධියෙහි දී ය. වඥනා ගාථාවල දී කියවෙන

> යෙ ච බුඬා අතීතාව - යෙ ච බුඬා අනාගතා පච්චුපපනතාව යෙ බුඬා - අහං වඤාමි සබබද

මේ ගාථාවේ ඇතුළත් "පච්චුපපනනාචයෙ බුඛා" යන්නෙන් කියවෙන්නේ වතීමාන බුදුවරුන් ය. ථෙරවාද බුඛ ධම්යේ එක ම බුදු වරයකු මිස වතීමාන බුදුවරුන් විශාල සංඛාාවක් කොයින් ද? මහායානයේ නම් වතීමාන බුදුවරු එමට ය.

දොරකඩ අස්න හා අනුශාසනා අස්න

ශාසතුපති කොටගම වාචිසසර හිමියෝ තවදුරටත් සරණංකර සංඝරාජ සමයේ මෙසේ සඳහන් කරති.

පිරිත මහ ජනයා අතර ජනපිය වන්නට පටන් ගත්තේ දඹදෙණියුගයෙන් පසුව ය. සව්රාතික පරිතාණ ධම් දේශනා ආදිය විධිමත් ලෙස ඇරඹුණේ මේ යුගයේ සිට ය. එහෙත් මහනුවර යුගයේ පිරිත් පින්කම් පවත්වන ලද්දේ එයට වෙනස් අයුරිනි.

මෙකල සති පිරිත් දේශනා අවසානයේ කෙරෙන සියලුම චාරිතු විධි දෙවියන් හා සම්බන්ධ කොට තිබෙන්නේ වීරපරාකුම නරෙනුසිංහ රජුගේ ඇස් රෝගය සඳහා දේශනා කළ සති පිරිත් දේශනාව අනුවයි. මගුල් බෙර වයා දෙවියන්ට ආරාධනා කිරීම පිරිතේ අංගයක් ලෙස සලකන ලදී.

පරිතාණ ධම් දේශනයෙන් අත්පත් කරගත් සියලු පින් දෙවියනට අනුමෝදන් කිරීම සඳහා දේව දූකයකු අත පණිවුඩයක් යැවීමත් ඒ සඳහා පැමිණිය යුතු දෙවියන් සහ ඔවුන් වාසය කරන සියලුම විහාරස්ථානවල සහ දෙවසථානවල නම් ඇතුළත් විහාර අස්ත නම් අෙශනයක් පැවැත්වීමත් ඇරඹුනේ මෙකල ය. මහ පෙරහරින් අසල තිබෙන විහාරසථානයකට හෝ දෙවසථානයකට යන දෙව දූතයා ආපසු විත් තමා ගිය කාරිය ඉටු වූ බවත් සියලු දෙවියන් ම සහ පිරිවරින් පින් ගැනීමට පැමිණි බවත් මහ සඟන ඉදිරිපිට දී මණ්ඩපයේ දෙරටුව ළඟ සිට පවසයි. දෙරකඩ අස්න නමින් අදත් වාවහාර කරනුලබන්නේ මෙයයි.

එයට පසු වාකත භිකුෂවක විසින් එහි පැමිණියේ යයි සලකනු ලබන දෙවියනට පින්දීම සඳහා අනුශාසනා අස්න නම් දේශනයක් පවත්වනු ලැබේ. මහනුවර යුගයේ රචිත මේ දෙරකඩ අස්න හා අනුශාසනා අස්න මෙන් ම විහාර අස්න ද යන රචනා නුයට වෘතත ගන්ධි ශෛලියෙන් යුකතය.

මේ දොරකඩ අස්නෙහි සහ අනුශාසනා අස්නෙහි දකුණු ඉන්දියානු දෙවිවරුන් ගේ සහ ඕලඤ, පරංගි ආදී අපරදිග රටවල දෙවිවරුන් ගේ ද ආරකෂාව අයැද තිබෙන බව පෙනේ. ඔඩ්ඩි වඩිග ආදී වශයෙන් දැක්වෙන දකුණු ඉන්දියානු දෙවිවරුන් බෞඛයන් නොවූ නමුත් ඔවුන්ට පින් දීමට අදහස් කොට ඇත්තේ ඔවුන් කෙරෙහි පැවති දෘඪ භක්තිය නිසා ය.

පිරිතේ විකාශය ගැන සාකචඡා කිරීමේ දී මේ අවසථාවට ගැලපෙන වැදගත් අදහසක් පැරණි ලක්දිව බෞඛ ඉතිහාසයේ ඊ.ඩබ්ලිව්. අදිකාරම් මහතා දක්වා තිබේ.

"පිරිත් පොතට අයත් සූතු වනාහී වැඩි වශයෙන් මිනිසෙකු ගේ එදිනෙද ජීවිතයෙහි දී පිළි පැදිය යුතු ධම් සමූහයකින් යුකත වේ. එහෙයින් කි්යාතමක කළ යුතු මේ ගැඹුරු සරල ධම්ය පිළි පැදීමෙන් වෙන්කොට චාරිතුයකට හා දෘෂටියකට පරිවතීනය වීම පුදුමයට කරුණකි."

අදිකාරම් මහතා ඒ පරිචෙඡදය අවසන් කරන්නේ මේ ඡේදයෙනි.

"මෙ වැනි පූජා විධි චාරිතු ආදිය ධමම පද ආදී පොත්වලින් දැක්වෙන පිරිසිදු අමිශු මුල් බුදු දහමින් කොතරම් ඇත් දැයි විස්තර කිරීම අනවශා ය. මහජනයා කෙරෙහි ආගම් රැඳවීමට නම් මෙවැනි පූජාවිධි චාරිතු ආදිය ඇති වීම අවශා ය. එය සවභාවයෙන් ම සිදු වත්නකි. තිබෙන එකම සැනසිල්ල නම් මෙම පූජා විධි ආදිය මහජනයා ගේ ආගමේ කොටසක් බවට පත් වූ නමුදු ලක්දිව භිඤූන් විසින් මිශු වන්නට ඉඩ නොදී හැකි පමණින් ආරකෂා කළ තිුපිටක ධම්යෙහි එතරම් වෙනසක් මෙය හේතු කොට ගෙන සිදු නොවීමය."

එසේ නම් මෙහි එන උපගුන්ය ඇතුළත් කෙළේ කුමකට දැයි පුශ්නකළ හැකි ය. සියල්ලම මැනවින් පරීකෂා කළවිට අවශා හරය වෙන්කර ගැනීම බුඬිමතුන්ට පහසු වීම සඳහා ය.

අගාමහා පණ්ඩත පොල්වත්තේ බුඬ දතා මහ නාහිමිපාණන්ගේ පාළි සාහිතායේ දෙවෙනි කොටසේ සතර බණවර හා එහි අටුවාව ගැන මෙසේ දැක්වේ.

"මේ සතර බණවර දැන් 'මහ පිරිත් පොත' යයි වාවහාර කරති. මෙහි ඇතුළත් වන්නේ පිරිත් පමණක් නො වේ. බුද්දක පාඨය සාමණෙර වරුන්ට කට පාඩම් කිරීම සඳහා ගැලපූ පොතකි. මේ සතර බණවර උපසාමපදව ලබන්නන් විසින් කටපාඩම් කිරීමටත් අර්ථය දැන ගැනීමටත් සමපාදිත වූවකි. බුදැක පාඨයේ නිධි කණඩ තිරොතුඩඩ සූතු දෙක ධම් දේශනාව සඳහා ඉගෙනීමටයි. දවතතිංසාකාරය භාවනාව සඳහායි. සතර බණවරේ තිබෙන පතා වෙඎාව හා දසධමම සූතුය පැවිද්දත් විසින් සලකා බැලිය යුතු කරුණු සඳහා ය. කරණීය මෙතත මෙතතානිසංස දෙක මෛතී භාවනාව සඳහාය. මෙයින් ඒවා පමණක් පිරිත් වශයෙන් සැලකිය හැකි ය.

"දැන් තිබෙන මහ පිරිත් පොතේ ධමාවකක - මහාසමය සූතු දෙක දකින්නට ලැබෙතත් සතර බණවර අටුවාවේ සූතු දෙකේ වණිනාවක් දක්නට නැත. සරණංකර සංඝරාජ හිමියන් ලියූ සතර බණවර සන්නයෙහිත් ඒ සූතු දෙක නැත. ඒ සූතු දෙක ආරකෂක පිරිත් කියා කිව නොහැක. පසු කලෙක ඒ දෙක මෙහි ඇතුළත් කරන්නට ඇත. චතුභාණවාරය හෙවත් මේ සතර බණවර කුමක් දැයි තේරුම් ගැනීම මින් පෙර පාලි සාහිතාය ගැන ඉංගුීසියෙන් පොත් ලියූ එක් උගතකුටවත් නො හැකි විය."

සතර බණවර අටුවාව සාරත් සමුචවය නමි. එය ආනඤවනරතන හිමියන්ගේ අනෙතවාසික තෙර නමක විසින් සමපාදිතය. එහි පුාරමහ ගාථා පහක් දැක්වේ.

විරං සො පාරමී ධම්මා - ගදෙහි භාවිතනතරො දෙසනා මනත සත්තීහි - සතෙත තායි ගදදිතො තෙන කාරුඤඤ පඤඤඤන - සඛාසතෙත හිතෙසිනා භාසිතානි පරිතතානි - යානි සුතතානි සඳුුුනා සඛාපද්දව නාසාය - පවතෙතසුං පුරාතනා සමාහරිතවා එකතර - නිකබපිංසු නිකායතො වතුතතං භාණවාරානං - තෙසං අධාකරමපහං

අනොම දසයි විකඛාාත - මහා සාමි නියොගතො.

පාඨනෙත පරිජානිතා කතසස ඵල සිද්ධිතො සමුචවුනිතා එකතථ නිකබිපිසසං තතො තතො

"යමෙක් පාරමිතා ධම් නමැති මත්තු ශක්තියෙන් සාවයන් රෝගාදියෙන් ආරක්ෂා කෙළේ ද, කරුණාව හා පුඥාවෙන් සම්පූණී වූ සියලු සතුන්ට හිත වැඩ කැමති ඒ ශාස්තෘන් වහන්සේ විසින් වදරණ ලද යම් පිරිත් සූතු කෙනෙකුන් පුරාතනයේ සියලු උවදුරු නැසීම සඳහා පැවැත්තාහුද, ඒ සූතු අඩ්ගුත්තරාදි නිකාය වලින් උපුටා එක් තැන් කළාහුය. ඒ බණවර සතරේ අටුවාව අනොමදසයි නමින් පුකට වූ මහා සවාමීන්ගේ නියෝගයෙන් කරමී කියන වචනයන්ගේ තේරුම දැන ගෙන කීමෙන් එල සිධිය ඇතිවන බැවින් ඒ ඒ තැනින් වණිනාවන් උපුටා එක් තැන් කරමි."

ඒ සතර බණවර අටුවාව කළ තෙර නම ආනඥ වනරතන මහා සවාමීන් ගේ අතවැසි නමක් බව අටුවාවේ අග එන ගාථාවෙන් හෙළිවෙයි.

"සොයං දයාලූ ගරුමෙ ජයතීහ පකෙකුකු ආනඥ රඤඤ රතනාදී මහා යති ඥෙ නිසසාය යසස යතයොහි යතිසස තෙජං ජොතෙනති ධමම මතිසෙමුසි ගොචරමහි"

්යම් යතිවරයකුගේ ආනුභාවය නිසා බොහෝ භිඤූහු මහා පුඥා ගොචර වූ ධම්ය බබුළුවත් ද කරුණාබහුල වූ මහා පුාඥ වූ මාගේ ආචායාී ආනඥ වනරතන යතීඥතෙමේ වැජඹේවා."

විපතති පටිබාහාය	-	සබබ සමපතති සිඟියා
සබබ දුකඛ විනාසාය	-	පරිතතං බෑථ මඩාලං
විපතති පටිබාහාය	- '	සබබ සමපතති සිඬියා
සබබ භය විනාසාය	-	පරිතතං බෑථ මඩාලං
විපතති පටිබාහාය		සබබ සමපතති සිඬියා
සබබ රොග විනාසාය	-	පරිතතං බෑථ මඩාලං

"සියලු විපත් දුරුවීම පිණිසත් හැම දුක් හැම බිය හා හැම රෝග විනාශය පිණිසත් සචාත් සංසිද්ධියට හේතුවන පිරිත දේශනා කරනු මැනවි."

මෙයින් පිරිතක් දේශනා කරවා ගැනීමේ අරමුණ කුමක් ද යන බව ඉඳුරාම පැහැදිලි වෙයි.

xxxii

xxxiii

තිස් පෑ තුන තිස් පෑ හත, තිස් පෑ පහ සහ හත් දවසේ පිරිත පේ කිරීමෙන් පසුව පිරිත් මණ්ඩපය වසා තබනු ලැබේ. පසුවදා උදේ 5.00 ට පමණ දායකයකු ලවා ආරාධනා කරවා මහ පිරිත දෙසීමෙන් පිරිත සජ්ඣායනය කිරිම සිරිත යි. එතැන් සිට පිරිත හමාර කිරීම දක්වා හිමිනමකගෙන් පිරිත් මණ්ඩපය හිස් කරනු තොලැබේ. සූතු දෙශනාව පවත්වන දිනය පිරිත පිළිබඳ විශේෂ දිනයක් ලෙස සලකකි. අනික් දවස්වලට වඩා දොරකඩ අස්න හා අනුශාසනාව පවත්වන අන්තිම දිනය සුවිශේෂ දිනයක් ලෙස සලකකි. හැම දෙනාම ඒ දිනය ගැන උනන්දුවෙති.

මෙහි වැදගත් කායායිය නම් සංඝාඥාව පිහිටුවා දෙව දූතයකු පෙරහරින් දෙවස්ථානයට යැවීමයි. දෙව දූතයා කලින් පුරුදු කරගත් ශුඛා බුධි සම්පන්න කෙනෙකු විය යුතු ය. අනුශාසනාව සඳහා කීමෙහි බිණීමෙහි සමත් මධුරහාණී හිමිනමක් විය යුතුය. අවසන් දින උදයේ මහ පිරිතෙන් පසු මහාසංඝයා වහන්සේ රැස් වී අනුශාසනා අස්න දෙසීමට සුදානම් වී සිටින හිමියන් ලවා විහාර අස්න දේශනා කරවනු ලැබේ.

විහාර අස්නෙහි ඇතුළත් වන්නේ සගම පස්ගම අරත්තන මාදන්වල යන විසින් පටන් ගෙන දංස්ටුාධාතු මන්දි්රය යන නුවර යුගයේ ඉතා ජනපිුයව පැවැති විහාර දේවාල නම් ලැයිස්තුවකි.

මෙහි සඳහන් ස්ථාන ඇතුළුව සියලු විහාර දේවාල වල අධිගෘහිත දෙව් මහ රජාණන් තමනුත් තමන්ගේ සහාය පිරිවර දෙවියනුත් සන්දෘෂ්ට, සවභකත දෙවියනුත් උපවෙතෙහි දේවියනුත් කැඳවා ගෙන මංගල සූතුාදී බණ අසනුපිණිස ආ යුතුය යන සංඝාණතතියයි.

එයට පසුව සංඝාඥාව තල්පත්වල ලියනු ලැබේ. එයද එයට නියමිත හිමියන් සතු කායායියකි. සංඝාඥාව සහ පොල්මල් ආදිය කදක් මෙන් පිළියෙළ කරනු ලැබේ. එය හේම කද නමින් හැඳින් වේ. සනධාා භාගයේ දේව දූතයා නියමිත දේවස්ථානයට මහා සංඝයා වහන්සේ සමග රැකවරණ සහිතව පෙරහරින් කැඳවා ගෙන ගොස් සංඝාඥාව එහි දී කියවා එසේම පෙරහරින් ආපසු පිරිත දේශනා කරන ස්ථානයට ගෞරවාන්විතව කැඳවා ගෙන එනු ලැබේ. දෙව පෙරහර එහි පැමිණන විට මහා සමය සූතුය දේශනා කළ යුතුය.

රාති මංගල සූතු දේශනාවෙන් පසු අනුශාසනා අස්න දෙසීමට සුදානම් වන දේව දූතයා අතර සාකචඡාවකි.

අනුශාසනා අස්න දෙසන හිමියන් අසන පුශ්න තුන මෙසේ ය:

- 1. මෙම මණ්ඩප ද්වාරයෙහි මිනිසුන් ඇත.
- 2. සුරේෂුාරාධනාවට ගියොත් අවුද?
- 3. වෛශුාවණාදී දෙවියොත් අවුද?

මේ පුශ්ණවලට දෙන පිළිතුර මෙසේය.

- 1. මෙම මණ්ඩප ද්වාරයෙහි මිනිස්සු ඇත.
- 2. දේවතා රාධනාවට ගියෝත් අවුය.
- 3. පරිවාර දෙවියෝත් අවුය.

දොරකඩ අස්නෙන් කියවෙන්නේ දූතයා ගිය දූත මෙහෙවර අනුව දෙවියන් පැමිණ සිටින බවයි. අනුශාසනා අස්නෙන් කියවෙන්නේ ඒ පැමිණ සිටින දෙවියනට පින් දීමත් පින් අනුමෝදන් වූ දෙවියන් සාන්තිය විසින් පින්කමට සම්බන්ධ දායක කාරකාදීන්ට සලසා දිය යුතු බවත් පෙන්වා දීමයි.

xxxiv

උපකාරානුස්මෘති

පිණ්ඩපාතික වැලිවිට අසරණ සරණ සරණංකර සංඝරාජයන් වහන්සේ ගේ සතර බණවර සන්නයත්, විදාහලංකාර විශ්ව විදාහලයේ උපකුලපතිව වැඩ සිටි තිපිටක වාගීශවරාචායාී මහොපාධාහය කිරිවත්තුඩුවේ ශී පුඥාසාන් පුධාන සංඝ නායක ස්වාමීඥයන් වහන්සේ ගේ චතුහාණවාර පාළිය හා සදහම් විස්තර සහිත සිංහල පිරිත් පොතත් තවත් පිරිත් පොත් කීපයකුත් විමසීමෙන් මේ පොත සකස් කළ බව කෘතඥතා පූව්කව සඳහන් කළ යුතුය.

පිරිත් දේශනාව පිළිබඳ මෙරට මෙන් ම පිටරට ද සුපතළ කීර්තියක් ඇති වැලිගම අගුබොධි විහාරාධිපති කැළණිය රාජමහා විහාරාධිකාරීව වැඩ සිටි **කීර්ති ශී සධාවාස වත්තල සීල රතන** නායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ සමගත් ශී රොහණ සංඝ සභාවේ විධායක කාරක සභික පිරිත් දේශනාව පිළිබඳ කීර්තිධර සුමධුර භාණි මඤජුසසර ශිරොමණී ඌරුමුත්තේ සොමරතන මාතර පළාතේ පුධාන සංඝ නායක සවාමීඥයන් වහන්සේ සමගත් පිරිත් දේශනාව පිළිබඳ යම් යම් කරුණු ගැන සාකච්ඡා කෙළෙමි.

අපගේ ආරාධනය පරිදි විචාර පූඑක පුසාාවනාවක් සපයා දීමෙන් කළ අනුගුහය පිළිබඳව සාාමොපාළි මහා නිකායේ ශී රෝහණ පාඤීචයේ මහානායක ධුරනධරව වැඩ සිටි නිපිටක වාගීශවරාචායාී මහොපාධාාය, රාජකීය පණ්ඩිත, පුරාවිදාා චකුවර්ති, දශීන විශාරද, සාහිතාාසූරී අතිගරු කඹුරුපිටියේ වනරතනාභිධාන ස්වාමීනුයන් වහන්සේට කෘතඥතා පූඑක ගෞරවය පිරිනමමි.

මෙම සංස්කරණය පිළිබඳ ශුඩි පතාව ලොකනයෙන් අනුගුහය දැක්වූ වත්තේගම සුධමාධාර විහාරාධිපති අප හිතවත් පණ්ඩිත ගල්වැව ඤාණතිලක ස්වාමීඥයන් වහන්සේට හෘදයංගම ස්තුතිය පිරිනමමි.

මුදුණ කායාීය පිළිබඳ විශිෂ්ඨ වාර්තාවක් තබා ඇති සමයව<mark>ධන පොත්හල (පෞද්ගලික) අධිපති</mark> ආරියදාස වීරමන් මහතාණන්ටත් එම කායාී මණ්ඩලයටත් කෘතඥතා පූර්වක ස්තුතිය හිමිවෙයි.

අත්තුඩාවේ සිරි රාහුල ශී සුභදාරාමය පුරාණ විහාරය, හිරිකැටිය, දොඩම්පහළ, දික්වැල්ල 2005 මැයි

පිරුවානා පොත් වහන්සේ

නමො තසස භගවතො අරහතො සමමා සමබුඬසස

(1)

<u>සරණාගමනං</u>

බුදධං සරණං ගවපාමි ධමමං සරණං ගවපාමි සඩසං සරණං ගවපාමි

දුතියමපි	මුද්ධං	සරණං	ගචජාමි
දුතියමෙ	ධමමං	සරණං	ගචපාමි
දුතියම්පි	සඩසං	සරණං	ගචපාමි
තතියමෙ	මුදධං	සරණං	ගචපාමි
තතියමපි	ධම්මං	සරණං	ගචපාමි
තතියමපි	සඩසං	සරණං	ගචජාමි

2

දස සික්ඛාපදනි

1. පාණාතිපාතා වෙරමණි සික්ඛාපදං. 2. අදිනනාදනා වෙරමණී සික්ඛාපදං. 3. අබහමචරියා වෙරමණි සික්ඛාපදං. 4. මුසාවාද වෙරමණී සික්ඛාපදං. 5. සරාමෙරය මජ පමාදටධානා වෙරමණි සික්ඛාපදං. 6. විකාලභොජනා වෙරමණී සික්ඛාපදං. 7. නච්ච ගිත වාදිත විසුකද,සසනා වෙරමණි සික්ඛාපදං. 8. මාලා ගපඩවිලෙපන ධාරණ මණ්ඩන විභූසනටධානා වෙරමණී සික්ඛාපද.ං.

9. උච්චාසයන-මහාසයනා වෙරමණී සික්ඛාපදං.

10. ජාතරුප-රජත පටිගාහණා වෙරමණී සික්ඛාපදං.

3

සාමණොර පංකසා.

 එක නාම කිං? සබෙබ සතතා ආහාරටධිතිකා.
 දෙළානාම කිං? නාමකඅඩ රුපකදව.
 තිණි නාම කිං? තිසෙසා වෙදනා.
 චතතාරි නාම කිං? චතතාරි අරියසවවානි.
 පකඅව නාම කිං? පතතාරි අරියසවවානි.
 පකඅව නාම කිං? පකඅවුපාදනකබන්ධා.
 ජ නාම කිං? ජ අජකධතතිකානි ආයතනානි.
 සතත නාම කිං? සතත බොජකධයිගා.
 අටධ නාම කිං? අරියෝ අටධඩගිකෝ මගෙගා.
 නව නාම කිං? නව සතතාවාසා.
 දස නාම කිං? දසහඩෙගති සමනනාගතො අරහා'ති වුවවති'ති.

4

ආතතිංසාකාරෝ

අත්වි ඉමසමිං කායෙ, කෙසා ලොමා නබා දනතා තචෝ, මංසං නහාරු අටධි අටධිමිකුණ වකකං, හදයං යකනං කිලෝමකං පිහකං පළුාසං, අනතං අනතගුණං උදරියං කරිසං පිතතං සෙමතං පුබෝබා ලෝහිතං සෙදෙ මෙදෙ. අසසු වසා බෙලෝ, සිඩකානිකා ලසිකා මූතතං මත්වකෙ මත්වලුඩගංති'ති.

පච්චවෙක්ඛණා

1. පටිසඬායොනිසො චීවරං පටිසෙවාමි. යාවදෙව සිතසස පටිෂාතාය, උණහසස පටිෂාතාය, ඩංස-මකස-වාතා'තප-සිරිංසප-සමවසසානං පටි ෂාතාය, යාවදෙව හිරිකොපින පටිචජාදනත්වං.........

4. පටිසඩබායොනිසො ගිලානපච්චය භෙසජජ පරිකඛාරං පටිසෙවාමි. යාවදෙව උපපනනානං වෙයනාබාධිකානං වෙදනානං පටිෂාතාය, අබත-පජකට පරමතායා'ති.

6 ද,සධමම සුතතං

එවං මෙ සුතං. එකං සමයං භගවා සාවත්වියං විහරති ජෙතවනෙ අනාවපිණ්ඩිකසස ආරාමෙ. තතු බො භගවා භිකඩු ආමනෙතසි, භිකඛවෝ'ති. හදනෙත'ති තෙ භිකඩු භගවතො පවවසෙසාසුං. භගවා ඵතදවොව.

දස ඉමෙ භිකඛවෙ ධම්මා පබ්බපිතෙන අභිණ්තං පව්වවෙකබ් තබබා. කතමෙ දස?

- 1. වෙවණාණියමති අජාධුපගතො'ති, පබ්බපිතෙන අභිණාහං පචාවවෙකාබිතබබං..........

- කවව් නු බො මෙ අතතා සිලතො න උපවද ති'ති පබබපිතෙන අභිණාහං පවාවවෙකබිතබබං.

- 9. කච්චි නු බො'හං සුකදුකදගාරෙ අභිරමාමි'ති. පබ්බපිතෙන අභිණ්හං පච්චවෙක්බිතබබං............
- 10. අත්විනු බො මෙ උතතරිමනුසසධමමා, අලමරිය ඤුණදසසන විසෙසො අධිගතො, සො'හං පච්රීමෙ කාලෙ සබුහමචරිහි පුටෙඩා න මඩ්කු හවිසසාමි'ති, පබාපිතෙන අභිණහං පච්චවෙකබිතබබං...........

ඉමෙ බො භික්ඛවෙ දස ධම්මා පබ්බජිතෙන අභිණ්තං පච්චවෙක්බිතබබා'ති, ඉදමවොච හගවා. අතතමනා තෙ භික්ඛු හගවතො භාසිතං අභි නන්දුන්ති.

7

මහා මඩගල සුතතං

- බහු දෙවා මනුසා ච මඩගලානි අචිනතයුං ආකඩබමානා සොත්ථානං බුැහි - මඩගලමුතතමං.
- 2. අසෙවනා ච බාලානං පණ්ඩිතානං ච සෙවනා පූජා ච පූජනියානං - එතං මඩගලමුත්තමං.
- පතිරුපදෙස වාසෝ ච- පුබෙබව කතපුඟඥාදතා අතතසමෝපණිධි ච - එතං මඩගලමූතතමං.
- 4. බාහුසචචං ච සිපපං ච විනයො ච සුසික්ඛිතො සුහාසිතා ච යා වාචා - එතං මඩගලමුතතමං.

- මාතාපිතු උපටධානං-පුත්තදරසස සවගහෝ අනාකුලා ච කම්මනතා-එතං මවගලමුත්තමං.
- දනං ච ධම්මච්රියා ච- කදතකානං ච සඩගහෝ අනවජජානි කමෝනි-ඵතං මඩගලමූතතමං.
- ආරති විරති පාපා-මජජපානා ච සකදකද මො අපාමාදෙ ච ධමොසු-එතං මඩගලමුතතමං.
- 8. ගාරවො ච නිවාතො ච-සනතුටඩ් ච කතැකඈතපුතා

කාලෙන ධමාසවණාං-එතං මඩාගලමුතතමං.

- 9. ඛනති ව සොවවසසතා-සමණානං ව දසසනං කාලෙන ධමම සාකචපා-ඵතං මඩගලමතතමං.
- 10. තපො ච බහමචරියං ච-අරියසචවානදසානං නිබාණසචපිකිරියා ච-එතං මඩගලමූතතමං.
- 11. ථුටධසස ලොකධමෛති-චිතතං යසස න කපෙති අසොකං විරජං බෙමං- එතං මඩගලමුතතමං.
- 12. එතාදිසානි කත්වාන-සබබත්ථ මපරාජිතා සබබත්ථ සොත්ටිං ගවජනති තං-තෙසං මඩගලමතතමංති.

8 රතන සුතතං

 යානිධ භුතානි සමාගතානි භුමමානි වා යානි ව අනතලිකෙඛ සබෙබව භුතා සුමනා භවනතු අටෝ 'පි සකකවව සුනනතු භාසිතං.

- තසමා හි භුතා නිසාමෙට සබෙබ
 මෙතතං කරොව මානුසියා පජාය
 දිවා ච රතෙතා ච හරනති යෙ බලිං
 තසමා හි නෙ රකබට අපපමතතා.
- 3. යං කිකදවි විතතං ඉධ වා හුරං වා සගෙගසු වා යං රතනං පණිතං න නො සමං අත්වි තවාගතෙන ඉදමපි බුදෙධ රතනං පණිතං ඵතෙන සවෙවන සුවත්වි හොතු.
- බයං විරාගං අමතං පණිතං යදණකිගා සකපමුනි සමානිතො න තෙන ධමෛන සමත්ට් කිකදවි ඉදමපි ධමෛ රතනං පණිතං ඵතෙන සවෙවන සුවත්ටි හොතු.

යං බදධසෙටොීා පරිවණණයි සුවිං 5. සමාධිමානනතරිකඤඤ මාහු සමාධිනා තෙන සමො න විජජති ඉදුමුපි ධමෙම රතනං පණිතං එතෙන සවෛන සුවත්ටි හොතු. යෙ පුගාලා අටඩ සතං පසත්වා 6. චතතාරි එතානි යුගානි හොනති තෙ දක්ඛිණෙයන සුගතසස සාවකා ඉදම්පි සබෙෂ රතනං පණිතං එතෙන සචෛන සුවත්ටි හොතු. 7. යෙ සුපායුතතා මනසා දළෙනන නිකකාමිනො ගොතම සාසනමති තෙ පතතිපතතා අමතං විගයන ලදධා මුධා නිඬුතිං භූකදජමානා ඉදුම්පි සඩෙෂ රතනං පණිතං **ඵතෙන සචෛන සුවත්**වී හොතු. යටි'ණුබ්ලො පධවිංසිතො සියා 8. වතුබහි වාතෙහි අසමපකමපියෝ තටුපමං සපපුරිසං වදුමි යො අරියසවානි අවෙවා පසාති ඉද මපි සබෙස රතනං පණිතං එතෙන සචෛන සුවත්ටි හොතු.

9.

11.

යෙ අරියසච්චානි විභාවයන්ති ගමහිර පකෙකුදන සදෙසිතානි කිඤාචාපිතෙ හොනති භූසපාමතතා න තෙ හවං අටධමං ආදියනති ඉද.මපි සඩෙෂ රතනං පණිතං එතෙන සචෛන සුවත්ටි හොතු. 10. සහාවසස දසසනසමපදය තයසසු ධම්මා ජනිතා භවනති සකකායදිටඩ් විවිකිචපිතං ව සිලබබතං වා පි යදුත්ටි කිඤචි චතුහපායෙහි ච විපපමුතෙතා ජ චා'භිධානානි අභබෝඛා කාතුං ඉද,මපි සඩෙස රතනං පණිතං එතෙන සචෛන සුවත්ටි හොතු. කිඤාචාපි සො කමමං කරෝති පාපකං කායෙන වාචා උද චෙතසා වා අභබෙබා සො තසස පටිචජාදය අභබබතා දිටඨපදසස වතතා ඉදමපි සඩෙස රතනං පණිතං එතෙන සචෛන සුවත්ටි හොතු. 12. වනඐගුමෙබ යථා ඵඤිතගෙග ගිමහානමාසෙ පධමසුමිං ගිමෙහ තථුපමං ධම්මවරං අදෙසයි නිබ්බාණගාමිං පරමං හිතාය ඉදමපි බුදෙධ රතනං පණිතං එතෙන සචෛන සුවත්ටි හොතු.

Non-Commercial Distribution

45

13. වරෝ වරාකඅකදවරදෙ වරාහරෝ අනුතතරෝ ධම්මවරං අදෙසයි ඉදුමුපි බුදෙධ රතනං පණිතං **ඵ**තෙන සචෛන සුවත්ටි හොතු. බීණාං පුරාණං නවං නත්වි සමහවං 14. විරතතවිතතා ආයතිකෙ හවසමිං තෙ බීණබීජා අවිරුළතිවජනද නිබ්බනති ධීරා යථා යං පදීපො ඉද.මපි සඩෙස රතනං පණිතං එතෙන සඓවන සුවත්ටි හොතු. යානිධ භතානි සමාගතානි 15. භුමොනි වා යානි ව අනතලිකෙබ තථාගතං දෙවමනුසස පුපිතං බදධං නමසාම සුවත්ටි හොතු.

16. යානිධ භූතානි සමාගතානි භූමොනි වා යානි ව අනතලිකෙබ තථාගතං දෙවමනුසක පූජිතං ධමමං නමසකාම සුවත්වී හොතු.

17. යානිධ භූතානි සමාගතානි භූමොනි වා යානි ව අනතලිකෙඛ තථාගතං දෙවමනුසස පූපිතං සඩසං නමසසාම සුවත්ථි හොතු.

- කරණියමත්ථ කුසලෙන යං තං සනතං පදං අභිසමෙවව සකකො උජූ ව සූජූ ව සුවචෝ'වසස මුදු අනතිමානි.
- සනතුසසකෝ ව සුභරෝ ව අපසකිවේවා ව සලලහුකවුතති සනතින්දියෝ ව නිපකෝ ව අපපගබෙහා කුලෙසු අනනුගිදෙධා
- 3. න ච බූඅද,ං සමාවරෙ කිහිදාවි යෙන විහිණු පරෙ උපවදෙයපුං සුබ්නෝ වා බෙමිනෝ හොනතු සබෝබ සතතා භවනතු සබ්තතතා.
- 4. යෙ කෙවි පාණතුත'ත්වි තසා වා ටාවරා වා අනවසෙසා දිෂා වා යෙ මහනතාවා මජකධිමා රසස ඛාණුකටුලා.

5.	දිටඩා වා යෙව අදදිටඩා
	යෙ ච දූරෙ වසනති අවිදූරෙ
	භුතා වා සමහවෙසි වා
	සබෙබ සතතා භවනතු සුබිතතතා.
6.	න පරො පරං නිකුබොව
	නා'තිමකෙඇුසද ව කතවවි නං කැසදුවි
	බපාරොසනා පටිෂසැකඇතද
	නාකඥාද මැතඥාද සස දුක්ඛම්චෙපය ප.
7.	මාතා යථා නියං පුතතං
	ආයුසා එකපුතත මනුරකෙබ
	එවමපි සබබ භූතෙසු
	මානසං භාවයෙ අපරිමාණං
8.	මෙතතං ච සබබලොකසමිං
	මානසං භාවයෙ අපරිමාණං
	උදධං අධො ච තිරියං ච
	අසමබාධං අවෙරං අසපතතං.
9.	තිටඩං චරං නිසිනෙනා වා
	සයානො වා යාවතඤා විගතමිදෙධා
	එතං සතිං අධිටෙඩය -
	බුහමමෙතං විහාරං ඉධමාහු.
10.	දිටඩිං ච අනුපගමම සිලවා
	ද,ඎනෙන සමපනෙනා
	කාමෙසු විනෙයන ගෙධං
	නති ජාතු ගබහසෙයසං පුනරෙති'ති.

Non-Commercial Distribution

10 බණධ පරිතතං

- 5. නහ නූන සො භිකඛවෙ භිකඛු ඉමානි චතතාරි අභිරාජකුලානි මෙතෙතන විතෙතන ඵරි. ස වෙ හි සො භිකඛවෙ භිකඛු ඉමානි චතතාරි අභිරාජකුලානි මෙතෙතන විතෙතන ඵරෙයය. න හි සො භිකඛවෙ භිකඛු අභිනා දටො කාලං කරෙයය.
- 7. ඉදමවොච භගවා, ඉදං වතවා සුගතො අථාපරං එත'දවොච සත්ථා......
- 8. විරුපකෙඛුහි මෙ මෙතතං මෙතතං ඵරාපථෙහි මෙ

ජබනාපුතෙතහි මෙ මෙතතං - මෙතතං කණපාගොතමකෙහි ච.

9. අපාදකෙහි මෙ මෙතතං - මෙතතං දිපාදකෙහි මෙ වතුපපදෙහි මෙ මෙතතං - මෙතතං

බහුළුදෙහි මෙ.

10.මා මං අපාදකො හිංසි - මා මං හිංසි දිපාදකො මා මං චතුපපදෙ හිංසි - මා මං හිංසි බහුපපදෙ.

11. සබෙබ සතතා සබෙබ පාණා - සබෙබ භුතා ච කෙවලා

සබෝ හදානි පසානතු - මා කකදවි පාපමාගමා.

12. අපාමාණා බූදෙධා, අපාමාණො ධමෝ, අපා මාණා සඩෙෂා. පමාණවනතානි සිරිංසපානි අති, විචපිකා, සතපදී, උණාණානාති, සරබූ, මූසිකා, කතා මෙ රක්ඛා කතා මෙ පරිතතා, පටිකකමනතු භූතානි, සො'හං නමෝ භගවතො නමෝ සතතනනං සමෝ සමබුදධානනති.

11 මෙතතානිසංස සුතතං

 එවං මෙ සුතං, එකං සමයං හගවා සාවත්‍රියං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකසා ආරාමෙ. තතු බො හගවා හිකඩු ආමනෙතසි හිකබවෝ'ති හදනෙත'ති තෙ හිකඩු හගවතො පවවසෙසාසුං, හගවා එතද,වොව.

- මෙතතාය භිකාවේ වෙතෝ විමුතතියා ආසෙවිතාය භාවිතාය බහුලිකතාය යානිකතාය වත්ථුකතාය අනුටධිතාය පරිවිතාය සුසමාරදධාය, එකා දසානිසංසා පාටිකඩබා. කතමෙ එකාදය?
- 1. සුඛං සුපති, 2. සුඛං පටිබූජකධති, 3. න පාපකං සුපිනං පසාති, 4. මනුසානං පියෝ හොති,
 5. අමනුසානං පියෝ හොති, 6. දෙවතා රකඛනති,
 7. නාසා අගගිවා විසං වා සත්ථං වා කමති,
 8. තුවටං චිතතං සමාධියති, 9. මුඛ වණෝණා විපපසිදති, 10. අසමමුළෙහා කාලං කරෝති,
 11. උතතරිං අපපටිවිජකධනෙතා බුහමලොකුපගෝ හොති.
- 4. මෙතතාය භිකාවේ වෙතොවිමුතතියා, ආසෙවිතාය භාවිතාය බහුලිකතාය යානිකතාය, වත්ථු කතාය අනු ටබිතාය පරිවිතාය සුසමාරදධාය, ඉමෙ එකාදසානිසංසා පාටිකඩබාති.
- ඉදමවොව භගවා, අතතමනා තෙ හිකඩු භගවතො හාසිතං අභිනඥුනති.

 පහුත භකකා භවති - විපපවුතෙටා සකා ෂරා බහුනං උපජිවනති - යො මිතතානං න දූහති. 2. යං යං ජනපදං යාති - නිගමෙ රාජධානියො සබබත්ථ පූපිතො හොති - යො මිතතානං න <u>ද</u>හති.

3. නාසස චොරා පසහනති - නාතිමකෙඤාදති බතතියො

සබෙබ අමිතෙත තරති - යො මිතතානං න දූහති

4. අකකුදෙධා සෂරං එති - සභාය පටිනණිතා ඤතිනං උතතමො හොති - යො මිතතානං න දූහති.

 සකකතවා සකකතො හොති - ගරු හොති සගාරවො වුණාණකිතතිහතො හොති - යො මිතතානං න දූහති.

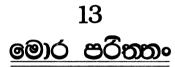
 පූජකෝ ලහතෙ පූජං - වනදකෝ පටිවනදනං යසෝ කිතතිඤා පපොති - යෝ මිතතානං න දූහති.

7. අගගි යථා පජාලති - දෙවතා ව විරොවති සිරියා අජනිතො හොති - යො මිතතානං න දූහති.

 ගාවෝ තසස පජායනති - බෙතෙත වුතටං විරුහති පුතතානං ඵලමසනාති - යෝ මිතතානං න දූහති.

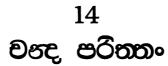
Non-Commercial Distribution

- 9. දට්තො පබ්බතාතො වා රුක්ඛාතො පතිතො නරො චුතො පතිටඨං ලහති - යො මිතතානං න දූහති.
- 10. විරුළා මූලසනතානං නිගොධමිව මාලුතො අමිතතා නපාසහනති - යො මිතතානං න දූහතිති.

- උදෙතයං චක්බුමා එකරාජා හරිස්සවණෝණා පධිවිපපහාසො තං තං නමස්සාමි හරිස්සවණණං පධිවිපපහාසං තයජ් ගුතතා විහරෙමු දිවසං.
- යෙ බාහමණා වෙදගු සබ්බධමෙම
 තෙ මෙ නමො තෙ ච මං පාලයනතු
 නමතථු බුදධානං නමතථු බෝධියා
 නමෝ විමුතතානං නමෝ විමුතතියා
 ඉමං සො පරිතතං කත්වා මොරෝ චරති එසනා.
- අපෙතයං චක්ඩුමා එකරාජා හරිසාවණෝණා පධවිපපතාසො තං තං නමසාබමි හරිසාවණණාං පධවිපපතාසං තයජාගුතතා විහරෙමු රත්තිං

 යෙ බාහමණා වෙදගු සබබධමෙම තෙ මෙ නමො තෙ ච මං පාලයනතු නමතථු බුදධානං නමතථු බොධියා නමො විමුතතානං නමො විමුතතියා ඉමං සො පරිතතංකතවා මොරො වාසමකපපයි'ති

- එවං මෙ සුතං, එකං සමයං භගවා සාවත්‍රියං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකඎ ආරාමෙ. තෙන බො පන සමයෙන වන්දිමා දෙව පුතෙතා රාහුනා අසුරිනෙදන ගහිතො හොති. අථබෝ වන්දිමා දෙව පුතෙතා භගවනතං අනුඎරමානො තායං වෙලායං ඉමං ගාථං අභාසි.
- නමෝ තෙ බුදධ වීරත්ථු විපපමුතෙතා'සි සබ්බධී සමබාධපටිපනෙනාසමි - තසස මෙ සරණං හවා'ති
- අථ බෝ භගවා චන්දිමං දෙවපුත්තං ආරබන රාහුං අසුරින්දං ගාථාය අජ්‍යධිභාසි.
- තථාගතං අරහනතං චන්දිමා සරණං ගතො රාහු චන්දං පමුක් - බුදධා ලොකානු

කමපකා'ති

- 5. අට බෝ රාහු අසුරිනෙද වනදීමං දෙවපුතතං මුකැවිතවා තරමානරුපො යෙන වෙපවිතති අසුරිනෙද තෙනු පසඩකමි. උපසඩකමිතවා සංවිගෙගා ලොමහටධජාතො එකමනතං අටධාසි. එකමනතං ධිතං බෝ රාහුං අසුරිනදං වෙපවිතති අසුරිනෙද ගාථාය අජකධතාසි.
- කිනනු සනතරමානො ව රාහු චනදං පමුකදවසි,
 සංවිගගරුපො ආගමම කිනනු හිතො'ව තිටඩසි'ති
- 7. සතතධා මෙ ඵලෙ මුදධා -පීවනෙතා

න සූබං ලභෙ

බුදධගාථා'හිගිතොමහි - නො චෙ මුකෙඥායප චනදීමනති.

15 සූරිය පරිතතං

 එවං මෙ සුතං, එකං සමයං හගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකසා ආරාමෙ. තෙත බො පන සමයෙන සූරියෝ දෙවපුතෙතා රාහුනා අසුරිනෙදන ගහිතො හොති. අථ බො සුරියෝ දෙවපුතෙතා හගවනතං අනුසාරමානො තායං වෙලායං ඉමං ගාථං අහාසි.

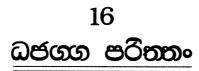
٠<u>۴</u>

Non-Commercial Distribution

- නමෝ තෙ බුදධවීර'හටු විපපමුතෙතා'සි සබ්බධ්, සම්බාධ පටිපනෙනා'සම් - තසස මේ සරණං භවා'ති.
- අථ බෝ භගවා, සුරියං දෙවපුතතං ආරබහ, රාහුං අසුරින්දං ගාථාහි අජකධහාසි.
- 4. තථාගතං අරහනතං සුරියෝ සරණං ගතො රාහු සුරියං පමුඤාළුඤා - බුදධා ලොකානුකමෙකා'ති
- 5. යො අනිධකාරේ තමසි පහඩකරෝ වෙරොචනො මණඩලි උගගතෙජෝ මා රාහු ගිලි චරං අනතලිකෙබ පජං මම රාහු පමුකදව සූරියනති.
- 6. අටි බෝ රාහු අසුරිනෙද සුරියං දෙවපුතතං මුකැවිත්වා තරමානරුපො යෙන වෙපවිත්ති අසුරිනෙද තෙනුපසඩකමි. උපසඩකමිත්වා සංවිගෙගා ලොම හටධීජාතෝ එකමන්තං අටධාසි. එකමන්තං ධිතං බෝ රාහුං අසුරින්දං වෙපවිත්ති අසුරිනෙද ගාථාය අජකධිභාසි.
- කිනනු සනතරමානො ව රාහු සුරියං පමුසඳවසි
 සංවිගගරුපො ආගමම කිනනු හිතො'ව තිටඩසි'ති
- 8. සතාධා මෙ ඵලෙ මුදධා ජිවනොතා

න සූබං ලභෙ

බුදධගාථාහි ගිතොමහි - නො චෙ මුකෙආුයු සුරියං'නි.

 එවං මෙ සුතං, එකං සමයං හගවා සාවත්වියං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණඞිකසස ආරාමෙ. තතු බො හගවා හිකබු ආමනෙතසි හිකබවෝ'ති, හදනෙත'ති තෙ හිකබු හගවතො පවවසෙසාසුං, හගවා එත'දවොව.

2. භූතපුබබං භිකබවේ දෙවාසුරසඩගාමො සමුපබබුළෙනා අහොසි. අට බො භිකබවෙ සකකො දෙවානමිනෙද දෙවෙ තාවතිංසෙ ආමනෙතසි. සවෙ මාරිසා දෙවානං සඩගාමගතානං උපපජෙජයන භයං වා ජමතිතතතං වා ලොමහංසො වා මමෛව තසමිං සමයෙ ධජගගං උලෙලාකෙයනාට, මමංනිවෝ ධජගගං උලෙලාකයතං, යං හවිසසති භයං වා ජමතිතතතං වා ලොමහංසො වා සො පහියිසසති.

3. නො වෙ මෙ ධජගගං උලෙලාකෙයනට, අට පජාපතිසස දෙවරාජසස ධජගගං උලෙලාකෙයනට, පජාපතිසස හි වො දෙවරාජසස ධජගගං උලෙලාකයතං, යං හවිසසති හයං වා ජමහිතතතංවා ලොමහංසො වා සො පහියිසසති. 4. නො වෙ පජාපතිසක දෙවරාජසක ධජගගං උලෙලාකෙයනාටි. අට වරුණසක දෙවරාජසක ධජගගං උලෙලාකෙයනාටි. වරුණසක හි වො දෙවරාජසක ධජගගං උලෙලාකයතං, යං භවිසකති හයං වා ජමහිතතතං වා ලොමහංසො වා සො පහියිසකති.

5. නො චෙ වරුණසක දෙවරාජසක ධජගගං උලෙලාකෙයනාට. අට ඊසානසක දෙවරාජසක ධජගගං උලෙලාකෙයනාට. ඊසානසක හි වො දෙව රාජසක ධජගගං උලෙලාකයතං, යං භවිසකති හයං වා ජමහිතතතං වා ලොමහංසො වා සො පහියිසකති.

6. තං බො පන තිකාවේ සකකසස වා දෙවා-නමිඥසස ධජගගං උලෙලාකයතං, පජාපතිසස වා දෙවරාජසස ධජගගං උලෙලාකයතං, වරුණාසස වා දෙවරාජසස ධජගගං උලෙලාකයතං, ඊසානසස වා දෙවරාජසස ධජගගං උලෙලාකයතං, යං හවිසසති හයං වා ජමතිතතතං වා ලොමහංසො වා සො පතියෙවා'පි නො'පි පතියෙව, තං කිසස හෙතු?

7. සකෙකා භිකඛවෙ දෙවානමිනෙද අවිතරාගො අවිතදෙසො අවිතමොහො හිරුවජමහි උතුාසි පලායි'ති

8. අහං ව බෝ හිකිකවේ එවං වදුමි. සවේ තුමහාකං තිකක වේ අර සඳසදගතානං වා රැකකමූ ල ගතානං වා සුසඳස දගාරගතානං වා උපපජෙජය හයං වා ජමහිතතතං වා ලෝමහංසෝ වා, මමෙව තසමිං සමයෙ අනුසසරෙයනාට. 9. ඉතිපි සො භගවා අරහං සමා සමබුදෙධා විජජාවරණ සමපනෙනා සුගතොලොකවිදූ අනුතත-රො පුරිස දමාසාරටි සත්වා දෙවමනුසානං බුදෙධා භගවා'ති.

10. මමං හි වො භිකාවෙ අනුසාරතං. යං භවිසාති හයං වා ජමහිතතතං වා ලොමහංසොවා සො පහියිසාති.

11. නො චෙ මං අනුසාරෙයනාටි. අට ධමමං අනුසාරෙයනාටි.

12. සවාකඛාතො හගවතා ධමෙමා, සනදිටධි-කො අකාලිකො එහි පස්සිකො ඔපනයිකො පවවතතං වෙදිතබෙබා විසඳුකදුහි'ති. ධමමංහි වො හිකඛවෙ අනුසසරතං, යං හවිසසති හයං වා ජමති-තතතං වා ලොමහංසො වා සො පහියිසසති.

13. නො චේ ධමමං අනුසසරෙයනාට, අට සඩසං අනුසසරෙයනාට.

14. සුපටිපනෙනා හගවතො සාවකසඩෙෂා උජුපටිපනෙනා හගවතො සාවකසඩෙෂා, ඤදායපටි-පනෙනා හගවතො සාවකසඩෙෂා, සාමිචිපටිපනෙනා හගවතො සාවකසඩෙෂා, යදිදංවතතාරි පුරිසයුගානි අටඨපුරිසපුගගලා එස හගවතො සාවකසඩෙෂා ආහුනෙයෙහා, පාහුනෙයෙහා, දකබිණොයෙහා, අඤඦලිකරණීයෝ, අනුතතරං පුඤඤදෙකෙඛතතං ලෝකසා'ති. 15. සඩසං හි වො හිකබවෙ අනුසසරතං, යං හවිසසති භයං වා ජමහිතතතං වා ලොමහංසො වා සො පහියිසසති. තං කිසස හෙතු?

16. තථාගතො භිකඛවෙ අරහං සමමා සමබුදො), විතරාගො විතදෙසො විතමොහො, අභිරු අචජමනි අනුතුාසි අපලායි'ති.

17. ඉදමවොච භගවා, ඉදං වතවා සුගතො අථා'පරං එතදවොච සත්ථා.

18. අරකෙදකද රුකබමූලෙ වා - සුකදකදගාරෙව භිකබවො

අනුසසරෙටසඔබුඬං - හයං තුමහාක නො සියා.

19. නො වේ බුදධං සරෙයනාටි - ලොකජෙටඩං නරාසභං

අට ධමමං සරෙයනාට - නියාණිකං සුදෙසිතං.

20. නො වෙ ධමමං සරෙයනාථ - නියාණිකං සුදෙසිතං

අථ සඩසං සරෙයනාථ - පුංසඥකද කෙඛතතං අනුතතරං.

21. එවං බුදධං සරනතානං - ධමමං සඩෂඤචු භිකඛවො

භයං වා ජමතිතතතං වා -

ලොමහංසො න හෙසසති'ති.

පධමක භාණවාරං නිටධිතං.

Non-Commercial Distribution

දුතියක භාණවාරං

17

මහාකසසපතෙවර බොජකඩඞග පරිතතං

 විහරති වෙළුවනෙ කලපදකනිවාපෙ. තෙන බො පන සමයෙන ආයසමා මහාකසසපො පිපවලි ගුහායං විහරති ආබාධිකො දුක්බතො බාළත ගිලානො.

2. අටි බො හගවා සායණ්හසමයං පතිසලලානා වුටධිතෝ, යෙනායසමා මහා කසසපෝ තෙනුප සඩකමි. උපසඩකමිතවා පකදුකදතෙත ආසනෙ නිසිදි. නිසජජ බෝ භගවා ආයසමනතං මහා කසසපං එතදවෝව.

3. කච්චි? තෙ කසාප බමනියං, කච්චි? යාපනියං: කච්චි? දුකබා වෙදනා පටිකකමනති නො අභිකක-මනති: පටිකකමොසානං පකතුදායති නො අභිකකමෝති.

4. න මෙ භනෙත බමනියං, න යාපනියං බාළභා මෙ දුකඛා වෙදනා අභිකකමනති නො පටිකකමනති, අභිකකමොසානං පකඇතදයති නො පටිකකමො'ති. 5. සතතිමෙ කසසප් බොජකධඩගා, මයා සමම දකබාතා භාවිතා බහුලිකතා, අභිඤඤාදය සමෛබාධාය නිබබාණාය සංවතතනති. කතමෙ සතත?

6. සති සමෙඛාජකධඩෙගා ඛෝ කසසප, මයා සමමදකඛාතෝ භාවිතෝ බහුලිකතෝ, අභිඤඤදය සමෝධාය නිබෝණාය සංවතතති.

7. ධමමවිචය සමෙබාජකධඩෙගා බො කසසප, මයා සමෙදකඛාතො භාවිතො බහුලිකතො, අභිකඥාදය සමෝධාය නිබෝණාය සංවතතති.

8. විරිය සමෝජාධඩෙගා බෝ කසසප, මයා සමමද කබාතෝ භාවිතෝ බහුලිකතෝ, අභිඤාදය සමෝධාය නිබෝණාය සංවතතති.

9. පිති සමෙබාජකධඩෙගා බො කසසප, මයා සමමදකබාතො භාවිතො බහුලිකතො, අභිකදකදය සමෝධාය නිබෝණාය සංවතතති.

10. පසසඳධි සමෙබාජකධඩෙගා බෝ කසසප, මයා සමමදකුඛාතෝ භාවිතෝ බහුලිකතෝ, අභිකඤාදාය සමෝධාය නිබ්බාණාය සංවතතති.

11. සමාධි සමෛාජාධඩෙගා බො කසාප, මයා සමමදකබාතො භාවිතො බහුලිකතො, අභිඤඤාදාය සමෛාධාය නිබාණාය සංවතාති. 12. උපෙක්ඛා සමේඛාජක්ධඩෙගා ඛෝ කස්සප, මයා සමමද ක්ඛාතෝ භාවිතෝ ඛහුලි කතෝ, අභිකුකුදාය සමෝඛාය නිබ්බාණාය සංවතතති.

13. ඉමෙ බො කසාප සතතබොජකධඩගා මයා සමෙදකුඛාතා භාවිතා බහුලිකතා, අභිංකඥාදය සමෛඛාධාය නිබබාණාය සංවතතනති'ති.

14. තගස භගව බොජකධඩගා, තගස සුගත බොජකධඩගා'ති.

15. ඉදමවොච භගවා අතතමනො ආයසමා මහා කසසපො භගවතො භාසිතං අභින*ප*දි.

16. වුටධානි චා'යසමා මහාකසාපො තමනා ආබාධා, තථා පනිනෝ 'චායසමතො මහාකසාපසස සො ආබාධෝ අහෝසි'ති.

18

මහාමොගාලලානටෙර බොජාධඩා පරිතතං.

 චවං මෙ සුතං, එකං සමයං භගවා රාජගහෙ විහරති, වෙළුවනෙ කලපදකනිවාපෙ, තෙන බො පන සමයෙන ආයසා) මහාමොගගලලානො ගිජකධකුටෙ පබබතෙ විහරති, ආබාධිකො දුක්බතො බාළහ ගිලානො. 2. අට බො භගවා සායණතසමයං පතිසලලානා වුටඩි තො, යෙනායසමා මහා මොගගලලානො තෙනුපසංකමි, උපසංකමිතවා පැසදකදතෙත ආසනෙ නිසිදි, නිසජජ බෝ භගවා ආයසමනතං මහා මොගගලලානං එතදවොව.

3. කච්චි? තෙ මොගගලලාන බමනියං, කච්චි? යාපනියං, කච්චි? දුක්ඛා වෙදනා පටිකකමනති නො අභිකකමනති, පටිකකමොසානං පකඅතදයති නො අභිකකමො'ති.

4. න මෙ භනෙත බමනියං න යාපනියං, බාළභා මෙ දුකඛා වෙදනා අභිකකමනති නො පටිකකමනති, අභිකකමොසානං පකුණුදුයති නො පටිකකමො'ති.

5. සතතිමෙ මොගගලලාන බොජකධඩගා, මයා සමමද කුඛාත) භාවිතා බහුලිකතා, අභිඤඤදය සමෝධාය නිබබාණාය සංවතතනති, කතමෙ සතත?

6. සති සමෝජික්ඩඩෙගා බෝ මොගගලලාන, මයා සමමද කබාතො භාවිතො බහුලිකතො, අභිඤඤදය සමෝධාය නිබෝණාය සංවතතති.

7. ධමමවිචය සමෙබාජකධඩෙගා බො මොගග-ලලාන, මයා සමෙදකඛාතොභාවිතො බහුලිකතො, අභිකදකදය සමෛාධාය නිබබාණාය සංවතතති. 8. විරිය සමෝජක්ඩඩෙගා බෝ මොගගලලාන, මයා සමමද කබාතො භාවිතො බහුලිකතො. අභිකදකදය සමෝධාය නිබබාණාය සංවතතති.

9. පිති සමෝජාධඩෙගා බෝ මොගගලලාන, මයා සමමද කබාතො භාවිතො බහුලිකතො අභිසඈපය සමෝධාය නිබබාණාය සංවතතති.

10. පසාදධි සමෝණාධඩෙගා බෝ මොගගලලාන, මයා සමමදක්ඛාතො භාවිතො බහුලිකතො අභිකඤාදය සමෝධාය නිබබාණාය සංවතතති.

11. සමාධි සමෝාණාධඩෙගා බෝ මොගගලලාන, මයා සමමද කබාතො භාවිතො බහුලිකතො, අභිඤඤ ය සමෝධාය නිබබාණාය සංවතතති.

12. උපෙකුඩා සමෙඩාජක්ඩඩෙගා ඩො මොගගලලාන, මයා සමම දක්ඩාතො භාවිතො බහුලිකතො අභිකඇතදය සමෛාධාය නිබඩාණාය සංවතතති.

13. ඉමෙ බො මොගගලලාන සතත බොජකධඩගා, මයා සමෙදකබාතා භාවිතා බහුලිකතා, අභිකඥාදය සමෛාධාය නිබබාණාය සංවතතනති.

14. තගෂ භගව බොජාධඩගා, තගෂ සුගත බොජාධඩගා'ති. 15. ඉදමවොච, හගවා, අතතමනො ආයසමා මහාමොගාලලානො භගවතො භාසිතං අභිනනදි.

16. වුටධාහි චායසමා මහාමොගාලලානො තමහා ආබාධා, තථා පහිනොවායසමතො මහා මොගාලලානසස සො ආබාධො අහොසි'ති.

19

මහා චුණු තෙටර බොජකධඩග පරිතතං.

 විවං මෙ සුතං, වකං සමයං භගවා රාජගහෙ විහරති, වෙළුවනෙ කලපදකනිවාපෙ. තෙන බො පන සමයෙන භගවා ආබාධිකො හොති දුකබිතො බාළහගිලානො.

 අථබෝ ආයසමා මහාචුනෙද සායණ්ෂසමයං පතිසලලානා වුටඩිතෝ, යෙනභගවා, තෙනුපසංකමි. උපසංකමිතවා භගවනතං අභිවාදෙතවා එකමනතං නිසිදි. එකමනතං නිසිනනං බෝ ආයසමනතං මහා චුනදං භගවා එතදවෝව. පටිභනතු තං චූනද බෝජකධඩගා'ති.

3. සතති මෙ භනෙත බොජාධඩා හගවතා සමමද කබාතා භාවිතා බහු ලි කතා, අභිකඈපය සමෝධාය නිබාණාය සංවතතනති. කතමෙ සතත? 4. සති සමෝකඩඩෙගා බො භනෙත, භගවතා සමමද කබාතො භාවිතො බහුලිකතො, අභිසදකදය සමෝධාය නිබබාණාය සංවතතති.

5. ධමමවිචය සමෝජාධඩෙගා බෝ භනෙත භගවතා සමමද කබාතො භාවිතො බහුලිකතො අභිකඥාදය සමෝධාය නිබබාණාය සංවතතති.

6. විරිය සමෝක්ඩඩෙගා බෝ භනෙත, භගවතා සමමද කබාතො භාවිතො බහුලිකතො, අභිකුකුදය සමෝධාය නිබබාණාය සංවතතති.

7. පිති සමෝකිකයිඩා බෝ හනෙත හගවතා සමමදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලිකතෝ, අභිකඇතදය සමෝධාය නිබ්බාණාය සංවතතති.

8. පසසදධි සමෙබාජාධඩෙගා බො භනෙත, හගවතා සමමද කබාතො භාවිතො බහුලිකතො, අභිකදකදාය සමෝධාය නිබබාණාය සංවතතති.

9. සමාධි සමෝාජක්ඩඩෙගා බෝ භනෙත, භගවතා සමමද කබාතෝ භාවිතෝ බහුලිකතෝ, අභිකදකදය සමෝධාය නිබබාණාය සංවතතති.

10. උපෙක්ඛා සමේඛාජාධඩෙගා ඛෝ භනෙත, භගවතා සමමදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලිකතෝ, අභිඤයුසදය සමෝඛාය නිබ්ඛාණාය සංවතතති. 11. ඉමෙ බො භනෙත සතත බොජාධඩගා, භගවතා සමමදකුඛාතා භාවිතා බහුලිකතා. අභිංකපුකපුය සමෛඛාධාය නිබබාණාය සංවතතනති.

12. තගස චුණද බොජකධඩාා, තගස චුණද බොජකධඩාා'ති.

13. ඉදමවොචා'යසමා මහාචුපෙද, සමනුසෙදහද සත්ථා අහොසි. වුටධාහි ව හගවා තමහා ආබාධා. තථා පහිනොව හගවතො සො ආබාධො අහොසි'ති.

20

ගිරිමානණු සුතතං

 විහරති මෙ සුතං, එකං සමයං භගවා සාවත්‍රීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකසස ආරාමෙ. තෙන බො පන සමයෙන ආයසමා ගිරිමානනෙද ආබාධිකො හොති දුක්බතො බාළහගිලානො.

2. අථ බො ආයසා ආනනෙද, යෙන භගවා තෙනුපසංකමි උපසංකමිතවා භගවනතං අභිවාදෙතවා එකමනතං නිසිදි. එකමනතං නිසිනෙනා බො ආයසා ආනනෙද භගවනතං එතදවොව. 3. ආයසමා භනෙත ගිරිමානනෙද ආබාධිකො දුක්ඛිතො බාළතගිලානො. සාධු භනෙත භගවා යෙනායසමා ගිරිමානනෙද තෙනූපසංකමතු අනුකමපං උපාදයා'ති,

4. සවෙ බො තවං ආනනද ්ගිරිමානනද සස භිකඩුනො උපසංකමිතවා දසස කතුකදා භාසෙයනාසි, ධානං බො පනෙතං විජජති යං ගිරිමානනද සස භිකඩුනො දසස කතුකද සුතවා, සො ආබාධෝ ධානසෝ පටිපපසාමෙනයන. කතමෙ දස?

5. අනිචව සාකඅකද, අනතත සාකදාකද, අසුභ සාකදාකද, ආදීනව සාකදාකද, පහාන සාකදාකද, විරාග සාකදාකද, නිරෝධ සාකදාකද, සබාලොකෙ අනභිරත සාකදාකද, සබාසංඛාරෙසු අනිචව සාකැකද, ආනාපාන සති.

6. කතමාවා'න හද අනිවව සංකද් කද??

ඉධා'නනද භික්ඩු අරුකදකදගතො වා රුක්ඩමූලගතො වා සුකදකදගාරගතො වා ඉතිපටිසංචික්ඛති, රුපං අනිචචං, වෙදනා අනිචවා, සකදකද අනිචවා, සංඛාරා අනිචවා, විකදකදණං අනිචවනති. ඉති ඉමෙසු පකඅවසුපාදනක්ඛනෙඩසු අනිචවානූපසසි විහරති.

අයං වුචවතා'නණු අනිචවසංකඥකද.

Non-Commercial Distribution

7. කතමාචා'නපද අනතතසකදකද ?

ඉධා'නපද භික්ඩු අරකදකදගතො වා රැක්ඞමූලගතො වා යුකදකදගාරගතො වා ඉති පටිසංචික්ඞති, චක්ඞුං අනතතා, රුපා අනතතා, සොතං අනතතා, සදද අනතතා, ෂාණං අනතතා, ගපධා අනතතා, ජීවහා අනතතා, රසා අනතතා, කායෝ අනතතා, වොටඩබබා අනතතා, මනො අනතතා, ධමමා අනතතා'ති.

ඉති ඉමෙසු ජසු අජාධතතික බාහිරෙසු ආයතනෙසු අනතතානුපසසි විහරති.

අයං වුවවතා'නපද අනතතසංසදසද.

8. කතමාචා'න හද අසුහස ක දකද ?

ඉධා' නනුද භික්ඩු ඉමමෙෙව කායං උදධං පාදතලා අධෝ කෙසමත්ථකා තව පරියනතං පූරං නානපප-කාරසස අසුවිනො පච්චවෙක්ඛති.

අත්වී ඉමසමිං කායෙ, කෙසා, ලොමා, නබා, දනතා, තවො, මංසං, නහාරු, අටඩි, අටඩිමිකඥා වකකං, හදයං යකනං කිලොමකං පිහකං පපවාසං, අනතං අනතගුණං උදරියං කරිසං, පිතතං සෙහෙං පුබෙබා ලොහිතං සෙදෙ මෙදෙ, අසසු වසා බෙලො සිඩසානිකා ලසිකා මුතත'නති.

ඉති ඉමසමිං කායෙ අසුභානුපසසි විහරති.

අයං වුච්චතා'නහද අසුභසංකපුකද.

9. කතමාවා'නපද ආදිනවසංකදකද?

ඉධා' නපිද තික්ඩු අරක්ෂුක්දගතෝ වා රුක්ඛමුල-ගතෝ වා සුක්පුක්දිගාරගතෝ වා ඉති පටිසංචික්ඛති, බනුදුකෙඛා බෝ අයං කායෝ, බනු ආදීනවෝ, ඉති ඉමසමිං කායෙ විවිධා ආබාධා උපපජජනති, සෙයපුටිදං? චක්ඛුරෝගෝ, සෝතරෝගෝ, සාණාරෝගෝ, පිවතාරෝගෝ, කුයරෝගෝ, සී සරෝගෝ, කණාණරෝගෝ, මුඛරෝගෝ, දන්තරෝගෝ, කාසෝ සාසෝ, පිනාසෝ, සීහෝ, ප්රෝ, කුච්පීරෝගෝ, මුච්පා, පක්ඛප්දිකා, සූලා, විසූවිකා, කුටඨං, ගණෝඩා, කිලාසෝ, සොසෝ, අපමාරෝ, දදදු කණ්ඩු, කච්පු, රඛසා, විතච්පිකා, ලෝහිතපිත්තං මධුමෙහෝ, අංසා පිළකා, භගණුළා.

පිතතසමූටධානා ආබාධා, සෙමහ සමූටධානා ආබාධා, වාත සමූටධානා ආබාධා, සනනිපාතිකා ආබාධා, උතුපරිනාමජා ආබාධා, විසමපරිහාරජා ආබාධා, ඔපකකමිකා ආබාධා, කමෙවිපාකජා ආබාධා, සීතං උණතං පිෂවජා පිපාසා උච්චාරෝ පස්සාවෝ'ති. ඉති ඉමසමිං කායෙ ආදීනවානුපසසි විහරති.

අයං චුච්චතා'න හද ආදීනව සකදකද??

10. කතමාචා'න හද පහාන ස ස ද ස ද ?

ඉධා'න හඳ භිකඩු උපපනනං කාමවිතකකං නාධිවාසෙති පජහති විනොදෙති බපනතිකරෝති අනභාවං ගමෙති, උපපනනං වනාපාදවිතකකං නාධිවාසෙති පජහති විනොදෙති බහනතිකරෝති අනභාවං ගමෙති, උපපනනං විහිංසා විතකකං නාධිවාසෙති පජහති විනොදෙති බහනතිකරෝති අනභාවං ගමෙති, උපපනනුපපනෙන පාපකෙ අකුසලෙධමෙම නාධිවාසෙති පජහති විනොදෙති බහනතිකරෝති අනභාවං ගමෙති.

අයං වුච්චතා'න හද පහාන සංසඳකද

11. කතමාචා'න හද විරාග සක දකද??

ඉධා'නපද භිකඩු අරසදහදගතො වා රුකාමුල ගතො වා සුසඳහදගාරගතො වා ඉතිපටිසංවිකාති. එතං සනතං එතං පණිතං, යදිදං සබබසංඛාර සමටෝ සබබූ පධිපටිනි සසගෝෝ තණ්භකාඛයෝ විරාගෝ නිබාණනති.

අයං වුචාතා'නණු විරාග සඟදාකද.

12. කතමාවා'නපද නිරෝධසකදකද?

ඉධා'නනුද භික්ඩු අරකදහදගතො වා රුක්ඩමූල-ගතො වා සුකඥහදගාරගතොවා ඉතිපටිසංචික්ඛති, එතං සනතං එතං පණිතං, යදිදං සබ්බසංඛාර සමථෝ සබ්ඩූපධි පටිනිසසගෙගා තණහක්ඛයෝ නිරෝධෝ නිබ්බාණනති.

අයං චුච්චතා'නණු නිරෝධසංක්දුකදු.

13. කතමාවා'නපද සබ්බලෝකෙ අනභිරත සංකැතද?

ඉධා'න හඳ භිකබූ යෙ ලොකෙ උපයුපාදන) චෙතසො අධිටධානාභිනිවෙසානුසයා, තෙ පජ-හනෙනා විරමති න උපාදියනෙතා.

අයං චුච්චතා'නපද සබ්බලෝකෙ අනතිරත-සංකැතද?

14. කතමාවා'න හඳ සබ්බසංඛාරෙසූ අනිවව සංසඳුසඳු?

ඉධා'න පඳ භිකඩු සබබසංඛාරෙහි අටටියති හරායති පිගුචජති.

අයං වුවවතා'න හඳ සබ්බසංඛාරෙසු අනිච්ච-සකදකද.

15. කතමාචා'න හද ආනාපානයති?

ඉධා'නපද භිකුඩු අරකදකදගතො වා රුකකමූල-ගතො වා සුකදකදගාරගතොවා නිසිදති පලලඩකං ආභුපිතවා උජුං කායං පණිධාය පරිමුබං සතිං උපටඩපෙතවා.

සො සතොව අසාසති, සතො පසාසති, දීෂං වා අසාසනෙතා දීෂං අසසසාමී'ති පජානාති, දීෂං වා පසාසනෙතා දීෂං පසාසාමීති පජානාති, රසාං වා පිරුවානා පොත් වහන්සේ

අසසයනතා රසසං අසසසාමී'ති පජානාති: රසසං වා පසසයනතා රසසං පසසසාමී'ති පජානාති: සබ්බකාය පටිසංවෙදී අසසසිසසාමී'ති සික්ඛති: සබ්බකාය පටි-පසසසිසසාමී'ති සිකුබති: පසසමහයං ഞിന്ദ සංවේව් සංඛාරං අසසසිසසාමී'ති සික්ඛති: පසසමහයං කාය සංඛාරං පසසසිසසාමී'ති සිකබති: පිතිපටිසංවෙදී අසසසිසසාමී'ති සිකඛති: පිතිපටිසංවෙදී පසස-සිසසාමී'ති සිකුබති: සුබපටිසංවෙදි අසසසිසසාමී'ති සිකුබති: සුඛපටිසංවෙදී පසසසිසසාමී'ති සිකුබති: චිතතසංඛාර පටිසංවෙදී අසසසිසසාමී'ති සිකඛති, චිතතසංඛාර පටිසංවෙදී පසසසිසසාමී'ති සිකඛති: පසසමහයං චිතතසංඛාරං අසසසිසසාමී'ති සිකඛති, පසසමහයං චිතතසංඛාරං පසසසිසසාමී'ති සික්ඛති: චිතතපටිසංවෙදී අසසසිසසාමී'ති සිකඛති: චිතත-පටිසංවෙදි පසාසිසාමී'ති සිකුබති, අභිප මොදයං චිතතං අසසසිසසාමී'ති සිකබති: අභිපපමොදයං චිතතං පසසසිසසාමී'ති සිකඛති: සමාදහං චිතතං අසසසිසසාමී'ති සිකබති: සමාදහං විතතං පසස-සිසසාමී'ති සිකුබති: විමොචයං චිතතං අසසසිසසාමී'ති සිකුවුති: විමොචයං චිතුතං පසුසිසිසාමී'ති සිකුවුති: අනිවවානුපසයි අසසසිසසාමී'ති සිකබති: අනිවවානු-පසයි පසසසිසසාමී'ති සිකබති: විරාගානුපසයි

75

අසසසිසසාම්'ති සිකඛති: විරාගානුපසසි පසස-සිසාමී'ති සිකඛති: නිරෝධානුපසයි අසසසිසාමී'ති සිකඛති: නිරෝධානුපසයි පසාසිසාමී'ති සිකඛ'ති: පටිනිසසගගානුපසයි අසසසිසාමීති සිකඛති.

අයං වුචාතා'නණු ආනාපානසති.

16. සවේ බෝ තවං ආනනද, ගිරිමානනදසස තික්ඩුනෝ උපසංකමිතවා ඉමා දස සැකදකද භාසෙයනසි. ධානං බෝ පනෙ'තං විජජති, යං ගිරිමානනදසස තික්ඩුනෝ ඉමා දස සකදකද සුත්වා සෝ ආබාධෝ ධානසෝ පටිපාසාමෙභයනති.

17. අථ බො ආයසමා ආනනෙද භගවතො සනතිකෙ ඉමා දස සකඅකද උගගහෙතවා යෙනා-යසමා ගිරිමානනෙද තෙනුපසංකමි. උපසංකමිතවා ආයසමතො ගිරිමානනදසස ඉමා දස සකදකද අභාසි.

18. අථ බො ආයසමතො ගිරිමානනදසස ඉමා දස සහතුඥ සූත්වා සො ආබාධො ධානසො පටිපපසසමති. වුටධාති චායසමා ගිරිමානනෙද තමතා ආබාධා, තථා පතිනො ච පනායසමතො ගිරිමානනදසස සො ආබාධො අහොසි'ති.

ඉසිගිලි සූතතං

 විහරති ඉසිගිලිසුමං, එකං සමයං භගවා රාජගතෙ විහරති ඉසිගිලිසුමං පබ්බතෙ. තතු බො භගවා භිකඩු ආමනෙතසි භිකබවොති' භදනෙත'ති තෙ භිකඩු භගවතො පචාසෙසාසුං. භගවා එතදවොව.

4. පසාව නො තුමෙන භිකාවවේ එතං වෙපුලලං පබාතනති? එවං හනෙත, එතසාපි බො භිකාව වෙපුලලසා පබාතසා ඇතැකදාව සමැකැකද අනොසි, අකදකද පකදකද තති..........

8. ආචික්ඛිසාමි භික්ඛවේ පවෙවක බුධානං නාමානි. කිතතයිසාමි භික්ඛවේ පවෙවක බුධානං නාමානි. දෙසිසාමි භික්ඛවේ පවෙවකබුධානං නාමානි. තං සුණාථ සාධුකං මනසි කරොථ, භාසිසාමී'ති. එවං භනෙත'ති බො තෙ භික්ඛු භගවතො පවවසෙසාසුං, භගවා ඵතදවොව.

13. සුදසානො නාම හිකාවේ පචේවකබුධො, ඉමසමිං ඉසිගිලිසමිං පබාතෙ චිරනිවාසි අහොසි.......

14. පියදසසි නාම භිකාවේ පවෙවක බුධො, ඉමසමිං ඉසිගිලිසමිං පබාතෙ චිරනිවාසි අහොසි.......

17. උපාසභෝ නාම හිකාවේ පචෙවකබුදෙධා, ඉමසමිං ඉසිගිලිසමිං පබාතෙ චිරනිවාසි අහොසි.......

19. තටෝ නාම භිකඛවේ පචෙවක බුධෝ, ඉමසමිං ඉසිගිලිසමිං පබබතෙ චිරනිවාසි අහොසි.......

21. භාවිතතොා නාම භිකඛවෙ පවෙවක-බුඩො, ඉමසමිං ඉසිගිලිසමිං පබබතෙ විරනිවාසි අහොසිති........

- 1. යෙ සතතසාරා අනිෂා නිරාසා පචෛනමෛවජකධගමුං සුබෝධිං; තෙසං විසලලානං නරුතතමානං නාමානි මෙ කිතතයතො සුනාථ.
- අරිධෝ උපරිධෝ තගරසිබී යසකි සුදකානො පියදකි ව බුබෝ; ගතිබරෝ පිණෙඞාලෝ උපාසභෝ ව නිටෝ තටෝ සුතවා භාවිතතෙතා.
- සුමෙහා සුභෝ මෙටුලො අටඩමො ච අටසසු මෙෂො අනිෂො සුදුධො: පවෙතක බුධා භවනෙතතිබිණා හිංගු ච හිංගො ච මහානුභාවා.
- දො පාලිනො මුනිනො අටඩකො ච අට කොසලො බුඩො අටො සුබාහු: උපනෙමිසො නෙමිසො සනතචිතෙතා සවෝ තටො විරජෝ පණ්ඩිතො ව.
- 5. කාලුපකාලා විපිතෝ පිතෝ ච අඩෙගාච පඩෙගා ච ගුතිජපිතෝ ච; පස්සි ජහි උපධිං දුකබමූලං අපරාපිතෝ මාරබලං අජෙසි.
- සත්ථා පවතතා සරහඩෙගා ලොමහංසො උච්‍රවියාමායො අසිතෝ අනාසවෝ: මනොමයෝ මානච්පිදෙ ව බන්ඩුමා තදුධිමුතෙතා විමලෝ ව කෙතුමා.

- කෙතුමබරාගො ච මාතඩෙගා අරියො අටචවුතො අචවුතගාමබනාමකො: සුමඩගලො දබබිලො සුපුතිටඩිතො අසයෙහා බෙමාහිරතො ච සොරතො.
- 8. දුරනනයො සංඝො අටෝ පි උච්චයෝ අපරෝ මුනි සයෙහා අනොමනිකකමෝ; ආනනද නනෙද උපනනෙද දවාදස භාරආාජෝ අනතිමදෙහධාරී.
- 9. බොධී මහානාමො අථො පි උතතරො කෙසි සිබී සුනුදරෝ භාරදවාජෝ: තිසසු`පතිසසා භවබන්ධනවපිද උපසිදරි තණහචපිදෙ ව සිදරි.
- 10. බුධෝ අභූ මඩාගලෝ වීතරාගෝ උසභචපිද ජාලිනිං දුකඛමූලං: සනතං පදං අජඣගමුපනිතෝ උපෝසටෝ සුණුරෝ සච්චනාමෝ.
- 11. ජෙතෝ ජයනෙතා පදුමෝ උපපලෝ ච පදුමුතතරෝ රක්ඛිතෝ පබ්බතෝ ච: මානත්ථධෝ සෝභිතෝ වීතරාගෝ කණෝභා ච බුඩෝ සුවිමුතතචිතෙතා.
- 12. එතෙ ව අසෙදසද ව මහානුභාවා පවෙවකබුධා භවනෙතතිබීණා: තෙ සබඩසඩගාතිගතෙ මහෙසි පරිනිබබුතෙ වනදට අපාමෙයෙය'ති. දුසියක භාණවාරං නිටධිතං.

ධමමචකකපපවතතන සුතතං

1. එවං මෙ සුතං, එකං සමයං භගවා බාරාණසියං විහරති ඉසිපතනෙ මිගදයෙ, තතු බො භගවා පඤචවගාගියෙ භිකුඩු ආමනෙතසි.

2. දෙව මෙ භික්ඛවේ අනා පබ්බපිතෙන න සෙවිතබබා, යො චායං කාමෙසු කාමසුබලලිකානු-යොගො හිනොගමෙමා පොටුජජනිකො අනටියො අනතටසංහිතො යො චායං අතතකිලමටානු යොගො දුකකා අනටියො අනුතටසංහිතො, එතෙ තෙ භික්ඛවේ උභෝ අනෙත අනුපගමම මජකධිමා පටිපද තටාගතෙන අභිසමබුදධා, චක්ඛුකරණී කදණකරණී උපසමාය අභිකතුකදය සමබෝධාය නිබ්බාණාය සංවතතති.

3. කතමා ච සා තිකබවෙ මජකධිමා පටිපද තථාගතෙන අතිසඔබුදධා, චක්ඩුකරණී ඤදුණකරණී උපසමාය අතිකඥාදය සමෝධාය නිබ්බාණාය සංවතතති, අයමෙව අරියෝ අටධිඩගිකො මගෙගා, සෙයන්විදං? සමෝදිටධි සමෝසඩකපො සමෝවාචා සමෝකම්නෙතා සමෝආපීවෝ සමෝවායාමෝ සමෝසති සමෝසමාධි. අයං බෝ සා තික්ඛවෙ මජකධිමා පටිපද තථාගතෙන අතිසමබුදධා වක්ඩුකරණී ඤදුණකරණී උපසමාය අතිකඥාදය සමෝධාය නිබ්බාණාය සංවතතති. 4. ඉදං බො පන භික්ඛවේ දුක්ඛං අරියස්වාං, ජාති පි දුක්ඛා ජරා පි දුක්ඛා වනාධිපි දුකේඛා මරණාමපි දුක්ඛං, අපපියෙහි සමපයෝගෝ දුකේඛා පියෙහි විපපයෝගෝ දුකේඛා, යමපිවජං න ලහති තමපි දුක්ඛං, සංබිතෙතන පකඅවුපාදුනක්ඛන්ධා දුක්ඛා.

5. ඉදං බො පන භිකඛවෙ දුකඛසමුදයො අරියසචවං. යායං තණතා පොනොහවිකා න<ුදරාග සහගතා තතු තතුාභින</bd>
නේදිරාග තණතා භව තණතා විභව තණතා.

6. ඉදං බො පන භිකඛවෙ දුකඛනිරෝධො අටිය සච්චං. යො තසා යෙව තණ්භාය, අසෙස-විරාග නිරෝධො වාගො පටිනිසසගෙගා මුතති අනාලයො.

7. ඉදං බො පන තික්කවේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනි පටිපද අරියසච්චං. අයමෙව අරියෝ අටධිඩගිකො මගෙගා: සෙයප්ටිදං? සමෝදිට්ඩි සමමා සංකපො සමෝ වාචා සමෝ කම්නෙතා සමෝ ආපීවෝ සමෝ වායාමෝ සමෝ සති සම් සමාධි.

8. ඉදං දුකඛං අරියසච්චනති මෙ භිකඛවේ පුබෙබ අනනුසසුතෙසු ධමෙමසු චකබුං උදපාදි කඳුණාං උදපාදි පකඅතද උදපාදි විජජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි. තං බෝ පනිදං දුකඛං අරියසචාං, පරිකෙඇතදය තති මෙ භිකබවෙ පුබෙබ අනනු යසුතෙසු ධමෙමසු, චකබූං උද පාදි ක දණං උද පාදි පක අතද උද පාදි විජජා උද පාදි ආලෝකෝ උද පාදි. තං බෝ පනි දං දුකබං අරියස චාං, පරික දක ද තනති මෙ භිකබවෙ පුබෙබ අනනු යසු -තෙසු ධමෙමසු, චකබූං උද පාදි ක දුණාං උද පාදි පක දක ද උද පාදි විජජා උද පාදි ආලෝකෝ උද පාදි.

9. ඉදං දුක්ඛසමුදයෝ අරිය සච්චනති මෙ තිකඛවේ පුබේඛ අනනුසසුතෙසු ධමෙමසු වක්ඛුං උදපාදි කඳුණාං උදපාදි පහතුකඳ උදපාදි විජජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි පහත්ඛනති මෙ තිකඛවේ පුබේඛ අනනුසසුතෙසු ධමෛස, වක්ඛුං උදපාදි කඳුණාං උදපාදි පහතුකඳ උදපාදි විජජා උදපාදි කඳුණාං උදපාදි පහතුකඳ උදපාදි විජජා උදපාදි අරියසච්චං, පතිනන්ති මෙ තිකඛවේ පුබේඛ අනනුසසුතෙසු ධමෛසු, වක්ඛුං උදපාදි කඳුණාං උදපාදි පහතුකඳ උදපාදි විජජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි පහතුකඳ උදපාදි විජජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි.

10. ඉදං දුකඛනිරෝධෝ අරියසච්චනති මෙ තිකඛවේ පුබෙබ අනනුසසුතෙසු ධමෙමසු, චක්ඩුං උදපාදි කඳුණාං උදපාදි පකඅතද උදපාදි විජජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි. තං බෝ පනිදං දුකඛනිරෝධෝ අරියසච්චං සච්පීකාතබබනති මෙ

තිකබවේ පුබෙබ අනනුසසුතෙසු ධමෙමසු, චක්ඩුං උදපාදි කඳුණං උදපාදි පකඳුකඳ උදපාදි විජජා උදපාදි ආලෝකො උදපාදි. තං බෝ පනිදං දුකබනිරෝධෝ අරියසච්චං, සච්පිකතනති මෙ තිකබවේ පුබෙබ අනනුසසුතෙසු ධමෛසු චක්ඩුං උදපාදි කඳාණං උදපාදි පකඳකඳ උදපාදි විජජා උදපාදි ආලෝකො උදපාදි.

11. ඉදං දුකඛනිරොධ ගාමිනි පටිපද අරිය-සච්චනති මෙ තිකඛවේ පුබෙබ අනනුසසුතෙසු ධමෛසු වකබුං උදපාදි කඳාණං උදපාදි පකදකද උදපාදි විජජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි. තං බෝ පනිදං දුකඛනිරෝධගාමිනි පටිපද අරියසච්චං හාවෙතබබනති මෙ තිකඛවේ පුබෙබ අනනුසසු-තෙසු ධමෛසු, වකබුං උදපාදි කඳුණං උදපාදි පකදකද උදපාදි විජජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි. තං බෝ පනිදං දුකඛනිරෝධ ගාමිනි පටිපද අරියසච්චං, භාවිතනති මෙ තිකඛවේ පුබෙබ අනනුසසුතෙසු ධමෛසු, වකබුං උදපාදි කඳාණං උදපාදි පකදකද උදපාදි විජජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි පකදකද උදපාදි විජජා උදපාදි ආලෝකෝ

12. යාවකිවකදව මෙ භිකඛවෙ ඉමෙසු චතුසු අරියසවෙවසු එවං තිපරිවටටං දවාදසාකාරං යථා-භූතං කඳාණදසසනං න සුවිසුදධං අහෝසි, නෙව තාවාහං භිකඛවෙ සදෙවකෙ ලොකෙ සමාරකෙ සබුහමකෙ සසසමණබාහමණීයා පජාය සදෙව-මනුසසාය අනුතතරං සමමාසමෙබාධිං අභිසමබුධෝ පච්‍රිකඇතදුසිං.

13. යතෝ ච ඛෝ මෙ හිකිබවේ ඉමෙසු චතුසු අරියසවෙවසූ වවං තිපරිවටටං දවාදසාකාරං යථාභූතං ඤදුණදසසනං සුවිසුධං අහෝසි, අථානං තිකිබවෙ සදෙවකෙ ලෝකෙ සමාරකෙ සබුහමකෙ සසසමණ බාහමණියා පජාය සදෙවමනුසසාය අනුතතරං සමෝසමෙබාධිං අතිසමබුඛෝ පවවඤඤාදසිං. ඤදුණං ච පන මෙ දසසනං උදපාදි, අකුපපා මෙ චෙතෝවිමුතති අයමනතිමා ජාති, නත්ටිදුනි පුනබනවෝ ති.

14. ඉදමවොච භගවා, අතතමනා පඤචවගගියා භිකුඛු භගවතො භාසිතං අභිනනපුනති.

15. ඉමසමිං ච පන වෙයනාකරණසමිං භාසඥාද-මානෙ ආයසමතො කොණ්ඩාසඥාස විරජංවීතමලං ධමාවක්ඩුං උදපාදි, යං කිසිඳුවි සමුදයධමමං සබබං තං නිරෝධ ධමානති.

16. පවතතිතෙ ව පන භගවතා ධමමවකෙක භුමමා දෙවා සදද,මනුසුකාවෙසුං, එතං භගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මිගද,යෙ අනුතතරං ධමමවකකං පවතතිතං, අපුතිවතතියං සමණෙන වා බුාහමණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බුහමුනා වා කෙනවි වා ලොකසමිනති. භුමමානං දෙවානං සදදං සුත්වා චාතුමමහා-රාපිකා දෙවා සදදමනුස්සාවෙසුං. එතං භගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මිගදයෙ අනුත්තරං ධමම-වකකං පවතතිතං, අපතිවතතියං සමණෙන වා බාහමණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බහමුනා වා කෙනචි වා ලොකසමිනති.

වාතු මමහා රාපිකානං දෙවානං සදදං සු තවා තාවතිංසා දෙවා සදද මනුසුසාවෙසුං. එතං භගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මිගදයෙ අනුතතරං ධමම-වකකං පවතතිතං අප තිවතතියං සමණෙන වා බාහමණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බහමුනා වා කෙනචි වා ලොකසමිනති.

තාවතිංසානං දෙවානං සදදං සුත්වා යාමා දෙවා සදද මනුසසාවෙසුං. එතං භගවතා බාරාණසියං ඉසි පතනෙ මිගදයෙ අනුතතරං ධමම වකකං පවතතිතං, අපුතිවතතියං සමණෙන වා බුහම-ණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බුහමුනා වා කෙනවි වා ලොකසමිනති.

යාමානං දෙවානං සඳදං සුත්වා තුසිතා දෙවා සඳද මනුසසාවෙසුං. එතං භගවතා බාරාණසියං ඉසි පතනෙ මිගදයෙ අනුතතරං ධමම වකකං පවතතිතං, අපුතිවතතියං සමණෙන වා බුහම-ණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බුහමුනා වා කෙනවි වා ලොකසමිනති. තුසිතානං දෙවානං සදදං සුතවා නිමමාණරති දෙවා සදදමනුසාවෙසුං. එතං හගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මිගදයෙ අනුතතරං ධමාචකකං පවතතිතං, අපාතිවතතියං සමණෙන වා බාහම-ණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බහමුනා වා කෙනවි වා ලොකසමිනති.

නිමාණරතිනං දෙවානං සදදං සුත්වා පරනිම්මත වසවතතිනොදෙවා සදෑමනුස්සාවෙසුං. එතංභගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මිගදයෙ අනුතතරං ධමමවකකං පවතතිතං, අපාතිවතතියං සමණෙනවා බාහමණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බුහමුනා වා කෙනවි වා ලොකසමිනති.

පරනිමමිතවසවතතිනං දෙවානං සදද,ං සුතවා බුහුමපාරිසජා දෙවා සදද,මනුසුසාවෙසුං. එතං හගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මිගදයෙ අනුතතරං ධමමවකකං පවතතිතං, අපුතිවතතියං සමණොනවා බාහමණොන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බුහමුනා වා කෙනවි වා ලෝකසමිනති.

බුහමපාරිසජජානං දෙවානං සදදං සුත්වා බුහමපුරොහිතා දෙවා සදදමනුසසාවෙසුං. එතං හගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මිගදයෙ අනුතතරං ධමවකකං පවතතිතං, අපපතිවතතියං සම-ණෙන වා බාහමණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බුහමුනා වා කෙනවි වා ලොකසමිනති. බුහමපුරෝහිතානං දෙවානං සදදං සුත්වා මහාබුහමා දෙවා සදදමනුසාවෙසුං. එතං හගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මිගදයෙ අනුතතරං ධමාවකකං පවතතිතං, අපතිවතතියං සම-ණෙන වා බුාහමණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බුහමුනා වා කෙනවි වා ලොකසමිනති.

මහා බුහමානං දෙවානං සදදං සුත්වා පරිත්තාභා දෙවා සදද,මනුසුකාවෙසුං. එතං භගවතා බාරාණසියං ඉසි පත නෙ මි ග ද යෙ අනුත්ත රං ධ මෙ ච කකං පවතතිතං, අපුතිවතතියං සමණොන වා බුහමු-ණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බුහමුනා වා කෙනවි වා ලොකසමිනති.

පරිතතාභානංදෙවානං සදදං සුතවා අපපමාණාභා දෙවා සදදමනුසසාවෙසුං. එතං භගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මිගදයෙ, අනුතතරං ධමමචකකං පවතතිතං, අපපතිවතතියං සමණොන වා බාහම-ණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බහමුනා වා කෙනචි වා ලොකසමිනති.

අපපමාණාභානං දෙවානං සදදං සුත්වා ආභසාරා දෙවා සදදමනුසාවෙසුං එතං භගවතා බාරාණසියං ඉසිපතන මිගදයෙ අනුත්තරං ධම්වඩකකං පවතතිතං, අපපතිවතතියං සමණෙන වා බුාණම-ණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බුහමුනා වා කෙනවි වා ලොකසමිනති.

ආහසසරාණං දෙවානං සදදං සුතවා පරිතතසුනා දෙවා සදදමනුසසාවෙසුං. එතං හගවතා බාරාණසියං ඉසි පත නෙ මි ග ද යෙ අනු තත රං ධ මම ව කකං පවතතිතං, අපපතිවතතියං සමණෙන වා බුහමු-ණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බුහමුනා වා කෙනවි වා ලොකසමිනති.

පරිතතසුභානං දෙවානං සදදං සුතවා අපාමාණ-සුභා දෙවා සදද මනුසසාවෙසුං. එතං භගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මිගදයෙ අනුතතරං ධමවතකං පවතතිතං, අපාතිවතතියං සමණෙනවා බාහමණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බුහමුනා වා කෙනචි වා ලොකසමිනති.

අපපමාණසුභානං දෙවානං සදදං සුත්වා සුභකිණ්හකා දෙවා සදද මනුසසාවෙසුං. එතං භගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මිගදයෙ අනුත්තරං ධමවතකං පවතතිතං, අපපතිවතතියං සමණෙනවා බාහමණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බුහමුනා වා කෙනවි වා ලොකසමිනති.

සුභකිණාතකානං දෙවානං සඳෑං සුතචා වෙහළුලා දෙවාසදද,මනුසාවෙසුං. එතං භගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මිගදයෙ, අනුතතරං ධමෙවකකං පවතතිතං, අපුතිවතතියං සමණෙන වා බාහමණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බුහමුනා වා කෙනචි වා ලොකසමිනති.

වෙහපඵලානං දෙවානං සදදං සුතවා අවිහා දෙවා සදදමනුසාවෙසුං. එතං භගවතා බාරාණසියං ඉසි පතනෙ මිග ද යෙ අනුතතරං ධ මෙ ව කකං පවතතිතං, අපපතිවතතියං සමණෙන වා බුහමු-ණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බුහමුනා වා කෙනවි වා ලොකසමිනති.

අවිභානං දෙවානං සදදං සුත්වා අතපා දෙවා සදද මනුසාවෙසුං. එතං භගවතා බාරාණසියං ඉසි පතනෙ මිග ද යෙ අනුතතරං ධමම වකකං පවතතිතං, අපාතිවතතියං සමණෙන වා බාහම-ණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බහමුනා වා කෙනචි වා ලෝකසමිනති.

අතපපානං දෙවානං සදදං සුත්වා සුදසසා දෙවා සදදමනුසාවෙසුං. එතං භගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මිගදයෙ, අනුතතරං ධමමවකකං පවතතිතං, අපපතිවතතියං සමණෙන වා බාහම-ණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බහමුනා වා කෙනවි වා ලොකසමිනති.

සුදසානං දෙවානං සදදං සුත්වා සුදසයි දෙවා සදද මනුසසාවෙසුං. එතං භගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මිග්දුයෙ අනුතතරං ධමමවකකං පවතතිතං, අපාතිවතතියං සමණෙන වා බුාහම-ණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බුහමුනා වා කෙනවි වා ලොකසමිනති.

සුදසසිනං දෙවානං සඳෑං සුත්වා අකණිටධකා දෙවා සදදමනුසාවෙසුං. එතං හගවතා බාරාණසියං ඉසි පතනෙ මිග ද යෙ අනුතත රං ධ මම ව කකං පවතතිතං, අපපතිවතතියං සමණෙන වා බුහම-ණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බුහමුනා වා කෙනවි වා ලොකසමිනති.

17. ඉතිහ තෙන ඛණෙන තෙන මුහුතෙතන යාව බහමලොකා සඳෙද අබ්භූගගකදපී, අයං ව දස සහසසි ලොකධාතු සංකමේ සමපකමමි සමපවේධි, අපපමාණොව උළාරෝ ඔහාසෝ ලොකෙ පාතුර-හොසි අතිකකමම දෙවානං දෙවානුභාවනති.

18. අථ බෝ භගවා උදනං උදනෙසි. අකැකදසි වත භෝ කෝණ්ඩකෙදකද අකදකද සි වත හෝ කෝණ්ඩකෙදකද ති. ඉතිහි දං ආයසමතෝ කෝණ්ඩකදකද සස අකදකද කෝණ්ඩකෙදකද තෙවව නාමං අහෝසීති.

මහාසමය සුතුතං

 විහරති කපිලව හුතං එකං සමයං භගවා සකකෙසු විහරති කපිලව හටුසමං මහාවනෙ මහතා භිකඩු-සංෂෙන සදධිං ප සදව මතෙතහි භිකඩුස තෙහි සබෙබහෙව අරහනෙතහි. දසහි ව ලොකධාතුහි දෙවතා යෙභුයෙ සහනිපතිතා හොනති භග-වනතං දසසනාය භිකඩුස බසං ව.

2. අටි බෝ චතුනනං සුධාවාසකායිකානං දෙවානං එතදහෝසි: අයං බෝ භගවා සකෙකසු විහරති කපිලවත්ටුසමිං මහාවනෙ මහතා භිකඩු-සංෂෙන සදධිං පඤාවමතෙතහි භිකඩුසතෙහි සබෙබහෙව අරහනෙතහි, දසහි ව ලෝකධාතුහි දෙවතා යෙභූයෙෂන සනනිපතිතා හෝනති හගවනතං දසසනාය භිකඩුසබෂං ව, යනනුන මයමපි යෙන භගවා තෙනුපසංකමෙයෂාම. උපසංකමිතවා භගවතො සනතිකෙ පවෙවකගාටං හාසෙයනාමාති.

3. අථ බො තා දෙවතා, සෙයෂථාපි නාම බලවා පුරිසො සම්බිකඅපිතං වා බාහං පසාරෙයෂ. පසාරිතං වා බාහං සම්බිකෙදජයෂ, එවමෙවං සුදධාවාසෙසු දෙවෙසු අනතරහිතා භගවතො පුරතො පාතුරහංසු. 4. අථ බො තා දෙවතා භගවනතං අභිවා-දෙ වා එකමනතං අටඩංසු. එකමනතං ධිතා බො එකා දෙවතා භගවතො සන්තිකෙ ඉමං ගාථං අභාසි.

මහා සමයො පවනසුමිං - දෙවකායා සමාගතා ආගතමහ ඉමං ධමමසමයං - දක්ඛිතායෙ අපරාපිත සඩඝනති.

5. අථ බො අපරා දෙවතා භගවතො සනතිකෙ ඉමං ගාථං අභාසි.

තතු භිකඛවො සමාදහංසු - චිතතං අතතනො උජුකමකංසු සාරටීව නෙතතානි ගහෙතවා - ඉන්දියානි රකඛනති පණඩිතා ති

6. අථ බො අපරා දෙවතා භගවතො සනතිකෙ ඉමං ගාථං අභාසි.

ජෙතවා බීලං ජෙතවා පලිෂං - ඉන්දබීලං ඌහවව මනෙජා

තෙ චරනති සුදධා විමලා - චක්ඩුමතා සුද,නතා සුසුනාගාති

7. අථ බො අපරා දෙවතා භගවතො සනතිකෙ ඉමං ගාථං අභාසි.

යෙ කෙවි බුදධං සරණං ගතාසෙ - න තෙ ගමිසසනති අපායං පහාය මානුසං දෙහං - දෙවකායං

පරිපුරෙසානා ිති

8. අට බො හගවා හිකඩු ආමනෙතසි, යෙභුයෙෂන තිකබවේ දසසු ලොකධාතුසු දෙවතා සනනිපතිතා තථාගතං දසසනාය හිකඩුසංශංච, යෙ පි තෙ හිකබවෙ අහෙසුං අතිතමදධානං අරහනෙතා සමමාසමබුධා, තෙසමපි භගවනතානං එතපරමා යෙව දෙවතා සනනිපතිතා අහෙසුං සෙයෂථාපි මයභං එතරහි.

9. යෙ පි තෙ භිකාවේ භවිසානති අනාගතමධානං අරහනතා සම්මාසම්බුධා, තෙසමපි භගවනතානං ඵතපරමා යෙව දෙවතා සනනිපතිතා භවිසානති. සෙයසටාපි මයතං ඵතරහි. ආවිකබිසාමි භිකාවේ දෙවකායානං නාමානි. කිතතයිසාමි භිකාවේ දෙවකායානං නාමානි. දෙසෙසාමි භිකාවේ දෙවකායානං නාමානි. තං සුණාට සාධුකං මනසිකරොට, භාසිසාමීති. ඵවමහනෙත ති බො තෙ භිකාබු භගවතො පවාසොසුං. හගවා ඵතද,වොව.

10. සිලෝක මනුකසාම - යත් භුමමා තදස්සිතා යෙ සිතා ගිරි ගබහාරං - පහිතතතා සමාහිතා පුටු සිහාව සලලිණා - ලෝමහංසාහි සමහුනො ඔදත මනසා සුධා විපපසනන මනාවිලා 11. හියෙන පැකදව සතෙ කදුණා - වනෙ කාපිලවත්වවෙ තතො ආමනතයි සත්වා - සාවකෙ සාසනෙ රතෙ 12. දෙවකායා අභිකකනතා - තෙ විජානාථ භිකඛවො තෙ ච ආතපප මකරුං - සූත්වා බූධසස සාසනං 13. තෙසං පාතුරහු කදුණං- අමනුසාන දසානං, අපොකෙ සත මඥකබූං - සහසසං අථ සතතතිං 14. සතං එකෙ සහසානං - අමනුසාන මඥුසං අපෙතෙ නනත මදද,කබුං - දිසා සබබාථුටා අහු 15. තැසදව සබබං අභිසඳුසද - වවකබිත්වාන වක්ඛුමා තතො ආමනතයි සත්ථා - සාවකෙ සාසනෙ රතෙ 16. දෙවකායා අභිකකනතා - තෙ විජානාථ භිකඛවෙ යෙ වො හං කිතතයිසසාමි - ගිරාහි අනුපුබබසො 17. සතත සහසසා යක්ඛා - භූමමා කාපිලවත්වවා ඉධිමනෙතා ජුතිමනෙතා- වණණවනෙතා යසසිනො මොද මානා අභිකකාමුං - භික්ඛනං සමිතිං වනං 18. ජ සහසසා හෙමවතා - යක්ඛා නානතත

වණාණිනො

ඉධිමනෙතා ජූතිමනෙතා - වණණවනෙතා

යසසිනො

මොදමානා අභිකකාමුං - භික්ඩුනං සමිතිං වනං

96

19. සාතාගිරා තිසහසසා - යක්ඛා නානතතවණණිනො ඉධිමනෙතා ජුතිමනෙතා - වණණවනෙතා යසඣිනො මොද මානා අභිකකාමං - භිකඛනං සමිතිං වනං 20.ඉචෙවතෙ සොළස සහසසා - යක්ඛා නානතතවණුණිනො ඉධිමනෙතා ජුතිමනෙතා - වණණවනෙතා යසකිනො මොදුමානා අභිකකාමුං - භිකබුනං සමිතිං වනං 21. වෙසසාමිතතා පැසදවසතා - යක්ඛා නානතතවණණිනො ඉධිමනෙතා ජුතිමනෙතා - වණණාවනෙතා යසඤිනො මොද,මානා අභිකකාමුං - භික්ඩුනං සමිතිං වනං 22.කුමහිරෝ රාජගහිකො- වෙපුලලසස නිවෙසනං භියෙන නං සතසහසසං - යක්ඛානං පයිරුපාසති කුමතිරෝ රාජගතිකො - සොපාග සමිතිං වනං 23. පුරිමං ච දිසං රාජා - ධතරධෝා තං පසාසති ගණුබානං ආධිපති - මහාරාජා යසස්සිසො පුතතා පි තසස බහවො - ඉුණුනාමා මහබබලා ඉධිමනෙතා ජුතිමනෙතා - වණණවනෙතා යසකිනො මොදුමානා අභිකුකාමං - භිකබුනං සමිතිං වනං

24.දක්ඛිණං ච දිසං රාජා - විරුළෙතා තං පසාසති කුමහංණුඩානං ආධිපති - මහාරාජා යසස්සිසො පුතතාපි තසස බහවෝ - ඉපදුනාමා මහබබලා ඉධිමනෙතා ජුතිමනෙතා - වණණවනෙතා යසකිනො මොද,මානා අභිකකාමුං - භික්ඛනං සමිතිං වනං 25.පචපිමං ච දිසං රාජා - විරූපකෙඛා තං පසාසති නාගානං ආධිපති - මහාරාජා යසස්සිසො පතතාපි තසස බහවෝ - ඉණුනාමා මහබබලා ඉධිමනෙතා ජුතිමනෙතා - වණණවනෙතා යසඤිනො මොදමානා අභිකකාමුං - භිකබූනං සමිතිං වනං 26.උතතරංච දිසං රාජා - කුවෙරෝ තං පසාසති යක්ඛානං ආධිපති - මහාරාජා යසස්සිසො පතත පි තසස බහවො ඉණුනාමා මහබබලා ඉධිමනෙතා ජුතිමනෙතා - වණණවනෙතා යසකිනෙ) මොද මානා අභිකකාමුං - භිකඩුනං සමිතිං වනං 27.පුරිමං දිසං ධතරටෝ - දකාබිණෙන විරුළතකො පචපිමෙන විරුපකෙඛා - කුවෙරෝ උතතරං දිසං චතතාරෝ තෙ මහාරාජා - සමනතා චතුරෝ දිසා උදාලලමානා අටඩංස - වනෙ කාපිලවත්වවෙ

28. තෙසං මායාවිනො දසා - ආගු වසදවනිකා සධා මායා කුටෙණඩු වෛටෙණඩු - විටුවව විටුඩො සහ චනද,නො කාමසෙටෙඩා ච - කිනනු හැඩ නිෂණඩ ව 29. පනාදෙ ඔපමඤෙඤුද ව - දෙවසූතො ව මාතලි විතතසෙනො ව ගන්ඩබෙබා - නළො රාජා ජනෙසභෝ ආගු පකදවසිබෝ වෙව - තිබෙරූ සරියවවවසා 30. එතෙ චයෙඇතද ච රාජානො - ගනධබබා සහ රාජුනි මොද මානා අභිකකාමුං - භිකඛනං සමිතිං වනං 31. අථාගු නාභසා නාගා - වෙසාලා සහ තචපකා කමබලසසතරා ආගු - පායාගා සහ කදුතිහි යාමනා ධතරටඩා ව - ආගු නාගා යසඤිනො එරාවණො මහානාගො සොපාග සමිතිං වනං 32.යෙ නාගරාජෙ සහසා හරනති දිබබා දිජා පකබි විසධවකඛ වෙහාසයා තෙ වනමජක්ධපතතා චිතු) සුපණණා ඉති තෙසං නාමානි 33. අභයංතද නාගරාජානමාසි සපණණතො බෙම මකාසි බුධො සණතාති වාවාති උපවතයනතා නාගා සපණණා සරණමගංස බූධං

34.පිතා වපිරහතෙථන - සමුදද,ං අසුරා සිතා භාතරෝ වාසවසොතෙ- ඉධිමනෙතා යසසාසිනො කාලකඤජා මහාහිංසා - අසුරා දන වෙෂසා වෙපචිතති සුවිතති ව - පහාරාදෙ නමුවි සහ

- 35.සතං ච බලිපුතතානං සබෝ වෙරොච නාමකා සනනයාහිතවා බලිං සෙනං - රාහුහදද මුපාගමුං සමයො දුනි හදද,නෙත - භික්ඩුනං සමිතිං වනං
- 36. අපොව දෙවා පධවි ව තෙජො වායො තදගමුං වරුණා වාරුණා දෙවා - සොමො ව යසසා සහ මෙතතා කරුණා කායිකා - ආගු දෙවා යසස්තිනො දසෙතෙ දසධා කායා - සබෙබ නානතතවණණිනො ඉධිමනෙතා ජුතිමනෙතා වණණවනෙතා යසස්තිනො මොදමානා අභිකතාමුං භිකබුනං සමිතිං වනං

37. වෙණතූ ච දෙවා සහලි ච - අසමා ච දුවෙ යමා චපිදසසුපනිසා දෙවා - චපිදමාගු පුරකඛ්තවා සුරියසසුප නිසා දෙවා - සුරිය මාගු පුරකඛ්තවා නකඛතතානි පුරකඛතවා - ආගු මපිද වළාහකා වසූනං වාසවො සෙටේඩා - සකෝකාපාගපූරිපිදදෙ දසෙ තෙ දසධා කායා - සබෝ නානතත වණාණිනො ඉධිමනෙතා ජුතිමනෙතා - වණාණවනෙතා යසස්සිනො මොදමානා අභිකකාමුං - භික්ඩුනං සමිතිං වනං 38.අථාගු සහභූ දෙවා - ජලමගගි සිඛාරිව අරිටඨකා ව රොජා ව - උමො පුපුුුුුුුුවනිහාසිනො වරුණා සහධමමා ව අච්චුතා ව අනෙජකා සුලෙයෂ රුවිරා ආගු - ආගු වාස වනෙසිනො දසෙ තෙ දසධා කායා - සබෙබ

නානතතවණාණිනො

ඉධිමනෙතා ජුතිමනෙතා - වණණවනෙතා යසඣනො

මොදමානා අභිකුකාමුං - භිකුඩුනං සමිතිං වනං 39. සමානා මහාසමානා - මානුසා මානුසුතතමා බිඩ්ඩාපදූසිකා ආගු - ආගු මනොපදූසිකා අථාගු හරයො දෙවා - යෙ ච ලෝහිතවාසිනො පාරගා මහාපාරගා - ආගු දෙවා යසස්සිනො දසෙ තෙ දසධා කායා - සබෙබ

නානතතවණුණිනො

ඉධිමනෙතා ජුතිමනෙතා - වණණවනෙතා යසසිනො

මොද මානා අභිකකාමුං- භික්ඛූනං සමිතිං වනං

40.සුකකා කරුමතා අරුණා - ආගු වෙෂනසා සහ ඔදුතගයතා පාමොකඛා - ආගු දෙවා විචකඛණා සද මතතා හාරගජා - මිසසකා ච යසස්සිනො ටනයං ආග පජපුනෙනා - යො දිසා අභිවසසති දසෙ තෙ දසධා කායා - සබෙබ නානතතවණණීනො ඉධිමනෙතා ජුතිමනෙතා - වණණවනෙතා යසස්සිනො මොද.මානා අභිකකාමුං - භිකඛනං සමිතිං වනං 41. බෙමියා තුසිතා යාමා - කටඩකා ව යසස්සිනො ලමබීතකා ලාමසෙටධා-ජොතිනාමා ව ආසවා නිමොණරතිනො ආගු - අථාගු පරනිමමිතා දසෙ තෙ දසධා කායා - සබෙබ නානතතවණණිනො ඉධිමනෙතා ජුතිමනෙතා - වණණවනෙතා යසසිනො මොදමානා අභිකකාමුං - භිකබූනං සමිතිං වනං 42.සටොඩ තෙ දෙවනිකායා - සබෙබ නානතතවණාණිනො නාමන්වයෙන ආගා කදපුං - යෙ වගේ අතදා සදිසා සහ පවුත්වජාතිං අබිලං - ඔසතිණණමනාසවං දුකෙබ මොෂතරං නාගං - චනදං ච අසිතාතිගං 43.සුබුහමා පරමතෙතා ව - පුතතා ඉධිමතො සහ සනං කුමාරෝ තිසෙසා ව- සොපාග සමිතිං වනං 44.සහසසං බුහමලොකානං - මහාබුහමා'හිතිටධිති උපපනෙනා ජූතිමනෙතා - භිසමාකායෝ යසස්සිසො 45.දසෙතට ඉසසරා ආගු - පවෙවක වසවතතිනො

තෙසං ච මජක්ධතො ආග - භාරිතො පරිවාරිතො

46. තෙ ච සබෝඛ අභිකකනෙත - ස ඉපෙද දෙවෙ සබහමකෙ මාරසෙනා අභිකකාමුං - පසා කණහසා මපදියං

47.එට ගණහට - බනිධට -රාගෙන බධමතටු වෙ සමනතා පරිවාරෙට - මා වො මුඤචිතට කොවි නං

48.ඉති තතට මහාසෙනො - කණහසෙනං අපෙසයි පාණිනා ටල මාහචව - සරං කතවාන භෙරවං

49.යථා පාවුසසකෝ මෙෂෝ - ථනයනතා සවිජජුකො තද සො පච්චුදුවතති - සංකුධෝ අසයං වසි

50.තං ච සබබං අභිංසඥාපය - වවකාබිතවාන චකාබුමා තතො ආමනතයි සතවා - සාවකෙ සාසනෙ රතෙ

51. මාරසෙනා අභිකකනතා - තෙ විජානාථ භිකඛවො තෙ ච ආතපප මකරුං - සුත්වා බූධසස සාසනං

52.විතරාගෙ හ'පකකාමුං - නෙ සං[•] ලොමමපි ඉකදජයුං

සබෙබ විපිත සංගාමා - භයාතිතා යසස්සිනො මොදනුති සහ හතෙහි සාවකා තෙ ජනෙසතා ති.

•නසං, ඇතැම් පොත්වල

ආලවක සුතතං

 එවං මෙ සුතං එකං සමයං භගවා ආලවියං විහරති ආලවකසස යක්ඛසස භවනෙ. අථ බො ආලවකො යක්ඛා යෙන භගවා තෙනුපසබකමි, උපසබකමිතවා භගවනතං එතද,වොව.

2. නිකඛම සමණාති, සාධාවුසොති භගවා නිකඛමි. පවිස සමණාති: සාධාවුසොති භගවා පාවිසි. දුතියමපි බො ආලවකො යකඛො භගවනතං එතදවොව. නිකඛම සමණාති සාධාවුසොති භගවා නිකඛමි. පවිස සමණාති, සාධාවුසොති භගවා පාවිසි. තතියමපි බො ආලවකො යකඛො භගවනතං එතදවොව, නිකඛම සමණාති, සාධාවුසොති භගවා නිකඛමි. පවිස සමණාති, සාධාවුසොති භගවා පාවිසි.

3. චතු තව මති බො ආලවකො යකො හගවනතං එතදවොව, නිකබම සමණාති. නබවාහං ආවු සො නිකබමිසසාමි, යං තෙ කරණියං තං කරෝහි ති.

4. පඤභං තං සමණ පුච්පිස්සාමි, සවේ මෙ න වෘතරිස්සයි. චිතතං වා තෙ බිපිස්සාමි, හදයං වා තෙ ඵාලෙස්සාමි, පාදෙසු වා ගහෙතවා පාරගඩ්ගායං බිපිස්සාමී ති.

5. නබවාහනතං ආවුසො පසසාමී, සදෙවකෙ ලොකෙ සමාරකෙ සබුහමකෙ, සසසමණ බුාහමණියා පජාය සදෙව මනුසාය. යො මෙ චිතතං වා බිපෙයන, හදයං වා වාලෙයන, පාදෙසු වා ගහෙතවා පාරගඩගායං බිපෙයන, අපි ච තවං ආවුසො පුචප යද කඩබසිති.

6. අථබෝ ආලවකෝ යකෝ) භගවනතං ගාථාය අජකධභාසි.

- 1. කිංසුධ විතතං පුරිසසස සෙටඩං කිංසු සුවිණෙණා සුබමාවහාති කිංසු හවෙ සාධු තරං රසානං කථං ජිවිං ජිවිතමාහු සෙටඩනති.
- 2. සධ්ධ විතතං පුරිසසස සෙටඩං ධමෛා සුවිණෙණා සුඛමාවහාති සච්චං හවේ සාධුතරං රසානං පඟඳුසඳ පිවිං පීවිතමාහු සෙටඩනති.
- 3. කටංසු තරති ඔසං කටංසු තරති අණණවං කටංසු දුකුබං අවෛති - කටංසු පරිසූජකධති
- 4. සධාය තරති ඔසං අපාමාදෙන අණුණවං විරියෙන දක්ඛං අවෛති පැකදකදය පරිසුජකධති
- 5. කටංසු ලහතෙ පකුණුදං කටංසු විනදුතෙ ධනං කටංසු කිතතිං පපොති - කටං මිතතානි ගන්ති අසුමා ලෝකා පරං ලෝකං - කථං පෙච්ච න සොචති.

- සඳහානෝ අරහතං ධමමං නිබ්බාණ පතතියා සුසසුසා ලහතෙ පැසඳුකදං - අපපමතෙතා විවක්ඛනෝ
- 7. පතිරූපකාරී ධූරවා උටඩාතා විණුතෙ ධනං සවෛන කිතතිං පපෙපාති - දදං මිතතානි ගණීති

8. යසොතෙ චතුරො ධමා - සධසාඝරමෙසිනො සච්චං ධමෝ ධිති වාගො - ස වෙ පෙච්ච න සොචති

අසමා ලොකා පරං ලොකං - එවං පෙචව න සොවති

9. ඉඩෂ අකෙඅකදපි පුචජසසු -පුථු සමණ බාහමණෙ

යදි සචවා දමා චාගා - ඛනතතා භියෙත න විජජති.

10. කථනනුදනි පුචෙජයසං - පුථු සමණ බුාහමණෙ සොහං අජජ පජානාමි - යො චතෙථා

සමපරායිකො.

- 11. අත්ථාය වත මෙ බුධො වාසායාලවි මාගමි සො හං අජජ පජානාමී - යත්ථ දිනනං මහපඵලං
- 12. සො අහං විචරිසසාමි ගාමාගාමං පුරාපුරං නමසසමානො සම්බුධං - ධම්මසස ච

සුධමමතනති

7. එවං වතවා ආලවකො යකෙබා හගවනතං ඵතදවොව, අතිකකනතං හො ගොතම අතිකකනතං හො ගොතම, සෙයසටාපි හො ගොතම නිකකුජපිතං වා උකකුජජයස, පටිවජනනං වා විවරෙයස මූළහසස වා මගගං ආවිකෙබයස, අනිධකාරෙ වා තෙලපජෝතං ධාරෙයස, වක්බූමනෙතා රූපානි දක්බිනති ති, ඵවමෙවං හොතා ගොතමෙන අනෙකපරියායෙන ධමෙෝ පකාසිතො. ඵසාහං හගවනතං ගොතමං සරණං ගවජාමි. ධමමකදාව තික්බුසඛ්ෂකදාව උපාසකං මං භවං ගොතමෝ ධාරෙතු අජජනගො පාණුපෙතං සරණං ගතනති.

4

කසිභාරඥාජ සුතතං

 එවං මෙ සුතං එකං සමයං හගවා මගධෙසු විහරති දක්ඛිණාගිරිස්මිං එකනාළායං බාහමණගාමෙ. තෙන බො පන සමයෙන කසිහාරදවාජසස බාහම-ණසස පක්දමතතානි නඩගලසතානි පයුතතානි හොතති වප කාලෙ.

2. අට බෝ භගවා පුබබණහං සමයං නිවා සෙතවා පතතවිවරමාදය යෙන කසිභාරදවාජසස බාහමණසා කමමනෙතා තෙනුපසඩකමි. තෙන බෝ පන සමයෙන, කසිභාරදාවාජසා බාහමණසා පරි-වෙසනා වතතති. අට බෝ භගවා යෙන පරිවෙසනා තෙනුපසඩකමි. උපසඩකමිතවා එකමනතං අටධාසි. 3. අදදසා බෝ කසිනාරදවාජෝ බානමණෝ හගවනතං පිණිඩාය ධිතං, දිසවාන හගවනතං ඵතදවෝව. අතං බෝ සමණ කසාමි ව වපාමි ව කසිතවා ව වපිතවා ව හැඤපෝමි, තවමපි සමණ කසඤා ව වපඤා ව කසිතවා ව ව පිතවා ව භැඤපඤාති, අහමපි බෝ බාහමණ කසාමි ව වපාමි ව කසිතවා ව වපිතවා ව භූඤපෝමී ති.

4. න ඛෝ පන මයං පසාම හොතෝ ගොතමසා යුගං වා නඩාලං වා වාලං වා පාවනං වා බලිවදෙද වා. අට ව පන භවං ගොතමෝ එව මාහ, අහමපි ඛෝ බුාහමණ කසාමි ව වපාමි ව කයිතවා ව වපිතවා ව භූකදජාමී ති. අට ඛෝ කයි-භාරඅවාජෝ බුාහමණෝ භගවනතං ගාටාය අජකධනායි.

 කසාකෝ පටිජානාසි - න ච පසාම තෙ කසිං, කසිං නො පුචපිතො බුෑහි - යථා

ජානෙමු තෙ කසිං ති,

- 2. සධාබීජං තපෙවුටඩි පකදුකද මෙ යුගනඩගලං හිටි ඊසා මනො යොතතං - සති මෙ ඵාලපාවනං
- 3. කායගුතෙතා වචිගුතෙතා ආහාරෙ

උදර යතා,

සච්චං කරොමි නිදදුනං - සොරච්චං මෙ පමොචනං 4. විරියං මෙ ධුරධොරයහං - යොගකෙඛමාධිවාහනං ගචපති අනිවතතනතං - යත්ථ ගනත්වා

න සොචති.

5. එවමෙසා කසි කටධා - සා හොති අමතපඵලා,

එතං කසිං කසිත්වාන - සබ්බදුක්ඛා පමුච්චතිති.

අථ බො කසිභාරදවාජො බුාහමණො මහතියා කංසපාතියා පායාසං වඩේඪ හතා හගවතො උපනා මෙසි. භූකඥාතු භවං ගොතමො පායාසං, කසසකො භවං. යං භවං ගොතමො අමතඵලං කසිං කසති ති.

- ගාථා'හිගිතං මෙ අහොජනෙයනං සමපසාතං බාහමණ නෙස ධමෙමා ගාථා'හිගිතං පනුදනති බුධා ධමෛ සති බාහමණ වුතතිරෙසා
- අකෙඇතදන ච කෙවලිනං මහෙසිං බිණාසවං කුකකුවව වූපසනතං, අනෙනන පානෙන උපටධහසසු බෙතතං හි තං පුකඅතද,පෙබසස හොති'ති.

6. අථ කසා චාහං හෝ ගෝතම ඉමං පායාසං
ද මමිති, නබවාහනතං බාහමණ පසාමි,
සදෙවකෙ ලෝකෙ සමාරකෙ සබුහමකෙ සසාමණබාහමණියා පජාය සදෙවමනුසාය, යසා සො

පායාසො භූතෙතා සමමා පරිණාමං ගවෙජය**ප,** අකදකදතු තථාගතසස වා තථාගතසාවකසස වා, තෙන හි තවං බුහමණ තං පායාසං අපපහරිතෙ වා ජඩෙඩහි අපපාණකෙ වා උදකෙ ඔපිලාපෙහි ති.

7. අථ බෝ කසිභාරදවාජෝ බ්‍රාහමණෝ තං පායාසං අපාණකෙ උදකෙ ඔපිලාපෙසි. අථ බෝ සෝ පායාසෝ උදකෙ පක්බිතෙතා විචවිටායති විටිවිටායති සණ්ඩුපායති සමපධූපායති. සෙයෂථාපි නාම ඵාලෝ දිවසසනතතෙතා උදකෙ පක්බිතෙතා විචවිටායති විටිවිටායති සණ්ඩුපායති සමපධූපායති ඵවමෙව සෝ පායාසෝ උදකෙ පක්බිතෙතා විචවිටායති විටිවිටායති සණ්ඩුපායති සමපධූපායති.

8. අථ බො කසිහාරදවාජො බාහමණො සංවිගෙගා ලොමහටධජාතො යෙන හගවා තෙනුපසඩකමි. උපසඩකමිතවා භගවතො පාදෙසු සිරසා නිපතිතවා හගවනතං ඵතදවොව.

9. අභිකකනතං හෝ ගොතම අභිකකනතං හෝ ගොතම, සෙයසටාපි හෝ ගොතම නිකකුජපිතං වා උකකුජෙයස, පටිවජනනං වා විවරෙයස, මූළහසකවා මගගං ආචිකෙඛයස, අනිධකාරෙවා තෙලපජෝතං ධාරෙයස, චක්බූමනෙතා රූපානි දක්ඛිනති ති. එවමෙවං හොතා ගොතමෙන අනෙක පරියායෙන ධමෙමා පකාසිතෝ, එසාහං භගවනතං ගොතමං

සරණං ගචපාමි ධමමකදා හිකඩුසංෂකදා. ලහෙයන-මහං හොතො ගොතමසස සනතිකෙ පබබජජං, ලහෙයනං උපසමපදනති. අලතට බො කසිහාර-දවාජො බුාහමණො භගවතො සනතිකෙ පබබජජං, අලතට උපසමපදං.

10. අවිරූප සමපනෙනා බො පනායසමා භාර-ආාජා එකො වූපකටේධා අපපමතෙතා ආතාපි පතිතතෙතා විහරනෙතා න විරසෙසව යසසත්ථාය කුලපුතතා සමමදෙව අගාරසමා අනගාරියං පබබ-ජනති. තදනුතතරං බුහුමවරිය පරියෝසානං දිටෙධිව ධමෛ සයං අභිකඥාද සවපිකතවා උපසමපජ විහාසි. බිණා ජාති, වුසිතං බුහුමවරියං, කතං කරණීයං, නාපරං ඉත්ටතතායා ති අබහකඥාදයි. අකදාසදනරෝ ව බො පනායසමා භාරදාවාජෝ අරහතං අහෝසී ති.

5

පරාභව සුතතං

විවං මෙ සුතං වකං සමයං හගවා සාවත්වියං විහරති ජෙතවනෙ අනා ටි පිණිඩිකසස අාරා මෙ. අට බො අකඤාදතරා දෙවතා අභිකකනතාය රතතියා අභිකකනතවණාණා, කෙවලකපපං ජෙතවනං ඔහා-සෙතවා යෙන හගවා තෙනුපසඩකමි. උපසංකමිතවා හගවනතං අභිවාදෙතවා වකමනතං අටධාසි. වකමනතං ධිතා බො සා දෙවතා හගවනතං ගාථාය අජකධහාසි.

- පරාභවනතං පුරිසං-මයං පුවජාම ගොතමං භගවනතං පුටධුමාගමම-කිං පරාභවතො මුඛං
- 2. සුවිජානො භවං හොති-සුවිජානො පරාභවො ධමාකාමො භවං හොති-ධමාදෙස්සි පරාභවො
- ඉති හෙතං විජානාම-පධමො සො පරාභවො, දුතියං භගවා බැහි-කිං පරාභවතො මුබං.
- 4. අසනතසස පියා හොනති-සනෙත න කුරුතෙ පියං, අසතං ධමමං රොචෙති-තං පරාභවතො මුඛං.
- 5. ඉති හෙතං විජානාම-දුතියො සො පරාභවො, තතියං භගවා බුැභි-කිං පරාභවතො මුඛං.
- නිඅදසිලි සභාසිලි-අනුටධාතා ව යො නරෝ, අලසෝ කොධපැසඳුකඳුණො-තං පරාභවතො මුඛං
- ඉති හෙතං විජානාම-තතියෝ සො පරාභවෝ.
 වතුතටං භගවා බැහි-කිං පරාභවතෝ මුඛං.
- 8. යො මාතරං වා පිතරංවා-පිණණකං ගත යොබ්බනං, පහුසනෙතා න භරති-තං පරාභවතො මුඛං.

9. ඉති හෙතං විජානාම-වතුතේථා සො පරාභවෝ, පකදවමං භගවා බැහි-කිං පරාභවතො මුඛං.
10. යො බාහමණං වා සමණං වා-ඇකදකදං

වා' පි වණිබබකං,

මුසාවාදෙන වකෙදවති-තං පරාභවතො මුඛං

- 11. ඉති හෙතං විජානාම-පකදවමො සො පරාභවො, ජටධීමං භගවා බුැහි-කිං පරාභවතො මුඛං.
- 12. පහුතවිතෙතා පුරිසො-සහිරකෙදකද සහොජනො එකො භූකදජති සාදුනි-තං පරාභවතො මුඛං
- 13. ඉති හෙතං විජානාම-ජටඩමො සො පරාභවො, සතතමං භගවා බුෑහි-කිං පරාභවතො මුඛං.
- 14. ජාතිතටිධෝ ධනතටිධෝ-ගොතතතටිධෝ ව යෝ නරෝ, සංකඳුකඳුතිං අතිමකෙඳකඳුති-තං පරාභවතෝ මුඛං.
- 15. ඉති හෙතං විජානාම-සතතමො සො පරාභවො, අටධමං භගවා බුැහි-කිං පරාභවතො මුබං.

Non-Commercial Distribution

- 16. ඉත්ටිධුතෙතා සුරාධුතෙතා-අක්ඛධුතෙතා ච යො නරෝ, ලධං ලධං විනාසෙති-තං පරාභවතො මුඛං
- 17. ඉති හෙතං විජානාම-අටඩීමො සො පරාභවො, නවමං භගවා බූැහි-කිං පරාභවතො මුබං
- 18. සෙ හි දරෙහි සනතුටෝා-වෙසියාසු පදිසාති, දිසාති පරදරෙසු-තං පරාභවතො මුඛං
- 19. ඉති හෙතං විජානාම-නවමො සො පරාභවො දසමං භගවා බුැහි-කිං පරාභවතො මුබං.

20.අතිත යොබ්බනො පොසො-ආනෙති තිමබරුත්රීනිං, තසසා ඉසසා න සුපති-තං පරාභවතො <u>ම</u>බං

- 21. ඉති හෙතං විජානාම-දසමො සො පරාභවො. එකාදසමං භගවා බුෑහි-කිං පරාභවතො මුඛං
- 22.ඉත්ටිං සොණ්ඩිං විකිරණිං-පුරිසං වා 'පි තාදිසං, ඉසාරියසුමිං ධපාපෙති-තං පරාභවතො මුඛං

23. ඉති හෙතං විජානාම-එකාදසමො සො

පරාභවෝ),

ළාදසමං භගවා බුැ**හි-කිං ප**රාභවතො <u>මූබං</u>

24.අපාභෝගෝ මහාතණෝහා-ඛත්තියෙ ජායතෙ කුලෙ, සො ධ රජජං පත්වයති-තං පරාභවතෝ මුඛං.

25. එතෙ පරාභවෙ ලොකෙ-පණ්ඩිතො සමවෙක්ඛිය, අරියෝ ද,සාන සමපනෙනා-සලෝකං භජතෙ සිවනති.

6

අගගිකභාරආාජ සූතතං

වසල සුතතං වා

1. එවං මෙ සුතං එකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකසස ආරාමෙ, අථ බො භගවා පුබබණ්හසමයං නිවාසෙතවා පතතචීවරමාදය සාවත්ථියං පිණ්ඩාය පාවිසි.

2. තෙන බො පන සමයෙන අගගිකභාරආාජසස බුහමණසස නිවෙසනෙ අගගි පජාලිතො හොති ආහුති පගගහිතා.

3. අට් බෝ භගවා සාවත්වියං සපදනං පිණ්ඩාය වරමානෝ යෙන අගගිකභාරඥාජසස බූාහමණසස නිවෙසනං තෙනු පසංකමි, අදද සා බෝ අගගිකභාරදවාජෝ බූාහමණෝ භගවනතං දූරතෝ ව ආගවජනතං, දිසවාන භගවනතං ඵතදවෝව, තතුව මුණ්ඩක, තතුව සමණක, තතුව වසලක තිටඩාහි'ති. 4. එවං චුතෙත හගවා අග්‍රිකහාර ආාජං බ්‍රාහමණං එතදවොව. ජානාසි පන තවං බ්‍රාහමණ වසලං වා වසලකරණ වා ධමෛ ති. නබවාහං හො ගොතම ජානාමි වසලං වා වසලකරණ වා ධමෛ, සාධු මෙ හවං ගොතමො තටා ධමමං දෙසෙතු. යටාහං ජානෙයපං වසලං වා වසල කරණ වා ධමෛ ති.

5. තෙන හි බාහමණ සුණාහි සාධුකං මනසි කරොහි හාසිසසාමීති. එවංහොති බො අගගිකහාරදවාජො බාහමණො හගවතො පචාසෙසාසි. හගවා එතදවොව.

- කොධනො උපනාහි ව-පාපමක්ඛී ව යො නරෝ විපනනදිට්‍රි මායාවී-තං ජුක්දිකද වසලෝ ඉති
- 2. එකජං වා දවිජං වා පි-යොධ පාණානි හිංසති යසස පාණෙ දයා නත්වි-තං ජකඅතද වසලො ඉති.
- 3. යො හනති පරිරුනඛති-ගාමානි නිගමානි ච නිගගාහකො සමඤඤතො තං ජඤඤ වසලො ඉති
- 4. ගාමෙ වා යදි වා රඥකඥකද -යං පරෙසං මමායිතං ටෙයන අදිනනං ආදියති-තං ජකදකද

5. යො හවෙ ඉණ මාදය-චුජජමානො පලායති න හි තෙ ඉණමත්විති-තං ජසදසද

වසලො ඉති.

- යෝ වේ කිකැුළුකඛකම්පතා-පපටසමිං වජතං ජනං හනාවා කිකදුවකඛ මාදෙති-තංජකදාකද වසලෝ ඉති.
- යො අතතහෙතු පරහෙතු ධනහෙතු ව යො නරො සකබපුටෙඩා මුසා බැති-තං ජසපැසපු වසලො ඉති.
- 8. යො කඳතිනං සබානං වා-දරෙසු පතිදිසසති සහසා සමපියෙන වා-තං ජකදකද වසලො ඉති.
- 9. යො මාතරං වා පිතරංවා-පිණණකං

ගතයොඞානං

පහුසනෙතා න භරති-තං ජකදැකදු වසලො ඉති.

10. යො මාතරං වා පිතරං වා-භාතරං භගිනිං සසුං හනති රොසෙති වාවාය-තං ජකදැසද

වසලො ඉති.

11. යො අත්ථං පුච්පිතො සනෙතා - අනත්ථ මනුසාසති පටිච්ජනෙනන මනෙතති-තං ජකදැකද වසලො ඉති.

12. යො කත්වා පාපකං කමමං-මා මං ජකඥාපුති ඉච්ජති යො පටිච්ජනනකමානෙතා-තං ජකදාකද වසලෝ ඉති.

13. යො වෙ පරකුලං ගනාවා-භූතවාන සුවිභොජනං ආගතං න පටිපූජෙති-තං ජකැකදු වසලො ඉති.

14. යො බාහමණං වා සමණං වා-ඈසඈසදං වා පි වණිබබකං

මුසාවාදෙන වශකදවති-තං ජකඅතද වසලො ඉති.

15. යො බාහමණං වා සමණං වා-හතතකාලෙ උපටඩිතෙ රොසෙති වාචා න ව දෙති-තං ජකදකද වසලො ඉති.

16. අසතං යො'ධ පබුැති-මොහෙන පලිගුණ්ඩතො කියඳුවිකාබං නිපිගිංසානො-තං ජයඇතද

23. සො යසං පරමං පතෙතා-මාතඩෙගා යං සුදුලලභං ආගකදුජුං තසසුපටධානං-බත්තියා බාහමණා බහු.

22. තදමිනාපි විජානාට-යථා මෙදං නිදසසනං චණ්ඩාලපතෙතා සොපාකො-මාතඩෙගා

21. එතෙ බො වසලා වුතතා-මයා වො යෙ පකාසිතා න ජචවා වසලෝ හොති-න ජචවා හොති ඛාහමණෝ) කමෙනා වසලො හොති-කමෙනා හොති බුාහමණො

20.යො වෙ අනරහා සනෙතා - අරහං පටිජානති චොරෝ සබුහමකෙ ලොකෙ-එස බො වසලාධමො

19. යො බූධං පරිභාසති-අථ වා තසස සාවකං පරිබ්බාජං ගහටඩං වා-තං ජකැකද වසලෝ ඉති.

18. රොසකො කදරියො ච-පාපිචෙපා මචපරි සධො අභිරිකෝ අනොතතාපි-තං ජකදකද වසලෝ ඉති.

17. යො චතතානං සමකකංසෙ-පරාකු මවජානති නිහිනො සෙන මානෙන-තං ජකඅතද වසලො ඉති.

Non-Commercial Distribution

ඉති විසසුතො.

119

24.සො දෙවයාන මාරුයත-විරජං සො මහාපථං කාමරාගං විරාජෙතවා-බුහමලොකුපගො අහු.

25.න නං ජාති නිවාරෙසි-බුහමලොකුපපතතියා අජඣායක කුලෙ ජාතා-බුාහමණා මනතබණුුනො.

26.තෙ ව පාපෙසු කමොසු-අභිණත මුපදිසකරෙ දිටෙඩව ධමෝ ගාරයතා-සමපරායෙ ව දුගගතිං න තෙ ජාති නිවාරෙති-දුගගවවා ගරහාය වා. න ජවවා වසලො හොති න ජවවා හොති බාහමණො කමාන වසලො හොති-කමානා හොති බාහමණො ති.

වවං වුතෙත අගගිකතාරදවාජෝ බාහමණෝ තගවනතං වතදවොව. අතිකකනතං හෝ ගොතම අතිකකනතං හෝ ගොතම, සෙයනටාපි හෝ ගොතම නිකකුජපිතං වා උකකුජෛයන පටිවජනනං වා විවරෙයන, මූළනසස වා මගගං ආවිකෙඛයන, අනිධකාරෙ වා තෙලපජෙජාතං ධාරෙයන වකබුමනෙතා රුපානි දකඛිනතිති. වවං මෙවං හොතා ගොතමෙන අනෙකපරියායෙන ධමො පකාසිතෝ, වසාහං භගවනතං ගොතමං සරණං ගචජාමි. ධමොං ව තිකබුසංසංව, උපාසකං මං භවං ගොතමෝ ධාරෙතු අජජතගෙන පාණුපෙතං සරණං ගතනති.

සච්චවිතඩග සූතතං

 විහරති ඉසිපතනෙ මිගදයෙ, තතුබො හගවා බාරාණසියං විහරති ඉසිපතනෙ මිගදයෙ, තතුබො හගවා හිකබූ ආමනෙතසි හිකබවොති හදනෙත'ති තෙ හිකබූ හගවතො පවාසොසුං හගවා ඵතදවොව.

2. තථාගතෙන භික්ඛවේ අරහතා සම්මාසම්බුධෙන, බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මිගදයෙ අනුතතරං ධම්මචක්ඛං පවතතිතං, අපාතිවතතියං සමණෙන වා බාහමණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බහමුනා වා කෙනවි වා ලොකසමිං. යදිදං චතුනතං අරියසවවානං ආවිකඛනා දෙසනා පකතුකදපනා පටඨපනා විවරණා විහජනා උතතානිකමෙං.

3. කතමෙසං වතුනතං? දුක්ඛසස අරියසවවසස, ආවිකඛනා දෙසනා පැහැතදපනා පටඩපනා විවරණා විහජනා උතතානිකමාං, දුකඛසමුදයසස අරියසවවසස. ආවිකඛනා දෙසනා පැහැතදපනා පටඩපනා විවරණා විහජනා උතතානිකමාං. දුකඛනිරෝධසස අරියසවවසස, ආවිකඛනා දෙසනා පැහැතදපනා පටඩපනා විවරණා විහජනා උතතානිකමාං, දුකඛනිරෝධගාමිනියා පටිපදය අරියසවවසස, ආවිකඛනා දෙසනා පැහැකදපනා පටඩපනා විවරණා විහජනා උතතානි කමාං. 4. තථාගතෙන භික්ඛවේ අරහතා සම්මාසම්බුධෙන, බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මිගදයෙ අනුතතරං ධම්වසකං පවතතිතං, අපාතිවතතියං සමණෙන වා බාහමණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බහමුණා වා කෙනවි වා ලොකසමිං යදිදං ඉමෙසං වතුනනං අරියසවවානං ආවික්ඛනා දෙසනා පකදකදපනා පටඩපනා විවරණා විහජනා උතතානීකමෙං.

5. සෙවෙට භිකාවෙ සාරිපුතතමොගාලලානෙ හජට භිකාවෙ සාරිපුතත මොගාලලානෙ පණ්ඩිතා භිකා අනුගාහකා සබහමචාරීනං, සෙයසටාපි භිකාව ජනතති, එවං සාරිපුතෙතා, සෙයසටාපි ජාතසස ආපාදෙතා එවං මොගාලලානො, සාරිපුතෙතා භිකාව සොතාපතතිවලෙ විනෙති, මොගාලලානො උතතමතෙට විනෙති, සාරිපුතෙතා භිකාව පහොති වතතාරි අරියසචචානි විතටාරෙන ආචිකාබතුං දෙසෙතුං පහතුද පෙතුං පටධපෙතුං විවරිතුං විහපිතුං උතතානිකාතුනති. ඉදමවොව හගවා, ඉදං වතවා සුගතො උටධායාසනා විහාරං පාවිසි.

6. තතු බො ආයසා සාරිපුතෙතා අවිර පකකනතසස හගවතො හිකඩු ආමනෙතසි ආවුසො හිකඩවොති. ආවුසො'ති බො තෙ හිකඩු ආයසාතෝ සාරිපුතතසස පවාසෝසුං, ආයසා සාරිපුතෙතා ඵතදවොව. බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මිශදයෙ අනුතතරං ධම්වතිකං පවතතිතං අපාතිවතතියං සමණෙන වා බාහමණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බහමුනා වා කෙනවි වා ලෝකසමිං යදිදං වතුනනං අරියසවවානං ආවිකඛනා දෙසනා පඤඤදපනා^{*} පටධපනා විවරණා විහජනා උතතානිකමමං: කතමෙසං වතුනනං? දුකඛයස අරියසවවයස, ආවිකඛනා දෙසනා පඤඤාදපනා පටධපනා විවරණා විහජනා උතතානිකමමං, දුකඛයමුදයයස අරියසවවයස ආවිකඛනා දෙසනා පඤඤාදපනා පටධපනා විවරණා විහජනා උතතානිකමමං: දුකඛනිරෝධයස අරියසවවයස ආවිකඛනා දෙසනා පඤඤාදපනා පටධපනා විවරණා විහජනා උතතානිකමමං: දුකඛ නිරෝධගාමිනියා පටිපද අරියසවවයස ආවිකඛනා දෙසනා පඤඤාදපනා පටධපනා විවරණා විහජනා උතතානිකමෙං.

පිරුවානා පොත් වහන්සේ

7. තථාගතෙන ආවුසො අරහතා සම්මාසමබුදෙධන

8. කතමඤභාවූසො දුක්ඛං අරියසච්චං? ජාති පි දුකඛා, ජරාපි දුකඛා, වහාධිපි දුකඛෝ, මරණමපි දුකඛං, සොක පරිදෙව දුකඛ දෙමනසසුපායාසා දුකඛා, යමපිච්ජං නලහති තමපි දුකඛං, සංඛිතෙතන පඤභුපාදනකඛන්ධා දකඛා.

9. කතමා චාවුසො ජාති? යා තෙසං තෙසං සතතානං තමහි තමහි සතතනිකායෙ ජාති

^{*} පඤඤපනා

සංකඳජාති, ඔකකනති, අභිනිබ්බතති, බන්ධානං පාතුභාවෝ, ආයතනානං පටිලාභෝ, අයං වුච්චතාවූසෝ ජාති.

10. කතමා චාවුසො ජරා? යා තෙසං තෙසං සතතානං තමහි තමහි සතතනිකායෙ ජරා, පීරණතා, ඛණඩිචවං, ඵාලිචවං වලිතතවතා, ආයුනො සංහානි, ඉණිියානං පරිපාකො, අයං වුචවතාවුසො ජරා.

11. කතමඤාවාවුසො මරණං? යා තෙසං තෙසං සතතානං තමහා තමහා සතතනිකායා වුති, වවනතා, හෙදෙ. අනතරධානං මවවු මරණං, කාලකිරියා, බනධානං හෙදෙ, කලෙබරසස නිකෙකපො, ඉදං වුවවතාවුසො මරණං.

12. කතමෝ චාචුසෝ සොකෝ? යො බෝ ආචුසෝ අහදහදහරහදහද තරෙන විෂසනෙන සමනනාගතසස, අහදහද තරහදහද තරෙන දුකඛ-ධමෙමන ථුටධසස සොකෝ, සෝචනා, සෝචිතතතං අනෙතා සොකෝ, අනෙතා පරිසෝකෝ, අයං වුචවතාවුසෝ සෝකෝ.

13. කතමො චාවුසො පරිදෙවො? යො බො ආවුසො අඤදඤතරඤඤ තරෙන ව සසනෙන සමනනාගතසස, අඤදඤ තරඤඤ පුතරෙන දුකඛ-

Non-Commercial Distribution

පිරුවානා පොත් වහන්සේ

ධමෛන ඵුටඩසස ආදෙවො, පරිදෙවො, ආදෙවනා, පරිදෙවනා, ආදෙවිතතතං, පරිදෙවිතතතං අයං වුච්චතාවුසො පරිදෙවො.

14. කතමඟඥාවුසො දුකුබං? යං බො ආවුසො කායිකං දුක්බං, කායිකං අසාතං, කායසමවසසජං දුක්බං අසාතං වෙදයිතං, ඉදං වුච්චතාවුසො දුක්ඛං.

15. කතමකඥාවුසො දෙමනසාං? යං බො ආවුසො චෙතසිකං දුක්ඛං චෙතසිකං අසාතං, මනොසමවිසසජං දුකබං අසාතං වෙදයිතං ඉදං වූවවතාවුසො දෙමනසාං.

16. කතමො චාවුසො උපායාසො? යො බො ආවුසො අකදහුළතරක දහුළු විෂස නෙන සමනනාගතසස, අතදකද තරකදකද තරෙන දුක්ඛධ මෙමන ඵූට ධසස ආයාසෝ, උපායාසෝ, ආයාසිතතතං උපායාසිතතතං, අයං වුචාතාවුසො උපායාසො.

17. කතමඤදවාවූසො යමපිචපං න ලහති තමපි දුකබං? ජාතිධමමානං ආවුසො සතතානං එවං ඉචජා උපපජජති. අහෝ වත මයං න ජාතිධමම) අසසාම, න ච වත නො ජාති ආගචෙජය ති න බො පනෙතං ඉවජාය පතතබබං ඉදුමපි යමපිචජං න ලහති තමපි දුකුබං.

18. ජරා ධම්මානං ආවුසො සතතානං එවං ඉච්ජා උපපජාති. අහෝ වත මයං න ජරාධම්මා අසසාම, න ච වත නො ජරා ආගචේජයනති. න බෝ පනෙතං ඉච්ජාය පතතබබං ඉදුම්පි යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුකඛං.

19. වනාධි ධමානං ආවුසො සතතානං එවං ඉවජා උපපජජති අහෝ වත මයං න වනාධිධමා අසසාම, න ච වත නො වනාධි ආගචෙජයනති න බො පනෙතං ඉවජාය පතතබබං, ඉදමපි යමපිවජං නලහති තමපි දුකුබං.

20. මරණ ධම්මානං ආවූසෝ සතතානං එවං ඉවජා උපපජාති, අහෝ වත මයං න මරණාධම්මා අසාම, න ච වත නො මරණං ආගචේජයනති, න බෝ පනෙතං ඉවජාය පතතබබං, ඉදමපි යම්පිව්ජං නලහති තමපි දුකුබං.

21. සොක පරිදෙව දුක්ඛදෙමනසසුපායාස ධම්මානං ආවූසෝ සතතානං එවං ඉවපා උපපජාති. අහෝ වත මයං න සොක පරිදෙව දුක්ඛදෙමනසසුපායාසධම්මා අසසාම, න ච වත නො සොක පරිදෙව දුක්ඛදෙමනසසුපායාසා ආගවේපයපුනති, න බෝ පනෙතං ඉවපාය පතතබබං, ඉදමපි යම්පිවජං න ලහති තමපි දුක්ඛං.

Non-Commercial Distribution

22. කතමා චාවුසො සංඛිතෙතන පහැචූපාද-නකඛනධා දුකඛා? සෙයපුටිදං? රුපූපාදනකඛනෙධා, වෙදනුපාදනකඛනෙධා, සහදහපුපාදනකඛනෙධා, සඩඛාරුපාදනකඛනෙධා, විහදහදුණූපාදනකඛනෙධා, ඉමෙ වුවවනතාවුසො සංඛිතෙතන පහදවුපාදනකඛනධා දුකඛා. ඉදං වුවවතාවුසො දුකඛං අරියසවවං.

23. කතමඤඳවාවුසො දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං, යා යං තණහා පොනොහවිකා නපදිරාගසහගතා තතුතතුාභිනපදිනි, සෙයපටිදං? කාමතණහා භවතණහා විභවතණහා, ඉදං වුවවතාවුසො දුක්ඛසමුදයෝ අරියසච්චං.

24. කතමඤආවුසො දුකඛනිරොධෝ අරියසච්චං යො තසායෙව තණ්භාය අසෙසවිරාගනිරොධෝ වාගෝ පටිනිසාගෝ මුතති අනාලයෝ, ඉදං වුච්චතාවුසෝ දුකඛනිරොධෝ අරියසච්චං.

25. කතමඤආාවුසො දුකඛනිරොධගාමිනිපටිපද අරියසවාං, අයමෙව අරියො අටධඩගිකො මගෙගා. සෙයපටිදං?

සමමාදිටඩි සමමාසඩකපෙපා සමමාවාවා සමමාකමමනෙතා, සමමා ආපීවෝ, සමමාවායාමෝ සමෝසති, සමෝසමාධි. 26. කතමා චාවුසො සමාදිටඩි? යං බො ආවුසො දුකක කඳුණං, දුකකසමුදයෙ කඳුණං, දුකකනිරොධෙ කඳුණං, දුකකනිරොධගාමිනියා පටිපදය කඳුණං, අයං වුවාතාවුසො සමාදිටඩි.

27. කතමො චාවුසො සම්මාසඩකපෙපා? නෙකඛ-මම සඩකපෙපා, අවහාපාද සඩකපෙපා, අවිහිංසා සඩකපෙපා, අයං වුවවතාවුසො සම්මාසඩකපෙපා.

28. කතමා චාවුසො සමොවාචා? මුසාවාද වෙරමණී, පිසුණාවාචා වෙරමණී, ඵරුසා වාචා වෙරමණී, සමවපාලාපා වෙරමණී, අයං වුචවතාවුසො සමොවාචා.

29. කතමො චාවුසො සමාකමනෙතා? පාණාතිපාතා වෙරමණී, අදිනනාදනා වෙරමණී, කාමෙසුමිච්ජාචාරා වෙරමණී, අයං වුච්චතාවූසො සමා කමනෙතා.

30. කතමො චාවුසො සමා ආපීවො? ඉධාවුසො අරියසාවකො මිචපාආපීවං පහාය සමොආපීවෙන ජිවිකං කපොති, අයං වුචාතාවුසො සමොආපීවො.

31. කතමො චාවුසො සමමාවායාමො? ඉධා-වුසො භිකබු අනුපපනනානං පාපකානං අකුසලානං ධමොනං අනුපොදය ජන්දං ජනෙති වායමති විරියං ආරභති චිතතං පගගණතාති පදහති, උපපනනානං

Non-Commercial Distribution

පාපකානං අකුසලානං ධමානං පහාණාය ජනදං ජනෙති වායමති විරියං ආරහති චිතතං පගාණතාති පදහති, අනුපපනනානං කුසලානං ධමොනං උපපාදය ජනදං ජනෙති වායමති, විරියං ආරහති චිතතං පගාණතාති පදහති, උපපනනානං කුසලානං ධමොනං ධිතියා අසමෛාසාය හියෙනතාවාය වෙපුලලාය භාවනාය පාරිපූරියා ජනදං ජනෙති වායමති විරියං ආරහති චිතතං පගාණතාති පදහති. අයං වුවවතාවුසො සමොවායාමො.

32. කතමා චාවුසො සමාසති? ඉධාවුසො භික්ඛ කායෙ කායානුපසසි විහරති, අතාපි සමපජානො සතිමා විනෙයෂ ලොකෙ අභිජකධා දෙමනසසං, වෙදනාසු වෙදනානුපසසි විහරති, ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙයෂ ලොකෙ අභිජකධාදෙමනසසං, විතෙත විතතානුපසසි විහරති, ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙයෂ ලොකෙ අභිජකධා දෙමනසසං, ධමෛසු ධමොනුපසි විහරති, ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙයෂ ලොකෙ අභිජකධා දෙමනසසං, අයං වුවවතාවුසො සමොසති.

33. කතමෝ චාවුසෝ සමෝ සමාධි? ඉධාවුසෝ භික්ඩූ, විවිචේචව කාමෙහි විවිචච අකුසලෙහි ධමෛහි සචිතකකං සවිචාරං විවෙකජං පිතිසුබං පධමජකධානං උපසමපජජ විහරති, විතකකවිචාරානං වූපසමා අජකධතතං සමපසාදනං චෙතසෝ එකෝදීභාවං අවිතකකං අවිචාරං සමාධිජං පිතිසුබං දුතියජක්ධානං උපසමපජ විහරති. පිතියා ච විරාගා උපෙකේඛා¹ච විහරති: සතා ච සමපජානො සුඛං ච කායෙන පටිසංචෙදෙති, යනතං අරියා ආචිකඛනති උපෙකේඛා සතිමා සුඛවිහාරිති තතියජක්ධානං උපසමපජජ විහරති, සූඛසස ච පහාණා දුකඛසස ච පහාණා පුඛෝව සොමනසක දෙමනසාහනං අත්ථංගමා අදුකඛං අසුඛං උපෙඛාසති² පාරිසුධිං චතුත්ථජක්ධානං උපසමපජජ විහරති, අයං වුවවතාවුසො සම්මාසමාධි, ඉදං වුවවතාවුසො දුකඛනිරෝධ ගාමිනීපටිපද අරියසවාං.

34. තථාගතෙන ආවූසො අරහතා සම්මාසම්බූධෙන, බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මිගදයෙ, අනුතතරං ධම්මවකකං පවතතිතං අපපතිවතතියං සමණෙන වා බාහමණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බහමුනා වා කෙනවි වා ලොකසමිනති, යදිදං ඉමෙසං වතුනනං අරියසවවානං ආවිකඛනා දෙසනා පකතුකදපනා පටධපණා විවරනා විහජනා උතතානි කම්මනති.

35. ඉදමවොවායසමා සාරිපුතෙතා, අතතමනා තෙ භික්ඩු ආයසමතො සාරිපුතතසස භාසිතං අභිනනුනති. (නිටඩිතාති අතිරෙකානි සතත සුතතානි.)

^{1.} උපෙකඛතො 2. උපෙකඛා සති හරිසුදධි

ආටානාටිය සූතතං

පධමක භාණවාරෝ

නමො තසස භගවතො අරහතො සමමා සමබුධසස

වීහරති ගිජකධකුටෙ පබ්බතෙ.

අථ බෝ චතතාරෝ මහාරාජා මහතියා ව යක්ඛ සෙනාය, මහතියාව ගණධබබසෙනාය, මහතියා ව කුමහණ්ඩසෙනාය, මහතියාව නාගසෙනාය, චතුදදිසං රකඛං ධපෙතවා, චතුදදිසං ගුමබං ධපෙතවා, චතුදදිසං ඔවරණං ධපෙතවා, අභිකකනතාය රතතියා අභිකකනතවණණා, කෙවලකපාං ගිජකධකුටං ඔහාසෙතවා යෙන හගවා තෙනුපසංකමිංසු, උපසබකමිතවා හගවනතං අභිවාදෙතවා එකමනතං නිසිදිංසු.......

එකමනතං නිසිනෙනා බො වෙසසවණො මහාරාජා හගවනතං එතදවොව......

3. සනති හි භනෙත උළාරා යකඛා භගවතො අපපසනනා, සනති හි භනෙත උළාරා යකඛා, භගවතො පසනනා, සනති හි භනෙත මජකධිමා යකඛා භගවතො අපපසනනා, සනති හි භනෙත මජකධිමා යකඛා භගවතො පසනනා. සනති හි භනෙත නිවා යකඛා භගවතො අපපසනනා, සනති හි භනෙත නිවා යකඛා භගවතො පසනනා.

5. යෙභුයෙෂන බෝ පන භනෙත යක්ඛා, අපාටි විරතා යෙව පාණාතිපාතා, අපාටිවිරතා අදිනනාදනා, අපාටිවිරතා කාමෙසුම්වජාචාරා, අපාටිවිරතා මුසාවාද, අපාටිවිරතා සුරාමෙරයමජජපමාදටධානා, තෙසං තං හොති අපාසියං අමනාපං:- 6. සනති හි හනෙත හගවතො සාවකා, අරකෙදකද වනපත්වානි පනතානි සෙනාසනානි පටිසෙවනති, අපපසදදුනි අපපනිගෙෂාසානි, විජනවාතානි මනුසාරාහසෙයකානි පටිසලලානසාරුපොනි, තත්ව සනති උළාරා යකඛා නිවාසිනො. යෙ ඉමසමිං භගවතො පාවවනෙ අපපසනනා, තෙසං පසාදය.

7. උගගණතාතු භනෙත භගවා ආටානාටියං රකඛං, භිකඩුනං භිකඩුණීනං, උපාසකානං උපාසිකානං, ගුතතියා රකඛාය අවිහිංසාය ඵාසුවිහාරායා'ති..........

 විපස්සිසා නමත්ථු-වක්ඩුමන්තයා සිරිමතෝ, සිබිසා පි නමත්ථු-සබබභූතානුකමේනෝ. වෙසාභූසා නමත්ථු-නහාතකයා තපස්සිනෝ, නමත්ථුකකුසන්ධියා-මාරසෙනා පමද්දීනෝ. කොණාගමනයා නමත්ථු-බාහමණයාවුසීමතෝ, කසාපසා නමත්ථු-විපාමුත්තයා සබබධි. අඩ්ගිරසයා නමත්ථු-සක්ෂපුත්තයා සිරීමතෝ, යෝ ඉමං ධමම මදෙසෙසි-සබබදුක්ඛාපනුදනං.

10. යෙ චා'පි නිබ්බුතා ලොකෙ-යථාභුතං විපස්සිසුං, තෙ ජනා අපිසුණා-මහනතා විතසාරද........ 12. යතා උගාවජති සුරියො-ආදිවෙවා මණ්ඩලි මහා යසාචුගාවජමානසා-සංවරි'පි නිරුජකධති යසා'වුගාතෙ සුරියෙ-දිවසෝ'ති පවුවවති රහදෙ'පිතතු ගමහිරෝ-සමුදෙද සරිතෝදකෝ. එවං නං තතු ජානනති-සමුදෙද සරිතෝදකෝ......

 15. යෙන පෙතා පවුවවනති-පිසුණා පිට්ඨිමංසිකා, පාණාතිපාතිනො ලුදදා-චොරා නෙකතිකා ජනා. ඉතා සා දක්ඛිණාදිසා-ඉතිනං ආවික්ඛති ජනො යං දිසං අභිපාලෙති-මහා රාජා යසස්සිසො. කුමතණුඞානං ආධිපති-විරුළෙහා ඉති නාමසො, රමති නවවගිතෙහි-කුමහණෙඞහි පුරකඛතො. පුතතා පි තසස බහවො-එකනාමාති මෙ සුතං, අසිතිං දස එකොව-ඉපඳනාමා මහබබලා.
තෙ වා පි බුඞං දිසාන-බුඞං ආදිචව බන්ධුනං, දුරතෝ ව නමස්සනති-මහනතං විතසාරදං, නමො තෙ පුරිසාජක හුසද නමෝ තෙ පුරිසුතතම........

Non-Commercial Distribution

19. කු සලෙන සමෙක්ඛසි. අමනුසසා පි තං වනදනති සුතං නෙතං අභිණ්තසො, තසමා එවං වදෙමසෙ ජිනං වනදට ගොතමං ජිනං වනදම ගොතමං, විජජාවරණසමපන්නං බුඛං වනදම ගොතමන්ති.......

20. යෙන උතතරකුරුරමෝ-මහානෙරු සුදසානෝ, මනුසා තත් ජායනති-අමමා අපරිගාහා. න තෙ බීජං පවපනති-න පි නියනති නඩාලා, අකටඩපාකිමං සාලිං-පරිභූකදජනති මානුසා අකණං අටුසං සුඬ-සුගනඩං තණ්ඩුලපවලං තුණ්ඩිකිරෙ පවිත්වාන-තතෝ

භූකදජනති භොජනං..........

21. ගාවිං එක බූරං කත්වා-අනුයන්ති දිසොදිසං, පසුං එක බූරං කත්වා-අනුයන්ති දිසොදිසං, ඉත්ථි වාහනං කත්වා-අනුයන්ති දිසොදිසං, පුරිසවාහනං කත්වා-අනුයන්ති දිසොදිසං, කුමාරිවාහනං කත්වා-අනුයන්ති දිසොදිසං, කුමාරවාහනං කත්වා-අනුයන්ති දිසො දිසං. තෙ යානෙ අභිරුණිත්වා සබබාදිසා අනුපරියන්ති

22.හත්වියානං අසායානං-දිබ්බං යානං උපට්ඨිතං පාසාදු සිවිකා චේ'ව-මහාරාජසා යසස්තිනො.

23. තසස ව නගරා අහු-අනතලිකෙඛ සුමාපිතා ආටානාටා කුසිනාටා-පරකුසිනාටා

නාටපුරියා පරකුසිතනාටා.

උතාරෙන කපිවනෙතා-ජනොස'ම පරෙන ව

නව නවතියො අමබර අමබරවතියො-

ආලකමනද නාම රාජධානි 24.කුවෙරසස බො පන මාරිස මහාරාජසස විසාණා නාම රාජධානි, තසමා කුවෙරෝ මහාරාජා වෙසසවණෝ ති පවුවෙති.

25. පචෙවසනෙතා පකාසෙනති තතොලා තතතලා තතොතලා. ඔපිසිතෙජසි තතොජසි සූරෝ රාජා අරිටෝ

26. තතට නිවවඵලා රුකඛා-නානාදවීජගණායුතා, මයුර කොඤුවා'භිරුද-කොකිලාභි හි වග්ගුහි. ජීවඤිජීවක සදෙදතට - අටො ඔටධව චිතතකා කුකුතටකා කුළිරකා - වනෙ පොකඛරසාතකා. සුක සාලික සදෙදතට - දණඩමානවකානි ව, සොහති සබබකාලං සා - කුවෙර නලිනි සද.......

27.ඉතා සා උතතරාදිසා - ඉති නං ආචිකඛති ජනෝ, යං දිසං අභිපාලෙති-මහාරාජා යසස්සිසෝ. යකඛානං ආධිපති-කුවෙරෝ ඉති නාමසෝ, රමති නවචගිතෙහි-යකඛෙහි පුරකඛතෝ, පුතතා'පි තසස බහවෝ-එකනාමා'ති මෙසුතං, අසිතිං දස එකොව-ඉපදනාමා මහබබලා. තෝ චා'පි බූඬං දිසචාන-බූඬං ආදිචච බපධුනං, දුරතෝ'ව නමසසනති-මහනතං විතසාරදං, නමෝ තෙ පුරිසාජකඥාද-නමෝ තෙ පරිසුතතම.......

කු සලෙන සමෙකඛසි. අමනුසසා පි තං දිනති සුතං නෙතං අභිණහසො. තසමා එවං වදෙමසෙ ජිනං වනදට ගොතමං ජිනං වනදම ගොතමං, විජජාවරණසමපනනං බුඛං වනදම ගොතමං'ති.........

28. අයං බො සා මාරිස ආටානාටියා රක්ඛා, තික්ඛුනං තික්ඛුණීනං, උපාසකානං උපාසිකානං, ගුතතියා රක්ඛාය අවිතිංසාය ඵාසුවිතාරායා ති.

29. යසා කසාවි මාරිස, භිකාූසා වා භිකාූණියා වා. උපාසකසා වා උපාසිකාය වා, අයං ආටානාටියා රකා, සුගාහිතා භවිසාති සමතතා පරියාපුතා. තකෙළ අමනුසො.......

30. යකෙකා වා යක්බිණී වා, යක්ඛපොතකො වා යක්ඛපොතිකා වා, යක්ඛමහාමතෙතා වා යක්ඛ පාරිසජෛා වා යක්ඛපචාරෝ වා.........

32. කුමහණොඩා වා කුමහණාඩි වා, කුමහණාඩ-පොතකො වා කුමහණාඩපොතිකා වා, කුමහණාඩමහා මතෙතා වා කුමහණාඩපාරිසජෛාවා කුමහණාඩ පචාරො වා. 33. නාගො වා නාගිනි වා, නාගපොතකො වා නාගපොතිකා වා, නාගමහාමතෙතා වා නාගපාරි සජෛා වා, නාගපචාරො වා, පදුටඩවිතෙතා:-

34. ගචජනතං වා අනුගචෙජයස. ධිතං වා උප-තිටෙධයස, නිසිනනං වා උපනිසිදෙයස නිපනනං වා උපනිපජෛයස.

න මෙ සො මාරිස**්** අමනුසෙසා ලභෙයන ගාමෙසු වා නිගමෙසු වා, සක්කාරංවා ගරුකාරංවා.........

න මෙ සො මාරිස**්** අමනුසොා ලහෙය**ප, ආලකම**නිදය රාජධානියා වත්ථුං වා වාසං වා........

න මෙ සො මාරිස් අමනුසෙසා ලභෙයන, යක්ඛාණං සමිතිං ගනතුං..........

අපිසසු නං මාරිස් අමනුසා, අනවයාමපි නං කරෙයපුං අවිවයා.........

අපිසසු නං මාරිස**්** අමනුසා, අතතාහි පි පරි-පුණණාහි පරිභාසාහි පරිභාසෙයසුං.......

අපිසසු නං මාරිස**්** අමනුසා, රිතතමපි පතතං සිසෙ නිකකුජෛයපුං......

අපිසු නං මාරිස**්** අමනුසා සතතධා පිසස මුඞං ඵාලෙයපුං. 35. සනති හි මාරිස**්** අමනුසසා වණ්ඩා රුදද රහසා, තෙ නෙව මහාරාජානං ආදියනති. න මහා රාජානං පුරිසකානං ආදියනති. න මහාරාජානං පුරිසකානං පුරිසකානං ආදියනති. තෙ බො තෙ මාරිස**්** අමනුසසා, මහාරාජානං අවරුඬා නාම වුවවනති..........

36. සෙයෂවා'පි මාරිස් රහෙඅතද මාගධසස විපිතෙ චොරා, තෙ නෙව රහෙඅතද මාගධසස ආදියනති. න රහෙඅතද මාගධසස පුරිසකානං ආදියනති. න රහෙදතද මාගධසස පුරිසකානං පුරිසකානං ආදියනති. තෙ බො තෙ මාරිස් මහාචොරා, රහෙඅතද මාගධසස අවරුඬා. නාම වුචචනති.......

38. යො හි කොවි මාරිස් අමනුසෙසා යකෙඛා වා යකඛිණී වා, යකඛපොතකො වා යකඛපොතිකා වා, යකඛමහාමතෙතා වා යකඛපාරිසජෝ වා යකඛපචාරො වා.......

39. කුමහණෙඩා වා කුමහණඩී වා කුමහණ්ඩපොතකො වා කුමහණ්ඩ පොතිකා වා, කුමහණ්ඩ මහාමතෙතා වා කුමහණ්ඩපාරිසජෛා වා කුමහණ්ඩ පවාරෝ වා...........

40. නාගො වා නාගිනි වා, නාගපොතකො වා නාගපොතිකා වා, නාග මහාමතෙතා වා නාග පාරිසජෛා වා නාගපචාරො වා..........

41. පදුවඩවිතෙතා:- භික්ඩුං වා භික්ඩුණිං වා, උපාසකං වා උපාසිකං වා, ගවජනතං වා අනුගවෙජයස. ධිතං වා උපතිටෙඩයස. නිසිනනං වා උපනිසිදෙයස නිපනනං වා උපනිපජෛයස.......

43. අයං යකොා ගණාති, අයං යකොා ආවිසති. අයං යකොා හෙධෙති, අයං යකොා විහෙධෙති. අයං යකොා හිංසති, අයං යකොා විහිංසති. අයං යකො න මුකදාවතිති. 44. කට්මෙසං යක්ඛානං මහායක්ඛානං, සෙනාපතිනං මහාසෙනාපතිනං...........

ඉපෙඳ සොමො වරුණො ව-භාරදවාජෝ පජාපති වපඳනො කාමසෙටොා ව-කිනනුයුණඩු නියණඩු ව. පනාදෙ ඔපමකෙදහඳ ව-දෙවසුතො ව මාතලි චිතතසෙනො ව ගණුබො-නලෝ රාජා ජනෙසභො. සාතාගිරෝ හෙමවතො-පුණාණකො කරතියො ගුලෝ සිවකො මුවලිපෙඳ ව-වෙසසාමිතෙතා යුගණුරෝ. ගොපාලෝ සුපුගෙබෝ ව- හිරිනෙතති ව මණ්දියෝ පකදවාලවණෙඩා ආලවකො-පජානතා සුමනො සුමුබෝ දබිමුබෝ මණී මාණී වරෝ දීහෝ-අටෝ

සෙරිසාකො සහ.....

45. ඉමෙසං යක්ඛානං මහායක්ඛානං, සෙනාපතිනං මහාසෙනාපතිනං, උජඣාපෙතබබං විකකනදි තබබං විරවිතබබං. අයං යක්ඛො ගණහාති. අයං යක්ඛො ආවිසති. අයං යක්ඛො හෙධෙති. අයං යක්ඛො විහෙධෙති. අයං යක්ඛො හිංසති. අයං යක්ඛො විහිංසති. අයං යක්ඛා න මුකදවති'ති.

47. හනද ච දනි මයං මාරිස**්** ගචපාම. බහුකිවවා මයං බහුකරණීයා ති. යසාදනි තුමෙහ මහාරාජානො කාලං මැකඇතදටා'ති.

අටි බො චතතාරො මහාරාජා උටධායාසනා භගවනතං අභිවාදෙතවා පදඣාණං කතවා තතෙට වනතරධායිංසු.

48. තේ පි බො යක්ඛා උටධායාසනා, අපෙපකවෙව හගවනතං අභිවාදෙ තවා පද කබිණං ක තවා තතෙටවනතරධායිංසු.

අපෙපකචෙච භගවතා සධිං සමෝදිංසු. සමෝදනියං කටං සාරාණියං විතිසාරෙණා තතෙටව-නතරධායිංසු.

අපොකචෝ යෙන හගවා, තෙනඤජලිං පණාමෙත්වා තතෙටව'නතරධායිංසු.

අපොකවෙව නාමගොතතං සාවෙතවා තතේථ-වනතරධායිංසු.

අපෙපකවෙව තුණහිභුතා තතෙවවනතරධායිං සු'ති. තතියක භාණවාරං.

Non-Commercial Distribution

ආටානාටිය සූතතං

දුතියක භාණවාරං

නමො තසස භගවතො අරහතො සමා සමබුඬසස

2. තෙපි බෝ තිකබවේ යක්ඛා, අපෙසකවේව මං අතිවාදෙතවා එකමනතං නිසිදිංසු. අපෙසකවේව මම සධිං සමෙමාදිංසු. සමෙමාදනියං කටං සාරාණීයං විතිසාරෙතවා එකමනතං නිසිදිංසු. අපෙසකවේව යෙනාහං තෙනකදජලිං පනාමෙතවා එකමනතං නිසිදිංසු. අපෙසකවේව නාමගොතතං සාවෙතවා එකමනතං නිසිදිංසු අපෙසකවේව තුණතිතුතා එකමනතං නිසිදිංසු. එකමනතං නිසිනෙනා බෝ තික්ඛවෙ වෙසාවණෝ මහාරාජා මං එතදවෝ ව. 3. සනති හි භනෙත උළාරා යක්ඛා භගවතො අපපසනනා, සනති හි භනෙත උළාරා යක්ඛා භගවතො පසනනා, සනති හි භනෙත මජක්ධිමා යක්ඛා භගවතො අපපසනනා, සනති හි භනෙත මජක්ධිමා යක්ඛා භගවතො පසනනා. සනති හි භනෙත නිවා යක්ඛා භගවතො අපපසනනා. සනති හි භනෙන නිවා යක්ඛා භගවතො පසනනා.

4. යෙභූයෙෂන බෝ පන තනෙත යක්ඛා, අපපසනාගය ව භගවතො. තං කිසසහෙතු? භගවා හි තනො! පාණාතිපාතා වෙරමණියා ධමාං දෙසෙති, අදිනතාදනා වෙරමණියා ධමාං දෙසෙති, කාමෙසු මවජාවාරා වෙරමණියා ධමාං දෙසෙති, මුසාවාද වෙරමණියා ධමාං දෙසෙති, සුරාමෙරය මජජපමාදටධානා වෙරමණියා ධමාං දෙසෙති.

5. යෙභුයෙෂන බො පන භනෙත යක්ඛා, අපාටි විරතා යෙව පාණාතිපාතා, අපාටිවිරතා අදිනනාදනා අපාටිවිරතා කාමෙසුම්වජාවාරා, අපාටිවිරතා මුසාවාද, අපාටිවිරතා සුරාමෙරයමජජපමාදටඨානා, තෙසං තං හොති අපාසියං අමනාපං.

6. සනති හි භනෙත භගවතො සාවකා, අරසෙදසද වනපත්වානි පනතානි සෙනාසනානි පටිසෙවනති අපපසදදුනි අපපනිගෙෂාසානි, විජනවාතානි මනුසසරාහසෙය සකානි පටිසලලාන-සාරුපොනි, තත්ථ සනති උළාරා යක්ඛා නිවාසිනො, යෙ ඉමසමිං භගවතො පාවචනෙ අපපසනනා, තෙසං පසාදය.

7. උගගණහාතු භනෙත භගවා ආටානාටියං රකබං භිකඩුනං භිකඩුණීනං උපාසකානං උපාසි-කානං ගුතතියා රකබාය අවිහිංසාය ඵාසුවිහාරායා'ති.

8. අධිවාසෙසිං බො අහං භික්ඛවේ තුණති භාවෙන, අථ බො භික්ඛවේ වෙසසවණෝ මහාරාජා මං අධිවාසනං විදිතවා, තායං වෙලායං ඉමං ආටානාටියං රක්ඛං අභාසි.

 විපස්සිසා නමහටු-චක්ඩුමන්තයා සිරීමතෝ සිබිසා පි නමහටු-සබ්බත්තානු කම්පිනෝ වෙසාතුසා නමහටු-නහාතකසා තපස්සිනෝ නමහටු කකුස්වියසා-මාරසෙනා පමද්දිනෝ කෝණාගමන්සා නමහටු-බාහමණ්සා වුසිමතෝ කසාපසා නමහටු-විපාමුත්තයා සබ්බධි අඩ්ගිරස්සා නමහටු-සක්පුත්තයා සිරීමතෝ යෝ ඉමං ධමම මදෙසෙසි-සබ්බ දුක්ඛා පනුදනං

10. යෙ වා පි නිබබුතා ලොකෙ-යථාභුතං විපඤිසුං තෙ ජනා අපිසුනා-මහනතා විතසාරද 11. හිතං දෙව මනුසානං-යං නමසානති ගොතමං, විජාවරණ සමපනනං-මහනතං විතසාරදං.

12. යතා උගාවජති සුරියො-ආදිවෙවා මණ්ඩලි මහා,

> යසාවුගගවජමානසා-සංවරි'පි නිරුණාධති, යසාවුගගතෙ සුරියෙ-දිවසොති පවුවවති. රහදෙපි තතුටගමහිරෝ-සමුදෙද සරිතොදකො, එවං නං තතුට ජානනති-සමුදෙද සරිතොදකො.

13. ඉතා සා පුරිමා දිසා-ඉති නං ආචිකඛ ති ජනො, යං දිසං අභිපාලෙති-මහාරාජා යසස්සිසෝ. ගපධබානං ආධිපති-ධතරටෙඩා ඉති නාමසෝ, රමති නච්චගිතෙහි-ගපධබෙබහි පුරකඛතෝ. පුතතා'පි තසස බහවො-එකනාමා ති මෙ සුතං, අසිතිං දස එකො ච-ඉපදනාමා මහබබලා. තෙ චා'පි බුඞං දිස්චාන-බුඞං ආදිච්චබපධුනං, දූරතො'ච නමසෙනති-මහනතං විතසාරදං, නමෝ තෙ පුරිසා ජකඅතද-නමෝ තෙ පුරිසුතතම.

පිරුවානා පොත් වහන්සේ

15.

යෙන පෙතා පවුවවනති-පිසුණා පිටඩිමංසිකා, පාණාතිපාතිනො ලුදදු-චෝරා නෙකතිකාජනා. ඉතෝ සා දක්ඛිණා දිසා-ඉති නං ආචික්ඛති ජනෝ, යං දිසං අභිපාලෙති-මහාරාජා යසස්සිසො. කුමහණ්ඩානං ආධිපති-විරුපෙතා ඉති නාමසෝ, රමති නව්වගිතෙහි-කුමහණේඩහි පුරක්ඛතෝ. පුතතා'පි තසස බහවෝ-ඵකනාමා'ති මෙ සුතං, අසිතිං දස ඵකෝ ව-ඉන්දනාමා මහබබලා. තෙ වා පි බුහිං දිස්වාන-බුහිං ආදිව්වබන්ධුනං, දූරතෝ ව නමස්සන්ති-මහන්තං විතසාරදං, නමෝ තෙ පුරිසාජක් කුසිදු-නමෝ තෙ

පුරිසුතතම......

16. කුසලෙන සමෙක්ඛයි, අමනුසාා පි තං වනදනති සුතං නෙතං අභිණාසයා, තසමා එවං වදෙමසෙ පිනං වනදට ගොතමං පිනං වනදාම ගොතමං, විජාවරණ සමපනනං බූඩං වනදාම ගොතමං.

17. යත් චොගාචජති සුරියො-ආදිචෝ

මණ්ඞලි මහා. යත් චොගාචජමානසා-දිවසෝ'පි නිරුණාධති. යසා චොගාතෙ සුරියෙ-සංවරිති පවුවවති, රහදෙ'පි තත් ගම්නිරෝ-සමුදෙද සරිතොදකො. එවං නං තත් ජානන්ති-සමුදෙද සරිතොදකො 18. ඉතා සා පව්පිමා දිසා - ඉති නං ආචික්ඛති ජානො, යං දිසං අභිපාලෙති - මහාරාජා යසස්සිසො. නාගානං ආධිපති - විරුපකෝඛා ඉති නාමසෝ, රමති නව්වගිතෙහි - නාගෙහි පුරක්ඛතො. පුතතා පි තසස බහවෝ - එකනාමාති මෙ සුතං, අසීතිං දස එකො ච - ඉන්දනාමා මහබබලා. තෙ චා පි බුඬං දිස්චාන - බුඬං ආදිව්වබන්ධුනං, දූරතෝ ව නමස්සන්ති - මහනතං විතසාරදං, නමෝ තෙ පුරිසාජක්කද - නමෝ තෙ පුරිසූත්තම.

19. කු සලෙන සමෙකඛඩි, අමනුසාා පි තං වනද නති සුතං නෙතං අභිණහසො තසමා එවං වදෙමසෙ ජිනං වනද ව ගොතමං ජිනං වනද ම ගොතමං, විජාවරණසමපනනං බූහං වනද ම ගොතමං............

20. යෙන උතතරකුරුරමෝ-මහානෙරු සුදසානෝ, මනුසා තතට ජායනති-අමමා අපරිගානා. න තෙ බීජං පවපනති - න පි නියනති නඩගලා, අකටධපාකිමං සාලිං - පරිභුකදජනති මානුසා. අකුණා අටුසං සුඬං - සුගනධං තණ්ඩුලපවලං, තුණ්ඩිකිරෙ පවිතවාන - තතෝ භූකදජනති හෝජනං.

21. ගාවිං එක බූරං කතවා - අනුයනති දිසොදිසං, පසුං එක බූරං කතවා - අනුයනති දිසොදිසං. ඉත්ථි වාහනං කතවා - අනුයනති දිසොදිසං, පුරිස වාහනං කතවා - අනුයනති දිසොදිසං, කුමාරි වාහනං කතවා - අනුයනති දිසොදිසං, කුමාර වාහනං කතවා - අනුයනති දිසොදිසං. තො යානෙ අභිරුහිතවා - සබබාදිසා අනුපරියනති පවාරා තසස රාජිනො.

22. හත්වියානං අසායානං - දිබබං යානං උපටඩිතං පාසාද සිවිකාවෙ ව - මහාරාජසා යසස්ිනො.

23. තසා ච නගරා අනු - අනතලිකොඛ සුමාපිතා ආටානාටා කුසිනාටා පරකුසිනාටා නාටපුරියා පරකුසිතනාටා, උතතරෙන කපිවනෙතා ජනොෂ මපරෙන ච, නවනවතියො අමබර අමබරවතියො ආලකමන හාම රාජධානි, කුවෙරසා බෝ පන මාරිස මහාරාජසා විසාණා නාම රාජධානි, තසමා කුවෙරෝ මහාරාජා වෙසාවණොති පවුවෙති.

24. පචෙචසනොා පකාසෙනති තතොලා තතතලා තතොතලා, ඔජසි තෙජසි තතොජසි සූරෝ රාජා අරිටෙධා නෙමි, රහදෙ පි තතට ධරණී නාම, යතො මෙෂා පවසසනති වසසා යතො පතායනති. සභා පි තතථ භගලවති නාම යතථ යකඛා පයිරුපාසනති.

තත් නිච්චවලා රුක්ඛා - නානා දවිජගණායුතා, 25. මයුර කොසදවාහිරුදු - කොකිලාභි හි වගගුහි. ජිවැසදපීවක සදෙද, ත්රී - අටෝ ඔටඩව චිතතකා, කුකුත්ටකා කුළිරකා - වනෙ පොක්ඛරසාතකා. සුක සාලික සදෙද. අව - ද,ණාඩමානවකානි ව. සොහති සබබකාලං සා - කුවෙර නලිනි සදු. ඉතොසා උතතරා දිසා-ඉති නං ආවිකඛති ජනො, 26. <u> යං දි.සං අභිපාලෙති - මහාරාජා යසස්සිසො.</u> යක්ඛානං ආධීපති - කුවෙරෝ ඉති නාමසො, රමති නච්චගිතෙහි - යකෙබහි පුරකබතො. පතතා පි තසස බහවො - එකනාමා ති මෙ සුතං. අසිතිං දස එකො ච - ඉපදනාමා මහබබලා. තෙ චා පි බුහිං දිස්වාන - බුහිං ආදිච්චබන්ධනං, දුරතෝ ව නමසසනති - මහනතං විතසාරදං. නමොතෙ පුරිසාජසැකද - නමො තෙ පුරිසුතතම!

27. කුසලෙන සමෙකඩයි. අමනුසා පි තං වපදනති සුතං නෙතං අභිණහසො, තසමා එවං වදෙමසෙ පිනං ව පඳ ටී ගොතමං පිනං ව පඳ ම ගොතමං, විජපාවරණසමපනනං බූඩං වපද ම ගොතමනති..........

28. අයං බො සා මාරිස**්** ආටානාටියා රක්ඛා, හිකබුනං හිකබුණිනං, උපාසකානං උපාසිකානං, ගුතතියා රක්ඛාය අවිහිංසාය ඵාසුවිහාරායා'ති.

29. යසස කසාවි මාරිස, භික්ඩුසස වා භික්ඩුණියා වා, උපාසකසා වා උපාසිකාය වා. අයං ආටානාටියා රක්ඩා, සුගාහිතා භවිසසති සමතතා පරියාපුතා. තකෙදව අමනුසො.......

30. යකෙඛා වා යකබිණි වා, යකඛපොතකො වා යකඛපොතිකා වා, යකඛමහාමතෙතා වා යකඛ පාරිසජෝ වා යකඛපවාරො වා.........

32. කුමභණොඩා වා කුමහණාඩි වා, කුමහණාඩ-පොතකො වා කුමහණාඩපොතිකා වා, කුමහණාඩමහා මතෙතා වා කුමහණාඩපාරිසජෛා වා කුමහණාඩ පවාරො වා.

33. නාගො වා නාගිනි වා, නාගපොතකො වා නාගපොතිකා වා, නාග මහාමතෙතා වා නාගපාරි සජෛා වා නාගපචාරො වා. පදුටඩවිතෙතා:- 34. ගචජනතං වා අනුගචෙජය**ස, ධිතං වා** උපතිටෝයස, නිසිනනං වා උපනිසිදෙයස, නිපනනං වා උපනිපජෛයස.

35. න මෙ සො මාරිස**්** අමනුසෙසා ලභෙයන ගාමෙසු වා නිගමෙසු වා, සഞ്ഞාරං වා ගරුකාරංවා.........

36. න මෙ සො මාරිස**්** අමනුසෙසා ලභෙය**ප,** ආලකමණුය රාජධානියා ව**ත්ථුං වා වාසං** වා........

37. න මෙ සො මාරිස**්** අමනුසෙසා ලභෙයන යක්ඛානං සමිතිං ගනතුං.........

38. අපිසසු නං මාරිස් අමනුසා, අනවයාමේ නං කරෙයුදං අවිවයාං........

39. අපිසසු නං මාරිස**්** අමනුසසා, අතතාහි'පි පරිපූණණාහි පරිභාසාහි පරිභාසෙයඅං............

40. අපිසසු නං මාරිස**්** අමනුසසා, රිතත'මපි පතතං සිසෙ නිකකුජෛයපුං.......

41. අපිසසු නං මාරිස් අමනුසසා, සතතධා-පි'සස මුඬං ඵාලෙයසුං.

42. සනති හි මාරිස**්** අමනුසසා චණ්ඩා රුදද රහසා. තෙ නෙව මහාරාජානං ආදියනති, න මහාරාජානං පුරිසකානං ආදියනති, න මහාරාජානං පුරිසකානං පුරිසකානං ආදියනති, තෙ බො තෙ මාරිස අමනුසසා, මහාරාජානං අවරුඬා නාම වුව්වනති.

43. සෙයසටා පි මාරිස! රහෙදහද මාගධසා විපිත චොරා, තෙ නෙව රහෙදහද මාගධසා ආදියනති, න රහෙදහද මාගධසා පුරිසකානං ආදියනති, න රහදහද මාගධසා පුරිසකානං පුරිසකානං ආදියනති, තෙ බො තෙ මාරිස! මහාචොරා, රහෙදහද මාගධසා අවරුතා නාම වුවවනති.......

44. එව'මෙව බො මාරිස් සනති හි අමනුසා වණඩා රුදදු රහසා, තෙ නෙව මහාරාජානං ආදියනති, න මහාරාජානං පුරිසකානං ආදියනති, න මහාරාජානං පුරිසකානං පුරිසකානං ආදියනති, තෙ බො තෙ මාරිස් අමනුසා, මහාරාජානං අවරුඬා නාම වුඩානති.......

45. යො හි කොචි මාරිස**්** අමනුසෙසා, යකෙඛා වා යකඛිණී වා, යකඛපොතකො වා යකඛපොතිකා වා, යකඛමහාමතෙතා වා යකඛපාරිසජෛා වා යකඛ-පචාරො වා........

46. ගණධබෙබා වා ගණධබබී වා, ගණධබබ-පොතකො වා ගණධබබපොතිකා වා, ගණධබබ මහාමතෙතා වා ගණධබබපාරිසජෙජා වා ගණධබබ පවාරො වා........

47. කුමහණෙඩා වා කුමහණඩී වා, කුමහණඩ-පොතකො වා, කුමහණඩපොතිකා වා, කුමහණඩ-මහාමතෙතා වා කුමහණඩ පාරිසජෛා වා කුමහණඩ පචාරො වා.

48. නාගො වා නාගිනි වා, නාගපොතකො වා නාගපොතිකා වා, නාගමහාමතෙතා වා නාග පාරිසජෛා වා නාගපචාරො වා........

51. අයං යකකා ගණනාති, අයං යකකා ආවිසති, අයං යකකා හෙධෙති, අයං යකකා විහෙධෙති, අයං යකකා හිංසති, අයං යකකා විහිංසති, අයං යකකා නමුකඳවති ති........

කතමෙසං යක්ඛානං මහායක්ඛානං, සෙනාපතිනං මහාසෙනාපතිනං. මහාසෙනාපතිනං, උජාධාපෙතබබං විකක**පදි තබබං** විරවිතබබං.

55. අයං බො සා මාරිස**්** ආටානාටියා රක්ඛා භික්ඛුනං භික්ඛුණීනං, උපාසකානං උපාසිකානං, ගුතතියා රක්ඛාය අවිහිංසාය ඵාසුවිහාරායා'ති.

56. හනද ච දනි මයං මාරිස**්** ගචපාම බහුකිචචා මයං බහුකරණීයා'ති. යසා'දනි තුමෙහ මහාරාජානො කාලං *මඤ*ඤටා'ති.......

58. තෙ පි බො හිකුවෙ යක්ඩා උට්ඨායාසනා, අපෙසකවේ මං අභිවාදෙ තවා පදක්ඛිණං කත්වා තතේවනතරධායිංසු. අපෙසකවේ මම සධිං සමෝදිංසු, සමෝදනියං කටං සාරාණීයං විති සාරෙත්වා තතේව 'නතරධායිංසු. අපෙසකවේ යෙනා'හං. තෙනකඥාලිං පණාමෙත්වා තතේව වනතරධායිංසු. අපෙසකවේ නාමගොතතං සාවෙත්වා තතේවනතරධායිංසු. අපෙසකවේ තුණහිතුතා තතේව 'නතරධායිංසු'ති.

59. උගාණතාව තිකබවෙ ආවානාටියං රකඛං පරියාපුණාව තිකබවෙ ආවානාටියං රකඛං, ධාරෙව තිකබවෙ ආවානාටියං රකඛං, අත්වසංතිතාය තිකඛවෙ ආටානාටියාරකඛා, තිකබූනං තිකබුණීනං, උපාසකානං උපාසිකානං, ගුතතියා රකඛාය අවිතිංසාය වාසු විහාරායා'ති.

60. ඉදමවොව භගවා. අතාමනා තෙ හිකු ු භගවතො භාසිතං අභිනනපුනති.

> ආටානාටිය සුතතං නිටඩිතං චතුත්වක භාණාවාරං නිටඩිතං

නමො තසස භගවතො අරහතො සම්මා සම්බුඬසස

ඒ භාගාවත් අර්හත් සම්මා සම්බුදුරදුන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා.

1. සරණා ගමනං.	-	සරණාගමනය.
බුද්ධං සරණං ගචඡාමි. ධම්මං සරණං ගචඡාමි. සංසං සරණං ගචඡාමි.	- -	බුදුන් සරණ කොට යෙමි; දහම් සරණ කොට යෙමි; සඟුන් සරණ කොට යෙමි;
දුතියම්පි බුද්ධං සරණං ගචඡාමි. දුතියම්පි ධම්මං සරණං ගචඡාමි. දුතියම්පි සංඝං සරණං ගචඡාමි.	-	දෙවනුව ද බුදුන් සරණ කොට යෙමි; දෙවනුව ද දහම් සරණ කොට යෙමි; දෙවනුව ද සඟුන් සරණ කොට යෙමි;
තතියම්පි බුද්ධං සරණං ගචඡාමි. තතියම්පි ධම්මං සරණං ගචඡාමි. තතියම්පි සංඝං සරණං ගචඡාමි.	-	තෙවනුව ද බුදුන් සරණ කොට යෙමි; තෙවනුව ද දහම් සරණ කොට යෙමි; තෙවනුව ද සඟුන් සරණ කොට යෙමි;
2. දස සිකඛාපදානි.	-	දශ ශිකෂා පද.

පාණාතිපාතා, පුාණසාතයෙන්; වෙරමණී සික්ඛාපදං, වැළකීමේ ශික්ෂා පද ය; අදින්නාදානා, නුදුන් දෙය ගැනීමෙන්; වෙරමණී සික්ඛාපදං, වැළකීමේ ශික්ෂා පද ය; අබුහ්මචරියා, අබුහ්මචරියාවෙන්; වෙරමණී සික්ඛා පදං, වැළකීමේ ශික්ෂා පද ය; මුසාවාදා, මුසාවාදයෙන්; වෙරමණී සික්ඛාපදං, වැළකීමේ ශික්ෂා පද ය; සුරා මෙරය මජ්ජපමාදට්ඨානා, මදයට හා පුමාදයට කාරණ වූ රහමෙරින්; වෙරමණී සික්ඛාපදං, වැළකීමේ ශික්ෂා පද ය; විකාල භොජනා, විකල් බොජුනෙන්; වෙරමණී සික්ඛාපදං, වැළකීමේ ශික්ෂා පද ය; නච්ච ගීත වාදිත විසූක දස්සනා, නැටීම, ගැයීම, වැයීම, විසුලු බැලීම යන මෙයින්; වෙරමණී සික්ඛා පදං, වැළකීමේ ශික්ෂා පද ය, මාලා ගන්ධ විලේපන ධාරණ මණ්ඩන විභුසනට්ඨානා, මල්, ගඳ, විලවුන් දැරීම, සැරසීම, වෙසෙසින් සැරසීම යන කාරණයෙන්; වෙරමණී සික්ඛාපදං, වැළකීමේ ශික්ෂා පද ය; උච්චාසයන මහාසයනා, උසසුන් මහ අස්නෙන්; වෙරමණී සික්ඛාපදං, වැළකීමේ ශික්ෂා පද ය; ජාතරූප රජත පටිග්ගහණා, රන්, රිදී, මසු, කහවණු පිළිගැනීමෙන්; වෙරමණී සික්ඛාපදං, වැළකීමේ ශික්ෂා පද ය.

3. සාමණොරපඤ්හො. - සාමණොර පුශ්නය.

එක නාම කිං ? (මේ සසුනෙහි) එක නම් කිම ? සබබබ සත්තා, හැම සත්හු; ආහාරට්ඨිතිකා, ආහාර හේතුවෙන් සිටිති; ද්වෙ නාම කිං ? දෙක නම් කිම ? නාමඤ්ච රූපඤ්ච, නාමය හා රූපය යි; තීණි නාම කිං ? තුන නම් කිම ? තිස්සො වෙදනා, තුන් වෙදනාවෝ ය. චත්තාරි නාම කිං ? සතර නම් කිම ? චත්තාරි අරිය සච්චානි, සතර ආර්ය සතායෝ ය. පඤ්ච නාම කිං ? පස නම් කිම? පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා, පස් උපාදානස්කන්ධයෝ ය. ඡනාම කිං ? සය නම් කිම ? ඡඅඡ්ඣත්තිකානි ආයතනාති, ආධානත්මික ආයතනයෝ සය ය. සත්ත තාම කිං ? සත නම් කිම ? සත්ත බොජ් ඣඞ්ගා, බොජ්ඣඞ්ග සත ය. අට්ඨ නාම කිං ? අට නම් කිම ? අරියෝ අට්ඨඞ්ගිකෝ මග්ගො, අරි අටඟි මග ය. නව නාම කිං? නවය නම් කිම ? නව සත්තාවාසා, සත්තාවාස නවය ය. දස නාම කිං? දස නම් කිම ? දසහඞ්ගෙහි දසඟින්; සමන්නාගතො, යුක්ත වූයේ; අරහාති, අරහත්ය යි; වුච්චති ඉති, කියනු ලැබේ.

4. අවතතිංසාකාරො. - අවතතිංසාකාරය.

ඉමස්මිං කායෙ, මේ සිරුරෙහි; කෙසා, කේසයෝ ය; ලොමා, ලෝමයෝ ය; නබා, නිය ය; දන්තා, දත් ය; තචො, සම ය; මංසං, මස් ය; නහාරු, නහර ය; අට්ඨී, ඇට ය; අට්ඨීමිඤ්ජා, ඇටමිදුලු ය; වක්කං, වකුගඩුව ය; හදයං හෘදය මාංසය ය; යකනං, අක්මාව ය; කිලොමකං, දලබුව ය; පිහකං, බඩදිව ය; පප්ථාසං, පපුව ය; අන්තං, බඩවැල ය; අන්තගුණං, අතුණු බහන් ය; උදරියං, (නොපැසුණු අහරය;) උදරිය ය; කරිසං, අහර මල ය; පිත්තං, පිත ය; සෙම්හං, සෙම ය; පුබ්බො, (සැරවය) පූයා ය; ලොහිතං, ලෙහෙ ය; සෙදො සෝදිය ය; මෙදො, මේද ය; අස්සු, කඳුලු ය; වසා, වුරුණු ය; බෙලො, කෙළ ය; සිංඝානිකා, මුකුණු ය; (සොටු ය); ලසිකා, සඳමිදුලු ය; මුත්තං, මූතු ය; මතරකෙ, හිස මුදුනෙහි; මතරලුඞ්ගන්ති, හිස් මොලය යි යන මේ දෙනිස් කුණපයෝ; අත්, ඇත්තාහ.

5. පචව වෙකඛණා. - පස් විකුම්.

යොනිසො, නුවණින්; පටිසංඛාය, මෙනෙහි කොට; යාවදෙව, යම්තාක්; සීතස්ස පටිඝාතාය, සීත නසනු පිණිස; උණ්හස්ස පටිඝාතාය, උෂ්ණ නසනු පිණිස; ඩංස, ඩැහ ලේ බොන මැසි ය; (ඇටමැසිය) මකස, මදුරු ය; වාත, වාත ය; ආතප, අවුව ය; සිරිංසප, සිරිංසප ය; (සර්පයෝ ය) යන මොවුන් ගේ; සම්එස්සානං, ස්පශීය; පටිඝාතාය, නසනු පිණිස; යාවදෙව, යම්තාක්; හිරිකොපින, ලජ්ජා කෝපන සථානය; (ලැජ්ජා නසන තැන) පටිචඡාදනතුරු, වැසීම පිණිස; චීවරං පටිසෝවමි, සිවුර පරිභෝග කරමි.

යොනිසො, නුවණින්; පටිසංඛාය, මෙනෙහි කොට; පිණ්ඩපාතං, පිණ්ඩපාතය; පටිසෝම, වළඳමි; නෙවදවාය, කීඩා පිණිස නොවේ; නමදාය, මදය පිණිස; (පුරුෂ මද, බලමද ආදිය පිණිස) නමණඩනාය, අලංකාර පිණිස නොවේ; නවිභුසනාය, සැරසීම පිණිස නොවේ; යාවදෙව, යම්තාක්; ඉමස්ස කායස්ස, මේ ශරීරයා ගේ; යීතියා, පැවැත්ම පිණිස; යාපනාය, යැපීම පිණිස; විහිංසුපරතියා, විහිංසාහරණ පිණිස; (බඩගිනි නැසීමට) බුහ්මචරියානුග්ගහාය, බඹසර සපයනු පිණිස; (බඹසර රැකීමට අනුගුහ පිණිස) අහර වළඳමි; ඉති, මෙසේ; පුරාණඤ්ච වෙදනං, පුරාණ දුක් වේදනාව. පටිහංඛාමි, නසන්නෙමි; නවං ච වෙදනං, අලුත් දුක් වේදනාව, න උපොදෙස්සාමි, නො උපදවමි; මෙ, මට; යාතුාච, ඉරියව් පැවැත්ම ද; අනවජ්ජතාච, නිවරද බව ද; එසුවිහාරෝ ච, පහසු විහරණය ද, භවිස්සති, වන්නේය යි; (සළකා අහර වළඳමි.)

යොනිසො, නුවණින්; පටිසංඛාය, මෙනෙහි කොට; යාවදෙව, යම්තාක්; සීතස්ස පටිඝාතාය, සීත පීඩා නසනු පිණිස; උණ්හස්ස පටිඝාතාය, උෂ්ණ පීඩා නසනු පිණිස; ඩංස, ඩැහැ ලේ බොන මැසි ය; මකස, විද ලේබොන මදුරු ය; වාත, වාතය; ආතප, අවුව ය; සිරිංසප සිරිංසප ය; (සර්පයෝ ය) යන මොවුන්ගේ; සම්එස්සානං පටිඝාතාය, ස්පශී නසනු පිණිස; යාවදෙව, යම්තාක්; උතුපරිස්සය, ඍතු උපදුව; විනොදනං, දුරු කිරීම පිණිස; පටි සල්ලානාරාමාථං, සිත එකඟ කිරීමෙහි ඇලෙනු පිණිස; සෙනාසනං, සෙනසුන්; පටිසෝවාමි, වැළඳ ගනිමි; (පරිභෝග කරමි.)

යොනිසො, නුවණින්; පටිසංඛාය, මෙනෙහි කොට; යාවදෙව, යම්තාක්; උප්පන්නානං, උපන්; වෙයාාබාධිකානං, සිරුර පෙළන; වෙදනාතං, වේදනාවන්; පටිඝාතාය, නසනු පිණිස; අඛාාපජ්ඣ, නිරෝගිබව; පරමතාය, උතුම් බැවින්; ගිලානපච්චය භෙසජ්ජ පරික්ඛාරං ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකර; පටිසෝාමි, වළඳමි.

6. දසධම්ම සුත්තං. - දස ධම්ම සූතුය.

එවං මෙ සුතං, මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එකං සමයං, එක් සමයෙක; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; සාවත්යීයං, සැවැත් නුවරැ; ජෙතවනෙ, ජේතවන නම් වූ; අනාථ පිණ්ඩිකස්ස, අනේපිඬු සිටුහු ගේ; ආරාමේ, ආරාමයෙහි; විහරති, වැඩ වසන සේක, තතු බො, එකල්හි; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; භික්බවො ඉති, මහණෙනි, කියා; භික්ඛු ආමන්තෙසි, භික්ෂූන් ඇමතුසේක, තෙ භික්ඛු, ඒ භික්ෂූහු; භදන්තෙ ඉති, ස්වාමීන් වහන්සැ යි කියා; භගවතො, භාගාවතුන් වහන්සේට; පච්චස්සොසුං, පිළිවදන් දුන්හු ය; භගවා, බුදුරජාණන් වහන්සේ; එතදවොව, මෙය වදාළ සේක;

භික්ඛවෙ, මහණෙනි; ඉමෙ දස ධම්මා, මේ දස ධම්යෝ; පබ්බජිතෙන, පැවිද්දහු විසින්; අභිණ්හං, නිතොර; පච්චවෙක්ඛිතබ්බං, පුතාවෙක්ෂා කටයුත්තාහු ය; කතමෙ දස ? කවර දස ධම්යෝ ද යත් -

වෙවණ්ණියං, විවණි බවට; අජ්ඣුපගතො ඉති, පැමිණියේ වෙමි්යි; පබ්බජිතෙන, පැවිද්දහු විසින්; අභිණ්හං, නිරතුරුව; පච්චවෙක්බිතබ්බං, පුතාවෙක්ෂා කටයුතු යි; මෙ ජීවිකා, මාගේ දිවි පැවත්ම; පරපටිබද්ධා ඉති, පරා පිළිබඳය යි; පබ්බජිතෙන, පැවිද්දහු විසින්, අභිණ්හං, නිතොර; පච්චවෙක්බිතබ්බං, මෙනෙහි කටයුතු යි. මෙ, මා විසින්; අඤ්ඤො ආකප්පො, අනා වූ ආකල්පයෙක්; කරණීයො, කටයුතුය යි; පබ්බජිතෙන, පැවිද්දහු විසින්; අභිණ්හං, නිතොර; පච්චවෙක්බිතබ්බං, පුතාවේක්ෂා කටයුතු යි;

කච්චිනු බො, කිම හෝ; මෙ අත්තා, මාගේ ආත්මය; (සිත) සීලතො, සීලයෙන්; න උපවදතිති, උපවාද නො කෙරේ හෝයි; පබ්බජිතෙන, පැවිද්දහු විසින්; අභිණ්හං, නිතොර; පච්චවෙක්ඛිතබ්බං, මෙනෙහි කටයුතු ය; කච්චිනු බො, කිම හෝ; මං, මා; අනුවිච්ච, විචාරා; විඤ්ඤු සබුහ්මචාරී, නුවණැති සබුම්සරහු; සීලතො, සීලයෙන්; න උපවදන්ති' ති, පරිභව නො බෙණෙද්දෝ හෝ යි; පබ්බජිතෙන, පැවිද්දහු විසින්; අභිණ්හං, නිතොර; පච්චවෙක්බිතබ්බං, පුතාවේක්ෂා කටයුතු යි; පියෙහි, පිය වූ; මනාපෙහි, මනාප වූ; සබ්බෙහි, සියලුදෙනා ගෙන්; මෙ, මාගේ; නානාභාවො, නානාභාවය; විනාභාවොති, විනාශ භාවය යි; පබ්බජිතෙන, පැවිද්දහු විසින්; අභිණ්හං, නිතොර; පච්චවෙක්බිතබ්බං, පුතාවෙක්ෂා කටයුතු යි; කම්මස්සකොම්හි, කම්ය තමා අයත් කොට ඇත්තේ වෙමි; කම්ම දායාදො, කම්ය දායාද කොට ඇත්තෙමි; කම්ම යොනි, කම්ය යෝනි කොට ඇත්තෙමි; කම්ම බන්ධු, කම්ය නෑ කොට ඇත්තෙමි; කම්ම පටිසරණො, කම්ය පිළිසරණ කොට ඇත්තෙමි; කලාභාණං වා යහපත් වූ හෝ; පාපකං වා, පවිටු වූ හෝ; යං කම්මං, යම් කම්යක්; කරිස්සාමි, කෙරෙම් ද; තස්ස දායාදො හවිස්සාමි ති, ඒ කම්ය විසින් දෙන ලද්ද අයත් වෙමි යි; පබ්බජිතෙන, පැවිද්දහු විසින්; අභිණ්හං, නිතොර; පච්චවෙක්ඛිතබ්බං, පුතාවේක්ෂා කටයුතු යි; කථම්භූතස්සමෙ, කෙසේ වූ මට; රත්තිං දිවා, ර දවල්හු; විතිපතන්ති'ති, ඉක්මෙත් දෝහෝ යි; පබ්බජිතෙන, පැවිද්දහු විසින්; අභිණ්හං, නිතොර; පච්චවෙක්ඛිතබ්බං, පුතාවේක්ෂා කටයුතු යි; කච්චිනු බො අහං, කිමැ හෝ මම; සුඤ්ඤාගාරෙ, ශුනාහාගාරයෙහි; (හිස් පෙදෙසෙහි) අභිරමාමි ඉති, ඇලෙම්දෝ හෝ යි; පබ්බජිතෙන, පැවිද්දහු විසින්; අභිණ්හං, නිතොර: පච්චවෙක්බිතබ්බං, පුතාවේක්ෂා කටයුතු යි;

(මෙතෙහි කටයුතු යි;) මෙ, මා වෙත; උත්තරිමනුස්ස ධම්මා, උතුරු මිනිස් දම්; අත්ථීනු බො, ඇද්දෝ හෝ යි; අලමරියඤාණදස්සන විසෙසො අධිගතො, පොහොසත් ආර්යඤාණදර්ශන විශේෂයෙක් ලබන ලද්දේ හෝ; සො අහං, ඒ මම; පච්ඡිමෙ කාලෙ පශ්චිම කාලයෙහි; (මරණ කාලයෙහි) සබුහ්මචාරිහි, සබුම්සරුන් විසින්; පුට්ඨෝ, විචාරණ ලද්දෙම්; න මංකුභවිස්සාමි; ඉති, තේජස් රහිත නො වෙම් දෝ හෝ යි; පබ්බජිතෙන, පැවිද්දහු විසින්; අභිණ්හං, නිතොර; පච්චවෙක්ඛිතබ්බං, මෙනෙහි කටයුතු යි; භික්ඛවෙ, මහණෙනි; ඉමෙ බො දස ධම්මා, මෙ දස ධම්යෝ; පබ්බජිතෙන, පැවිද්දහු විසින්; අභිණ්හං, නිතොර; පච්චවෙක්ඛිතබ්බාති, මෙනෙහි කළ යුත්තාහු ය'යි; භගවා, බුදුරදුන් වහන්සේ; ඉදං අවොච, මේ දේශනාව වදාළ සේක;

අත්තමානා, සතුටු සිත් ඇති; තෙ භික්බු, ඒ භික්ෂූහු; භගවතො, භාගාවතුන් වහන්සේ ගේ; භාසිතං, දේශනාවට; අභිනන්දුං ඉති, විශේෂයෙන් සතුටු වූවාහු ය.

7. මහා මංගල සුත්තං. - මහා මංගල සූතුය.

මෙ, මා විසින්; එවං සුතං, මෙසේ අසත ලදී; එකං සමයං, එක් සමයෙක; භගවා, භාගාවතුන් වහත්සේ; සාවත්යීයං, සැවැත් නුවරැ; ජෙතවනෙ, ජේතවන තම් වූ; අනාථ පිණ්ඩකස්ස, අනේපිඬු මහ සිටුහු ගේ; ආරාමෙ, අරමිනි; විහරති, වැඩ වසන සේක; අථ බො, එකල්හි; අඤ්ඤතරා දෙවතා, එක්තරා දෙවියෙක්; අභික්කන්තාය රත්තියා, ර ඉක්ම ගිය කල්හි; අභික්කන්ත වණ්ණා, විශිෂ්ඨ ශෝහා ඇත්තේ; කෙවලකප්පං ජෙතවනං, සියලු දෙව්රම් වෙහෙර; ඔහාසෙතවා, ස්වකීය ශරීර ශොභාවෙන් බබුලුවා; යෙන භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක ද; තෙන උපසංකමි, එතැනට එළඹියේ ය; උපසංකමිතවා, එළඹ; භගවන්තං, භාගාවතුන් වහන්සේ; අභිවාදෙතවා, වැද; එකමන්තං, එකත් පසෙක; අට්ඨාසි, සිටියේ ය; එකමන්තං, එකත් පසෙක; ධීතා බො සා දෙවතා, සිටි ඒ දෙවිතෙම; භගවන්තං, භාගාවතුන් වහන්සේට; ගාථාය, ගාථායෙන්; අජ්ඣහාසි, (මෙසේ) කීයේ ය.

 සොත්ථානං, මෙලොව පරලොව සැප; ආකංඛමානා, කැමැති වන්නා වූ; බහූදෙවා, බොහෝ දෙවියෝ ද; මනුස්සා ච, මනුෂායෝද; මංගලානි, මංගලායන්; අචින්තයුං, සිතුහ; උත්තමං මංගලං, වැඩ සලසන උතුම් මඟුල්; බුැහි, වදාළ මැනැවි;

2. බාලානං, බාලයන් ගේ නොහොත් අසත් පුරුෂයන් ගේ; අසෙවනා ච, සේවනය නො කිරීම ද; පණ්ඩිතානං ච සෙවනා, පණ්ඩිතයන් නොහොත් සත්පුරුෂයන් සේවනය කිරීම ද; පූජනීයානං පූජා ච, පිදිය යුත්තන් පිදීම ද (යන); එතං, මෙය; උත්තමං මංගලම්, උතුම් මඟුලෙකි.

3. පතිරූප දෙස වාසෝ ච, සුදුසු පෙදෙස්හි විසීම ද; පුබ්බේ ච කතපුඤ්ඤතා, පෙරකළ පින් ඇති බව ද; අත්තසම්මා පණිධි ච, සිය අත් බව මනා දහම්හි පිහිටුවීම ද; (යන) එතං, මෙය; උත්තමං මංගලං, උතුම් මඟුලෙකි.

4. බාහුසච්චඤ් ච, බොහෝ ඇසූපිරූ තැන් ඇති බව ද; සිප්පඤ් ච, ශිල්ප දැනීම ද; සුසික්බිතො විනයො ච, මනාව භික්මුණු විනය ඇති බව ද; යා වාචා සුභාසිතා ච, යම් වචනයක් මොනවට කියන ලද ද; (යන) එතං, මෙය; උත්තමං මංගලං, උතුම් මඟුලෙකි;

5. මාතා පිතු උපට්ඨානං, මවුට උපස්ථාන කිරීමද, පියාට උපස්ථාන කිරීම ද; පුත්තදාරස්ස සංගහො, අඹුදරුවන්ට සංගුහ කිරීම ද; අනාකුලා ච කම්මන්තා, නිරවුල් කර්මාන්ත ඇති බව ද; (යන) එතං, මෙය; උත්තමං මංගලං, උතුම් මඟුලෙකි; පිරුවානා පොත් වහන්සේ

6. දානං ච, දන්දීම ද; ධම්ම චරියා ච, දශ කුශලයෙහි හැසිරීම ද; ඤාතකානං, ඤාතීන්ට; සංගහෝ ච, සංගුහ කිරීම ද; අනවජ්ජානි කම්මානි, නිවැරැදි කි්යා ද; (යන) එතං, මෙය; උත්තමං මංගලං, උතුම් මඟුලෙකි.

 ආරති විරති පාපා, පාපයෙහි නො ඇලීම ද, පවිත් වැළකීම ද; මජ්ජපාතා ච සඤ්ඤුමො, මත්පැතෙත් වැළකීම ද; ධම්මෙසු, කුශල ධම්යෙහි; අප්පමාදො ච, නොපමා බව ද; (යත) එතං, මෙය; උත්තමං මංගලං, උතුම් මඟුලෙකි.

8. ගාරාවො ච, ගරු කටයුත්තත්ට ගරු කිරීම ද; නිවාතො ච, නිහතමාන බව ද; සන්තුට්ඨී ච, ලද දෙයින් සතුටුවන බව ද; කතඤ්ඤුතා, කෙළෙහිගුණ දන්නා බව ද; කාලෙන ධම්ම සවණං, සුදුසු කල්හි බණ ඇසීම ද; (යන) එතං, මෙය; උත්තමං මංගලං, උතුම් මඟුලෙකි;

9. බන්තී ච, ඉවසීම ද; සොවචස්සතා, සුවච බවද; (කීකරු බවද) සමණානඤ් ච දස්සනං, ශුමණයන් දැකීම ද; කාලෙන ධම්ම සාකච්ඡාව ද; (යන) එතං, මෙය; උත්තමං මංගලං, උතුම් මඟුලෙකි.

10. තපො ච, තපස ද; බුහ්මචරියඤ් ච, බඹසර ද; (යහපත් හැසිරීම ද) අරිය සච්චාන දස්සනං, චතුරායාී සතායන් දැකීම ද; නිබබාන සච්ජිකිරියා ච, නිවන් පසක් කිරීම ද; (යන) එතං, මෙය; උත්තමං මංගලම්, උතුම් මඟුලෙකි;

11. ලොක ධම්මෙහි, අටලෝ දහමින්; ඵුට්ඨස්ස, ස්පශී කරන ලද; යස්ස, යමක්හු ගේ; චිත්තං, සිත; න කම්පති, නො සැලේ ද; අසොකං, ශෝක රහිත ද; විරජං, රාගාදි රජස් රහිත ද; බෙමං, නිර්භය ද; (යන) එතං, මෙය; උත්තමං මංගලං, උතුම් මඟුලෙකි;

12. එතාදිසානි, (අසත් පුරුෂයන් සේවනය නො කිරීම ආදි) මෙබඳු මංගලයන්; කඣාන, කොට; සබ්බත් පරාජිතා, හැම තන්හි නොපැරැදුනෝව; සබ්බත්, සියලු තැන; සොත්රීං ගච්ඡන්ති, සැපයට යෙත් ද; තං, එය; තෙසං, ඔවුනට; උත්තමං මංගලං, උතුම් මඟුලෙකි;

මංගල සුත්තං - මංගල සූතුය යි.

8. රතන සුත්තං - රතන සූතුය.

 ඉධ, මෙතැන්හි; සමාගතානි, රැස්වූ; භුම්මානිවා, පොළොවෙහි වූ හෝ; යානීභූතානි, යම් අමනුෂා කෙනෙක් ඇද්ද; අන්තලික්ඛෙව, අහසෙහි වූ ද; යානි, යම් අමනුෂා කෙනෙක් ඇද්ද; සබ්බෙව භූතා, ඒ සියලු අමනුෂායෝ ම; සුමනා භවන්තු සතුටු සිතැත්තෝ වෙත්වා; අථෝපි, තවද; හාසිතං, මගේ වචනය; සක්කච්ච, සකසා; සුණන්තු, අසත්වා;

2. භූතා, භූතයිනි; තස්මාහි, එබැවින්; සබ්බෙ, සියලු තොපි; නිසාමෙථ, (මගේ වචනය) අසවු; මානුසියා පජාය, මිනිස් පුජාවට, මෙත්තං කරොථ, මෛත්ය කරවු; යෙ, යම් කෙනෙක්; දිවා ච රත්තො ච, දහවල් ද රෑ ද, බලි, පුද පඬුරු; හරන්ති, එළවත් ද; තස්මාහි, ඒහයින් ; අප්පමත්තා, නොපමාවම; තෙ, ඔවුන්, රක්බථ, රකිවු.

3. ඉධ වා, මේ මිනිස් ලොව හෝ; හුරං වා, තාලෝ ආදී අත් ලොවෙක හෝ; යං කිඤ්චි විත්තං, යම් ධනයෙක් වේ ද; සග්ගෙසු වා, ස්වර්ගයෙහි හෝ; යං පණිතං රතනං, යම්කිසි උතුම් රත්නයක් වේ ද; (ඔවුන් අතුරෙහි) තථාගතෙන සමං, තථාගතයන් හා සදෘශයෙක්; න නො අත්ථී, නොම ඇත්තේ ය; බුද්ධෙ, බුදුරදුන් කෙරෙහි; ඉදම්පි රතනං, මේ රත්න බව ද; පණිතං, (පුණිතය) උතුම් ය; එතෙන සව්චේන, මේ සතා බලයෙන්; සුවත්ී හොතු සෙත් වේවා.

4. සමාහිතො, එකඟ වූ සිත් ඇති; සකාාමුනී, ශාකාාමුනි තෙම; බයං, (කෙලෙසුන් දුරුකරන හෙයින්) ක්ෂය නම් වූ; විරාගං, (රාගයෙන් වෙන්වීමට නිමිති වූ) විරාග නම් වූ; අමතං, (මරණයක් නැති හෙයින්) අමත නම් වූ; යදජ්ඣගා, යම් නිවනක් අවබෝධ කළේ ද?; තෙන ධම්මෙන, ඒ ධම්ය හා; සමං, සම වූ; කිඤ්චි, කිසිවක්; න අත්ථී, නොමැත; ධම්මෙ, ධම්යෙහි; ඉදම්පි රතනං, මේ රත්න භාවය ද; පණිතං, උතුම් ය; එතෙන සච්චේන, මේ සතාා බලයෙන්; සුවත්ථී හොතු, සෙත් වේවා.

5. බුද්ධ සෙට්ඨො, බුද්ධ ශ්‍රේෂ්ඨතෙමේ; සුචිං පිරිසුදු වූ; යං, යම් ආර්යමාර්ගයක්; පරිචණ්ණයි, වණිතා කෙළේ ද; යං, යම් මාගීයක්; ආනන්තරිකං සමාධිං, ආනන්තරික සමාධිය යි; ආහු, (බුද්ධාදී ආර්යයෝ) කියද්ද; තෙන සමාධිතා, ඒ සමාධිය හා; සමො, සම වූ සමාධියෙක්; න විජ්ජති, නැත; ධම්මෙ, ධම්යෙහි; ඉදම්පි රතනං, මේ රත්න භාවය ද; පණිතං, උතුම් ය; එතෙන සච්චේන, මේ සතා බලයෙන්; සුවත්රී හොතු සෙත් වේවා.

6. සතං පසත්ථා, සත්පුරුෂයන් විසින් පසස්නා ලද; යෙ පුග්ගලා අට්ඨ, යම් ආර්ය පුද්ගලයෝ අටදෙනෙක් වෙත් ද; නොහොත්; පසත්ථා, පුශස්ත වූ; යෙ, යම්; අට්ඨසතං, එකසිය අටක්; පුග්ගලා, අර්ය පුද්ගලයෝ වෙත් ද; එතානි, මොහු හැම දෙන; චත්තාරියුගානි, සතර යුග කෙනෙක් වෙති; සුගතස්ස, සුගත් බුදුරජුන්ගේ; සාවකා, ශුාවක වූ; තෙ, ඒ අර්ය පුද්ගලයෝ; දක්බිණෙයාහ, දක්ෂිණාවට සුදුස්සෝ වෙති; එතෙසු, මේ බුදු සච්චන් කෙරෙහි; දින්නානි, දෙන ලද දානයෝ; මහප්ඵලානී, මහත් පල ඇත්තෝ වෙත්; සංඝෙ, සංඝයා කෙරෙහි; ඉදම්පි රතනං, මේ රත්න භාවය ද; පණිතං, උතුම් ය; එතෙන සච්චේන, මේ සතහ බලයෙන්; සුවත් හොතු, සෙත් වේවා.

7. යෙ, යම් කෙනෙක්; දළ්හෙත මතසා, සථ්රවූ සිතින්, සුප්පයුත්තා, මතාකොට යෙදුණාහු ද; ගොතම සාසනම්හි, ගෞතම නම් වූ තථාගත ශාසනයෙහි; නික්කාමිනො, සියලු කෙළෙසුන් කෙරෙන් මිදුනාහු ද; තෙ, ඔවුහු; අමතං, නිවණට; විගය්හ, බැස; මුධා ලද්ධා, නොමිලයේ ලක්; නිබ්බුතිං, නිවත්සුව; භුඤ්ජමාතා, වළඳත්නාහු; පත්තිපත්තා, රහත් ඵලයට පැමිණියාහු නම් වෙත්; සංඝෙ, සංඝයා කෙරෙහි; ඉදම්පි රතනං, මේ රත්න භාවය ද; පණීතං, උතුම් ය; එතෙන සච්චේන, මේ සතා බලයෙන්; සුවත්ථී හොතු, සෙත් වේවා;

8. යථා, යම්සේ; පඨවිංසිතො ඉන්දබිලො, පොළොවෙහි යටට බැසගත් ඉන්දුබීලය තෙම; චතුබහි වාතෙහි, සිවු දිගින් හමන සුළඟින්; අසම්ප කම්පියො සියා, සෙළවිය හැකි නොවේ ද; යො, යම් ආර්ය පුද්ගලයෙක්; අරිය සච්චානි, චතුරාර්ය සතාය; අවෙච්ච පස්සති, නුවණින් අවබෝධ කෙළේ ද; සප්පුරිසං, ඒ සත්පුරුෂයා; තථුපමං, ඒ ඉන්දු බීලය බඳු ය යි; වදාමි, කියමි; සඞ්සෙ, සංඝයා කෙරෙහි; ඉදම්පි රතනං, මේ රත්න භාවය ද; පණිතං, උතුම් ය; එතෙන සච්චේන, මේ සතා බලයෙන්; සුවත්ථි හොතු, සෙත් වේවා;

9. යෙ, යම් සෝවාන් පුඟුල් කෙනෙක්; ගම්භීරපඤ්ඤෙන, ගැඹුරු නුවණැති බුදුරජුන් විසින්; සුදෙසිතානි, මනාකොට දෙසන ලද; අරිය සච්චානි, චතුරාර්ය සතායන්; විභාවයන්ති, තුමු අවබෝධ කෙරෙත් ද; තෙ, ඔවුහු; භුසප්පමත්තා හොන්ති, බෙහෙවින් පමාවූවාහු නමුදු; කිඤ්චාපි, කිසිසේත්; තෙ, ඔවුහු; අට්ඨමංභවං, අටවන භවයක්; න ආදියන්ති, නොගනිති; සඞ්ඝෙ, සංඝයා කෙරෙහි; ඉදම්පි රතනං, මේ රත්න භාවය ද; පණිතං, උතුම් ය; එතෙන සච්චේන, මේ සතා බලයෙන්; සුවත්ථී හොතු, සෙත් වේවා;

10. අස්ස, මේ සෝවාන් පුද්ගලයා ගේ; දස්සන සම්පදාය සහ එව, දශීන සම්පත්තිය හා සමගම; (සෝවාන් මග නුවණ පහළවීම සමග) සක්කාය දට්යී, සත්කායදෘෂ්ටිය ද; විචිකිච්ඡිතං ච, විචිකිත්සාව ද; (සැකය ද) යංකිඤ්චි, යම්කිසි; සිලබ්බතංවාපි අත්ථී, ශීලවුතාදියක් හෝ ඇද්ද; තයො ධම්මා, කියන ලද සංයෝජන ධම්යෝ තිදෙන; ජහිතා භවන්ති අස්සු, දුරුකරන ලද්දාහු වෙත් ද

164

හෙතෙම; චතුහි අපායෙහි ච, සිවු අපායෙන් ද; විප්පමුත්තො, මිදුනේ වේ, ඡචාභිඨානානි, සවැදෑරුම් බරපතල පාපයන්; කාතුං, කරන්නට; අහබ්බො, නුසුදුසු ය. ඉදම්පි, මෙය ද, සඞ්ඝෙ, සංඝයා කෙරෙහි; පණීතං රතනං, උතුම් රත්න භාවය වේ; එතෙන සච්චේන, මේ සතා බලයෙන්; සුවත්ථී හොතු, සෙත් වේවා.

11. සො, ඒ සෝවාන් පුද්ගල තෙමේ; කායෙන, කයින් හෝ; වාචා, වචනයෙන් හෝ; උද, නොහොත්; චෙතසා වා, සිතින් හෝ; කිඤ්චාපි, කිසියම්; පාපකං කම්මං කරොති, පාප කම්යක් කෙරේ ද; සො, හෙතෙම; තස්ස, ඒ පාපකම්යා ගේ; පටිචඡාදාය, සැඟවීමට; අභබ්බො, අභවා ය; දිට්ඨපදස්ස, දක්නා ලද නිවන් පද ඇති සෝවාන් පුද්ගලයා ගේ; අභබ්බතා, වරද සැඟවීමෙහි අභවා බව; වුත්තා, බුදුරදුන් වදාරන ලදී; ඉදම්පි, මෙය ද; සඞ්ඝෙ, සංඝයා කෙරෙහි; පණිතං රතනං, උතුම් රත්න භාවය වේ; එතෙන සච්චේන, මේ සතා බලයෙන්; සුවත්රී හොතු, සෙත් වේවා.

12. වනප්පගුම්බෙ, වනලැහැබතෙම; ගිම්හෙ, ශීෂ්ම ඍතුවෙහි; ගිම්හාන මාසෙ, පළමු ශීෂ්ම මාසයෙහි; යථා එුස්සිතග්ගෙ, සුපිපි අක් ඇත්තේ යම්සේ ද; තථා උපමං, එබඳු වූ; නිබ්බාණගාමී, නිවනට පමුණුවන; ධම්මචරං, උතුම් වූ ධම්ය; පරමං හිතාය, නිවන් පිණිස; අදෙසයි. (බුදුරජාණන්වහන්සේ) දෙසූ සේක. ඉදම්පි, මෙය ද; බුද්ධෙ, බුදුරදුන් කෙරෙහි; පණිතං රතනං, උතුම් රත්න භාවය වේ; එතෙන සච්චේන, මේ සතා බලයෙන්; සුවත්රී හොතු සෙත් වේවා.

13. වරො, උතුම් වූ; වරඤ්ඤු, නිවන්දන්නා වූ; වරදො, උතුම් නිවන් දෙන්නා වූ; වරාහරො, උතුම් නිවන් මග ගෙනහැර පාන්නා වූ; අනුත්තරො, නිරුත්තර වූ බුදු**රජනෙම;** ධම්මවරං, උතුම් දහමක්; අදෙසයි, දෙසී ද; ඉදම්පි, මෙය ද; බුද්ධෙ, බුදුරදුන් කෙරෙහි; පණීතං රතනං, උතුම් රත්න භාවය වේ; එතෙන සච්චේන, මේ සතා බලයෙන්; සුවත්රී හොතු, සෙත් වේවා.

14. (යම් රහත් කෙනකුගේ) පුරාණං පුරාතන කම්; බීණං, ක්ෂීණවූයේ ද; නවං සම්භවං තත්ටී, අලුත් භවයක් නැත්තේ ද; ආයතිකෙහවස්මිං, මතුභවයක් කෙරෙහි; විරත්ත චිත්තා, නොඇලුණු සිත් ඇති; බීණ බීජා, සුෂීණ වූ පුතිසන්ධී විඥාන සංඛාහත බීජ ඇති; අවිරුළ්හීචඡන්දා, පුනරුත්පත්තියෙහි ආශාවක් නැති; ධීරා, ධෛර්යසම්පන්න වූ; තෙ, ඒ රහත්හු; අයං පදීපො යථා, මේ පහන මෙන්; නිබ්බන්ති, (නිවෙත්) පිරිනිවෙත්; ඉදම්පි, මෙය ද; සඞ්ඝෙ, සංඝයා කෙරෙහි; පණිතං රතනං, උතුම් රත්න භාවය වේ; එතෙන සච්චේන, මේ සතා බලයෙන්; සුවත්ථී හොතු, සෙත් වේවා.

15. ඉධ, මෙතන්හි; සමාගතානි, රැස් වූ; භුම්මානි වා, පොළොවෙහි හෝ; යානිභුතානි, යම් අමනුෂා කෙනෙක් ඇද්ද; අන්තලික්බෙ වා, අහසෙහි වූ හෝ; යානි, යම් අමනුෂා කෙනෙක් ඇද්ද; (අපි හැම දෙනා ම) තථාගතං, තථාගත නම් වූ; දෙවමනුස්ස පූජිතං, දෙව්මිනිසුන් විසින් පුදනලද; බුද්ධං, බුදුරදුන්; නමස්සාම, නමදිමු; සුවන් හොතු, (සත්හට) සෙත් වේවා.

16. ඉධ, මෙතැන්හි; සමාගතානි, රැස් වූ; භුම්මානි වා, පොළොවෙහි වූ හෝ; යානිභූතානි, යම් අමනුෂා කෙනෙක් ඇද්ද; අන්තලික්ඛෙ වා, අහසෙහි වූ ද; යානි, යම් අමනුෂා කෙනෙක් ඇද්ද; දෙවමනුස්ස පූජිතං, දෙව් මිනිසුන් විසින් පුදනලද; තථාගතං වූ; ධම්මං, ධම්ය; නමස්සාම, නමදිමූ, සුවන් හොතු (සත්හට) සෙත් වේවා.

17. ඉධ, මෙතැන්හි; සමාගතානි, රැස් වූ; භුම්මානි වා, පොළොවෙහි වූ හෝ; යානිභුතානි, යම් අමනුෂා කෙනෙක් ඇද්ද; අන්තලික්ඛෙ වා, අහසෙහි වූ ද; යානි, යම් අමනුෂා කෙනෙක් ඇද්ද; දෙවමනුස්ස පූජිතං, දෙව් මිනිසුන් විසින් පුදනලද; තථාගතං; තථාගත වූ; සංඝං, සංඝයා; ධම්මං, ධම්ය; නමස්සාම, නමදිමු; සුවත් හොතු (සත්හට) සෙත් වේවා.

රතන සූත්තං. - රතන සූතුය යි.

කරණීය මෙත්ත සුත්තං. – කරණීය මෙත්ත සූතුය.

 සන්තං පදං, ශාන්ත පදය යි කියනු ලබන නිවනට; අභිසමෙච්ච, පැමිණ වසන්නහු විසින්; යං කරණීයං, යමක් කටයුතු ද; අසථකුසලෙන, අභිවෘද්ධියෙහි දක්ෂයා විසින්; තං කරණීයං, එය කටයුතු යි; (හෙතෙම) සක්කො අස්ස, දක්ෂයෙක් වන්නේ ය; උජු අස්ස, ඍජු වන්නේ ය; සූ උජූ අස්ස, මනාකොට ඍජු වන්නේ ය; සුවචෝ 'අස්ස, කීකරු වන්නේ ය; මුදු අස්ස, මෘදු වන්නේ ය; අනතිමානි අස්ස, නිහතමානී වන්නේ ය.

2. සන්තුස්සකො ච, ලද දෙයින් සතුටු වන්නේ ය; සුහරො ච, පහසුවෙන් පෝෂණය කළ හැක්කේ ය; අප්ප කිච්චො ච, සවල්ප කටයුතු ඇත්තෙක් වන්නේ ය; සල්ලහුක වුත්ති, සැහැල්ලු පැවතුම් ඇත්තෙක් වන්නේ ය; සන්තින්දියො ච, සන්සුන් ඉඳුරන් ඇත්තෙක් වන්නේ ය; නිපකො ච, නුවණ ඇත්තෙක් වන්නේ ය; අප්ප ගබ්හො, පුගල්භය නැති වන්නේ ය; කුලෙසූ අනනුගිද්ධො, කුලයන් කෙරෙහි නො ඇලුනෙක් වන්නේ ය.

3. යෙන, යම් කිුයාවකින්; විඤ්ඤුපරෙ, නුවණැති අන් කෙනෙක්; උපවදෙයාුං, නින්දා කෙරෙත් ද; නච බුද්දං සමාචරෙ කිඤ්චි. (එබඳු) ස්වල්ප වූ වරදකුදු නො කරන්නේ ය; සබ්බෙ සත්තා, සියලු සඬයෝ; සුබිනො වා හොන්තු, සැප ඇත්තෝ වෙත්වා; බෙමිනො හොන්තු, භය නැත්තෝ වෙත්වා; සුබිතත්තා භවන්තු, සුබිත සිත් ඇත්තෝ වෙත්වා;

4. තසා වා, (කෙලෙස් සහිත බැවින්) භයින් තුස්ත වූ හෝ; ථාවරා වා, නිර්භය හෙයින් සථාවර වූ; අනවසෙසා යෙකෙවි, සියලු යම්කිසි; පාණභතා අත්,ී සත්ව කෙනෙක් වෙත් ද; යෙ, යම් සත්ව කෙනෙක්; දීඝා වා, දීර්ඝ ජාති ඇත්තාහු ද; මහන්තා වා, මහත් සිරුරු ඇත්තාහු ද; මජ්ඣිමා, මධාාම පුමාණ සිරුරු ඇත්තෝ ද; රස්සකා, මිටි සිරුරු ඇත්තෝ ද; අණුක, ඉතා සියුම් සිරුරු ඇත්තෝ ද; ජූලා, ස්ථූල සිරුරු ඇත්තෝ ද

5. දිට්ඨා වා, ඇසට පෙනෙන්නා වූ හෝ; යෙව අද්දිට්ඨා, නොපෙනෙන්නා වූ යම් සත්ව කෙනෙක් වෙත් ද; යෙච දූරෙ වසන්ති, යම් සත්ව කෙනෙක් දුර වෙසෙත් ද; අවිදූරෙ, නුදුරෙහි වෙසෙත් ද; භූතා වා, ඉපදීම අවසන් කළ සත්වයෝ වෙත් ද; සම්භවෙසී වා, ඉපදීම සොයන සත්වයෝ ද; (යන) සබ්බෙ සත්තා, සියලු සත්වයෝ; සුබිතත්තා, සුබිත සිත් ඇත්තෝද; භවන්තු, වෙත්වා;

6. පරො, අතිකෙක්; පරං, අතිකකු; ත තිකුබ්බෙථ, තො රවටතේ ය; කපථචි, කිසි තැනෙක්හි; තං කඤ්චි, ඒ කිසිවක් හට; ත අතිමඤ්ඤෙථ, අවමත් තො කරන්නේ ය; බාාරොසතා, කාය වාක් විකාරයෙන් වූ කෝපයෙන් ද; පටිසසඤ්ඤා, (මතෝ විකාරයෙන් වූ) පටිස සංඥායෙන් ද; අඤ්ඤං අඤ්ඤස්ස, එකෙක් අනෙකකුට; දුක්බං, දුකක්; ත ඉච්ඡෙයා, නොකමැති වන්නේ ය.

7. යථා, යම්සේ; මාතා, මවක්; නියං පුත්තං, තමාගෙන් ඇති වූ; එක පුත්තං, එකම පුතු; ආයුසා, දිවි පිදීමෙන් හෝ; අනුරක්බෙ, රකී ද? එවම්පි මෙසේ ද, සබ්බ භුතෙසු, හැම සතුන් කෙරෙහි; අපරිමාණං, අපුමාණ වූ; මානසං, මෛතී සිත; භාවයෙ, වඩන්නේ ය;

8. උද්ධං ච, උඩ ද, අධො ච, යට ද, තිරියඤ් ච, සරස ද; අසම්බාධං, සම්බාධ නැතිව; අවෙරං, වෛර නැතිව; අසපත්තං, සතුරන් නැති; සබ්බ ලොකස්මිං, සියලු සත්වයන් කෙරෙහි; අපරිමාණං, අපුමාණ වූ; මෙත්තං ච මානසං, මෛත් සහගත සිත; භාවයෙ, වඩන්නේ ය. 9. තිට්ඨං, සිටින්නේ හෝ; චරං, ඇවිදින්නේ හෝ; නිසින්නො වා, උන්නේ හෝ; සයානො වා, නිදන්නේ හෝ; යාවතස්ස විගතමිද්ධො, යම්තාක් කල් නොනිදා ද; (ඒතාක්) එතං සතිං, මේ මෛතී සහගත සිහිය; අධිට්ඨෙයා, ඉටන්නේ ය; එතං, මෙය; ඉධ, මේ ශාසනයෙහි; බුන්ම විහාරං, බුන්ම විහාරය යි; ආහු, (බුද්ධාදී උතුමෝ) කීහ.

10. දිට්ඨිඤ් ච, මීතාහදෘෂ්ටියට; අනුපගම්ම, නො පැමිණ; සීලවා, සිල්වත් වූයේ; දසසනෙත සම්පන්නෝ, දශීනයෙන් යුක්ත වූයේ; කාමෙසූ, වස්තුකාමයන්හි; ගෙධං, ගිජු බව; විනෙයා, දුරු කොට; ජාතු, ඒකාන්තයෙන්; ගබ්භසෙයාං, මවු කුස පිළිසිඳ ගැනීමට; නහි පුනරෙති ති, නැවත නො එන්නේ යි.

කරණීය මෙත්ත සූතුයයි

බන්ධ පරිත්තං. – කඳ පිරිත.

 මේ, මා විසින්; එවං, මෙසේ; සුතං, අසන ලදී. එකං සමයං, එක් සමයෙක්හි; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; සාවත්රීයං, සැවතෙහි; අනාථ පිණ්ඩිකස්ස, අනේපිඬු සිටුහු ගේ; ජෙතවනෙ, ජේතවන නම් වූ; ආරාමෙ, ආරාමෙහි; විහරති, වැඩ වසන සේක; තෙන බො පන සමයෙන, එසමයෙහි, සාවත්රීයං, සැවැත් නුවර; අඤ්ඤතරො භික්බු, එක්තරා භික්ෂූ නමෙක්; අභීනා දට්ඨෝ, සර්පයකු විසින් දෂ්ට කරන ලදුව; කාලකතො හොති, කලුරිය කෙළේය.

2. අථ බො, එකල්හි; සම්බහුලා භික්ඛු, බොහෝ භික්ෂූන් වහන්සේලා; යෙන භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ යම් තැනක ද; තෙන, එතන්හි; උපසංකමිංසු, එළඹුනාහු ය; උපසංකමිඣා, එළඹ; භගවන්තං, භාගාවතුන් වහන්සේට; අභිවාදෙත්වා, වැඳ; එකමන්තං, එකත් පසෙක; නිසීදිංසු, හුන්නාහු ය; එකමන්තං, එකත් පසෙක; නිසින්නො බො, හුන්නා වූ; තෙ භික්ඛු, ඒ භික්ෂූහු; භගවන්තං, භාගාවතුන් වහන්සේට; එතදවොඩුං, මේ පුවත ඇන්වූහ.

3. භන්තෙ, ස්වාමීන් වහන්ස; ඉධ සාවත්රීයං, මේ සැවැත්නුවර සමීපයෙහි; අඤ්ඤතරො භික්ඛු, එක්තරා භික්ෂු නමෙක්; අහිනා දට්ඨො, සර්පයකු විසින් දෂ්ට කරන ලද්දේ; කාල කතො' ති, කළුරිය කෙළේ ය. භික්ඛවෙ, මහණෙනි; සො භික්ඛු; ඒ භික්ෂු තෙම; චත්තාරි අහිරාජ කුලානි, සතර අභිරාජකුලය; නූන, ඒකාන්තයෙන්; මෙත්තෙන චිත්තෙන, මෙත් සිතින්; නහි එරි, නොපැතිර වී ය; භික්ඛවෙ, මහණෙනි, සචෙහි, ඉදින් වනාහි; චතතාරි අහිරාජ කුලානි, සතර අභිරාජකුලයන්; මෙත්තෙන චිත්තෙන මෙත් සිතින්; එරෙයා, පැතිරවී නම්; භික්ඛවෙ, මහණෙනි; සො භික්ඛු, ඒ භික්ෂු තෙම; අභිනා දට්ඨෝ, සර්පයා විසින් දෂ්ට කරන ලද්දේ; නහි කාලංකරෙයා, නොම කලුරිය කරන්නේ ය.

4. චත්තාරි අහිරාජකුලානි, සතර අභිරාජකුලයෝ; කතමානි, කවරහුද යත්?; විරූපඣං අභිරාජකුලං, විරූපාක්ෂ නම් සර්ප රාජකුලය; එරාපථං අහිරාජකුලං, ඒරාපථ නම් සර්ප රාජකුලය; ජබාහපුත්තං අහිරාජකුලං ඡබාහපුත්ත නම් සර්ප රාජකුලය; කණ්භා ගොතමකං අහිරාජකුලං, කණ්භා ගොතමක නම් සර්ප රාජකුලය; (යන මේ සතරයි.)

5. භික්බවෙ, මහණෙනි; සො භික්ෂු, ඒ භික්ෂු තෙම; ඉමානි චත්තාරි අහිරාජකුලානි, මේ සතර සර්ප රාජකුලයන්; නූන, ඒකාන්තයෙන්; මෙත්තෙන චිත්තෙන, මෙත් සිතින් : නහිඑරි, නො පැතිර විය . භික්බවෙ, මහණෙනි; සචෙහි, ඉදින් වනාහි; සො භික්බු, ඒ භික්ෂු තෙම; ඉමානි චත්තාරි අහිරාජ කුලානි, මේ සතර සර්ප රාජකුලයන්; මෙත්තෙන චිත්තෙන, මෙත් සිතින්; එරෙයා, පැතිර වී නම්; භික්ඛවෙ, මහණෙනි; සො භික්ඛු, ඒ භික්ෂු තෙම; අහිතා දට්ඨො, සර්පයා විසින් දෂ්ට කරන ලද්දේ; නහි කාලං කරෙයා, නොම කලුරිය කරන්නේ ය.

6. භික්ඛවේ, මහණෙනි, ඉමානි චත්තාරි අභිරාජකුලානි, මේ සතර සර්ප රාජකුලයන්; මෙත්තෙන චිත්තෙන, මෙත් සිතින්; එරීතුං, පතුරු වන්නට; අනුජානාමි, (අවසර දෙමි) අනුදනිමි; (කුමක් හෙයින්ද යත්?) අත්ත ගුත්තියා, තමාගේ සංවරණය පිණිස; අත්තරක්ඛාය, තමහට ආරක්ෂාව පිණිස; අත්තපරිත්තායාති, තමාහට පිරිත් පිණිස, පවත්නා හෙයිනි.

7. භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; ඉදං අවොච; මෙසේ වදාළ සේක, ඉදං වත්වා, මෙසේ වදාරා; සුගතො, සුගත නම් වූ; සත්ථා, ශාස්තෲන් වහන්සේ; අථාපරං, නැවත ද මත්තෙහි; එතදවොච, (එතං අවොච) මෙය වදාළ සේක.

8. මේ, මාගේ; මේත්තං, මෛත්රීය; විරූපක්ඛෙහි, විරූපාක්ෂ නම් සර්ප කුලයන් සමග ය; මේ, මාගේ; මේත්තං මෛත්රිය; එරාපථෙහි, ඒරාපථ නම් සර්ප රාජකුලයන් සමඟ ය; මේ මාගේ, මේත්තං, මෛත්රිය; ජබාහපුත්තෙහි, ජබාහපුත්ත නම් නාග කුලයන් සමඟ ය; මේ, මාගේ; මෙත්තං, මෛත්රීය; කණ්භාගොතමකෙහි ව, කණ්භාගොතමක නම් සර්ප කුලයන් සමඟ ය;

9. මෙ, මගේ; මෙත්තං, මෛත්ය; අපාදකෙහි, පා නැති දීර්ඝ ජාතීන් සමග ය; මෙ, මගේ; මෙත්තං, මෛත්ය; දීපාදකෙහි, (දෙපා ඇති මිනිස් ආදී) දීපාදකයන් සමඟ ය; මෙ, මගේ; මෙත්තං, මෛත්රීය; චතුප්පදෙහි, සිවුපා සතුන් සමඟ ය; මෙ, මගේ; මෙත්තං, මෛත්රිය; බහුප්පදෙහි, (පත්තෑ ආදී) බොහෝ පා ඇත්තවුන් සමඟ ය;

10. අපාදකො, අපාදක සත්වයෙක්; මං, මා; මා හිංසි, නහමක් පෙළාවා; (නො පෙළාවා) දිපාදකො, දීපාදක සත්වයෙක්; මං, මා; මාහිංසි, නහමක් පෙළාවා, චතුප්පදො, සිවුපා සත්වයෙක්; මං, මා; මාහිංසි, නහමක් පෙළාවා; බහුප්පදො, බොහෝ පා ඇති සත්වයෙක්; මං, මා; මාහිංසි, නොපෙළාවා;

11. සබ්බෙ සත්තා, සියලු සත්හු ද; සබ්බෙ පාණා, සියලු පාණිහුද; සබ්බෙ භුතා ච කෙවලා, හුදෙක් සියලු භූතයෝ ද; සබ්බෙ, හැමදෙත; භදුාති, යහපතක්ම; පස්සත්තු, දකිත්වා; කඤ්චි, කිසිවකුත් කරා; පාපං, දුකෙක්; මාගමා, නො පැමිණේවා!

12. බුද්ධො අප්පමාණො, බුද්ධ ගුණය අපමණය; ධම්මො අප්පමාණො, දහම් ගුණය අපමණ ය; සංකො අප්පමාණො, සංඝ ගුණය අපමණ ය; සිරිංසපානි, සිරිංසපයෝ හෙවත් දීර්ඝ ජාතීහු; පමාණවන්තානි, පුමාණවත් හ; (එනම්) අභි, සර්පයෝ ය; විච්ඡිකා, ගෝනුස්සෝ ය; සතපදී, සතපදීහු ය; (පත්තෑ ආදීහු) උණ්ණානාහි, මකුළුවෝ ය; සරබු, සිකනල්ලු ය; මූසිකා, මූසිකය හ; (යන මේ වශයෙනි) මේ රක්ඛා කතා, මා විසින් ආරකෂා කරන ලද්දාහ; පරිත්තා කතා, පිරිත් කරන ලද්දාහ; භූතානි, භූතයෝ; පටික්කමන්තු, පහවෙත්වා; සො අහං, ඒ මම; භගවතො, භාගාවතුන් වහන්සේට; නමෝ, නමස්කාර කරමි; සත්තන්තං සම්මා සම්බුද්ධානං, සත් බුදුවරයන්ට; නමෝ, නමස්කාර කරමි.

කඳ පිරිත යි.

168

මෙත්තානිසංස සුත්තං. – මෙත්තානිසංස සූතුය.

 මේ, මා විසින්; එවං, මේසේ; සුතං, අසන ලදී. භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; එකං සමයං, එක් සමයෙක; සාවත්ථීයං, සැවැත් නුවරැ; අනාථ පිණ්ඩිකස්ස, අනේපිඬු සිටුහු ගේ; ජෙතවනෙ, ජේතවන නම් වූ; ආරාමේ, ආරාමයෙහි; විහරති, වැඩ වසන සේක; තතු බො, එකල්හි වනාහි; භගවා, භාගාවත්හු; භික්බවො'ති, මහණෙනි කියා; භික්ඛු, භිකුෂූන්; ආමන්තෙසි, ඇමතුහ; තෙ භික්ඛු, ඒ භික්ෂූහු; භදන්තෙ ඉති, වහන්සැ'යි; භගවතො, භාගාවතුන් වහන්සේට; පච්චස්සොසුං, පිළිවදන් දුන්හ. භාගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; එතං අවොච, මෙය වදාළ සේක;

2. භික්බවේ, මහණෙති; ආසෙවිතාය, ආදරයෙන් සෙවුනා ලද; භාවිතාය, භාවිතා කරන ලද; බහුලීකතාය, බහුල වශයෙන් වඩනා ලද; යානීකතාය, යානාවක් මෙන් කරන ලද; වත්ථුකතාය, වස්තුවක් මෙන් කරන ලද; අනුට්ඨීතාය, එළඹ සිටියා වූ; පරිවිතාය, පුරුදු කරන ලද; සුසමාරද්ධාය, මොනවට පටන් ගත්තා ලද; මෙත්තාය චෙතොවිමුත්තියා, මෛතී චේතෝ විමුක්තිය ගේ; ඉමෙ එකාදසානිසංසා, මේ එකොළොස් අනුසස්හු; පාටි කංඛා'ති, කැමැති විය යුත්තාහ. කතමෙ එකාදස?, කවර එකොළොසෙක් ද යත්.-

 1. සුබංසුපති, සැපසේ නිද යි; 2. සුබං පටිබුජ්ඣති, සැපසේ පුබුදි යි; 3. පාපකං සුපිනං න පස්සති, නපුරු සීන නොදකි යි; 4. මනුස්සානං පියො හොති, මිනිසුන්ට ප්‍රිය වෙයි;
 5. අමනුස්සානං පියො හොති, නොමිනිසුන්ට ද ප්‍රිය වෙ යි; 6. දෙවතා රක්ඛන්ති, දෙවියෝ රකිති;
 7. අස්ස, මෛත් විහරණ ඇති පුද්ගලයා ගේ සිරුරෙහි; අග්ගි වා, ගිනි හෝ; විසං වා, විස හෝ; සංඪ දා සැත් හෝ; නඛමති, නොවදි යි; 8. තුවටං, වහා; චිත්තං, සිත; සමාධියති, සමාහිත වෙයි;
 9. මුඛවණ්ණො විප්පසීදති, මුහුණ පැහැපත් වෙයි; 10. අසම්මූල්හෝ, නො මුළාව; කාළංකරොති, කලුරිය කෙරෙයි; 11. උත්තරීං අප්පටි විජ්ඣන්තෝ, මතුයෙහි රහත් වීමට නො හැකි වී නම්; බුහ්මලොතුපගොහොති, බඹ ලොව උපදී.

2. භික්බවේ, මහණෙනි, ආසෙවිතාය, සෙවුනා ලද; භාවිතාය, භාවිතා කරන ලද; බහුලීකතාය, බොහෝ කරන ලද; යානිකතාය, යානාවක් මෙන් කරන ලද; වත්ථුකථාය, වස්තුවක් මෙන් කරන ලද; අනුට්ඨිතාය, එළඹසිටියා වූ; පරිචිතාය, පුරුදු කරන ලද්දා වූ; සුසමාරද්ධාය, මොනවට පටන් ගන්නා ලද්දා වූ; මෙත්තාය චෙතොවිමුත්තියා, මෛතී චෙතෝවිමුක්තිය පිළිබඳ; ඉමෙ එකාදසානිසංසා, මේ එකොළොස් අනුසස්හු; පාටිකං බා' ති, කැමතිවිය යුක්තාහ; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; ඉදං අවොච, මෙම සූතුය වදාළ සේක; අත්ත මනා, සතුටු සිත් ඇති; තෙ භික්බු, ඒ භික්ෂූහු; භගවතො, භාගාවත්හු ගේ; භාසිතං, භාෂිතයට; (දේශනාවට) අභිනන්දුංති සතුටු වූහ.

මෙත්ත සූතුය යි.

12. මිත්තානිසංසං. - මිත්තානිසංසය.

 යො, යම්පුද්ගලයෙක් තෙම; මිත්තානං, මිතුරන්ට; නදූභති, දෝහ නො කෙරේ ද; සො, හෙතෙම; සකාඝරා, ස්වකීය ගෙයින්; විප්පවුත්ථො, බැහැර තැනක ගියේ; පහූතභක්බො. බොහෝ කනු, බොනු ලැබෙයි; නං, ඒ මිතුරා ඇසුරු කොට; බහු, බොහෝ දෙනෙක්; උපජිවන්ති, ජීවත්වෙති. 2. යො. යමෙක්; මිත්තානං, මිතුරන් හට; න දූහති, දෝහ නො කෙරේ ද; සො, හෙතෙම; යංයංජනපදං යාතී, යම් යම් ජනපදයකට ගියේ ද; නිගමෙ, නියම් ගමකට; රාජධානියො, රාජධානියකට ගියේ ද; සබ්බත්ථ, ඒ හැම තන්හි ම; පූජිතොහොති, පුදනු ලැබෙයි.

3. යො. යමෙක්; මිත්තානං, මිතුරන් හට; න දූහති, දෝහ නොවේ ද; අස්ස, ඔහුට; චොරා, සොරු; න පසහන්ති, ළං නො වෙත්; බත්තියො, රජතෙම; න අතිමඤ්ඤෙති, අවමන් නො කෙරෙයි; සබ්බෙ අමිත්තෙ, හැම සතුරන්; තරති, දුරු කෙරෙයි.

4. යො. යමෙක්; මිත්තානං, මිතුරන් හට; න දූහති, දෝහ නො වේද; සො, හෙතෙම; අක්කුද්ධො, නොදැහැවියේ (කෝප නොවී); සඝරං, සියගෙට; එති, එයි; සභාය, සභාවෙහි; පටිනන්දිතො, සතුටු වූයේ; ඤාතීනං, ඤාතීන් හට; උත්තමො හොති, උතුම් වෙයි.

5. යො. යමෙක්; මිත්තාන, මිතුරත් හට; න දූහති, දෝහ නො වේද; සක්කත්වා, අනුන්ට සත්කාර කොට; සක්කතො හොති, සත්කාර ලබන්නෙක් වෙයි; සගාරවො, අනුන් කෙරෙහි ගෞරව සහිත වූයේ ; ගරු හොති, තෙමේ ද ගරු කටයුතු වෙයි; වණණ කිත්ති භතො හොති, වණිකීර්ති දෙක උසුලන්නේ ය;

6. යො. යමෙක්; මිත්තානං, මිතුරන් හට; න දූහති, දෝහ නොවේද; පූජකො, මිතුයන් පුදන තැනැත්තේ; පූජං ලහතෙ, තෙමේ ද පුද ලබයි; වන්දකො, බුද්ධාදි කලණ මිතුරන් වැන්දේ; පටිවන්දනං, තෙමේ ද පෙරළා වැඳුම් ලබයි; යසො, යසසට ද; කිත්තිං ච, කීර්තියට ද; පප්පොති, පැමිණෙයි.

7. යො, යමෙක්; මිත්තානං, මිතුරන් හට; න දූහති, දෝහි නොවේ ද; (හෙතෙම) අග්ගි යථා, දිලිසෙන ගිනි සෙයින්; පජ්ජලති, ඉසුරෙන් දිලිසෙයි; දෙවතාව, දෙවියකු මෙන්; විරොචති, බබලයි; සිරියා, ශීය විසින්; අජහිතො, හොති; අත් නොහරන ලද්දේ වෙයි.

8. යො, යමෙක්; මිත්තානං, මිතුරන් හට; න දූහති, දෝහ නොවේද; ගාවො, ගෙරිහූ; තස්ස, ඕහට; පජායන්ති, පලදෙති; බෙත්තෙ, ඤෛතුයෙහි; චුත්තං, වපුළතාක්; විරූහති, පැල හටගනී; පුත්තානං ඵලමස්නාති, දරු සැප වළඳයි.

9. යො, යමෙක්; මිත්තානං, මිතුරන් හට; න දූහති, දෝහ නො කෙරේද; (හෙතෙම) දරිතො, දැදුරෙන් හෝ; පබ්බතො වා, පව්තයෙන් හෝ; රුක්ඛාතො, රුකින් හෝ; පතිතො, වැටුණා වූ; චූතො, යමකින් ගිලිහුණා වූ; නරො, සත්වතෙම; පතිට්ඨං ලභති, පිහිට ලබයි.

10. යො, යමෙක්; මිත්තානං, මිතුරත් හට; න දූහති, දෝහ නො වේද; (හෙතෙම) විරුළ්හමූල සන්තානාං, වැඩුණු මුල් හා නුග අරඑ ඇති; නිගොධං, නුගරුකක්; මාලුතො ඉව, (සොලවා එලන්ට තො හැකි) සුළඟ සෙයින්; අමිත්තා, සතුරෝ; නපාසහන්ති; ඔහු මැඩපවත්වන්නට තො හැකි වෙත්.

මිත්තානිසංසය යි.

170

13. මොරපරිත්තං. – මෝර පිරිත.

 චක්බුමා, ඇස් ඇති; එකරාජා, ඒකරාජ වූ; හරිස්සවණ්ණො, රන්වන් වූ; පඨවිප්පභාසො, පොළොව බබුඑවන්නා වූ; අයං, මේ හිරු තෙම; උදෙති, නැගෙයි; තං, එහෙයින්; හරිස්සවණ්ණං, රන්වන් වූ; පඨවිප්ප භාසං, පොළොව බබුඑවන; තං, තා; නමස්සා මි, වඳිමි; තයා, තා විසින්; අජ්ජ, අද; ගුත්තා, රක්නා ලද; අපි දිවසං, මේ දවස; විහරෙමු, (සුවසේ) වසමු.

2. යෙ බුහ්මණා, යම් ක්ෂීණාශුව බාහ්මණ කෙනෙක්; සබබ ධම්මේ, සියඑ ඤෙය ධම්යන් දැන; වෙදගු සමාක්සම්බෝධියට පැමිණියෝ ද; තෙ, ඔවුන්ට; මේ, මාගේ; නමො, නමස්කාරය වේවා; තෙ, ඒ භාගාවත්හුදු; මං, මා; පාලයන්තු, රකිත්වා; බුද්ධානං, පෙර බුදුවරුනට; නමත්ථු, නමස්කාරය වේවා; බොධියා, (සතර මග සතර ඵලයයි කියන ලද) බොධියට; නමත්ථු, නමස්කාර වේවා; විමුත්තානං, කෙලෙසුන් කෙරෙන් මිදුනා වූ ඒ බුදුවරයන්ට; නමො අත්ථූ, නමස්කාර වේවා; විමුක්තියා, (තදංගවිමුක්ති ආදී) පඤ්ච විමුක්තියට; නමො, නමස්කාර වේවා; සො මොරො, ඒ මයුර තෙම; ඉමං පරිත්තං කත්වා, මේ පිරිත (ආරක්ෂා) කොටගෙන; එසනා, අහර සෙවීමෙහි; චරති, හැසිරෙයි.

3. වක්බුමා, ඇස් ඇති; එකරාජා, ඒක රාජ වූ; හරිස්සණ්ණො, රන්වන් වූ; පඨවිප්පභාසො, පොළොව බබුළුවන්නා වූ; අයං, මේ හිරු තෙම; අපෙති, පහවෙයි; තං, එහෙයින්; හරිස්සවණ්ණං, රන්වන් වූ; පඨවිප්පභාසං, පොළොව බබුළුවන; තං, තා; නමස්සාමි, වඳිමි; තයා, තා විසින්; අජ්ජ, අද; ගුත්තා, රක්නා ලද, අපි; රත්තිං, රැයෙහි; විහරෙමු. (සුවසේ) වසමු.

යෙ බුාත්මණා, යම් ක්ෂීණා ශුව බුමුණු කෙතෙක්; සබ්බ ධම්මෙ, සියලු ධම්යත් දැන; වෙදගු සමාක් සම්බෝධීයට පැමිණියෝ ද; තෙ, ඔවුනට; මෙ, මාගේ, නමෝ, නමස්කාරය වේවා; තෙ ච, ඒ භාගාවත්හු ද; මං, මා; පාලයන්තු, රක්ෂා කෙරෙත්වා;

බුද්ධානං, අතීත බුදුවරුනට; නමො අත්ථු, නමස්කාර වේවා; නමත්ථු බොධියා, ඔවුන්ගේ බෝධියට ද නමස්කාර වේවා; විමුත්තානං, කෙලෙසුන් කෙරෙන් මිදුනා වූ ඒ බුදුවරුනට; නමො අත්ථු, නමස්කාර වේවා;

සො මොරො, ඒ මයුරතෙම; පරිත්තං කත්වා, පිරිත් ආරක්ෂා කොට ගෙන; වාසං අකප්පයි, වාසය කෙළේ යි.

මෝර පිරිත යි.

14. චන්දපරිත්තං. - චන්ද පිරිත.

 මේ, මා විසින්; එවං සුතං, මෙසේ අසන ලදී, එකං සමයං, එක් සමයෙක; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; සාවත්රීයං, සැවැත්නුවර සමීපයෙහි; ජේතවනෙ, ජෙතවන නම් වූ; අනාථ පිණ්ඩිකස්ස, අනේ පිඬු සිටුහු ගේ; ආරාමෙ, ආරාමයෙහි; විහරති, වැඩ වසන සේක.

තෙන බො පන සමයෙන, එ සමයෙහි වනාහි; චන්දිමා දෙවපුත්තො, සඳ දෙව්පුත් තෙමේ; රාහුනා අසුරින්දෙන, රාහු අසුරේන්දුයා විසින්; ගහිතො හොති, ගන්නා ලද්දේ වෙයි; අථ බො, ඉක්බිති; චන්දිමා දෙවපුත්තො, සඳ දෙව්පුත් තෙමේ; තායං වේලායං, එ වේලෙහි; භගවන්තං, බුදුරදුන්; අනුස්සරමානො, සිහි කරමින්; ඉමං ගාථං, මේ ගාථාව; අභාසි, කීය. 2. බුද්ධවීර, බුද්ධවීරයන් වහන්ස; (ඔබ වහන්සේ) සබ්බධි, සියලු කල්හි; විප්පමුත්තොසි, කෙලෙසුන් කෙරෙන් විශේෂයෙන් මිදුණු සේක. (එසේ වූ) තෙ, නුඹ වහන්සේට; නමො අත්ථු, නමස්කාර වේවා; සම්බාධ පටිපන්නො අස්මි, (මම) සම්බාධයකට පැමිණියෙමි; තස්ස මෙ, ඒ මට; සරණං භව, පිළිසරණ වුව මැනව.

 අථ බො, එකල්හි; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; චන්දිමං දෙවපුත්තං, සඳ දෙව් පුතුන්; ආරබ්හ, අරභයා; රාහුං අසුරින්දං, රාහු අසුරිඳු හට; ගාථාය, ගයකින්; අජ්ඣහාසි, මෙසේ වදාළ සේක:

4. රාහු, රාහු අසුරේන්දය; චන්දිමා, සඳදෙව් පුත් තෙමේ; අරහන්තං, අර්හත් වූ; තථාගතං, තථාගතයන් වහන්සේ; සරණගතො, සරණ ගියේ ය; බුද්ධා, බුදුවරයෝ; ලොකානුකම්පකා, ලොවට අනුකම්පා කරන්නෝ ය. (එහෙයින්) චන්දං පමුඤ්චස්සු, සඳු අතහැරව යි වදාළ සේක;

5. අථ බො, ඉක්බිති; රාහු අසුරින්දො, රාහු අසුරේන්දු තෙම; චන්දි මං දෙවපුත්තං, සඳු දෙව්පුතු; මුඤචිත්වා, හැර; තරමාණ රූපො, වෙළෙවි වූයේ; වෙපචිත්ති අසුරේන්දො, වේපචිත්ති අසුරේන්දුයා; යෙන, යම් තැනක් හි ද; තෙන, එතැන්හි; උපසංකමි, එළඹියේ ය; උපසංකමිත්වා, එළඹ; සංවිග්ගො, සංවේග ඇත්තේ; ලොමහට්ඨජාතො, ලොමුදැහැගත් සිරුරු ඇත්තේ; එකමන්තං, එකත් පසෙක; අට්ඨාසි, සිටියේ ය; එකමන්තං ඨීතං බො රාහුං අසුරින්දං, එකත් පස්ව සිටියා වූ රාහු අසුරිඳු හට; වෙපචිත්ති අසුරින්දො, වේපචිත්ති නම් අසුරේන්දු තෙම; ගාථාය, ගාථාවකින්; අජ්කධහාසි, මෙසේ කීයේ ය;

6. රාහු, රාහු අසුරේන්දුය; සන්තරමානොව, වෙලෙව් වූවකු මෙන්; චඤං, සඳු; කින්නු පමුඤ්චසි, කුමක් පිණිස අත්හැරියෙහි ද?; සංවිග්ගරූපො, ආගමම, කැළඹුණු සිත් ඇත්තෙක් වැ අවුත්; හීතොව, බියවූවකු මෙන්; කින්නු තිට්ඨසී'ති, කුමක් හෙයින් සිටිනෙහි ද? යනුයි.

7. බුද්ධගාථාහි, බුදුන් විසින් (සඳු හරුව යි) ගාථා දෙකකින්; ගීතොම්හි, ගයන ලද්දක් ඇසුවෙමි; චෙ, ඉදින්; චන්දිමං, සඳු; නොමුඤ්චෙයා, නො හැරියේ නම්; මෙ මුද්ධා, මගේ හිස; සත්තධා, සත්කඩක් ව; ඵලෙ, පැළෙයි; ජීවන්තො, ජීවත්වන්නේ ද; සුඛං න ලභෙ, සැපයක් නො ලබයි.

චන්ද පිරිත යි.

15. සූරියපරිත්තං. – සූරිය පිරිත.

1. මෙ, මා විසින්; එවං, මෙසේ; සුතං, අසන ලදී, එකං සමයං, එක් සමයෙක; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; සාවත්රීයං, සැවැත්නුවර; ජේතවනෙ, ජෙතවනයෙහි වූ; අනාථ පිණ්ඩිකස්ස, අනේ පිඬු සිටුහු ගේ; ආරාමෙ, ආරාමයෙහි; විහරති, වැඩ වසන සේක.

තෙන බො පන සමයෙන, එ සමයෙහි වනාහි; සුරියො දෙවපුත්තො, හිරු දෙව්පුත් තෙමේ; රාහුතා අසුරිනෙදන, රාහු අසුරිඳු විසින්; ගහිතො හොකි, ගන්නා ලද්දේ වෙයි; අථ බො, ඉක්බිති; සුරියො දෙව පුත්තො, හිරු දෙව්පුත් තෙමේ; භගවන්තං, බුදුන්; අනුස්සරමානො, සිහි කරමින්; තායං වේලායං, එ වේලෙහි; ඉමං ගාථං, මේ ගාථාව; අහාසි, කීයේ ය;

172

 බුද්ධවීර, බුද්ධ වීරයාණෙනි; තෙ, නුඹවහන්සේට; නමො අත්ථු, නමස්කාර වේවා; සබ්බධි, හැම කල්හි ම; විප්පමුත්තො අසි, කෙලෙසුන් ගෙන් වෙසෙසින් මිදුණු සේක; සම්බාධපටිපන්නොස්මි, සම්බාධයකට පැමිණියෙමි; තස්ස මෙ, එසේ වූ මට; සරණං භව ඉති, පිළිසරණ වනු මැනව.

 අථ බො, ඉක්බිති; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; සුරියං දෙවපුත්තං ආරබ්භ, හිරු දෙව්පුත් අරභයා; රාහුං අසුරින්දං, රාහු අසුරිඳු හට; ගාථාහි, ගාථාවලින්; අප්ඣහාසි, මෙසේ වදාළ සේක:

4. රාහු, රාහු අසුරේන්දය; සුරියො, හිරුදෙව්පුත් තෙමේ; අරහන්තං තථාගතං, නිකෙලෙස් වූ තථාගතයන් වහන්සේ; සරණං ගතො, සරණ ගියේ ය; බුද්ධා, බුදුවරු; ලොකානුකම්පකා, ලොවට අනුකම්පා කෙරෙති; (එහෙයින්) සුරියං, හිරු; පමුඤ්චස්සු මුදව;

5. යො, යම් සූර්යයෙක්; අන්ධකාරෙ තමසි, ගන අඳුරු දුරහැර; පහංකරො, පහන් කෙරේ ද; වෙරොචනො මණ්ඩලී, බබලන මඬුලු ඇත්තේ ද; උග්ගතෙජො, මහතෙද ඇත්තේ ද; රාහු, එම්බල රාහු; අන්තලික්ඛෙ, අහසෙහි; චරං, හැසිරෙන හිරු; මා ගිලි, නො ගිලව; රාහු, එම්බල රාහු; මම පජං, මගේ පූතු වූ; සූරියං, හිරු; පමුඤ්ච ඉති, මුදවයි වදාළ සේක.

6. අථබො, ඉක්බිති; රාහු අසුරින්දො, රාහු අසුරිඳු තෙම; සූරියං දෙව පුත්තං හිරුදෙව් පුතුන්; මුඤ්චිත්වා, අත්හැර; තරමාණ රුපො, වෙලෙව් වූයේ; වෙපචිත්ති අසුරින්දො, වේපචිත්ති අසුරිඳු තෙම; යෙන, යම් තැනෙක ද; තෙන, එතැනට; උපසංකමි, එළඹියේ ය; උපසංකමිත්වා, එළඹ; සංවිග්ගො, කළකිරුණු සිත් ඇත්තේ; ලොමහට්ඨජාතො, ලොමුදැහැගන්නා ලද්දේ; එකමන්තං, එකත් පසෙක; අට්ඨාසි, සිටියේ ය; එකමන්තං ඨිතං බො, එකත් පස්ව හුන්නාවූ ද; රාහුං අසුරින්දං, රාහු අසුරිඳු හට; වෙපචිත්ති අසුරින්දො, වේපචිත්ති අසුරිඳු තෙම; ගාථාය, ගාථාවකින්; අජ්ඣහාසි, මෙසේ කීය:

7. රාහු, එම්බල රාහු; කින්නු, කිම; සන්තරමානොව, වෙලෙවි වූයේ; සූරියං, හිරු; පමුඤ්චසි, මුදාහැරීයෙහි; සංවිග්ගරූපො, කළකිරුණු ස්වභාව ඇත්තේ; ආගම්ම, අවුත්; භීතොව, බියවූයේ ම; කින්නු තිට්ඨසි ඉති, කුමක් පිණිස සිටින්නෙහි ද?;

8. බුද්ධගාථාභි ගීතොම්හි, බුදුරදුන් දේශිත ගාථා දෙකක් අසන ලද්දෙමි; නො වෙ මුඤ්චෙයා සූරියං ඉති, ඉදින් හිරු අත් නො හළෙම් නම්; මෙ මුද්ධා, මගේ හිස; සත්ත ධා, සත්පරිද්දකින්; එලෙ, පැලෙයි; ජීවන්තො, ජීවත් වන්නේ ද; සුඛං, සැපයක්; න ලභෙ, නො ලබමි;

සූරිය පිරිත යි.

16. ධජග්ග සුත්තං. 🗕 ධජග්ග සූතුය.

 මේ, මා විසින්; එවං, මෙසේ; සුතං, අසන ලදී. එකං සමයං, එක් සමයෙක; හගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; සාවත්රීයං, සැවැත්නුවර; ජෙතවනෙ, ජෙතවනයෙහි වූ; අනාථ පිණ්ඩිකස්ස, අනේ පිඬු සිටුහු ගේ; ආරාමේ, ආරාමයෙහි; විහරති, වැඩ වසන සේක; තතු බො, එකල්හි වනාහි; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; භිකඛවො ඉති, මහණෛනි යි; භික්ඛු, භිකුෂූන්; ආමන්තෙසි, ඇමතු සේක; තෙ භික්ඛු, ඒ භික්ෂූහු; භදන්තෙ ඉති, ස්වාමීනි'යි; භගවතො, භාගාවතුන් වහන්සේට; පච්චස්සොසුං, පිළිවදන් දුන්හ; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; එතදවොච, මේ කරුණ වදාළ සේක: 2. භික්බවෙ, මහණෙනි; භුතපුබ්බං, පෙර වූ දෙයක් කියමි; දෙවාසුරසංගාමො, දෙවියන් හා අසුරයන් අතර සංග්‍රාමයක්; සමූපබ්බුළ්හො අහොසි, එළඹුනේ විය; භික්බවෙ, මහණෙනි, අථ බො, ඉක්බිති; සක්කො දෙවානමින්දො, සක්දෙව් රජතෙම; තාවතිංසෙ දෙවෙ, තව්තිසා වැසි දෙවියන්; ආමන්තෙසි, ඇමතී ය;

මාරිසා, නිදුකාණෙනි; සංගාමගතානං, යුද්ධයට ගිය; දෙවානං, දෙවියන්ට; භයං වා, බියෙක් හෝ; ජම්භිතත්තං වා, තැතිගැන්මෙක් හෝ; ලොමහංසො වා, ලොමුදැහැගැන්මෙක් හෝ; සචෙ උජ්පජ්ජෙයා, ඉදින් උපන්නේ නම්; තස්මිං සමයෙ, එ සමයෙහි; මම එව, මගේ ම; ධජග්ගං, ධ්වජාගුය; උල්ලොකෙයාාථ, බලව්; මමංහි, මගේ වනාහි; ධජග්ගං, ධ්වජාගුය; උල්ලොකයතං, බලන්නා වූ; වො, තොපට; යං භයං වා, යම් බියෙක් හෝ; ජම්භිතත්තං වා, තැතිගැන්මෙක් හෝ; ලොමහංසො වා, ලොමුදැහැගැන්මෙක් හෝ; භවිස්සති, වේ ද; සො, හේ; පහීයිස්සති, දුරු වෙයි;

3. මෙ ධජග්ගං, මාගේ ධ්වජාගුය; තො චෙ උල්ලොකෙයාාථ, ඉදිත් තොබලා නම්; අථ, ඉක්බිති; පජාපතිස්ස දෙවරාජස්ස, ප්‍රජාපති දෙව්රජහු ගේ; ධජග්ගං, ධ්වජාගුය; උල්ලොකෙයාාථ, බලව්; පජා පතිස්සහි දෙවරාජස්ස, ප්‍රජාපති නම් දෙව්රජහු ගේ; ධජග්ගං, ධ්වජාගුය; උල්ලොකයතං, බලත්තා වූ; වො, තොපට; භයං වා, යම් බියෙක් හෝ; ජම්භිතත්තං වා, තැති ගැන්මෙක් හෝ; ලොමහංසො වා, ලොමුදැහැගැන්මෙක් හෝ; භවිස්සති, වේ ද; සො, හෝ; පහීයිස්සති, දුරුවෙයි.

4. පජාපතිස්ස දෙවරාජස්ස, ප්‍රජාපතී දෙව් රජහු ගේ; ධජග්ගං, ධ්වජාග්‍රය; තො චේ උල්ලොකෙයාාථ, ඉදිත් තොබලව් තම්; අථ, ඉකිබිති; වරුණස්ස දෙවරාජස්ස, වරුණ දෙව්රජහූ ගේ; ධජග්ගං, ධ්වජාග්‍රය, උල්ලොකෙයාාථ, බලව්; වරුණස්සහි දෙවරාජස්ස, වරුණ තම් දෙව් රජහු ගේ; ධජග්ගං, ධ්වජාග්‍රය; උල්ලොකයතං, බලන්නා වූ; චෝ, තොපට; යං භයං වා, යම් බියෙක් හෝ; ජම්භිතත්තං වා, තැතිගැන්මෙක් හෝ; ලොමහංසෝ වා, ලොමුදැහැගැන්මෙක් හෝ; භවිස්සති, වෙයි ද; සෝ, හේ; පහීයිස්සති, පහවෙයි.

5. වරුණස්ස දේවරාජස්ස, වරුණ දෙව් රජහු ගේ; ධජග්ගං, ධ්වජාගුය; තො චෙ උල්ලොකෙයාාථ, ඉදින් තො බලව් නම්; අථ, නැවත; ඊසානස්ස දෙවරාජස්ස, ඊසාන දෙව්රජහු ගේ; ධජග්ගං, ධ්වජාගුය; උල්ලොකෙයාාථ, බලව්; ඊසානස්සහි දෙවරාජස්ස, ඊසාන නම් දෙව්රජහු ගේ; ධජග්ගං, ධ්වජාගුය; උල්ලොකයතං, බලන්නා වූ; වො, තොපට; යං භයං වා, යම් බියෙක් හෝ; ජම්හිතත්තං වා, තැති ගැන්මෙක් හෝ; ලොමහංසො වා, ලොමුදැහැගැන්මෙක් හෝ; හවිස්සති, වේද; සො, හේ, පහීයිස්සති, පහවෙයි.

6. භික්බවේ, මහණෙනි, සක්කස්ස වා, දෙවානමින්දස්ස, සක්දෙව් රජුහු ගේ හෝ; තං බො පත ධජග්ගං, ඒ ධ්වජාගුය; උල්ලෙකයතං, බලන්නහුට; පජාපතිස්සවා දෙවරාජස්ස, ප්රාපති දෙව්රජු ගේ හෝ; ධ්ජග්ගං, ධ්වජාගුය; උල්ලෙකයතං, බලන්නහුට; ඊසානස්ස වා දෙවරාජස්ස, ඊසාන නම් දෙව්රජහු ගේ හෝ; ධජග්ගං, ධ්වජාගුය; උල්ලෙකයතං, බලන්නහුට; යං භයං වා, යම්, බියෙක් හෝ; ජම්භිතත්තං වා, තැති ගැනීමක් හෝ; ලොමහංසො වා, ලොමුදැහැගැනීමක් හෝ; භවිස්ති, වේ ද; සො, හේ; පහීයෙථාපි, දුරු වන්නේ හෝ වේද ?; නො පි පහියෙථ, දුරු නො වන්නේ හෝ වෙයි; තංකිස්සහෙතු? එයට හේතු කවරේ ද යත්?;

7. භික්ඛවෙ, මහණෙනි, සක්කොහි දෙවානමින්දො, සක්දෙව් රජතෙම වනාහි; අවිතරාගො, දුරු නො කළ රාග ඇත්තේ ය; අවිතදොසො, දුරු නොකළ ද්වේෂ ඇත්තේ ය; අවිතමොහො. දුරු නො කළ මෝහ ඇත්තේ ය; භීරු, බියවන සුලු ය; ජම්භි, තැති ගන්නා සුලුය; උතුාසි, අතිශයින් ම බියවන සුලුය; පලායි ඉති, පලා යන සුලුය;

8. භික්බවේ, මහණෙති; අහඤ්ච බො, මම ද; තුම්හාකං, තුඹලාට; එවං වදාමි, මෙසේ කියමි; භික්බවේ, මහණෙති; සවේ, ඉදිත්; අරඤ්ඤගතානං වා, වනයට ගියා වූ හෝ; රුක්බමූලගතානං වා, රුක්මුලට ගියා වූ හෝ; සුඤ්ඤාගාරගතානං වා, ගෙවලින් හිස් තැනකට ගියා වූ හෝ; තුම්හාකං, නුඹලාට; භයං වා, බියෙක් හෝ; ජම්හිතත්තං වා, තැති ගැන්මෙක් හෝ; ලොමහංසො වා, ලොමුදැහැගැන්මෙක් හෝ; උප්පජ්ජෙයා, උපදනේ වී නම්; තස්මිං සමයෙ, ඒ සමයෙහි; මං එව, මා ම; අනුස්සරෙයාහර, සිහි කරව; (කෙසේ ද?)

9. සො භගවා, ඒ භාගාවතුන් වහන්සේ; ඉතිපි, මේ කරුණෙනුදු; අරහං, අර්හත් ය; සම්මා සම්බුද්ධො, සමාක් සම්බුද්ධ ය; විජ්ජා චරණ සම්පන්නො, විදාාචරණ ධම්යන් ගෙන් යුක්ත ය; සුගතො, සුගත ය; ලොකවිදු, ලෝකවිදු ය; අනුත්තරො, අනුත්තර ය; පුරිස දම්ම සාරථී, පුරිස දම්ම සාරථී ය; සතුථා දෙවාමනුස්සානං, දෙව් මිනිසුනට අනුශාසක ය; බුද්ධො, බුද්ධ ය; භගවා ඉති, භාගාවත් ය (කියායි)

10. භික්ඛවෙ, මහණෙනි, මමංහි අනුස්සරතං, මා සිහි කරන්නා වූ; වො, තොපට; යං භයං වා, යම් බියෙක් හෝ; ජම්හිතත්තං වා, තැති ගැන්මෙක් හෝ; ලොමහංසො වා, ලොමුදැහැගැන්මෙක් හෝ; භවිස්සති, වේ ද; සො, හේ; පහීයිස්සති, දුරුවේ;

11. නො වෙ මං අනුස්සරෙයාාථ, ඉදින් මා සිහි නො කරව් නම්; අථ, ඉක්බිති; ධම්මං, ධම්ය; අනුස්සරෙයාාථ, සිහි කරව්;

12. භගවතා, බුදුරදුන් විසින්; ස්වාක්ඛාතො, මොනවට දෙසන ලද; ධම්මො, ධම්ය තෙම; සන්දිට්ඨිකො, සාන්දෘෂ්ටික ය; අකාලිකො, කල් නො යවා විපාක දෙන්නේ ය; එහිපස්සිකො, එව බලව යන විදියට සුදුසු ය; ඔපනයිකො, එළඹීමට සුදුසු ය; පච්චත්තං, තම තමන් කෙරෙහි ලා; විඤ්ඤූහි, නුවණැත්තත් විසින්; වෙදිතබ්බො 'ඉති, දතයුත්තේ ය; (යනුයි) භික්ඛවෙ, මහණෙනි; ධම්මංහි අනුස්සරතං, ධම්ය සිහි කරත්තා වූ; වො, තොපට; යං භයං වා, යම් බියෙක් හෝ; ජම්භිතත්තං වා, තැති ගැන්මෙක් හෝ; ලොමහංසො වා, ලොමු දැහැගැනීමෙක් හෝ; භවිස්සති, වේ ද; සො, හේ; පහීයිස්සති, පහවෙයි.

13. නො වෙ ධම්මං අනුස්සරෙයාාථ, ඉදින් ධම්ය සිහි නො කරන්නහු නම්; අථ, ඉක්බිති; සංඝං, සඟුන්; අනුස්සරෙයාාථ, සිහි කරව්; (කෙසේ ද?)

14. භගවතො සාවක සංඝෝ, භාගාවතුන් වහන්සේ ගේ ශුාවක සංඝ තෙමේ; සුපටිපන්නො, මනාව පිළිපන්නේ ය; භගවතො සාවක සංඝෝ උජුපටිපන්නො, භාගාවතුන් වහන්සේගේ ශුාවක සංඝ තෙමේ ඍජු වූ පිළිවෙතින් යුක්ත ය; භගවතෝ සාවක සංඝෝ ඤායපටිපන්නෝ, භාගාවතුන් වහන්සේගේ ශාවක සංඝ තෙමේ නිවන් සඳහා පිළිපන්නේ ය; භගවතෝ සාවක සංඝෝ සාමීච්පටිපත්තො, භාගාවතුත් වහත්සේගේ ශුාවක සංඝ තෙමේ තිශිකෂාවෙහි ගරු කිරීමට සුදුසු පිළිවෙත්හි පිළිපත්තේ ය. යදිදං, යම් මේ; චත්තාරි පුරුෂ යුගානි?, පුරුෂ යුගල වශයෙන් සතර කොටසක් වෙත් ද; අට්ඨපුරිස පුග්ගලා, පුරුෂ පුද්ගල වශයෙන් අට දෙනෙක් වෙත් ද?; භගවතො, භාගාවතුත් වහත්සේ ගේ; එස සාවක සංඝො, මේ ශුාවක සංඝ තෙමේ; ආහුනෙයොහා, දුරිනිදු ගෙන හැර දිය යුතු පුතායට සුදුසු ය; පාහුනෙයොහා, අමුතු පුතාපයන් පිළි ගැනීමට සුදුසු ය; දක්බිණෙයොහා, දක්ෂිණාවට සුදුසු ය; අඤ්ජලිකරණීයො, දොහොත් මුදුන් දී වැඳීමට සුදුසු ය; ලොකස්ස, සියලු ලෝකයාට; අනුත්තරං, උතුම් වූ; පුඤ්ඤක්බෙත්තං ඉති, පින් කෙතකැයි කියායි;

15. භික්ඛවෙ, මහණෙනි; සංඝංහි අනුස්සරතං, සංඝයා සිහි කරන; වො, තොපට; යං භයං වා, යම් බියෙක් හෝ; ජම්භිතත්තං වා, තැති ගැන්මෙක් හෝ; ලොමහංසො වා, ලොමු දැහැගැන්මෙක් හෝ; භවිස්සති, වන්නේ ද; සො, හේ; පහීයිස්සති, දුරු වෙයි; තංකිස්ස හෙතු?, එයට කාරණා කිම යත්?

16. භික්ඛවේ, මහණෙනි; අරහං, අරහත් වූ; සම්මා සම්බුද්ධො, සමාක් සම්බුද්ධ වූ; තථාගතො, තථාගත තෙම; වීතරාගො, නසන ලද රාග ඇත්තේ ය; වීතදොසො, නසන ලද ද්වේෂ ඇත්තේ ය; වීතමොහො, නසන ලද මෝහ ඇත්තේ ය; අභීරු, බිය නොවන සුලුය; අච්ඡම්හි, තැති නො ගන්නා සුලුය; අනුතුාසි, තුාස නො වන සුලුය; අපලා යි ඉති, බියෙන් පලා නො යන්නේ ය;

17. භගවා, භාගාවත් තෙම; ඉදං අවොව, මේ ධජග්ග පරිත්තය වදාළේ ය; සුගතො, සුගත වූ; සාපා, ශාස්තෲන්වහන්සේ; ඉදතංවාවා, මේ වදාරා; අථ, නැවත; අපරං අනා හවූ; එතං, මේ කාරණය; අවොව, වදාළ සේක;

18. භික්ඛවෙ, මහණෙනි, අරඤ්ඤෙ, ආරණායෙහි හෝ; රුක්ඛමූලෙ වා, රුක් මුල්හි හෝ; සුඤ්ඤාගාරෙ වා, ජන ශුනා ස්ථානයක හෝ; සම්බුද්ධං, සම්බුදුන්; අනුස්සරෙථ, සිහි කරව්; තුම්හාකං, තොපට; භයං, බියෙක්; නොසියා, නො වන්නේ යි;

19. ලොකජෙට්ඨං, ලොවට ජොෂ්ඨ වූ; නරාසහං, නරෝත්තම වූ; බුදධං, බුදුරදුන්; නො වෙ සරෙයාාථ, ඉදින් සිහි නො කරව් නම්; අථ, ඉක්බිති; නියාාණිකං, නෛර්යානික වූ; සුදෙසිතං, මනාකොට දෙසන ලද; ධමමං, ධම්ය; සරෙයාාථ, සිහි කරව්;

20. නියාහණිකං, නෛර්යානික වූ; සුදෙසිතං, මොනවට දෙසන ලද; ධමමං, සද්ධම්ය; නො වෙ සරෙයාහාථ, ඉදින් සිහි නො කරව් ද; අථ, ඉක්බිති; පුඤ්ඤබෙත්තං, පින් කෙතක් වූ; අනුත්තරං, අනුත්තර වූ; සංඝං, සංඝයා; සරෙයාහාථ, සිහි කරව්;

21. භික්ඛවෙ, මහණෙනි; බුද්ධං, බුදුන් ද; ධමමං, ධම්ය ද; සංඝං ච, සංඝයා ද; එවං, මෙසේ; සරන්තානං, සිහි කරන්නවුනට; භයං වා, බියෙක් හෝ; ඡම්හිතත්තං වා, තැති ගැන්මෙක් හෝ; ලොමහංසො, ලොමු දැහැගැන්මෙක්; න හි එස්සති, නොවේ.

ධජග්ග පිරිත යි.

පළමුවන බණවර යි.

176

දුතියක භාණවාරං. 🗕 දෙවන බණවර.

මහාකස්සප තෙථර බොජ්ඣංග පරිතතං මහාකසසප තෙථර බොජ්ඣංග පිරිත.

 මේ, මා විසින්; එවං, මේසේ; සුතං, අසන ලදී. එකං සමයං, එක් සමයෙක; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; රාජගහෙ, රජගහ නුවර; කලන්දක නිවාපෙ, ලෙහෙනුන්ට දෙන ලද නිවාප ඇති හෙයින් කලන්දක නිවාප නම් වූ; වෙළුවනෙ, වේළුවන නම් වූ මහා විහාරයෙහි; විහරති, වැඩ වසන සේක; තෙන බො පන සමයෙන, එ සමයෙහි වනාහි; ආයස්මා මහාකස්සපො, ආයුෂ්මක් මහා කාශාප සථවිර තෙම; ආබාධිකො, පීඩිත වූයේ; දුක්ඛිතො, දුකට පත් වූයේ; බාළ්හගිලානො, දැඩි ගිලන්වූයේ; පිප්ඵලි ගුහායං, පිප්ඵලි ගුහාවෙහි; විහරති, වෙසෙයි.

2. අථ බො, ඉක්බිති; හගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; සායණ්හ සමයං, සවස් වේලෙහි; පතිසල්ලානා, ඵල සමවතින්; වුට්ඨිතො, නැගිටියේ; ආයස්මා මහාකසසාපො, ආයුෂ්මත් මහා කාශාප ස්ථවිරයන් වහන්සේ යෙන, යම් තැනක වෙසෙත් ද; තෙන, එතැනට; උපසංකමි, එළඹි සේක; උපසංකමිත්වා, එළඹ; පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ, පැණ වූ අස්නෙක; නිසීදි, වැඩහුන් සේක; නිසජ්ජ බො, වැඩහිඳ ම; හගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; ආයස්මන්තං මහා කස්සපං, ආයුෂ්මත් මහා කාශාපයන් වහන්සේ හට; එතං අවොච, මෙය වදාළ සේක;

3. කච්චි?, කිමෙක් ද?; කස්සප, කාශාප; තෙ, තොපට; බමනීයං, ඉවසිය හැකි ද?; කච්චි?, කිම?; යාපනීයං, යැපිය හැකිද ?; කච්චි?, කිම?; දුක්ඛා වේදනා, දුක්ඛ වේදනාවෝ; පටික්කමන්ති, පිරිහෙත් ද?; නො අභික්කමන්ති, කිම දියුණු නොවෙත් ද?; පටික්කමොසානං පඤ්ඤායති, පුතිකුමණාවසානය පෙනේ ද? (ඒ දුක්ඛ වේදනාවන් ගේ කෙළවරක් පැනේ ද?) නො අභික්කමොති, වැඩීමක් නොපෙනේ දැ'යි වදාළ සේක.

4. හත්තෙ, ස්වාමීන් වහන්ස; මෙ, මට; ත බමනීයං, ඉවසීමට තො හැකි ය; යාපතීයං, ඉරියව් පවත්වන්නට නො හැකි ය; බාළ්හා මෙ දුක්ඛා වෙදතා, මගේ දුක්ඛ වේදනාවෝ බලවත් හ; අභික්කමන්ති, දියුණු වෙත්; නො පටික්කමන්ති, පුතිකුමණය නොවෙත්; (අඩු නොවෙත්) අභික්කමොසානං, දුක්ඛ වේදනාවන් ගේ වැඩීම; පඤ්ඤායති, පෙනෙයි; නො පටික්කමොති, අඩුවක් තො පෙනෙයි.

5. කස්සප, කාශාපප; සත්තිමෙ බොජ්ඣංගා, මේ සප්ත බොජ්ඣංගයෝ; මයා, මා විසින්; සම්ම දක්බාතා, මොනවට පුකාශ කරන ලදහ; භාවිතා, භාවිතා කරන ලදහ; බහුලීකතා, නැවත නැවත පුරුදු කරන ලදහ; අභිඤ්ඤාය, සතාය පුතිවේධය පිණිස; සම්බොධාය, මනා අවබෝධය පිණිස; නිබ්බාණාය, නිවන් පිණිස; සංවත්තන්ති, පවතිත්; කතමෙ සත්ත?, කවර සප්ත බෝධාංගයෝ ද යත්?

6. කස්සප, කාශාාපය; සතිසම්බොජ්ඣංගො බො, සතිසම්බොධාංගය වනාහි; මයා, මා විසින්; සම්ම දක්ඛාතො, මොනවට කියන ලදි; භාවිතො, වඩනා ලදි; බහුලීකතො, බහුල වශයෙන් කරන ලදී; අභිඤ්ඤාය, සතාය පුතිවේධය පිණිස; සම්බොධාය, මනා අවබෝධය පිණිස; නිබ්බාණාය, නිවන් පිණිස; සංවත්තතී, පවතියි.

7. කස්සප, කාශාපය; ධම්ම විචය සම්බොජ්ඣංගො බො, ධම්ම විචය සම්බොධාංගය වනාහි; මයා, මා විසින්; සම්ම දක්ඛාතො; මොනවට කියන ලදි; භාවිතො, භාවිතා කරන ලදී; බහුලීකතො, බහුල වශයෙන් කරන ලදී; අභිඤ්ඤාය, සතා පුතිවේධය පිණිස; සම්බොධාය, මනා අවබෝධය පිණිස; නිබ්බාණාය, නිවන් පිණිස; සංවත්තති, පවතියි.

8. කස්සප, කාශාපය; විරිය සම්බොජ්ඣංගො බො, විරිය සම්බොධාංගය වනාහි; මයා, මා විසින්; සම්ම දක්ඛාතො; මොනවට කියන ලදි; භාවිතො, භාවිතය; බහුලීකතො, බහුලීකෘත ය; අභිඤ්ඤාය, සතා පුතිවේධය පිණිස; සම්බොධාය, මනා අවබෝධය පිණිස; නිබ්බාණාය, නිවත් පිණිස; සංවත්තති, පවතියි.

9. කස්සප, කාශාපය; පීති සම්බොජ්ඣංගො බො, පීති සම්බොධාංගය වනාහි; මයා, මා විසින්; සම්ම දක්ඛාතො; මොනවට කියන ලදී; භාවිතො, භාවිත ය; බහුලීකතො, බහුලීකෘත ය; අභිඤ්ඤාය, සතා පුතිවේධය පිණිස; සම්බොධාය, මනා අවබෝධය පිණිස; නිබ්බාණාය, නිවන් පිණිස; සංවත්තති, පවතියි.

10. කස්සප, කාශාාපය; පස්සද්ධි සම්බොජ්ඣංගො බො, පස්සද්ධි සම්බොධාංගය වනාහි; මයා, මා විසින්; සම්ම දක්ඛාතො; මොනවට කියන ලදී; භාවිතො, භාවිත ය; බහුලීකතො, බහුලීකෘත ය; අභිඤ්ඤාය, සතාා පුතිවේධය පිණිස; සම්බොධාය, මනා අවබෝධය පිණිස; නිබ්බාණාය, නිවන් පිණිස; සංවත්තති, පවතියි.

11. කස්සප, කාශාපය; සමාධි සම්බොජ්ඣංගො බො, සමාධි සම්බොධාංගය වනාහි; මයා, මා විසින්; සම්ම දක්ඛාතො; මොනවට කියන ලදි; භාවිතො, භාවිත ය; බහුලීකතො, බහුලීකෘත ය; අභිඤ්ඤාය, සතා පුතිවේධය පිණිස; සම්බොධාය, මනා අවබෝධය පිණිස; නිබ්බාණාය, නිවත් පිණිස; සංවත්තති, පවතියි.

12. කස්සප, කාශාාපය; උපෙක්ඛා සම්බොජ්ඣංගො බො, උපෙඤා සම්බොධාංගය වනාහි; මයා, මා විසින්; සම්ම දක්ඛාතො; මොනවට කියන ලදී; භාවිතො, භාවිත ය; බහුලීකතො, බහුලීකෘත ය; අභිඤ්ඤාය, සතාා පුතිවේධය පිණිස; සම්බොධාය, මනා අවබෝධය පිණිස; නිබ්බාණාය, නිවන් පිණිස; සංවත්තති, පවතියි.

13. කස්සප, කාශාපය; ඉමෙ බො සත්තබොජ්ඣංගා, මේ සප්ත බොධාංගයෝ වනාහි; මයා, මා විසින්; සම්ම දක්ඛාතා; මොනවට කියන ලදහ; භාවිතා, භාවිතය හ; බහුලීකතා, බහුලීකෘතය හ; අභිඤ්ඤාය, සතාා පුතිවේධය පිණිස; සම්බොධාය, ඔවුන්ගේ මනා අවබෝධය පිණිස; නිබ්බාණාය, නිවන් පිණිස; සංවත්තති, පවතිත්.

14. භගවා, භාගාවතුන් වහන්ස; බොජ්ඣංගා, බොධාංග ධර්මයෝ; තග්ඝ, මැනව; සුගත, සුගතයන් වහන්ස; බොජඣංගා, බොධාංගයෝ; තග්ඝ ඉති, මැනව'යි කසුප් තෙරහු දැන්වූහ.

15. භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ: ඉදමවොච, මේ ධර්මය වදාළ සේක; අත්තමනො, එයට සතුටු වූ; ආයස්මා මහා කස්සපො, ආයුෂ්මත් මහා කාශාප සථවිර තෙම; භගවතො, භාගාවතුන් වහන්සේ ගේ; භාසිතං, දේශනාවට; අභිනන්දි, කැමති විය; ආයස්මා මහා කස්සපො, ආයුෂ්මත් මහා කාශාප ස්ථවිර තෙම; තම්හා ආබාධා, ඒ ආබාධයෙන්: උට්ඨාහි ච, නැගී සිටියේ ම ය; ආයස්මතො මහා කස්සපස්ස, ආයුෂ්මත් මහා කාශාප ස්ථවිරයන් වහන්සේ ගේ; සො ආබාධො, ඒ ආබාධය; තථා, එසේ ම; පහීනො ව අහොසි ඉති, පහවී ගියේ ම ය.

මහා කස්සපතෙථර බොජඣංගය යි.

මහා මොග්ගල්ලාන තෙථර බොජ්ඣංගං මහා මොග්ගල්ලාන තෙථර බොජ්ඣංගය

1. මෙ, මා විසින්; එවං, මෙසේ; සුතං, අසන ලදී; එකං සමයං, එක් සමයෙක; භගවා භාගාවතුන් වහන්සේ; රාජගහෙ, රජගහ නුවරෙහි; කලන්දක නිවාපෙ, කලන්දක නිවාප නම් වූ; වෙඑවනෙ, වේඑවන නම් විහාරයෙහි; විහරති, වැඩ වසන සේක; තෙන බො පන සමයෙන, එ සමයෙහි වනාහි; ආයස්මා මහා මොග්ගල්ලානො, ආයුෂ්මත් මහා මෞද්ගලාායන ස්ථවිර තෙම; ආබාධිකො, ආබාධ ඇති වූයේ; දුක්බිතො, දුකින් පෙළුනේ; බාළ්හගිලානො, දැඩිසේ ගිලන් වූයේ; ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙ, ගිජුකුළු පව්වෙහි; විහරති, වාසය කෙරෙයි.

2. අථ බො, ඉක්බිති; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; සායණහ සමයං, සවස් කාලයෙහි; පතිසල්ලානා වුට්ඨිතො, ඵල සමවතින් නැගීසෙක්; ආයෂ්මා මහා මොග්ගල්ලානො, ආයුෂ්මත් මහා මෞද්ගලාායන ස්ථවිරයන් වහන්සේ; යෙන, යම් තැනෙක්හි ද; තෙන, එතැනට; උපසංකමි, එළඹි සේක; උපසංකමිත්වා, එළඹ; පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ, පැණ වූ අස්නෙහි; නිසීදි, වැඩහුන් සේක; නිසජ්ජ බො, එසේ වැඩහිඳ; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; ආයස්මන්තං මහා මොග්ගල්ලානං, ආයුෂ්මත් මහ මුගලන් තෙරුන් වහන්සේට; එතං අවොච, මෙය වදාළ සේක:

3. කච්චි?, කිම?; මොග්ගල්ලාන, මෞද්ගලායනය; තෙ බමනීයං, තට සැප ද?, කච්චි ?, කිම?; යාපනීයං, හොඳින් ඉරියව් පවත්තේ ද?; කච්චි?, කිම?; දුක්ඛා වෙදනා, දුංඛ වේදනාවෝ; පටික්කමන්ති, පිරිහෙත් ද?; නො අභික්කමන්ති, නො නගිත් ද?; පටික්කමොසානං, පුතිකුමණ මාර්ගය (බස්නා මග); පඤ්ඤායති, පෙනෙයි ද?; නො අභික්කමොති, නැගෙන මාර්ගය නො පෙනේ ද?;

4. හත්තෙ, ස්වාමීති; ත මෙ බමතීයං, මට ඉවසිය නො හැක්කේ ය; ත යාපතීයං, ඉරියව් පැවැත්විය නො හැක්කේ ය; මෙ, මගේ; බාළ්හාදුක්ඛා වෙදතා, බලවත් දුක් වේදතාවෝ; අභික්කමත්ති, වැඩෙත්; තො පටික්කමත්ති, තොබසිත්; අභික්කමොසානං පඤ්ඤායති, වැඩෙත මග පෙතෙයි; තො පටික්කමොති, බස්තා මග තො පෙනෙයි.

5. මොග්ගල්ලාන, මොග්ගල්ලානය; ඉමෙ සත්ත බොජ්ඣංගා, මේ සප්ත බෞධාංග ධර්මයෝ; මයා, මා විසින්; සම්ම දක්ඛාතා, මොනවට කියන ලදහ; භාවිතා, භාවිතයහ; බහුලීකතා, බහුල වශයෙන් කරන ලදහ; අභිඤ්ඤාය, සතාය පුතිවේධය පිණිස; සම්බොධාය, මනා අවබෝධය පිණිස; නිබ්බාණාය, නිවන් පිණිස; සංවත්තන්ති, පවතිත්; කතමෙ සත්ත?, ඒ සත කවරහු ද යත්?

6. මොග්ගල්ලාන, මෞද්ගලාායනය; සතිසම්බොජ්ඣංගො බො, සතිසම්බොධාංගය; මයා, මා විසින්; සම්ම දක්ඛාතො, මනාව කියන ලදී; භාවිතො, භාවිතය; බහුලීකතො, බහුලී කෘතය; අභිඤ්ඤාය, අභිඤාව පිණිස; සම්බොධාය, මනා අවබොධය පිණිස; නිබ්බාණාය, නිවන් පිණිස; සංවත්තතී, පවති යි.

7. මොග්ගල්ලාන, මෞද්ගලාායනය; ධම්ම විචය සම්බොජ්ඣංගො බො, ධම්ම විචය සම්බොධාාංගය වනාහි; මයා, මා විසින්; සම්මදක්ඛාතො; මනාව කියන ලදි; භාවිතො, භාවිතය; බහුලීකතො, බහුල වශයෙන් කරන ලදී; අභිඤ්ඤාය, සතාය පුතිවේධය පිණිස; සම්බොධාය, මනා අවබෝධය පිණිස; නිබ්බාණාය, නිවන් පිණිස; සංවත්තති, පවති යි. වොග්ගල්ලාන, මෞද්ගලාායනය; විරිය සම්බොජ්ඣංගෝ බො, විරිය සම්බොධාාංගය වනාහි; මයා, මා විසින්; සම්මදක්ඛාතො; මනාකොට කියන ලදි; භාවිතො, භාවිතා කරන ලදි; බහුලීකතො, බහුල වශයෙන් පුරුදු කරන ලදි; අභිඤ්ඤාය, සතාය පුතිවේධය පිණිස; සම්බොධාය, මනා අවබෝධය පිණිස; නිබ්බාණාය, නිවන් පිණිස; සංවත්තති, පවති යි.

9. මොග්ගල්ලාන, මෞද්ගලාසායනය; පීති සම්බොජ්ඣංගො බො, ප්රීති සම්බොධාසංගය වනාහි; මයා, මා විසින්; සම්මදක්ඛාතෝ; මනාකොට කියන ලදි; භාවිතෝ, භාවිතා කරන ලදි; බහුලීකතෝ, බහුල වශයෙන් පුරුදු කරන ලදි; අභිඤ්ඤාය, සතාසය ප්රතිවේධය පිණිස; සම්බොධාය, මනා අවබෝධය පිණිස; නිබ්බාණාය, නිවන් පිණිස; සංවත්තති, පවති යි.

10. මොග්ගල්ලාන, මෞද්ගලායායනය; පස්සද්ධි සම්බොජ්ඣංගො බො, පස්සද්ධි සම්බොධායාංගය වනාහි; මයා, මා විසින්; සම්මදක්ඛාතො; මනාකොට කියන ලදි; භාවිතො, භාවිතා කරන ලදි; බහුලීකතො, බහුල වශයෙන් පුරුදු කරන ලදි; අභිඤ්ඤාය, සතාය පුතිවේධය පිණිස; සම්බොධාය, මනා අවබෝධය පිණිස; නිබ්බාණාය, නිවන් පිණිස; සංවත්තති, පවති යි.

11. මොග්ගල්ලාන, මෞද්ගලාසායනය; සමාධි සම්බොජ්ඣංගෝ බො, සමාධි සම්බොධාසංගය වනාහි; මයා, මා විසින්; සම්මදක්ඛාතෝ; මොනවට කියන ලදි; භාවිතෝ, භාවිතා කරන ලදි; බහුලීකතෝ, බහුල වශයෙන් පුරුදු කරන ලදි; අභිඤ්ඤාය, සතාසය ප්රාවේධය පිණිස; සම්බොධාය, මනා අවබෝධය පිණිස; නිබ්බාණාය, නිවන් පිණිස; සංවත්තති, පවති යි.

12. මොග්ගල්ලාන, මෞද්ගලාායනය; උපෙක්ඛා සම්බොජ්ඣංගො බො, උපෙක්ඛා සම්බොජ්ඣංගය වනාහි; මයා, මා විසින්; සම්ම දක්ඛාතො; මොනවට කියන ලදි; භාවිතො, භාවිතා කරන ලදි; බහුලීකතො, බහුල වශයෙන් කරන ලදී; අභිඤ්ඤාය, සතාය පුතිවේධය පිණිස; සම්බොධාය, මනා අවබෝධය පිණිස; නිබ්බාණාය, නිවන් පිණිස; සංවත්තති, පවති යි.

13. මොග්ගල්ලාන, මෞද්ගලාායනය; ඉමෙ බො සත්තබොජ්ඣංගා, මේ සප්ත බොජ්ඣංගයෝ වනාහි; මයා, මා විසින්; සම්මදක්ඛාතො; මොනවට කියන ලදහ; භාවිතා, භාවිතා කරන ලදහ; බහුලීකතා, බහුල වශයෙන් කරන ලදහ; අභිඤ්ඤාය, සතාය පුතිවේධය පිණිස; සම්බොධාය, මනා අවබෝධය පිණිස; නිබ්බාණාය, නිවන් පිණිස; සංවත්තන්ති, පවතිත්.

14. භගවා, භාගාවතුන් වහන්ස; බොජ්ඣංගා, බොජ්ඣංග ධර්මයෝ; තග්ස, මැනව; සුගත, සුගතයන් වහන්ස; බොජ්ඣංගා, බොජ්ඣංග ධර්මයෝ; තග්ස ඉති, මැනව'යි මුගලන් තෙරහු දැක්වූහ.

15. භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; ඉදං අවොච, මෙය වදාළ සේක; අත්තමනො, සතුටු සිත් ඇති; ආයස්මා, ආයුෂ්මත් වූ; මහා මොග්ගල්ලානො, මහා මෞද්ගලාාන තෙමෙ; භගවතො, භාගාවතුන් වහන්සේ ගේ; භාසිතං, දේශනාවට; අභිනන්දි, කැමැති විය.

16. ආයස්මා මහා මොග්ගල්ලානො, ආයුෂ්මත් මහා මෞද්ගලාහන තෙමේ; තම්හා ආබාධා, ඒ ආබාධයෙන්; වුට්ඨාහි ච, නැගිටියේ ම ය; ආයස්මතො මහා මොග්ගල්ලානස්ස, ආයුෂ්මත් මහා මුගලන් ස්ථවිරයන් වහන්සේ ගේ; සො ආබොධො, ඒ ආබාධය; තථා, එසේ ම; පහීනො ව අහොසි ඉති, පහවී ගියේ ය.

මහා මොග්ගල්ලානතෙථර බොජ්ඣඞ්ග ය යි.

180

මහාචුන්දතෙථර බොජඣඞා පරිතතං මහාචුන්දතෙථර බොජඣග පිරිත.

 මේ, මා විසින්; එවං සුතං, මෙසේ අසන ලදී. එකං සමයං, එක් සමයෙක; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; රාජගහෙ, රජගහ නුවර; කලන්දක නිවාපෙ, කලන්දක නිවාප නම් වූ; වෙළුවනෙ, වෙළුවන මහා විහාරයෙහි; විහරති, වැඩ වසන සේක; තෙන බො පන සමයෙන, එසමයෙහි වනාහි; භගවා, භාගාවත් තෙම; ආබාධිකො, හටගත් ආබාධ ඇත්තේ; දුක්බිතො, දුක්බිත වූයේ; බාළ්හගිලානො හොති, දැඩි ගිලන් වූයේ වෙයි.

2. අථ බො, ඉක්බිති; ආයෂ්මා මහා චුන්දො, ආයුෂ්මත් මහා චුන්ද තෙම; සායණහ සමයං, සවස් කාලයෙහි; පතිසල්ලානා, ඵල සමවතින්; වුට්ඨිතො, නැගී සිටියේ; හගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; යෙන, යම් තැනෙක ද; තෙන, එතැනට: උපසංකම්, එළඹියේ ය; උපසංකමිත්වා, එළඹ; හගවන්තං, භාගාවතුන් වහන්සේට; අභිවාදෙත්වා, වැඳ; එකමන්තං, එකත්පසෙක; නිසීදි, හුන්නේ ය; එකමන්තං නිසින්නං බො, එකත් පසෙක හුන්නා වූ; ආයස්මන්තං මහා චුන්දං, ආයුෂ්මත් මහා චුන්ද ස්ථවීරයන් වහන්සේට; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; එතං අවොච, මෙය වදාළ සේක; චුන්ද, චුන්දය; බොජ්ඣංගා, බොජ්ඣංග ධර්මයෝ; තං, තොපට; පටිහන්තු, වැටහෙත්වා.

3. භන්තෙ, වහන්ස; ඉමෙ සත්ත බොජ්ඣංගා, මේ සප්ත බොජ්ඣංගයෝ; භගවතා, භාගාවතුන් වහන්සේ විසින්; සම්මදක්ඛාතා, මනාකොට කියන ලද්දා හ; භාවිතා, භාවිතා කරන ලදහ; බහුලීකතා, බහුල වශයෙන් භාවිතා කරන ලදහ; අභිඤ්ඤාය, සතාය ප්‍රතිවේධය පිණිස; සම්බොධාය, මනා අවබෝධය පිණිස; නිබ්බාණාය, නිවන් පිණිස; සංවත්තන්ති, පවතිත්; කතමෙ සත්ත?, කවර සත් බොධාංගයෝ ද යත්?

4. භන්තෙ, වහන්ස; සතිසම්බොජ්ඣංගො බො, සතිසම්බොධාංගය වනාහි; භගවතා, භාගාවතුන් වහන්සේ විසින්; සම්මදක්ඛාතො, මනාකොට කියන ලදී; භාවිතො, භාවිතා කරන ලදී; බහුලීකතො, බහුලී කෘත ය; අභිඤ්ඤාය, සතාය පුතිවේධය පිණිස; සම්බොධාය, මනා අවබෝධය පිණිස: නිබ්බාණාය, නිවන් පිණිස; සංවත්තති, පවති යි.

5. හත්තෙ, වහත්ස; ධම්මවිචය සම්බොජ්ඣංගො බො, ධම්මවිචය සම්බොධාතිගය වනාහි; හගවතා, භාගාවතුත් වහත්සේ විසින්; සම්මදක්ඛාතො, මතාකොට කියන ලදි; භාවිතො, භාවිතා කරන ලදි; බහුලීකතො, බහුල වශයෙන් කරන ලදි; අභිඤ්ඤාය, සතාය පුතිවේධය පිණිස; සම්බොධාය, සම්බෝධිය පිණිස; නිබ්බාණාය, නිවත් පිණිස; සංවත්තති, පවති යි.

6. භන්තෙ, වහන්ස; විරිය සම්බොජ්ඣංගො බො, විරිය සම්බොධාඞ්ගය වනාහි; භගවතා, භාගාවතුන් වහන්සේ විසින්; සම්මදක්ඛාතො, මනාකොට කියන ලදි. භාවිතො, භාවිතා කරන ලදි; බහුලීකතො, බහුල වශයෙන් කරන ලදි; අභිඤ්ඤාය. සතාය පුතිවේධය පිණිස; සම්බෝධාය, සම්බෝධිය පිණිස; නිබ්බාණාය, නිවන් පිණිස; සංවත්තති, පවති යි.

7. භන්තෙ, වහන්ස; පීතිසම්බොජ්ඣංගො බො, පීති සම්බොධාඞ්ගය වනාහි; භගවතා, භාගාවතුන් වහන්සේ විසින්; සම්මදක්ඛාතො, මනාකොට කියන ලදි; භාවිතො, භාවිතා කරන ලදි; බහුලීකතො, බහුල වශයෙන් කරන ලදී; අභිඤ්ඤාය, සතාය පුතිවේධය පිණිස; සම්බෝධාය, සම්බෝධිය පිණිස; නිබ්බාණාය, නිවන් පිණිස; සංවත්තති, පවති යි. 8. භන්තෙ, වහන්ස; පස්සද්ධි සම්බොජ්ඣංගො බො, පස්සධි සම්බොජ්ඣංගය වනාහි; භගවතා, භාගාවතුන් වහන්සේ විසින්; සම්මදක්ඛාතො, මනාකොට කියන ලදී; භාවිතො, භාවිතා කරන ලදි; බහුලීකතො, බහුලී කෘත ය; අභිඤ්ඤාය, අභිඥව පිණිස; සම්බොධාය, සම්බෝධිය පිණිස; නිබ්බාණාය, නිවන් පිණිස; සංවත්තති, පවති යි.

9. භන්තෙ, වහන්ස; සමාධි සම්බෝජ්ඣංගෝ බො, සමාධි සම්බෝධාාඞ්ගය වනාහි; භගවතා, භාගාවතුන් වහන්සේ විසින්; සම්මදක්ඛාතො, මනාකොට කියන ලදි; භාවිතො, භාවිතා කරන ලදී; බහුලීකතො, බහුල වශයෙන් කරන ලදි; අභිඤ්ඤාය, අභිඥව පිණිස; සම්බෝධාය, සම්බෝධිය පිණිස; නිබ්බාණාය, නිවන් පිණිස; සංවත්තති, පවති යි.

10. භන්තෙ, වහන්ස; උපෙක්ඛා සම්බොජ්ඣංගො බො, උපෙක්ඛා සම්බොධාඞ්ගය වනාහි; භගවතා, භාගාවතුන් වහන්සේ විසින්; සම්මදක්ඛාතො, මනාකොට කියන ලදි; භාවිතො, භාවිතා කරන ලදී; බහුලීකතො, බහුලී කෘතය; අභිඤ්ඤාය, අභිඥව පිණිස; සම්බොධාය, සම්බෝධිය පිණිස; නිබ්බාණාය, නිවීන් පිණිස; සංවත්තති, පවති යි.

11. භත්තෙ, ස්වාමීන් වහන්ස; ඉමෙ බො සත්ත බොජ්ඣංගා, මේ සත්ත බොධාංගයෝ වනාහි; භගවතා, භාගාවතුන් වහන්සේ විසින්; සම්මදක්ඛාතා, මනාකොට කියන ලදහ; භාවිතා, භාවිතය හ; බහුලීකතා, බහුලී කෘතය හ; අභිඤ්ඤාය, අභිඥව පිණිස; සම්බොධාය, සම්බෝධිය පිණිස; නිබ්බාණාය, නිවන් පිණිස; සංවත්තන්ති, පවතිත්.

12. චුන්ද, චුන්දය; බොජ්ඣංගා, බොධාංග ධම්යෝ; තග්ඝ, මැනව; චුන්ද, චුන්දය; බොජ්ඣංගා, බොධාංග ධම්යෝ; තග්ඝ ඉති, මැනව යනුයි.

13. ආයස්මා මහා චුත්දො, ආයුෂ්මත් මහා චුන්ද සථවිර තෙම; ඉදං අවොච, මෙය වදාළේ ය. සත්ථා, ශාස්තෲන්වහන්සේ; සමනුඤ්ඤො අහොසි, මනාකොට අනුදැන වදාළ හ; භගවා, භාගාවතුන්වහන්සේ; තම්හා ආබාධා, ඒ ආබාධයෙන්; වුට්ඨාහී ච, නැගී සිටි සේක් ම ය; භගවතා, භාගාවතුන් වහන්සේ ගේ; සො ආබාධො, ඒ ආබාධය; තථා පහී නො ච අහොසි, එයින් ම පුහීන වී ගියේ ම ය.

මහා චුන්දතෙථර බොජ්ඣඞ්ග ය යි.

ගිරිමානන්ද සූතුකං. 🗕 ගිරිමානන්ද සූතුය.

 මේ, මා විසින්; එවං සුතං, මේසේ අසන ලදී. එකං සමයං, එක් සමයෙක; හගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; සාවත්රීයං, සැවත් නුවර; ජෙතවනෙ, ජේතවනයෙහි වූ; අනාථපිණ්ඩිකසය, අනේපිඬු මහ සිටුහු ගේ; ආරාමේ, ආරාමයෙහි; විහරති, වැඩ වසන සේක; තෙන බො පන සමයෙන, එ සමයෙහි වනාහි; ආයස්මා ගිරිමානන්දො, ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්ද ස්ථවිර තෙම; ආබාධිකො, ආබාධ ඇති වූයේ; දුක්බිතො, දුෘබිත වූයේ; බාළ්හගිලානො හොති, දැඩි ගිලන් වූයේ වෙයි.

2. අථ බො, ඉක්බිති; ආයස්මා ආනඥො, ආයුෂ්මත් ආනඥ සථවිර තෙම; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; යෙන, යම් තැනෙක ද?; තෙන, එතැනට; උපසංකමි, එළඹියේ ය; උපසංකමිත්වා, එසේ එළඹ; භගවන්තං, බුදුරදුන්; අභිවාදෙත්වා, වැඳ; එකමන්තං, එකත්පසෙක; නිසීදි, හුන්නේ ය; එකමන්තං, එකත්පසෙක; නිසින්නො බො, හුන්නාවු ම; ආයස්මා ආනන්දො, ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිර තෙම; භගවන්තං, භාගාවතුන් වහන්සේට; එතදවොච, මෙය කීයේ ය;

182

3. භන්තෙ, වහන්ස; ආයස්මා ගිරිමානන්දො, ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්ද ස්ථවිර තෙම; ආබාධිකො, ආබාධයෙන් යුත්ත ය; දුක්ඛිතො, දුෘඛිත ය; බාළ්හගිලානො, දැඩි සේ ගිලන් වූයේ වෙයි.

4. භත්තෙ, ස්වාමීනි; භගවා, භාගාවතුත් වහත්සේ; ආයස්මා ගිරිමාතත්දො, ආයුෂ්මත් ගිරිමානත්ද ස්ථවිර තෙම; යෙන, යම් තැනෙක වෙසේද?; තෙන, එතැනට; අනුකම්පං උපාදාය, අනුකම්පා පිණිස; උපසංකමතු සාධු, එළඹෙන සේක් නම් මැනවි; ආතන්ද, ආනන්දය; සචෙ බො, ඉදිත් වනාහි; ත්වං, තෝ; ගිරිමානත්දස්ස භික්බුනො, ගිරිමානත්ද භික්ෂුහු ගේ සමීපයට; උපසංකමිත්වා, එළඹ; දසසඤ්ඤා, දශසංඥවත්; සාධු භාසෙයාහසි, කියන්නෙහි නම් මැනවි; දසසඤ්ඤා සුත්වා, දසසංඥවත් අසා; ගිරිමානත්දස්ස භික්බුනො, ගිරිමානත්ද භික්ෂුහුගේ; සො ආබාධෝ, ඒ ආබාධය; ඨානසෝ පටිප්පස්සම්භෙයා, වහා සංසිදෙන්නේ ය; ඒ රෝගය සංසිදීමට එය කාරණයක් ද වෙයි; කතමෙ දශ?, කවර දසසංඥවක් ද යත්?

5. අනිච්ච සඤ්ඤා, අනිතා සංඥ ය; අනත්ත සඤ්ඤා, අතාත්ම සංඥ ය; අසුබ සඤ්ඤා, අසුබ සංඥ ය; ආදීතව සඤ්ඤා, ආදීතව සංඥ ය; පහාණ සඤ්ඤා, පුහාණ සංඥ ය; විරාග සඤ්ඤා, විරාග සංඥ ය; නිරොධ සංඤ්ඤා නිරෝධ සංඥ ය; සබ්බලෝකෙ අනහිරත සඤ්ඤා, සියලු ලෝකයෙහි අනහිරත සංඥ ය; සබ්බ සංඛාරෙසු, අනිච්ච සංඥ, සියලු සංස්කාරයන් කෙරෙහි අනිතා සංඥ ය; ආනාපාන සති, ආනාපාන සතිය යනු යි.

6. ආතත්ද, ආතත්දය; අතිච්ච සඤ්ඤා, අතිතා සංඥව; කතමා ච?; කවරීද ?; ආතත්ද, ආතත්දය; ඉධ, මේ සස්තෙහි; භික්ඛු, මහණතෙම; අරඤ්ඤගතොවා, ආරණාගත වූයේ හෝ; රැක්බමූල ගතො වා, රැක්මුලකට ගියේ හෝ; සුඤ්ඤාගාර ගතො වා, ශූනාාගාරයකට ගියේ හෝ; ඉති පටිසංචික්ඛති, මෙසේ නුවණින් සලකයි; රූපං අනිච්චං, රූපස්කත්ධය අනිතා ය; වෙදතා අනිච්චා, වේදනාස්කත්ධය අනිතා ය; සඤ්ඤා අනිච්චා, සංඥස්කන්ධය අනිතා ය; සංධාරා අනිච්චා, සංස්කාරස්කන්ධය අනිතා ය; වඤ්ඤාණං අනිච්චං ඉති, විඤ්ඤාණස්කන්ධය අනිතාය කියායි; ඉති, මෙසේ; ඉමෙසු පඤ්චසු උපාධානක්ඛන්ධෙසු, මේ උපාදානස්කන්ධ පඤ්චකයෙහි; අනිච්චානුපස්සි විහරති, අනිතා ලක්ෂණය නැවත නැවත බලමින් වෙසෙයි; ආතත්ද, ආනත්දය; අයං; මේ අනිච්චසඤ්ඤා, අනිතා සංඥය'යි; වුච්චති, කියනු ලැබේ.

7. ආනන්ද, ආනන්දය; අනත්තසඤ්ඤා, අනාත්ම සංඥව; කතමා ච? කවරී ද?.

ආනන්ද, ආනන්දය; ඉධ, මේ සසුන්හි; භික්බු, මහණතෙම; අරඤ්ඤගතො වා, අරණාගත වූයේ හෝ; රුක්බමූලගතො වා, රුක්මුලකට ගියේ හෝ; සුඤ්ඤාගාර ගතො වා, ශුනාාාගාර ගත වූයේ හෝ; ඉති, මෙසේ; පටිසංචික්ඛති, නුවණින් සිතයි; චක්ඛුං අනත්තා, ඇස අනාත්ම ය; රූපං අනත්තා, රූපය අනාත්ම ය; සද්දා අනත්තා, ශබ්දයෝ අනාත්මය; ඝාණං අනත්තා, නාසය අනාත්මය; ගන්ධා අනත්තා, ගන්ධයෝ අනාත්ම ය; ජිව්හා අනත්තා, දිව අනාත්ම ය; රසො අනත්තා, රසයෝ අනාත්ම ය හ; කායෝ අනත්තා, කය අනාත්ම ය; පොට්ඨබ්බා අනත්තා, ස්පර්ශයෝ අනාත්ම ය හ; මනො අනත්තා, මනස අනාත්ම ය; ධම්මා අනත්තා, ධම්යෝ අනාත්ම ය හ; ඉති, යනුයි.

ඉති, මෙසේ; අජ්ඣත්තික බාහිරෙසු, ආධාාත්මික වූ ද, බාහිර වූ ද; ඉමෙසු ඡසු ආයතනෙසු, මේ ෂඩායතනයන් කෙරෙහි; අනත්තානු පස්සි විහරති, අනාත්ම ලඤ ෛ අනුව බලමින් වාසය කෙරෙයි; ආනන්ද, ආනන්දය; අයං වුච්චති අනත්ත සඤ්ඤා, මේ අනාත්ම සංඥය යි කියනු ලැබේ.

 ආතත්ද, ආතත්දය; අසුභ සඤ්ඤා, අශුභ සංඥව; කතමා ච?, කවරී ද?; ආතත්ද, ආතත්දය; ඉධ, මේ සසුන්හි; භික්ඛු, මහණතෙම; උද්ධං පාදතලා, පත්ලෙන් උඩ; අධෝ කෙසමඞ්කා, කෙස්

183

මතුයෙන් යට; තචපරියන්තං, සම කෙළවර කොට ඇති; ඉමමෙවකායං, මේ ශරීරය ම; නානප්පකාරස්ස, නානාපුකාර වූ; අසුචිනො පූරං, අසූචියෙන් පිරුණේය යි; පච්චවෙක්ඛති, පූතාවේක්ෂා කෙරේද?; ඉමස්මිං කායෙ, මේ ශරීරයෙහි; කෙසා, කේසයෝ ය; ලොමා, ලෝමයෝ ය; නබා, නිය ය; දන්තා, දත් ය; තචෝ, සම ය; මංසං, මස් ය; නහාරු, නහර ය; අට්ඨී, ඇට ය; අට්ඨී මිඤ්ජා, ඇට මිදුලු ය; වක්කං, වකුගඩු ය; හදයං, හෘදය මාංශ ය; යකතං, අක්මාව ය; කිලොමකං, දලබුව ය; පිහකං, බඩදිව ය; පප්ථාසං, පපුව ය; අන්තං, බඩවැල ය; අන්තගුණං, අතුනුබහන ය; උදරියං, අමු අහර ය; කරිසං, මල ය; පිත්තං, පිත ය; සෙමහං, සෙම ය; පුබ්බො, පූයා ය; ලොහිතං, ලේ ය; සෙදො, ඩහදිය ය; මෙදෙ, මේද තෙල ය; අස්සු, කඳුළු ය; වසා, වුරුණු තෙල ය; බෙලො, කෙළ ය; සිංසාණිකා, මුකුණු ය; (සොටු ය) ලසිකා, සඳමිදුලු ය; මුත්තං ඉති, මුතු ය යන මොහු මේ ශරීරයෙහි ඇත්තාහු ය'යි; ඉති, මෙසේ; ඉමස්මිං කායෙ, මේ ශරීරයෙහි; අසුභානුපස්සි, අසුභය අනුව බලමින්; විහරති, වාසය කෙරෙයි.

9. ආතත්ද, ආතත්දය; ආදීතව සඤ්ඤා කතමා ච?, ආදීතව සඤ්ඤාව කවරී ද?; ආතත්ද, ආනන්දය; ඉධ මේ සසුනෙහි; භික්බු, මහණතෙම; අරඤ්ඤගතො වා, අරණා ගතවූයේ හෝ; රුක්ඛමූලගතො වා, රුක්මූලකට ගියේ හෝ; සුඤ්ඤාගාරගතො වා, ශූනාාාගාර ගතවූයේ හෝ; ඉති, මෙසේ; පටිසංචික්ඛති, නුවණින් සිතයි; අයං කායො, මේ ශරී්රය තෙම; බහුදුක්බො බො, බොහෝ දුක් ඇත්තේ වෙයි; බහු ආදීනවො, බොහෝ ආදීනව ඇත්තේ වෙයි; ඉති, මෙසේ; ඉමස්මිං කායෙ, මේ ශරීරයෙහි; විවිධා ආබාධා, බොහෝ ආබාධයෝ; උප්පජ්ජන්ති, උපදිති; සෙයාාරීදං?, ඒ කවරහුද යත්?; චක්ඛු රොගො, ඇස් රෝගය ද; සොත රොගො, කණී රෝගය ද; සාණ රොගො, නාසිකා රෝගය; ජීවිහා රොගො, දිවේ ඇතිවන රෝගය; කාය රොගො, කයෙහි ඇතිවන රෝග ය; සීස රොගො, හිසෙහි ඇතිවන රෝගය; කණ්ණ රොගො, කණ් මූලයෙහි ඇතිවන රෝග ය; මුඛ රොගො, මුඛයෙහි ඇතිවන රෝගය; දන්ත රොගො, දන්ත රෝගය; කාසො, කාස ය; සාසෝ, ස්වාස ය; පිනාසො, පීනස ය; ඩහො, ඇවිල්ල ය; ජරො, උණ ය; කුච්ජි රොගො, උදර රෝගය; මූච්ජා, මූර්ජාව; පක්ඛන්දිතා, අතීසාරය; සූලා, ඉදිමීම ය; විසූචිකා, විසූචිකා ය; කුට්ඨං, කුෂ්ඨ ය; ගණ්ඩො, ගඩු ය; කිලාසො, කිලාස ය; සොසො, සෝස ය; අපමාරො, අපස්මාරය; දද්දු, දද ය; කණ්ඩු, කන්ඩුති ය; කච්ඡු, කච්ඡු නම් වූ කුෂ්ඨ රෝග ය; රබසා, නියෙන් කැසූ තැන වන රෝග ය; විතච්ඡිකා, විචර්චිකා නම් වූ කුෂ්ඨ රෝග ය; ලොහිත පිත්තං, රත් පිත ය; මධුමෙහො, මධුමෙහ ය; අංසා, අංශ රෝග ය; පිළිකා, පිළිකා ය; භගන්දලා, භගන්දලා ය; පිත්ත සමුට්ඨානා ආබාධා, පිතෙන් ඇතිවන රෝග ය; සෙම්හ සමුට්ඨානා ආබාධා, සෙමෙන් හට ගන්නා රෝග ය; වාත සමුට්ඨානා ආබාධා, වාතයෙන් හට ගන්නා රෝග ය; සන්නිපාතිකා ආබාධා, තුන් දොසින් වන රෝග ය; උතුපරිණාමජා ආබාධා, ඍතු පෙරළියෙන් ඇතිවන රෝග ය; විසමපරිහාරජා ආබාධා, විෂම පරිහාරයෙන් ඇතිවන රෝග ය; ඔපක්කමිකා ආබාධා, උපකුමයෙන් වන රෝග ය; කම්මවිපාකජා ආබාධා, කර්ම විපාකයෙන් වන රෝග ය; සීතං, සීත ය; උණහං, උෂ්ණය; ජිසචඡා, ක්ෂුධා ය; පිපාසා, පිපාස ය; උච්චාරො, අහර මල ය; පස්සාවො'ති, පස්සාව ය යි (මූතුය); ඉති, මෙසේ; ඉමස්මිං කායෙ, මේ සිරුරෙහි; ආදීනවානුපස්සී, ආදීනව අනුව බලමින්; විහරති, වෙසෙයි; ආනන්ද, ආනන්දය; අයං, මේ; ආදීනව සඤ්ඤා වුච්චති, ආදීනව සංඥාවය යි කියනු ලැබේ.

10. ආනන්ද, ආනන්දය; පහාන සඤ්ඤා, පුහාණ සඤ්ඤාව; කතමා ච?, කවරී ද?; ආනන්ද, ආනන්දය; ඉධ, මේ සස්නෙහි; භික්ධු, මහණතෙම; උප්පන්නං කාම විතක්කං, උපන් කාම විතර්කය; නාධි වාසෙති, නො ඉවසා ද; පජහති, අත්හරී ද; විනොදෙති, දුරු කෙරේ ද; බාන්ති කරොති නැති කෙරේ ද; අනභාවං ගමෙති, අභාවයට පමුණුවා ද; උප්පන්නං වහාපාද විතක්කං, උපන් වහාපාද විතර්කය; නාධි වාසෙති, නො ඉවසා ද; පජහති, අත්හරී ද; විනොදෙති, දුරු කෙරේ ද?; බාන්ති කරොති, නැති කෙරේ ද?; අනභාවං ගමෙති, අභාවයට පමුණුවා ද; උප්පන්නං විහිංසා විතක්කං, උපන්නා වූ විහිංසා විතර්කය; නාධි වාසෙති, නො ඉවසා ද; පජහති, අත්හරී ද; විනොදෙති, දුරු කෙරේ ද; බාන්ති කරොති, නැති කෙරේ ද?; අනභාවං ගමෙති, අභාවයට පමුණුවා ද; උප්පන්නුප්පන්නෙ, උපනුපන්; පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ, පවිටු අකුසල ධර්මයන්; නාධි වාසෙති, නො ඉවසා ද; පජහති, අත්හරි ද; විනොදෙති, දුරු කෙරේ ද; බාන්ති කරොති, නැති කෙරේ ද; අනභාවං ගමෙති, අභාවයට පමුණුවා ද?; ආනන්ද, ආනන්දය; අයං වුච්චති පහාණ සඤ්ඤා, මේ පුහාන සඤ්ඤා'යි කියනු ලැබේ.

11. ආනත්ද, ආනත්දය; විරාග සඤ්ඤා, විරාග සංඤ්ඤාව; කතමා ච?, කවරී ද?; ආනත්ද, ආතත්දය; ඉධ, මේ සසුනෙහි; භික්ඛු, මහණතෙම; අරඤ්ඤගතො වා, අරණා ගතවූයේ හෝ; රැක්බමූලගතො වා, වෘඤ මූලයකට ගියේ හෝ; ඉති පටිසංවික්ඛති, මෙසේ සිතයි; එතං සත්තං, මේ ශාත්ත ය; එතං පණීතං, මේ පුණිත ය; යදිදං, යම් මේ; සබ්බ සංඛාර සමථෝ, සියලු සංස්කාරයත් ගේ සංසිදී ම ය; සබ්බුපධිපටිනිස්සගො, සියලු කෙලෙසුන් දුරලීම ය; තණ්හක්ඛයො, තෘෂ්ණාව ක්ෂය කිරීම ය; විරාගො, නො ඇලීම ය; නිබ්බාණන්ති, නිවාණය යනු යි; ආනත්ද, ආනත්ද ය; අයං වුච්චති විරාග සඤ්ඤා, මේ විරාග සංඤ්ඤාව යි කියනු ලැබේ.

12. ආනන්ද, ආනන්දය; නිරෝධ සඤ්ඤා කතමා ච?, නිරෝධ සංඥා නම් කවරී ද යත්?; ආනන්ද, ආනන්දය: ඉධ, මේ සසුනෙහි; භික්බු, මහණතෙම; අරඤ්ඤගතො වා, අරණාගත වූයේ හෝ; රුක්බමූලගතො වා, වෘක්ෂ මූලයකට ගියේ හෝ; සුඤ්ඤාගාරගතො වා, ශුනාපාගාරයකට ගියේ හෝ; ඉති පටිසංචික්ඛති, මෙසේ සිතයි; එතං සන්තං, මේ ශාන්ත ය; එතං පණිතං, මේ පුණිත ය; යද්දිං, යම් මේ; සබබ සංඛාර සමථෝ, සියලු සංස්කාරයන්ගේ සංසිඳී ම ය; සබබුපධිපටිනිස්සග්ගො, සියලු කෙලෙසුන් දුරලීම ය; තණ්හක්ඛයෝ, තෘෂණාව කෂය කිරීම ය; නිරෝධෝ, නිරෝධ ය; නිබබාණන්ති, නිර්වානය යනුයි; ආනන්ද, ආනන්දය; අයං වුච්චති නිරෝධ සඤ්ඤා, මෙය නිරෝධ සංඥාව යයි කියනු ලැබේ.

13. ආනන්ද, ආනන්දය සබ්බ ලොකෙ අනහිරත සඤ්ඤා, මුලුලොව නො ඇලීමේ සංඥව; කතමා ච?, කවරී ද?; ආනන්ද, ආනන්දය; ඉධ, මේ සසුනෙහි; භික්ඛු, මහණතෙම; ලොකෙ, ලෝකයෙහි; යෙ උපායා, තෘෂ්ණා දෘෂ්ටි යයි කියන ලද යම් උපායයෝ වෙත් ද?; යෙ උපාදානා, යම් උපාදාන කෙනෙක් වෙත් ද?; වෙතසො, සිත පිළිබඳ; අධිට්ඨානාහිනිවෙසා, පිහිටියා වූ ශාස්වත නම් ලද අභිනීවෙසයෝ වෙත් ද; අනුසයො, අනුසය නම් ලද යම් වැදහෙව පැවැති කෙලෙස් වෙත් ද; තෙ පජහන්තො, ඔවුන් පහකරමින්; ත උපාදින්තො, නො ගනිමින්; විරමති, නො ඇලේ ද; ආනන්ද, ආනන්දය; සබ්බ ලොකෙ, මුලු ලෙව්හි; අයං, මෙය; අනහිරතසඤ්ඤා, අනහිරත සඤ්ඤාය යි; වුච්චති, කියනු ලැබේ.

14. ආතත්ද, ආතත්දය; සබ්බ සංඛාරෙසු, සියලු සංස්කාර ධර්මයන්හි; අනිච්ච සඤ්ඤා, අනිතා සංඥව; කතමා ච?, කවරී ද?; ආතත්ද, ආතත්දය; ඉධ, මේ සසුනෙහි; භික්ඛු, මහණතෙම; සබ්බ සංඛාරෙහි, සියලු සංස්කාර ධර්මයන් කෙරෙන්; අට්ටියති, පීඩාවට පත් වේ ද; හරායති, ලජ් ජාවේ ද?; ජිගුවඡති, පිළිකුල් කෙරේ ද; ආතත්ද, ආතත්දය; අයං, මේ; සබ්බ සංඛාරෙසු, සියලු සංස්කාර ධර්මයන් කෙරෙහි; අනිච්ච සඤ්ඤා, අනිච්ච සංඥවය'යි කියනු ලැබේ.

15. ආනත්ද, ආනත්දය; ආනාපාන සති, ආනාපාන සතිය; කතමා ච?, කවරී ද?; ආතත්ද, ආනත්දය; ඉධ, මේ සසුනෙහි; භික්ඛු, මහණතෙම; අරඤ්ඤගතො වා, අරණාගත වූයේ හෝ; රුක්බමූලගතො වා, වෘක්ෂ මූලයකට ගියේ හෝ; සුඤ්ඤාගාරගතො වා, ශූනාාගාරයකට ගියේ හෝ; පල්ලකං ආභුජිත්වා, පලක් බැඳ; උජුං කායං පණිධාය, උඩුකය ඇද තැතිව මතාව පිහිටුවා ගෙන; පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වා, අරමුණෙහි සිහිය එළවා; නිසිදති, හිදියි ද; සො, ඒ මහණතෙම; සතොව, සිහි ඇත්තේ ම; අස්ස සති, ආශ්වාස කෙරේ ද?; සතො, සිහි ඇත්තේ ම; පස්ස සති, පුශ්වාස කෙරේ ද?; දීඝං, දීර්ඝ කොට; අස්ස සන්කො, ආශ්වාස කරන්නේ හෝ; දීඝං, අස්ස සාමීති පජනාති, දීර්ඝ කොට ආශ්වාස කෙරෙමි'යි දන්නේ ය; දීඝං වා පස්ස සන්තො, දීර්ඝ කොට පුශ්වාස කරන්නේ හෝ; දීඝං පස්ස සාමි'ති, දීර්ඝ කොට පුශ්වාස කෙරෙමි'යි; පජනාති, දනියි; රස්සං වා අස්ස සන්තො, කෙටිව ආශ්වාස කරන්නේ හෝ; රස්සං අස්ස සාමීති පජනාති, දුනුඬු කොට ආශ්වාස කෙරෙමි'යි දනියි; රස්සං වා පස්ස සන්තො, කෙටිව පුශ්වාස කරන්නේ හෝ; රස්සං පස්ස සාමි'ති පජනාති, ලුහුඬු කොට පුශ්වාස කෙරෙමි'යි දනියි; සබබකාය පටිසංවේදී, සියලු ආශ්වාස කය දන්නේ; අස්ස සාමීති, ආශ්වාස කෙරෙමි'යි; සික්ඛති, හික්මෙයි; සබබකාය පටිසංවේදී, සියලු පුශ්වාස කය දන්නේ; පස්ස සිස්සාමීති, පුශ්වාස කෙරෙමි'යි; සික්ඛති, හික්මෙයි.

කාය සංඛාරං, කාය සංස්කාරය හෙවත් ආශ්වාසය; පස්සංභයං, සංසිඳුවන්නෙමි; අස්සසාමි'ති, ආශ්වාස කෙරෙමි'යි; සික්ඛති, හික්මෙයි; කාය සංඛාරං, කාය සංස්කාරය හෙවත් පුශ්වාසය; පස්සංභයං, සංසිඳුවන්නෙමී; පස්සසිස්සාමි'ති, පුශ්වාස කෙරෙමි'යි; සික්ඛති, හික්මෙයි; පීති පටිසංවේදී, පීතිය විදිමින්; අස්සසිස්සාමි' ති, ආශ්වාස කෙරෙමි'යි; සික්ඛති, හික්මෙයි; පීතිපටිසංවේදී, පීතිය විදිමින්; පස්සසිස්සාමි'ති; පුශ්වාස කෙරෙමි'යි; සික්ඛති, හික්මෙයි; සුඛපටිසංවේදී, සුව විදිමින්; අස්සසිස්සාමි'ති, ආශ්වාස කෙරෙමි'යි; සික්ඛති, හික්මෙයි; සුඛපටිසංවේදී, සුව විදිමින්; පස්සසිස්සාමි'ති, පුශ්වාස කෙරෙමි'යි; සික්ඛති, හික්මෙයි; චිත්තසංඛාර පටිසංවේදී, චිත්ත සංස්කාරය විදිමින්; අස්සසිස්සාමි'ති, ආශ්වාස කෙරෙමි'යි; සික්ඛති, හික්මෙයි; චිත්ත සංඛාර පටිසංවේදී, චිත්ත සංස්කාරය විදිමින්; පස්සසිස්සාමි'ති, ආශ්වාස කෙරෙමි'යි; සික්ඛති, හික්මෙයි; චිත්ත සංඛාර පටිසංවේදී, චිත්ත සංස්කාරය විදිමින්; පස්සසිස්සාමි'ති, පුශ්වාස කෙරෙමි'යි; සික්ඛති, හික්මෙයි.

චිත්ත සංඛාරං, චිත්ත සංස්කාරය; පස්සම්භයං, සංසිඳු වන්නෙම්; අස්සසිස්සාමි'ති, ආශ්වාස කෙරෙමි'යි; සික්ඛති, හික්මෙයි; චිත්ත සංඛාරං චිත්ත සංස්කාරය; පස්සම්භයං, සංසිඳු වන්නෙමි; පස්සසිස්සාමි'ති, පුශ්වාස කෙරෙමි'යි; සික්ඛති, හික්මෙයි; චිත්තපටිසංවේදී, සිත් පහළ කෙරෙමිත්; අස්සසිස්සාමි'ති ආශ්වාස කෙරෙමි'යි; සික්ඛති, හික්මෙයි.

චිත්ත පටිසංවේදි, සිත් පහළ කෙරෙමින්; පස්සසිස්සාමි'ති, පුශ්වාස කෙරෙමි'යි; සික්ඛති, හික්මෙයි; අධිප්පමොදයං චිත්තං, සමථ විදර්ශනා දෙකින් සිත ඉතා සතුටු කෙරෙමින්; අස්සසිස්සාමි'ති, ආශ්වාස කෙරෙමි'යි; සික්ඛති, හික්මෙයි; අභිප්පමොදයං චිත්තං, සිත අතිශයින් සතුටු කෙරෙමින්; පස්සසිස්සාමි'ති, පුශ්වාස කෙරෙමි'යි; සික්ඛති, හික්මෙයි; සමාදහං චිත්ත, ආශ්වාසයෙහි (අරමුණෙහි) සිත පිහිටු වන්නේමි'යි; අස්සසිස්සාමි'ති, ආශ්වාස කෙරෙමි'යි; සික්ඛති, හික්මෙයි.

විමොචයං චිත්තං, නීවරණයන් ගෙන් සිත මුදන්නෙමි; අස්සසිස්සාමි'ති, ආශ්වාස කෙරෙමි'යි; සික්බති, හික්මෙයි; විමොචයං චිත්තං, නීවරණයන් ගෙන් සිත මුදන්නෙමි; පස්සසිස්සාමි'ති, පුශ්වාස කෙරෙමි'යි; සික්ඛති, හික්මෙයි; අනිච්චානු පස්සි, අනිතා ලක්ෂණ නැවත නැවත දකින්නේ; අස්සසිස්සාමි'ති, ආශ්වාස කෙරෙමි'යි; සික්ඛති, හික්මෙයි; අනිච්චානු පස්සි, අනිතා ලක්ෂණ නැවත නැවත දකින්නේ; පස්සසිස්සාමි'ති, පුශ්වාස කෙරෙමි'යි; සික්ඛති, හික්මෙයි; විරාගානු පස්සි, විරාගය නැවත නැවත දකින්නේ; අස්සසිස්සාමි'ති, ආශ්වාස කෙරෙමි'යි; සික්ඛති, හික්මෙයි; විරාගානු පස්සි, විරාගය නැවත නැවත දකින්නේ; පස්සසිස්සාමි'ති, පුශ්වාස කෙරෙමි'යි; සික්ඛති, හික්මෙයි; විරාගානු පස්සි, විරාගය නැවත නැවත දකින්නේ; පස්සසිස්සාමි'ති, පුශ්වාස කෙරෙමි'යි; සික්ඛති, හික්මෙයි; නිරෝධානු පස්සි, නිරෝධය නැවත නැවත දකින්නේ; අස්සසිස්සාමි'ති, ආශ්චාස කෙරෙමි'යි; සික්ඛති, හික්මෙයි; නිරෝධානු පස්සි, නිරෝධය නැවත නැවත දකින්නේ; පස්සසිස්සාමි'ති, ආශ්චාස කෙරෙමි'යි; සික්ඛති, හික්මෙයි; පටිනිස්සග්ගානුපස්සි, කෙලෙසුන්ගෙන් මිදීම නැවත නැවත දකින්නේ; අස්සසිස්සාමි'ති, ආශ්චාස කෙරෙමි'යි; සික්ඛති, හික්මෙයි; පටිනිස්සග්ගානුපස්සි, කෙලෙසුන්ගෙන්

186

මිදීම නැවත නැවත දකින්නෙම්; පස්සසිස්සාමි'ති, පුශ්වාස කෙරෙමි'යි; සික්ඛති, හික්මෙයි.

ආතන්ද, ආතන්දය; අයං, මෙය; ආනාපාන සති, ආනාපාන සතිය'යි; වුච්චති, කියනු ලැබේ.

16. ආතත්ද, ආතත්දය; සචෙ බො, ඉදින් වතාහි; තවං, ඔබ; ගිරිමාතත්දස්ස භික්බුනො, ගිරිමාතත්ද භික්බුනම වෙත; උපසංකමිත්වා, එළඹ; ඉමා දස සංඤ්ඤා, මේ දශ සංඥවත්; භාසෙයහා'සි, කියන්තෙහි තම්; ගිරිමාතත්දස්ස භික්බුනො, ගිරිමාතත්ද භික්ෂු තම; ඉමා දස සඤ්ඤා සුත්වා, මේ දශ සංඥවත් අසා; සො ආබාධො, ඒ ආබාධය තෙම; ඨානසො, වහා; පටිප්පස්සම්භෙයා ඉති, සංසිඳෙන්තේ ය යන; යං, යමක් වේද; එතං ඨාතං බො පත, මේ කාරණය වතාහි; විජ්ජති, විදාමාන වෙයි.

17. අථ බො, ඉක්බිති; ආයස්මා ආතත්දො, ආයුෂ්මත් ආතත්ද ස්ථවිර තෙම; භගවතො සත්තිකෙ, භාගාවතුන් වහත්සේ ගේ සමීපයෙහි; ඉමා දස සඤ්ඤා, මේ දශ සංඥවත්; උග්ගහෙත්වා, උගෙන; ආයස්මා, ආයුෂ්මත්; ගිරිමාතත්දො, ගිරිමාතත්ද භික්ෂුනම; යෙන, යම් තැතෙක ද; තෙත, එ තැනට; උපසංකමි, එළඹියේ ය; උපසංකමිත්වා, එළඹ; ආයස්මතෝ ගිරිමාතත්දස්ස, ආයුෂ්මත් ගිරිමාතත්ද භික්ෂු තමට; ඉමා දස සඤ්ඤා, මේ දස සංඥවත්; අභාසි, වදාළේ ය.

18. අථ බො, ඉක්බිති; ආයස්මතො ගිරිමානන්දස්ස, ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්ද භික්ෂු නමගේ; සො ආබාධො ඒ ආබාධය; ඉමා දස සඤ්ඤා සුත්වා, මේ දස සංඥවන් අසා; ඨානසො, වහා; පටිප්පස්සම්හි, සංසිඳුනේ ය.

ආයස්මා ගිරිමානන්දො ච, ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්ද සථවිර තෙමේ ද; තම්හි ආබාධා, ඒ ආබාධයෙන්; වුට්ඨාහි, නැගී සිටියේ ය; ආයස්මතො ගිරිමානන්දස්ස පන, ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්ද භික්ෂු නම ගේ වනාහි; සො ආබාධො, ඒ ආබාධය; කථා පහීනොව අහොසි ඉති, එසේ ම පුහීණ විය යනුයි.

ගිරිමානන්ද සූතුය යි

ඉසිගිලි සුතතං. 🗕 ඉසිගිලි සූතුය.

 මේ, මා විසින්; එවං සුතං, මෙසේ අසන ලදී. එකං සමයං, එක් සමයෙක; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; රාජගහෙ, රජගහ නුවර; ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතෙ, ඉසිගිලි පව්වෙහි; විහරති, වැඩ වසන සේක; තතු බො, එ කල්හි වනාහි; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; භික්බවොති, මහණෙනි කියා: භික්ඛු, භික්ෂූන්; ආමන්තෙසි, ඇමැතූ සේක; තෙ භික්ඛු, ඒ භික්ෂූහු; භදන්ත ඉති, පින්වතුන් වහන්ස'යි කියා; භගවතො, භාගාවතුන් වහන්සේට; පච්චස්සො සුං, පිළිවදන් දුන්හ; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; එතදවොච, මෙසේ වදාළ සේක.

2. භික්බවෙ, මහණෙනි; තුම්හෙ, තෙපි; එතං වේහාරං පබ්බතං; මේ වේහාර පර්වතය; පස්සථනො, දක්නහු ද?; භන්තෙ, ස්වාමීනි; එවං, එසේ ය; භික්බවෙ, මහණෙනි; එතස්සපි බො වෙහාරස්ස පබ්බතස්ස, මේ වේහාර පර්වතයට ද?; අඤ්ඤාව සමඤ්ඤා අහොසි, අනෙක් නමෙක් විය; අඤ්ඤා පඤ්ඤාත්ති අහොසි, අනික් පැණවීමක් විය.

3. භික්බවේ, මහණෙනි; තුම්හෙ, තෙපි; එතං පාණ්ඩව පබ්බතං; මේ පාණ්ඩව පර්වතය; පස්සථනො ඉති, දක්නහු ද?; භන්තෙ, ස්වාමිනි: එවං, එසේ ය; භික්බවේ, මහණෙනි; එතස්සපි බො පණ්ඩවස්ස පබ්බතස්ස, මේ පාණ්ඩව පර්වතයට ද?; අඤ්ඤාව සමඤ්ඤා අහොසි, අනෙක් තමෙක් විය; අඤ්ඤා පඤ්ඤාත්ති අහොසි, අනික් පැණවීමක් විය.

4. භික්ඛවේ, මහණෙනි; තුම්හෙ, තෙපි; එතං වෙපුල්ලං පබ්බතං; මේ වෙපුල්ල පර්වතය; පස්සථනො ඉති, දක්නහු ද?; භන්තෙ, ස්වාමීනි; එවං, එසේ ය; භික්ඛවේ, මහණෛනි; එතස්සපි බො වෙපුල්ලස්ස පබ්බතස්ස, මේ වෙපුල්ල පර්වතයට ද; අඤ්ඤාව සමඤ්ඤා අහොසි, අනෙක් ම නමෙක් විය; අඤ්ඤා පඤ්ඤාත්ති අහොසි, අනික් පැණවීමක් විය.

5. භික්බවෙ, මහණෙනි; තුම්හෙ, තෙපි; එතං ගිජ්ඣකුටං පබ්බතං; මේ ගිජ්ඣකුට පර්වතය; පස්සථනො ඉති, දක්නහු ද?; භන්තෙ, ස්වාමීනි; එවං, එසේ ය; භික්බවෙ, මහණෙනි; එතස්සපි බො ගිජ්ඣකුටස්ස පබ්බතස්ස, මේ ගිජ්ඣකුට පර්වතයට ද; අඤ්ඤාව සමඤ්ඤා අහොසි, අනෙක් ම නමෙක් විය; අඤ්ඤා පඤ්ඤත්ති අනික් පැණවීමක් ම විය.

6. භික්ඛවෙ, මහණෙනි; තුම්හෙ, තෙපි; ඉමං ඉසිගිලිං පබ්බතං; මේ ඉසිගිලි පර්වතය; පස්සථනො ඉති, දක්නහු ද?; එවං භන්තෙ, එසේ ය ස්වාමීනි; භික්ඛවෙ, මහණෙනි; එතස්සපි බො ඉසිගිලිස්ස, පබ්බතස්ස, මේ ඉසිගිලි පර්වතයට වූ කලී; එසාව සමඤ්ඤා අහොසි, මේ නාමය ම විය; එසා පඤ්ඤත්ති, මේ පුඥප්තිය ම විය.

7. භික්ඛවෙ, මහණෙනි; භූත පුබ්බං, පෙර වූවක් කියමි; පඤ්ච පච්චෙක බුද්ධසතානි, පත්සීයක් පසේ බුදුවරු; ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතෙ, මේ ඉසිගිලි පව්වෙහි; චිර නිවාසිනො අහෙසුං, බොහෝ කල් විසූහ; තෙ, උන්වහන්සේලා; ඉමං පබ්බතං, මේ පර්වතයට; පවිසන්තා, පිවිසෙන්නාහු; දිස්සන්ති, දක්නා ලැබෙත්; පවිට්ඨා, පිවිසියාහු; න දිස්සන්ති, දක්නා නො ලැබෙත්.

තං එතං, ඒ කාරණය; මනුස්සා, මනුෂායෝ; දිස්වා, දැක; එවං ආහංසු, මෙසේ කීවාහු ය; අයං පබ්බතො, මේ පර්වතය තෙම; ඉමෙ ඉසිගිලිතී'ති, මේ සෘෂින් ගිල ගනියි කියා යි; ඉසිගිලි ඉසිගිලිත්තෙව සමඤ්ඤා උදපාදි, ඉසිගිලි, ඉසිගිලි යන නම පහළ විය.

8. භික්බවේ, මහණෙනි; පච්චෙක බුද්ධානං, පසේ බුදුවරුන්ගේ; නාමානි, නාමයන්; ආචික්බිස්සාමි, ප්‍රකාශ කරන්නෙමි; භික්බවේ, මහණෙනි; පච්චෙත බුද්ධානං, පසේ බුදුවරුන්ගේ; තාමානි, තාමයන්; කිත්තයිස්සාමි, ප්‍රකාශ කරන්නෙමි; භික්බවේ, මහණෙනි; පච්චෙත බුද්ධානං, නාමානි, පසේ බුදුවරුන් ගේ නාමයන්; දෙසිස්සාමි, දේශනා කරන්නෙමි; තං සුණාථ, එය අසව්; සාධුකං, මනාකොට; මනසි කරොථ, මෙනෙහි කරව්; හාසිස්සාමි ඉති, කියන්නෙමි'යි වදාළහ; හන්තෙ ඉති, වහන්ස; එවං බො, එසේය යි; තෙ භික්බු, ඒ භික්ෂූහු; හගවතො, භාගාවතුන් වහන්සේට; පච්චංසොසං, පිළිවදන් දූන්හ; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; එතදවොව, මේ කාරණය වදාළ සේක;

9. භික්ඛවෙ, මහණෙනි, අරිට්ඨෝ නාම පච්චෙක බුද්ධො, අරිට්ඨ නම් වූ පසේ බුදුතෙම; ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතෙ, මේ ඉසිගිලි පච්චෙනි; චිරනිවාසී අනොසි, බොහෝ කල් වීසූයේ විය.

10. භික්ඛවෙ, මහණෙනි; උපරිට්ඨෝ නාම පච්චෙක බුද්ධො, උපරිට්ඨ නම් වූ පසේ බුදුතෙම; ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතෙ, මේ ඉසිගිලි පව්වෙනි; චීරනිවාසී අහොසි, බොහෝ කල් විසූයේ විය.

11. භික්ඛවෙ, මහණෙනි; තගරසිබි නාම පච්චෙක බුද්ධො, තගරසිබි නම් වූ පසේ බුදුතෙම; ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතෙ, මේ ඉසිගිලි පව්වෙහි; චීරනිවාසී අහොසි, බොහෝ කල් විසූයේ විය.

12. භික්බවෙ, මහණෙනි; යසස්සී නාම පච්චෙක බුද්ධො, යසස්සී නම් වූ පසේ බුදුතෙම; ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතෙ, මේ ඉසිගිලි පව්වෙහි; චිරනිවාසී අහොසි, බොහෝ කල් විසූයේ විය.

13. හික්බවෙ, මහණෙනි; සුදස්සනො නාම පච්චෙක බුද්ධො, සුදස්සන නම් වූ පසේ බුදුතෙම; ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතෙ, මේ ඉසිගිලි පව්වෙහි; චිරනිවාසී අහොසි, බොහෝ කල් විසූයේ විය.

14. භික්ඛවෙ, මහණෙනි; පියදස්සී නාම පච්චෙක බුද්ධො, පියදස්සී නම් වූ පසේ බුදුතෙම; ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතෙ, මේ ඉසිගිලි පව්වෙහි; චිරනිවාසී අහොසි, බොහෝ කල් විසූයේ විය.

15. භික්ඛවෙ, මහණෙනි; ගන්ධාරො නාම පච්චෙක බුද්ධො, ගන්ධාර නම් වූ පසේ බුදුතෙම; ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතෙ, මේ ඉසිගිලි පව්වෙනි; චිරනිවාසී අහොසි, බොහෝ කල් විසුයේ විය.

16. භික්බවෙ, මහණෙනි; පිණ්ඩොලො නාම පච්චෙක බුද්ධො, පිණ්ඩෝල නම් වූ පසේ බුදුතෙම; ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතෙ, මේ ඉසිගිලි පව්වෙහි; චිරනිවාසී අහොසි, බොහෝ කල් විසූයේ විය.

17. භික්ඛවෙ, මහණෙනි; උපාසභො නාම පච්චේක බුද්ධො, උපාසභ නම් වූ පසේ බුදුතෙම; ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතෙ, මේ ඉසිගිලි පව්වෙනි; චිරනිවාසී අහොසි, බොහෝ කල් විසූයේ විය.

18. භික්ඛවෙ, මහණෙනි; නීථෝ නාම පච්චෙක බුද්ධො, නීථ නම් වූ පසේ බුදුතෙම; ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතෙ, මේ ඉසිගිලි පව්වෙහි; චිරනිවාසී අහොසි, බොහෝ කල් විසුයේ විය.

19. භික්ඛවෙ, මහණෙනි; තථො නාම පච්චෙක බුද්ධො, තථ නම් වූ පසේ බුදුතෙම, ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං, පබ්බතෙ, මේ ඉසිගිලි පව්වෙහි; චිරනිවාසී අහොසි, බොහෝ කල් විසූයේ විය.

20. භික්ඛවෙ, මහණෙනි; සුතවා නාම පච්චෙක බුද්ධො, සුතවන්තු නම් වූ පසේ බුදුතෙම; ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතෙ, මේ ඉසිගිලි පව්වෙනි; චීරනිවාසී අහොසි, බොහෝ කල් විසූයේ විය.

21. භික්ඛවෙ, මහණෙනි; භාවිතත්තො නාම පච්චෙක බුද්ධො, භාචිතත්ත නම් වූ පසේ බුදුතෙම; ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතෙ, මේ ඉසිගිලි පව්වෙහි, චිරනිවාසී අහොසි, බොහෝ කල් විසුයේ විය.

- අනීසා, දුක් නැත්තා වූ; නිරාසා, ආශා රහිත වූ; යෙ සත්තසාරා, යම් සභෝත්තම කෙනෙක්; පච්චෙකං එව, වෙන වෙනම; සුබොධිං සමාක්සම්බෝධිය; අජ්ඣගමුං, අවබෝධ කළාහු ද; විසල්ලානං, කෙලෙස් උල් උදුළා වූ; තෙසං නරුත්තමානං, ඒ නරෝත්තමයන් ගේ; නාමානි, නම්; කිත්තයතො, පුකාශ කරන; මෙ. මාගේ වචන; සුණාථ, අසව්;
- අරිව්ඨෝ, අරිව්ඨ ය; උපරිව්ඨෝ, උපරිව්ඨය; තගරසිබි, තගරසිබි ය; යසස්සි, යසස්සි ය; සුදස්සනො, සුදස්සන ය; පියදස්සි, පියදර්ශී ය; ගන්ධාරෝ ච බුද්ධෝ, ගන්ධාර නම් බුද්ධ ය; පිණ්ඩොලෝ, පිණ්ඩෝල ය; උපාසහෝ, උපාසහ ය; නීථෝ, නීථ ය; තථෝ, තථ ය; සුතවා, සුතවන්තු ය; භාවිතත්තෝ, භාවිතත්ත ය;
- 3. සුම්භො, සුම්භ ය; සුභ, සුභ ය; මෙථුලො, මෙථුල ය; අට්ඨමො ච, අට්ඨමය; අථස්සු, තවද; මෙසො, මේඝ ය; අනීසො, අනීඝ ය; සුදාඨෝ; සුදාඨ ය යන මොහු; භවනෙත්ති බීණා, භව ආශාව ක්ෂය කළා වූ ද; පච්චෙක බුද්ධා, පසේ බුදුවරු ද; හිංගු ච, හිංග ය; හිංගො ච, හිංග ය යන පසේ බුදුවරු; මහානුභාවා, මහත් ආනුභාව ඇත්තාහ.
- 4. ද්වෙජාලිනො, චුල්ලජාලිය, මහාජාලිය යන; මුනිනො, මුනිවරයෝ දෙනම ද; අට්ඨකො ච, අට්ඨක ය; අථ, තවද; කොසලො බුද්ධො, කෝසල බුද්ධ ය; අථ, තවද; සුබාහු, සුබාහු ය; උපනෙමිසො, උපනෙමිස ය; නෙමිසො, නෙමිස ය; සන්තචිත්තො, සන්තචිත්ත ය; සච්චෝ, සච්ච ය; තථෝ, තථ ය; විරජෝ, විරජ ය; පණ්ඩිතො, පණ්ඩිත ය;

- 5. කාලුපකාලා, කාල ය, උපකාල ය; විජිතො, විජිත ය; ජිතෝ ච, ජිත ය; අංගෝ ච, අංග ය; පංගෝ ච, පංග ය; ගුතිජ්ජිතෝ ච, ගුතිජ්ජිත ය; දුක්බ මූලං, දුකට මුල් වූ; උපධිං, කෙලෙස්; ජහි, දුරු කළා වූ; පස්සී, පස්සී ය; මාරබලං අජේසි, මාරබල දිනු; අපරාජිතෝ, අපරාජිත ය; සත්ථා, සත්ථා ය; පවත්තා, පවත්තා ය; සරහංගෝ, සරහංග ය; ලෝමහංසෝ, ලෝමහංස ය; උච්චංගමායෝ, උච්චංගමාය ය; අසිතෝ, අසිත ය; අනාසවෝ, අනාසව ය; මතෝමයෝ, මනෝමය ය; මානච්ඡිද්දෝ, මානය දුරු කළා වූ; බන්ධුමා, බන්ධුමන්තු ය; තදාධි මුත්තෝ, තදාධි මුත්ත ය; විමලෝච, විමල ය; කෙතුමා, කේතුමන්තු ය;
- කෙතුම්බරාගෝ ච, කේතුම්බරාග ය; මාතංගෝ, මාතංග ය; අරියෝ, අරිය ය; අථ, තවද; අච්චුතෝ, අච්චුත; අච්චුතගාමබාහාමකෝ, අච්චුතගාමබාහාමක ය; සුමංගලෝ, සුමංගල ය; දබ්බිලෝ, දබ්බිල ය; සුප්පතිට්ඨිතෝ, සුප්පතිට්ඨිත ය; අස්ය්හෝ, අස්ය්භ ය; බෙමාහිරතෝ ච, බෙමාහිරත ය; සොරතෝ, සෝරත ය;
- 7. දුරත්නයො, දුරත්නය ය; සංඝො, සංඝ ය; අථෝ අපි, නැවත; උච්චයො, උච්චය ය; අපරොමුනි, අපරමුනි වූ; අනොමනික්කමො, අලාමක වීර්ය ඇති; සය්හො, සය්හ ය; ආනන්ද, ආනන්ද ය; නන්දො, නන්ද ය; උපනන්දො, උපනන්ද ය යන නම්වලින් යුත්; ද්වාදස, දොළොස් බුදුහු ද; අන්තිම දෙහධාරි, අවසාන පඤ්චස්කන්ධධාරි වූ; භාරද්වාජෝ, භාරද්වාජ ය;
- 8. බොධී, බෝධි ය; මහානාමො, මහානාම ය; අථෝ අපි, නැවත ද; උත්තරො, උත්තර ය; කෙසී, කේසී ය; සිබී, සිබී ය; සුන්දරො, සුන්දර ය; භාරද්වාජො, භාරද්වාජ ය; භවබන්ධනච්ඡිදා, සසර බැඳුම් දුරු කළා වූ; තිස්සොපතිස්සා, තිස්ස ය, උපතිස්ස ය (යන දෙනම ය); උපසීදරී, උපසීදරී ය; තණ්හච්ඡිදො ච, තෘෂ්ණාව සිඳ දැමූ; සිදරි, සිදරී ය;
- 9. වීතරාගො, දුරු කළ රාගය ඇති; මංගලො බුද්ධො අහූ, මංගල නම් බුදුවරයෙක් විය; උසභො, උසභ නම් බුද්ධ තෙමේ; ජාලිනී, ජාලිනී නම් වූ දුක්බ මූලං දුක් මුල; අච්ඡිද, කැපී ය; උපනීතො, උපනීත නම් බුද්ධ තෙමේ; සන්තං වදං, ශාන්ත පදයට; අජ්ඣගමා, පැමිණියේ ය; උපොසථො, උපෝසථ ය; සුන්දරො, සුන්දර ය; සච්චනාමො, සච්චනාම ය;
- 10. ජෙතො, ජෙත ය; ජයන්තො, ජයන්ත ය; පදුමො, පදුම ය; උප්පලො ච, උප්පල ය; පදුමුත්තරො, පදුමුත්තර ය; රක්බිතො, රක්බිත ය; පබ්බතො ච, පබ්බත ය; මානතථද්ධො, මානතථද්ධ ය; සොහිතො, සොහිත ය; වීතරාගො, වීතරාග ය; සුවිමුත්ත චිත්තො, මොනවට කෙලෙසුන් කෙරෙන් මිදුණු සිත් ඇති; කණභෝ ච බුද්ධො, කණහ නම් බුද්ධ ය;
- 11. එතෙ ච, මෙහි කී පසේ බුදුවරු ද; අඤ්ඤෙ ච මහානුභාවා, මෙහි නොකී මානුභාව ඇති අනා වූ; පච්චෙක බුද්ධා, පසේ බුදුවරු ද; භවනෙත්ති බීණා, භව තෘෂ්ණාව ඤය කළ හු වෙති; මහේසී, මහාර්ෂි වූ; සබබ සංගාතිගතෙ, සියළු කෙලෙස් සතුරන් දිනූ; අප්පමෙයා, අපමණ ගුණවත් වූ; පරිනිබ්බුතෙ, පිරිනිවි පසේ බුදුවරුන්; වන්දථ ඉති, වදිවි.

දුතියක භාණ වාරං. දෙවෙනි බණවර යි.

ධම්මචක්කපවත්තන සුත්තං. – දම්සක් පැවතුම් සුතුර.

 මේ, මා විසින්; එවං සූතං, මේසේ අසන ලදී. එකං සමයං, එක් සමයෙක්හි; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; බාරාණසියං, බරණැස් නුවරෙහි; මිගදායෙ, මුවන්ට අභය දානය කළ හෙයින් මිගදාය නම් වූ; ඉසිපතනෙ, ඉසිපතනාරාමයෙහි; විහරති, වැඩ වසන සේක.

තතු බො, එකල්හි වනාහි; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; පඤ්ච වග්ගියෙ භික්ඛු, පස්වග මහණුන්; ආමන්තෙසි, ඇමතු සේක.

2. භික්බවේ, මහණෙනි; පබ්බජිතෙන, පැවිද්දෙකු විසින්; න සෙවිතබ්බා, නො සෙවිය යුතු; ඉමේ ද්වේ අන්තා, මේ අන්තයෝ දෙකෙකි: එනම් - හීනො, ලාමක වූ; ගම්මො, ග්‍රාමා වූ; පොථුජ්ජනිකො, පෘථග්ජනයන් විසින් පුරුදු කරන ලද; අනරියෝ, අනායාී වූ; අනත්ථසංහිතො, අනර්ථයක් ම සිදු කරන්නා වූ; කාමෙසු, වස්තු කාමයන් කෙරෙහි; යොචායං, යම් මේ; කාමසුබල්ලිකානුයෝගෝ, කාමසුබල්ලිකානුයෝගයක් ඇද්ද; (එසේ ම), දුක්බො, දුක් උපදවන්නා වූ; අතරියෝ, අනායාී වූ; අනත්ථසංහිතෝ, අනර්ථයක් ම ඇසුරු කරන්නා වූ; යෝචායං, යම් මේ; අත්තකිලමථානුයෝගෝ, අත්තකිලමථානුයෝගයක් ඇද්ද; භික්බවේ, මහණෙනි; තෙ එතෙ උහෝ අන්තේ, ඒ මේ අන්ත දෙකට; අනුපගම්ම, නො පැමිණ; තථාගතෙන, තථාගතයන් වහන්සේ විසින්; මජ්ඣිමා පටිපදා, මධාම පුතිපදා තොමෝ; අහිසම්බුද්ධා, අවබෝධ කරන ලදු; (ඕතොමෝ) චක්බුකරණි, පුඥවක්ෂුස පිරිසිදු කරන්නී ය; ඤාණකරණි, නුවණැස ඇති කරන්නී ය; උපසමාය, කෙලෙසුන් සංසිදීම පිණිස; අභිඤ්ඤාය, චතුරායාී සතාය පුතිවේධය පිණිස; සම්බෝධාය, ඔවුන්ගේ ම අවබෝධය පිණිස; නිබ්බාණාය, නිවන් පිණිස; සංවත්තති, පවත්නී ය.

3. භික්ඛවේ, මහණෙනි; තථාගතෙන, තථාගතයන් වහන්සේ විසින්; අභිසම්බුද්ධා, මතාකොට අවබෝධ කරන ලද; කතමා ච සා මජ්ඣිමා පටිපදා, ඒ කවර මධාම ප්‍රතිපදාවක් තොමෝ; චක්ඛුකරණී, පුඥ ඇස පිරිසිදු කරන්නී; ඥාණකරණී, නුවණ ඇස ඇති කරන්නී; උපසමාය, කෙලෙසුන් සංසිදීම පිණිස; අභිඤ්ඤාය, චතුරායා සතාය අවබෝධය පිණිස; සම්බොධාය, ඔවුන්ගේ ම අවබෝධය පිණිස; නිබ්බාණාය, නිවන් පිණිස; සංවත්තති?. පවත්නීද?; අයං එව අරියෝ අට්ඨංශිකෝ මග්ගො, මේ ආයා අප්ඨාංශික මාග්ය මැයි; සෙයාපීදං?, ඒ කවරේ ද යත්?; සම්මාදිට්ඨී, සමාක්දෘෂ්ටි ය; සම්මාසංකප්පො, සමාක්සංකල්පනාව ය; සම්මාවාවා, සමාක්වානයාම ය; සම්මාකම්මන්තො, සමාක්කර්මාන්ත ය; සම්මාආජ්වෝ, සමාක්අාජීව ය; සම්මාවායාමෝ, සමාක්වානයාම ය; සම්මාසති, සමාක්ස්මෘති ය; සම්මාසමාධී, සමාක්සමාධී ය යනු මොහු යි; භික්ඛවේ, මහණෙනි; තථාගතෙන, තථාගතයන් වහන්සේ විසින්; අභිසම්බුද්ධා, අවබෝධ කරන ලද; අයං බො සා මජ්ඣිමා පටිපදා, මේ ඒ මධාම ප්රතිපානමෝ; චක්ඛුකරණී, පුඥ ඇස පිරිසිදු කරන්නී ය; ඤාණකරණී, නුවණැස ඇති කරන්නී ය; උපසමාය, කෙලෙසුන් සංසිඳීම පිණිස; අභිඤ්ඤාය, චතුස්සතාය ප්‍රතිවේධය පිණිස; සම්බෝධාය, සම්බෝධිය පිණිස; නිබ්බාණාය, නිවන් පිණිස; සංවත්තති, පවත්නී ය.

4. භික්බවේ, මහණෙති; ඉදං බො පත, මේ වනාහි; දුක්බං අරියසච්චං, දුක්බ ආයාී සතාය වේ; ජාතිපි දුක්බා, ඉපදීම දුක ය; ජරාපි දුක්බා, ජරාව ද දුක ය; වාහාධිපි දුක්බො, රෝගීවීම දුක ය; මරණම්පි දුක්බං, මරණය ද දුක ය; අප්පියෙහි සම්පයොගො දුක්බො, අප්ුයයන් හා එක්වීම දුක ය; පියෙහි විප්පයොගො දුක්බො, ප්‍රීයයන් ගෙත් වෙන්වීම දුක ය; යම්පිච්ඡං ත ලහති, කැමති යමක් තො ලැබේ ද; තම්පි දුක්බං, එද දුක ය; සංබත්තෙත, සැකෙවිත්; පඤ්ච උපාදාතකඛත්ධා, පඤ්ච උපදානස්කන්ධයෝ; දුක්බා, දුක් වන්තාහු ය. පිරුවානා පොත් වහන්සේ

5. භික්බවේ, මහණෙනි; ඉදං බො පත, මේ වතාහි; දුක්ඛ සමුදයං අරිය සච්චං, දුක්ඛ සමුදය ආයා‍යී සතාය නම් වේ; යායං තණ්හා, යම් මේ තෘෂ්ණාවක්; පොතොභවිකා, පුතරුප්පත්තිය ඇති කෙරේ ද; නන්දිරාග සහගතා, නන්දිරාග සම්පුයුක්ත වන්නී ද; තතුතතාභි තන්දිනී, ඒ ඒ භවයෙහි විශේෂයෙන් සතුට ඇති කරන්නී ද; සෙයාාරීදං?, ඕ තෘෂ්ණාව කවරීද යත්?; කාම තණ්හා, කාම තෘෂ්ණාව ය; භව තණ්හා, භව තෘෂ්ණාව ය හෙවත් ශාස්වත දෘෂ්ටිය හා යෙදෙන තෘෂ්ණාව ය; විභව තණ්හා, විභව තෘෂ්ණාව ය හෙවත් උච්ඡේද දෘෂ්ටිය හා යෙදෙන තෘෂ්ණාව ය යන මොහු යි.

6. භික්ඛවේ, මහණෙනි; තස්සාය එව තණ්හාය, ඒ තෘෂ්ණාවගේ ම; යො අසෙස විරාග නිරොධො, යම් සම්පූර්ණ නො ඇලීමක් නැති කිරීමක් වේ ද; චාගො, අත්හැරීමක් වේ ද; පටිනිස්සගො, දුරලීමක් වේ ද; මුත්තී, මිදීමක් වේ ද; අනාලයො, නො ඇලීමක් වේ ද; ඉදං බො පන, මෙය වනාහි; දුක්ඛ නිරෝධං අරියසච්චං, දුක්ඛ නිරොධ ආයා‍යී සතාය යි.

7. භික්බවේ, මහණෙනි; ඉදං බො පන, මෙය වනාහි; දුක්බනිරොධ ගාමිනිපටිපදා අරියසච්චං, දුක්බ නිරෝධ ගාමිනී ප්‍රතිපදායාී සතාය වේ, එනම්; අයමෙව අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ, මේ ආයා‍යී අෂ්ටාංගික මාර්ගය ම ය. සෙයාාරිදං?, ඒ කවරේ ද යත්?; සම්මාදිට්ඨී, සමාක්දෘෂ්ටිය ය; සම්මාසංකප්පෝ, සමාක්සංකල්පනාව ය; සම්මාවාචා, සමාක්වචන ය; සම්මාකම්මන්තෝ, සමාක්කර්මාන්ත ය; සම්මාආජිවෝ, සමාක්ආජීවය ය; සම්මාවායාමෝ, සමාක්වාායාමය ය; සම්මාසති, සමාක්ස්මෘතිය ය; සම්මාසමාධි, සමාක්සමාධිය යනු මේයි.

8. භික්ඛවේ, මහණෙනි; මේ, මට; ඉදං දුක්බං අරියසච්චන්ති, මේ දුක්බ ආයයී සතායය යි; පුබ්බේ, පෙර; අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු, නො ඇසූ විරූ ධම්යන්හි; චක්ඛුං උදපාදි, සතාඥන චකුෂස පහළ විය; ඥණං උදපාදි, එහි දැනීම ඇති ඥනය පහළ විය; පඤ්ඤා උදපාදි, පුඥව පහළ විය; විජ් ජා උදපාදි, විදාහව හෙවත් කෙලෙසුන් දුරුකිරීමෙහි නුවණ ඇති විය; ආලෝකො උදපාදි, අවිදාහන්ධකාරය දුරු කරන ඥනාලෝකය පහළ විය; තං බො පන ඉදං දුක්බං, ඒ මේ දුක්බායයී සතාය පරිඤ්ඤායාංති, පිරිසිඳ දත යුතුය යි; භික්ඛවේ, මහණෙනි; මේ, මට; පුබ්බෙ, පෙර; අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු, නො ඇසූ විරූ ධම්යන්හි; චක්ඛුං උදපාදි, සතා ඥනය වූ; පුඥ චක්ෂු පහළ විය; ඤාණං උදපාදි, ඥනය පහළ විය; පඤ්ඤා උදපාදි, පහළ විය; විජ්ජා උදපාදි, විදහාව පහළ විය; අලෝකො, පුඥ නමැති ආලෝකය; උදපාදි, පහළ විය.

භික්බවෙ, මහණෙනි; මෙ, මට; තං බො පත ඉදං දුක්බං අරිය සච්චං, ඒ මේ දුක්බායාී සතාය; පරිඤ්ඤාතංති, පිරිසිඳ දක්නා ලදැ'යි; පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු, පෙර නො ඇසු විරූ ධම්යන් හි; චක්බුං උදපාදි, චතුස්සතාය පිළිබඳ ඤාණචක්ෂුස පහළ විය; ඤාණං උදපාදි, ඤාණය පහළ විය; පඤ්ඤා උදපාදි, පුඥව පහළ විය; විජ්ජා උදපාදි, විදාාව පහළ විය. ආලෝකො උදපාදි, ආලෝකය පහළ විය.

9. භික්බවෙ, මහණෙනි; මෙ, මට; ඉදං දුක්ඛ සමුදයං අරිය සච්චං ඉති, මේ දුක්ඛ සමුදායායාී සතාය'යි කියා; පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු, පෙර නො ඇසූ විරූ ධම්යන්හි; චක්ඛුං උදපාදි, චතුස්සතාා පිළිබඳ ඤාණචක්ෂුස පහළ විය; ඤණං උදපාදි, ඤාණය පහළ විය; පඤ්ඤා උදපාදි, පුඥව පහළ විය; විජ්ජා උදපාදි, විදාාව පහළ විය; ආලෝකො උදපාදි, ආලෝකය පහළ විය.

භික්බවේ, මහණෙනි; මේ, මට; තං බො පන ඉදං දුක්ඛ සමුදයං අරිය සච්චං, ඒ මේ දුක්ඛ සමුදායායාී සතාාය වනාහී; පහාතබ්බං ඉති, පුහාණය කළ යුතුය'යි; පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු, පෙර නො ඇසූ විරූ ධම්යන්හි; චක්ඛුං උදපාදී, කෘතාකාඤාණ චක්ෂුස පහළ විය; ඤාණං උදපාදී, ඤාණය පහළ විය; පඤ්ඤා උදපාදී, පුඥව පහළ විය; විජ්ජා උදපාදී, විදාාව පහළ විය; ආලෝකො උදපාදී, ආලෝකය පහළ විය.

පිරුවානා පොත් වහන්සේ

භික්බවේ, මහණෙනි; මෙ, මට; තංබොපනිදං දුක්බ සමුදයං අරිය සච්චං, ඒ මේ දුක්බ සමුදයායාී සතාය වනාහි; පහීණං ඉති, පුහිණය වීය යි; පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු, පෙර නො ඇසූ විරූ ධම්යන්හි; චක්ඛුං උදපාදි, චතුස්සතාා පිළිබඳ ඤාණචක්ෂුස පහළ විය; ඤාණං උදපාදි, ඥනය පහළ විය; පඤ්ඤා උදපාදි, පුඥාව පහළ විය. විජ්ජා උදපාදි, විදාාව පහළ විය; ආලෝකො උදපාදි, ආලෝකය පහළ විය.

10. භික්බවේ, මහණෙනි; මෙ, මට; ඉදං දුක්ඛ නිරෝධං අරිය සච්චං ඉති, මේ දුක්ඛ නිරෝධ ආයා සතාය'යි කියා; පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු, පෙර නො ඇසූ විරූ ධම්යන්හි; චක්බුං උදපාදි, චතුස්සතා පිළිබඳ ඤාණචක්ෂුස පහළ විය; ඤාණං උදපාදි, ඤාණය පහළ විය; පඤ්ඤා උදපාදි, පුඥව පහළ විය; විජ්ජා උදපාදි, විදාාව පහළ විය; ආලෝකයා උදපාදි, ආලෝකය පහළ විය.

භික්බවෙ, මහණෙනි; මෙ, මට; තං බො පන ඉදං දුක්බ නිරොධං අරිය සච්චං, ඒ මේ දුක්බ නිරොධ ආයාී සතාය වනාහි; සච්ජිකාතබ්බං, සාක්ෂාත් කටයුතු ය'යි; පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු, පෙර නො ඇසූ විරූ ධම්යන්හි; චක්බුං උදපාදි, ඤාණචක්ෂුස පහළ විය. ඤණං උදපාදි, ඤාණය පහළ විය; පඤ්ඤා උදපාදි, පුඥාව පහළ විය; විජ්ජා උදපාදි, විදාාව පහළ විය; ආලෝකො උදපාදි, ආලෝකය පහළ විය.

භික්බවෙ, මහණෙනි; මෙ, මා විසින්; තං බො පන ඉදං දුක්බ නිරොධං අරිය සච්චං, ඒ මේ දුක්බ නිරෝධ ආය[®] සතාය වනාහි; සච්ජිකතංති, සාක්ෂාත් කරන ලදැ'යි කියා; පුබ්බෙ, පෙර; අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු, නො ඇසූ විරූ ධම්යන්හි; චක්බුං උදපාදි, ඤාණචක්ෂුස පහළ විය; ඤුණං උදපාදි, ඤාණය පහළ විය; පඤ්ඤා උදපාදි, පුඥව පහළ විය; විජ්ජා උදපාදි, විදාාව පහළ විය; ආලෝකො උදපාදි, ආලෝකය පහළ විය.

11. භික්බවෙ, මහණෙනි; මෙ, මට; ඉදං දුක්ඛනිරොධ ගාමිනි පටිපදා අරිය සච්චං ඉති, මේ දුක්ඛ නිරොධ ගාමිනි පටිපදා ආයා සතාය යි කියා; පුබ්බබ, පෙර; අනනුස්සුතෙසු, නොඇසූ විරූ ධම්යන්හි; චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණචක්ෂුස පහළ විය; ඤාණං උදපාදි, ඤාණය පහළ විය; පඤ්ඤා උදපාදි, පුඥාව පහළ විය; විජ්ජා උදපාදි, විදාහව පහළ විය; ආලෝකො උදපාදී, ආලෝකය පහළ විය.

භික්බවෙ, මහණෙනි; මෙ, මා විසින්; තං බො පන ඉදං දුක්ඛ නිරොධ ගාමිනි පටිපදා අරිය සච්චං, ඒ මේ දුක්ඛ නිරෝධ ගාමිනි පටිපදා ආයාී සතාය; භාවෙතබ්බං ඉති, භාවිතා කටයුතු'යි; පුබ්බෙ, පෙර; අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු, නො ඇසූ විරූ ධම්යන්හි; චක්ඛුං උදපාදී, ඤාණචක්ෂුස පහළ විය; ඤාණං උදපාදී, ඥනය පහළ විය; පඤ්ඤා උදපාදී, පුඥව පහළ විය; විස්ජා උදපාදී, විදාාව පහළ විය; ආලෝකො උදපාදී, ආලෝකය පහළ විය.

භික්බවෙ, මහණෙනි; මෙ, මා විසින්; තං බො පන ඉදං දුක්බ නිරොධ ගාමීනි පටිපදා අරිය සච්චං, ඒ මේ දුක්ඛ නිරොධ ගාමිනි පුතිපදා ආයාී සතාය; භාවිතං, ඉති භාවිතා කරන ලදැ'යි කියා; පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු, පෙර නො ඇසූ විරූ ධම්යන්හි; චක්බුං උදපාදී, ඤාණචක්ෂුස පහළ විය; ඤණං උදපාදී, ඤාණය පහළ විය; පඤ්ඤා උදපාදී, පුඥව පහළ විය; ව්ජ්ඡා උදපාදී, විදාාව පහළ විය; ආලෝකො උදපාදී, ආලෝකය පහළ විය.

12. හික්බවෙ, මහණෙනි; යාවකීවඤ්ච, යම්තාක් කල්; එවං, මෙසේ; තිපරිවට්ටං, සතාඥන, කෘතාඥන, කෘතඥන සංඛාාත වූ නිපරිවෘත්තයක් ඇති; ද්වාදසාකාරං. (එකි එකී සතාය තුන් ආකාරයත් ගේ වශයෙන්) දොළොස් ආකාරයක් ඇති; ඉමෙසු චතුසු අරියසච්චෙසු, මේ චතුරායායිසතායන් කෙරෙහි; යථා භූතං ඤාණදස්සනං, යථාභූත ඥනදශීනය; මෙ, මව; න සුවීසුද්ධං

අහොසි, අතිපරිශුද්ධ නො වී ද; භික්ඛවෙ, මහණෙනි; තාව, ඒ තාක් කල්; සදෙවකෙ, දෙවියන් සහිත වූ; සමාරකෙ, මරුත් සහිත වූ; සබුහ්මකෙ, බඹුන් සහිත වූ; ලොකෙ, ලෝකයෙහි; සස්සමණබාහ්මණියා, මහණ බමුණන් සහිත වූ; සදෙවමනුස්සාය, දෙවි මිනිසුන් සහිත වූ; පජාය, පුජාවෙහි; අහං, මම; අනුත්තරං, අනුත්තර වූ; සම්මාසම්බොධිං, සමාක් සම්බෝධිය; අභිසම්බුද්ධො, පුතාක්ෂ කෙළෙමි'යි; නෙව පච්චඤ්ඤාසිං, නොම පුතිඥ කෙළෙමි.

13. භික්බවේ, මහණෙනි; යතොච බො, යම් තැනෙක පටන්; එවං තිපරිවට්ටං, මෙසේ ත්පරිවෘත්තයක් ඇති; ද්වාදසාකාරං, දොළොස් ආකාර ඇති; ඉමෙසු චතුසු අරිය සච්චෙසු, මේ චතුරායාී සතායන් කෙරෙහි; යථා භූතං ඤාණදස්සනං, යථාභූත ඥනදශීනය; මෙ, මට; සුවිසුද්ධං අහොසි, අතිපරිශුද්ධ වී ද; භික්ඛවේ, මහණෙනි; අථ, එකල්හි; අහං, මම; සදෙවකෙ, දෙවියන් සහිත වූ; සමාරකෙ, මරුන් සහිත වූ; ලොකෙ, ලෝකයෙහි ද; සස්සමණබාහ්මණියා, මහණබමුණන් සහිත වූ; සදෙවමනුස්සාය, දෙවිමිනිසුන් සහිත වූ; පජාය, පුජාවෙහි ද; අනුත්තරං, නිරුත්තර වූ; සම්මාසම්බෝධිං, සමාක්සම්බෝධිය; අභිසම්බුද්ධො, පුතාකෂ කෙළෙමි'යි; පච්චඤ්ඤාසිං, දැනගතිම්; මෙ, මට; දස්සනඤ්ච ඤාණං පන, පුතාවෝක්ෂාඥනය වනාහි; උදපාදි, පහළ විය; මෙ, මාගේ; චෙතො විමුත්ති, චෙතොවිමුක්තිය (අරහත්ඵලය) අකුප්පව, අකෝපාස ය; අයං අන්තිමා ජාති, මෝතොමෝ පශ්චිම ජාතිය වන්නී ය; ඉදානි, දැන්; පුනබහවො, පුනර්භවයෙක්; නාජී ඉති, නැත්තේ ය'යි වදාළ සේක.

14. භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; ඉදං අවොච, මේ සුතු ධම්ය වදාළ සේක.

අත්තමනා, සතුටු සිත් ඇති; පඤ්චවග්ගියා භික්බු, පඤ්ච වග්ගීය භික්ෂූහු; භගවතො, භාගාවතුන් වහන්සේගේ; භාසිතං, දේශනාවට; අභිනන්දුං ඉති, ප්ීතිය පුකාශ කළහ.

15. ඉමස්මිඤ්ච පන වෙයාහකරණස්මිං, මේ වෙයාහකරණ ධම්ය; භඤ්ඤමානෙ, වදාළ කල්හි; ආයස්මතො කොණ්ඩඤ්ඤස්ස, ආයුෂ්මත් කොණ්ඩඤ්ඤ සථවිරයන් වහන්සේට; විරජං, රජස් රහිත වූ; වීතමලං, පහ වූ කෙලෙස් මල ඇති; ධම්ම චක්බුං, දහම් ඇස (සෝවාන් මාගී ඤාණය) උදපාදි, පහළ විය; කෙසේ ද?; යංකිඤ්චි, යම් කිසිවක්; සමුදය ධම්මං, හටගන්නා ස්වභාවය ඇත්තේ ද; සබ්බං තං, ඒ සියල්ල; නිරොධ ධම්මං ඉති, නිරුද්ධවන ස්වභාවය ඇත්තේ ය.

16. භගවතා, භාගාවතුන් වහන්සේ විසින්; ධම්ම චක්කෙ, මේ ධර්ම චකුය; පවත්තිත ච පන, පවත්වන ලද කල්හි; භුම්මා දෙවා, බූමාටු දෙවියෝ; සද්දං අනුස්සාවෙසුං, සාධු නාදය පැවැත්වූහ; (කෙසේ ද?) භගවතා, භාගාවතුන් වහන්සේ විසින්; බාරාණසියං, බාරාණසි පුරයෙහි; ඉසිපතනෙ මිගදායෙ, මිගදාය නම් වූ ඉසිපතනාරාමයෙහි දී සමණෙන වා, ශුමණයෙකු විසින් හෝ; බාහ්මණෙන වා, බමුණෙකු විසින් හෝ; දෙවෙන වා, දෛවියකු විසින් හෝ; මාරෙන වා, මාරයකු විසින් හෝ; බුහ්මුණා වා, බුහ්මයකු විසින් හෝ; ලොකස්මිං, ලෝකයෙහි; කෙනචි වා, අත් කිසිවකු විසින් හෝ; අප්පතිවත්තියං, නොපැවැත්විය හැකි වූ; අනුත්තරං ධම්ම චක්කං, (මේ) නිරුත්තර වූ ධර්ම චකුය; පවත්තිතං, පවත්වන ලද්දේ ය කියා යි.

භුම්මානං දෙවානං, භූමි නිශිත දෙවියන් ගේ; සද්දං සුත්වා, සාධු නාදය අසා; චාතුම්මහාරාජිකා දෙවා, චතුර්මහාරාජික දෙවියෝ ද; සද්දං අනුස්සාවෙසුං, ශබ්දය අනුශුාවණය කළාහු ය (කෙසේ ද); භගවතා, භාගාවතුන් වහන්සේ විසින්; බාරාණසියං, බාරාණසියෙහි; මිගදායෙ, මිගදාය නම් වූ; ඉසිපතනෙ, ඉසිපතනාරාමයෙහි දී; සමණෙන වා, ශුමණයෙකු විසින් හෝ; බාහ්මණෙන වා, බාහ්මණයකු විසින් හෝ; දෙවෙන වා, දෙවියකු විසින් හෝ; මාරෙන වා, මාරයකු විසින් හෝ; බුහ්මුණා වා, බුහ්මයකු විසින් හෝ; ලොකස්මිං, ලෝකයෙහි; කෙනචි වා, අන් කිසිවකු විසින් හෝ; අප්පතිවත්තියං, නො පැවැත්විය හැකි වූ; එතං, මේ; නිරුත්තරං, නිරුත්තර වූ ධම්ම චක්කං, ධර්ම

පිරුවානා පොත් වහන්සේ

චකුය; පවත්තිතං, පවත්වන ලද්දේ ය කියා යි; චාතුම්මහාරාජිකානං, චාතුර්මහාරාජික දිවාලෝක වාසී වූ; දෙවානං, දෙවියන් ගේ; සද්දං සුත්වා, සාධුකාර ශබ්දය අසා; තාවතිංසා දෙවා, තව්තිසා වැසි දෙවියෝ; සද්දං අනුස්සාවෙසුං, ශබ්දය අනුශුවණය කළහ; භගවතා, භාගාවතුන් වහන්සේ විසින්; බාරාණසියං, බරණැස් නුවරෙහි; මිගදාය නම් වූ; ඉසිපතනෙ, ඉසිපතනාරාමයෙහි දී; සමණෙන වා, ශුමණයෙකු විසින් හෝ; බාහ්මණෙන වා, බමුණකු විසින් හෝ; දෙවෙන වා, දෙවියකු විසින් හෝ; මාරෙන වා, මාරයකු විසින් හෝ; බුහ්මුණා වා, බහ්මයකු විසින් හෝ; ලොකස්මිං, තිවිධ ලෝකයෙහි; කෙනචි වා, කිසිවකු විසින් හෝ; අප්පතිවත්තියං, නො පැවැත්විය හැක්කා වූ; අනුත්තරං, අනුත්තර වූ; එතං ධම්ම චක්කං, මේ ධර්ම චකුය; පවත්තිතං, පවත්වන ලද්දේ ය කියා යි.

තාවතිංසානං දෙවානං, තව්තිසා වැසි දෙවියන් ගේ; සද්දං සුත්වා, සාධුකාර ශබ්දය අසා; යාමා දෙවා, යාම දෙව්ලොව දෙවියෝ; සද්දං, සාධුකාර ශබ්දය; අනුස්සාවෙසුං, අනුශුාවණය කළහ; භගවතා, භාගාවතුන් වහන්සේ විසින්; බාරාණසියං, බරණැස් නුවරෙහි; මිගදායෙ, මිගදාය නම් වූ; ඉසිපතනෙ, ඉසිපත්නාරාමයෙහි දී; සමණෙන වා, ශුමණයකු විසින් හෝ; බුාහ්මණෙන වා, බමුණකු විසින් හෝ; දෙවෙන වා, දෙවියකු විසින් හෝ; මාරෙන වා, මාරයකු විසින් හෝ; බුහ්මුණා වා, බහ්මයකු විසින් හෝ; ලොකස්මිං, තිවිධ ලෝකයෙහි; කෙනචි වා, අන් කිසිවකු විසින් හෝ; අප්පතිවත්තියං, නො පැවැත්විය හැකි වූ; අනුත්තරං, අනුත්තර වූ; එතං ධම්ම චක්කං, මේ ධර්ම චකුය; පවත්තිතං, පවත්වන ලද්දේ ය කියා යි; යාමානං දෙවානං, යාම දෙව් ලොව වැසි දෙවියන්ගේ; සද්දං සුත්වා, සාධුකාර ශබ්දය අසා; තුසිතා දෙවා, තුසිත දෙව් ලොව වැසි දෙවියෝ; සද්දං, සාධුකාර ශබ්දය; අනුස්සාවෙසුං, අනුශුාවණය කළහ; භගවතා, භාගාවතුන් වහන්සේ විසින්; බාරාණසියං, බරණැස් නුවරෙහි; මිගදායේ, මිගදාය නම් වූ; ඉසිපතනෙ, ඉසිපතනාරාමයෙහි; සමණෙන වා, ශුමණයෙකු විසින් හෝ; බුාහ්මණෙන වා, බමුණකු විසින් හෝ; දෙවෙන වා, දෙවියකු විසින් හෝ; මාරෙන වා, මාරයකු විසින් හෝ; බුහ්මුණා වා, බුහ්මයකු විසින් හෝ; ලොකස්මිං, ලෝකයෙහි; කෙනෙවි වා, අන් කිසිවකු විසින් හෝ; අප්පතිවත්තියං, නො පැවැත්විය හැකි වූ; අනුත්තරං, අනුත්තර වූ; එතං ධම්ම චක්කං, මේ ධර්ම චකුය; පවත්තිතං, පවත්වන ලද්දේ ය කියා යි; තුසිතානං දේවානං, තුසිත දෙව් ලොව වැසි දෙවියන් ගේ; සද්දං සුත්වා, සාධුකාර ශබ්දය අසා; නිම්මාණරති දේවා, නිර්මාණරති දෙව් ලොව වැසි දෙවියෝ; සද්දං, සාධුකාර දෙමින්; අනුස්සාවෙසුං, අනුශුාවණය කළහ.

- පෙ - නිම්මාණරතිනං දෙවානං, නිර්මාණරති දෙවියන් ගේ; සද්දං සුත්වා, සාධුකාර ශබ්දය අසා; පරනිම්මිත වසවන්තිනො දේවා, පරනිම්මිත වසවර්ති දෙවියෝ; සද්දං අනුස්සාවෙසුං, සාධුකාර දෙමින් ශබ්දය අනුශුාවණය කළහ, - පෙ - පරනිම්මිත වසවත්තිනොදෙවානං, පරනිර්මිත වසවර්ති දේවියන් ගේ; සද්දං සුත්වා, සාධුකාර ශබ්දය අසා; බුහ්මපාරිසජ්ජා දෙවා, බුහ්මපාරිසජ්ජ නම් බඹලෝ වැසි දෙව්යෝ; සද්දං අනුස්සාවෙසුං, සාධුකාර දෙමින් ශබ්දය අනුශුාවණය කළහ. - පෙ -බහ්මපාරිසජ්ජානං දෙවානං, බහ්මපාරිසජ්ජ නම් බඹලෝ වැසි දෙවියන් ගේ; සද්දං සුත්වා, සාධුකාර ශබ්දය අසා; බුහ්මපුරෝහිතා දේවා, බුහ්මපුරෝහිත නම් බඹලොව වැසි දෙවියෝ; සද්දං අනුස්සාවෙසං, සාධුකාර දෙමින් ශබ්දය අනුශුාවණය කළහ. - පෙ - බුහ්මපුරොහිතානං දෙවානං, බුහ්මපුරෝහිත නම් බඹලෝ වැසි දෙවියන් ගේ; සද්දං සුත්වා, සාධුකාර ශබ්දය අසා; මහාබුහ්මා දෙවා, මහා බුහ්ම වැසිදෙවියෝ; සද්දං, සාධුකාර දෙමින්; අනුස්සාවෙසුං, අනුශාවණය කළහ. - පෙ - මහාබුහ්මාණං දෙවානං, මහාබුහ්ම දෙවියන් ගේ; සද්දං සුත්වා, සාධුකාර ශබ්දය අසා; පරිත්තාභා දෙවා, පරිත්තාභ නම් දෙවියෝ; සද්දං, සාධුකාර දෙමින්; අනුස්සාවෙසුං, ශබ්දය අනුශුාවණය කළහ; - පෙ -පරිත්තාභානං දෙවානං, පරිත්තාභ නම් දෙවියන් ගේ; සද්දං සුත්වා, සාධුකාර ශබ්දය අසා; අප්පමාණහා දෙවා, අප්පමාණහා නම් බඹලොව වැසි දෙවියෝ; සද්දං, සාධුකාර දෙමින්; අනුස්සාවෙසුං, ශබ්දය අනුශුාවණය කළහ; - පෙ - අප්පමාණභානං දෙවානං, අප්පමාණභා නම් බඹලෝ වැසි දෙවියන් ගේ; සද්දං සුත්වා, සාධුකාර ශබ්දය අසා; ආභස්සරා දෙවා, ආභස්සර නම් බඹලෝ වැසි දෙවියෝ;

සද්දං, සාධුකාර දෙමින්; අනුස්සාවෙසුං, ශබ්දය අනුශුාවණය කළහ - පෙ - ආභස්සරානං දෙවානං, ආභස්සර නම් බඹලෝ වැසි දෙවියන් ගේ; සද්දං සුත්වා, සාධුකාර ශබ්දය අසා; පරිත්තසුභා දෙවා, පරිත්තසුභ නම් බඹලෝ වැසි දෙවියෝ; සද්දං, සාධුකාර දෙමින්; අනුස්සාවෙසුං, ශබ්දය අනුශුාවණය කළහ - පෙ - පරිත්තසුභානං දෙවානං, පරිත්තසුභා නම් බඹලෝ වැසි දෙවියන් ගේ; සද්දං සුත්වා, සාධුකාර ශබ්දය අසා; අප්පමාණසුභා දෙවා, අප්පමාණසුභ නම් බඹලෝ වැසි දෙවියෝ; සද්දං, සාධුකාර දෙමින්; අනුස්සාවෙසුං, ශබ්දය අනුශුාවණය කළහ; - පෙ - අප්පමාණසුභානං දෙවානං, අප්පමාණසුභ නම් බඹලෝ වැසි දෙවියන් ගේ; සද්දං සුත්වා, සාධුකාර ශබ්දය අසා; සුභකිණ්හකා දෙවා, සුහකිණ්හක නම් බඹලෝ වැසියෝ; සද්දං, සාධුකාර දෙමින්; අනුස්සාවෙසුං, ශබ්දය අනුශුාවණය කළහ - පෙ - සුභකිණ්හකානං දෙවානං, සුභකිණ්හක නම් බඹලෝ වැසි දෙවියන් ගේ; සද්දං සුත්වා, සාධුකාර ශබ්දය අසා; වෙහප්ඵලා දෙවා, වෙහප්ඵල නම් බඹලෝ වැසි දෙවියෝ; සද්දං, අනුස්සාවෙසුං, ශබ්දය අනුශුාවණය කළහ - පෙ - වෙහප්ඵලානං දෙවානං, වෙහප්ඵල නම් බඹලෝ වැසි දෙවියන් ගේ; සද්දං සුත්වා, සාධුකාර ශබ්දය අසා; අවිහා දෙවා, අවිහ නම් බඹලෝ වැසි දෙවියෝ; සද්දමනුස්සාවෙසුං, ශබ්දය අනුශුාවණය කළහ. - පෙ - අවිහානං දෙවානං, අවිහ නම් බඹලෝ වැසි දෙවියන් ගේ; සද්දං සුත්වා, සාධුකාර ශබ්දය අසා; අතප්පා දෙවා, අතප්ප නම් බඹලෝ වැසි දෙවියෝ; සද්දමනුස්සාවෙසුං, ශබ්දය අනුශුාවණය කළහ; - පෙ - අතප්පානං දෙවානං, අතප්ප නම් බඹලෝ වැසි දෙවියන් ගේ; සද්දං සුත්වා, සාධුකාර ශබ්දය අසා; සුදස්සා දෙවා, සුදස්ස නම් බඹලෝ වැසි දෙවියෝ; සද්ද මනුස්සාවෙසුං, ශබ්දය අනුශුාවණය කළහ; - පෙ - සුදස්සානං දෙවානං, සුදස්ස නම් බඹලෝ වැසි දෙවියන් ගේ; සද්දං සුත්වා, සාධුකාර ශබ්දය අසා; සුදස්සී දෙවා, සුදස්සී නම් බඹලෝ වැසි දෙවියෝ; සද්දං අනුස්සාවෙසුං, ශබ්දය අනුශුාවණය කළහ - පෙ - සුදස්සීනං දෙවානං, සුදස්සී නම් බඹලෝ වැසි දෙවියන් ගේ; සද්දං සුත්වා, සාධුකාර ශබ්දය අසා; අකනිට්ඨකා දෙවා, අකනිට්ඨක නම් බඹලෝ වැසි දෙවියෝ; සද්ද මනුස්සාවෙසුං, ශබ්දය අනුශුාවණය කළහ; කෙසේ ද? භගවතා, භාගාාවතුන් වහන්සේ විසින්; බාරාණසියං, බරණැස් නුවරෙහි; මිගදායෙ, මිගදාය නම් වූ; ඉසිපතනෙ, ඉසිපතනාරාමයේ දී; සමණෙන වා, ශුමණයෙකු විසින් හෝ; බුාහ්මණෙන වා, බමුණකු විසින් හෝ; දෙවෙන වා, දෙවියකු විසින් හෝ; මාරෙන වා, මාරයකු විසින් හෝ; බුහ්මුණා වා, බුහ්මයකු විසින් හෝ; ලොකස්මිං, ලෝකයෙහි; කෙනචි වා, කිසිවෙකු විසින් හෝ; අප්පතිවත්තියං, නො පැවැත්විය හැකි වූ; අනුත්තරං, අනුත්තර වූ; එතං ධම්ම චක්කං, මේ ධම් චකුය; පවත්තිතං, පවත්වන ලද්දේ ය කියා යි.

17. ඉතීහ, මේ ආකාරයෙන්; තෙන බනෙන, එකෙණෙහි; තෙන මුහුත්තෙන, ඒ මොහොතෙහි; යාව බුහ්මලොකො, බඹලොව දක්වා; සද්දො, සාධුකාර ශබ්දය; අබ්භූග්ගඤ්ජි, ඉතා උස්ව පැන නැංගේ ය; අයඤ්ච, දස සහස්සි ලොකධාතු මේ දශ සහශී ලෝක ධාතුව ද; සංකම්පි, බොහෝ සෙයින් කම්පා විය; සම්පකම්පි, අතිශයින් ම කම්පා විය; සම්පවෙධි, විශේෂයෙන් ම කම්පිත විය; දෙවානං, දෙවියන් ගේ; දෙවානුභාවය; අතික්කම්ම, ඉක්මවා; අප්පමාණො ච, අපුමාණ වූ; උළාරෝ, මහත් වූ; ඔහාසො, ආලෝකය; ලොකෙ, ලෝකයෙහි; පාතුරහොසි පහළ විය.

18. අථ බො, ඉක්බිති; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; හෝ කොණ්ඩඤ්ඤො, භවත් කොණ්ඩඤ්ඤ තෙමේ; වත, ඒකාන්තයෙන්; අඤ්ඤාසි, චතුස්සතාය දත්තේ ය; හො කොණ්ඩඤ්ඤා, භවත් කොණ්ඩඤ්ඤ තෙමේ; වත, ඒකාන්තයෙන්; අඤ්ඤාසි ඉති, චතුස්සතාය අවබෝධ කළේ ය යි; උදානං, ප්රීති වාකායක්; උදානෙසි, පැවැත් වූ සේක; ඉති ඉහ ඉදං, මෙසේ මේ කාරණයෙහි දි; ආයස්මතො කොණ්ඩඤ්ඤස්ස, කොණ්ඩඤ්ඤ ආයුෂ්මතුන් වහන්සේට; අඤ්ඤාකොණ්ඩඤ්ඤොත්තෙව, අඤ්ඤාකොණ්ඩඤ්ඤය යන; නාමං, නාමය; අහොසි ඉති, වූයේ ය.

දමසක් පැවතුම් සුතුර යි.

(2)

මහාසමය සූතතං. – මහා සමය සූතුය.

මෙ, මා විසින්; එවං සුතං, මෙසේ අසන ලදී. කෙසේ ද?; එකං සමයං, එක් සමයෙක්හි; හගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; සක්කෙසු, ශාකා ජනපදයෙහි; කපිලවත්වුස්මිං, කිඹුල්වත්පුර සමීපයෙහි වූ; මහා වනෙ, මහා වනයෙහි; සබබෙහි එව අරහන්තෙහි, සියලුදෙනා වහන්සේ ම රහත් බවට පැමිණියා වූ; පඤ්මත්තෙහි භික්බු සතෙහි, පන්සියයක් භික්ෂූන් ගෙන් යුක්ත වූ; මහතා භික්බු සංඝෙන සද්ධිං, මහත් භික්ෂු සංඝයා සමග; විහරති, වැඩ වසන සේක; දසහි ච ලෝකධාතුහි, දස දහසක් ලෝකධාතුවලින් ද; දෙවතා, දෙවියෝ; භගවන්තං, භාගාවතුන් වහන්සේ ද; භික්බු සංඝඤ්ච, භික්ෂු සංඝයා ද; දස්සනාය, දැකීම පිණිස; යෙහුයොන, බොහෝ සෙයින්; සන්නිපතිතා හොන්ති, රැස්වුවෝ වෙත්.

2. අථ බො, ඉක්බිති; චතුන්නං සුද්ධාවාස කායිකානං දෙවානං, සුද්ධාවාස බඹලොව වසන දෙවියන් සතර දෙනකුන්ට; එතදහොසි, මෙබඳු අදහසෙක් විය; අයං බො භගවා, මේ භාගාවතුන් වහන්සේ; සක්කෙසු, ශාකා ජනපදයෙහි; කපිලවත්ථුස්මිං, කිඹුල්වත් නුවරෙහි වූ; මහාවනෙ, මහා වනයෙහි; සබබෙහිඑව අරහන්ථෙහි, සියල්ලන් ම රහත් වූ; පඤ්චසතෙහි භික්බු සතෙහී, පන්සියයක් භික්ෂූන්ගෙන් යුක්ත වූ; මහතා භික්බු සංඝෙන සද්ධිං, මහත් භික්ෂු සංඝයා සමග; විහරති, වැඩවසන සේක; දසහි ච ලොක ධාතුහි දෙවතා, දස දහසක් ලෝක ධාතුවලින් ද දෙවියෝ; භගවන්තං, භාගාවතුන් වහන්සේ ද; භික්බු සංඝඤ් ච, භික්ෂු සංඝයා ද; දස්සනාය, දැකීම පිණිස; යෙහුයොන, බොහෝ සෙයින්; සන්නිපතිතා හොන්ති, රැස්වූවෝ වෙත්; මයම්පි, අපිදු; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; යෙන, යම තැනෙක්හි ද; තෙන, එතනට; උපසංකයොහම, එළඹෙන්නෙමු නම; උපසංකමිත්වා, එළඹ; භගවතො සන්තිකෙ; භාගාවතුන් වහන්සේ ගේ සමීපයෙහි; පච්චෙක ගාථං, එක එක ගාථාවක්; භාසෙයාාමා'ති, කියන්නෙමු නම; යන්නූන, ඉතා යහපතැ'යි සිතුහ.

3. අථ බො, ඉක්බිති; තා දෙවතා, ඒ දේවතාවෝ; බලවා ප්රිසෝ, බලවත් ප්රැෂයෙක්; සම්මිඤ්ජිතං වා බාහං, හකුළුවන ලද අතක්; පසාරෙයා, දිගු කරන්නේ යම් සේ ද; පසාරිතං වා බාහං, දිගු කරන ලද අතක්; සම්මිඤ්ජෙයා, හකුල වන්නේ යම්සේ ද; එවමෙවං, එපරිද්දෙන් ම; සුද්ධාවාසෙසු, සුද්ධාවාස දෙවියන් කෙරෙහි; අන්තරහිතා, අතුරුදන් වූවෝ; භගවතො ප්රතෝ, බුදුන් ගේ ඉදිරියෙහි; පාතුරහංසු, පහළ වූහ.

4. අථ බො, ඉක්බිති; තා දෙවතා, ඒ දේවතාවෝ; භගවත්තං, භාගාවතුන් වහන්සේ; අභිවාදෙතවා, මනාකොට වැඳ; එකමන්තං අට්ඨංසු, එකත් පසෙක සිටියාහු ය; එකමන්තං ඨීතා බො, එකත් පසෙක සිටියා ම වූ; එකා දෙවතා, එක් දේවතාවෙක්; භගවතො සන්තිකෙ, භාගාවතුන් වහන්සේ ගේ සමීපයෙහි; ඉමං ගාථං අහාසි, මේ ගාථාව කීයේ ය:

> පවතස්මිං, මහා වනයෙහි; මහා සමයො, මහත් සමාගමයෙහි; දේවකායා, දිවා සමූහයෝ; සමාගතා, එක්රැස් වූහ; (අපි) අපරාජිත සංඝං, නො පරදවන ලද ආර්ය සංඝයා; දත්බිතායෙ, දක්තා පිණිස; ඉමං ධම්ම සමයං, මේ ධම් සමාගමයට; ආගතම්හ ඉති, ආවෝ වෙමු.

5. අථ බො, ඉක්බිති; අපරා දෙවතා, අනා දේවතාවෙක්; භගවතො සන්තිකෙ, භාගාවතුන් වහන්සේ ගේ සමීපයෙහි; ඉමං ගාථං, මේ ගාථාව; අභාසි, කීයේ ය:

> තතු, ඒ ධම් සමාගමයෙහි; භික්බවො, භික්ෂූහු; අත්තනො චිත්තං, තමන්ගේ සිත; සමාදහංසු, එකඟ කළාහු ය; උජුකමකංසු, ඍජු කළාහු ය; නෙත්තානි ගහෙත්වා, රැහැන් ගත්; සාරථි ඉව, රියදුරකු මෙන්; පණ්ඩිතා, නුවණැත්තෝ; ඉන්දියානි, ඉඳුරන්; රක්බන්ති, රකිති.

6. අථ බො, ඉක්බිති; අපරා දෙවතා, අනාා දේවතාවෙක්; භගවතො සන්තිකෙ, භාගාාවතුන් වහන්සේ ගේ සමීපයෙහි; ඉමං ගාථං, මේ ගාථාව; අභාසි, කීයේ ය:

> 3. බීලං, රාගාදි කෙලෙස් නමැති හුල; ඡෙත්වා, සිඳ; පලිසං ජෙත්වා, රාගාදි කෙලෙස් පලිසය හෙවත් කනයම; (දොර අගුල) සිඳ; ඉන්දබීලං, රාගාදි ඉන්දුබීලය; ඌහච්ච, උදුරා; අනෙජා, ඒ ජාය යි කියන ලද තෘෂ්ණා රහිත වූ; සුද්ධා, පිරිසිදු වූ; වීමලා, නිර්මල වූ; චක්බුමතා, පසැස් ඇත්තා වූ බුදුන් විසින්; සුදන්තා, මොනවට දමනය කරන ලද; තෙ සුසුනාගා, ඒ තරුණ රහත්හු; චරන්ති, සිව්දිගින් හැසිරෙත්.

7. අථ බො, ඉක්බිති; අපරා දෙවතා, අනෙක් දේවතාවෙක්; භගවතො සන්තිකෙ, භාගාවතුන් වහන්සේ ගේ සමීපයෙහි; ඉමං ගාථං, මේ ගාථාව; අභාසි, කීයේ ය:

4. යෙ කෙචි, යම්කිසි කෙනෙක්; බුද්ධං සරණං, බුදුන් සරණ; ගතාසෙ, ගියාහු ද; තෙ, ඔවුහු; අපායං, අපායට; න ගමිස්සන්ති, නො යෙත්; මානුසං දෙහං, මිනිස් සිරුර; පාහාය, හැර; දෙවකායං, දේව සමූහයා; පරිපූරෙස්සන්ති, සම්පූර්ණ කරන්නාහු ය.

8. අථ බො, ඉක්බිති; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; භික්ඛු, භික්ෂූන්; ආමන්තෙසි, ඇමතු සේක; භික්ඛවෙ, මහණෙනි; දසසු ලොකධාතුසු දෙවතා, දස දහසක් සක්වල දෙවියෝ; තථාගතං, තථාගතයන් වහන්සේ ද; භික්ඛු සංඝඤ් ච, භික්ෂු සංඝයා ද; දස්සනාය, දැකීම පිණිස; යෙභුයොහත, බොහෝ සෙයින්; සන්නිපතිතා, රැස්වූහ; භික්ඛවෙ, මහණෙනි; අතීතමද්ධානං, අතීත කාලයෙහි; අරහන්තො, අර්හත් වූ; යෙ පි තෙ, යම් ඒ; සම්මාසම්බුද්ධා, සමාක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේලා; අහෙසුං, වූවාහු ද; තෙසම්පි භගවන්තානං, ඒ භාගාවතුන් වහන්සේලාට ද; එතපරමායෙව දෙවතා, මෙපමණ ම දේවතාවෝ; සන්නිපතිතා අහෙසුං, රැස්වූහ; සෙයාාථාපි මය්හං එතරහි, දැන් මගේ දැක්මට යම්සේ රැස්වූහු ද, එපරිද්දෙනි.

9. භික්ඛවේ, මහණෙනි; අනාගත මද්ධානං, අනාගත කාලයෙහි; අරහන්තො, අර්හත් වූ; යෙතෙ සම්මාසම්බුද්ධා, යම් ඒ සමාක් සම්බුදුවරයෝ; භවිස්සන්ති, වන්නාහු ද; තෙසම්පි භගවන්තානං, ඒ භාගාවතුන් වහන්සේලාට ද; එතපරමායෙව, මෙපමණ ම; දෙවතා, දේවතාවෝ; සන්නිපතිතා භවිස්සන්ති, රැස්වන්නාහු ය; මය්හං සෙයාාථාපි එතරහි, මට දැන් යම්සේ ද, එපරිද්දෙනි.

භික්ඛවෙ, මහණෙනි; දෙවකායානං නාමානි, දිවා සමූහයන් ගේ නාමයන්; ආචික්ඛිස්සාමි, කියන්නෙමි; භික්ඛවෙ, මහණෙනි; දෙවකායානං නාමානි, දිවා සමූහයන් ගේ නාමයන්; කිත්තයිස්සාමි, කීර්තනය කරන්නෙමි; භික්ඛවෙ, මහණෙනි; දෙවකායානං නාමානි, දේව සමූහයන් ගේ නාමයන්; දෙසිස්සාමි, දේශනා කරන්නෙමි; තංසුනාථ, එය අසව්; සාධුකං මනසිකරොථ, මනාකොට මෙනෙහි කරව්; භාසිස්සාමි ඉති, කියන්නෙමි'යි වදාළ සේක; තෙ භික්ඛු, ඒ භික්ෂූහු; එවං භන්තෙති බො, එසේ ය ස්වාමීනි'යි කියා; භගවතො, භාගාවතුන් වහන්සේට; පච්චස්සොසුං, පිළිවදන් දුන්හ; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; එතං අවොච, මෙය වදාළ සේක:

10. සිලෝකං අනුකස්සාම, ගාථා පුබන්ධ වශයෙන් වර්ණණයක් පුකාශ කරන්නෙමි; යත්, යම් තැනෙක්හි; භුම්මා, භුමාහසථ දෙවියෝ වෙත් ද; (ඔවුහු) තදස්සිතා, ඒ ඒ ස්ථාන ඇසුරු කළාහු ය; පහිතත්තා, භාවනාවට යවන ලද සිත් ඇති; සමාහිතා, එකඟ වූ සිත් ඇති; ලෝමහංසාහි සම්භූනෝ, ලෝමු දැහැගැනීම් අභිභවන කළා වූ; ඔදාතමනසා, පිරිසිදු සිත් ඇති; සුද්ධා, එහෙයින් පිරිසිදු වූ; විප්පසන්නං අනාවිලා. අතිශයින් පුසන්න වූ නො කැළඹුනා වූ සිත් ඇති; පුථුසිහාවසල්ලිනා, කේශර සිංහරාජයන් මෙන් සැඟවුනා වූ; යෙ, යම් බොහෝ රහත්හු ද; ගිරිගබ්භාරං යීතා, පවත ගුභා ඇසුරු කළාහු ය. 11. තතො, ඉක්බිති; සත්ථා, ශාස්තෲන් වහන්සේ; කාපිලවත්වෙ, කිඹුල්වත් නුවර සමීප වූ; වතෙ, මහ වනයෙහි; සාසනෙ රතෙ, බුදු සස්නෙහි ඇලුනා වූ; භීයොහා පඤ්චසෙත, බුදුරදුන් අධික කොට ඇති පන්සියයක්; සාවකෙ, ශුාවකයන්; ඤත්වා, දැන; ආමන්තෙසි, ආමන්තුණය කළ සේක:

12. භික්බවෙ, මහණෙනි; දෙවකායා අභික්කන්තා, දිවා සමූහයා රැස්වූවාහු ය; තෙ විජානාථ, ඒ දේව සමූහයා මනා කොට දිවැසින් දනිව්; තෙ ච, ඒ භික්ෂුහු ද; බුද්ධස්ස සාසනං, බුදුරදුන් ගේ හස්න; සුතවා, අසා; ආතප්පං, වියායීය; අකරුං, කළාහු ය.

13. තෙසං, ඒ භික්ෂූන්ට; අමනුස්සාන දස්සනං, අමනුෂායන්ගේ දැකීම ඇති; ඤාණං, දිවාඥනය; පාතුරහු, පහළ විය; අප්පෙ කෙ, ඇතැම් රහත්හු; සතං අද්දක්බුං, අමනුෂායන් සියයක් දුටහ; අප්පෙකෙ, ඇතැම් රහත්හු; සහස්සං, දහසක් ද; අථ, නැවත; සත්තතිං සහස්සං, සැත්තෑ දහසක් දුටහ.

14. එකෙ, ඇතැම් රහත්හු; අමනුස්සානං, දෙවාදි, අමනුෂායන්; සතං සහස්සානං අද්දසුං, සියක් දහසක් ද දුටහ; අප්පෙකෙ, සමහර රහත්හු; අනන්තමද්දක්බුං, අපුමාණ දිවා බුහ්මයන් දුටහ; කෙසේ ද? සබ්බාදිසා, සියලු දිසාවෝ; පුටා අහු, (අවකාශ රහිත වූහ) දෙවි බඹුන්ගෙන් පිරී ගියහ.

15. චක්බුමා, පසස් ඇත්තාවූ ශාස්තෲන් වහන්සේ; තඤ්ච සබ්බං, ඒ සියල්ලම; අභිඤ්ඤාය, විශිෂ්ට ඥනයෙන් දැන; වවක්ඛිඣාන, තීරණය කොට; තතො, නැවත; සාසනෙ රතෙ, සසුනෙහි ඇලුනා වූ; සාවකෙ, ශුාවකයන් ආමන්තයි, ඇමැතූ සේක:

16. භික්බවෙ, මහණෙනි; දෙවකායා, දිවා සමූහයා; අභික්කන්තා, රැස්වූහ; අහං, මම; වො, තොපට; යෙ, යම් දේව බුන්මාදි කෙනෙකුන්; ගිරාහි, වචනවලින්; අනුපුබ්බසො, පිළිවෙලින්; කිත්තයිස්සාමි, පුකාශ කරන්නෙමි; තෙ, ඔවුන්; විජානාථ, දනිව්:

17. කාපිලවත්ථවා, කිඹුල්වත්පුර වැසි; ඉද්ධිමන්තො, සෘද්ධිමත් වූ; ජුතීමන්තො, බැබලීම ඇති; වණ්ණවන්තො, ශරීර වණීවත් වූ; යසස්සිනො, යසස් ඇති; සත්ත සහස්සා, සත් දහසක්; භුම්මා යක්ඛා, භුමිනිශිත දෙවියෝ; මොදමානා, සතුටු වෙමින්; භික්ඛූනං, භික්ෂූන් ගේ; සමිතිං, සමාගමය වූ; වනං,මහාවනයට; අභික්කාමුං, පැමිණියාහු ය.

18. හෙමවතා, හිමවත්හි වූ; තානත්තවණ්ණීතො, තොයෙක් ශරීර වණී ඇති; ඉද්ධිමන්තො, ඍද්ධිය ඇත්තා වූ; ජුතීමන්තො, බැබලීම් ඇත්තා වූ; වණ්ණවන්තො, වණීවත් වූ; යසස්සිතො, යස පිරිවර ඇති; ජසහස්සා යක්ඛා, ස දහසක් දෙවියෝ; මොදමානා, සතුටු වූවා හු; භික්ඛූනං සමිතිං, භික්ෂූන් ගේ සමාගමය වූ; වනං, මහාවනයට; අභික්කාමුං, පැමිණියාහු ය.

19. සාතාගිරා, සාතාගිරි නම් පවත වාසි වූ; නානත්තවණ්ණිනො, නොයෙක් ශරීර වණී ඇති; ඉද්ධිමන්තො, ඍද්ධිය ඇත්තා වූ; ජුතිමන්තො, බැබලීම් ඇත්තා වූ; වණ්ණවන්තො, වණීවත් වූ; යසස්සිනො, යස පිරිවර ඇත්තා වූ; ති සහස්සා යක්බා, තුන් දහසක් (යක්ෂයෝ) දෙවියෝ; මොදමානා, සතුටු වූවා හු; භික්ඛුනං සමිතිං, භික්ෂූන් ගේ සමාගම වූ; වනං, මහාවනයට; අභික්කාමුං, පැමිණියාහු ය.

20. ඉති, මෙසේ; නානත්තවණ්ණිතො, නානාවිධ ශරීර වණී ඇති; ඉද්ධිමන්තො, සෘද්ධි ඇත්තා වූ; ජුතිමන්තො, කාන්තිමත් වූ; වණ්ණවන්තො, ශරීර වර්ණ ඇති; යසස්සිනො, යසස් ඇත්තා වූ; එතෙ සොළස සහස්සා යක්බා, මේ සොළොස් දහසක් යක්ෂයෝ (දෙවියෝ); මොදමානා, සතුටු වූවා හු; භික්බූනං සමිතිං, භික්ෂූන් ගේ සමාගමය වූ; වනං, මහාවනයට; අභික්කාමුං, පැමිණියාහු ය.

21. වෙස්සාමිත්තා; වෙස්සාමිත්ත නම් පර්වත වැසි; නානත්තවණ්ණිනො, නොයෙක් ශරීර වණී ඇති; ඉද්ධිමන්තො, ඍද්ධිමත් වූ; ජුතිමන්තො, කාන්තිමත් වූ; වණ්ණවන්තො, වණීවත් වූ; යසස්සිනො, යසස් ඇත්තා වූ; පඤ්චසතා යක්බා, පන්සියයක් යක්ෂයෝ (දෙවියෝ); මොදමානා, සතුටු වූවා හු; භික්බුනං සමිතිං, භික්ෂූන් ගේ සමාගමය වූ; වනං, මහාවනයට; අභික්කාමුං, පැමිණියාහු ය.

22. රාජගහිකො, රජගහනුවර වැසි; කුමහීරො, කුමහීර නම් යක් සෙනෙවියෙක් වෙයි; අස්ස නිවෙසනං, ඔහු ගේ නිවාසසථානය; වෙපුල්ලං, වේපුල්ල පර්වතය යි; නං, යක්ෂ සමූහයා අතුරෙන්; භියෝෝ යක්බානං සතසහස්සං, ලක්ෂයකට වැඩි යක්ෂයන්; පයිරුපාසති, හේ ඇසුරු කෙරෙයි; රාජගහිකෝ සෝපිකුම්හීරෝ, රජගහනුවර උපන් ඒ කුම්හීර තෙමේත්; සමීතිං, භික්ෂු සමාගමය වූ; වනං, මහාවනයට; ආග, පැමිණියේ ය.

23. පුරිමඤ්ච දිසං රාජා, පුව්දිසා භාගයෙහි රජ වූ; යසස්සි, යසස් ඇත්තා වූ; ධතරට්ඨො, ධුතරාෂ්ටු නම් වූ වරම් රජතෙමේ; තං, ඒ පූර්ව දිසාවට; පසාසති, අනුශාසතා කෙරේ ද?; ගත්ධබ්බාතං ආධිපති, ගාන්ධර්වයන්ට අධිපති වූ; සො මහාරාජා, ඒ වරම් මහරජ තෙමේ ද;

තස්ස, ඔහු ගේ; ඉන්ද නාමා, ඉන්ද යන නම් ඇති; මහබ්බලා, මහත් බල ඇති; ඉද්ධිමන්තො, ඍද්ධි ඇත්තා වූ; ජුතිමන්තො, කාන්තිමත් වූ; වණ්ණවන්තො, වණීවත් වූ; යසස්සිනො, යස පිරිවර ඇති; බහවො පුත්තාපි, බොහෝ පුතුයෝ ද; මොදමානා, සතුටු වූවා හු; භික්ඛූනං, භික්ෂූන් ගේ; සමිතිං, සමාගමය වූ; වනං, මහාවනයට; අභික්කාමුං, පැමිණිය හ.

24. දක්ඛිණඤ්ච දිසං රාජා, දකුණු දිසා භාගයෙහි රජ වූ; විරුළ්හො, විරුඪ නම් වරම් රජතෙමේ; තං, ඒ දකුණුදිග වැසි කුම්භාණ්ඩයන්ට; පසාසති, අනුශාසනා කෙරේ; කුම්භාණ්ඩානං ආධිපති, කුම්භාණ්ඩයන්ට අධිපති වූ; යසස්සී, යසස් ඇති; සො මහාරාජා, ඒ මහාරජ තෙමේ ද;

තස්ස, ඔහු ගේ; ඉද්ධිමන්තො, සෘද්ධිමත් වූ; ජුතීමන්තො, කාන්තිමත් වූ; වණ්ණවන්තො, ශරීරවණී ඇති; යසස්සිනො, යසස් පිරිවර ඇත්තා වූ; මහබ්බලා, මහත් බල ඇති; ඉන්ද නාමා, ඉන්ද යන නම් ඇති; පුත්තාපි බහවො, බොහෝ වූ පූතුයෝ ද; මොදමානා, සතුටු වූවා හු; භික්ලූීනං, සමිතිං; භික්ෂූන් ගේ සමාගමය වූ; වනං, මහාවනයට; අභික්කාමුං, පැමිණිය හ.

25. පච්ඡිමඤ්ච දිසං රාජා, පශ්චිම දිසාවෙහි රජ වූ; විරූපක්බො, විරූපාක්ෂ නම් වරම් රජතෙමේ; කං, ඒ පශ්චිම දිශාවට; පසාසති, අනුශාසනා කෙරේ; නාගානං ආධිපති, නාගයන්ට අධිපති වූ; යසස්සී, යසස් ඇති; සො මහාරාජා, ඒ වරම් මහාරජ තෙමේ ද; තස්ස, ඒ මහරජහු ගේ; ඉන්ද නාමා, ඉන්ද යන නම් ඇති; මහබබලා, මහත් බල ඇති; ඉද්ධිමන්තො, සංද්ධිමත් වූ; ජුතිමන්තො, කාන්ති ඇත්තා වූ; වණ්ණවන්තො, වණීවත් වූ; යසස්සිනො, යස පිරිවර ඇති; බහවො පුත්තාපි, බොහෝ පුකුයෝ ද; මොදමානා, සතුටු වූවා හු; භික්බුනං, සමිතිං; භික්ෂූන් ගේ සමාගමය වූ; වනං, මහාවනයට; අභික්කාමුං, පැමිණිය හ.

26. උක්තරං ච දිසා රාජා, උත්තර දිසාවෙහි රජ වූ; කුවෙරො, කුවේර නම් වූ වෙසමුණී රජතෙමේ; තං, ඒ උතුරු දිශාවට; පසාසති අනුශාසනා කෙරේ; යක්ඛානං ආධිපති, යක්ෂයන්ට අධිපති වූ; යසස්සී, යසස් ඇත්තා වූ: සො මහාරාජා, ඒ වරම් මහාරජ තෙමේ ද; තස්ස, ඒ මහරජනූ ගේ; ඉන්ද නාමා, ඉන්ද යන තම් ඇති; මහබ්බලා, මහත් බලවත් වූ; ඉද්ධිමන්තො, සෘද්ධිමත් වූ; ජුතීමන්තො, කාන්තිමත් වූ; වණ්ණවන්තො, වණීවත් වූ; යසස්සිනො, යස පිරිවර ඇති; බහවො පුත්තාපි, බොහෝ පුතුයෝ ද; මොදමානා, සතුටු වූවා හු; භික්ඛුනං සමිතිං භික්ෂූන් ගේ සමාගමය වූ; වනං, මහාවනයට; අභික්කාමුං, පැමිණිය හ. 27. පුරිමං දිසං, පෙරදිග; ධතරට්ඨො, ධුතරාෂ්ටු නම් වරම් රජ ද; දක්ඛිණෙන, දකුණුදිග, විරුළ්හකො, විරූඪ නම් වරම් රජ ද; පච්ඡිමෙන, පැසුඑදිග; විරූපක්බො, විරූපාක්ෂ නම් වරම් රජ ද; උත්තරං දිසං, උතුරුදිග; කුවෙරො, කුවේර නම් වෛශුවණ වරම් රජ ද යන; තෙ චත්තාරො මහාරාජා, ඒ සතරවරම් මහරජ දරුවෝ; සමන්තා, හාත්පසින්; චතුරො දිසා, සිව්දිග; කාපිලවත්ථවෙ, කිඹුල්වත්පුරයෙහි වූ; වනෙ, මහාවනයෙහි; දද්දල්ලමානා, බබලවන්නා හු; අට්ඨංසූ, සිටියාහු ය.

28. තෙසං, ඒ වරම් මහරජුන් ගේ; මායාවිනො, මායා ඇත්තා වූ; වඤ්චනිකා, වංචා කරන්නා වූ; සඨා, කෛරාටික වූ; දාසා, දාස බවට ගියා වූ; මායා, මායාකාර වූ; කුටෙණ්ඩු කුටෙණ්ඩු ය; වෙටෙණ්ඩු, වේටෙණ්ඩු ය; විටුච්ච, විටුච්ච ය යන මොහු ද; සහ, ඔවුන් සමග; විටුඩො, විටුඩ තෙමේ ද; ආගු, පැමිණියේ ය; චන්දනො, චන්දන ය; කාමසෙට්ඨෝ ච, කාමසෙට්ඨ ය; කින්නුඝණ්ඩු, කින්නුඝණ්ඩු ය; නිඝණ්ඩු ච, නිඝණ්ඩු ය යන නම් ඇති දාසයෝ පැමිණියාහු ය.

29. පතාදො, පතාද ය; ඔපමඤ්ඤො ච, ඔපමඤ්ඤ ය; දෙවසුතො ච, දිවා රථාචාරී වූ; මාතලී, මාතලී දිවා පුතු ය; ගන්ධබ්බො, ගාන්ධර්ව වූ; චිත්තසෙනො, චිත්තසේන නම් ගාන්ධර්ව දිවා පුතු ය; නළො, නළකාර නම් වූ දිවා පුතු තෙමේ ද; ජනසභො, ජනේසභ නම් දිවා පුතු තෙමේ ද; ආගු පැමිණියෝ ය; පඤ්චසිබො, පඤ්චසිබ නම් දිවා පුතු තෙමේ ද; තිම්බරු, තිම්බරු නම් ගාන්ධර්ව දිවා පුතු තෙමේ ද; සුරියවච්චසා, සුරියවච්චසා නම් දේවතා දුව ද පැමිණියා ය.

30. එතෙ ච රාජානො, මේ ගාන්ධර්ව රජහු ද; අඤ්ඤෙ ච ගන්ධබ්බා, අනාා ගාන්ධර්වයෝ ද; රාජුහි සහ, රජුන් සමග; මොදමානා, සතුටු වූවාහු; භික්ඛුනං සමිතිං, භික්ෂූන් ගේ සමිතිය වූ; වනං, මහාවනයට; අභික්කාමුං, පැමිණිය හ.

31. අථ, ඉක්බිති; තාභසානාගා, තාභස නම් විල වැසි නාගයෝද; වෙසාලා, විශාලා වැසි තාගයෝ; තචඡකා සහ ආගු තචඡක නම් නා පිරිස සමග ආවෝ ය; කම්බල අස්සතරා, කම්බල අස්සතර කුල දෙක්හි නාගයෝ ද; පායාගා, පායාග නම් තීර්ථයෙහි වැසි නාගයෝ ද; ඤාතිහී සහ, ඤාතීන් සමග ආවෝ ය; යසස්සිනො, යසස් ඇති; යාමුනා, යමුනා තාගයෝ ද; ධතරට්ඨා තාගා ච, ධතරාෂ්ටු නම් තාගයෝ ද; ආගු ආවෝ ය; සොපි එරාවණො මහා නාගො, එරාවණ නම් ඒ මහා තාග තෙමේ ද; සමිතිං, භික්ෂූන් ගේ සමාගමය වූ; වනං, මහා වනයට; ආග, පැමිණියේ ය.

32. යෙ, යම් පක්ෂී කෙනෙක්; නාගරාජෙ සහසා හරන්ති, නාරජුන් සැහැසිව ගෙන යෙද්ද; දිබ්බා, දිවා ආනුභාව ඇති; දිජා, දෙවරක් උපන්නා වූ; පක්බි, පියාපත් ඇති; විසුද්ධ චක්බු, පිරිසිදු ඇස් ඇති; තෙ, ඒ පක්ෂීහු ද; වෙහාසයා, අහසින්; වනමජ්ඣපත්තා, මහවන මැදට පැමිණියාහු ය; විතුාසුපණ්ණා ඉති, විතුය, සුපණ්ණය යනු; තෙසං, ඒ ගරුඬ පක්ෂීන් ගේ; නාමානි, නාමයෝ යි.

33. තදා, එකල්හි; නාගරාජානං, නා රජුන්ට; අභයං ආසි, අභය වූයේ ය; බුද්ධො, බුදුරජතෙම; සුපණ්ණතො, ගුරුළන් කෙරෙන්; බෙමං අකාසි, නිර්භය කෙළේ ය; නාගා, නාගයෝ ද; සුපණ්ණා, ගුරුළෝ ද; සණ්හාහි වාචාහි, මොළොක් වචනවලින්; උපව්හයන්තා, කැඳවනු ලබන්නෝ; බුද්ධං සරණං අගංසු, බුදුන් සරණ ගියෝ ය.

34. වජිරහතෙථන, විදුරත් නම් සක්දෙව් රජහු විසින්; සමුද්දං සිතා, මුහුද ඇසුරු කරන්නා වූ; අසුරා, අසුරයෝ; ජිතා, ජයගන්නා ලද හ; වාසවස්ස භාතරො, සක්දෙව් රජහු ගේ සහෝදර වූ; එතෙ, තෙල අසුරයෝ; ඉද්ධිමන්තො, සෘද්ධි ඇත්තා හ; යසස්සිනො, යසස් ඇත්තාහු ද වෙති.

මහාහිංසි, මහත් බියකරු වූ; කාලකඤ්ජා, කාලකඤ්ජ නම් අසුරයෝ ද; දානවෙසසා, දානවෙසස ය නම් අසුරා, අසුරයෝ ද; වෙපචිත්ති, වෙපචිත්ති ය; සුචිත්ති ච, සුචිත්තී ය; පහාරාදො, පහාරාද ය යන අසුරයෝ ද; සහනමුවි, වසවත් මරු සමග ආවෝ ය.

පිරුවානා පොත් වහන්සේ

35. සබ්බෙ, සියල්ලෝ; වෙරොච නාමකා, වෙරෝච නම් ඇත්තාහු; බලිපුත්තානං සතඤ් ච, බලි අසුරේත්දුයා ගේ පුතුයෝ සියයක් ද; බලිංසෙනං, බලසෙනග ගෙන; සත්තයිහිත්වා, සැරසී; රාහුහද්දං උපාගමුං, රාහු අසුරේත්දුයා වෙත පැමිණියෝ ය; භද්දං තෙ, ඔබවහන්සේට යහපතක් වේවා; ඉදානි, දැන්; භික්බූනං සමිතිං, රහත් භික්ෂූන් ගේ සමාගමය වූ; වනං, මහාවනයට යෑමට; සමයො, සුදුසු කාලයයි.

36. ආපො ච දෙවා, ආපෝ කසින වැඩූ ආපෝ දේවතාවෝ ද; පඨවිච, පෘථිවි දේවතාවෝ ද; තෙජො, තේජෝ දේවතාවෝ ද; වායො, වායෝ දේවතාවෝ ද; වරුණා, වරුණ දෙවියෝ ද; වාරුණා දෙවා, වාරුණය යන දෙවියෝ ද; සොමො ච, සෝම නම් දෙවි තෙමේ ද; යසසා සහ, යස නම් දෙවියන් සමග; තදාගමුං, එදා ආහ.

යසස්සිනො, යසස් ඇත්තා වූ; මෙත්තා කරුණා කායිකා, මෙත්තා කායික, කරුණා කායික යන; දෙවා, දෙවියෝ ද; ආගු පැමිණිය හ; සබ්බෙ, සියල්ලෝ ම; තාතත්තවණ්ණිනො, තාතා වර්ණවත් වූහු; දසධාකායා, දසවිධ කොටසක් වූ; ඉත්ධිමත්තො, ඍද්ධි ඇත්තා වූ; ජුතිමත්තො, කාත්තිමත් වූ; වණ්ණවත්තො, වර්ණවත් වූ; යසස්සිනො, යස පිරිවර ඇත්තා වූ; එතෙ දස, මේ දසවිධ දේව සමූහයා; මොදමාතා, සතුටු වූවා හු; භික්ඛූනං සමිතිං, රහත් භික්ෂූන් ගේ සමාගමය වූ; වතං, මහාවනයට; අභික්කාමුං, පැමිණියාහු ය.

37. වෙන්හු ච දෙවා, වෙන්හු නම් දෙවියෝ ද; සහලී ච දෙවා, සහලී නම් දෙවියෝ ද; අසමා ච, අසම නම් දෙවියෝ ද; දුවෙයමා, යමක නම් දෙවියෝ දෙදෙනා ද; චන්දං පුරක්ඛත්වා, සඳ දෙව්රදුන් පෙරටුකොට; චන්දස්සුපනිසා දෙවා, සඳ දෙව්රදුන් ඇසුරු කරන දෙවියෝ ද; ආගු පැමිණියාහු ය.

සුරිස්සුපනිසා දෙවා, හිරු ඇසුරු කරන දෙවියෝ ද; සුරියං, පුරක්ඛත්වා, හිරු දෙව්රදුන් පෙරටුකොට ද; නක්ඛතත්තානි පුරක්ඛත්වා, නැකත් තරු ආශීත දෙවියෝ නැකත් තරු පෙරටුකොට ද; ආගු ආහ; මන්දවලාහකා, මන්දවලාහක නම් දෙවියෝ ද; ආගු, පැමිණියාහු ය; වසුනං සෙට්ඨො. වසු දෙවියන්ට ශේෂ්ඨ වූ; වාසවො, වාසව නම් වූ ද; පුරින්දදෙ, පුරින්දද නම් වූ; සක්කො අපි, සක්දෙව් රජ තෙමෙත්; ආගු ආයේ ය; සබබෙ, සියල්ලෝ ම; නානත්තවණ්ණිනො, නානා වර්ණ ඇත්තා හූ; ඉද්ධිමන්තො, සෘද්ධිමත් වූහු; ජුතිමන්තො, කාන්තිමත් වූහු; වණ්ණවන්තො, වර්ණවත් වූහ; යසස්සිනො, යස පිරිවර ඇත්තා වූ; එතෙ දස, මේ දසදෙන; දසධාකායා, දස පරිද්දක් ව; මොදමාතා, සතුටු වූවා හු; භික්ඛූනං සමිතිං, අර්හත් භික්ෂූන්ගේ සමාගමය වූ; වනං, මහාවනයට; අභික්කාමුං, පැමිණියානු ය.

38. අථ, නැවත; ජලමග්ගිසිබාරිව, ගිනිසිළු මෙන් දිලිසෙන; සහඟු දෙවා, සහඟු නම් දෙවියෝ ද; අරිට්ඨකා ච, අරිට්ඨක නම් දෙවියෝ ද; රොජා ච, රෝජ නම් දෙවියෝ ද; උම්මාපුප්ථ නිහාසිනො, දියබෙරලිය මල් පැහැයෙන් බබලමින්; ආගු පැමිණියාහු ය.

වරුණා, වරුණ ය; සහධම්මා ච, සහධම්ම ය; අච්චුතා ච, අච්චුත ය; අනෙජකා, අනේජකා ය; සූලෙහය, සූලෙයා ය; රුවිරා, රුවිර ය යන දෙවියෝ ද; ආගු ආවාහු ය; වාසවනෙසිනො, වාසවනෙසි නම් දෙවියෝ ද; ආගු ආචෝ ය.

සබ්බෙ, සියල්ලෝ; නානත්ත වණ්ණිනො, නානා ශරීර වර්ණයෙන් බබලන්නා හු; දසධාකායා, දස පරිද්දකින් සමූහ වූ; ඉද්ධිමන්තො, ඍද්ධිය ඇත්තා වූ; ජුතිමන්තො, කාන්තිමත් වූ; වණ්ණවන්තො, වර්ණවත් වූ; යසස්සිනො, යසස් ඇත්තා වූ; එතෙ දස, මේ දසදෙන; මොදමානා, සතුටු වූවා හු; භික්බූනං සමිතිං, රහත් භික්ෂූන් ගේ සමාගමය වූ; වනං, මහාවනයට; අභික්කාමුං, පැමිණියානු ය.

39. සමානා, සමාන ය; මහා සමානා, මහා සමාන ය; මානුසා, මානුස ය; මානුසුත්තමා, මානුසුත්තම ය යන දෙවියෝ; ආගු, ආවෝ ය; බිඩ්ඩාපදූසිකා, බිඩ්ඩාපදූසිකා ය; මනෝපදූසිකා, මනෝපදූසිකා ය යන දෙවියෝ ද; ආගු ආවෝ ය.

අථ, නැවත; හරයො දෙවා, හරි නම් ඇති දෙවියෝ ද; යෙ ච ලොහිත වාසිනො, ලෝහිතවාසි නම් වූ යම් දෙවි කෙනෙක් වෙත් ද ඔවුහු ද; ආගු, පැමිණියාහු ය; පාරගා, පාරග නම් වූ ද; මහාපාරගා, මහාපාරග නම් වූ ද; යසස්සිනො දෙවා, යසස් ඇත්තා වූ දෙවියෝ ද; ආගු පැමිණියෝ ය.

සබ්බෙ, සියල්ලෝ ම; නානත්තවණ්ණිනො, නානා වර්ණවත් වූ; දසධාකායා, දස ආකාර දේව සමූහයක් වූ; ඉන්ධිමන්තො, ඍද්ධි ඇත්තා වූ; ජුතිමන්තො, කාන්ති ඇත්තා වූ; වණ්ණවන්තො, ශරීර වර්ණවත් වූ; යසස්සිනෝ, යස පිරිවර ඇති; එතෙ දස, මේ දශ ආකාර දේව සමූහයෝ; මොදමානා, සතුටු වූවා හු; භික්ඛූනං සමිතිං, අර්හත් භික්ෂූන් ගේ සමාගමය වූ; වනං, මහාවනයට; අභික්කාමුං, පැමිණියාහු ය.

40. සුක්කා, සුක්කා ය; කරුම්හා, කරුම්හා ය; අරුණා අරුණ ය යන දෙවියෝ; චෙඝනසාසහ, වේගනස නම් දෙවියන් සමග; ආගු, පැමිණියාහු ය; පාමොක්ඛා, පුධාන වූ; ඔදාතගයිහා, ඕදාතගයිහ නම් වූ දෙවියෝ ද; විචක්ඛණා දෙවා, විචක්ඛණ නම් දෙවියෝ ද; ආගු, ආවාහු ය.

සදාමත්තා, සදාමත්ත නම් දෙවියෝ ද; හාරගජා, හාරගජ නම් දෙවියෝ ද; යසස්සිනො, යසස් ඇත්තා වූ; මිස්සකා ච, මිස්සක නම් දෙවියෝ ද; ආගු, ආවාහු ය; යො දිසා අභිවස්සති, යම් දෙවියෙක් දිශාවන්හි වර්ෂා කෙරේ ද; පජ්ජුන්නො, ඒ පුදාුමින නම් දෙවි තෙමේ ද; ථනයං, මේඝනාද කෙරෙමින්ද; ආග ආයේ ය; සබබබ, සියල්ලෝ ම; නානත්තවණ්ණිනො, නානා වර්ණවත් වූ; දසධාකායා, දස ආකාර දේව සමූහය වූ; ඉද්ධිමන්තො, සෘද්ධිමත් වූ; ජුතීමන්තො, කාන්තිමත් වූ; වණ්ණවන්තො, ශරීර වර්ණවත් වූ; යසස්සිනො, යස පිරිවර ඇත්තා වූ; එතෙ දස, මේ දශ ආකාර දේව සමූහයෝ; මොදමානා, සතුටු වූවා හු; භික්බූනං සමිතිං අර්හත් භික්ෂූන් ගේ සමාගමය වූ; වනං, මහාවනයට; අභික්කාමුං, පැමිණියානු ය.

41. බෙමියා, බේමිය නම් දෙවියෝ ද; තුසිතා, තුසිත නම් දෙවියෝ ද; යාමා, යාම දෙවියෝ ද; යසස්සිනො, යසස් ඇත්තා වූ; කට්ඨකා, කට්ඨක නම් දෙවියෝ ද; ලම්බිතකා, ලම්බිතක නම් දෙවියෝ ද; ලාමසෙට්ඨා, ලාමසෙට්ඨ නම් දෙවියෝ ද; ජොති නාමා ච, ජෝති නම් ඇති දෙවියෝ ද; ආසවා, ආසව නම් දෙවියෝ ද ආවාහු ය; නිම්මාණරතිනො, නිම්මානරති නම් දෙවියෝ ද; ආගු, ආවාහු ය; අථ, නැවත; පරනිම්මිතා, පරනිම්මිත වසවත්ති දෙවියෝ ද; ආගු ආවාහු ය; සබ්බෙ, සියල්ලෝ ම; නානත්තවණ්ණිනො, නොයෙක් වර්ණවත් වූ; දසධාකායා, දස පුකාර දේව සමූහය වූ; ඉද්ධිමන්තො, ඍද්ධිමත් වූ; ජුතිමන්තො, කාන්තිමත් වූ; වණ්ණවන්තො, ශරීර වර්ණවත් වූ; යසස්සිනො, යස පිරිවර ඇත්තා වූ; එතෙ දස, මේ දශ ආකාර දේව සමූහයෝ; මොදමානා, සතුටු වූවා හු; භික්ඛුනං සමිතිං, රහත් භික්ෂූන් ගේ සමාගමය වූ; වනං, මහාවනයට; අභික්කාමුං, පැමිණියානු ය.

42. සට්ඨෙතෙ දෙවනිකායා, මේ සැටක් දේව සමූහයෝ; සබ්බෙ, සියල්ලෝ ම; තාතත්තවණ්ණිතො, තොයෙක් පුභාවත් වූවෝ ම; තාමන්වයෙන, තමන් ගේ නම් ගොත් වශයෙන්; ආගඤ්ජුං, ආවාහු ය; යෙව අඤ්ඤෙ, යම් අනෙක් දේවතාවෝත්; සදිසා සහ, නම් ආදියෙන් සමාන වෙත් නම් ඔවුහු ද ඔවුන් සමග ආවාහු ය.

පවුත්ථජාතිං, වැස නිමවන ලද ජාති ඇති; අබිලං, කෙලෙස් උල් රහිත වූ; ඔඝතිණ්ණං, චතුරෝඝය තරණය කළා වූ; අනාසවං, ආශුව රහිත වූ ආයාර් සංඝයා ද; ඔඝතරං, ඕගයන් තරණය කළා වූ; නාගං, ඡන්ද ආදියෙන් අගතියට නො යන හෙයින් නාග නම් වූ; චන්දංව අසිතාතිගං, ඉක්මගිය තෘෂ්ණාභාවය ඇති සඳ වැනි සම්බුදුරදුන්; දක්බෙම, දකින්නෙමු. 43. ඉද්ධිමතො, සෘද්ධි ඇත්තා වූ; පුත්තා, ආයාී පුතු වූ; සුබුහ්ම, සුබුහ්මයා; පරමත්තො ච, පරමත්තය යන බුහ්මයෝ සහ බඹ පිරිස් සමග ආවාහු ය; සනංකුමාරො, සනංකුමාර නම් බඹ පුත් ද; සො තිස්සො ච, ඒ තිස්ස නම් මහබඹු ද; වනං සමිතිං, මහාවනයෙහි වූ; භික්ඛු සමාගමයට; උපාග, පැමිණියේ ය.

44. බුහ්ම ලොකානං සහස්සං, බඹලෝ වැසි බුහ්මයෝ දහසක් ආවෝ ය; මහා බුහ්මා, ඒ එක් එක් මහා බඹෙක්; උපපන්නො, බඹලොව උපන්නේ වෙයි; ජුතීමන්තො, ආනුභාව සම්පන්න ය; හිස්මා කායො, මහත් කයක් ඇත්තේ වෙයි; යසස්සිසො, යසස් ඇත්තේ වෙයි; අභිතිට්ඨති, අනික් බුහ්මයන් මැඩගෙන සිටියි.

45. එතථ, මේ බඹ පිරිසෙහි; පච්චෙක වසවත්තිතො, වෙන් වශයෙන් තම තමන් ගේ පිරිස වසඟයට පමුණුවා, වාසය කරන්නා වූ; ඉස්සරා, අධිපති වූ; දස, බුහ්ම රාජයෝ දස දෙනෙක්; ආගු, ආචෝ ය; තෙසඤ් ච මජ්ඣතො, ඔවුන් ගේ මැද; පරිවාරිතො, පිරිවරන ලද; හාරිතො, හාරිත නම් බුහ්ම රාජතෙමේ; ආග, ආයේ ය.

46. අභික්කන්තො, මනෝඥ වූ හෙවත් මහ වනයට පැමිණියා වූ; සඉන්දෙ, සක්දෙව් රජ සහිත වූ; සබුහ්මකෙ, හරිත බුහ්ම රාජයා පුධාන කොට ඇති; තෙ ච සබ්බෙ දෙවෙ, ඒ සියලු දෙවියන් වෙතට; මාරසෙනා, මාර සේනාව; අභික්කාමුං, පැමිණියා ය; කණ්හස්ස මන්දියං, මාරයාගේ මූඪතාව; පස්ස බලව.

47. එථ, එවු; ගණ්හථ, අල්ලා ගනිව්; බන්ධථ, බඳිව්; රාගෙන, රාගය නැමැති පාසයෙන්; බද්ධමත්ථූ වෙ, බදනා ලද්දේ වේවා!; සමන්තා, හාත්පස; පරිවාරෙථ, පිරිවරා සිටිව්; වො කොචි, තෙපි කිසිවෙක්; නං, ඒ දෙව් පිරිස අතුරෙන් කිසිවකු; මා මුඤ්චිත්ථ, මුදා නො හරිව්.

48. ඉති, මෙසේ; මහා සෙනො, ඒ වසවත් තෙමේ; පාණිතා, අත්ලෙන්; ථලං ආහච්ච, පොළෝ තලයට ගසා; හෙරවං සරං කත්වාන, බිහිසුණූ ශබ්ද කොට; කණ්හසෙනං, මර සෙනඟ; තළු, ඒ දෙව් පිරිස මැද; අපෙසධ, යැවී ය.

49. පාවුස්සකො, වැසි කල්හි වූ; සවිජ්ජුකො, විදුලි කෙටීම සහිත වූ; ථන යන්තො, මහා ගර්ජනා කරන්නා වූ; මෙසො යථා, මේසය යම් සේ ද, එසේ; තඳා, එකල්හි; සො, ඒ වසවත් තෙමේ; අසයංවසී, දෙව් පිරිස වසඟයට ගත නො හැක්කේ; සංකුද්ධො, අතිශයින් කිපියේ; පව්වුදාවත්තී, ආපසු ගියේ ය.

50. තතො, ඉක්බිති; චක්බුමා, පණැස් ඇත්තා වූ; සහථා, ශාස්තෲන් වහන්සේ; තඤ්ච සබ්බං, ඒ සියල්ල; වචක්බිත්වානා, තීරණය කොට; අභිඤ්ඤාය, මනාසේ දැන; සාසනෙ රථෙ, ශාසනයෙහි ඇලුනා වූ; සාවකෙ, ශුාවකයන්; ආමන්තයි, ඇමතු සේක;

51. භික්බවෙ, මහණෙනි; මාරසෙනා, මාරසෙන්හු; අභික්කන්තා, පැමිණියාහු ය; තෙ විජානාථ, ඔවුන් දනිව්; තෙව, ඒ භික්ෂූහු ද; බුද්ධස්ස සාසනං, බුදුරදුන් ගේ අනුශාසනාව; සුත්වා, අසා; ආතප්පං අකරුං, ඵල සමවත සඳහා උත්සාහ කළෝ ය.

52. විතරාගෙහි, වීතරාගීන් කෙරෙන්; අපක්කාමුං, මාරසේනාවෝ පහව ගියහ; නෙසං, ඒ වීතරාගීන් ගේ; ලොමංපි, රෝමයකුදු; න ඉඤ්ජයුං, කම්පා නො කළහු ය.

විජිත සංගාමා, ජයගත් මරයුද්ධ ඇති; භයාතීතා, ඉක්මවන ලද බිය ඇති; යසස්සිනො, යසස් ඇත්තා වූ; ජනෙසුතා, ජනයා අතුරෙහි පුකට වූ; සබ්බෙ තෙ සාවකා, ඒ සියලු ශුාවකයෝ; භූතෙහි සහ, සස්නෙහි උපන් ආයාපීයන් සමග; මොදන්ති, සතුටු වෙත්.

මහා සමය සූතුය යි.

ආලවක සූතතං. – ආලවක සූතුය.

 මේ, මා විසින්; එවං සුතං, මෙසේ අසන ලදි; එකං සමයං, එක් සමයෙක්හි; හගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; ආලවියං, අලව් නුවර සමීපයෙහි වූ; ආලවකස්ස යක්බස්ස, ආලවක නම් යක්ෂයා ගේ; භවනෙ, භවනයෙහි; විහරති, වැඩ වාසය කරන සේක; අථ බො, ඉක්බිති; ආලවකො යක්බො, ආලවක යක්ෂ තෙමේ; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; යෙන, යම් තැනෙක්හි ද; තෙන, එතැනට; උපසංකමි, එළඹියේ ය; උපසංකමිත්වා, එළඹ; භගවන්තං, භාගාවතුන් වහන්සේට; එතං, මෙය; අවොච, කීයේ ය.

2. සමණ, ශුමණය; නික්බම ඉති, නික්මෙව; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; ආවුසො, ඇවැත්නි; සාධු ඉති, යහපතැ'යි; නික්බමි, නික්මුණ සේක; සමණ, ශුමණය; පවිස ඉති, මාගේ භවනයට පිවිසෙව; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; ආවුසො, ඇවැත් යක්ෂය; සාධු ඉති, යහපතැ'යි; පාවිසි, පිවිසි සේක; දුතියම්පි බො, දෙවන වර ද; ආලවකො යක්බො, ආලවක යක්ෂ තෙමේ; භගවන්තං, භාගාවතුන් වහන්සේට; එතං මෙය; අවොච, කීයේ ය; සමණ, ශුමණය; නික්බම ඉති, නික්මෙව; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; ආවුසො, ඇවැත් යක්ෂය; සාධු ඉති, යහපතැ'යි; නික්බමි, නික්මුණු සේක; සමණ, ශුමණය; පවිස ඉති, පිවිසෙව; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; ආවුසො, ඇවැත් යක්ෂය; සාධු ඉති, යහපතැ'යි; පාවිසි, පිවිසි සේක; තතියම්පි බො, තෙවෙනි වර ද; ආලවකො යක්බො, ආලවක යක්ෂයා; භගවන්තං, භාගාවතුන් වහන්සේට; එතං අවොච, මෙය කීයේ ය; සමණ, ශුමණය; නික්බම ඉති, නික්මෙව; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; ආවුසො, ඇවැත් යක්ෂය; සාධු ඉති, යහපතැ'යි; නික්බමි, නික්මුණු සේක; සමණ, ශුමණය; පවිස ඉති, පිවිසෙව; හගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; ආවුසො, ඇවැත් යක්ෂය; සාධු ඉති, යහපතැ'යි; පාවිසි, පිවිසි සේක.

3. චතුසථම්පි බො, සතරවැනි වරටත්; ආලවකො යක්බො, ආලවක යක්ෂ තෙමේ; හගවන්තං, භාගාවතුන් වහන්සේට; එතං අවොච, මෙය කීයේ ය; සමණ, ශුමණය; නික්බම ඉති, නික්මෙව; ආවුසො, ඇවැත් යක්ෂය; අහං, මම; න බො නික්බමිස්සාමි, නො නික්මෙමි; යං තෙ කරණීයං, යමක් තට කරන්නට පිළිවන්නම්; තං, එය; කරොහි ඉති, කරව`යි වදාළහ.

4. සමණ, ශුමණය; තං, තා අතින්; පඤ්හං, පුශ්නයක්; පුච්ඡිස්සාමි, විවාරන්නෙමි; සචෙ, ඉදින්; මෙ, මට; න වහාකරිස්සසි, නො විසඳන්නෙහි නම්; තෙ, තාගේ; චිත්තං වා, සිත හෝ; බිපිස්සාමි, පෙරළන්නෙමි; තෙ, තා ගේ; හදයං වා, ළය හෝ; එාලෙස්සාමි, පලන්නෙමි; පාදෙසු ගහෙත්වා, දෙපා ගෙන; පාරගංගායං වා, පරමුහුදු හෝ; බීපිස්සාමි ඉති, දමන්නෙමි'යි කීය.

5. ආවුසො, ඇවැත් යක්ෂය; සදෙවකෙ, දෙවියන් සහිත වූ; සමාරකෙ, මරුන් සහිත වූ; සබුන්මකෙ, බුන්මයන් සහිත වූ; ලොකෙ, ලෝකයෙහි; සස්සමණ බුන්මණීයා, ශුමණ බුාන්මණයන් සහිත වූ; සදෙවමනුස්සාය, දෙවියන් හා මිනිසුන් සහිත වූ; පජාය, සත්වයා කෙරෙහි; යො, යමෙක්; මෙ, මාගේ; චිත්තං වා, සිත හෝ; බිපෙයා, පෙරළන්නේ ද; හදයං වා, හෘදයවස්තුව හෝ; එාලෙයා, පලන්නේ ද; පාදෙසු වා, දෙපා හෝ; ගහෙත්වා, ගෙන; පාරගංගායං බිපෙයා, මුහුදු පරතෙර දමන්නේ ද?; තං, එබන්දෙකු; අහං, මම; න බො පස්සාමි, නො දකිමි; අපි ච, තව ද; ආවුසො, ඇවැත් යක්ෂය; ත්වං, තෝ; යදා කංබසි, යමක් කැමැත්තෙහි නම් එය; පුවඡ ඉති, අසව'යි වදාළහ.

6. අථ බො, ඉක්බිති; ආලවකො යක්බො, ආලවක යක්ෂ තෙමේ; භගවන්තං, භාගාවතුන් වහන්සේට; ගාථාය, ගාථාවකින්; අජ්ඣහාසි, මෙසේ පුකාශ කළේ ය:

- ඉධ, මේ ලෝකයෙහි; ප්රිසස්ස, ප්රැෂයාහට; කිංසු විත්තං, කවර නම් වස්තුවක්; සෙට්ඨං, ශ්‍රේෂ්ඨවේ ද; ස්විණ්ණො, මනාව ප්රුදු කරන ලද හෙවත් රැස් කරන ලද; කිංසු, කිනම් ධම්යෙක්; සුබං ආවහති, සැප එළවා ද; හවෙ, ඒකාන්තයෙන්; රසානං, රසයන් අතුරෙන්; කිංසු, කවර නම් රසයෙක්; සාධුතරං, අතිශයින් මනෝඥ වේ ද; කථං, කෙසේ; ජීවිං, දිවි පවත්නහු ගේ; ජීවිතං, ජීවිතය; සෙට්ඨං, ශ්‍රේෂ්ඨය යි; ආහු, කියත් ද?.
- 2. ඉධ, මේ ලෝකයෙහි; සද්ධා, ශුද්ධා තොමෝ; ප්රිසස්ස, ප්රුෂයාහට; සේට්ඨං, ශ්‍රේෂ්ඨ වූ; විත්තං, ධනය වේ; ස්විණ්ණො, මනාකොට ප්රුදු කරන ලද; ධම්මො, කුශල ධම්ය තෙම; සුබං, සැප; ආවහති, එළවයි; රසානං, රසයන් අතුරෙන්; සච්චං, සතා වචන රසය; හවෙ, ඒකාන්තයෙන්; සාධුතරං, අතිශයින් මනෝඥ වෙයි; පඤ්ඤා ජීවිං, ප්‍ඥවෙන් ජීවත් වන්නා හු ගේ; ජීවිතං, ජීවිතය; සෙට්ඨං ආහු, ශ්‍රේෂ්ඨය යි කියති.
- 3. ඔසං, චතුර්විධ ඔගය; කථංසු, කෙසේ නම්; තරති, එතෙර කෙරේ ද?; අණ්ණවං, සංසාර සාගරය; කථංසු, කෙසේ නම්; තරති, එතෙර කෙරේ ද?; දුක්ඛං, දුක; කථංසු, කෙසේ නම්; අච්චෙති, ඉක්මවා ද හෙවත් පහ කෙරේ ද?; කථංසු, කෙසේ නම්; පරිසුජ්ඣති, පිරිසිදු වේ ද?;
- සද්ධාය, ශුද්ධාවෙන්; ඔසං, චතුර්විධ ඕසය; තරති, තරණය කෙරෙයි; අප්පමාදෙන, අපුමාදයෙන්; අණ්ණවං, හව සාගරය තරණය කෙරෙයි; විරියෙන, වීර්යයෙන්; දුක්බං, දුක; අච්චෙති, පහ කෙරෙයි; පඤ්ඤාය, පුඥවෙන්; පරිසුජ්ඣති, පිරිසිදු වේ.
- 5. කථංසු, කෙසේ නම්; පඤ්ඤං, ලෞකික ලෝකෝත්තර පුඥව; ලහතෙ, ලබා ද; කථංසු, කෙසේ නම්; ධනං, ධනය; විත්දතෙ, ලබා ද; කථංසු, කෙසේ නම්; කිත්තිං, කීර්තියට; පප්පොති, පැමිණේ ද; කථං, කෙසේ නම්; මිත්තානි, මිතුයන්; ගන්ථති, ලබා ද; කථංසු, කෙසේ නම්; අස්මා ලොකා, මෙලොවින්; පරංලොකං, පරලොවට; පෙච්ච, පුතිසන්ධි වශයෙන් පැමිණ; න සොචති, ශොක නො කෙරේ ද?
- විචක්ඛණො, නුවණැත්තා වූ; අප්පමත්තො, අපුමත්ත වූ ජනතෙම; අරහතං, රහතුන් ගේ; ධම්මං, සද්ධර්මය; සද්දහානො, අදහන්නේ; සුස්සූසා, සුශුැසාව හේතු කොට ගෙන; නිබ්බාණ පත්තියා, නිවාණ පුාප්තිය පිණිස; පඤ්ඤා, ලෞකික ලෝකෝත්තර පුඥව; ලහතෙ, ලබයි.
- 7. පතිරූපකාරී, ලෞකික ලෝකෝත්තර ධනයා ගේ අධිගමෝපකාරී වූ; ධුරවා, චෛතසික වීයා හී ඇති; උට්ථාතා, කායික වීයා සම්පත්ත ජනතෙම; ධනං, ලෞකික ලෝකෝත්තර ධනය; වින්දතෙ, ලබයි; සච්චෙන, වාක් සතා කරණ කොට ගෙන; කිත්තිං, කීර්තියට; පප්පොති, පැමිණෙයි; දදං, දෙන්නා වූ ජනතෙමේ; මිත්තානි, මිතුයන්; ගන්ථති, සම්පාදනය කෙරේ.
- ඝරමෙසිනො, ගිහිගෙයි වසන්නා වූ; සද්ධස්ස, ශුද්ධාව ඇති; යස්ස, යම් කිසිවෙකුහට; සච්චං, සතායත්; ධම්මෝ, ඉන්දිය දමනයත්; ධිති, ධෘතියත්; චාගෝ, තාහාගයත් යන;

එතෙ චතුරො ධම්මා, මේ ධම් සතර වෙත් නම්; සො, ඒ ගෘහස්ත ජනතෙමේ; පෙච්ච, පරලොව දී; වෙ, ඒකාන්තයෙන්; න සොවති, ශෝක නො කෙරෙයි.

- 9. සච්චං, සතායට වඩා කීර්තිය ලබා දෙන; දමා, ඉන්දිය දමනයට වඩා ලෞකික ලෝකෝත්තර පුඥව සිදු කරන; චාගා, පරිතාාගයට වඩා මිතුයන් ඇති කරන; බන්තාාා භීයෝා, අධිවාසනා ශාන්තියට වඩා ලෞකික ලෝකෝත්තර ධනය ලබා දෙන; න විජ්ජති, අන් කිසිවක් නොමැත; යදි, ඉදින් ඇතැ'යි හැඟෙන්නෙහි ද; ඉංඝ, එසේ නම්; අඤ්ඤෙපි, ඒ අනික් කාරණයන් ද; පුථු, බොහෝ වූ; සමණ බාහ්මණෙ, මහණ බමුණන්; පුච්ඡස්සු, විචාරව'යි කියා වදාළ සේක.
- 10. යො අතෝ, පුඥලාභාදියට හේතු වූ යම් අර්ථයක් වේ නම් හෙ ද; සම්පරායිකො, පරලොව ශෝක නොකිරීමට කාරණයකුත් වේ නම් එය ද; අජ්ජ, අද පටන්; පජානාමි, දනිමි; ඉදානි, දැන්; අහං, ඒ මම; පුථු සමණ බුහ්මණෙ, බොහෝ වූ මහණ බමුණන්; කථන්නු, කුමකට; පුවෙඡයාාං, විචාරම් ද;
- 11. බුද්ධො, බුදුරජාණන් වහන්සේ; වත, ඒකාන්තයෙන්; මෙ අස්ථාය, මට ම හිත වැඩ පිණිස; වාසාය, විසීම පිණිස; ආලවිං, මේ අලව් නුවරට; අගමා, වැඩ වදාළ සේක; යස්ථ, යම් තැනෙක; දින්නං, දෙන ලද්ද; මහප්ඵලං, මහත්ඵල වේ ද; සො අහං, ඒ මම; අජ්ජ, අද; පජානාමි, විශේෂයෙන් දැන ගතිමි.
- 12. සො අහං, ඒ මම; සම්බුද්ධං, සම්බුදුරදුන්ද; ධම්මස්ස, සද්ධම්යා ගේ; සුධම්මතං, ස්වාක්ඛාතාදී සුධර්මය ද සංඝයා ද; නමස්සමාතො, වඳිමින්; ගාමා ගාමං, ගමින් ගමට; පුරා පුරං, පුරයෙන් පුරයට; විචරිස්සාමි, හැසිරෙන්නෙමි.

7. එවං වත්වා, මෙසේ කියා; ආලවකො යක්බො, ආලවක යක්ෂ තෙමේ; භගවත්තං, භාගාවතුන් වහන්සේට; එතද වොච, මෙසේ කීය; හො ගොතම, භවත් ගොතමයන් වහන්ස; අභික්කන්තං, දහම් දෙසුම ඉතා යහපත; අභික්කන්තං හො ගොතම, භවත් ගෞතමයන් වහන්ස දේශනාව ඉතා යහපත; හො ගොතම, භවත් ගෞතමයන් වහන්ස; සෙයාාථාපි, යම් සේ වනාහි; නික්කුජ්ජිතං වා, මුනින් තබන ලද භාජනයක් යම් සේ; උක්කුජ්ජො, උඩුකුරු කොට හෝ; පටිචඡන්තං වා, වැසී තිබුණු යමක්; විවරෙයා වා, විවෘත කොට තබන්නේ යම් සේ ද; මුළ්හස්ස, මංමුළාවූවෙකුට; මග්ගං වා, මාර්ගය හෝ; ආවික්බෙයා, කියන්නේ ද; චක්බුමන්තො රූපානිදක්බින්ති ඉති, ඇස් ඇත්තෝ රූපයන් දකිත්වා යි; අන්ධකාරෙ, අඳුරෙහි; තෙලපජ්ජොතං ධාරෙයා වා, යම් සේ තෙල් පහනක් දරන්නේ ද; එවං එව, එපරිද්දෙන් ම; හොතා ගොතමෙන, භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ විසින්; අනේක පරියායෙන, නොයෙක් අයුරින්; ධම්මො පකාසිතො, ධම්ය දෙසන ලදි.

එසා'හං, මේ මම; භවත්තං ගොතමං, භවත් ගෞතමයත් වහන්සේ ද; ධම්මඤ්ච, ධම්ය ද; භික්බු සංඝඤ්ච, භික්බු සංඝයා ද; සරණං ගචඡාමි, පිහිට කොට යමි; භවං ගොතමො, භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ; අජ්ජතග්ගෙ, අද පටන්; පාණුපෙතං, දිවිහිමි කොට; සරණං ගතං, සරණ ගියා වූ; උපාසකං, උපාසකයකු කොට; මං, මා;`ධාරෙතු ඉති, දරන සේක්වා.

ආලවක සූතුය යි.

(4)

කසීභාරද්වාජ සූතතං. _ කසීභාරද්වාජ සූතුය.

 මේ, මා විසින්; එවං සුතං, මෙසේ අසත ලදී. එකං සමයං, එක් සමයෙක්හි; භගවා, භාගාවතුත් වහත්සේ; මගධෙසු, මගධ දනව්වෙහි; එකතාලායං බුාහ්මණ ගාමේ, ඒකතාලා තම් බමුණු ගම; දක්ඛිණාගිරිස්මිං, දකුණුගිරි නම් විහාරයෙහි; විහරති, වැඩ වසත සේක; තෙත බො පත සමයෙන, එසමයෙහි වනාහි; කසීභාරද්වාජස්ස, කසීභාරද්වාජ නම් බමුණා ගේ; වප්ප කාලෙ, වප් කල්හි; පඤ්චමත්තානි තංගල සතානි, පන්සියයක් පමණ නඟුල්; පයුත්තානි, යොදනු ලද්දාහු වෙත්.

2. අථ බො, ඉක්බිති; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; පුබ්බණ්හ සමයං, පෙරවරු කාලයෙහි; නිවාසෙතවා, හැඳපෙරව; පත්තචීවරං ආදාය, පාසිවුරු ගෙන; කසීභාරද්වාජස්ස බාහ්මණස්ස, කසීභාරද්වාජ නම් බාහ්මණයා ගේ; කම්මන්තො, කර්මාන්ත ස්ථානය; යෙන, යම් තැනෙක්හි වේ ද; තෙන, එතැනට; උපසංකමි, එළඹිසේක; තෙන බො පන සමයෙන, එසමයෙහි වනාහි; කසීභාරද්වාජස්ස බාහ්මණස්ස, කසීභාරද්වාජ නම් බාහ්මණයා ගේ; පරිවෙසනා, පරිවෙශනාව (බත් බෙදවීම, අනුභව කරවීම); පවත්තති, පවත්නේ ය; අථ බො, ඉක්බිති; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; යෙන පරිවෙසනා, අනුභව කරවන තැන යම් තැනෙක්හි ද; තෙන, එතැන්හි; උපසංකමි, එළඹි සේක; උපසංකමිත්වා, එළඹ; එකමන්තං, එකත් පසෙක; අට්ඨාසි, වැඩ සිටි සේක.

3. කසීහාරද්වාජ බාහ්මණො, කසීහාරද්වාජ නම් බාහ්මණ තෙමේ; පිණ්ඩාය, පිඩු පිණිස වැඩ සිටියා වූ; භගවන්තං, භාගාවතුන් වහන්සේ; අද්දසා බො, දුටුයේ ය; දිස්වාන, දැක; භගවන්තං, භාගාවතුන් වහන්සේට; එතදවොව, මෙසේ කීයේ ය; සමණ, ශුමණය; අහං බො, මම වනාහි; කසාමි, සාන්තෙම් ද වෙමි; වපාමී ච, වපුරන්තෙම් ද වෙමි; කසිත්වා ච, සා ද; වපිත්වා ච, වපුරා ද; භුඤ්ජාමි, අනුභව කරමි; සමණ, ශුමණය; ත්වමපි, ඔබ ද; කසස්සු ව, සෑම ද කරව; වපස්සු ච, වැපිරීම ද කරව; කසිත්වා ච, සා ද; වපිත්වා ච, වපුරා ද; භුඤ්ජස්සු ඉති, අනුභව කරව; බාහ්මණ, බාහ්මණය; අහමපි බො, මම ද; කසාමි ච, සාන්නෙම් ද වෙමි; වපාමී ච, වැපිරීම ද කරමි; කසිත්වා ච, සා ද; වපිත්වා ච, වපුරා ද; භුඤ්ජාමි ඉති, අනුභව කරමි'යි වදාළ සේක.

4. මයං, අපි; හොතො ගොතමස්ස, භගවත් ගෞතමයන් ගේ; යුගං වා, වියදණ්ඩක් හෝ; තංගලං වා, තඟුලක් හෝ; එාලං වා, සීවැලක් හෝ; පාචනං වා, කැවිටක් හෝ; බලිවද්දො වා, ගොනුන් හෝ; ත බො පත පස්සාම, තොම දැකුම් හ; අථවපත, එතකුදුවුවත්; භවං ගොතමො, පින්වත් ගෞතම තෙමේ; බුාහ්මණ, බුාහ්මණය; අහම්පි බො, මම ද වනාහි; කසාමි ච, සෑම ද කරමි; වපාමි ච, වැපැරීම ද කරමි; කසිත්වා ච, සා ද; වපිත්වා ච, වපුරා ද; භුඤ්ජාමී ඉති, අනුභව කරමී යි; එවමාහ, මෙසේ කියයි; අථ බො, ඉක්බිති; කසිභාරද්වාජො බුාහ්මණො, කසිභාරද්වාජ බමුණු තෙමේ; භගවන්තං, භාගාවතුන් වහන්සේට; ගාථාය, ගාථාවකින්; අජ්ඣහාසි, මෙසේ සැළ කෙළේ ය.

- කස්සකො, සාන්නෙකැ යි; පටිජානාසි, ප්‍රතිඥ කෙරෙහි ය; තෙ, නුඹ වහන්සේ ගේ; කසිං, සැමෙහි උපකරණ; න ච පස්සාම, නො දකිම් හ; නො, අප විසින්; ප්‍රච්ඡිතො, විචාරන ලද්දෙහි; තෙ, ඔබ ගේ; කසිං, කෘෂි භාණ්ඩ; යථා, යම් පරිද්දකින්; ජාතෙමු, දැන ගන්නෙමු ද; කසිං, එසේ වූ උපකරණ; බැහි, දේශනා කළ මැනව:
- සද්ධා, ශුද්ධා තොමෝ; මෙ, මාගේ; බීජං, බිජුවට වේ; තපො, තපස; වුට්ඨි, වර්ෂාව වේ; පඤ්ඤා, පුඥ තොමෝ; යුගනංගලං, විය හා නඟුල වෙයි; හිරි, ලජ්ජා තොමෝ;

ඊසා, නඟුලිස වේ; මනෝ, සිත හෙවත් චිත්ත සමාධිය; යොත්තං, යොත වේ; සති, ස්මෘති තොමෝ; මෙ, මාගේ; ඵාලපාචනං, සීවැල හා කැවිට වේ.

- 3. කාය ගුත්තො, රක්නා ලද කාය සුචරිතය ඇත්තෙක්මි; වචී ගුත්තො, රක්නා ලද වාක් සුචරිතය ඇත්තෙක්මි; ආහාරෙ, ආහාරය යි කියන ලද සිව්පසයෙහි; උදරො, උදරයෙහි; යතො, පමණ දැන වළඳන්නේ වෙමි; සච්චං, සතායෙන්; නිද්දානං කරොමි, කෙලෙස් නමැති තණ ඡේදනය කරමි; සොරච්චං, සෝරච්ච නම් වූ අර්හත් ඵල විමුක්තිය; මෙ, මාගේ; පමොචනං, මිදීම යි.
- 4. ධ්රධොරය්හං, ධ්රවහනක්ෂම වූ; මෙ, මාගේ; තං විරියං, ඒ කායික, මානසික වීයායීය; යොගක්බෙමාධි වාහනං, නිවත් අභිමුඛව පමුණුවනු ලබන්තේ; අනිවත්තන්තං, නො නවතිමින්; ගවඡති, යෙයි; යත්ථ, යම් තැනකට; ගන්ත්වා, ගොස්; න සොචති, ශෝක නො කෙරේ ද; ඒ නිවණට යන්නේ ය.
- එවං, මෙසේ; එසාකසි, මේ සීය; කට්ඨා, මා විසින් සාන ලදී; සා, ඒ සීය; අමතප්ඵලා හොති, අමෘත ඵල ඇතිවේ; එතංකසිං, මේ සීය; කසිත්වාන, සා; සබබ දුක්බා, සියලු වෘත්ත දුක්බයෙන්; පමුච්චති, මිදේ.

5. අථ බො, ඉක්බිති; කසීහාරද්වාජො බාහ්මණො, කසීහාරද්වාජ බාහ්මණ තෙම; මහතියා කංසපාතියා, මහත් රන්තලියෙක්හි; පායාසං වඩ්ඪෙත්වා, කිරිබත් වඩා; යං හි, යම් හෙයකින්; භවං, පින්වත් තෙමේ; අමතඵලං, අමෘත ඵල ඇති; කසිං, සීයක්; කසතී'ති, සාන සේක් ද? (එහෙයින්) භවං කස්සකො, පින්වතුන් වහන්සේ කර්ෂක සේක; භවං ගොතමො, එසේ සාන්නා වූ පින්වත් ගෞතමයන් වහන්සේ; පායාසං, කිරිබත්; භුඤ්ජතු, වළඳන සේක් වා යි; භගවතො, භාගාවතුන් වහන්සේට; උපනාමෙසි, එළවූයේ ය.

- 6. බාහ්මණ, බමුණ; මෙ, මා විසින්; ගාථාහිගිතං, ගාථා කියා ලබන ලද පායාසය; අභොජනෙයාහං, වැළඳිය යුතු නො වේ; සම්පස්සනං, අර්ථ ධර්මයන් දන්නා වූ හෙවත් ආජීව පාරිශුද්ධිය දක්නා ලද සව්ඥවරයා ගේ; න එසො ධම්මො, මේ ගාථා කියා ලද දේ වැළඳී ම චාරිතු ධම්යෙක් නො වේ; බුද්ධා, බුදුවරු; ගාථාභිගීතං, ගාථා කියා ලැබු භෝජනය; පනුදහති, බැහැර කෙරෙත්; බාහ්මණ, බමුණ; ධම්මෙ, ආර්යයන් ගේ ආජීවපාරිශුද්ධි ධර්මය හෝ ආචාර ධර්මය; සති, ඇති කල්හි; එසාවූත්ති, මේ ආයාර් වූ ජීවිකා වෘත්තිය යි.
- 7. කෙවලිනං, සියලු ගුණයෙන් යුක්ත වූ; මහෙසිං, මහාර්ෂි වූ; කුක්කුච්චුපසන්තං, සංසුන් හස්තපාදා දී සියලු කුකුස් ඇති; බිණාසවං, ක්ෂය කළ ආශුව ඇති රහත්හු; අඤ්ඤෙන, මේ පායාසයෙන් අනා වූ; අන්නෙන, ආහාරයෙන් ද; පානෙන, අෂ්ටවිධ පානයෙන් ද; උපට්ඨහස්සු, උපස්ථාන කරව; තංහි, ඒ ක්ෂිණාශුව ගණය වනාහි; පුඤ්ඤපෙබස්ස, පුණාාර්ථී පුද්ගලයා හට; බෙත්තං හොති, පින්බිජු වැපිරීමට ක්ෂේතුය වේ.

6. අථ, එසේ නම්; හො ගොතම, භගවත් ගෞතමයන් වහන්ස; ඉමං පායාසං, මේ කිරිබත; අහං, මම; කස්ස වා, කවරෙකුට හෝ; දම්මිති, දෙම්දැයි විචාළේ ය; බාහ්මණ, බමුණ; සදෙවකෙ, දෙවියන් සහිත වූ; සමාරකෙ, මාරයා සහිත වූ; සබුහ්මකෙ, ලොකෙ, ලෝකයෙහි ද; සස්සමණ බාහ්මණීයා, යුමණ බාහ්මණයන් සහිත වූ; පජාය, පුජාව කෙරෙහි ද; තථාගතස්ස වා, තථාගතයන් වහන්සේ විසින් හෝ; තථාගත සාවකස්ස වා, තථාගත ශුාවකයකු විසින් හෝ; අඤ්ඤතු, මෙයින් පිටත්; යස්ස, යමකු විසින්; සො පායාසො, ඒ කිරිබත; භුත්තො, වළඳන ලද්දේ; සම්මා පරිණාමං ගචෙඡයා, මනාකොට පිරිනැමීමට යන්තේ ද; තං, එබන්දෙකු; අහං, මම; න බො පස්සාමී, නොම දක්නෙමි; බාහ්මණ, බමුණ; තෙනහි, එහෙයින්; ත්වං, තෝ; තං පායාසං, ඒ කිරිබත; අප්පහරිතෙ වා ජඩ්ඩෙහි, නිල්තණ රහිත වූ තැනෙක්හි දමව්; අප්පාණකෙ වා උදකෙ, පුාණීන් රහිත වූ ජලයෙහි හෝ; ඔපිලාපෙහි ඉති, උපුල්වා හරුව යි වදාළෝ ය.

7. අථ බො, ඉක්බිති; කසීහාරද්වාජො බාහ්මණො, කසීහාරද්වාජ බමුණු තෙමේ; තං පායාසං, ඒ කිරිබත; අප්පාණකෙ උදකෙ, පුාණීන් රහිත ජලයෙහි; ඔපිලාපෙසි, උපුල්වා හැරියේ ය; අථ බො, ඉක්බිත්තෙන්; සො පායාසො, ඒ කිරිබත; උදකෙ, ජලයෙහි; පක්බිත්තො, බහාලන ලද්දේ; විච්චිටායති, විච්චිට යන ශබ්ද කෙරේ; විට්චිටායති, විට්චිට යන ශබ්ද කෙරේ; සන්ධූපායති, හාත්පසින් දුමයි; සම්පධූපායති, වැඩියක් දුමයි; කෙසේ ද?; දිවසසන්තත්තතා, දිවාභාගය මුළුල්ලෙහි රත් කරන ලද; එාලො, සීවැල; උදකෙ, ජලයෙහි; පක්බිත්තො, බහන ලද්දේ; සෙයාාථාපි නාම, යම්සේ; විච්චිටායති, විච්චිට යන ශබ්ද කෙරේ ද; විට්චිටායති, විට්චිට යන ශබ්ද කෙරේ ද; සන්ධූපායති, හාත්පසින් දුමා ද; සම්පධූපායති, වැඩියෙන් ම දුමා ද; එවමෙව බො, එපරිද්දෙන් ම; සො පායාසො, ඒ කිරිබත; උදකෙ පක්බිත්තො, ජලයෙහි බහන ලද්දේ; විච්චිටායති, විච්චිට යන ශබ්ද කෙරේ; විට්චිටායති, විට්චිට යන ශබ්ද කෙරේ; සම්ධූපායති, හාත්පසින් දුමයි; සම්පධූපායති, වැඩියක්දුමයි.

8. අථ බො, ඉක්බිත්තෙන්; කසීභාරද්වාජො බුාත්මණො, කසීභාරද්වාජ බුාත්මණ තෙමේ; සංවිග්ගො, සංවේගයට පැමිණියේ; ලොම භට්ඨජාතො, ලොමුදැහැ ගැනීම ඇත්තේ; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; යෙන, යම් තැනෙක්හි ද; තෙන, එතැන්හි; උපසංකමි, එළඹියේ ය; උපසංකමිත්වා, එළඹ; භගවතො, භාගාවතුන් වහන්සේ ගේ; පාදෙසු, පාදයන්හි; සිරසා නිපතිත්වා, හිසින් වැටී; භගවන්තං, භාගාවතුන් වහන්සේට; එතදවොව, මෙසේ සැල කෙළේ ය:

9. භෝ ගොතම, භවත් ගෞතමයන් වහන්ස; අභිකන්තං, දම්දෙසුම ඉතා යෙහෙක; භෝ ගොතම, භවත් ගෞතමයන් වහන්ස; නික්කුජ්ජිතං, යටිකුරු කොට තබන ලද්දක්; සෙයාපථාපි, යම්සේ; උක්කුජ්ජෙයො වා, උඩුකුරු කරන්නේ ද; පටිච්ඡන්නං, ප්රිච්ඡන්න වූවක්; විවරෙයා වා, යම්සේ විවෘත තරන්නේ ද; මූළ්හස්ස, මංමුළාවූවෙකුට; මග්ගං ආවික්බෙයා වා, යම්සේ මග කියන්නේ ද; චක්බුමන්තො, ඇස් ඇත්තෝ; රූපානි දක්බින්ති ඉති, රූපයන් දකිත්වා යි; අන්ධකාරෙ අඳුරෙහි; තෙලපජ්ජොතං, යම්සේ තෙල් පහනක්; ධාරෙයා වා, දරන්නේ ද?; එවමෙවං, එපරිද්දෙන් ම; භොතා ගොතමෙන, භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ විසින්; අනෙක පරියායෙන, නොයෙක් ආකාරයෙන්; ධම්මො පකාසිතො, ධර්මය පකාශ කරන ලද්දේ ය; එසංහං, ඒ මම; භගවන්තං, ගොතමං භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ ද; ධම්මඤ්ච, ධර්මය ද; භික්බුසංඝඤ් ච, භික්ෂුසංඝයා ද; සරණං ගවණමි, සරණ කොට යමි; භොතෝ ගොතමස්ස, භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ ගේ; සන්නිකෙ, සමීපයෙහි; අහං, මම; පබ්බජ්ජං, පැවිද්ද; ලභෙයාාමි, ලබන්නෙමි; උපසම්පදං ඉති, උපසම්පදාව ද; ලභෙයාං, ලබන්නෙමි; කසීභාරද්වාජෝ බාන්මණෝ, (එසේ ම) කසීභාරද්වාජ බමුණු තෙමේ; භගවතෝ සන්තිකෙ, භාගාවතුන් වහන්සේ ගේ සමීපයෙහි; පබ්බජ්ජං, පැවිද්ද; අලත්ථ, ලැබුයේ ය; උපසම්පදං, උපසම්පදාව; අලත්ථ, ලැබුයේ ය.

10. අචිරූප සම්පන්නො බො පන, උපසම්පදා වූ නොබෝ කල් ඇති; ආයස්මා භාරද්වාජො, ආයුෂ්මත් භාරද්වාජ තෙමේ; එකො, හුදකලා වූයේ; වූපකට්ඨො, වෙන් වූයේ; අප්පමත්තො, පුමාද නො වූයේ; ආතාපි, කෙලෙස් තවන වීයාී ඇත්තේ; පහිතත්තො, කාය ජීවිත නිරපේක්ෂව නිවනට මෙහෙයවන ලද සිත් ඇතිව; විහරන්තො, වාසය කරන්නේ; න චිරස්සෙව, නොබෝ කලකින් ම; යස්සත්ථාය, යම් අර්හත් ඵලයක් පිණිස; කුලපුත්තා, කුලපුතුයෝ; සම්මදෙව, මනාකොට ම; අගාරස්මා, ගිහිගෙන් නික්ම; අනගාරියං පබ්බජන්ති, සස්නෙහි පැවිදි වෙද්ද; තදනුත්තරං, ඒ උතුම් කොට ඇති; බුන්මචරිය පරියොසානාං, මාර්ග බුන්මචරියාව කෙළවර කොට ඇති අර්හත්ඵලය; දිට්ඨෙව ධම්මෙ, ඉහාත් ම භාවයෙහි ම; සයං, තෙමේ; අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා, විශිෂ්ට ඤාණයෙන් දැන පුතාක්ෂ කොට; උපසම්පජ්ජ, ඊට පැමිණ; විහාසි, වාසය කළ සේක; ජාති, ජාතිය; බීණා, ක්ෂය කරන ලද්දී ය; බුන්මචරියං, මාර්ග බුන්මචයාීාව; වුසීතං, වැස නිමවන ලද්දේ ය; කතං කරණීයං, සතර මාර්ග කටයුතු නිමවන ලද්දේ ය; නාපරං ඉත්ථත්තායාති, කෙලෙසුන් දුරු කිරීම පිණිස වැඩිය යුතු අනෙක් මාර්ග භාවනාවක් නැත්තේ ය යි; අබහඤ්ඤාසි, පුතාවෙක්ෂා ඥනයෙන් දැන ගත්තේ ය; ආයස්මා භාරද්වාජෝ, ආයුෂ්මත් භාරද්වාජ ස්ථවිරයන් වහන්සේ; අඤඤ්තරෝ ච බෝ පන අරහතං අහෝසීති, රහතුන් වහන්සේලා අතුරෙන් එක්තරා කෙනෙක් ද වූ සේක.

කසීභාරද්වාජ සූතුය යි.

(5)

පරාභව සූතතං. – පරාභව සූතුය.

1. මෙ, මා විසින්; එවං සුතං, මේ සූතු ධර්මය මෙසේ අසන ලදී. එකං සමයං, එක් සමයෙක්හි; හගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; සාවත්ථීයං, සැවත් නුවර සමීපයෙහි වූ; ජෙතවනෙ, ජේතවනයෙහි; අනාථ පිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ, අනේ පිඬු සිටුහුගේ ආරාමයෙහි; විහරති, වැඩ වසන සේක; අථ බො, ඉක්බිත්තෙන්; අඤාඤතරා දෙවතා, එක්තරා දේවතාවෙක්; අභික්කන්තාය රත්තියා, රාත්ය පිළිබඳ පුථම යාමය ඉක්ම ගිය කල්හි; අභික්කන්ත වණ්ණා, අතිශයින් මනෝඥ වූ වර්ණයෙන්; කෙවලකප්පං ජෙතවනං, මුළු ජේතවන විහාරය; ඔහාසෙත්වා, බබුලුවා; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; යෙන, යම් තැනෙක්හි' ද; තෙන, එතැනට; උපසංකමි, එළඹියේ ය: උපසංකමිත්වා, එළඹ; භගවන්තං, භාගාවතුන් වහන්සේට; අභිවාදෙත්වා, මනාකොට වැඳ; එකමන්තං, එකත්පසෙක්හි; අට්ඨාසි, සිටියේ ය; එකමන්තං ධීතා බො, එකත් පසෙක සිටියාම වූ; සා දෙවතා, ඒ දේවතාවා; භගවන්තං, භාගාවතුන් වහන්සේට; ගාථාය, ගාථාවකින්; අජ්කධභාසි, මෙසේ සැළ කළේ ය.

 මයං, අපි හැමදෙන ම; පරාභවනතං, පිරිහෙන්නා වූ; පුරිසං, පුරුෂයා; ගොතමං, ගෞතමයන් වහන්සේ වෙතින්; පුච්ඡාම, අසා දැනගනු පිණිස විචාරම් හ; භගවන්තං, භාගාවතුන් වහන්සේ; පුට්ඨුං, විචාරනු පිණිස; ආගම්ම, ආම් හ; පරාභවතො, පිරිහෙන්නා වූ සත්වයාට; මුඛං, ද්වාරය; කිං?, කවරේ දැ? යි විචාළා ය.

> 2. ධම්මකාමෝ, දසකුසල ධම්යට කැමැති තැනැත්තේ; භවං හොති, ලෞකික ලොකෝත්තර සැපතින් වැඩෙන්නේ වෙ යි; ධම්ම දෙස්සී, ඒ දස කුසල ධම්යට ද්වේෂිව පිළි නො පදින තැනැත්තේ; පරාභවෝ, ලෞකික ලොකෝත්තර සැපතින් පිරිහෙයි; භවං, වැඩෙන්නා වූ තැනැත්තා; සුවිජානෝ හොති, සුවසේ දතහැකි වන්නේ ය; පරාභවෝ, පිරිහෙන පුරුෂ තෙමේද; සවිජානෝ හොති, සුවසේ දතහැකි වන්නේ ය වදාළ සේක.

3. එතං, මේ පරිහානි කාරණය; ඉති හි, වදාළ පරිද්දෙන් ම; විජානාම, දනුම්හ; සො පයමො පරාභවො, ඒ පළමුවැනි පරිහානි කාරණය යි; භගවා, භාගාවතුන් වහන්ස!; දුතියං, දෙවැනි පිරිහෙන කාරණය; බැහි, වදාළ මැනවි; පරාභවතො, පිරිහීමට; මුඛං, පෙරටුව; කිං?, කවරේ ද? 4. අස්ස, සද්ධර්මයට අකැමැති පිරිහීමට පැමිණෙත පුරුෂයා හට; අසත්තො, (මිසදිටුගත්) අසත්පුරුෂයෝ; පියා හොන්ති, පිය වෙති; සන්තං, (බුද්ධාදි) සත්පුරුෂයන් කෙරෙහි; න කුරුතෙ පියං, පිය නො කෙරෙති; අසතං ධම්මං, අසත්පුරුෂයන් ගේ මිසදිටු දහම; රොචෙති, රුච් කෙරේ; තං, එය; පරාභවතො, පිරිහෙන පුද්ගලයාගේ; මුඛං, කරුණු වෙයි.

5. එතං, මේ දෙවෙනි පරිහානි කාරණය; ඉති හි, වදාළ පරිදි ම; විජානාම, දනුම්හ; සො දුතියො පරාභවො, හේ දෙවෙනි පරිහානි කාරණය වන්නේ ය; භගවා, භාගාවතුන් වහන්ස!; පරාභවතො, පිරිහෙන පුද්ගලයා ගේ; තතියං මුඛං, තුන්වැනි පරිහානි කාරණය; කිං?, කිමැ? යි වදාළ මැනවි.

> 6. යො නරෝ, යම් මිනිසෙක්; නිද්දාසීලි, නිදනසුලු වේ ද?; සභාසීලි, ගණයා කෙරෙහි ඇලෙන සුලු වේ ද?; අනුට්ඨාතා ච, උට්ඨාන වීයාී නැතියේ ද; අලසෝ, අලස ද; කොධපඤ්ඤණේ, කෝධය ම ලකුණු කොට ඇත්තේ ද; තං, එය; පරාභවතෝ, පිරිහෙන පුඟුල්හු ගේ; මුඛං, දොර යි.

7. ඉති හි, මෙසේ හෙයින්; එතං, තෙල කාරණය; විජානාම, දනුම්හ; සො, ඒ; තතියො පරාභවො, තෙවෙනි පරාභවයැ යි; භගවා, භාගාවතුන් වහන්ස!; පරාභවතො, පිරිහෙනුහු ගේ; චතුතුං මුඛං, සතරවන දොර; කිං?, කිමැ? යි; බෑහි, වදාළ මැනවි.

> 8. යො, යමෙක්; පහුසන්තො, පොහොසත් වූයේ; ජිණ්ණකං, ජරාජ්ණ වූ; ගතයොබ්බනං, ඉක්මගිය යොවුන් බව ඇති; මාතරං වා, මව හෝ; පිතරං වා, පියා හෝ; න භරති, නො පුස්නේ ද; තං, එය; පරාභවතො, පිරිහෙන්නහු ගේ; මුබං, දොර යි.

9. ඉති හි, මෙසෙයින්; එතං, තෙල කරුණ; විජානාම, දනුම්හ; සො, ඒ චතුත්ථො, සතරවන; පරාභවො, පරාභවය යි; භගවා, භාගාවතුන් වහන්ස!; පරාභවතො, පිරිහෙන පුඟුල්හු ගේ; පඤ්චමං මුබං, පස්වන කරුණ; කීං?, කිමැ? යි; බුෑහි, වදාළ මැනවි.

> 10. යො, යමෙක්; බාහ්මණං වා, බමුණකු වේව යි; සමණං වා, මහණකු වේව යි; අඤ්ඤං වා පි වණිබ්බකං, අන්කිසි යදියෙකු වේව යි; මුසාවාදෙන, මුසාවාදයෙන්; වඤ්වෙති, රවටා ද; තං, එය; පරාභවතො, පිරිහෙන පුඟුල්හු ගේ; මුබං, දොර යි.

11. ඉති හි, මෙසේ හෙයින්; එතං, ඒ කරුණ; විජානාම, දනුම්හ; සො, ඒ ලක්ෂණය; පඤ්චමො, පස්වන; පරාභවො, පරාභවය යි; භගවා, භාගාවතුන් වහන්ස!; පරාභවතො, පිරිහෙන පුඟුල්හු ගේ; ඡට්ඨමං මුඛං, සයවන දොර; කිං?, කිමැ?යි; බෑහි, වදාළ මැනවි.

> 12. පහුතවිත්තො, බොහෝ රත් රිදී ආදී වස්තුව ඇති; සහිරඤ්ඤො, බොහෝ කහවණු සහිත වූ; සභොජතො, තොයෙක් සූපවාංජනයෙන් යුත් බොජුන් ඇති; ප්රිසො, ප්රැෂයෙක් තෙමේ; එකො, හුදකලා වූයේ; සාදූනි, මියුරු රස ඇති භෝජන; භඤ්ජති, තම අඹුදරුවන්ටත් නොදී අනුහව කෙරේ ද; තං, එය; පරාහවතො, පිරිහෙන පුඟුල්හු ගේ; මුඛං, දොර යි.

13. ඉති හි, මෙසේ හෙයින්; එතං, ඒ කරුණ; විජාතාම, දනුම්හ; සො, ඒ ලක්ෂණය; ජට්ඨමො, සයවන; පරාභවො, පරාභවය යි; භගවා, භාගාවතුන් වහන්ස!; පරාභවතො, පිරිහෙන පුඟුල්හු ගේ; සත්තමං මුඛං, සත්වන දොර; කිං?, කිමැ? යි; බුෑහි, වදාළ මැනවි. 14. යො නරෝ, යම් මිනිසෙක්; ජාතිභාද්ධෝ, ජාතිමානයෙන් තද වූයේ; ධනභාද්ධෝ, ධනමානයෙන් තද වූයේ; සඤ්ඤාතිං, සිය ඤාතීන්; අතිමඤ්ඤෙති, ඉක්ම සිතා ද; තං පරාභවතෝ, පිරිහෙන්නහු ගේ; මුඛං, දොර යි.

15. ඉති හි, මෙසේ හෙයින්; එතං, ඒ කරුණ; විජානාම, දනුම්හ; සො, ඒ ලක්ෂණය; සත්තමො, සත්වන; පරාභවො, පරාභවය යි; භගවා, භාගාවතුන් වහන්ස!; පරාභවතො, පිරිහෙන පුඟුල්හු ගේ; අට්ඨමං මුඛං, අටවන පිරිහීමේ දොර; කිං?, කිමැ?යි; බුෑහි, වදාළ මැනවි.

16. යො තරෝ, යම් මිනිසෙක්; ඉත්ට්ධුත්තෝ, ස්ත්‍රීධූතී වූයේ; සුරාධුත්තෝ, සූරාධූතී වූයේ; අක්බධුත්තෝ, අක්ෂධූර්ත වූයේ; ලද්ධං ලද්ධං, ලද ලද දෑ; විනාසෙති, වනසා ද; තං, එය; පරාභවතෝ, පිරිහෙත පුඟුල්හු ගේ; මුබං, දොර යි.

17. ඉති හි, මෙසෙයින්; එතං, ඒ කරුණ; විජානාම, දනුම්භ; සො, ඒ ලක්ෂණය; අට්ඨමො පරාභවො; අටවන පරාභවය යි; භගවා, භාගාවතුන් වහන්ස!; පරාභවතො, පිරිහෙන පුඟුල්හු ගේ; නවමං මුබං, නවවන පිරිහීමේ දොර; කිං?, කිමැ? යි; බුෑහි, වදාළ මැනවි.

> 18. සෙහිදාරෙහි, සියදාරයත් විසිත්; අසත්තුට්ඨෝ, තො සතුටු වූයේ, වෙසියාසු, වේශාාවන් කෙරෙහි; පදිස්සති, පැමිණේ ද; පරදාරෙසු, පරඅඹුවන් වෙත; දිස්සති, පැමිණේ ද; තං, එය; පරාභවතො, පිරිහෙන පුඟුල්හු ගේ; මුඛං දොර යි.

19. ඉති හි, මෙසෙයින්; එතං, ඒ කරුණ; විජානාම, දනුම්හ; සො, ඒ ලක්ෂණය; නවමො, පරාභවො, නවවන පරාභවය යි; භගවා, භාගාවතුන් වහන්ස!; පරාභවතො, පිරිහෙන්නහු ගේ; දසමං මුබං, දසවන දොර; කිං?, කිමැ?යි; බැහි, වදාළ මැනවි.

> 20. අතීත යොබබනොපොසො, ඉක්මගිය යොවුන් විය ඇති පුරුෂ තෙමේ; තිම්බරුසු තිබ්, තිඹිරිපල බඳු පියොවුරු ඇති තරුණ දැරියන්; ආනෙති, විවාහ කොට ගනී ද (හේ); තස්සා, ඈට; ඉස්සා; ඊර්ෂාායෙන්; න සුපති, නොනිස ද; තං එය; පරාභවතො මුඛං, පිරිහෙන පුඟුල්හු ගේ දොර යි.

21. ඉති හි, මෙසෙයින්; එතං, ඒ කරුණ; විජානාම, දැනගනුම්හ; සො, ඒ ලක්ෂණය; දසමො පරාභවො, දසවන පරාභවය යි; භගවා, භාගාවතුන් වහන්ස!; පරාභවතො, පිරිහෙන පුඟුල්හු ගේ; එකාදසමං, එකොළොස් වන; මුඛං, පිරිහීමේ කරුණ; කිං?, කිමැ?යි; බුෑහි, වදාළ මැනවි.

> 22. සොණ්ඩිං, මත්සාාමාංස මත්පැන් ආදියෙහි ලොල් වූ; විකිරණිං, ඒ මාංසාදිය සඳහා ධනය විසුරුවන; ඉත්රීං වා, මාගමක් හෝ; තාදිසං, එබඳු වූ; පුරුසං වා පි, පුරුෂයකු; ඉස්සරියස්මිං, ඉසුරෙහි; ඨපාපෙති, තබා ද; තං, එය; පරාභවතො, පිරිහෙන පුඟුල්හුගේ; මුඛං දොර යි.

23. ඉති හි, මෙසෙයින්; එතං, ඒ කරුණ; විජානාම, දැනගනුම්හ; සො, ඒ ලක්ෂණය; එකාදසමො, පරාභවො, එකොළොස්වන පරාභවය යි; භගවා, භාගාවතුන් වහන්ස!; පරාභවතො, පිරිහෙත පුඟුල්හු ගේ; ද්වාදසමං, දොළෙස්වන; මුඛං, පිරිහීමේ කරුණ; කිං?, කිමැ?යි; බුෑහි, වදාළ මැනවි.

> 24. අප්පභොගො, අල්ප භෝග ඇති, මහා තණ්හො; මහත් වූ භෝග තෘෂ්ණා ඇති යමෙක්; බත්තියෙ කුලෙ, කෂස්තීය කුලයෙහි; ජායතෙ, උපදී ද; සො ච, භෙද; රජ් ජං, රාජාය; පත්‍රයති, පතා ද; තං, එය; පරාභවතො, පිරිහෙන පුඟුල්හුගේ; මුඛං, දොර යි.

පිරුවානා පොත් වහන්සේ

25. පණ්ඩිතා, පණ්ඩිත වූ; දස්සන සම්පන්නො, පරාභවයන් දක්නා නුවණැති; සො අරියො, ඒ ආයා‍යී ප්‍රද්ගල තෙම; ලොකෙ, ලෙව්හි; එතෙ පරාභවෙ, තෙල පරාභවයන්; සමවෙක්බිය, නුවණැසින් පිරිසිඳ දැන; සිවං ලොකං, දෙව්ලොව, භජතෙ, භජනය කරන්නේ ය යි වදාළ සේක.

පරාභව සුත්තං. - පරාභව සුතුය යි.

(6) අග්ගික භාරද්වාජ සුතතං – අග්ගික භාරද්වාජ සූතුය. (වසල සුත්තං. – වසල සූතුය.)

 මේ, මා විසින්; එවං සුතං, මේසේ අසන ලදි. එකං සමයං, එක් සමයෙක්හි; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; සාවත්රීයං, සැවත් නුවර; ජෙතවනෙ, ජේතවන නම්; අනාථ පිණ්ඩිකස්ස, අනේපිඬු සිටුහු ගේ; ආරාමේ, අරම්භි; විහරති, වැඩ වසන සේක; අථ බො, එකල්හි; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; පුබ්බණ්හ සමයං, පෙරවරු සමයෙහි; නිවාසෙත්වා, හැඳ පෙරවැ; පත්තචීවරං, පාසිවුරු; ආදාය, ගෙන; සාවත්රීයං, සැවැත් නුවරට; පිණ්ඩාය, පිඩු පිණිස; පාවිසි, වැඩි සේක.

2. තෙන බො පන සමයෙන, එසමයෙහි වනාහි; අග්ගික භාරද්වාජස්ස, අග්ගික භාරද්වාජ නම් වූ; බාහ්මණස්ස, බමුණා ගේ; නිවෙසනෙ, නිවෙස්න සමීපයෙහි; අග්ගි, හෝම ගිනි; පජ්ජලිතො හොති, දල්වන ලද්දේ වෙයි; ආහුති පග්ගහිතා, අග්ගිහෝමය පටන් ගන්නා ලද්දේ ය.

3. අථ බො, ඉක්බිති; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; සාවත්‍රීයං, සැවැත් නුවර; සපදානං, ගෙපිළිවෙළින්; පිණ්ඩාය, පිඩු පිණිස; චරමානො, වඩනා සේක්; අග්ගික හාරදවාජස්ස, අග්ගික භාරද්වාජ; බුාහ්මනස්ස, බුාහ්මණයා ගේ; නිවෙසනං, නිවෙස්න; යෙන, යම් තැනක ද; තෙන, එතැනට; උපසංකමි, එළඹි සේක.

අග්ගික භාරදවාජො බාහ්මණො, අග්ගික භාරද්වාජ බමුණු තෙමේ; ආගච්ඡන්තං, වැඩමවන්නා වූ; භගවන්තං, භාගාවතුන් වහන්සේ; දූරතොව, දුරදීම; අදස්සා බො, දුටුයේ ම ය; දිස්වාන, දැක; භගවන්තං, භාගාවතුන් වහන්සේට; එතදවොව, මේ වචනය කීයේ ය; මුණ්ඩක, මුණ්ඩකය; තතුව තිට්ඨහි, එහි ම සිටුව; සමණක, ශුමණකය; තතුව, එහි ම සිටුව; වසලක, වසලකය; තතුව තිට්ඨාහීති, එහි ම සිටුව යි;

4. එවං වුත්තෙ, මෙසේ කී කල්හි; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; අග්ගික භාරද්වාජං බාහ්මණං, අග්ගික භාරද්වාජ බමුණා හට; එතදවොච, මෙසේ වදාළ සේක; බාහ්මණ, බමුණ; ත්වං, තෝ; වසලං වා, සැඩොලා හෝ; වසලකරණෙ වා ධම්මෙ, සැඩොල් බවට පමුණුවන කාරණයන් හෝ; ජානාසි පන ඉති, හි මෙක දන්නෙහි ද?

හො, ගොතම, භවත් ගෞතමයන් වහන්ස; අහං, මම; වසලං වා, වසලයා හෝ; වසලකරණං වා ධම්මෙ, වසලකරන ධර්ම වේව යි; න බො පන ජනාමි, නො දනිමි; භවං ගොතමො, භවත් ගෞතමයාණෙනි; වසලං වා, වසලයා හෝ; වසලකරණෙවා ධම්මෙ, වසලකරන ධම් වේව යි; යථාහං, යම්සේ මම; ජානෙයාං, දැන ගනිම් ද; මෙ, මට; තථා ධම්මං දෙසෙතු, එසේ දහම් දෙසන සේක් වා; සාධු ඉති, මැනැවැ යි සැළ කෙළේ ය.

තෙන හි, එසේ නම්; බුාහ්මණ, බුාහ්මණය; සුණාහි, අසව; සාධුකං මනසි කරොහි, මොනවට මෙනෙහි කරව; හාසිස්සාමි'ති කියන්නෙමි'යි; හොති, පින්වත; එවං බො, එසේ යයි කියා; අග්ගික භාරද්වාජො බුාහ්මණො, අග්ගික භාරද්වාජ බුාහ්මණ තෙම; භගවතො, භාගාවතුන් වහන්සේට; පච්චස්සොසි, පිළිවදන් ඇස්විය; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; එතදවොව, මේ ධර්මය වදාළ සේක.

- යෝ නරෝ, යම් මිනිසෙක්; කොධනො, කිපෙන සුලු වේ ද; උපනාහී ච, බඳතා ලද වෙර ඇත්තේ වේ ද; පාපමක්ඛී ච, පවිටු ලාමක ගුණමකු වූයේ ද; විපන්නදිට්ඨී, විපර්යාස වූ දෘෂ්ටි ඇත්තේ ද; මායාවි, මායාවීත් වේ ද; තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති, ඔහු වසලයෙකැ යි දන්නේ ය.
- ඉධ, මේ ලෝකයෙහි; යො, යමෙක්; එකජං වා, එක්වරක් උපන්නා වූ හෝ; ද්විජං වා, දෙවරක් උපන්නා වූ හෝ; පාණාති, පුාණීන්; හිංසති, දිවි ගලවා ද; යස්ස, යමක්හට; පාණෙ, පුාණීන් කෙරෙහි; දයා නත්ථ, දයා නැත් ද; තං, ඔහු; වසලො ඉති, වසලයෙකැ'යි; ජඤ්ඤා, දන්නේ ය.
- 3. යො, යමෙක්; ගාමානී ච, ගමුදු; නිගමානී ච, නියගම්ගමුදු; හන්ති, නසා ද; පරිරුත්ධති, වටලා ගනී ද; නිග්ගාහකො සමඤ්ඤාතො, නිගුහ කරන්නෙකැ යි පුසිද්ධ වේ ද; තං, ඔහු; වසලො ඉති, වසලයෙකැ යි; ජඤ්ඤා, දන්නේ ය.
- යං, යමෙක්; ගාමේ වා, ගමෙහි හෝ; යදි, ඉදින්; අරඤ්ඤෙ වා, වනයෙහි හෝ; පරෙසං, අනුන් ගේ; මමායිතං, මමත්වය ඇති; අදින්නං, නුදුන් වස්තුවක්; ථෙයාා, සොර සිතින්; ආදියති, ගනී ද; තං, ඔහු; වසලො ඉති, වසලයෙකැ යි; ජඤ්ඤා, දන්නේ ය.
- 5. යො, යමෙක්; හවෙ, ඒකාන්තයෙන්; ඉණං ආදාය, ණය රැගෙත; චුජ්ජමානො, චෝදනා කරනු ලබන්නේ; නහි තෙ ඉණං අත්තී, තට මගෙන් ණයක් නැත්තේ ය යි; පලායති, පලායේ නම්; තං, ඔහු; වසලො ඉති, වසලයෙකැ යි; ජඤ්ඤා, දන්නේ ය.
- 6. යො, යමෙක්; වෙ, ඒකාන්තයෙන්; කිඤ්චික්ඛකමාතා, කිසි වස්තුවක් කැමැත්තෙන්; පන්ථස්මිං, මාර්ගයෙහි; වජතං ජනං, යන්නා වූ ජනයා; හන්ත්වා, නසා; කිඤ්චික්ඛමාදෙති, කිසි වස්තුවක් පැහැර ගනී ද; තං, ඔහු; වසලො ඉති, වසලයෙකැ යි; ජඤ්ඤා, දන්නේ ය.
- 7. යො නරෝ, යම් මිනිසෙක්; සක්බිපුට්ඨෝ, සාක්ෂි විචාරන ලද්දේ; අත්තහෙතු, තමා හේතුකොට ගෙන හෝ; පරහෙතු, අනුන් හේතු කොට ගෙන හෝ; යො ධනහෙතු ච, යම් ධනයක් හේතුකොට ගෙන හෝ; මුසා බැති, බොරු කියා ද; තං, ඔහු; වසලෝ ඉති, වසලයෙකැ යි; ජඤ්ඤා, දන්නේ ය.
- 8. යො, යමෙක්; ඤාතිනං වා, ඤාතීන් ගේ හෝ; සඛානං වා, යහළුවන් ගේ හෝ; දාරෙසු, භායා්ාවන් කෙරෙහි; සහසා, බලහත්කාරයෙන්; සම්පියෙන වා, දෙදෙනා ගේ සහායෙන් හෝ; පතිදිස්සති, අනාචාරයෙහි හැසිරේ ද; තං, ඔහු; වසලො ඉති, වසලයෙකැ යි; ජඤ්ඤා, දන්නේ ය.
- යො, යමෙක් තෙම; පහුසන්තො, බොහෝ ධනධානා ඇත්තේ; ජිණ්ණකං, ජරාපත් වූ; ගක යොබ්බනං, පහව ගිය යොවුන් බව ඇති; මාතරං වා, මව හෝ; පීතරං වා,

පියා හෝ; න භරති, පෝෂණය නො කෙරේ ද; තං, ඔහු; වසලො ඉති, වසලයෙකැ යි; ජඤ්ඤා, දන්නේ ය.

- 10. යො, යමෙක් තෙම; මාතරං වා, මවට හෝ; පිතරං වා, පියාට හෝ; භාතරං, භගිනිං, සසුං, සහෝදර සහෝදරියන්ට හෝ නැදිමයිලන්ට හෝ; හන්ති, හිංසා කෙරේ ද; වාචා ය, වචනයෙන්; රොසෙති, කෝප උපදවා ද; තං, ඔහු; වසලො ඉති, වසලයෙකැ යි; ජඤ්ඤා, දන්නේ ය.
- 11. යො, යමෙක් තෙම; අත්හං, අර්ථයක් ම; පුච්ඡිතෝ සන්තෝ, විචාරන ලද්දේ ම; අනත්හං අනුසාසති, අනර්ථයක් ම ප්‍රකාශ කෙරේ ද; පටිච්ඡන්නෙන, සැඟවීම් වශයෙන්; මන්තෙති, මන්තුණය කෙරේ ද; තං, ඔහු; වසලෝ ඉති, වසලයෙකැ යි; ජඤ්ඤා, දන්නේ ය.
- 12. යො, යමෙක් තෙම; පාපකං කම්මං කත්වා, පව් කම් කොට; මං, මා; මාජඤ්ඤාති ඉච්ඡති, නොදනීවා යි කැමැතිවේ ද; යො, යමෙක්; පටිච්ඡන්න කම්මන්තො, පුතිවඡන්න කර්ම ඇති සේක් වේ ද; තං, ඔහු; වසලො ඉති, වසලයෙකැ යි; ජඤ්ඤා, දන්නේ ය.
- 13. යො, යමෙක් තෙම; පරකුලං ගත්ත්වා, ඤාතිමිතුාදී අත්කුලයකට ගොස්; සුචිභොජනං, යහපත් භෝජනයන්; භුත්වාන, අනුභව කොට; ආගතං, තම නිවෙසට පැමිණි ඔවුන්ට; න පටිපූජෙති, ප්තිපූජා නො කෙරේ ද; තං, ඔහු; වසලො ඉති, වසලයෙකැ යි; ජඤ්ඤා, දන්නේ ය.
- 14. යො, යමෙක් තෙම; බාහ්මණං වා සමණං වා, බමුණකු හෝ මහණකු හෝ; අඤ්ඤං වණිබ්බකං වා පි, අන්කිසි යාචකයකු හෝ; මුසාවාදෙන, මුසාවාදයෙන්, වඤ්චෙති, රවටා ද; තං, ඔහු; වසලො ඉති, වසලයෙකැ යි; ජඤ්ඤා, දන්නේ ය.
- 15. යො, යමෙක් තෙම; බාහ්මණං වා සමණං වා, බමුණකු හෝ මහණකු හෝ; භත්තකාලෙ උපට්ඨිතෙ, භෝජන කාලයෙහි පැමිණි කල්හි; රොසෙති වාචා, පරොස් බසින් කෝප උපදවා ද; න දෙති, කිසිවක් නොදේ ද; තං, ඔහු; වසලො ඉති, වසලයෙකැ යි; ජඤ්ඤා, දන්නේ ය.
- 16. ඉධ, මේ ලෝකයෙහි; යො, යමෙක්තෙම; මොහෙත, මෝහයෙත්; පළිගුණ්ඨිතො, වෙඑණේ; කිඤ්චික්ඛං, කිසියම් දෙයක්; තිජිගිංසාතො, තොදී වලකමිත්; අසතං, අසත්පුරුෂ වචන; පබුෑති, කියා ද; තං, ඔහු; වසලො ඉති, වසලයෙකැ යි; ජඤ්ඤා, දන්තේ ය.
- 17. යො, යමෙක් තෙම; සෙන මානෙන, ස්වකීය මානයෙන්; නිහීනො, ඉතා භීනවූයේ; අත්තානං, තමන්; සමුක්කංසෙ, හුවාදක්වා ද; පරං වා, මෙරමාහට; අවජානති, නින්දා කෙරේ ද; තං, ඔහු; වසලො ඉති, වසලයෙකැ යි; ජඤ්ඤා, දන්නේ ය.
- 18. රොසකො, යමෙක් කෝප උපදවනුයේ ද; කදරියො ච, තද මසුරු වූයේ ද; පාපිචෙජා, පවිටු අදහස් ඇත්තේ ද; මචඡරි, මසුරු බැව් ඇත්තේ ද; සඨො, ශඨභාවයෙන් යුක්ත වේ ද; අහිරිකො, පවට ලජ්ජා නැත්තේ ද; අනොත්තාපි, පවට බිය නැත්තේ වේ ද; තං, ඔහු; වසලො ඉති, වසලයෙකැ යි; ජඤ්ඤා, දන්නේ ය.

- 19. යො, යමෙක් තෙම; බුද්ධං, සම්මාසම්බුදුනට; පරිභාසති, පරිභව බෙණේ ද; අථවා, නොහොත්; තස්ස, උන්වහන්සේ ගේ; සාවකං, ශ්‍රාවක වූ; පරිබ්බාජං, පැවිද්දකුට වේව යි; ගහට්ඨං වා, ගැහැවියකුට වේව යි; පරිභාසති, අපවාද කෙරේ ද; තං, ඔහු; වසලො ඉති; වසලයෙකැ යි; ජඤ්ඤා, දන්නේ ය.
- 20. යො, යමෙක් තෙම; අතරහා සත්තො, රහත් තො වූයේ ම; තමා අරහං, රහත්ය'යි; පටිජානාති, ප්තිඥ කෙරේ ද; සබුහ්මකෙ, බුහ්මයා සහිත වූ; ලොකෙ, ලෝකයෙහි; එස බො, මෙ තෙම; චේ, ඒකාන්තයෙන්: චොරො, මහ සොරෙක; වසලාධමෝ, අධම වූ චණ්ඩාලයෙක; මේ, මා විසින්; වො, තොපට; යෙ වසලා, යම් වසල කෙනෙක්; පකාසිතා, ප්කාශ කරන ලද්දාහු ද; එතෙ බො, ඒ වසලයෝ; වුත්තා, කියන ලද්දා හ.
- 21. තජච්චා වසලො හොති, ජාතියෙන් වසලයෙක් නොවේ; තජච්චා හොති බාහ්මණො, ජාතියෙන් බමුණෙක් ද නොවේ; කම්මනා, අපිරිසිදු කර්මයෙන්; වසලො හොති, වසලයෙක් වෙයි; කම්මනා, පිරිසිදු කම්යෙන්; බාහ්මණො හොති, බමුණෙක් වෙයි.
- 22. යථා, යම් ප්‍රකාරයකින්; මේ, මාගේ; ඉදං නිදස්සනං, මේ නිදසුන වේ ද; තං, ඒ කරුණ; ඉමිනා, මේ ප්‍රකාරයෙනුදු; විජානාථ, දැනගනිවු; සොපාකො, බලුමස් උයා කන හෙයින් සොපාක නම්; චණ්ඩාල ප්‍රත්තො, සැඩොල් ප්‍රතක්; මාතංගො ඉති, මාතංගය'යි; විස්සුතො, ප්‍රසිද්ධ විය.
- 23. සො අයං මාතංගො, ඒ මේ මාතංග තෙමේ; සුදුල්ලභං, ඉතා දුර්ලභ වූ; පරමං යසං, හීත කුලීකයකුට නො ලැබිය හැකි උතුම් යසසට; පත්තො, පැමිණියේ ය; බත්තියා බුාහ්මණා බහු, බොහෝ ක්ෂතියයෝ ද; බුාහ්මණයෝ ද; තස්ස, ඕ හට; උපට්ඨානං, උපස්ථානයට; ආගච්ඡුං, පැමිණියාහු ය.
- 24. සො, ඒ සෝපාක තෙමේ; විරජං, රාගාදි රජස් රහිත වූ; මහාපථං, බුද්ධාදී උතුමන් ගේ මහාමාර්ගය වූ; දෙවයානං, අටසමවත් සංඛාහත දේවයානයට; ආරුය්හ, නැගී; කාමරාගං; කාමරාග; විරාජෙත්වා, පහකොට; බුහ්මලොකුපගො අහු, බඹලොවට පැමිණියේ විය.
- 25. බහ්මලොකුප පත්තියා, ඒ බඹලොව ඉපදීම හේතු කොටගෙන; න නං ජාති නිවාරෙසි, ඒ චණ්ඩාල ජාතිය නො වැළැක් වූයේ ද; මන්තබන්ධුනො, මන්තුධාහනයෙන් කල් යවන; අජ්ඣායක කුලෙ ජාතා, වේද හදාරන කුලයෙහි උපන්; බුාහ්මණා, බුාහ්මණයෝ ද (නිතර පව්කම්හි ගැලුනාහු දක්නා ලැබෙත්)
- 26. පාපකම්මෙසූ, පව්කම්හි; අභිණ්හං, නිතර පව් කරන බව දක්නා ලැබෙද්ද; තෙ ච, ඒ බාහ්මණයෝ; දිට්ඨෙවධම්මෙ, මෙලොවදී ම; ගාරය්හා, නින්දාවට පැමිණෙන්නෝ වෙත්; සම්පරායෙ ච, පරලෙව්හි දී; දුග්ගතිං, දුගතියට පැමිණෙන්නෝ වෙත්: ජාති, ජාති තොමෝ; නං, ඔවුන්; න නිවාරෙසි, දුගතියෙන් හෝ ගැරහීමෙන් හෝ නො වළහ යි.
- 27. ජචවා, ජාතිය හේතු කොට ගෙන; වසලො න හොති, වසලයෙක් නො වේ; ජචවා, ජාතිය හේතු කොට ගෙන; බාහ්මණෝ න හොති, බාහ්මණයෙක් ද නොවෙයි; කම්මනා වසලො හොති, කර්මයෙන් වසලයෙක් වේ; කම්මනා බාහ්මණෝ හොති, යහපත් කි්යාවෙන් බාහ්මණයෙක් වේ.

5. එවං වුත්තෙ, මෙසේ වදාළ කල්හි; අගශික භාරද්වාජො බුහ්මණො, අග්ශික භාරද්වාජ බුහ්මණ තෙම; භගවන්තං භාගාවතුන් වහන්සේට; එතදවොච, මෙසේ සැළ කෙළේ ය; භො ගොතම, භවත් ගෞතමයන් වහන්ස; අභික්කන්තං, ඉතා මනහර ය; භො ගොතම, භවත් ගෞතමයන් වහන්ස; අභීක්කන්තං, ඉතා මනහර ය; භො ගොතම, භවත් ගෞතමයන් වහන්ස; නික්කුජ්ජිතං වා, යටිකුරු කොට තබන ලද්දක්; උක්කුජ්ජෙයාහ, උඩුකුරු කොට තබන්නේ; සෙයාහථාපි, යම් සේ ද; පටිජන්නං වා, වැසී තිබුණ යමක්; විවරෙයා වා, විවෘත කොට දක්වන්නේ හෝ යම්සේ ද; මූළ්හස්ස, මං මුලාවූවකුට; මග්ගං, මාර්ගය; ආචික්ඛෙයා වා, කියන්නේ හෝ යම් සේ ද; චක්බුමන්තො, ඇස් ඇත්තෝ; රූපානි, රූපයන්; දක්බින්ති ඉති, දකිත්වා යි; අන්ධකාරෙ, අඳුරෙහි; තෙල පජ්ජොතං ධාරෙයා වා, තෙල් පහනක් දරන්නේ හෝ යම් සේ ද; එවං එව, එපරිද්දෙන් ම; භොතා ගොතමෙන, භවත් ගෞතමයන් විසින්; අනෙක පරියායෙන, නොයෙක් පරිද්දෙන්; ධම්මො, ධම්ය; පකාසිතො දේශනා කරන ලද්දේ ය; එසාහං, මේ මම; භගවන්තං ගොතමං, භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ ද; ධම්මං ච, ධම්ය ද; භික්බුසංඝඤ් ච, භික්ෂු සංඝයා ද; සරණං ගණවාමි, පිහිට කොට යමි; භවං ගොතමො, භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ; අජ්ජතග්ගෙ, අද පටන්; පාණුපෙතං, දිවිහිම කොට; සරණං ගතං, සරණ ගියා වූ; උපාසකං, උපාසකය කැයි; මං, මා; ධාරෙතු, දරාගන්නා සේක් වා.

වසල සූතුය යි.

(7)

සචවවිභඞා සූත්තං. – සචවවිභඞා සූතුය.

 මේ, මා විසින්; එවං සුතං, මෙසේ අසන ලදි. එකං සමයං, එක් සමයෙක්හි; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; බාරාණසියං, බරණැස් නුවර; මිගදායෙ, මිගදාය නම් ලද; ඉසිපතනෙ, ඉසිපතනාරාමයෙහි; විහරති, වැඩ වාසය කරන සේක; තතු බො, එකල්හි වනාහි; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; භික්ඛවෝ ඉති, මහණෙනි කියා; භික්බූ, භික්ෂූන; ආමන්තෙසි, ඇමතු සේක; තෙ භික්බූ, ඒ භික්ෂූහු; භදන්තෙ ඉති, පින්වතුන් වහන්සැ'යි; භගවතෝ, භාගාවතුන් වහන්සේට; පච්චස්සොසුං, පිළිවදන් දූන්හ; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; එතං, මෙය; අවෝච, වදාළ සේක;

2. භික්බවේ, මහණෙනි; අරහතා, අර්හත් වූ; සම්මාසම්බුද්ධෙන, සමාක්සම්බුද්ධ වූ; තථාගතෙන, තථාගතයන් වහන්සේ විසින්; බාරාණසියං, බරණැස් නුවර; මිගදායෙ, මිගදාය නම් වූ; ඉසිපතනෙ, ඉසිපතනාරාමයෙහි දී; ලොකස්මිං, ලොකයෙහි; සමණෙන වා, ශුමණයකු විසින් හෝ; බාහ්මණෙන වා, බුාහ්මණයකු විසින් හෝ; දෙවෙන වා, දෙවියකු විසින් හෝ; මාරෙන වා, මාරයකු විසින් හෝ; බුහ්මුණා වා, බුහ්මයකු විසින් හෝ; කෙනචි වා, කිසිවකු විසින් හෝ; අප්පතිවත්තියං, නො පැවැත්විය හැකි; යදිදං, යම් මේ; චතුන්නං, අරියසච්චානං, චතුරායාස්සතායෙන් ගේ; ආචික්ඛණා, ප්‍රකාශ කිරීම ය; දෙශනා, දේශනා කිරීම ය; පඤ්ඤපනා, පැමිණවීම ය; පටිඨපනා, තැබීම ය; විවරණා, විස්තර කිරීම ය; විභජනා, විභාග කිරීම ය; උත්තානිකම්මං, අති ප්‍රකට කිරීම ය යන; අනුත්තරං ධම්මචක්කං, අනුත්තර වූ ධම්චකුය; පවත්තිතං, පවත්වන ලද්දේ ය.

3. කතමෙසං චතුනතං?, කවර චතුරායා‍යීසතා‍යයන් ගේ ද යත්?; දුක්බස්ස අරියසච්චස්ස, දුක්ඛායා්සතා‍යයා ගේ; ආචික්ඛණා, ප්‍රකාශ කිරීම ය; දෙසනා, දේශනා කිරීම ය; පඤ්ඤපනා, පැනවීම ය; පට්ඨපනා, පිහිටුවීම ය; විවරණා, විස්තර කිරීම ය; විහජනා, විභාග කිරීම ය; උත්තාන්කම්මං, අති ප්‍රකට කිරීම ය යන මේ ධම්ය ද; දුක්ඛසමුදයස්ස, අරියසච්චස්ස, දුක්ඛසමුදයාර්යසතාුයා ගේ;

පිරුවානා පොත් වහන්සේ

ආචික්ඛණා, පුකාශ කිරීම ය; දෙසනා, දේශනා කිරීම ය; පඤ්ඤපනා, පැනවීම ය; පටිඨපනා, පිහිටුවීම ය; විවරණා, විස්තර කිරීම ය; විභජනා, විභාග කිරීම ය; උත්තානිකම්මං, අති පුකට කිරීම ය යන මේ ධම්ය ද; දුක්ඛනිරොධස්ස අරියසච්චස්ස, දුක්ඛනිරෝධායාීසතායා ගේ; ආචික්ඛණ පුකාශ කිරීම ය; දෙසනා, දේශනා කිරීම ය; පඤ්චපනා, පැනවීම ය; පට්ඨපනා, පිහිටුවීම ය; විවරණා, විස්තර කිරීම ය; විභජනා, විභාග කිරීම ය; උත්තානිකම්මං, අති පුකට කිරීම ය යන මේ ධම්ය ද; දුක්ඛනිරොධගාමිනීපටිපදා අරියසච්චස්ස, දුක්ඛනිරොධගාමිනී පුතිපදාර්යසතායා ගේ; ආචික්ඛණා, පුකාශ කිරීම ය; දෙසනා, දේශනා කිරීම ය; පඤ්ඤපනා, පැනවීම ය; පට්ඨපනා, පිහිටුවීම ය; විවරණා, විස්තර කිරීම ය; විභඡනා, විභාග කිරීම ය; උත්තානීකම්මං, අති පුකට කිරීම ය යන මේ ධම්ය ද; දූක්ඛනිරෝධගාමිනීපටිපදා අරියසච්චස්ස. දුක්ඛනිරෝධගාමිනීපුතිපාදර්යසතායා ගේ; ආචික්ඛණා, පුකාශ කිරීම ය; දෙසනා, දේශනා කිරීම ය; පඤ්ඤපනා, පැනවීම ය; පට්ඨපනා, පිහිටුවීම ය; විවරණා, විස්තර කිරීම ය; විභඡනා, විභාග කිරීම ය; පඤ්ඤපනා, පැනවීම ය; පට්ඨපනා, පිහිටුවීම ය; විචරණා, විස්තර කිරීම ය; වහඡනා, විභාග කිරීම ය; පඤ්ඤපනා, පැනවීම ය; පට්ඨපනා, පිහිටුවීම ය; විචරණා, විස්තර කිරීම ය; වෙදසනා, දේශනා කිරීම ය; පක්ඛනිරෝධගාමිනීපුතිපාදර්යසතායා ගේ; ආචික්ඛණා, පුකාශ කිරීම ය; දෙසනා, දේශනා කිරීම ය; පඤ්ඤපනා, පැනවීම ය; පට්ඨපනා, පිහිටුවීම ය; විචරණා, විස්තර කිරීම ය; විභඡනා, විභාග කිරීම ය; උත්තානිකම්මං, අති පුකට කිරීම ය යන මේ ධම් දේශනාව යි.

4. භික්බවේ, මහණෙනි; අරහතා, අර්හත් වූ; සම්මාසම්බුද්ධෙන, සමාක්සම්බුද්ධ වූ; තථාගතෙන, තථාගතයන් වහන්සේ විසින්; බාරාණසියං, බරණැස; මිගදායෙ, මිගදාය නම් ලද; ඉසිපතනෙ, ඉසිපතනාරාමයෙහි දී; ලොකස්මිං, ලෝකයෙහි; සමණෙන වා, ශුමණයකු විසින් හෝ; බාහ්මණෙන වා, බමුණකු විසින් හෝ; දෙවෙන වා, දෙවියකු විසින් හෝ; මාරෙන වා, මාරයකු විසින් හෝ; බුහ්මුණා වා, බුහ්මයකු විසින් හෝ; කෙනචි වා, කවරකු විසින් හෝ; අප්පතිවත්තියං, නො පැවැත්විය හැකි වූ; අනුත්තරං ධම්මචක්කං, අනුත්තර වූ ධම්චකුය; පවත්තිතං, පවත්වන ලදි.

යදිදං, යම්බඳු වූ මේ; ඉමෙසං චතුන්නං අරියසච්චානං, මේ චතුරායාීසතායන් ගේ; ආචික්ඛණා, පුකාශ කිරීම ය; දෙසනා, දේශනා කිරීම ය; පඤ්ඤපනා, පැනවීම ය; පට්ඨපනා, පිහිටුවීම ය; විවරණා, විස්තර කිරීම ය; විභජනා, විභාග කිරීම ය; උත්තානීකම්මං, අති පුකට කිරීම ය යන මේ ධම්දේශනාව යී.

5. භික්බවේ, මහණෙනි, සාරිපුත්ත මොග්ගල්ලානෙ, සැරියුත් මුගලන් දෙදෙන; සෙවේථ, සේවනය කරවු; භික්බවේ, මහණෙනි; සාරිපුත්ත මොග්ගල්ලානෙ, සැරියුත් මුගලන් දෙදෙන; භජන, භජනය කරවු; බුහ්මචාරීනං, බඹසර ඇත්තවුනට; පණ්ඩිතා, පණ්ඩිත වූ; භික්ඛු, භික්ෂූහු; අනුග්ගාහකා, ධම් - ආමිස දෙකින් අනුගුහ කරන්නාහු ය; භික්ඛවේ, මහණෙනි; ජනෙත්ති, වැදූ මව; සෙයාථාපි, යම් සේ ද; සාරිපුත්තො, සාරිපුතු තෙමේ; එවං, එබඳු ම ය; ජාතස්ස, උපන්නා හට; සෙයාථාපි, යම් සේ; ආපාදෙතා, පෝෂාය කරන්නාහු ද; මොග්ගල්ලානො, මෞද්ගලායන තෙමේ; එවං, එබඳු ම ය; භික්ඛවේ, මහණෙනි; සාරිපුත්තො, සාරිපුතු තෙමේ; සොතාපත්ති ඵලෙ, සොවාන් ඵලයෙහි; විනෙති, සත්වයන් හික්මවයි; මොග්ගල්ලානො, මෞද්ගලායන තෙම; උත්තමතේ, අර්හත්ඵලයෙහි; විනෙති, සත්වයන් හික්මවයි.

භික්ඛවේ, මහණෙනි; සාරිපුත්තො, සාරිපුතු තෙම; චත්තාරී අරියසච්චානි, සතර ආයා්සතායන්; විත්රාරෙන, විස්තර වශයෙන්; ආචික්ඛිතුං, කියන්නට ද; දෙසෙකුං, දේශනා කරන්නට ද; පඤ්ඤපෙකුං, පතවන්නට ද; පට්ඨපෙකුං, පිහිටුවන්නට ද; විවරිතුං, විවෘත කරන්නට ද; විභජිතුං, විභජනය කරන්නට ද; උත්තානීකාතුං, පුකට කරන්නට ද' පහොති, සමත්වෙයි; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; ඉදං, මේ චතුරායා්සතා ධර්ය; අවෝච, වදාළ සේක; ඉදං වතවා, මේ ධර්ය වදාරා; සුගතො, සුගතයන් වහන්සේ; ආසනා උට්ඨාය, ආසනයෙන් නැගිට; විහාරං, විහාරයට; පාවිසි, පිවිසි සේක.

6. තතු බො, එකල්හි වනාහි; ආයස්මා සාරිපුත්තො, ආයුෂ්මත් සාරිපුතු සථවිරයන් වහන්සේ; භගවතො, බුදුරදුන්; අචිරපක්කන්තස්ස, විහාරයට වැඩි නොබෝ කලක දී; ආවුසො, ඇවැත්නි, භික්බවො'ති, මහණෙනි'යි කියා; භික්බූ, භික්ෂූන්; ආමන්තෙසි, ඇමතු සේක; තො භික්බූ බො, ඒ භික්ෂූහු ද; ආවුසො'ති ඇවැත්නි'යි; ආයුස්මතො සාරිපුත්තස්ස, ආයුෂ්මත් ශාරිපුතු සථවිරයන් වහන්සේට; පච්චස්සොසුං, පිළිවදන් ඇස්වූහ; ආයස්මා සාරිපුත්තො, ආයුෂ්මත් සාරිපුතු සථවිරයන් වහන්සේ; එතං අවොච, මතු පුකාශ වන ධම්ය කී සේක.

7. ආවුසො, ඇවැත්නි; අරහතා, අර්හත් වූ; සම්මා සම්බුද්ධෙන, සමාාක්සම්බුද්ධ වූ; තථාගතෙන, තථාගතයන් වහන්සේ විසින්; බාරාණසියං, බරණැස; මිගදායෙ, මිගදාය නම් වූ; ඉසිපතනෙ, ඉසිපතනාරාමයේ දී; සමණෙන වා, ශුමණයකු විසින් හෝ; බාහ්මණෙන වා, බමුණකු විසින් හෝ; දෙවෙන වා, දෙවියකු විසින් හෝ; මාරෙන වා, මාරයකු විසින් හෝ; බුහ්මුණා වා, බුහ්මයකු විසින් හෝ; ලොකස්මිං, ති්විධ ලෝකයෙහි; කෙනච් වා, කිසිවෙකු විසින් හෝ; අප්පතිවත්තියං, නො පැවැත්විය හැකි; අනුත්තරං ධම්මචක්කං, අනුත්තර වූ ධම්චකුය; පවත්තිතං, පවත්වන ලදී.

යදිදං, යම් බඳු වූ මේ; චතුන්තං අරියසච්චාතං, චතුරායා්සතායන් ගේ; ආචික්ඛණා, කීම ය; දෙසතා, දේශතා කිරීම ය; පඤ්ඤපතා, පැතවීම ය; පට්ඨපතා, පිහිටුවීම ය; විවරණා, විවෘත කිරීම ය; විහජතා, විහජනය කිරීම ය; උත්තානීකම්මං, පුකට කිරීම ය යන මේ දේශතාව යි; කතමෙසං චතුන්තං?, කවර ආයා්සතායන් සතර දෙතෙකුන් ගේ ද යත්?; දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස, දුක්ඛායා්සතායා ගේ; ආචික්ඛණා, කීම ය; දෙසතා, දේශතා කිරීම ය; පඤ්ඤපතා, පැනවීම ය; පට්ඨපතා, පිහිටුවීම ය; විවරණා, විවෘත කිරීම ය; විහජතා, විහජනය කිරීම ය; උත්තානීකම්මං, පුකට කිරීම ය; දුක්ඛසමුදයස්ස, අරියසච්චස්ස, දුක්ඛසමුදයායා්සතායා ගේ; ආචික්ඛණා, කීම ය; -පෙ - දුක්ඛනිරෝධස්ස අරියසචස්ස,දුක්ඛනිරෝධායා්සතායාගේ; ආචික්ඛණ, කීමය; - පෙ -දුක්ඛනිරෝධස්ස අරියසවස්ස, දුක්ඛනිරෝධායාය්සතායාගේ ආචික්ඛණ, කීමය; - පෙ -දුක්ඛනිරෝධස්ස අරියසවස්ස, දුක්ඛනිරෝධායාය් සතායාගේ ආචික්ඛණ, කීමය; - පෙ -දුක්ඛනිරෝධානාමනීපටිපදා අරියසච්චස්ස, දුක්ඛනිරෝධාගාමනීපුතිපදායායි සතායා ගේ; ආචික්ඛණා, කීම ය; දෙසතා, දේශතා කිරීම ය; පඤ්ඤපතා, පැනවීම ය; පට්ඨපතා, පිහිටුවීම ය; විවරණා, විවෘත කිරීම ය; විහජතා, විහජනය කිරීම ය; උත්තානීකම්මං, පුකට කිරීම ය යන මේ දේශතාව යි.

8. ආවුසො, ඇවැත්නි; දුක්බං, අරියසච්චං, දුක්බායාස්සතාය; කතමං ච?, කවරේ ද?; ජාතිපි, ඉපදීම ද; දුක්ඛා, දුක්වන්නී ය; ජරාඅපි, ජරාව ද; දුක්ඛා, දුක්වන්නී ය; මරණංඅපි, මරණය ද; දුක්ඛං, දුක්වන්නේ ය: සොක, ශෝක කිරීම ය; පරිදෙව, වැළපීම ය; දුක්ඛ, කය හටගන්නා දුක ය; දෙක්බං, දුක්වන්නේ ය: සොක, ශෝක කිරීම ය; පරිදෙව, වැළපීම ය; දුක්ඛ, කය හටගන්නා දුක ය; දෙක්නස්ස, සිත හටගන්නා දොමනස ය; උපායාසා, දැඩි ආයාසය යන මොහු; දුක්ඛා, දුක්වන්නාහු ය; යම් පිචඡං, යම් කැමැති දෙයක්; න ලහති, නො ලබා ද; තම්පි, හෙද; දුක්ඛං, දුක්වන්නේ ය; සංඛිත්තෙන, සංකෛපයෙන්; පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා; උපාදානස්කන්ධයෝ පස්දෙන; දුක්ඛා, දුක්වන්නාහු ය.

9. ආවූසො, ඇවැත්නි; ජාති ජාති තොමෝ; කතමා ච?, කවරී ද?; තෙසං තෙසං සත්තානං, ඒ ඒ සත්වයන් ගේ; තමහි තමහි සත්ත නිකායෙ, ඒ ඒ සභ සමූහයෙහි; යා ජාති, යම්බඳු ඉපදීමක් ඇද්ද; සඤ්ජාති, හටගැනීමක් වේ ද; ඔක්කන්ති, උත්පත්තිසථානයට ඇතුළුවීමක් වේ ද; අභිනිබ්බන්ති, විශේෂයෙන් ඉපදීමක් ඇද්ද; බඣානං, ස්කඣයන් ගේ; පාතුභාවෝ, පහළවීමෙක් ඇද්ද; ආයතනානං, ආයතනයන් ගේ; පට්ලාභෝ, ප්රතිලාභයක් වේ ද; ආවුසෝ, ඇවැත්ති; අයං. මෝ තොමෝ; ජාති වුච්චති, ජාතිය යි කියනු ලැබේ.

පිරුවානා පොත් වහන්සේ

10. ආවුසො, ඇවැත්ති; ජරා ජරා තොමෝ; කතමා ච?, කවරී ද?; තෙසං තෙසං සත්තනිකායෙ, ඒ ඒ සත්ව නිකායෙහි උපන්නා වූ; තෙසං සෙතං සත්තානං, ඒ ඒ සතවයන් ගේ; යා ජරා, යම් ජරාවක්වන්නී ද; ජීරණතා, දිරන බව ද; ඛණ්ඩිච්චං, දත් ඇට කැඩුණු බව ද; පාලිච්චං, කෙස් ලොම් පැසී සුදු වූ බවද; වලිත්තචතා, රැලි නැගුණු සම් ඇති බවද; ආයුතො, ආයුෂයා ගේ; සංහාති, හානිය ද; ඉන්දියානං, චක්ෂුරාදි ඉන්දියයන් ගේ; පරිපාකො, මුහුකුරා යමෙක් ඇද්ද; ආවුසො, ඇවැත්ති; අයං, මෝ තොමෝ; ජරා වුච්චති, ජරාවය යි කියනු ලැබේ.

11. ආවුසො, ඇවැත්නි; මරණං, මරණය තෙම; කතමං ච?, කවරේ ද; තෙසං තෙසං සත්තානං, ඒ ඒ සත්වයන් ගේ; තමහා තමහා සත්ත නිකායා, ඒ ඒ සතව නිකායයෙන්; යා චුති, යම් චුතවීමක් ඇද්ද; වචනතා, ජීවිතය ගැලවුන බව ද; හෙඳො, බිඳීම ද; අන්තරධානං, අතුරුදහන් වීම ද; මච්චුමරණං, මරණීන් මියයාම ද; කාලකිරියා, කාලකිුයාව ද; කලෙබරස්ස, ශරීරයා ගේ; නික්බෙපො, දැමීමක් ඇද්ද; ආවුසො, ඇවැත්නි; ඉදං, මේ කාරණය තෙම; මරණං වුච්චති, මරණය යි කියනු ලැබේ.

12. ආවුසො, ඇවැත්නි; සොකො, ශෝකය; කතමො ච?, කවරේ ද?; ආවුසො, ඇවැත්නි; අඤ්ඤතර ඤ්ඤතරෙන, වාසනෙන (නොයෙක් පුභේද වාසනයන්ගෙන්) එක්තරා වාසනයකින්; සමන්නාගකස්ස, යුක්ත වූ සත්වයා ගේ ද; අඤ්ඤතර ඤ්ඤරෙන දූක්ඛයම්මමෙන, නානාපුකාර වූ දූක්ඛස්වභාවයන් අතුරෙන් එක්තරා එකක් විසින්; ථුට්ඨස්ස, ස්පර්ශ කොට වැළඳ ගත්තාහු ගේ ද; යො බො සොකා, යම් ශෝක කිරීමෙක් ඇද්ද; සොචනා, ශෝක කරන බව ය; සොචිතත්තං, ශෝක කළ බව ය; අන්තො සොකො, ශරීරාභාන්තරය වියලන ස්වභාව වූ; අන්තො පරිසොකො, ශරීරාභාන්තරය හාත්පසින් වියලන ලද ස්වභාව වූ යමෙක් වේ ද; ආවුසො, ඇවැත්නි; අයං, මේ තෙම; සොකො වුච්චති, ශෝකය යි කියනු ලැබේ.

13. ආවුසො, ඇවැත්නි; පරිදෙවො, පරිදේවයතෙම; කතමො ච?;, කවරේ ද?; ආවුසො, ඇවැත්නි; අඤ්ඤතර ඤ්ඤතරෙන වාසනෙන, නානාපුකාර වාසනයන් අතුරෙන් එක්තරා වාසනයකින්; සමන්නාගතස්ස, සමන්විත වූ සත්වයා ගේ ද; අඤ්ඤතර ඤ්ඤතරෙත දුක්බධම්මෙන ථුට්ඨස්ස, එක්තරා කිසියම් දුකකට යටකරන ලද පුද්ගලයා ගේ ද; යො බො ආදෙවො, (නම් පමණක් කියා හැඬීම වූ) යම් ආදේවයක් ඇද්ද; පරිදෙවො, (ගුණ වණීනා කොට හැඬීම වූ) පරිදේවය; ආදෙවනා, හැඬීම ය; පරිදෙවනා, (ගුණ වණීනා කොට හැඬීම වූ) පරිදේවතාය; ආදෙවිතත්තං, නම් කියා හැඬීමේ ස්වභාවය; පරිදෙවිතත්තං, ගුණ වණීනාකොට හැඬීමේ ස්වභාවය; ආවුසො, ඇවැත්නි; අයං, මේතෙම; පරිදෙවො වුච්චති, පරිදේවය යි කියනු ලැබේ.

14. ආවුසො, ඇවැත්නි; දුක්බං, දුක්බ ය; කතමං ච?, කවරේ ද?; ආවුසො, ඇවැත්නි; යං බො කායිකං දුක්බං, යම් කයෙහි හටගන්නා වූ කායික දුකක් ඇද්ද; කායිකං, කයෙහි හටගන්නා වූ; අසාතං, අමිහිරි වූ; අඵාසු, කාරණය; කායසම්පස්සජං, කය හා එක් ව ස්පර්ශවීමෙන් උපන්නා වූ කර්කශ වේදනාව වූ; දුක්බං, දුකක් වේ ද; ආවුසො, ඇවැත්නි: ඉදං, මේ කයෙහි උපන් දුක; දූක්බං වුච්චති, ස්වභාවයෙන් ම දුක ය යි කියනු ලැබේ.

15. ආවුසො, ඇවැත්ති; දොමනස්සං, දොම්නස; කතමං ච?, කවරේ ද?; ආවුසො, ඇවැත්ති; අසාතං, සිතෙහි හටගන්නා වූ; යං බො දූක්බං, යම්බඳු වූ දුකෙක් වේ ද; චෙතසිකං, සිතෙහි හටගන්නා වූ; අමධුරභාවයක් හෙවත් පැසුණු බවෙක් වේ ද; මනො සම්පසසජං, සිතට ස්පර්ෂවීමෙන් උපන්නා වූ; දුක්බං, දුකක් වේ ද; අසාතං, සැප නො වූ; වෙදයිතං, විඳීමක් වේ ද; ආවුසො, ඇවැත්ති; ඉදං, මෙතෙම; දොමනසසං වුච්චති, දොම්නස ය යි කියනු ලැබේ.

16. ආවුසො, ඇවැත්නි; උපායාසො, උපායාසය තෙම; කතමො ච?, කවරේ ද?; ආවුසො, ඇවැත්නි; අඤ්ඤතර'ඤ්ඤතරෙනවාසනෙන, නානාපුකාර වාසනයන් අතුරෙන් එක්තරා යම් වාසනයකින්; සමන්නාගතසස, යුක්ත වූවහු ගේ අඤ්ඤතර'ඤ්ඤතරෙන දුක්බධම්මෙන, එක්තරා යම් දුක් ස්වභාවයකින්; ඵුට්ඨසස, යට කරන ලද්දාහු ගේ; යො බො ආයාසො, යම් ආයාසයෙක් ඇද්ද; උපායාසො, බලවත් ආයාසයෙක් ඇද්ද; ආයාසිතත්තං, ක්ලාන්ත වූ ස්වභාවය; උපායාසිතත්තං, දැඩි ක්ලාන්ත වූ ස්වභාවය; ආවුසො, ඇවැත්නි; අයං, මෙතෙම; උපායාසො, උපායාසය යි; වුච්චති, කියනු ලැබේ.

17. ආවුසො, ඇවැත්නි; යම්පිච්ඡං, කැමති දෙයක්; න ලහති, නො ලබා ද; තම්පි දුක්බං, හෙද දුක් වන්නේ ය යනු; කතමොච?, කවරේ ද?; ආවුසො, ඇවැත්නි; ජාතිධම්මානං, සසර නොයෙක් ජාතිවල පිළිසිඳ ගන්නා ස්වභාවය ඇති; සත්තානං, සත්වයන්ට; එවං ඉච්ඡා, මෙසේ වූ තණ්හාවෙක්; උප්පජ්ජති, උපදී; මයං, අපි; න ජාති ධම්මා අස්සාම, භවයෙහි උපදින ස්වභාව නැති වන්නහු නම්; නො, අපට; වත, ඒකාන්තයෙන්; ජාති, භවයෙහි හටගැන්ම; න ච ආගච්ඡෙයා, නො ම එන්නේ තම්; අහෝ වත, ඉතා යෙහෙක; එතං, මේ කාරණය; ඉච්ජෙයා, කැමැත්තෙන්; න බො පන පත්තබ්බං, පැමිණිය හැකි නොවේ. ඉදම්පි, මෙය ද; යම්පිච්ඡං, ආසාකරන ලද යමක් නොලබා ද; තම්පි දුක්බං, හෙද දුක් වන්නේ ය.

18. ආවුසො, ඇවැත්නි; ජරාධම්මානං, ජරාව ස්වභාව කොට ඇති; සත්තානං, සත්වයන්ට; එවං ඉච්ඡා, මෙසේ ආසාවක්; උපජ්ජති, උපදනේ ය; මයං, අපි; නජරා ධම්මා අසසාම, ජරා ස්වභාව ඇති නොවෙමු නම්; නො, අපට; වත, ඒකානතයෙන්; නචජරා ආගච්ඡෝයය, ජරාව නො එන්නේ නම්; අභෝ වත, ඉතා යෙහෙක; එතං, මේ කාරණය; ඉච්ඡාය, කැමැත්තෙන්; න බෝ පන පත්තබ්බං, නො පැමිණිය යුත්තේ ය; ඉදම්පි, මෙය ද; යම්පිච්ඡං, කැමැති වූ යමක්; න ලභති, නො ලබා නම්; තම්පි දුක්බං, හෙද දුක් වන්නේ ය.

19. ආවුසො, ඇවැත්ති; වාාධි ධම්මානං, රෝග ඇතිවීම ස්වභාව කොට ඇත්තා වූ; සත්තානං, සත්වයන්ට; එවං, මෙසේ; ඉච්ඡා, කැමැත්තක්; උප්පජ්ජති, උපදී; මයං, අපි; න වාාධි ධම්මා අසසාම, රෝග ස්වභාව කොට ඇත්තේ නො වෙමු නම්; නො, අපට; වත, ඒකාන්තයෙන්; ත ච වාාධි ආගච්ඡෙයා, වාාධියක් නො ම පැමිණෙන්නේ නම්; අහෝ වත ඉති, ඉතා යෙහෙකැ යි; එතං, මේ කාරණය; ඉචඡාය, ආසාවෙන්; න බෝ පන පත්තබ්බං, නො පැමිණිය හැක්කේ ම ය; ඉදම්පි, මෙය ද; යම්පීච්ඡං න ලහති, යම් කැමති දෙයක් නො ලබා ද; තම්පි දුක්බං, ඒ ද දුක්වන්නේ ය.

20. ආවුසො, ඇවැත්ති; මරණධම්මානං, මැරීම ස්වභාවය කොට ඇති; සත්තානං, සත්වයන්ට; එවං ඉච්ඡා, මෙසේ කැමැත්තක්; උප්පජ්ජති, උපදී; මයං, අපි; න මරණ ධම්මා අසසාම, මරණ ස්වභාව නැති වමු නම්; නො, අපට; වත, ඒකාන්තයෙන්; මරණං, මරණය ද; න ච ආගච්ඡෙයාං, නොම පැමිණෙන්නේ නම්; අහෝ වත ඉති, ඉතා යෙහෙකැ යි; එතං, මේ කාරණය; ඉචඡාය, ආසාවෙන්: න බො පන පත්තබ්බං, නො ද පැමිණිය හැක්කේ ම ය; ඉදම්පි, මෙ ද; යම්පිච්ඡං න ලභති, යම් කැමති දෙයක් නො ලබා ද; තම්පි දුක්බං, එ ද දුක්වන්නේ ය.

21. ආවුසො, ඇවැත්නි; සොක පරිදෙව දුක්ඛ දොමනස්සු පායාස ධම්මානං, ශෝක පරිදේව කායික දුක් දොමනස් දැඩි ආයාස ස්වභාවයෙන් යුක්ත වූ; සත්තානං, සත්වයන්ට; එවං, මෙසේ; ඉච්ඡා, ආශාවක්; උප්පජ්ජති, උපදී; මයං, අපි; න සොක පරිදෙව දුක්ඛ දොමනස්සූපායාසා ධම්මා අස්සාම, ශෝක පරිදේව දුක් දොමනස් දැඩි ආයාස ස්වභාව ඇත්තේ නො වමු නම්; නො, අපට; සොකපරිදෙව දුක්ඛ දොමනස්පායාසා, ශෝක පරිදේව දුක් දොම්නස් දැඩි ආයාසයෝ; න ච වත

ආගච්ඡෙයාපුංති නො ම එන්නාහු නම්; අහො වත ඉති, ඉතා යෙහෙකැ යි; එතං, මේ කාරණය; ඉචඡාය, ආසාවෙන්; න බො පන පත්තබ්බං, නො පැමිණිය හැකි ය; ඉදම්පි, මෙ ද; යම්පිච්ඡං න ලභති, යම් කැමති දෙයක් නො ලබා ද; තම්පි දුක්බං, එ ද දුක්වන්නේ ය.

22. ආවුසො, ඇවැත්නි; සංඛිත්තෙන, සංකෞපයෙන්; දුක්ඛා, දුක් වූ; පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා, පඤ්චවිධ උපාදානස්කන්ධයෝ; කතමා ච?, කවරහු ද?; සෙයාාරීදං, ඔහු කවරහු ද යත්; රූපුපාදානක්ඛන්ධො, කෙලෙස් සහිත රූප උපාදානස්කන්ධය; වෙදනුපාදානක්ඛන්ධො, වේදනාඋපාදානස්කන්ධය; සඤ්ඤුපාදානක්ඛන්ධො, සංඥ රාසි වූ සංඥ උපාදානස්කන්ධ ය; සංඛාරූපාදානක්ඛන්ධො, සංස්කාර උපාදානස්කන්ධය; විඤ්ඤාණුපාදානක්ඛන්ධො, විඤ්ඤාණ උපාදානස්කන්ධය; ආවුසො, ඇවැත්නි; සංඛිත්තෙන, සංකෞපයෙන්; දුක්ඛා, දුක් වූ; පඤ්ඩුපාදානක්ඛන්ධා, පස් උපාදාන ස්කන්ධයෝ; ඉමෙ වුච්චන්ති, මොහු ය යි කියනු ලැබෙත්; ඉදං, මේ තෙම; දුකඛං අරියසච්චං, දුක්ඛාර්ය සතාපය යි; වුච්චති, කියනු ලැබේ.

23. ආවුසො, ඇවැත්නි; දුක්ඛ සමුද යං අරියසච්චං, දුක්ඛ සමුද ය නම් වූ ආර්ය සතාය; කතමඤ් ච?, කවරේ ද?; පොනොභවිකා, නැවත සසරෙහි ඉපදීම කරන්නා වූ; නන්දිරාග සහගතා, සතුටුවන ඇලෙන රාගය සමග එකතු වූ; තතුතතුාභි නන්දනී, ඒ ඒ අත්බැව්හි ඇල්ම කරන්නා වූ; යා අයං තණ්හා, යම් මේ තණ්හාවක් වේ ද; සෙයාපී දං?, ඒ කවරේ ද?; කාමතණ්හා, කාමරාග වශයෙන් පවත්නා තණ්හාව ය; භව තණ්හා, ශාස්වත දෘෂ්ටිය සමග පවත්නා ආසාව ය; විභව තණ්හා, උච්ඡෙද දෘෂ්ටිය සමග පවත්නා ආසාව ය; ආවුසො, ඇවැත්නි; ඉදං, මෙය; දුක්ඛ සමුදයං අරියසච්චං, දුක්ඛ සමුදයාර්ය සතාය යි; වුච්චති, කියනු ලැබේ.

24. ආවුසො, ඇවැත්ති; දුක්ඛනිරොධං අරියසච්චං, දුක්ඛ නිරෝධාර්ය සතාය; කතමඤ් ච?, කවරේ ද?; තස්සායෙව තණ්හාය, එම තණ්හාව ගේ; යො අසෙස විරාග නිරොධො, නිරවශේෂ වූ යම් තො ඇලීමෙත් නිරුද්ධ කිරීමක් වේ ද; චාගො, යම් ආලය ඇරීමක් වේ ද; පටිනිස්සග්ගො, ඒ ආලයා ගේ දුරලීමක් වේ ද; මුත්ති, මිදීමක් වේ ද; අනාලයො, යම් ආලය නැතිවීමෙක් ඇද්ද; ආවුසො, ඇවැත්ති; ඉදං, මේ දුක්ඛ නිරෝධං අරියසච්චං, දුක් නැති කිරීම වූ ආර්ය සතාය යි; වුච්චති, කියනු ලැබේ.

25. ආවුසො, ඇවැත්නි; දුක්ඛ නිරොධගාමිනී පටිපදා අරියසච්චං, දුක්ඛ නිරෝධගාමිනී පුතිපදාර්ය සතාය තෙම; කතමඤ් ච?, කවරේ ද?; අයං එව, මේ; අරියො, උත්තම වු; අට්ඨංගිකො, අංග අටක් ඇත්තා වූ; මග්ගො, මාර්ගය යි; ඒ කවරේ ද?

> සම්මා දිට්ඨි, සමාක් දෘෂ්ටිය; සම්මා සංකප්පො, සමාක් සංකල්පනාව ය; සම්මා වාචා, සමාක් වචන ය; සම්මා කම්මන්තො, සමාක් කර්මාන්ත ය; සම්මා ආජ්වො, සමාක් ආජ්ව ය; සම්මා වායාමො, සමාක් වාායාම ය (හෙවත්) මනාකොට උත්සාහ ය; සම්මා සති, මනාකොට සිහිකිරීම ය; සම්මා සමාධි, මනාකොට සිත එකඟ කිරීම ය යන මේයි.

26. ආවුසො, ඇවැත්නි; සම්මා දිට්ඨි සමාක් දෘෂ්ටි තොමෝ; කතමා ච?, කවරී ද?; ආවුසො, ඇවැත්නි; යං බො දුක්බෙ ඤාණං, දුක කෙරෙහි මේ දුක යයි යම් දැනීමක් වේ ද; දුක්බ සමුදයෙ ඤාණං, දුක්බ සමුදය කෙරෙහි දැනීමක් වේ ද; දුක්ඛනිරොධෙ ඤාණං, දුක්ඛනිරෝධය කෙරෙහි දැනීමක් වේ ද; දුක්ඛනිරෝධය කෙරෙහි දැනීමක් වේ ද; දුක්ඛනිරෝධ ගාමිනියා පටිපදාය ඤාණං, දුක් නිරුද්ධ කිරීමට යන පිළිපැදීමෙහි යම් දැනීමක් වේ ද; ආවුසො, ඇවැත්නි; අයං, මෝ තොමෝ; සම්මා දිට්ඨී වුච්චති; සමාක් දෘෂ්ටිය යි කියනු ලැබේ.

27. ආවුසො, ඇවැත්නි; සම්මා සංකප්පො, සමාක් සංකල්පනාව; කතමො ච?, කවරේ ද?; තෙක්බම්ම සංකප්පො, ගිහි ගෙයින් නික්මීමෙහි වූ නෛෂ්කුමා සංකල්පනාව ය; අවාහපාද සංකප්පො, අනුන් කෙරෙහි වෛර රහිත වූ අවාහපාද සංකල්පනාව ය; අවිහිංසා සංකප්පො, අවිහිංසා සංකල්පනාව ය; ආවුසො, ඇවැත්නි; අයං සම්මා සංකප්පො, මේ සමාක් සංකල්පනාවය යි; වුච්චති, කියනු ලැබේ.

28. ආවුසො, ඇවැත්නි; සම්මා වාචා, සමාක් වචනය; කතමා ච?, කවරී ද?; මුසාවාදා වෙරමණි, බොරු කීමෙන් වැලකීම ය; පිසුනා වාචා වෙරමණි, කේලාම් කීමෙන් වැලකීම ය; ඵරුසා වාචා වෙරමණි, අනුන් ඝටා රළු වචන කීමෙන් වැලකීම ය; සම්එප්පලාපා වෙරමණි, හිස් මිතාා කථා කිරීමෙන් වැලකීම ය; ආවුසො, ඇවැත්නි; අයං, මෝ තොමෝ; සම්මා වාචා, සමාක් වචනය යි; වුච්චති, කියනු ලැබේ.

29. ආවුසො, ඇවැත්නි; සම්මා කම්මන්තො, සමාහක් කමාන්තය; කතමො ච?, කවරේ ද?; පාණාතිපාතා වෙරමණි, සතුන් දිවි හැරීමෙන් වැලකීම ය; අදින්නාදානා වෙරමණි, අදත්තාදානයෙන් වැලකීම ය; කාමෙසු මිච්ඡාචාරා වෙරමණී, කාමයන් හි වරදවා යෙදීමෙන් වැලකීම ය; අයං, මෙ තෙම; සම්මා කම්මන්තො, සමාක් කමාන්තය යි; වුච්චති, කියනු ලැබේ.

30. ආවුසො, ඇවැත්ති; සම්මා ආජ්වො, සමාක් ආජ්වය; කතමො ච?, කවරේ ද?; ආවුසො, ඇවැත්ති; ඉධ, මේ ශාසනයෙහි; අරියසාවකො, ආර්ය ශුාවක තෙමේ; මිච්ඡා ආජ්වං පහාය, මිථාා ආජ්වය හැර; සම්මා ආජ්වෙත; නිවැරද වූ සමාක් ආජ්වයෙන්; ජීවිකං කප්පෙති, ජීවිකාව කෙරෙයි; ආවුසො, ඇවැත්ති; අයං, මේ; සම්මා ආජ්වො, සමාක් ආජ්වය යි; වුච්චති, කියනු ලැබේ.

31. ආවුසො, ඇවැත්නි; සම්මා වායාමො, සමාක් වාායාමය; කතමො ච?, කවරේ ද?; ආවුසො, ඇවැත්නි; ඉධ, මේ ශාසනයෙහි; භික්ඛු, මහණතෙම; අනුප්පන්නානං, නූපන්නා වූ; පාපකානං, ළාමක වූ; අකුසලානං ධම්මානං; අකුසල ධම්යන් ගේ; අනුප්පාදාය, නො ඉපදීම පිණිස; ඡන්දං ජනතති, කැමැත්ත උපදවන්නේ ය; වායමති, උත්සාහ කරයි; විරියං ආරහති, වීර්යය පවත්වන්නේ ය; චිත්තං පග්ගණ්හාති, වීයාී කිරීමෙන් චිත්ත පරිගුහණය කරයි; පදහති, වීයාීය පවත්වයි.

උප්පන්නානං, උපත්නා වූ; පාපකානං, ළාමක වූ; අකුසලානං ධම්මානං, අකුසල ධර්මයන් ගේ; පහාණාය, පුහාණය පිණිස; ඡන්දං ජනෙති. (ඒ ඒ පාපකර්මය නූපදනා පිළි වෙත් පිරීමට) ආලය උපදවයි; වායමති, නිසිවාහයාම කරයි; වීරියං අරහති, වීයාර්ය පවත්වයි; චිත්තං පග්ගණ්හාති, වීර්ය කිරීමෙන්; චිත්ත පරිගුහණය කරයි; පදහති, කළමනා වීරිය පවත්වයි; අනුප්පත්නානං කුසලානං ධම්මානං, තමා කෙරෙහි නූපන්නා වූ පුථමධාහනාදී කුශල ධර්මයන් ගේ; උප්පාදාය, ඉපදීම පිණිස; ඡන්දං ජනෙති, (පුථමධාහනාදී නූපන් කුසල ධර්මයන් ගේ) පුතිලාභය පිණිස කැමැත්ත උපදවයි; වායමති, වහායාම කරයි; විරියං ආරභති, නිසි පිළිවෙත් සාධක වීර්යය සිත්හි පවත්වයි; චිත්තං පග්ගණහාති, වීයාර්ය කිරීමෙන් චිත්ත පරිගුහණය කරයි; පදහති, කළමනා වීයාර්ය පවත්වයි; උප්පන්නානං, උපන්නා වූ; කුසලානං ධම්මානං, පුථමධාහනාදී කුසල ධර්මයන් ගේ; රීතියා, ස්ථිරව තමා කෙරෙහි පිහිටුවා ගන්නා පිණිස; අසම්මොසාය, එම කුසල ධම්යන් ගේ විනාස නො වීම පිණිස; භියෝ භාවාය, වඩ වඩා වර්ධනය වීම පිණිස; වෙපුල්ලාය, විපුලව පතළ වීම පිණිස; භාවනාය, භාවනාව ගේ; පාරිපූරියා, පරිපූණිත්වය පිණිස; ඡන්දං ජනෙති, කැමැත්ත උපදවයි ද; වායමති, වාහයාම කෙරේ ද; විරියං ආරහති, වීයාර්මභ කෙරේ ද; චිත්තං පග්ගණ්හාති, සිත්හි ඔසවා තබා ගනී ද; පදහති, සිත පිහිටුවා ද; ආවුසො, ඇවැත්ති; අයං සම්මා වායාමො, මෙය සමාක් වාායාමය යි; වුවචති, කියනු ලැබේ.

ආවුසො, ඇවැත්නි; සම්මා සති, සමාක් ස්මෘතිය; කතමා ච?; කවරිද?; ආවුසො, 32. ඇවැත්නි; ඉධ, මේ සස්නෙහි; භික්ඛු, යෝගාවචර භික්ෂු තෙම; ආතාපි, කෙලෙසුන් තවන වීයා ඇතිව; සම්පජානො, නුවණ ඇතිව; සතිමා, සිහිය ඇතිව; ලොකෙ, ශරීර සංඛාාත ලෝකයෙහි; අභිජ්ඣා දොමනස්සං, දැඩි ලෝභය හා කෝධය; විනෙයාහ, දුරුකොට; කායෙ, කායගතානුසති භාවනාවෙහි; කායානුපස්සී, ශරීරය අනුව නුවණින් කල්පනා කර බලමින්; විහරති, වාසය කෙරේ ද; ආතාපි, කෙලෙස් තවන වීයා හි ඇතිව; සම්පජානො, නුවණ ඇතිව; සතිමා, සිහිය ඇතිව, ලොකෙ, ශරීර සංඛාාත ලෝකයෙහි; අභිජ්ඣා දොමනස්සං, දැඩි ලෝභය හා කෝධය; විනෙයා, දුරුකොට; වෙදනාසු, වේදනාවන්හි; වෙදනානුපස්සී, වේදනාව අනුව බලමින්; විහරති, වාසය කෙරේ ද; ලොකෙ, ශරීර සංඛාහත ලෝකයෙහි; ආතාපි, කෙලෙසුන් තවන වීයා ී ඇතිව; සම්පජානො, නුවණ ඇතිව; සතිමා, සිහිය ඇතිව; අභිජ්ඣා දොමනස්සං, දැඩි ලෝහය හා කෝධය; විනෙයා, දුරුකොට; චිත්තෙ, සිතෙහි; චිත්තානූපස්සී, සිත අනුව බලමින්; විහරති, වාසය කෙරේ ද; ලොකෙ, ශරීර සංඛාාත ලෝකයෙහි; ආතාපි, කෙලෙසුන් තවන වීයාී ඇතිව; සම්පජානො, නුවණ ඇතිව; සතිමා, සිහිය ඇතිව; අභිජ්ඣා දොමනස්සං, දැඩි ලෝභය හා කෝධය; විනෙයාා, දුරුකොට; ධම්මෙසු, නීවරණාදී ධර්මයන් කෙරෙහි; ධම්මානුපස්සී, ධර්මය අනුව බලමින්; විහරති, වාසය කෙරේ ද; ආවුසො, ඇවැත්නි; අයං, මෝ තොමෝ; සම්මා සති, සමාක් ස්මෘතිය යි; වුච්චති, කියනු ලැබේ.

33. ආවුසො, ඇවැත්ති; සම්මා සමාධි, සමාක් සමාධිය; කතමා ච?, කවරේ ද?; ආවුසො, ඇවැත්ති; ඉධ, මේ සස්නෙහි; භික්බු, යෝගාවචර භික්ෂූ තෙම; විවිච්චෙච කාමෙහි, පඤ්චකාමයන්ගෙත් වෙත්ව ම; විවිච්ච අකුසලෙහි ධම්මෙහී, පඤ්චනීවරණී අකුසලයන් ගෙන් වෙන්ව; සවිතකකකං, විතර්ක සහිත වූ; සවිචාරං, විචාර සහිත වූ; විවෙකජං විවේකයෙන් උපන්නා වූ; පීතිසුබං, ප්රීතිය හා සැපය ඇති; පඨමජ්ඣානං, පුථමධාහන කුසල් සිතට; උපසම්පජ්ජ, පැමිණ; විහරති, වාසය කෙරෙයි.

විතක්ක විචාරතං, විතර්ක විචාරයන් ගේ; වූපසමං, සංසිඳීමෙන්; අජ්ඣත්තං, තමා කෙරෙහි පැවැති; සම්පසාදනං, මනා පැහැදීම ඇති; චෙතසො එකොදිභාවං, සිත පිළිබ්ඳ එකඟ බවක් ඇති; අවිතක්කං, විතර්කයක් නැති; අවිචාරං, විචාරයක් නැති; සමාධිජං, සමාධියෙන් උපන්; පීති සුබං, පීතිය හා සැපය ඇති; දුතියජ්ඣානං, දෙවෙනි ධාානයට; උපසම්පජ්ජ, පැමිණ; විහරති, වාසය කෙරෙයි; පීතියා ච විරාගා, පීතියෙහි ද නො ඇලීමෙන්; උපෙක්බකො ච, උපේක්ෂකව හෙවත් මැදහත්ව; විහරති, වාසය කෙරෙයි.

සතෝ ච, සිහි ඇති ව; සම්පජාතෝ, නුවණ ඇති ව; කායෙන, නාම කයින්; සුඛං පටීසංවෙදෙති, ධාහන සැපය විඳියි; යං, යම්බඳු වූ ඒ තුන්වැනි ධාහනයෙන් යුත් පුද්ගලයා; උපෙකේඛා, මධාස්ථ වූයේ; සතිමා, සිහි ඇත්තෙක; සුඛවිහාරීති, ධාහන සැප විහරණ ඇත්තෙකැ යි; අරියා, ආයායියෝ; ආචික්ඛන්ති, කියත් ද; තං තතියජ්ඣානං, ඒ තුන්වෙනි ධාහනයට; උපසම්පජ්ජ, පැමිණ; විහරති, වාසය කෙරෙයි.

සුබස්ස ච පහානා, කායික සැපය දුරු කිරීමෙන් හා; දුක්බස්ස ච පහානා, කායික දුක්බය දුරු කිරීමෙන්; පුබ්බෙව, පළමු කොට ම, සොමනස්ස දොමනස්සානං, සිත පිළිබඳ වූ සොමනස් දොමනස් දෙදෙනා ගේ; අත්ථංගමා, නැති වී යාමෙන්; අදුක්ඛං අසුඛං, දුකක් නැති සැපක් නැති; උපෙක්ඛා, මධාස්ථ බැවින් වූ; සති පාරිසුද්ධිං, සිහි පිරිසුදු බැව් ඇති; චතුත්ථජ්කධානං, චතුර්ථධාහන කුසල සිතට; උපසම්පජ්ජ, පැමිණ; විහරති, වාසය කෙරෙයි; ආවුසො, ඇවැත්නි; අයං, මේ ධර්මය තෙම; සම්මා සමාධි, සමාක් සමාධිය යි; වුච්චති, කියනු ලැබේ; ආවුසො, ඇවැත්නි; ඉදං, මෙය; දුක්ඛ නිරොධ ගාමිනිපටිපදා අරිසච්චං, දුක්ඛ නිරෝධ ගාමිණීපුතිපදා ආයාෳී සතාෳය යි; වුච්චති, කියනු ලැබේ.

34. ආවුසො, ඇවැත්නි; අරහතා, අර්හත් වූ; තථාගතෙන, තථාගත වූ; සම්මා සම්බුද්ධෙන, සමාක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේ විසින්; බාරාණසියං, බරණැසෙහි; මිගදායෙ, මිගදාය නම් වූ; ඉසිපතනෙ, ඉසිපතනාරාමයෙහි; සමණෙන වා, ශ්‍රමණයකු විසින් හෝ; බුහ්මණෙන වා, බමුණකු විසින් හෝ; දෙවෙන වා, දෙවියකු විසින් හෝ; මාරෙන වා, මාරයකු විසින් හෝ; බුහ්මුණා වා, බුහ්මයකු විසින් හෝ; ලොකස්මිං, ලෝකයෙහි; කෙනච් වා, අන්කිසිවකු විසින් හෝ; අප්පතිවත්තියං, නො පැවැත්විය හැකි; යං, යම්බඳු වූ; ඉමෙසං චතුන්නං, අරියසච්චානං, මේ චතුරායාී සතාය ධර්මයන් ගේ; ආචික්ඛණා, කීම ය; දෙශනා, දේශනා කිරීම ය; පඤ්ඤපනා, පැණවීම ය; පට්ඨපනා, පිහිටුවීම ය; විවරණා, විස්තර කිරීම ය; විභජනා, විභාග කිරීම ය; උත්තානීකම්මං ඉති, පුකට කිරීම ය යන; ඉදං, මේ; අනුත්තරං, උතුම් වූ; ධම්මචක්කං, ධම්චකුය; පවත්තිතං, පවත්වන ලදී.

35. ආයස්මා, ආයුෂ්මත් වූ; සාරිපුත්තො, සාරිපුතු ස්ථවිරයන් වහන්සේ; ඉදං, මේ ධර්ම දේශනාව; අවොච, වදාළ සේක; අත්තමනා, සතුටු වූ; තෙ භික්ඛු, ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා; ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස, ආයුෂ්මත් ශාරිපුතු ස්ථවිරයන් ගේ; භාසිතං, දේශනාව; අභිනන්දුං ඉති, සතුටින් පිළිගත්හ.

සච්ච විභංග සූතුය යි.

(අතිරෙකානි, අතිරේක වූ; සතත සුතතානි, සප්ත සූතුයෝ; නිට්ඨිතානි, නිම කරන ලදී.)

*

*

*

ආටානාටිය සුතුතං. – ආටානාටිය සූතුය. පයමක භාණවාරො - පළමුවන බණවර

භගවතො, භාගාවත් වූ; අරහතො, අර්හත් වූ; තස්ස සම්මා සම්බුද්ධස්ස, ඒ සම්මා සම්බුදුරදුන් වහන්සේට; නමො, නමස්කාරය වේවා!

1. මෙ, මා විසින්; එවං සුතං, මේ සූතු ධර්මය මෙසේ අසන ලදී. එකං සමයං, එක් සමයෙක්හි; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; රාජගහෙ, රජගහ නුවර; ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙ, ගිජ්ඣකුට පර්වතයෙහි; විහරති, වැඩ වාසය කරන සේක; අථ බො, එකල්හි වනාහී; චත්තාරෝ මහා රාජා, සතරවරම් රජදරුවෝ; මහතියා ච යක්බ සෙනාය, මහත් වූ යක්ෂ සේනාවකින් ද; මහතියා ච ගන්ධබ්බ සෙනාය. මහත් වූ ගන්ධර්ව සේනාවකින් ද; මහතියා ච කුම්භාණ්ඩ සෙනාය, මහත් වූ කුම්භාණ්ඩ සේනාවකින් ද; මහතියා ච නාග සෙනාය. මහත් වූ නාග සේනාවකින් ද; චතුද්දිසං, සිවුදිග; රක්බං ඨපෙතවා, ආරක්ෂා පිහිටුවා; චතුද්දිසං, සිව්දිග; ගුම්බං ඨපෙතවා, මහත් බල සේනාව තබා; චතුද්දිසං, සිවුදිග; ඔවරණං ඨපෙතවා, සේනාව තරකොට සිටුවා; අභික්කන්තාය රත්තියා, පෙරයම් රැය ඉක්ම ගිය කල්හි; අභික්කන්තවණ්ණා, මතෝඥ වූ වණ් ඇත්තා හු; කෙවලකප්පං ගිජ්ඣකුටං, මුළු ගිජ්ඣකුට පර්වතය; ඔහාසෙත්වා, හාත්පසින් බබුළුවා; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; යෙන, යම් තැනෙක ද; තෙන, එතැනට; උපසංකමින්සු, එළඹියාහු ය; උපසංකමිත්වා, එළඹ; භගවන්තං, භාගාවතුන් වහන්සේට; අභිවාදෙත්වා, මනාකොට වැඳ; එකමන්තං, එකත්පසෙක; නිසිදිංසු, හුන්නාහු ය.

2. තෙ පි බො යක්බා, සිවුවරම් රජුන් සමග පැමිණි ඒ යක්ෂයෝ ද; අප්පෙකච්චෙ, ඇතැම් කෙනෙක්; හගවන්තං, භාගාවතුන් වහන්සේ; අභිවාදෙත්වා, සකසා වැඳ; එකමන්තං, එකත්පසෙක; නිසීදිංසු, හුන්හ; අප්පෙකච්චෙ, ඇතැම් යක්ෂ කෙනෙක්; හගවතා සද්ධිං, භාගාවතුන් වහන්සේ හා සමග; සම්මොදිංසු, සතුටු වූහ; සම්මොදනීයං, සතුටු විය යුතු වූ; සාරාණීයං, සිහිකටයුතු වූ; කථං, කථාව; වීතිසාරෙත්වා, කොට නිමවා; එකමන්තං, එකත්පසෙක; නිසීදිංසු, හුන්නාහු ය; අප්පෙකච්චෙ, ඇතැම් යක්ෂ කෙනෙක්; ගෙවත, යම් තැනෙක්හි ද; තෙන, එදෙසට; අකද්ජලිං පණාමෙත්වා, අඤ්ජලි පුණාමය කොට; එකමන්තං, එකත්පසෙක; නිසීදිංසු, හුන්හ; අප්පෙකච්චෙ, ඇතැම් යක්ෂ කෙනෙක්; තාම ගොත්තං සාවෙත්වා, නම් ගොත් අස්වා; එකමන්තං, එකත්පසෙක; නිසීදිංසු, හුන්හ; අප්පෙකච්චෙ, ඇතැම් යක්ෂ කෙනෙක්; තාම ගොත්තං සාවෙත්වා, නම් ගොත් අස්වා; එකමන්තං, එකත්පසෙක; නිසිදිංසු, හුන්හ; අප්පෙකච්චෙ, ඇතැම් යක්ෂ කෙනෙක්; තුණ්හී භූතා, නිශ්ශබ්ද වූවා හු; එකමන්තං, එකත්පසෙක; නිසිදිංසු, හුන්හ; අප්පෙකච්චෙ, ඇතැම් යක්ෂ කෙනෙක්; තුණ්හී භූතා, නිශ්ශබ්ද වූවා හු; එකමන්තං, එකත්පසෙක; නිසිදිංසු, හුන්හ; අප්පෙකච්චෙ, ඇතැම් යක්ෂ කෙනෙක්; තුණ්හී භූතා, නිශ්ශබ්ද වූවා හු; එකමන්තං, එකත්පසෙක; නිසිදිංසු, හුන්හ; අප්පෙකච්චෙ, ඇතැම් යක්ෂ කෙනෙක්; තුණ්හී භූතා, නිශ්ශබ්ද වූවා හු; එකමන්තං, එකත්පසෙක; නිසිදිංසු, හුන්හ; එකමන්තං නිසින්නො බො, එකත් පස්ව හුන්නාවූ ම; වෙසේවණෝ මහාරාජා, වෙසමුනි මහරජ තෙමේ; භගවන්තං, භාගාවතුන් වහන්සේට; එතදවොව, මෙය සැළ කෙළේ ය;

3. හත්තෙ, ස්වාමීනි; හගවතො, භාගාවතුත් වහත්සේ හට; අප්පසත්තා, අපුසත්ත වූ; උළාරා යක්බා, මහේශාකා යක්ෂයෝ; සත්තිහි, ඇත්තාහු ම ය; හත්තෙ, ස්වාමීනි; හගවතො, භාගාවතුත් වහත්සේහට; පසත්තා, ප්‍රසත්ත වූ; උළාරා යක්බා, මහේශාකා යක්ෂයෝ; සත්තිහි, ඇත්තාහු ම ය; හත්තෙ, ස්වාමීනි; හගවතො, භාගාවත් හට; අප්පසත්තා, අපුසත්ත වූ; මජ්ඣිමා යක්බා, මධාම අනුභාව ඇති යක්ෂයෝ; සත්තිහි, ඇත්තාහු ම ය; හත්තෙ, ස්වාමීනි; හගවතො, භාගාවතුත් වහත්සේට; පසත්තා, ප්‍රසත්ත වූ; මජ්ඣිමා යක්බා, මධාම අනුභාව ඇති යක්ෂයෝ; සත්තිහි, ඇත්තාහු ම ය; හත්තෙ, ස්වාමීනි; හගවතො, භාගාවත් හට; අප්පසත්තා, අපුසත්ත වූ; නීචා යක්බා, අල්පේශාකා යක්ෂයෝ ද; සන්තිහි, ඇත්තාහු ම ය; හත්තෙ, ස්වාමීනි; හගවතො, භාගාවත් හට; පසන්තා, ප්‍රසත්ත වූ; නීචා යක්බා, අල්පේශාකා යක්ෂයෝ ද; සන්තිහි, ඇත්තාහු ම ය.

227

4. භන්තෙ, ස්වාමීනි; යක්බා, යක්ෂයෝ; යෙභුයොන බො පත, බොහෝ සෙයින් ම වනාහි; භගවතො, භාගාවතුන් වහන්සේට; අප්පසන්නා යෙව, අපුසන්නයෝ ම ය; තං කිස්ස හෙතු; ඊට හේතුව කවරේ ද?; භන්තෙ, ස්වාමීනි; භගවාහි, භාගාවතුන් වහන්සේ වනාහි; පාණාතිපාතා වෙරමණීයා, පුාණඝාතයෙන් වැළකීම පිණිස; ධම්මං, ධර්මය; දෙසෙති, දෙසන සේක; අදින්නාදානා වෙරමණීයා, අයිනාදනින් වැළකීම පිණිස; ධම්මං, ධර්මය; දෙසෙති, දෙසන සේක; කාමෙසුමිච්ඡාචාරා වෙරමණීයා, කාමමිථාාචාරයෙන් වැළකීම පිණිස; ධම්මං, ධර්මය; දෙසෙති, දෙසන සේක; මුසාවාදා වෙරමණීයා, කාමමිථාාචාරයෙන් වැළකීම පිණිස; ධම්මං, ධර්මය; දෙසෙති, දෙසන සේක; මුසාවාදා වෙරමණීයා, මුසාවාදයෙන් වැළකීම පිණිස; ධම්මං දෙසෙති, දහම දෙසන සේක; සුරාමෙරය මජ්ජපමදට්ඨානා වෙරමණීයා, මද පුමාද දෙකට කාරණ වූ රහමෙර පීමෙන් වැළකීම පිණිස; ධම්මං, දහම; දෙසෙති, දෙසන සේක. (එහෙයිනි)

5. හත්තෙ, වහත්ස; යක්බා, යක්ෂයෝ; යෙභුයොහත බො පත, බොහෝ සෙයිත් ම වනාහි; පාණාතිපාතා, පුණසාතයෙත්; අප්පටිවිරතා යෙව, තො වැළැක්කාහු ම ය; අදිත්තාදාතා, අදත්තාදාතයෙත්; අප්පටිවිරතා, තො වැළැක්කාහු ම ය; කාමෙසුමිච්ඡාචාරා, කාමමිථාහාචාරයෙත්; අප්පටිවිරතා, නො වැළැක්කාහු ම ය; මුසාවාදා, බොරු කීමෙන්; අප්පටිචිරතා, නොවැළැක්කාහු ම ය; සුරාමෙරය මජ්ජපමාදට්ඨානා, මදයට හා පුමාදයට හේතු වන රහමෙර පීමෙන්; අප්පටිචිරතා, තො වැළැක්කාහු ම ය; තෙසං, ඒ යක්ෂයින්ට; තං, ඒ ධර්ම දේශනාව; අප්පියං අමනාපං හොති, අපිය වන්නේ ය, අමනාප වන්නේ ය.

6. හත්තෙ, ස්වාමීනි; හගවතො, භාගාවතුත් වහත්සේ ගේ; සාවකා, ශ්‍රාවක වූ භික්ෂූන් වහත්සේ; සත්තිහි, ඇත්තාහු ම ය; (ඒ ශ්‍රාවකයෝ) අරඤ්ඤ; ආරණාගයහි වූ; සෙනාසනානි, සේනාසන ද; වනපත්ථානි, වනයට ඇතුළත් වූ; පත්ථානි, ප්‍රාත්ත වූ ද හෙවත් ඉතා දුර වූ ද; අප්ප සද්දානි, අල්ප ශබ්ද ඇති; අප්පනිග්ඝොසානි, මහත් ඝෝසා නැති හෙවත් කෝලාහල නැත්තා වූ; විජනවාතානි, ජනවාසයෙන් උපදනා පවත් නැත්තා වූ; මනුස්සරාහසෙයාකානි, මීනිසුන් ගේ රහසට සුදුසු වූ; පටිසල්ලානං, සිත එකඟ කිරීමට; සාරුප්පානි, සුදුසු වූ; සෙනාසනානි, සෙනසුන්; පටිසෙවන්ති, සේවනය කෙරෙත්; තතථ, ඒ වනසෙනසුන්හි; නිවාසීනො, නිබඳ වාසය කරන්නා වූ; උළාරා යක්බා, මහානුභාව සම්පන්ත යක්ෂයෝ; සන්ති, ඇත්තාහු ම ය; යෙ, යම් යක්ෂ කෙනෙක්; හගවතො, භාගාවත්හු ගේ; ඉමස්මිං පාවචනෙ, මේ තුිපිටක ධර්මයෙහි; අප්පසන්නා, නො පැහැදුනාහු ද; තෙසං, ඔවුන් ගේ; පසාදාය, පුසාදය ඇති කරවනු පිණිස ය.

7. හත්තෙ, ස්වාමීනි; හගවා, භාගාවතුත් වහත්සේ; හික්බුනං, භික්ෂූත් ගේ ද; භික්බුණීනං, භික්ෂුණීත් ගේ ද; උපාසකානං, උපාසකවරුත් ගේ ද; උපාසිකානං, උපාසිකාවරුත් ගේ ද; ගුත්තියා, උවදුරු වැළැක්වීම පිණිස ද; රක්ඛාය, ආරක්ෂාව පිණිස ද; අවිහිංසාය, හිංසා නොවන බැව් පිණිස ද; එාසුවිහාරාය, පහසු විහරණය පිණිස ද; ආටානාටියං රක්ඛං, ආටානාටිය නම් ආරක්ෂාව හෙවත් පිරිත; උග්ගණ්හාතු ඉති, ඉගෙන වදාරණ සේක්වා;

8. භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; තුණ්හීභාවෙන, නිශ්ශබ්දතාවෙන්; අධිවාසෙසි, ඉවසා වදාළ සේක; අථ බො, ඉක්බිති; වෙස්සවණෝ මහාරාජා, වෙසවුණු මහරජ තෙමේ; භගවතො, භාගාවත්හු ගේ; අධිවාසනං, ඉවසීම; විදිතවා, දැන; තායං වෙලායං, ඒ වේලායෙහි; ඉමං ආටානාටියං රක්බං, මේ ආටානාටිය පිරිත; අභාසි, කීයේ ය හෙවත් පුකාශ කෙළේ ය;

9. (1) චක්බුමන්තස්ස, පුඥ චක්ෂුස ඇත්තා වූ; සීරිමතො, ශීමත් වූ; විපස්සිස්ස, විපස්සී නම් බුදුරජ හට; නමඳුථු, නමස්කාර චේවා; සබ්බභුතානුකම්පිනො, සියලු සතුන් කෙරෙහි අනුකම්පා ඇත්තා වූ; සීබිස්සපි, සිබී නම් බුදුරජාණන් වහන්සේට ද; නමඳුථු, නමස්කාර චේවා.

228

(2) නහාතකස්ස, නිහත ක්ලේසි වූ; තපස්සිනො, කෙලෙසුන් තවන වීයාී ඇති; වෙස්සභුස්ස, වෙස්සභු නම් බුදුරජ හට ද; නමතුටු, නමස්කාර වේවා; මාරසෙනා පමද්දිනො, පංචවිධ මාරසේනාව මර්දනය කළා වූ; කකුසන්ධස්ස, කකුසඳ බුදුරජාණන් වහන්සේට ද; නමතුටු, නමස්කාර වේවා.

(3) බාහ්මණස්ස, බහා තබන ලද පව් ඇති; වුසීමතො, වැස නිමවන ලද මාර්ග බුහ්මචයාීා ඇති; කොණාගමනස්ස, කෝණාගමන නම් බුදුරජාණන් වහන්සේට; නමස්ථු, නමස්කාර වේවා; විප්පමුත්තස්ස සබ්බධි, සියලු කෙලෙසුන් කෙරෙන් විශේෂයෙන් මිදුනා වූ; කස්සපස්ස, කාශාප බුදුරජාණන් වහන්සේට ද; නමස්ථු, නමස්කාර වේවා.

(4) යො, යම් සර්වඥ කෙනෙක්; සබ්බ දුක්ඛා පනුදනං, සියලු දුක් දුරු කරන්නා වූ; ඉමං ධම්මං, මේ ධර්මය; අදෙසෙයි වදාළ සේක් ද; අංගීරසස්ස, අංගීරස නම් වූ; සිරිමතො, ශ්රීමත් වූ; සකාපප්ත්තස්ස, ශාකාපප්තු වූ; ගෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේට; නමත්ථු, නමස්කාර වේවා.

10. ලොකෙ, සත්ව ලෝකයෙහි; යෙවාපි නිබ්බුතා, යම් රහත් කෙනෙක් පිරිනිවියාහු ද; යථාභුතං, තත්වූ පරිද්දෙන්; විපස්සිසුං, උදයවායාදී විදර්ශනා කළාහු ද; තෙ ජනා, ඒ නික්ලේශී වූ ජනයෝ; අපිසුණා, පෙහෙසුන් වදන් නැත්තාහ; මහන්තා, මහත් බවට පැමිණියා හ; විතසාරදා, පහවූ සංසාර භය ඇත්තා වූ හෙවත් නිර්භය හ. (ඒ රහතන් වහන්සේලාට නමස්කාර වේවා.)

11. විජ්ජාචරණ සම්පන්නං, අෂ්ට විදාහ පසළොස් චරණ ධම්යන් ගෙන් යුක්ත වූ; මහන්තං, මහත් බවට ගියා වූ; වීතසාරදං පහ වූ බිය ඇති; හිතං දෙවමනුස්සානං, දෙව් මිනිසුන්ට හිත වූ; යං ගොතමං, යම් ගෞතම ගෝතුයෙහි වූ බුදු කෙනෙකුට; නමස්සන්ති, නමස්කාර කෙරෙත් ද; (ඒ සර්වඥයන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා.)

12. ආදිච්චො, අදිති පූතු වූ; මණ්ඩලිමහා, දිලිසෙන මහත් මඩුළු ඇති; සුරියො, සූර්ය තෙම; යතො උග්ගච්ඡති, යම් තැනෙකින් උදාවේ ද; යස්සවුග්ගච්ජමානස්ස, යම් සූර්යයකු උදාවන කල්හි; සංවරිපි, රාතිුය; නිරුජ්ඣති, නිරුද්ධ වේ ද;

සුරියෙ, හිරු; යස්ස චුග්ගතෙ, යම් දිගකින් උදා වූ කල්හි; දිවසොති පවුච්චති, දවස ය යි කියනු ලැබේ; තත්ථ, එතැන්හි; ගම්භීරො, ගැඹුරු වූ; රහදොපි, පතළා වූ; සරිතොදකො, ජලය ඇති; සමුද්දො, සමුද නම් වූ; ජල නිධියක් ද ඇත්තේ ය; තත්ථ, එතැන්හි පතළා වූ ජලය ඇති; නං සරිතොදකො, ඒ ජලනිධිය; සමුද්දො, සමුදු ය යි; එචං, මෙසේ; ජානන්ති, දනිත්.

13. ඉතො, මේ මහමෙරින්; සා, ඕ තොමෝ; පුරිමාදිසා, පෙරදිග වන්නී ය; ජනො, ජන තෙම; නං, ඒ දිසාවට; ඉති, මෙසේ; ආචික්ඛති, පෙරදිග ය යි කියයි.

යසස්සී, යසස් ඇත්තා වූ; සො මහාරාජා, ඒ වරම් මහරජ තෙමේ; යං දිසං, යම් දිසාවක්; අභිපාලෙති, මනා කොට රක්ෂා කෙරේ ද; ගන්ධබ්බානං, ගන්ධර්වයන්ට; ආධිපති, අධිපති වූ; සො, හෙතෙමේ; ධතරට්ඨෝ නාම ඉති, ධුතරාෂ්ටු නම් වන්නේ ය. සො, හෙතෙම; ගන්ධබ්බෙහි, ගන්ධර්වයන් විසින්; පුරක්ඛතො, පෙරටු කරන ලද්දේ; නච්චගීතෙහි, නැටුමෙන් හා ගැයුමෙන්; රමති, සිත් අලවා වෙසෙයි; තස්ස, ඔහු ගේ; බහවො පුත්තාපි, බොහෝ පුතුයෝ ද; එකනාමාති, එක් නම් ඇත්තාහු ය යි; මෙ සුතං, මා විසින් අසන ලදී.

ඉන්දනාමා, ඉන්දුය යන නම ඇති; මහබ්බලා, මහත් බල ඇත්තා වූ; අසිතිං දස එකොච, ඒකානුවක් පමණ වූ; තෙවා, පි, ඒ පුතුයෝ ද; මහන්තං, මහත්බවට ගියා වූ; විතසාරදං, චතුර්වෛශාරදා ඥනයෙන් විශාරද වූ; බුද්ධං, බුද්ධ නම් වූ; ආදිච්ච බන්ධුනං, සූර්ය වංශයෙහි උපත් හෙයින් ආදිච්ච බන්ධු නම් වූ; බුද්ධං, සව්ඥයන් වහන්සේ; දිස්වාන, දැක; දූරතොව, දුරදී ම; නමස්සන්ති, නමස්කාර කෙරෙති; පුරිසාජඤ්ඤ, පුරුසාජානීය ය; තෙ, නුඹ වහන්සේට; නමො, නමස්කාර වේවා; පුරිසුත්තම, පුරිසෝත්තමය; තෙ, නුඹ වහන්සේට; නමො, නමස්කාර වේවා.

14. කුසලෙන, නිරවදා වූ නිපුණ වූ සව්ඥතාඥනයෙන්; සමෙක්බසී, මහජනයා බලන්නෙහි ය යි කියා; අමනුස්සාපි, අමනුෂායෝ ද; තං, නුඹ වහන්සේට; වන්දන්ති; වදිති; එතං, ඒ එසේය කියා; නො, අප විසින්; අභිණ්හසො, නිතර; සුතං, අසන ලදී; තස්මා, ඒ කාරණයෙන්; එවං, මෙසේ; වදෙමසෙ, කියම් හ; ගොතමං, ගෞතම ගෝතුයෙහි උපන්නා වූ; ජීනං, සව්ඥයන් වහන්සේට; වන්දථ, නමස්කාර කරව් දැ යි; වන්දාම, සව්ඥයන් වහන්සේ අපි වඳුම් හ; විජ්ජාචරණ සම්පන්නං බුද්ධං, විදාාචරණ සම්පන්න වූ බුදුරජාණන් වහන්සේට අපි නමස්කාර කරම්හ. (ඒ අමනුෂායෝ අපට) කියත්.

15. යෙන, යම් දිසා භාගයකින්; පෙතා, මළ සිරුරු; පවුච්චන්ති, ගෙන යෙති'යි කියනු ලැබෙත් ද; පිසුණා, කේලම් කියන්නෝත්; පිට්ඨීමංසිකා, අනභිමුඛයෙහි නින්දා ඛණන්නෝත්; පාණාතිපාතිනො, සතුන් මරන්නෝත්; එද්දා, රෞද වූ; වොරා, සොරසිත් ඇත්තා වූ; නෙකතිකා ජනා, වඤ්චා දන්නා වූ ජනයෝ ද; යම් දිසාවකින් බැහැර කෙරෙති'යි කියනු ලැබෙත් ද; ඉතො, මේ මහමෙරු පව්තයෙන්; සා, ඕ තොමෝ; දක්බිණා දිසා, දක්ෂිණා දිසා නම් වන්නී ය; ජනො, ජන තෙමේ; නං, ඒ දිසාවට; ඉති ආචික්ඛති, දකුණු දිසාව ය යි මෙසේ කියන්නේ ය; යසස්සී, යසස් ඇති; සො මහාරාජා, ඒ වරම මහරජ තෙමේ; යංදිසං, යම් දිසා භාගයක්; අභිපාලෙති, රක්ෂා කෙරේ ද; කුම්භණ්ඩානං ආධිපති, කුමභාණ්ඩයන්ට අධිපති වූ; විරුළ්හො ඉති, විරුළ්හ යන නම ඇති; සො, ඒ වරම් රජ තෙමේ; කුම්භණ්ඩෙහි පුරක්ඛතො, කුමහාණ්ඩයන් විසින් පිරිවරන ලද්දේ; නච්චගීතෙහි, නෘතාගීතයෙන්; රමති, සීත් අලවා වාසය කරයි.

තස්ස, ඒ විරුළ්හ නම් මහරජහු ගේ; බහවො පුත්තාපි, බොහෝ පුතුයෝ ද; ඉන්ද නාමා, ඉන්දුය යන නම් ඇති; මහබ්බලා, මහත් වූ බල ඇති; එකනාමාති, එක නම් ඇත්තාහු; අසීතිං, දස එකො ච, ඒකානූවක් වන්නහු ය යි; මෙ සුතං, මා විසින් අසන ලදී.

තෙ චා පි, ඒ පුතුයෝ ද; ආදිච්ච බන්ධුනං, සූර්ය බන්ධු වූ; බුද්ධං, සව්ඥයන් වහන්සේ; දිස්වාන, දැක; මහන්තං, මහත් බවට පැමිණියා වූ; විතසාරදං, විතසාරද වූ; බුද්ධං, සව්ඥයන් වහන්සේ; දුරතොව, දුරදී ම; නමස්සන්ති, නමස්කාර කෙරෙති; පුරිසාජඤ්ඤ, පුරුෂශේෂ්ඨයාණන් වහන්ස; තෙ, නුඹ වහන්සේට; නමො, නමස්කාර වේවා; පුරිසුත්තම, පුරුෂෝත්තමය; තෙ, නුඹ වහන්සේට; නමො, නමස්කාර වේවා.

16. කුසලෙන, සව්ඥතාඥනයෙන්; සමෙක්බසි, මහජනයා බලන සේක; (ඒ කාරණයෙන්) අමනුස්සාපි, අමනුෂායෝ ද; තං, නුඹ වහන්සේට; වන්දන්ති, නමස්කාර කෙරෙති; එතං, මේ වචනය; නො, අප විසින්; අභිණ්හසො, නිතර; සුතං, අසන ලදි; තස්මා, ඒ කාරණයෙන්; එවං, මෙසේ; වදෙමසෙ, කියම්හ; ගොතමං, ගෞතම ගෝතුයෙහි උපන්තා වූ; ජීනං, සව්ඥයන් වහන්සේ; වන්දාම, නමස්කාර කරම්හ; විජ්ජාචරණ සම්පන්නං, විදහාචරණ ගුණයෙන් යුක්ත වූ; බුද්ධං, සව්ඥයන් වහන්සේට; වන්දාම, අපි නමස්කාර කරම්හ'යි කියති.

17. යත්ථ, යම් දිසා භාගයෙක්හි; ආදිච්චො, අදිති පුතු වූ; මණ්ඩලී මහා, මහත් මණ්ඩලයක් ඇති; සුරියො, සූර්ය දිවා පුතු තෙමේ; චොග්ගච්ඡති, අස්තයට යේ ද; යස්ස චොග්ගච්ඡමානස්ස,

230

අස්තයට යන්නා වූ යම් සූර්යයකු සම්බන්ධව; දිවසොපි, දිවා භාගය; නිරුජ්ඣති, අන්තර්ධාන වේ ද; යස්ස චුග්ගතෙ සුරියෙ, යම් සුර්යයකු අස්තයට ගිය කල්හි; සංවරීති පවුච්චති, ඕ තොමෝ රාතිය යි කියනු ලැබේ ද; තත්ථ, ඒ පශ්චිම දිශා භාගයෙහි; ගම්භීරො, ගැඹුර ඇති; සරිතොදකො, පතළා වූ ජලය ඇති; සමුද්දො, සමුදු සංඛාාත වූ; රහදොපි, තඩාගයෙක් ඇත්තේ ය.

තඳු, ඒ දිශා භාගයන්හි; නං, ඒ තඩාගය; සමුද්දො, සමුදු සංඛානත වූ; සරිතොදකො, පතළා වූ ජලය ඇත්තේ යි; එවං ජානන්ති, මෙසේ දනිති.

18. ඉතො, මේ මහාමේරු පව්තයෙන්; සා, ඒ දිසාව; පච්ඡිමා දිසා, පශ්චිම දිසා නම් වන්නිය යි; ජනො, ජන තෙමේ; ඉති ආචික්ඛති, මෙසේ කියන්නේ ය; යසස්සී, යසස් ඇත්තා වූ; සො මහාරාජා, ඒ වරම් රජ තෙමේ; යං දිසං, යම් දිසා භාගයක්; අභිපාලෙති, රක්ෂා කෙරෙයි.

තාගානං, තාගයන්ට; ආධිපති, ආධිපතාය කරත්තා වූ; විරූපක්ඛො ඉති තාම, විරූපාක්ෂ නම් වූ; සො, ඒ වරම් මහරජ තෙමේ; තාගෙහි පුරක්ඛතො, තාගයන් විසින් පිරිවරන ලද්දේ; නච්චගීතෙහි රමති, තෘතා ගීතයෙන් සිත් අලවා වාසය කරයි.

තස්ස, ඒ වරම් මහරජහු ගේ; බහචො, බොහෝ වූ; පුත්තාපි, පුතුයෝ ද; ඉන්ද නාමා, ඉන්ද යන නම් ඇති; මහබ්බලා, මහත් බල ඇත්තා වූ; අසීතිං දස එකො ච, ඒකානූවක් පමණ වූ ඔවුහු ද; එක නාමාති, එක නම් ඇත්තා හු ය යි; මෙ සුතං, මා විසින් අසන ලදී.

තෙ වා පි, ඉත්දු තම් වූ ඒ පුතුයෝ ද; ආදිච්ච බත්ධුනං, සූර්ය වංශ ඇති; බුද්ධං, ක්ලේශ නිදුාපගමයෙත් පුබුද්ධ වූ; මහත්තං, මහත් බවට පැමිණි; විතසාරදං, විසාරද වූ; බුද්ධං, සව්ඥයන් වහත්සේ; දිස්වාන, දැක; දුරතොව, දුරදි ම; නමස්සන්ති, නමස්කාර කෙරෙත්; පුරිසාජඤ්ඤ, පුරුෂශේෂ්ඨයත් වහත්ස; තෙ, නුඹ වහත්සේට; නමො, නමස්කාර වේවා; පුරිසුත්තම, පුරුෂෝත්තමයන් වහත්ස; තෙ, නුඹ වහත්සේට; නමො, නමස්කාර වේවා.

19. කුසලෙන සමෙක්බසි, සව්ඥතාඥනයෙන් මහජනයා බලන සේකැ'යි කියා; අමනුස්සාපි, අමනුෂායෝ ද; තං, නුඹ වහන්සේට; වන්දන්ති, නමස්කාර කෙරෙත්; එතං, මේ කාරණය; තො, අප විසින්; අභිණ්හසො, නැවත නැවත; සුතං, අසන ලදි; තස්මා, එහෙයින්; එවං වදෙමසෙ, මෙසේ කියමහ; ගොතමං, ගෞතම ගෝතුයෙහි උපන්නා වූ; ජිනං, සව්ඥයන් වහන්සේ; වන්දාම, වදිමු යයි; (කියත්) විජ්ජාචරණ සම්පන්නං, විදාහචරණ ගුණයෙන් යුක්ත වූ; ගොතමං, ගෞතම ගෝතුයෙහි උපන්නා වූ; බුද්ධං, සව්ඥයන් වහන්සේ; වන්දාම, අපි නමස්කාර කරමහ'යි (කීහ).

20. යෙන, යම් දිශා භාගයෙක්හි; රම්මා, අභිරමණයට යෝගා වූ; උත්තරකුරු, උතුරුකුරු දිවයින පිහිටියේ ද; සුදස්සනො, අතිශයින් දැකුම්කළු වූ; මහානෙරු, මහමේරු පච්තය වන්නේ ද; තත්ථ, ඒ උතුරුකුරු දිවයිනෙහි; අමමා, මමත්වයක් නැති; අපරිග්ගහා, මාගේ පුතුයා ය මගේ භාර්යාව ය යන විශේෂ ගැන්මක් නැත්තා වූ; මනුස්සා, මනුෂායෝ; ජායන්ති, උපදිත්.

තෙ, ඒ මනුෂායෝ; බීජං, ධානා බීජ ය; න පවපත්ති, නො වපුරත්; නංගලා, නඟුල් ද; න පිනියන්ති, නො ගෙනයනු ලැබෙති; මානුසා, මනුෂායෝ; අකට්ඨපාකිමං, කෘෂිකම් නොකළ වනයෙහි ස්වයංජාතව පැසුණා වූ; සාලිං, හැල්සාල්; පරීභුඤ්ජන්ති, අනුභව කෙරෙත්.

අකණං අථුසං, කුඩු පොතු නැති; සුද්ධං, පිරිසිදු වූ; සුගන්ධං, සුවඳ ඇති; තණ්ඩුලප්ඵං, සහල් ඵලකොට ඇති; සාලිං, හැල්සාල්; තුණ්ඩකිරෙ පචිත්වාන, රන්බඳුනෙහි පිස; තතො, එයින් ගෙන; භෝජනං භුඤ්ජන්ති, භෝජනය අනුභව කෙරෙත්. 21. ගාවිං එකබුරං කත්වා, ගවදෙනුන් අල්වාගෙන එකබුර වාහන කොට හෙවත් අශ්වයානාවකට මෙන් පිටට පැන නැගී; දිසොදිසං, දිශානුදිශායෙහි; අනුයන්ති, සඤ්චාරය කෙරෙති; පසුං එකබුරං කත්වා, චතුස්පද ජාතීන් එකබුර වාහනයක් කොට හෙවත් අශ්වයානාවකට මෙන් පිටට පැන නැගී; දිසොදිසං, දිශානුදිශායෙහි; අනුයන්ති, සඤ්චාරය කෙරෙත්, ඉත්රීවාහනං කත්වා, ස්තීන් වාහන කොට; දිසොදිසං, දිශානුදිශායෙහි; අනුයන්ති, සඤ්චාරය කෙරෙත්; පුරිසවාහනං, පුරුෂයන් වාහනය කොට; දිසොදිසං, දිශානුදිශායෙහි; අනුයන්ති, සඤ්චාරය කෙරෙත්.

කුමාරි වාහනං කත්වා, කුමාරිකාවන් වාහනය කොට රථයෙහි යොදා; දිසොදිසං, දිශානුදිශායෙහි; අනුයන්ති, සඤ්චාරය කෙරෙති; කුමාර වාහනං කත්වා, කුමාරවරුන් වාහනය කොට රථයෙහි යොදා; දිසොදිසං, දිශානුදිශායෙහි; අනුයන්ති, සඤ්චාරය කෙරෙති.

තස්ස රාජිනො, ඒ වෙසවුණු මහරජහු ගේ; තෙ පචාරා, ඒ පිරිවර යක්ෂයෝ; යාතෙ අභිරුහිත්වා, හස්තාාශ්වාදී වූ, අනේකපුකාර වූ; යානාවන් නැගී; සබ්බාදිසා, සියලු දිසා භාගයෙහි; අනුපරියන්ති, වටකොට ඇවිදිති.

22. හත්පී යානං, ඇත් වාහනයට ද; අස්ස යානං, අශ්ව යානාවට ද; දිබ්බං යානං, දිවා යානාවට ද; උපට්ඨිතං, එළඹ සිටින්නේ ය; මහාරාජා යසස්සිනො, යස පිරිවර ඇත්තා වූ වෙසවුණු මහරජ හට; පාසාදා, පුාසාදයෝ ද; සිවිකාවෙව සිව් ගෙවල් ද වෙත්.

23. තස්ස, ඒ වෙසවුණු මහරජු ගේ ද; අන්තලික්බෙ, අන්තරීකෂයෙහි; සුමාපිතා, මොනවට මවත ලද; ආටානාටා, ආටානාටා නම් වූ නුවරෙක; කුසිනාටා, කුසිනාටා නම් වූ නුවරෙක; පරකුසිනාටා, පරකුසිනාටා නම් වූ නුවරෙක; නාටපූරියා, නාටපුරියා නම් වූ නුවරෙක; පරකුසිතනාටා, පරකුසිතනාටා නම් වූ නුවරෙක යන; නගරා, නගර සමූහයෝ; අහු, වූවාහු ය.

උත්තරෙන, උතුරු දිගින්; කපීවන්තො, කපීවන්ත නම් නුවරෙක; අපරෙන ච, දකුණු දෙසින්; ජනොඝ, ජනෝඝ නම් නුවරෙක; නවනවතියො අම්බර අම්බරවතියො, නව නවති අම්බර අම්බරවති යන නගරයෝ ද වෙත්; ආලකමන්දා නාම රාජධානි, ආලකමන්දා නම් රාජධානියක් ද වේ.

24. මාරිස, නිදුකාණන් වහන්ස; කුවෙරස්ස බො පන මහාරාජස්ස, කුවේර නම් මහරජහට; විසාණා නාම රාජධානි, විසාණ නම් රාජධානියෙක් ද වෙයි; තස්මා, ඒ කාරණයෙන්; කුවෙරො මහාරාජා, කුවේර නම් මහාරජ තෙමේ; වෙස්සවණොති පවුච්චති, වෛශුවණ යයි කියනු ලැබේ.

25. පච්චෙසන්තො, (පති + එසන්තො) වෙන් වශයෙන් කරුණු පරීඤා කරන්නා වූ; තතොලා, තතෝලා නම් යඤයෙක; තත්තලා, තත්තලා නම් යඤයෙක; තතොජසි, තතෝජසී නම් යඤයෙක; සූරො, සූර නම් යඤයෙක; රාජා, රාජා නම් යඤයෙක; (සුරරාජො, සුරරාජ නම් යඤයෙක) අරිට්ඨෝ, අරිට්ඨෝ නම් යඤයෙක; නෙමි, නේමි නම් යඤයෙක; අරිට්ඨොනෙමි, අරිට්ඨෝනේමි නම් යඤයෙක; (යන යක්ෂයෝ දොළොස් දෙන වෙත්)

තතර, ඒ විසාණා රාජධානියෙහි; රහදොපි, පණස් යොදුන් පමණ තඩාගය ද; ධරණී තාම, ධරණී නම් වන්නී ය; යතො, යම් තඩාගයකින් ජලය ගෙන; මෙසා, වර්ෂාවෝ; පවස්සන්ති, වර්ෂා කෙරෙත් ද; වස්සා, වර්ෂාවෝ; යතො, යම් තඩාගයකින්; පතායන්ති, පැතිරෙද්ද; තත්ථ, ඒ තඩාග තීරයෙහි; සභාපි, සභාශාලාව ද; භගලවතී නාම, භගලවතී නම් වන්නී ය; යත්ථ, යම් ශාලාවෙක්හි; යක්බා, යක්ෂයෝ; පයිරුපාසන්ති, පයිරුපාසනය කෙරෙත් ද;

26. තතථ, ඒ ශාලාව හාත්පස; නිච්ච ඵලාරුක්ඛා, නිරන්තර ඵලහරිත වෘක්ෂයෝ ද වෙති; නානා දිජගණායුතා, නොයෙක් පක්ෂී සමූහයා ගෙන් ද යුක්ත වෙත්; මයුර කොඤචාහිරුදා, මොනරුන් ගේ හා කොස්වා ළිහිණියන් ගේ මධුර නාද ඇත්තේ ය; වග්ගුහී, මනෝඥ වූ; කොකිලාභිහි, කෝකිලයන් විසින් පවත්වන ලද; මිහිරි නාදයෙන් යුක්ත ය.

එත්ථ, මේ විල්තෙර; ජිවං ජිවක සද්දා, ජීවං ජීවක පක්ෂීන් විසින් පවත්වන ලද ශබ්දයෝ ඇත්තාහ; අථෝ, නැවත; ඔට්ඨචචිත්තකා, ඔට්ඨචචිත්තක නම් පක්ෂීහූ ද; කුකුත්ථකා, වලිකුකුළෝ ද; කුළීරකා, රන්වන් කකුළුවෝ ද; පොක්බරසාතකා, පොක්බරසාතක නම් පක්ෂීහූ ද; වනෙ, වනයෙහි හැසිරෙන්නාහ; එත්ථ, ඒ පුෂ්කරණීයෙහි; සුක සාලික සද්දා, ගිරා සැලළිහිණියන් ගේ ශබ්ද ඇත; දණ්ඩ මානවකානීව, දණ්ඩ මානවක නම් පක්ෂීහු ද හැසිරෙන්නාහ; සා කුවෙරනලිනී, ඒ කුවේර නම් මහරජහු ගේ; ධරණී නාම, ධරණී නම් පුෂ්කරණී තොමෝ; සබ්බකාලං, හැම කල්හි ම; සදා, නිරන්තරයෙන්; සොභති, ශෝභමානව බබලන්නී ය.

27. ඉතො, මේ මහාමේරු පච්තයෙන්; සා, ඕ තොමෝ; උත්තරා දිසා, උතුරු දිශාව යයි; ජනො, ජනතෙම; නං, ඒ දිශාවට; ඉති ආචික්ඛති, මෙසේ කියන්නේ ය; යසස්සි, යස පිරිවර ඇත්තා වූ; සො මහා රාජා, ඒ වරම් මහරජ තෙමේ; යං දිසං, යම් දිශාවක්; අභිපාලෙති, මොනවට පාලනය කෙරේ ද; යක්ඛානං ආධිපති, යක්ෂයන් ගේ අධිපතියා වූ; කුවෙරො ඉති නාම, කුවේර නම් වූ; සො, ඒ වරම් රජතෙමේ; යක්ඛෙහි පුරක්ඛතො, යක්ෂ සේනාවන් විසින් පිරිවරන ලද්දේ; නච්චගිතෙහි, නෘතා ගීතාදියෙන්; රමති, සිත් අලවා වාසය කරන්නේ ය; තස්ස, ඒ වෙසවුණු මහරජහට; එක නාමාති, එක් නම් ඇති; බහවො පුත්තාපි, බොහෝ දරුවන් වෙති'යි; මෙ සුතං, මා විසින් අසල ලදි; මහබ්බලා, මහත් බල ඇති; ඉන්ද නාමා, ඉන්ද යන නම් ඇති ඔව්හු; අසීතිං දස එකො ච, ඒකානූවක් ද වෙති; තෙ වාපි, ඒ ඉන්ද යන නම් ඇති පුතුයෝ ද; ආදිච්ච බන්ධුනං, සූර්යවංශ ඇත්තා වූ; බුද්ධං, ක්ලේශ නිදාපගමයෙන් පුබුද්ධ වූ; බුද්ධං, බුදුරජාණන් වහන්සේ; දිස්වාන, දැක; දූරතොව, දුරදී ම; නමස්සන්ති, නමස්කාර කෙරෙත්; පුරිසාජඤ්ඤ, පුරුෂ ශේෂ්ඨයන් වහන්ස; තෙ, නුඹ වහන්සේට; නමෝ, නමස්කාර වේවා; පුරිසුත්තම, පුරුෂෝත්තමයන් වහන්ස; තෙ, නුඹ වහන්සේට; නමෝ, නමස්කාර වේවා.

කුසලෙන, චතුර් වෛශාරදාඥනයෙන්; සමෙක්බසි, බලන සේකැ යි; අමනුසාාපි, අමනුෂායෝ ද; තං, නුඔ වහන්සේ; වන්දන්ති, වඳිත් යි යන; එතං, මේ කාරණය; නො, අප විසින්; අභිණ්හසො, නිරතුරුව; සුතං, අසන ලදී; තස්මා, ඒ කාරණයෙන්; එවං, මෙසේ; වදෙමසෙ, කියම්හ; ගොතමං, ගෞතම ගෝතුයෙහි උපන්නා වූ; ජිනං, සව්ඥයන් වහන්සේ; වන්දථ, වදීවි ද; ගොතමං, ගෞතම ගෝතුයෙහි උපන්නා වූ; ජිනං, සව්ඥයන් වහන්සේ; වන්දාම, වදීම් හ; විජ්ජාචරණ සම්පන්නං, අෂ්ට විදහ පසළොස්චරණ ගුණයෙන් යුක්ත වූ; ගොතමං, ගෞතම ගෝතුයෙහි උපන්නා වූ; බුද්ධං, සව්ඥයන් වහන්සේ; වන්දාම ඉති, වදීමු යයි එසේ කියම්හ.

28. මාරිස, නිදුකාණත් වහන්ස; අයං බො සා ආටාතාටියා රක්ඛා, ඒ මේ ආටාතාටිය ආරක්ෂාව (පිරිත) වනාහි; භික්බුනං, භික්ෂූත් ගේ ද; භික්ඛුණිනං, භික්ෂූණීත්ගේ ද; උපාසකානං, උපාසකයන්ගේ ද; උපාසිකානං, උපාසිකාවන් ගේ ද; ගුත්තියා රක්ඛාය, ආධානත්මික බාහිර උවදුරු වැළකීම පිණිස; එාසු විහාරය, සැප විහාරය පිණිස පවතී.

29. මාරිස, නිදුකාණන් වහන්ස; යස්ස කස්සච්, යම්කිසි; භික්බුස්ස වා, භික්ෂුවක් විසින් හෝ; භික්බුණියා වා, භික්ෂුණියක විසින් හෝ; උපාසකස්ස වා, උපාසකයකු විසින් හෝ; උපාසිකාය වා, උපාසිකාවක විසින් හෝ; අයං ආටානාටියා රක්බා, මේ ආටානාටිය ආරක්ෂා පිරිත; සුග්ගහිතා භවිස්සති, මනා කොට ඉගෙන ගන්නා ලද්දී ද; සමන්තා පරියාපුතා, හැම අයුරින් ම පුහුණු කොට පදවාඤ්ජන නොපිරිහෙළා කියන ලද්දී ද;

30. චෙ, ඉදින්; තං, ඒ ආටානාටිය පිරිත ඉගෙන ගන්නාවූ ඔහු; අමනුස්සො, අමනුෂායෙක් තෙමේ; යක්බො වා, යක්ෂයෙක් හෝ; යක්බිණී වා, යක්ෂණියක් හෝ; යක්බ පොතකො වා, යක් පැටවෙක් හෝ; යක්බ පොතිකා වා, යක් පැටියක් හෝ; යක්බ මහා මත්තො වා, යක්ෂ මහ ඇමතියෙක් හෝ; යක්බ පාරිසජ්ජෝ වා, යක්ෂ පිරිසෙහි වූවෙක් හෝ; යක්බ පචාරෝ වා, යක් මෙහෙකරුවෙක් හෝ;

31. ගන්ධබ්බො වා, ගඳඹෙක් හෝ; ගන්ධබ්බි වා, ගඳඹ ඉතිරියක් හෝ; ගන්ධබ්බ පොතකො වා, ගඳඹ පැටවෙක් හෝ; ගන්ධබ්බ පොතිකා වා, ගඳඹ පැටියක් හෝ; ගන්ධබ්බ මහාමත්තො වා, ගඳඹ මහ ඇමතියෙක් හෝ; ගන්ධබ්බ පාරිසජ්ජෝ වා, ගඳඹ පිරිසෙහි වූවෙක් හෝ; ගන්ධබ්බ පචාරෝ වා, ගඳඹ මෙහෙකරුවෙක් හෝ;

32. කුම්භණ්ඩො වා, කුම්භාණ්ඩයෙක් හෝ; කුම්භණ්ඩී වා, කුම්භණ්ඩි ස්තියක් හෝ; කුම්භණ්ඩ පොතකො වා, කුම්භාණ්ඩ පෝතකයෙක් හෝ; කුම්භණ්ඩ පොතිකා වා, කුම්භාණ්ඩ පෝතිකාවක් හෝ; කුම්භණ්ඩ මහාමත්තො වා, කුම්භාණ්ඩ මහ ඇමතියෙක් හෝ; කුම්භණ්ඩ පාරිසජ්ජෝ වා, කුම්භාණ්ඩ පිරිසෙහි වූවෙක් හෝ; කුම්භණ්ඩ පවාරෝ වා, කුම්භාණ්ඩ මෙහෙකරුවෙක් හෝ;

33. තාගො වා, තාගයෙක් හෝ; තාගිනී වා, තැයිතියක් හෝ; තාග පොතකො වා, තාග පෝතකයෙක් හෝ; තාග පොතිකා වා, තාග පෝතිකාවක් හෝ; තාග මහාමත්තො වා, තාග මහ ඇමතියෙක් හෝ; තාග පාරිසජ්ජෝ වා, තාග පිරිසෙහි වූවෙක් හෝ; තාග පවාරෝ වා, තාග මෙහෙකරුවෙක් හෝ; මොවුන් අතුරෙත් කිසිවෙක්; පදුට්ඨ චිත්තො, පුදුෂා වූ සිත් ඇති ව;

34. ගවඡන්තං වා අනුගවෙඡයා, යන්නාහු අනුව යන්නේ වේ ද; ධීතං වා උපතිට්ධෙයා, සිටියාහු සමීපයෙහි සිටින්නේ වේ ද; නිසින්නං වා උපනිසීදෙයා, හිඳිනහු සමීපව හිඳින්නේ වේ ද; නිපන්නං වා උපනිපජ්ජෙයා, සැතපෙන්නහු සමීපයෙහි සැතපෙන්නේ හෝ වේ ද; මාරිස, නිදුකාණන් වහන්ස; මෙ, මාගේ; සො අමනුස්සො, ඒ අමනුෂා තෙම; ගාමෙසු වා, ගම්හි හෝ; නිගමෙසු වා, නියමගම්හි හෝ; සක්කාරං වා, සත්කාරයන් හෝ; ගරුකාරංවා, ගරු කිරීමක් හෝ; න ලහෙයා, නො ලබන්නේ ය.

මාරිස, නිදුකාණත් වහත්ස; මෙ, මාගේ; සො අමනුස්සො, ඒ අමනුෂා තෙම; ආලකමන්දාය නාම රාජධානියා, ආලකමන්දා නම් වූ නුවරෙහි; වත්ථුං වා, ගෘහ වස්තුවක් හෝ; වාසං වා, එහි වාසයක් හෝ; න ලභෙයා, නො ලබන්නේ ය.

මාරිස, නිදුකාණන් වහන්ස; මේ, මාගේ; සො අමනුස්සො, ඒ අමනුෂා තෙම; යක්ඛානං සමිතිං, යක්ෂ සමාගමයට; ගන්තුං, යන්නට; න ලභෙයා, නො ලබන්නේ ය.

මාරිස, නිදුකාණත් වහන්ස; අපිස්සු, තව ද; නං, ඔහු; අමනුස්සා, අමනුෂායෝ; අනවය්හම්පි කරෙයහුං, ආවාහයට ද යෝගා නො කෙරෙති; අවිචය්හම්පි, විවාහයට ද යොගා නො කෙරෙති.

මාරිස, නිදුකාණන් වහන්ස; අපිස්සු, තව ද; නං, ඔහුට; අමනුස්සා, අමනුෂායෝ; අත්තාහිපි, ආත්ම සම්බන්ධ වූ; පරිපුණ්ණාහි, සම්පූර්ණ වූ; පරිභාසාහි, පරිභව වචනයෙන්; පරිභාසෙයහුං, නින්දා කොට බණන්නාහ;

මාරිස, නිදුකාණත් වහන්ස; අපිස්සු, තව ද; තං, ඔහු; අමනුස්සා, අමනුෂායෝ; සීසෙ, ඔහු ගේ හිසෙහි; රිත්තම්පි පත්තං, හිස් වූ ලෝහ පාතුයක් ද; නික්කුජ්ජෙයහුං, නමන්නාහ;

මාරිස, නිදුකාණත් වහන්ස; අපිස්සු, තව ද; තං, ඔහු; අමනුස්සා, අමනුෂායෝ; අස්ස, ඔහු ගේ; මුද්ධං අපි, මුදුන ද; සත්තධා, සත්කඩක් කොට; එාලෙයහුං, පළන්නාහ. පිරුවානා පොත් වහන්සේ

35. මාරිස. නිදුකාණන් වහන්ස; චණ්ඩා, චණ්ඩ වූ; රුද්දා, රෞදු වූ; රහසා, වේගවත් වූ; අමනුස්සා, අමනුෂායෝ; සන්තිහි, ඇත්තාහු ම ය; තෙ, ඒ අමනුෂායෝ; මහා රජානං, සතරවරම් මහරජදරුවන් ගේ වචනය; නෙව ආදියන්ති, නො ගනිත් ම ය; මහා රාජානං, ඒ වරම් මහ රජදරුවන් ගේ; පුරිසකානං, අමාතා වූ අටවිසි යක් සෙනෙවියන් ගේ වචනය; න ආදියන්ති, නො ගනිති; මහා රාජානං, සතර වරම් මහ රජදරුවන් ගේ; පුරිසකානං, යක් සෙනෙවියන් සම්බන්ධි වූ; පුරිසකානං, නියුක්ත පුරුෂයන් ගේ වචනය ද; න ආදියන්ති, නො පිළිගනිති; මාරිස, නිදුකාණන් වහන්ස; තෙ බො තෙ අමනුස්සා, ඒ මේ අමනුෂායෝ වූ කලි; මහා රජානං, සතර වරම් මහ රජදරුවන් ගේ; අවරුද්ධා නාම වුච්චන්ති, පසමිතුරෝ යයි කියනු ලැබෙත්.

36. මාරිස, නිදුකාණන් වහන්ස; මාගධස්ස රඤ්ඤො, මගධෙශ්වර වූ බිම්සර රජහු ගේ; විජිතා, විජිතයෙහි; චොරා, සොරු වෙත් ද; තෙ, ඒ සොරු; මාගධස්ස, මගධෙශ්වර වූ; රඤ්ඤො, බිම්සර රජහු ගේ වචනය; නෙව ආදියන්ති, නො පිළිගනිත්; මාගධස්ස රඤ්ඤො, මගධ රජහු ගේ; පුරිසකානං, අමාතායන් ගේ වචනය ද; න ආදියන්ති, නො පිළිගනිත්; මාගධස්ස රඤ්ඤො, මගධ රජහු ගේ; පුරිසකානං, අමාතායන් සම්බන්ධ; පුරිසකානං, නියුක්ත පුරුෂයන් ගේ වචනය ද; නා ආදියන්ති, නො පිළිගනිත්; මාරිස, නිදුකාණන් වහන්ස; තෙ බො තෙ මහාචොරා, ඒ මේ මහසොරු වනාහි; මාගධස්ස රඤ්ඤො, මගධෙශ්වර වූ බිම්සර මහරජහු ගේ; අවරුද්ධා නාම වුච්චන්ති, සතුරෝ යයි කියනු ලැබෙත්.

37. මාරිස, නිදුකාණන් වහන්ස; එවමෙව බො, එපරිද්දෙන් ම; චණ්ඩා, චණ්ඩ වූ; රුද්දා, රෞද වූ; රහසා, වේගවත් වූ; අමනුස්සා, අමනුෂායෝ; සන්තිහි, ඇත්තාහුම ය; තෙ, ඒ අමනුෂායෝ; මහා රාජානං, සතරවරම් මහා රජදරුවන් ගේ වචනය; න ආදියන්ති, නො ගනිති; මහා රාජානං, වරම් රජදරුවන් ගේ; පුරිසකානං, යක්ෂ සේනාධිපතියන් ගේ වචනය; න ආදියන්ති, නො ගනිති; මහා රාජානං, වරම් රජදරුවන් ගේ; පුරිසකානං, සේනාධිපතියන් සම්බන්ධ වූ; පුරිසකානං, පුරුෂයන් ගේ වචනය; න ආදියන්ති, නො පිළිගනිති; මාරිස, නිදුකාණන් වහන්ස; තෙ බො තෙ අමනුස්සා, ඒ මේ අමනුෂායෝ වනාහි; මහා රාජානං, වරම් රජදරුවන් ගේ; අවරුද්ධා නාම වුච්චන්ති, සතුරෝ යයි කියනු ලැබෙත්.

38. මාරිස, නිදුකාණත් වහත්ස; යොහි කොචි අමනුස්සො, යම්කිසි අමනුෂායෙක් තෙමේ; යක්බො වා, යකෙක් හෝ; යක්බිණිංවා, යකිත්තක් හෝ; යක්බ පොතකො වා, යක් පැටියෙක් හෝ; යක්බ පොතිකා වා, යක් පෝතිකාවක් හෝ; යක්බ මහා මත්තො වා, යක් මහ ඇමතියෙක් හෝ; යක්බ පාරිසජ්ජෝ වා, යක්ෂ පිරිසෙහි වූවෙක් හෝ; යක්බ පවාරෝ වා, යක් මෙහෙකරුවෙක් හෝ; ගත්ධබ්බො වා, ගඳඹෙක් හෝ; ගත්ධබ්බී වා, ගත්ධබ්බියක් හෝ; ගත්ධබ්බ පොතකො වා, ගඳඹ පැටියෙක් හෝ; ගත්ධබ්බ පොතිකා වා, ගඳඹ පෝතිකාවක් හෝ; ගත්ධබ්බ මහාමත්තො වා, ගඳඹ මහ ඇමතියෙක් හෝ; ගත්ධබ්බ පාරිසජ්ජෝ වා, ගඳඹ පිරිසෙහි වූවෙක් හෝ; ගත්ධබ්බ පවාරෝ වා, ගඳඹ මෙහෙකරුවෙක් හෝ;

39. කුම්භණ්ඩො වා, කුම්භාණ්ඩයෙක් හෝ; කුම්භණ්ඩීවා, කුම්භාණ්ඩ ස්තියක් හෝ; කුම්භණ්ඩ පොතකො වා, කුම්භාණ්ඩ පෝතකයෙක් හෝ; කුම්භණ්ඩ පොතිකාවා, කුම්භාණ්ඩ පෝතිකාවක් හෝ; කුම්භණ්ඩ මහාමත්තො වා, කුම්භාණ්ඩ මහ ඇමතියෙක් හෝ; කුම්භණ්ඩ පාරිසජ්ජෝ වා, කුම්භාණ්ඩ පිරිසෙහි වූවෙක් හෝ; කුම්භණ්ඩ පවාරෝ වා, කුම්භාණ්ඩ මෙහෙකරුවෙක් හෝ;

40. නාගො වා, නාගයෙක් හෝ; නාගිනි වා, නාගිනියක් හෝ; නාග පොතකො වා, නාග පෝතකයෙක් හෝ; නාග පොතිකා වා, නාග පෝතිකාවක් හෝ; නාග මහාමත්තො වා, නාග මහ

ඇමතියෙක් හෝ; නාග පාරිසජ්ජෝ වා, නාග පිරිසෙහි වූවෙක් හෝ; නාග පවාරො වා, නාග මෙහෙකරුවෙක් හෝ;

41. පදුට්ඨ චිත්තො, පුදුෂා වූ සිත් ඇත්තේ; භික්බුං වා, භික්ෂුවක් හෝ; භික්ෂුණිංවා, භික්ෂුණියක් හෝ උපාසකං වා, උපාසකයෙකු හෝ; උපාසිකං වා, උපාසිකාවක හෝ; ගචඡන්තං වා, යන්නහු; අනුගචෙඡයා, අනුව යන්නේ හෝ වේ ද; ඨිතං වා උපතිට්ඨයා, සිටියහු සමීපව සිටින්නේ හෝ වේ ද; නිසින්නං වා, උපනිසීදෙයා, හුන්නහු සමීපව හුන්නේ හෝ වේ ද; නිපන්නං වා උපනිපජ්ජෙයා, සැතපෙන්නහු සමීපව සැතපෙන්නේ හෝ වේ ද;

42. මහා යක්බානං, මහා යක්ෂ වූ ද; සෙනාපතීනං, යකෂ සේනාවට අධිපති වූ ද; මහා සෙනාපතීනං, එහෙයින් ම මහා යක්ෂ සේනාවට අධිපති වූ ද; ඉමෙසං යක්ඛානං, මේ යක්ෂයන්ට; උජ්ඣාපෙතබ්බං, දැන්විය යුතු යි; වික්කන්දිතබ්බං, අඬගා කිය යුතු යි; විරවිතබ්බං, මුරගා කිය යුතු යි; (කෙසේ ද)

43. අයං යක්බො, මේ යක්ෂ තෙමේ; ගණ්හාති, මා අල්වාගනි යි; අයං යක්බො, මේ යක්ෂ තෙමේ; ආවිසති, මට ආවේශ වෙයි; අයං යක්බො, මේ යක්ෂ තෙමේ; හෙඨෙති, මට පීඩා කරයි; අයං යක්බො, මේ යක්ෂ තෙමේ; විහෙඨෙති, තදින් මට පීඩා කෙරෙයි; අයං යක්බො, මේ යක්ෂ තෙමේ; හිංසති, මට හිංසා කෙරෙයි; අයං යක්බො, මේ යක්ෂ තෙමේ; විහිංසති, තදින් ම මට හිංසා කෙරෙයි; අයං යක්බො, මේ යක්ෂ තෙමේ; න මුඤ්චති ඉති, මා අත් නො හරියි කියායි;

44. කතමෙසං යක්බානං, කවර යක්ෂ කෙනකුන්ට; මහා යක්බානං, කවර මහා යක්ෂ කෙනකුන්ට; සෙනාපතිනං, කවර යක්ෂ සේනාපතියන්ට; මහා සෙනාපතීනං, කවර මහා යක්ෂ සෙනෙවියන්ට අඬගා කිය යුත්තේ ද?

> ඉන්දො, ඉන්දුය; සොමො, සෝම ය; වරුණො ච, වරුණ ය; භාරද්වාජෝ, භාරද්වාජ ය; පජාපති, පුජාපති ය; චඤනො, චඤන ය; කාමසෙට්ඨෝ ච, කාමසෙට්ඨ ය; කින්නුඝණ්ඩු, කින්නුඝණ්ඩු ය; නිඝණ්ඩු, නිඝණ්ඩු ය; පණාදො, පණාද ය; ඔපමඤ්ඤෙත ච, ඔපමඤ්ඤ ය; දෙවසුතො ච, දේවසූත ය; මාතලි, මාතලී ය; චිත්තසෙනො ච, චිතුසේන ය; ගන්ධබ්බො, ගන්ධබ්බ ය; නලො, නල ය; රාජා, රාජ ය; ජනෙසභො, ජනසභ ය; සාතාගිරෝ, සාතාගිර ය; හෙමවතො, හේමවත ය; පුණ්ණකො, පුණ්ණක ය; කරතියෝ, කරති ය; ගුලෝ, ගුල ය; සීවකො, සීවක ය; මුචලින්දො ච, මුචලින්ද ය; චෙස්සාමිත්තො, චෙස්සාමිත්ත ය; යුගන්ධරෝ, යුගන්ධර ය; ගොපාලෝ, ගෝපාල ය; සුප්පගෙධෝ ච, සුප්පගේධ ය; හිරි, හිරි ය; නෙත්ති ච, නෙත්ති ය; මන්දියෝ, මන්දිය ය; පඤ්චාලචණ්ඩෝ, පඤ්චාලචණ්ඩ ය; ආලවකෝ, ආලවක ය; පජ්ජුන්නෝ, පජ්ජුන්න ය; සුමනෝ, සුමන ය; සුමුබෝ, සුමුබ ය; දධිමුබෝ, දධිමුබ ය; මණීමාණීවරෝ, මණීමාණීවර ය; දීඝෝ, දීඝ ය; අථෝ, තව ද; සහ, මොවුන් සමග වූ; සෙරිස්සකෝ, සේරිස්සක ය - යන මොවනු යි.

45. මහා යක්බානං, මහා යක්ෂ වූ; සෙනාපතිනං, යක්ෂ සේනාවට අධිපති වූ; මහා සෙනාපතීනං, මහා සේනාවට අධිපති වූ; ඉමෙසං යක්බානං, මේ යක්ෂයන්ට; උජ්ඣාපෙතබ්බං, දැන්විය යුතු යි; වික්කන්දි තබ්බං, අඬගා කිය යුතු යි; විරවිතබ්බං, මුරගා කිය යුතු යි (කෙසේ ද)

අයං යක්බො, මේ යක්ෂ තෙමේ; ගණ්හාති, මා අල්වාගනියි; අයං යක්බො, මේ යක්ෂ තෙමේ; ආවිසති, මට ආවේශ වෙයි; අයං යක්බො, මේ යක්ෂ තෙමේ; හෙඨෙති, මට පීඩා කෙරෙයි; අයං යක්බො, මේ යක්ෂ තෙමේ; විහෙධෙති, මට තදින් පීඩා කෙරෙයි; අයං යක්බො, මේ යක්ෂ තෙමේ; හිංසති, මට හිංසා කෙරෙයි; අයං යක්බො, මේ යක්ෂ තෙමේ; විහිංසති, මට තදින් හිංසා කෙරෙයි; අයං යක්බො, මේ යක්ෂ තෙමේ; න මුඤ්චති ඉති, මා අත් නො හරියි. (කියායි);

46. මාරිස, නිදුකාණන් වහන්ස; අයං බො සො ආටානාටියා රක්බා, ඒ මේ ආටානාටිය ආරක්ෂාව (පිරිත) වනාහි; භික්බූනං, භික්ෂූන් ගේ ද; භික්බුණිනං, භික්ෂුණීන්ගේ ද; උපාසකානං, උපාසකවරුන්ගේ ද; උපාසිකානං, උපාසිකාවරුන් ගේ ද; ගුත්තියා, සංවරණය පිණිස; ආරක්බාය, ආරකෂාව පිණිස; අවිහිංසාය, වෙහෙස නොවන පිණිස; ඵාසුවිහාරාය ඉති, පහසු විහරණය පිණිස පවතී (යනුයි).

47. මාරිස, නිදුකාණත් වහත්ස; මයං, අපි; බහු කිච්චා, බොහෝ කෘතා ඇත්තම්හ; බහුකරණී යා, බොහෝ කටයුතු ඇත්තම්හ; හඤ, එබැවිත්; ඉදානි, දැන්; මයං, අපි; ගවඡාමාති, යම්හයි කියා බුදුරදුන්ට සැළ කළහ; මහා රාජානො, වරම් මහ රජදරුවනි; තුම්හෙ, තෙපි; ඉදානි. දැන්; යස්ස, යම් ගමනක් සිතව් ද ඒ ගමනට; කාලං මඤ්ඤථ ඉති, කල් දනුව යි වදාළ සේක.

අථ බො, ඉක්බිති; චත්තාරො මහාරාජා, සතරවරම් මහ රජදරුවෝ; උට්ඨායාසනා, හුනස්නෙන් නැගිට; භගවන්තං, භාගාවතුන් වහන්සේට; අභිවාදෙත්වා, නමස්කාර කොට; පදක්බිණං කත්වා, පැදකුණු කොට; තභෝවන්තරධායිංසු, එතැන්හි ම අතුරුදන් වූහ.

48. තෙපි බො යක්බා, ඒ යක්ෂයෝ ද; උට්ඨායාසනා, හුනස්නෙත් නැගී; අප්පෙකච්චෙ, සමහර යක්ෂ කෙනෙක්; භගවත්තං, භාගාවතුන් වහත්සේ; අභිවාදෙත්වා, සකසා වැඳ; පදක්බිණං කත්වා, පැදකුණු කොට; තහෙටවන්තරධායිංසු, එහි ම අතුරුදන් වූහ; අප්පෙකච්චෙ, ඇතැම් යක්ෂ කෙනෙක්; භගවතා සද්ධිං, භාගාවතුන් වහත්සේ සමග; සම්මොදිංසු, සතුටු වූහ; සම්මොදනීයං, සතුටුවිය යුතු වූ; සාරාණීයං, සිහි කටයුතු වූ; කථං විතිසාරෙත්වා, කථාවන් කොට නිමවා; තහෙටවන්තරධායිංසු, එහි ම අතුරුදන් වූහ; අප්පකච්චෙ, සමහර යක්ෂ කෙනෙක්; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; යෙන, යම් තැනෙක් හි ද; තෙන, එතැන්හි; අඤ්ජලිං පණාමෙත්වා, ඇඳිලි බැඳ; තහෙටවන්තරධායිංසු, එහි ම අතුරුදන් වූහ; අප්පෙකච්චෙ, සමහර යක්ෂ කෙනෙක්; නාමගොත්තං, නම්ගොත්; සාවෙත්වා, විචාරා; තහෙටව, එහි ම; අන්තරධායිංසු, අතුරුදන් වූහ; අප්පෙකච්චෙ, ඇතැම් යක්ෂ කෙනෙක්; තුණේහීභුතා, නිශ්ශබ්ද වූහු; තහෙටව, එහි ම; අන්තරධායිංසු ඉති, අතුරුදහන් වූහු ය.

තතියක භාණවාරං. - තුන්වන බණවර යි.

ආටානාටිය සුකතං. – ආටානාටිය සූතුය. (දුතියක භාණවාරං – දෙවන බණවර)

1. අථ බො, ඉක්බිති; භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; තස්සා රත්තියා අච්චයෙන, ඒ රාත්ය ගේ ඇවෑමෙන්; භික්ඛු, භික්ෂූන්; ආමන්තෙසි, ඇමතු සේක; භික්ඛවේ, මහණෙනි; ඉමංරත්තිං, මේ ඉකුත් රැයෙහි; චත්තාරෝ මහා රාජා, සතරවරම් රජ දරුවෝ; මහතියා ච යක්ඛ සෙනාය, මහත් වූ යක්ෂ සේනාවකින් ද; මහතියා ච ගන්ධබ්බ සෙනාය, මහත් ගන්ධර්ව සේනාවකින් ද; මහතියා ච කුම්භණ්ඩ සෙනාය, මහත් වූ කුම්භාණ්ඩ සේනාවකින් ද; මහතියා ච නාග සෙනාය, මහත් වූ නාග සේනාවකින් ද; චතුද්දිසං රක්ඛං ඨපෙත්වා, සිවුදිග සක්දෙවිදු හට ආරක්ෂා පිහිටුවා; චතුද්දිසං ගුම්බං ඨපෙත්වා, සිවුදිග මහත් බල සෙනඟ තබා; චතුද්දිසං, සිවුදිග; ඔවරණං ඨපෙත්වා, සේනාව තරකොට සිටුවා; අභික්කන්තාය රත්තියා, පෙරයම් රැය ඉක්මුණු කල්හි; අභික්කන්තචණ්ණා, අතිශයින් මනෝඥ වූ වර්ණ ඇත්තා හු; කෙවලකප්පං ගිජ්ඣකූටං, සියලු ගිජුකුළු පවුව; ඔහාසෙත්වා, ඒකාලෝක කොට බබුලුවා; යෙනාහං, මම යම් තැනෙක් හි වාසය කෙරෙම් ද; තෙන, එතැන්හි; උපසංකමිංසු, එළඹියාහු ය; උපසංකමිත්වා, එළැඹ; මං අභිවාදෙත්වා, මා වැඳ; එකමන්තං නිසිදිංසු; එකත් පසෙක්හි හුන්නාහු ය.

2. භික්බවේ, මහණෙනි; තෙපි බො යක්බා, වෙසවුණු මහ රජුන් සමග පැමිණි ඒ යක්ෂයෝ ද; අප්පෙකච්චේ, සමහර කෙනෙක්; මං අභිවාදෙත්වා, මට නමස්කාර කොට; එකමන්තං, එකත්පසෙක; නිසිදිංසු, හුන්නාහු ය; අප්පෙකච්චේ, ඇතැම් කෙනෙක්; මම සද්ධිං, මා සමග; සම්මොදිංසු, සතුටු වූවාහු ය; සම්මොදනීයං, සතුටු විය යුතු වූ; සාරාණීයං, සිහිකටයුතු වූ; කථං, කථාවන්; වීතිසාරෙත්වා, කොට නිමවා; එකමන්තං, නිසිදිංසු; ඒකත්පසෙක හුන්නාහුය; අප්පෙකච්චේ, සමහර කෙනෙක්; අහං, මම; යෙන, යම් තැනෙක්හි ද; තෙන, එතැන්හි; අඤ්ජලිං පණාමෙත්වා, ඇදිලි බැඳ නමස්කාර කොට; එකමන්තං, එකත්පසෙක; නිසිදිංසු, හුන්නාහු ය; අප්පෙකච්චේ, සමහර කෙනෙක්; නාම ගොත්තං සාවෙත්වා. නම්ගොත් අස්වා; එකමන්තං, එකත්පසෙක; නිසිදිංසු, හුන්නාහු ය; අප්පෙකච්චේ, ඇතැම් කෙනෙක්; තුණ්හී භූතා, නිශ්ශබ්ද වූහු; එකමන්තං, එකත්පසෙක; නිසිදිංසු, හුන්නාහු ය; භික්ඛවෙ, මහණෙනි; එකමන්තං, එකත්පසෙක; නිසින්නො බො, හුන්නාවූ ද; වෙස්සවණො මහාරාජා, වෙසවුණු මහරජ තෙමේ; මං, මට; එතදවොච, මෙය දැන්වීය;

3. භන්තෙ, ස්වාමීනි; භගවතො, භාගාවතුන් වහන්සේට; අප්පසන්නා, අපුසන්න වූ; උළාරා යක්බා, මහේශාකා යක්ෂයෝ; සන්තිහි, ඇත්තාහු ම ය; හන්තෙ, ස්වාමීනි; භගවතො, භාගාවතුන් වහන්සේට; පසන්නා, පුසන්න වූ; උළාරා යක්බා, මහේශාකා යක්ෂයෝ; සන්තිහි, ඇත්තාහු ම ය; හන්තෙ, ස්වාමීනි; භගවතො, භාගාවතුන් වහන්සේට; අප්පසන්නා, අපුසන්න වූ; මජ්ඣිමා යක්බා, මධාම ආනුභාව ඇති යක්ෂයෝ; සන්තිහි, ඇත්තාහු ම ය; හන්තෙ, ස්වාමීනි; භගවතො, භාගාවතුන් වහන්සේට; පසන්නා, පුසන්න වූ; මජ්ඣිමා යක්බා, මධාම ආනුභාව ඇති යක්ෂයෝ; සන්තිහි, ඇත්තාහු ම ය; හන්තෙ, ස්වාමීනි; භගවතො, භාගාවතුන් වහන්සේට; අප්පසන්නා, අපුසන්න වූ; නීචා යක්ඛා, අල්පේශාකා යක්ෂයෝ; සන්තිහි, ඇත්තාහු ම ය; හන්තෙ, ස්වාමීනි; භගවතො, භාගාවතුන් වහන්සේට; පසන්නා, පුසන්න වූ; නීචා යක්ඛා, අල්පේශාකා යක්ෂයෝ; සන්තිහි, ඇත්තාහු ම ය.

4. භත්තෙ, ස්වාමීනි; යක්ඛා, යක්ෂයෝ; යෙහුයොත බො පත, බොහෝසේ ම වතාහි; හගවතො, භාගාවතුත් වහත්සේ හට; අප්පසන්නා යෙව, අපුසන්නයෝ ම ය; තං කිස්ස හෙතු?; ඊට හේතු කවරේ ද?; භත්තෙ, ස්වාමීනි; භගවාහි, භාගාවතුත් වහත්සේ වනාහි; පාණාතිපාතා, ප්‍රාණඝාතයෙන්; වෙරමණියා, වෙන්වීම පිණිස; ධම්මං, ධර්මය; දෙසෙති, දේශතා කරන සේක; අදිත්තාදාතා, අදත්තා දානයෙන්; වෙරමණියා, වැළක්ම පිණිස; ධම්මං දෙසෙති; ධර්මය දේශතා කරන සේක; කාමෙසුමිච්ඡාචාරා, කාමයන්හි වරදවා හැසිරීමෙන්; වෙරමණියා, වැළකීම පිණිස; ධම්මං දෙසෙති; ධර්මය දේශතා කරන සේක; මුසාවාදා වෙරමණියා, මුසාවාදයෙන් වැළකීම පිණිස; ධම්මං දෙසෙති, ධර්මය දේශතා කරන සේක; සුරාමෙරය මජ්ජපමාදට්ඨාතා, මදයට හා පුමාදයට හේතු වූ රහමෙර පානයෙන්; වෙරමණියා, වැළක්ම පිණිස; ධම්මං දෙසෙති; ධර්මය දේශතා කරන සේක.

5. භත්තෙ, ස්වාමීත් වහත්ස; යක්බා, යක්ෂයෝ; යෙභුයොත බො පත, බොහෝ සෙයින් වතාහි; පාණාතිපාතා, පුාණසාතයෙන්; අප්පටිචිරතා යෙව, නො වැළැක්කාහු ම ය; අදින්නාදානා, අදත්තාදානයෙන්; අප්පටිවිරතා, නො වැළැක්කාහු ය; කාමෙසුම්ච්ඡාචාරා, කාමෙසුම්ථාාචාරයෙන්;

අප්පටිවිරතා, නො වැළැක්කාහු ය; මුසාවාදා, මුසාවාදයෙන්; අප්පටිචිරතා, නො වැළැක්කාහු ය; සුරාමෙරය මජ්ජපමාදට්ඨානා, මදයට හා පුමාදයට හේතු වූ රහමෙර පානයෙන්; අප්පටිවිරතා, නො වැළැක්කාහුය; තෙසං, ඒ යක්ෂයන්ට; තං, ඔබ වහන්සේ ගේ ඒ ධර්ම දේශනාව; අප්පියංහොති, අපිුය වෙයි: අමනාපං, අමනොඥ වෙයි.

6. භත්තෙ, ස්වාමීනි; භගවතො, භාගාවතුන් වහන්සේ ගේ; සාවකා, ශුාවකයෝ; සන්තිහි, ඇත්තාහු ම ය; අරඤ්ඤෙ; ආරණායෙහි; වනපත්ථානි, වනයට ඇතුළත් වූ ද; පත්ථානි, මනුෂා වාසයෙන් ඉතා දුර වූ ද; අප්ප සද්දානි, මනුෂායන් ගේ බොහෝ ශබ්ද නැත්තා වූ; අප්ප නිග්ඝොසානි, බොහෝ ඝෝසා නැත්තා වූ; විජනවාතානි, මනුෂායන් ගෙන් උපදනා වාතයන් නැත්තා වූ; මනුස්සරාහසෙයාකානි, මනුෂායන් ගේ රහස් කටයුතු වලට යෝගා වූ; පටිසල්ලාන සාරුප්පාන, සිත එකඟකර ගැනීමට සුදුසු වූ; සෙනාසනානි, සේනාසනයන්; පටිසෙවන්ති, සේවනය කෙරෙත්;

තඳුර, ඒ අරණායෙහි; නිවාසිනො, නිබඳ වාසය කරන්නා වූ; උළාරා යක්ඛා, ආනුභාව සම්පන්න යක්ෂයෝ; සන්තිහි, ඇත්තාහුම ය; යො, යම් යක්ෂ කෙනෙක්; භගවතො, භාගාවත්හු ගේ; ඉමස්මිං පාවචනෙ, මේ නිුපිටක බුද්ධ වචනයෙහි; අප්පසන්නා, නො පැහැදුනාහු ද; තෙසං, ඔවුන් ගේ; පුසාදාය, පැහැදීම ඇති කරවනු පිණිස ය.

7. භත්තෙ, ස්වාමීනි; භගවා, භාගාවතුත් වහත්සේ; භික්බුතං, භික්ෂූත් ගේ ද; භික්බුණීතං, භික්ෂුණීත් ගේ ද; උපාසකානං, උපාසකයන් ගේ ද; උපාසිකානං, උපාසිකාවත් ගේ ද; ගුත්තියා, උවදුරු වැළැක්ම පිණිස ද; රක්බාය, ආරක්ෂාව පිණිස ද; අවිහිංසාය, හිංසා නොවන පිණිස ද; එාසු විහාරාය, සැප විහරණය පිණිස ද; ආටානාටියං රක්බං, ආටානාටිය ආරක්ෂා පිරිත; උග්ගණ්හාතු ඉති, ඉගෙන වදාරණ සේක්වා;

8. භික්බවේ, මහණෙනි; අහං බො, මම වනාහි; තුණ්හීභාවෙන, තුෂ්ණීම්භාවයෙන්; අධිවාසෙසිං, ඉවසුයෙමි; භික්බවේ, මහණෙනි; අථ බො, ඉක්බිති; වෙස්සවණො මහාරාජා, වෙසවුණු මහරජ තෙමේ; මං අධිවාසනං, මගේ ඉවසීම; විදිතවා, දැන; තායං වෙලායං, ඒ වේලාවෙහි; ඉමං ආටානාටියං රක්බං, මේ ආටානාටිය ආරක්ෂා පිරිත; අභාසි, කීයේ ය.

ඇතැම් කෙනෙක්; අහං, මම; යෙන, යම් තැනෙක් හි වෙම් ද; තෙන, එතැන; අඤ්ලිං පණාමෙත්වා, ඇඳිලි බැඳ නමස්කාර කොට;

(9. අංකයේ විපස්සිස්ස නමත්ථු - සිට 56 වැනි අංකයේ, භන්ද දානි මයං මාරිස යන කොටස තෙක් මුල් කොටසේ දී පදගතාර්ථ සම්පූර්ණව දක්වා ඇත. එය බලන්න.)

57. භික්බවෙ, මහණෙනි; අථ බො, ඉක්බිති; චත්තාරො මහාරාජා, සතරවරම් මහ රජදරුවෝ; උට්ඨායාසනා, හුනස්නෙන් නැගී; මං, මට; අභිවාදෙත්වා, අභිවාදනය කොට; පදක්ඛිණං කත්වා, පැදකුණු කොට; තතේව, එහි ම; අන්තරධායිංසු, ඇතුරුදන් වූවාහු ය.

58. භික්ඛවෙ, මහණෙනි; තෙපි බො යක්ඛා, ඒ යක්ෂයෝ ද; උට්ඨායාසනා, හුන් තැනින් තැගී සිටියාහු; අප්පෙකච්චෙ, ඇතැම් කෙනෙක්; මං අභිවාදෙත්වා, මට වැඳ; පදක්ඛිණං කත්වා, පැදකුණු කොට; තභෙරවන්තරධායිංසු, එහි ම අතුරුදන් වූහ; අප්පෙකච්චෙ, ඇතැම් කෙනෙක්; මම සද්ධිං, මා සමග; සම්මොදිංසු, සතුටු වූහ; සම්මොදනීයං, සතුටුවිය යුතු; සාරාණියං, සිහි කටයුතු; කථං, කථා; විතිසාරෙත්වා, කොට නිමවා; තත්ථෙව, එහි ම; අන්තරධායිංසු, අතුරුදන් වූහ; අප්පෙකච්චෙ, ඇතැම් කෙනෙක්; අහං, මම; යෙන, යම් තැනෙක් හි වෙම් ද; තෙන, එතැන; අඤ්ලිං පණාමෙත්වා, ඇඳිලි බැඳ නමස්කාර කොට; තත්ථෙව, එහි ම; අන්තරධායිංසු, අතුරුදන් වූහ; අප්පෙකච්චෙ, ඇතැම් කෙනෙක්; නාමගොත්තං, නම්ගොත්; සාවෙත්වා, අස්වා; තසෙථව, එහි ම; අන්තරධායිංසු, අතුරුදන් වූහ; අප්පෙකච්චෙ, ඇතැම් කෙනෙක්; තුණ්හීභුතා, තුෂ්ණීම්භුත වූවාහු; තභෙථව, එහි ම; අන්තරධායිංසු, අතුරුදන් වූහ.

59. භික්ඛවේ, මහණෙනි; ආටානාටියං රක්ඛං, ආටානාටිය ආරක්ෂා පිරිත; උග්ගණ්හාථ, පදවාඤ්ජන, නො පිරිහෙලා උගනිව්; භික්ඛවේ, මහණෙනි; ආටානාටියං රක්ඛං, ආටානාටිය ආරක්ෂාව; (පිරිත) පරියාපුණාථ, නිරන්තරයෙන් පුහුණු කරව්; භික්ඛවේ, මහණෙනි; ආටානාටියං රක්ඛං, ආටානාටිය ආරක්ෂාව; ධාරෙථ, සිත්හි ලා දරව්; භික්ඛවේ, මහණෙනි; ආටානාටියං රක්ඛං, ආටානාටිය ආරක්ෂාව; අත්ථසංහිතාය, මෙලෝ පරලෝ දෙක්හි අර්ථසිද්ධිය පිණිස සමත් හෙයින් අර්ථවත් ය; භික්ඛුනං, භික්ෂූන්ට ද; භික්ඛුණීනං, භික්ෂුණීයන්ට ද; උපාසකානං, උපාසකයන්ට ද; උපාසිකානං, උපාසිකාවන්ට ද; ගුත්තියා, උවදුරු දුරලීම පිණිස ද; රක්ඛාය, ආරක්ෂා පිණිස ද; අවිහිංසාය, අවිහිංසා ආදී පීඩා නොවන පිණිස ද; ඵාසු විහාරාය ඉති, සැපසේ විසීම පිණිස ද වන්නේ යැ'යි;

60. භගවා, භාගාවතුන් වහන්සේ; ඉදමවොච, වරම් රජදරුවන් විසින් පළමුවෙන් කී හෙයින්; දේවභාෂිත වූ මේ සුතුය දෙවෙනිවර ශී මුඛයෙන් දේශනා කොට වදාළ සේක.

අත්තමනා තෙ භික්ඛු, සතුටු සිත් ඇති ඒ භික්ෂූහු; භගවතො, භාගාවතුන් වහන්සේ ගේ; භාසිතං, වචනයට; අභිනන්දුන්ති, විශේෂයෙන් සතුටු වූවා හු ය.

ආටානාටිය සුත්තං නිට්ඨිකං - ආටානාටිය සූතුය නිමියේ ය.

චතුත් භාණවරං නිටධීනං - සතරවන බණවර කියා නිමවන ලදී.

*

*

ඒ භාගාවත් අර්හත් සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා.!

සරණා ගමනය

තථාගතයන් වහන්සේ බරණැස් නුවර මිගදාය නම් වූ ඉසිපතනාරාමයෙහි වැඩ වෙසෙන සමයෙහි ආයුෂ්මත් යස ස්ථවිරයන් වහන්සේ හා රහතුන්වහන්සේලා ලොව පහළ වී මහා ජනයාට හිත වැඩ පිණිස දහම් දෙසන කල්හි සසුනෙහි පැවිද්ද හා උසම්පදාව දෙනු පිණිස තිසරණය දෙසු සේක.

මහාවග්ගයෙහි එය මෙසේ දැක්වෙයි :

"මහණෙනි මෙසේ පැවිදි කළ යුතුයි. මෙසේ උපසපන් කළ යුතුයි. පළමුකොට කෙස් රවුළු ඉවත් කරවා කසාවත් හඳවා උතුරු සළුව සකස් කොට පෙරවා වැඩි මහලු මහණුන් පා වන්දවා උක්කුටුකයෙන් හිඳුවා ඇඳිලි බන්දවා මෙසේ තිසරණය සමාදන් කරවිය යුතුයි."

දෙවියෝ ද මිනිස්සු ද උපාසක බැවින් හා පැවිදි බැවින් සසුනට බැසගන්නා හෙයින් මෙය බුද්දකපාඨයෙන් ගෙන මෙහි මුලට යොදන ලදී.

බුදු රදුන් සරණ යෙමි. දහම් සරණ යෙමි. සඟුන් සරණ යෙමි.	දහ	ම පිහිට ය	ට යයි දැන ගණිමි. ායි දැන ගණිමි. යයි දැන ගණිමි.
දෙවනුව ද දෙවනුව ද දෙවනුව ද	දහම්	් සරණ) සරණ ත් සරණ	යෙමි.
තෙවනුව ද තෙවනුව ද තෙවනුව ද	දහම්	් සරණ) සරණ ත් සරණ	යෙමි.
et3	ශික්ෂා ප	P	

රාහුල කුමාරයන් පැවිදි කොට කිඹුල්වත් පුරයෙන් නික්ම සැවැත් නුවරට පැමිණ දෙව්රම් වෙහෙර වැඩ වෙසෙන බුදුරජාණන් වහන්සේ මහණුන්ට ශික්ෂාපද නියම කොට වාවස්ථා කරනු සඳහා දස ශික්ෂා පද වදාළ සේක.

සාමණේරවරුනට ශික්ෂා පද කෙතෙක් ද? කෙබඳු ශික්ෂා පදයන්හි අප හික්මවිය යුතු ද? යන අදහස ඇති විය. මේ නිසා ඒ අවස්ථාවේ හෙරණුන් ගේ හික්මීම සඳහා මේ දස ශික්ෂා පද පනවමි යි වදාළ සේක. පුාණසාතයෙන් වැළැක්ම වූ ශික්ෂාපදය සමාදන් වෙමි.

අදත්තාදානයෙන් වැළැක්ම වූ ශික්ෂාපදය සමාදන් වෙමි.

අබුහ්මචයාාවෙන් වැළැක්ම වූ ශික්ෂාපදය සමාදන් වෙමි.

බොරු කීමෙන් වැළැක්ම වූ ශික්ෂාපදය සමාදන් වෙමි.

මදයටත් පුමාදයටත් හේතු වූ රහමෙර බීමෙන් වැළැක්ම වූ ශික්ෂාපදය සමාදන් වෙමි. විකල් බොජුනෙන් වැළැක්ම වූ ශික්ෂාපදය සමාදන් වෙමි.

නටනු ගයනු වයනු විසුළු දස්නෙන් වැළැක්ම වූ ශික්ෂාපදය සමාදන් වෙමි.

අඩුතැන් පිරවීමටත් සැරසීමටත් කරුණු වූ මල් ගඳ විලවුන් දැරීමෙන් වැළැක්ම වූ ශික්ෂාපදය සමාදන් වෙමි.

උසසුන් මහ අස්නෙන් වැළැක්ම වූ ශික්ෂාපදය සමාදන් වෙමි. රන් රිදී මසු කහවණු පිළිගැන්මෙන් වැළැක්ම වූ ශික්ෂාපදය සමාදන් වෙමි.

සාමණේර පුශ්නය

තථාගතයන් වහන්සේට සෝපාක නම් මහ සව්වෙක් වූයේ ය. හේ උපන් සත් අවුරුද්දෙන් ම පුඥ බහුල ය. රහත්වීමේ උපනිශුය සහිත ය. බුදුරජාණන් වහන්සේ උන්වහන්සේ ගෙන් මේ පුශ්න දහය ඇසූහ. මේ පුශ්න විසඳා ලූ හෙයින් උපසම්පදාවට අවසර දුන්හ. මේ කුමාර පුශ්න නමිනුදු පුසිද්ධ ය.

එක නම් කිම? සියලු සත්වයෝ අහරින් සිටින්නෝ ය.

දෙක නම් කිම? නාම රූප දෙක ය.

තුන නම් කිම? සුබ, දුක්බ, උපෙක්ෂා යන තුන් වේදනාවෝ ය.

- සතර නම් කිම? දූෘඛ, සමුදය, නිරොධ, මාර්ග යන සතර ආයාී සතායෝ ය.
- පස නම් කිම? රූප, වේදනා, සංඥ, සංස්කාර, විඥන යන උපාදානස්කන්ධ පස ය.
- සය නම් කිම? චක්බු, සොත, සාණ, ජීව්හා, කාය, මන යන කාමයන් කෙරෙහි වූ ආයතන සය ය.
- සත නම් කිම? සති, ධම්මවිචය, පීති, විරිය, පස්සද්ධි, සමාධි, උපෙක්ෂා යන බොජ්ඣංග සත ය.
- අට නම් කිම? සම්මා දිට්ඨි, සම්මා සංකප්ප, සම්මා වාචා, සම්මා කම්මන්ත, සම්මා ආජීව, සම්මා වායාම, සම්මා සති, සම්මා සමාධි යන ආයාී අෂ්ටාංගික මාර්ගය ය.

නමය නම් කිම? නානත්තකායා, නානත්ත සඤ්ඤිය, නානත්තකායා එකත්ත සඤ්ඤිය, එකත්තකායා නානත්ත සඤ්ඤිය, එකත්තකාය, එකත්ත සඤ්ඤිය,අසඤ්ඤිය,ආකාසානඤ්චායතනූපගය, විඤ්ඤානඤ්චායතනූපගය,ආක්ඤ්ඤානුයතනූපගය, නෙවසඤ්ඤුනාසඤ්ඤායතනූපගය යන සත්වාවාස නව ය. දසය නම් කිම? අසෙඛ සම්මා දිට්ඨීය, අසෙඛ සම්මා සංකප්ප, අසෙඛ සම්මා වාචා ය, අසෙඛ සම්මා කම්මන්ත ය, අසෙඛ සම්මා ආජීව ය, අසෙඛ සම්මා වායාම ය, අසෙඛ සම්මා සති ය, අසෙඛ සම්මා සමාධි ය, අසෙඛ සම්මා ඥන ය, අසෙඛ සම්මා විමුක්තිය යන අංග දසයෙන් යුත් වූයේ රහත් තෙමේ යයි කියනු ලැබේ.

දෙතිස් ආකාරය

සෝපාක සාමණේරයන් වහන්සේ යම්බඳු නුවණකින් ඒ පුශ්න විසඳූ සේක් ද; එයට පදස්ථාන වූ යම් සමාධියක් වේ ද, එය උපදවා ගැනීමට සුදුසු බුද්ධෝත්පාද කාලයක මුත් ඉන් පෙර නො පැවැති තීර්ථකයනට විෂය නො වූ බුදුරජාණන් වහන්සේ නන් අයුරින් පසස්නා ලද කායගතා සති භාවනාව ඇතුළත් ද්වත්තිංසාකාර කම්ස්ථානය සාමණේර පුශ්නයට අනතුරුව දක්වන ලදි.

එය මහා සති පට්ඨාන සූතුයේ මෙසේ දැක්වෙයි :

"මහණෙනි, භික්ෂූනට; "කායගතා සතිය කෙසේ වඩයි ද, පත්ලෙන් උඩ හිස්මුදුනෙත් යට තමන් ගේ බඹයක් පමණ වූ මේ ශරීරයේ හැම කොටසක ම හැම තැනෙක ම සැළකිල්ලෙන් පරීක්ෂා කර බලන යෝගාවචරයා හට මුතු හෝ මැණික් හෝ පබළු හෝ වෛදූයාී හෝ නො පෙනෙයි. සඳුන් අගිල් කොකුම් කපුරු සුවඳ සුණු ආදී ස්වල්පමාතු වූ ද සුවඳ වර්ගයක් නො පෙනෙයි. හුදෙක් අතිශයින් දුගඳ වූ පිළිකුල් වූ දැකුම් ඇති කෙස් ලොම් ආදී නානා පුකාර අශුචියක් ම පෙනෙයි - යනු සලකා නුවණින් භාවනා කොට අමාමහ නිවණ පසක් කරනු සඳහා ය."

මේ සිරුරෙහි - කෙස් ය, ලොම් ය, නිය ය, දත් ය, සම ය, මස් යු, නහර ය, ඇට ය, ඇට මිදුලු ය, වකුගඩු ය, හදවත ය, අක්මාව ය, දලබුව ය, බඩදිව ය, පපුමස ය, අතුනු වැටිය ය, අතුනුබහන් ය, උදරි ය, (උදරයෙහි නො පැසුණු අහර ආදිය) ය, වසුරු ය. පිත ය, සෙම ය, පූයා ය, ලේ ය, ඩහදිය ය, හැසුණු (මිදීගිය) තෙල් ය, කඳුළු ය, වුරුණු (දියව ගිය) තෙල් ය, කෙළ ය, මුකුණු (සොටු) ය, සඳ මිදුලු ය, මූතු ය, හිස්කබල තුළ පිහිටි මිදුලු රැස ය යන කුණප කොටස් කෙතෙක් ඇත්තා හ.

පුතාවේක්ෂා

දෙතිස් කුණප කොටස් විසින් අසාර වූ ආත්මභාවය යම් පුතායක් නිසා පවතී ද, ඒ පුතායන් සිහිනුවණින් යෙදී ලෝභාදී පාපධම්යන් නො වැඩෙන ලෙස පරිභෝග කළ යුතු ආකාරය දක්වනු සඳහා පුතාවේක්ෂා ධම් කුමය ඇතුළත් කරන ලදී.

පුතාවේක්ෂාව නම් තමන් පුයෝජන ගන්නා සිවුපසය ගැන නුවණින් වෙන් වෙන් ව බැලීම යි. එය දෙවැදෑරුම් ය. චීවර ආදිය ලබන කල ද, පුයෝජන ගන්නා කල ද පුතාවේක්ෂා කළ යුතු ය. නුවණින් පුතාවේක්ෂා කොට ඒ ඒ පුයෝජන වෙන් වශයෙන් සලකා සිවුරු වැළඳ ගනිමි. යම්තාක් සීත නසනු පිණිස, උෂ්ණ නසනු පිණිස, ඩැහැ ලේ බොන ඇට මැසි ය, විද ලේ බොන මදුරු ය, සුළඟ ය, අවුව ය, සර්පාදි දීර්ඝ ජාතිය යන මොවුන් පිළිබඳ ස්පර්ශයන් නසනු පිණිස, ලජ්ජා ස්ථාන වසා ගන්නා පිණිස සිවුරු වැළඳ ගනිමි.

නුවණින් පරීක්ෂා කොට ඒ ඒ පුයෝජන වෙත් වශයෙන් සලකා පිඬු වළඳමි. ගම් දරුවන් සේ කීඩා සඳහා බල මද පුරුෂ මද වඩනා සඳහා අංග පුතාංග පීණනයෙන් අලංකාර කරනු පිණිස සිවි පැහැය වැඩි වීමෙන් සෑදීම පිණිස නොවළඳමි. මේ ජීවිතයා ගේ පැවැත්ම පිණිස, යැපීම පිණිස, බඩගිනි වේදනා නසනු පිණිස, බඹසර සපයනු පිණිස මෙම ආහාර වළඳමි. මෙසේ වැළඳීමෙත් පැරණි වේදනා නසන්නෙමි. අළුත් වේදනා නූපදවමි. නුසුදුසු සෙවීම් දුරු කිරීමෙත් දැහැමිත් සෙමිත් උපත් බැවිත් නිවරද බැව් ද පමණ දැන වැළදීමෙත් කාය බල ලදින් යෙහෙන් විසීම ද වන්තේ ය යි සලකා මේ අහර වළඳමි.

නුවණින් සලකා ශීත නැසීම ආදී ඒ ඒ පුයෝජන වෙත් වෙත් වශයෙන් සලකා මෙම සෙනසුන් වැළඳ ගනිමි. යම් තාක් ශීත පීඩා නසනු පිණිස, උෂ්ණ පීඩා නසනු පිණිස, ඩැහැ ලේ බොන මැස්සන් විද ලේ බොන මදුරුවන්, සුළඟ අවුව හා සර්පාදීන් යන මොවුන් ගේ දුක් පහස් නසනු පිණිස, හැමවිට ම ඍතු උපදුව නසනු පිණිස සිත එකඟ කිරීමේ ඇලෙනු පිණිස සෙනසුන් වැළඳ ගනිමි.

ඒ ඒ පුයෝජන වෙන් වෙන් කොට සලකා ගිලන්පස බෙහෙත් වළඳිමි. හැම වේලෙහි ම/උපන් සිරුර පෙළෙන්නා වූ දුක් වේදනාවත් නසනු පිණිස නිරෝගී බැව් උතුම් බැවින් ගිලන්පස බෙහෙත් වළඳිමි.

පුතාවේක්ෂාව නම් තමන් පුයෝජන ගන්නා සිවුපසය ගැන වෙන් වෙන් ව නුවණින් සලකා බැලීමයි. එය දෙවැදැරුම් ය. සිවුපසය ලබන විටත් පුයෝජන ගන්නා විටත් පුතාවේක්ෂා කළ යුතු යි.

දස ධම්ම සූතුය

මෙසේ පුතාවේක්ෂා කොට පුතාය පරිහරනය කරන භික්ෂු නම විසින් ධර්මය පුතාවේක්ෂා කිරීම් වශයෙන් තිවිධ ශික්ෂාව පුරා නිවන්පුර පිරවිය යුතු යයි දක්වන්නට දසධම්ම සූතුය ඇතුළත් කරන ලදී. ඒ සූතුයේ භික්ෂූන් වහන්සේ ගේ අභාන්තර හා බාහිර ආකල්ප දැක්වෙයි.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක්හි භාගාවතුන් වහන්සේ සැවැත්නුවර සමීපයෙහි වූ ජෙතනම් කුමාරයා ගේ උයනෙහි කරවන ලද අනේපිඬු සිටුහු ගේ ආරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එකල්හි වනාහි භාගාවතුන් වහන්සේ මහණෙනි යි භික්ෂූන්ට ආමන්තුණය කළ සේක. භික්ෂූහු එසේ ය වහන්සැ යි උන්වහන්සේට පිළිවදන් දුන්හ.

භාගාවතුන් වහන්සේ මෙම සූතුය වදාළ සේක.

මහණෙනි, මෙම දශ ධර්මයෝ ගිහිගෙය හැර පැවදි වූවහු විසින් එක්වන් නුවණින් සැලකිය යුත්තාහු ය.

- 1. මම විවර්ණ භාවයට පැමිණියෙමි යි පැවිද්දා විසින් නිතර මෙනෙහි කළ යුතු යි.
- 2. මාගේ දිවි පැවැත්ම අනුන් අයත්යැයි පැවිද්දා විසින් නිතර මෙනෙහි කළ යුතු යි.
- මා විසින් අනාා වූ ආකල්පයක් කටයුතු යැයි පැවිද්දා විසින් නිතර මෙනෙහි කළ යුතු යි.
- කිමෙක් ද? මා ගේ සිත සීලයෙන් උපවාද නො ලබාදැයි පැවිද්දා විසින් නිතර මෙනෙහි කළ යුතු යි.
- කිමෙක් ද? නුවණැති සබුම්සරුන් වහන්සේලා මා ගැන සීලයෙන් පරිභව නො කෙරෙත් දැ යි පැවිද්දහු විසින් නීතර මෙනෙහි කළ යුතු යි.
- 6. ප්‍රිය වූ මන වඩන්නා වූ සියල්ලෙන් නොහොත් හැමදෙනා කෙරෙන් මාගේ නානාභාවය මරණයෙන් විනාභාවය හෙවත් වෙනස්වීම හා වෙන්වීම වේ ය යි පැවිද්දා විසින් නිතර මෙනෙහි කළ යුතු යි.
- 7. මම කර්මය අයත් කොට ඇත්තෙක් වෙමි. කර්මය දායාදකොට ඇත්තෙක් වෙමි. කර්මය ම යෝනි කොට ඇත්තෙක් වෙමි. කර්මය පිළිසරණ කොට ඇත්තෙක් වෙමි. යහපත් වූ හෝ අයහපත් වූ යම් කර්මයක් කෙරෙම් ද, එයට හිමිවෙමි යි පැවිද්දා විසින් නිතර මෙනෙහි කළ යුතු යි.
- කෙසේ වූ මට රෑ දාවල් දෙක ඉක්මේ දෝ හෝ යි පැවිද්දා විසින් නිතර මෙනෙහි කළ යුතු යි.
- කිමෙක් ද? මම සූනාාගාරයෙක්හි හෙවත් මහජනයා ගෙන් හිස් වූ පෙදෙසක සියලු ඉරියව්වෙහි හුදෙකලාව ඇලෙම් දෝ හෝ යි පැවිද්දා විසින් නිතර මෙනෙහි කළ යුතු යි.
- 10. මා සතන්හි උතුරු මිනිස් දම්ගුණ ඇත් ද, මා විසින් ආය‍යීභාවයට සුදුසු ඥන දර්ශන විශේෂයක් ලබන ලද දැ යි මා මරණ මඤ්චකයෙහි හොත් කල්හි සබුම්සරුන් විසින් විචාරණ ලද්දෙම් තේජස් රහිත නො වෙම් දැ යි පැවිද්දා විසින් නිතර මෙනෙහි කළ යුතු යි.

මහණෙනි, මේ දශධර්මයෝ ගිහිගෙය හැර මහණ වූවහු විසින් එක්වන්ව සැලකිය යුත්තා හ. භාගාවතුන් වහන්සේ මේ දේශනාව මෙසේ වදාළ සේක. සතුටු සිත් ඇති ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා භාගාවතුන් වහන්සේ ගේ ධර්ම දේශනාව අසා විශේෂයෙන් සතුටු වූ හ.

මහා මංගල සූතුය

දෙවියන් සහිත ලෝකයෙහි ඒ ඒ කාලවල පස් වැදැරුම් කෝලාහලයක් ඇති වන බව දැක්වේ. මංගල යනු කුමක් දැ යි විමසීම නිසා ඇතිවන කෝලාහලය මංගල කෝලාහලය යි. ලෝක විනාශයේ දී ඇතිවන කලබැගෑනිය කල්ප කෝලාහලය යි. සක්විති රජකු පහළ වන බව කියන ආන්දෝලනය සක්විති කෝලාහලය යි. බුදුවරයකු පහළ වන බව කියන උද්ඝෝෂණය බුද්ධ කෝලාහලය යි. එකල දඹදිව සමූහ වශයෙන් රැස් වී රාමායනා දී විවිධ බාහිර කථා බොහෝ ධන වියදම් කොට පීතියෙන් ඔද වැඩී සිතැතිව අසන්නාහ. ඇතැම්විට ඒ කථාවක් නිම කිරීමට සිවුමසක් වුවත් ගතවේ.

මේ කාලයේ මිනිසුන් අතර මංගල නම් කුමක් දැ යි පැන නැගුණු කථාවකි. එහි දී එකෙක් ඇසින් දුටු දැකුම්කළු දෙය මංගලය යි ද තවෙකෙක් කණින් ඇසූ දෙය පිය ජනක නම් මංගල යැ යි ද තවෙකෙක් නැහැයට දැනෙන සුවඳ දිවට දැනෙන සුමිහිරි රස කයට දැනෙන සුව දායක පහස මංගලය යි ද කීයේ ය.

මෙසේ ඔවුනොවුනතර පැන නැගුණු විවාදය බලවත් විය. පසිඳුරන්ට හමුවන රූප ශබ්ද ගන්ධ රස ස්පර්ෂ යන විෂයයන් පියවන්නාක් මෙන් ම අපිය ද විය හැකි යි. එසේ ඇති කල කුමක් මංගලය යි නිශ්චය කටහැකි දැ යි විවිධ විතර්ක ඇතිවිය.

මෙසේ මිනිස් ලොව ඇති වූ වාදය අනුකුමයෙන් දෙව්ලොව දක්වා ද එතැනින් බඹලොව දක්වා ද පැතිරෙන්නට විය. මෙයින් මිනිස්සු ද දෙව්බඹහු ද දෙ කොටසක් වූහ. මංගල සිතුවිල්ලෙන් වෙහෙසට පත් වූහ. මෙසේ තීරණයකට බැසගත නොහී දොළොස් වසරක් ම ඉක්ම ගියේ ය.

මේ අවස්ථාවේ තව්තිසා වැසි දෙව් පිරිසක් එක්සත්ව මේ මංගල පුශ්නය විසඳා ගැනීම පිණිස බුදුරදුන් කරා එළඹ මංගල නම් කුමක් දැ යි විචාළ කල්හි මංගල සූතුය දෙසූ සේක.

මේ සූතුයේ අන්තර්ගත කාරණා අට තිසෙන් දෙ තිසක් ලෞකික ජීවිතයට සම්බන්ධ ය. සයක් ලෝකෝත්තර ජීවිතයට සම්බන්ධ ය. මංගල යන්නෙහි තේරුම උභය ලොකාර්ථ සංසිද්ධිය යි. දෙලොව ම අභිවෘද්ධිය යි.

මා විසින් මෙසේ අසන ලද. එක් සමයෙක භාගාවතුන් වහන්සේ සැවැත් නුවර නිසා ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු මහ සිටුහු ගේ අරම්හි වැඩ වසන සේක. එකල්හි එක්තරා දෙවියෙක් රෑ (පෙරයම) ඉක්ම ගිය කල්හි විශිෂ්ට ශරීර සෝභා ඇත්තේ සියලු ජේතවනය ස්වකීය ශරීර ශෝභායෙන් බබුලුවා භාගාවතුන් වහන්සේ යම් තැනක ද එතැනට එළඹියේ ය. එළැඹ භාගාවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත් පසෙක සිටියේ ය.

එකත් පසෙක සිටි ඒ දෙවිතෙම භාගාවතුන් වහන්සේට ගාථායෙන් මෙසේ කීයේ ය:

- මෙලොව පරලොව දෙක්හි සැප කැමැති වන බොහෝ දෙවියෝ ද මිනිස්සු ද දෙලෝ වැඩ සලසන මංගල කාරණයන් ගැන සිතුහ. භාගාවතුන් වහන්සේ වැඩ සලසන මඟුල් වදාළ මැනැවි.
- බාලයන් ඇසුරු නො කිරීම ද, පණ්ඩිතයන් ඇසුරු කිරීම ද, පිදිය යුත්තන් පිදීම ද මේ එක එකක් උතුම් මඟුල් ය.
- 3. සුදුසු පෙදෙස්හි විසීම ද, පෙර කළ පින් ඇති බව ද, සිය අත් බව මනා දහම්හි පිහිටුවීම ද උතුම් මඟුල් ය.
 - බොහෝ ඇසුපිරූ තැන් ඇති බව ද, සිප්හි අත්හුරු බව ද, මොනවට හික්මුණු තුන්දොර ඇති බව ද මොනවට කියන ලද වචනය ද උතුම් මඟුල් ය.

- වව්පිය උවැටන ද, අඹුදරුවනට සංග්‍රහ ය ද, නිරවුල් කර්මාන්තය ද උතුම් මඟුල් ය.
- දානය ද, දස කුසල් දහම්හි හැසිරීම ද නෑයන්ට සංග්‍රහය ද, පෙහෙවස් විසීම් ආදි නිවැරැදි කර්ම ද උතුම් මඟුල් ය.
- වානසික අකුශලයෙන් වැළක්ම ද කායික වාචසික අකුශලයෙන් වැලක්ම ද මත්පැනින් වැළක්ම ද, කුසල් දහම් වැඩීමෙහි නො පමා බව ද උතුම් මඟුල් ය.
- ගරු කටයුත්තන්ට ගරු කිරීම ද, නිහතමාන බව ද, ලද දෙයින් සතුටුවන බවද, කෙළෙහිගුණ දන්නා බව ද, සුදුසු කල්හි බණ ඇසීම ද උතුම් මඟුල් ය.
- ඉවසීම ද, සුවච බව ද, ශුමණයන් දැක්ම ද, සුදුසු කල්හි ධර්ම සාකච්ඡාව ද උතුම් මඟුල් ය.
- 10. තපස ද, බඹසර ද, චතුරායාී සතාායන් දැකීම ද, නිවන් පසක් කිරීම ද උතුම් මඟුල් ය.
- 11. අටලෝ දහමින් මඩනා ලද සත්වයකු ගේ සිත නොසැලේ ද, ශෝක රහිත ද, රාගාදී රජස් රහිත ද, කාමයෝගාදීන් ගෙන් නිරුපදෘත ද, එබඳු රහත් හු ගේ සිතෙහි ඒ නො සැලෙන බව ආදිය උතුම් මඟුල් ය.
- 12. යම් කෙනෙක් බාලයන් ඇසුරු නො කිරීම් ආදී මංගල කාරණයන් කිරීමෙන් හැම තන්හි නො පැරදුනෝ ව සියලු ඉරියව්වෙහි ස්වස්ථව වෙසෙත් ද එය උතුම් මඟුල් නම් වෙයි.

රතන සූතුය

මංගල සූතුයෙන් ආත්මාරක්ෂාව සලස්වා ගැනීමෙන් අනතුරුව රතන සූතුයෙන් පරාරක්ෂාව හා අමනුෂාාදීන් ගෙන් වන උවදුරු වලක්වා ගැනීම පිණිස එම සූතුය ඊළඟට යොදන ලදි.

අතීතයේ විශාලා මහනුවර මහා දුර්භික්ෂයක් ඇති විය. ආහාර දුර්ලභත්වයෙන් මිනිස්සු මැරෙන්නට වූහ. මළ සිරුරු නුවරින් බැහැර කළහ. මිනී කුණු ගඳින් අමනුෂායෝ නුවරට ඇතුල් වූහ. ඒ නිසා තව තවක් මැරෙන්නට වූහ. ඒ හේතුකොට ගෙන අහිවාතක නම් දරුණු රෝගයක් ඇතිවිය. මෙසේ දූර්භික්ෂ. අමනුෂා හා රෝග යන තිවිධ භීතියෙන් උපදෘත වූ විශාලා මහනුවර වැසියෝ මෙ පවත් රජවරුනට දැන්වූහ. රජවරු ජනතාව සන්ථාගාර ශාලාවට රැස්කර වූහ. රජුන් අත වරදක් ඇත් දැ යි විමසූහ. තමන් අත වරදක් නැතැ යි වැසියෝ පිළිවදන් දූන්හ.

දීර්ඝ සාකච්ඡාවකින් පසුව තථාගතයන් වහන්සේ මේ නුවරට වැඩමවා ගතහොත් සියලු උවදුරු දුරුවේ යයි තීරණයට බැස ගත්හ. බිම්බිසාර රජු ගේ කැමැත්ත ඇතිව ලිච්ඡවි රජවරු දෙදෙනෙක් බුදුන් වහන්සේ කරා එළඹ ස්වාමීනි භාගාවතුන් වහන්ස, ති්විධ භීතියකින් උපදෘත වූ අප රට වැසියන් ගේ නිදුක් නිරෝගී බැව් උදෙසා භාගාවතුන් වහන්සේ අප නුවරට වැඩමවන සේක් නම් අපට යහපතක් වේ යයි දන්වා සිටිය හ.

තථාගතයන් වහන්සේ ආරාධනාව පිළිගෙන රුවන් සුතුරෙහි අණ තෙදින් කෙළ ලක්ෂයක් සක්වළ ආරක්ෂාව සිදුවේය යි ද, එයින් මහත් පිරිසකට ධමාවබෝධය වේය යි ද සලකා පත් සියයක් භික්ෂූන් වහන්සේ සමග විශාලා මහා නුවරට වැඩමවා රුවන් පිරිත දෙසූහ. ඒ සමග ම සිවු දිගින් කළුකොට නැඟුණු මහා මේඝයෙන් මළ කඳන් ඉල්පී ගංගා නම් ගඟට පාවී ගියේ ය. නගරය පවිතු විය. පන්සියයක් පමණ වූ බුදු පාමොක් මහ සඟන විසල් මහ නුවරට පිවිසෙත් ම සක් දෙවිඳු ඈ මහානුභාව සම්පන්න දෙව්වරු පැමිණියාහු ය. ඔවුන් ගේ පැමිණීම සමගම අමනුෂායෝ කුමයෙන් ඉවත් වී ගියාහු ය.

තථාගතයන් වහන්සේ රතන සූතුය වදාරා නුවර දොරටුව අබියස වැඩ සිට අනඳ හිමියන් අමතා ආනන්දය, මේ රතන සූතුය ඉගෙන පූජා දුවා ද ගෙන්වා ගෙන ලිච්ඡවි කුමරුත් සමග විශාලා මහ නුවර තුන් පවුරු වටා හැසිරෙමින් පිරිත් දෙසව යි වදාළ සේක.

අතඳ හිමියෝ ද බුදුරජාණත් වහත්සේ ගේ පාතුයට පිරිත් පැත් ගෙන රතන සූතුය දෙසමින් මුළු නුවරට පිරිත් පැත් ඉස්සාහ. සියලු අමනුෂායෝ පලා ගියහ. නගරය ආරක්ෂා සහිත විය. උවදුර දුරු විය. මනුෂායෝ සුබිත මුදිත වූහ. සුවාසූ දහසක් පුාණීන්ට ධමාභිසමය විය. බුදුන් වහත්සේ දෙවන දවස්හි ද රතන සූතුය වදාළහ. ඒ සමග ම සුවාසූ දහසක් පුාණීහු ධමාවබෝධය ලදහ. මෙසේ පිළිවෙළින් සත් දිනක් රතන සූතුය දෙසූහ.

- පොළොවෙහි වූ හෝ අහසෙහි වූ හෝ යම් අමනුෂා කෙනෙක් මෙහි රැස්වූහු ද, ඒ සියලු අමනුෂායෝ ම සතුටු සිතැත්තෝ වෙත්වා. තවද මගේ වචනය සකසා අසත්වා.
- භූතයිනි, එබැවින් තෙපි සියල්ලෝ මාගේ වචනය අසවු, මනුෂා ප්‍රජාවට මෛත්ය කරවු. යම් කෙනෙක් දහවල් ද රැද ප්‍රද පඬුරු එළවත් ද, එහෙයින් නොපමාව ම ඔවුන් රකිවු.
- 3. මේ මිනිස් ලොව හෝ නා ලෝ ආදී අත් ලොවෙක හෝ යම් ධනයක් වේ ද, දෙව්ලොව හෝ මහඟු රුවනක් වේ ද, ඔවුන් අතුරෙහි තථාගතයන් හා සදෘශයෙක් නැත්තේ ම ය. මේ කරුණින් ද බුදුරජහු උතුම් රුවනෙකි. මේ සතා බලයෙන් සෙත් වේවා.
- 4. ශාකාමුති තෙම එකඟ වූ සිත් ඇත්තේ, කෙලෙස් නැසීමට නිමිති වූ රාගයෙන් වෙත් වීමට නිමිති වූ මරණයක් නැති උතුම් වූ යම් නිවතක් පසක් කෙළේ ද, ඒ දහම හා සම වූ කිසිවෙක් නැත්තේ ය. මේ කරුණින් ද නිවත් දහම උතුම් රුවනෙකි. මේ සතාානුභාවයෙන් සෙත් වේවා.
- 5. බුද්ධ ශ්‍රේෂ්ඨ තෙම අතහන්ත පරිශුද්ධ වූ යම් මාර්ග සමාධියක් වර්ණනා කෙළේ ද, බුද්ධාදීහු ආනන්තරික (අනතුරුව ම ඵල දෙන) සමාධිය යි යමකට කියත් ද, ඒ සමාධිය හා සමාන අනා සමාධියක් නැත. මේ කරුණින් ද ආර්ය මාර්ගය උතුම් රුවනෙකි. මේ සතහ බලයෙන් සෙත් වේවා.
- සත්පුරුෂයන් විසින් පසස්තා ලද යම් ආර්ය පුද්ගලයෝ අට දෙනෙක් වෙත් ද නොහොත් ප්‍රශස්ත වූ යම් එකසිය අටක් ආර්ය පුද්ගලයෝ වෙත් ද මොහු

හැමදෙන සතර යුග කෙනෙක් වෙති. සුගත් බුදුරජුන්ගේ සවු වූ ඔහු තුමූ දක්ෂිණාවට සුදුස්සෝ වෙති. මේ බුදු සව්වන් කෙරෙහි දෙන ලද දානයෝ මහත්ඵල ඇත්තෝ වෙත්. මේ කරුණින් ද බුද්ධ ශුාවක සංඝ තෙමේ උතුම් රුවනෙකි. මේ සතා බලයෙන් සෙත් වේවා.

- 7. ගෞතම බුද්ධ ශාසනයෙහි වූ සුවිශුද්ධ කායවාක් කර්ම සංඛාහත ශීලස්කන්ධයෙන් යුක්ත වූ ස්ථීර සිතින් යුක්ත වූ පුඥව කරණ කොටගෙන සියලු කෙළෙසුන් ගෙන් නික්මුණා වූ යම් පුද්ගල කෙනෙක් වෙත් ද, ඔහු තුමූ නිවනට බැස ගෙන නො මිලයේම රහත්ඵල සමවත ලැබ ගෙන එය විඳින්නාහු වෙති. මේ කරුණින් ද ආයාර් සංඝ තෙමේ උතුම් රුවනෙකි. මේ සතා බලයෙන් සෙත් වේවා.
- 8. යම් සේ පොළොව තුළ වැද ගෙන සිටි ඉන්දුබීලය සිවු දිගින් හමන සුළඟින් සෙලවිය හැකි නො වේ ද, ආයාී සතායන් පුඥවෙන් බැස ගෙන දක්නා පුරුෂයා (සෝවාන් පුද්ගලයා) එබන්දකු කොට කියමි. මේ කරුණින් ද ආයාී සංඝ තෙමේ උතුම් රුවනෙකි. මේ සතා බලයෙන් සෙත් වේවා.
- 9. යම් සෝවාන් පුද්ගල කෙනෙක් ගැඹුරු නුවණැති බුදුරදුන් දෙසූ ආය‍යී සතායන් තමනට පුකට කෙරෙත් ද, ඔහු බෙහෙවින් පමාවූවාහු නමුත් අටවන භවයක් නො ගනිති. මේ කරුණින් ද ආයයී සංඝ තෙමේ උතුම් රුවනෙකි. මේ සතා බලයෙන් සෙත් වේවා.
- 10. මේ සෝවාත් පුද්ගලයා ගේ දර්ශන සම්පත්තිය හෙවත් සෝවාත් මග නුවණ පහළවීම සමග ම සක්කාය දෘෂ්ටිය ද (බුද්ධාදී අට තත්හි) සැකය ද යම් මිත්ථාාශීල වුත කෙතෙක් වූහු තම් ඒ සියල්ල ද යත මේ තුත් සංයෝජනයෝ දුරුකරන ලද්දෝ වෙත්. හෙතෙම සතර අපායයන් කෙරෙන් මිදුනේ ද වේ. ආතත්තයාී කර්ම පසත් මිත්ථාාදෘෂ්ටියත් යන බැරෑරුම් පව් සය කරන්නට ද හේ අභවා ය. මේ කරුණින් ද ආයා‍යී සංඝ තෙමේ උතුම් රුවනෙකි. මේ සතා බලයෙන් සෙත් වේවා.
- 11. ඒ සෝවාන් පුද්ගල තෙම කයින් හෝ වචනයෙන් හෝ නැතහොත් සිතින් හෝ පුඥප්ති මාතු වූ කිසි වරදක් කරන්නේ නමුදු හේ එය සඟවන්නට නො හැක්කේ ය. දක්තා ලද නිර්වාණ පදය ඇති සෝවාන් පුද්ගලයා ගේ (වරද සැඟවීමේ) අභවා බව බුදුරදුන් විසින් වදාරණ ලද්දේ ය. මේ කරුණින් ද ආයා් සංඝ තෙමේ උතුම් රුවනෙකි. මේ සතා බලයෙන් සෙත් වේවා.
- 12. වන ලැහැබ තෙමේ ග්රීෂ්ම ඍතුවේ පළමුවන මාසයෙහි හෙවත් බක් මස සුපිපි අක් ඇත්තේ යම්සේ ද, එසේ වූ නිවන්පුර පමුණුවන පයා්‍රාප්ති ධර්ම රත්නය පරමහිතාඛා වූ නිවන් පිණිස ඒ බුදුරජ තෙමේ දෙසී. මේ කරුණින් ද බුදුරජ තෙමේ රුවනෙකි. මේ සතා බලයෙන් සෙත් වේවා.
- 13. උතුම් වූ නිවත් දන්නා වූ, උතුම් වූ නිවත දෙන්නා වූ, උතුම් නිවත් මග ගෙනහැර පාන්තා වූ, නිරුත්තර වූ බුදුරජාණන් වහන්සේ උතුම් වූ දහමක් දෙසූ සේක. මේ කරුණින් ද බුදුරජ තෙමේ උතුම් රුවනෙකි. මේ සතා බලයෙන් සෙත් වේවා.

- 14. යම් කෙනකුත් ගේ පුරාතන කර්ම රහත් මගින් ක්ෂීණ වූයේ ද, අළුත් කර්මයන් ගේ පහළ වීමෙකුත් නැද්ද, මතු භවයක් කෙරෙහි නො ඇළුණු සිතැති, ක්ෂීණ වූ පුතිසන්ධි විඥන සංඛාහත බීජ ඇති, පුනර්භව සංඛාහත සංස්කාර වෘද්ධිය කෙරෙහි කැමැත්තක් නැති, ධෛයාීසම්පත්න වූ ඒ රහත්හු මේ පහන මෙත් අවසන් සිත නිරුද්ධ වීමෙන් පිරිනිවෙත්. මේ සතා බලයෙන් සෙත් වේවා.
- 15. පොළොවෙහි හෝ අහසෙහි වූ යම් අමනුෂා කෙනෙක් මේ තත්හි රැස්වූහු ද, ඔහු ද, මම ද දෙව් මිනිසුන් විසින් පුදන ලද තථාගත බුදුරජාණන් වහන්සේ නමදිමු. සත්ව පුජාවට සෙත් වේවා.
- 16. පොළොවෙහි හෝ අහසෙහි වූ යම් අමනුෂා කෙනෙක් මෙතන්හි රැස්වූහු ද, ඔහු ද, මම ද දෙව් මිනිසුන් විසින් පුදන ලද බුද්ධාදීන් විසින් අවබෝධ කරන ලද බැවින් තථාගත වූ ධර්මය නමදිමු. සත්වයාට සෙත් වේවා.
- 17. පොළොවෙහි හෝ අහසෙහි වූ යම් අමනුෂා කෙනෙක් මේ තන්හි රැස්වූහු ද, ඔහු ද, මම ද දෙව් මිනිසුන් විසින් පුදන ලද තථාගත වූ සංඝයා නමදිමු. සත්වයාට සෙත් වේවා.

කරණීය මෙතත සූතුය

රතන සූතුය සතාාකියා බලයෙන් අමනුෂොා්පදුව දූරීභුත කිරිමට දේශිත ය. කරණීය මෙත්ත සූතුය ද එසේ ම අමනුෂායන් ගෙන් සිදුවන උවදුරු වැළැක්වීම සඳහා දේශිත ය. රතන සූතුයට අනතුරු ව මේ සූතුය ඇතුළත් කරන ලද්දේ එබැවිනි.

බුදුරජාණත් වහත්සේ සැවැත් නුවර දෙව්රම් වෙහෙර වැඩ වෙසෙන සමයෙහි සසර කිලකිරුණු පත්සියයක් භික්ෂූන් වහත්සේ බුදුත් වහත්සේ වෙතින් කමටහත් ගෙන හිමාලය වන පෙදෙසෙහි එක් වන ලැහැබක් ඇසුරු කොට වස් විසූහ. සිල්වත් භික්ෂූන් ගේ ගුණ තෙදිත් වෘක්ෂ දේවතාවෝ තමන් ගේ දරුවත් ගෙන රුක් විමත්වලින් බැස ඔබිමොබ හැසිරෙන්නට වූහ. ඒ දේවතාවෝ මේ භික්ෂූහු තෙ මසක් මෙහි වෙසෙති. එතෙක් අපට දරුවන් රැගෙන බිමට බැස විසිය නො හැකි ය. එහෙයින් භික්ෂූන්ට බිය උපදවන අරමුණු පෙන්වා බිය දනවන හඬ නගා තැති ගත්වමු යි සිතා නානාපුකාර යක් රකුස් රූ මවා ඉදිරියෙහි සිටින්නට වූහ. භික්ෂූහු බිය වූහ. දුර්වර්ණ වූහ. සිරුරු පඬුපාට විය. සිත් එකඟ කළ නො හැකි විය. එහෙත් කිසිවෙක් කිසිවකුට එපවත් නො දැන්වී ය.

දිනක් භික්ෂූහු සංඝ ස්ථවිරයන් වහන්සේ හමුවූහ. භික්ෂූන් ගේ මැළවුණු සිරුරු දැක යම් උවදුරක් ඇද්දැ යි විචාළහ. එවිට උන්වහන්සේ සියලු පුවත් දැන් වූ හ.

සංඝ ස්ථවිර තෙමේ භික්ෂූන් අමතා ඇවැත්නි, භාගාවතුන් වහන්සේ පෙරවස් විසීම පසුවස් විසීම යයි වස් එළඹීම් දෙකක් වදාරා ඇත. අපට මේ සෙනස්න සැප නො වේ නම් ඒ බව බුදුරදුනට දන්වා වෙන සැප සෙනස්නක් ලබාගනිමු යි සාකච්ඡා කළහ. පසුව බුදුන් වහන්සේ කරා එළඹිය හ. ඒ තොරතුරු ද සැළ කළ හ. බුදුන් වහන්සේ ආවර්ජනා කොට බැලූ හ. මහණෙනි, තොපට මෙයට වඩා සුදුසු සෙනස්නක් නොමැත. තෙපි දෙවියන් ගෙන් නිර්භය බව කැමැති වන්නාහු නම් මේ පිරිත උගනිව්. මෙය තොපට පිරිතක් මෙන් ම කර්මස්ථානයක් ද වෙයි. මේ මෙත්ත සූතුය මසකට අට වරක් බණ අසන දිනයන්හි සජ්ඣායනා කරව්. මෙය පදනම් කොට ධර්ම සාකච්ඡා පවත්වව්. ධර්ම දේශනා පවත්වව්. පසුව අනුමෝදනා කරව්. මෙය ම කර්මස්ථානයක් වශයෙන් වඩව්. භාවනාවක් මෙන් පුහුණු කරව්. එවිට අමනුෂායනට බිය ගන්වනු නො හැකි වෙයි. දෙවියෝ හිතවත් කමක් ම දක්වති යයි වදාළ සේක.

- යම් ඒ ශාන්තිපද සංඛාහත නිර්වාණයක් වේ ද, එයට පැමිණ නොහොත් එය අවබෝධ කොට වසනු කැමැති අභිවෘද්ධිය සලසා ගැනීමෙහි දක්ෂයා විසින් එයට සුදුසු දෙය කළ යුතු ය. නිවණට පැමිණ වසනු කැමැත්තේ සතා පුතිවේධය පිණිස පිළිපදින්නට නොහොත් කිසිණු පිරියම් කිරීම් වත් සමාදන්වීම් ආදී සියලු කායායීයන් කරන්නට දක්ෂයෙක් වන්නේ ය. ඍජු වන්නේ ය. මනාකොට ඍජු වන්නේ ය. අනායත් ගේ අවවාද මනා කොට පිළිගැනීම් වශයෙන් සුවච වන්නේ ය. මෘදු වන්නේ ය. අතිමාන ඇත්තේ නො වන්නේ ය.
- 2. ලද දෙයින් සතුටු වන්නෙක් ද, පහසුවෙන් පෝෂණය කළ හැක්කෙක් ද සවල්ප කටයුතු ඇත්තෙක් ද, සැහැල්ලු පැවතුම් ඇත්තෙක් ද, සන්හුන් ඉඳුරන් ඇත්තෙක් ද, පුඥ ඇත්තෙක් ද, හැඩි දැඩි අසංවර ගති නැත්තෙක් ද, කුලයන් කෙරෙහි නො ඇලුනෙක් ද වන්නේ ය.
- නුවණැති අනාායන් නින්දා කරන සුළු වරදක්වත් නො කරන්නේ ය. සියලු සත්වයෝ සැප ඇත්තෝ වෙත්වා, භය නැත්තෝ වෙත්වා, සුබිත සිත් ඇත්තෝ වෙත්වා'යි ද,
- 4. තෘෂ්ණා භය සහිත හෙයින් තැති ගන්නා සුලුවූ ද, තෘෂ්ණා භය පුහීන කළ හෙයින් සථාවර වූ ද, යම්කිසි සත්වයෝ ඇත්තාහු නම්, ඒ සියලු දෙනා ද දික් ශරීර ඇත්තෝ ද මහත් ශරීර ඇත්තෝ ද, මධාාම පුමාණ ශරීර ඇත්තෝ ද, මිටි ශරීර ඇත්තෝ ද, ඉතා සියුම් ශරීර ඇත්තෝ ද, ස්ථුල ශරීර ඇත්තෝ ද
- 5. ඇස් හමුවට පැමිණීම් වශයෙන් දුටු සත්තු ද ඈත සිටි හෙයින් නුදුටු සත්තු ද, දුරත් ළඟත් වසන සත්තු ද, ඉපදීම අවසන් කළ සත්වයෝ ද, මතු ඉපදීම සොයන සත්වයෝ ද යන මේ සියලු සත්වයෝ සුබිත සිත් ඇත්තෝ වෙත්වා යි ද මෙත් වඩන්නේ ය.
- එකෙක් අනිකකු නො රවටන්නේ ය. අනෙකකුට අවමන් නො කරන්නේ ය. කය හා වචනය පිළිබඳ විකෘතියෙන් ද, මනෝවිකාරයෙන් ද එකෙක් අනෙකකුට දුකක් නො කැමැති වන්නේ ය.

- 7. මව යම්සේ තමා ගෙන් ඇති වූ එක ම ඖරස පුතුයා ජීවිත පරිතාහාගයෙන් වුවත් රක්නේ ද එපරිද්දෙන් ම සියලු සත්වයන් කෙරෙහි අපුමාණ වූ මෛතී සහගත සිත වඩන්නේ ය.
- 8. උඩ ද, යට ද, සරස ද, සීමාවකුදු නැතිව අතරතුරවත් වෛර චේතනා පහළවීමක් නැතිව, සතුරත් රහිත ව සියලු ලෝක සත්වයා කෙරෙහි අපුමාණ වූ මෛතී සහගත සිත වඩන්නේ ය.
- 9. සිටින්නේ හෝ ඇවිදින්නේ හෝ උන්නේ හෝ නිදන්නේ හෝ යම්තාක් මෛතීසහගත සිහිය ඉටනු කැමැත්තේ ද ඒ තාක් පහ වූ මිද්ධය අලස බව ඇතිව අධිෂ්ඨාන කරන්නේ ය. මෛතී විහරණය මේ බුද්ධ ශාසනයෙහි ශ්‍රේෂ්ඨ විහරණයෙකැ යි පුකාශ කළහ.
- 10. මිථාහා දෘෂ්ඨියට තො පැමිණ සිල්වත් වූයේ දශීනයෙන් යුක්ත වූයේ වස්තු කාමයන්හි ගිජු බව දුරු කොට ඒකාන්තයෙන් ම නැවත ගර්භයෙක්හි විසීමට තො පැමිණෙන්නේ ය. (ශුද්ධාවාසයක) ඉපිද එහිදී ම රහත් බවට පැමිණ පිරිනිවන් පාන්තේ ය.

බන්ධ පරිත්තය

සර්ප ජාතීන් කෙරෙහි මෙත් කිරීමෙන් තමන්ගේ පංචස්කන්ධය පිළිබඳ ආරක්ෂාව සලස්වා ගැනීමට කරණීය මෙත්ත සූතුයට අනතුරු ව කඳ පිරිත යොදා තිබේ.

අතීතයේ අප මහ බෝසතාණන් වහන්සේ බමුණු මහසල් කුලයක ඉපිද වැඩී වයසට පැමිණ පැවිදි වී පඤ්චාභිඥ අෂ්ටසමාපත්ති උපදවා ගෙන වනයෙහි වසන්නේ තම අතවැසි තවුසනට සර්ප ආදීන් ගෙන් වන උවදුරු දැක මේ පිරිත දෙසූහ. එතැන් පටන් සර්පයන් ගෙන් උවදුරක් නො වී ය.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක්හි භාගාවතුන් වහන්සේ සැවැත් නුවර සමීපයෙහි අනේපිඬු මහ සිටුහු විසින් කරවා පිළිගන්වන ලද ජේතවන නම් වූ ආරාමෙහි වැඩ වසන සේක. එසමයෙහි වනාහි සැවැත් නුවර එක්තරා භික්ෂු නමක් නයකු විසින් දෂ්ඨ කරන ලදුව කලුරිය කෙළේ ය.

එකල්හි බොහෝ භික්ෂූන් වහන්සේ භාගාවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක ද එතන්හි එළඹි සේක. එළඹ බුදුරදුන් වැඳ එකත් පසෙක හුන් සේක. එකත් පසෙක හුන් ඒ භික්ෂූහු භාගාවතුන් වහන්සේට මේ පවත් දැන් වූ සේක.

"ස්වාමීනි, මේ සැවැත් නුවර එක්තරා භික්ෂු නමක් සර්පයකු විසින් දෂ්ඨ කරන ලදුව කාලකියා කෙළේ ය." යනුයි. මහණෙනි, ඒ භික්ෂු නම මේ සතර සර්ප රාජ කුලයන් මෛතී සිතින් නො පැතිර වී යයි හඟිමි. මහණෛනි, ඉදින් ඒ භික්ෂු නම සතර සර්ප රාජ කුලයන් මෙත් සිතින් පහළේ වී නම් මෛතිය වැඩුයේ වී නම් ඒ මහණ තෙම සර්පයකු විසින් දෂ්ඨ කරන ලදුව කලුරිය නො කරන්නේ ය.

සතර සර්ප රාජ කුලයෝ කවරහු ද යත්? විරූපක්ඛ නම් සර්ප රාජ කුලය, එරාපථ නම් සර්ප රාජ කුලය, ඡබාපුත්ත නම් සර්ප රාජ කුලය, කණ්හාගොතමක නම් සර්ප රාජ කුලය යන මේ සතරයි.

මහණෙනි, ඒ මහණ තෙම ඒකාන්තයෙන් මේ සතර නාග රාජ කුලයන් මෙත් සිතින් තො පැතිර විය. මහණෙනි ඉදින් ඒ භික්ෂුනම මේ සතර අහිරාජ කුලයන් මෙත් සිතින් පැතිර වී නම් ඒ භික්ෂුනම සර්පයකු විසින් දෂ්ඨ කරන ලදුව කලුරිය නො කරන්නේ ය.

මහණෙනි, ඒ සතර නාග කුලයන් කෙරෙහි මෙත් සිත පතුරු වන්නට අවසර දෙමි. කුමක් හෙයින් ද යත්? තමාගේ සංවරණය පිණිස, තම හට ආරක්ෂාව පිණිස පවත්නා හෙයිනැ යි වදාළ සේක.

භාගාවතුන් වහන්සේ මෙය මෙසේ වදාළ සේක. සුගත නම් වූ ශාස්තෲන් වහන්සේ මෙය වදාරා යළිත් මත්තෙහි ගාථා වශයෙන් ද පුකාශ කළ සේක.

- මාගේ මෛත්‍රිය විරූපාක්ෂ නම් සර්ප කුලයන් සමග ය. මාගේ මෛත්්‍රය ඒරාපථ නම් සර්ප කුලයන් සමඟ ය. මාගේ මෛත්්්ය ඡබාහපුත්ත නම් සර්ප කුලයන් සමඟ ය. මාගේ මෛත්්‍රිය කණ්හාගොතමක නම් සර්ප කුලයන් සමග ය.
- වාගේ මෛත්‍රිය පා නැති නාග, පිඹුරු, පොළොං ආදී දීර්ඝ ජාතීන් සමග ය.
 මාගේ මෛත්්‍රය දෙපා ඇති මිනිසුන් හා පක්ෂීන් සමග ය. මගේ මෛත්්‍රය හස්ති, අශ්ව, ගව, මහිස ආදී සිවුපා සත්වයන් සමග ය. මගේ මෛත්්‍රය පත්තෑ, ගෝනුසු ආදී බොහෝ පා ඇති සත්වයන් සමග ය.
- අපාදක සත්වයෙක් මා නො පෙළා වා, දිපාදක සත්වයෙක්, සිවු පා සතෙක්, බහුපාද සතෙක් මා නො පෙළාවා.
- හැම සත්වයෝ ද, හැම පුාණිහු ද, හුදෙක් සියලු භූතයෝ ද යන හැමදෙන යහපතක් ම දකිත්වා, මොවුන් කෙරෙන් කිසිවකු කරාත් දුකක් නො පැමිණේවා.
- බුදුරුවන්හි ගුණ අපුමාණ ය. දහම් ගුණ අපමණ ය. සංඝ ගුණ අපමණ ය. දීර්ඝ ජාතීහු නම් පුමාණවත් හ. එනම්: සර්පයෝ ය. ගෝනුස්සෝ ය, බොහෝ පා ඇති සත්වයෝ ය, මකුළුවෝ ය, සිකනල්ලු ය. මියෝ ය යන මේ විසිනි.
- 6. තෙරුවත් ගුණ සිහි කිරීමෙනුදු මා විසින් ආරකෂාව කරන ලද්දී ය. මා විසින් පරිතාණයෝ කරන ලද්දාහු ය. මා කෙරෙහි අදහස් ඇති සත්වයෝ ඉවත් වෙත්වා. මා නො වෙහෙසත්වා.

ඒ මම භාගාවතුන් වහන්සේට වඳිමි. සත් බුදුවරයන්ට ද නමස්කාර කරමි.

මෙත්තානිසංස සූතුය

එක් සමයක බුදුන් වහන්සේ සැවැත් නුවර ඇසුරු කොට දෙව්රම් මහ වෙහෙර වසන සේක් දිනෙක පැසුළුයම ලොව බලා වදාරණ සේක් මෙබඳු සිදුවීමක් දුටු සේක.

කොසොල් රට සැරිසරන මා අග්ගික්ඛන්ධොපම සූතුය දෙසීමෙන් සැට නමක් රහත් වන්නාහ. සැට නමක් කටින් උණු ලේ වමාරන්නාහ. සැට නමක් සිවුරු හැර ගිහි වන්නාහ යනුයි.

භික්ෂූන්හට සංගුහ පිණිස චාරිකාවෙහි හැසිරෙනු කැමැති භික්ෂූන්ට දන්වන්නැ යි කීහ. මෙසේ වදාළ බුදුන් වහන්සේ මහත් භික්ෂු සමූහයක් පිරිවරාගෙන ගම් නියම්ගම් පිළිවෙළින් සැරි සරමින් මහත් වූ බෙණයක් සහිත රුකක් ගින්නෙන් ඇවිලෙනු දැක මෙය අරමුණු කොට දම් දෙසමි යි අග්ගික්ඛන්ධොපම සූතුය දෙසූ සේක. මෙසේ වදාළ කළ හැටක් උණු ලේ වැමෑරූහ. සැටක් සිවුරු හළහ. පිරිසිදු සිල් ඇත්තෝ රහත් වූහ.

මේ ධර්ම දේශනාව තුන් කොටසකට පුයෝජනවත් විය. රහත් වූවනට පුයෝජන වනු පුදුමයක් නො වේ. සෙස්සනට වූ පුයෝජන කවරේ ද යත්? ඉදින් බුදුහු අග්ගික්ඛන්ධොපම සූතුය නො දෙසුහු නම් සමහරු පුමාද විහරණයෙන් යුක්තව පව් වඩමින් අපායෙහි උපදනාහ. මේ දහම් දෙසුම අසා සමහරු සාමණේර භූමියෙහි සිට දසසිල් පුරා භාවනා වඩා සෝවාන්, සකෘදාගාමී හා අනාගාමී වන්නාහ. සමහරු දෙව්ලොව උපදින්නාහ. අනික් අය මෙය නො ඇසුයේ නම් කල් යත් යත් සංඝාදිසෙසාදියට හා පාරාජිකාදියට පැමිණෙන්නාහ.

මේ දේශනාව ඇසූ දුසිල් මහණහු මේ ශාසනය ආශ්චයාීයි. අප පැවිදි වූයේ කෙලෙසුන් තැවීමට මිස කෙලෙසුන් වැඩීමට නොවේ. අපට දිවිහිම් කොට කෙලෙසුන් නැති කරන පිළිවෙතක් පිරිය නො හැකි ය. එබැවින් උවසුදම් පුරා දුකින් මිදෙමු යි ගිහි වූහ. ඔවුහු තිසරණ පන්සිල් හා අටසිල් රැක ඇතැම් කෙනෙක් සෝවාන් වූහ. ඇතැම් කෙනෙක් සකෘදාගාමි වූහ. කෙනෙක් දෙව්ලොව උපන්හ. මෙසේ ඔවුන්ටත් මේ දෙසුම ඵලවත් විය. මේ දේශනාව ගැන ආරංචි වූ භික්ෂූහු විසි දෙන සැට දෙන සිය දෙන බැගින් සිවුරු හැර ගිහි වූහ.

මෙසේ බුදුන් වහන්සේ දහම් දෙසමින් දනවු සැරිසරා නැවත දෙව්රම් වෙහෙරට වැඩ එම ගඳ කිළියෙහි අඩ මසක් විවේකව ඵලසමවත් සුව විඳ පසුව අනඳ මහ තෙරුන් සමග දෙව්රම් වෙහෙර බලා හැසිරෙන සේක් පෙර කාෂාය වස්තුයෙන් බබලමින් පැවැති දෙව්රම් වෙහෙර අද මෙසේ හිස්වන්නට හේතු කවරේ දැ යි අනඳ හිමියන් ගෙන් විචාළ සේක.

අනඳ හිමියෝ බුදුන් වහන්සේට මෙසේ පැවසූ සේක.

ස්වාමීනි, භාගාවතුන් වහන්ස, ඔබ වහන්සේ දනව් සැරිසරා වඩිද්දී අග්ගික්ඛන්ධොපම සූතුය වදාළ තැන් පටන් භික්ෂූහු සංවේගයට පැමිණ අපට මේ සසුනෙහි පිළිවෙත් පිරිය නො හැකි ය. නො මනා පැවතුම් ඇති අප විසින් සැදැහැවතුන් විසින් පින් සලකා පිරිනමනු ලබන දන් වැළඳීම නුසුදුසුය යි සිවුරු හැර ගියහ. මෙය ඇසූ බුදුන් වහන්සේට ධර්ම සංවේගය පහළ විය. ඉක්බිති බුදුන් වහන්සේ අනඳ තෙරුන් ඇමතුහ. මා සමවත් සුවෙන් විවේකීව සිටිය දී මෙහි කිසිදු භික්ෂු නමක් මගේ දරුවන්ගේ සැනසීම පිණිස අවවාදයක් නො දුන්නේ ය. ගඟකට බසින්නට බොහෝ තොටවල් ඇත්තාක් මෙන් සසුනෙහි සැනසෙන්නට බොහෝ දේ තිබේ.

ආතත්දය, ගඳකිළි මලුවෙහි බුද්ධාසනයක් පණවා භික්ෂූත් රැස්කරව යි කී සේක. මේ කාරණය අර්ථෝත්පත්ති කොට ගෙන මහණෙති, මේ සස්නෙහි යම් භික්ෂු නමක් අසුරුසනක් ගසන කෙටි කාලයක් නමුදු සියලු සතුන් කෙරෙහි මෙත් සිත වඩා නම් හෙවත් මෛතී කෙරේ නම් මහණෙති, ඒ භික්ෂු නම මේ සස්නෙහි නො සිස් වූ ධාාන ඇත්තෙක් ව වසන්නේ ය යි ද, ශාසනානුශාසනය පිළිපදින්නේ ය යි ද, අවවාද පිළිපදින්නේ ය යි ද, ආයකයන් විසින් දෙන රට්ඨපිණ්ඩය නො සිස්ව වළඳන්නේ ය යි ද කියනු ලැබේ.

යම් කෙනෙක් මෙත් සිත නැවත නැවත පුහුණු කෙරෙත් නම් වඩත් නම් ඔවුන් ගැන කියනුම කවරේ දැ යි මෙසේ චුල්ල අච්ඡරාසංඝ සූතුය වදාරා මෙකී භාවනාවේ අනුසස් දක්වනු සඳහා මෙත්තානිසංස සූතුය දෙසූ සේක.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක්හි භාගාවතුන් වහන්සේ සැවැත් නුවර ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු මහ සිටුහු ගේ ආරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එකල්හි භාගාවතුන් වහන්සේ මහණෙනි යි භික්ෂූන්ට ආමන්තුණය කළ සේක. ස්වාමීනි, භාගාවතුන් වහන්සැ යි ඒ භික්ෂූහු භාගාවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දුන්හ.

භාගාවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක.

මහණෙති, ආදරයෙන් සෙවුනා ලද එසේ ම වඩනා ලද නැවත නැවත වැඩීම් වශයෙන් පුරුදු කරන ලද යානාවක් මෙත් කරන ලද වස්තුවක් මෙත් කරන ලද නැවත නැවත උපදවන ලද සියලු අන්දමිත් ම පුරුදු කරන ලද මොනවට පටත් ගන්නා ලද මෛතී චෙතො විමුක්තිය පිළිබඳ අනුසස් එකොළොසක් කැමැති විය යුත්තාහ.

කවර එකොළොසක් ද යත්?

(i) සැපසේ නිදයි (ii) සැපසේ පුබුදියි (iii) නපුරු සීනයන් නො දකි යි (iv) මිනිසුනට ප්‍රිය වෙයි (v) අමනුෂායනට ද ප්‍රිය වෙයි (vi) දෙවියෝ රකිති (vii) මේ මෛතී විහරණ ඇති පුද්ගලයා ගේ ශරීරයෙහි ගිනි හෝ, විස හෝ, සැත් හෝ නො වදියි (viii) වහාම සිත එකඟ වෙයි (ix) මුහුණ පැහැපත් වෙයි (x) නො මුළාව කලුරිය කරයි (xi) මෛතී සමවතින් මතු රහත් වන්නට නො හැකි වී නම් මරණින් මතු බඹලොව උපදියි.

මහණෙනි, ආදරයෙන් සෙවුනා ලද මෛතී චෙතො විමුක්තිය ආසෙවිත භාවිත බහුලීකෘත කළ කල්හි යානාවක් මෙන් වස්තුවක් මෙන් කළ කල්හි එළඹ සිටි කල්හි පුරුදු කළ කල්හි මොනවට පටන් ගත් කල්හි මේ එකොළොස් ආනිසංසයෝ කැමති විය යුත්තානු ය.

භාගාවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක. සතුටු වූ ඒ භික්ෂූහු භාගාවතුන් වහන්සේ ගේ දේශනාවට කැමති වූහ.

මිත්තානිසංස පිරිත

මිතුරනට උපකාර කිරීමේ අනුසස් දැක්වීම සඳහා මිත්තානිසංස ගාථා දේශිත ය. එය ජාතක පාලියේ මහා නිපාතයේ තේමිය ජාතකයෙහි තේමිය කුමාරව උපත් අප මහා බෝසතුන් දෙවියන් ගේ සාධුකාරයෙන් හා තමන් ගේ ඝෝෂායෙන් මහා වනය උන්නාදයට පත් කරවමින් මිත්ත පූජා ගාථා නම් මේ ගාථා දසය දෙසන ලදි.

- යම් පුද්ගලයෙක් මිතුදෝහි නො වේ නම් හෙතෙම තමාගේ ගෙයින් බැහැර යම් තැනෙකට ගියේ නම් බොහෝ කන බොන දෑ ලබයි. බොහෝ දෙනෙක් ඔහු ඇසුරු කොට ජීවත් වෙති.
- යමෙක් මිතුදෝහි නො වේ නම් හෙතෙම යම් රටකට යේ ද, නියම් ගමකට නුවරකට යේ ද ඒ හැම තැන ම හේ පුදනු ලැබේ.
- යමෙක් මිතුදෝහි නො වේ නම් ඔහුට සොරු ළං නො වෙති. රජ තෙමේ අවමන් නො කෙරෙයි. ඔහු හැම සතුරන් මැඩ පවත්වති.
- යමෙක් මිතුදෝහි නො වේ නම් හෙතෙම නො ගැටුනු සිත් ඇතිව තමාගේ ගෙට එයි. මිතුදෝහි නො වන පුද්ගලයාගේ අපමණ වූ ගුණ සභාවෙහි පවා කියති. හෙතෙම නෑයිනට උතුම් වෙයි.
- 5. යමෙක් මිතුදෝහි නො වේ නම් හෙතෙම අනුනට සත්කාර කොට අනුන්ගෙන් සත්කාර ලබන්නෙක් වෙයි. අනුන් කෙරෙහි ගෞරව සහිත වූයේ ඔවුන් විසින් ගරු කරනු ලබන්නේ ද වෙයි. ලෝකයා තමාගේ ගුණ වැනුම හා යසස උසස් කොට නගාලන්නේ ද වෙයි.
- 6. මිතුයන් පුදන තැනැත්තා ඔවුන් විසින් පුදනු ලබන්නේ ද වෙයි. බුද්ධාදී කලාාණ මිතුයනට වඳින තැනැත්තා තෙමේ ද වැඳුම් ලබන්නෙක් වෙයි. හෙතෙම කීර්තියට ද පැමිණෙයි.
- යමෙක් මිතුදෝහි තො වේ නම් හෙතෙම දිලිසෙන ගිනි මෙන් යස ඉසුරු පිරිවර සැපතින් උජ්වලිත වෙයි. දෙවියකු මෙන් බබලයි. ශී කාන්තාව විසින් අත් තො හරන ලද්දේ වෙයි.
- යමෙක් මිතුදෝහි නො වේ නම් ගවයෝ ඔහුට එල ප්‍රයෝජන දෙති. ක්ෂෙත්යෙහි වප්‍රලතාක් පැළ හට ගනිති. දරු සැප වළඳයි.
- යමෙක් මිතුදෝහි නො වේ නම් දැදුරෙන්, පර්වතයෙන්, ගසින් හෝ යමකින් ගිලිහුණේ නම් පිහිට ලබයි.

10. යමෙක් මිතුදෝහි නො වේ නම් හෙතෙම වැඩුණු මුල් හා නුග අරඑ ඇති නුග රුකක් සුළඟින් සොලවා එලන්නට නො හැක්කා සේ සතුරන් විසින් ඔහු මඩනට නො හැකිවෙත්.

මෝර පරිත්ත

ජාතක පාළියෙහි දුක නිපාතයෙහි එන 13 මෝර පරිත්තය සංයුත්තනිකායේ දේවපුත්ත සංයුත්තයේ 14 - 15 චන්ද - සූරිය පරිත්ත දෙක ද සක්ක සංයුත්තයේ එන 16 ධජග්ග පරිත්තය ද පරිත්ත 4 පළමුවන බණවර අවසනට යොදා තිබේ.

- ලොව අඳුරු දුරුකොට ලෝවැස්සනට ඇස් පාදා දෙන හෙයින් ඇස් ඇති, ලොවට එළිය දෙන්නවුන් අතරෙහි එක ම රජෙක් වූ, රන්වන් සිරුරු ඇති, මහපොළොව බබුළු වන්නා වූ මේ සූයාීයා නැගෙ යි, රන්වන් ඒ හිරුට වඳිමි. ඔබගෙන් ආරක්ෂාව ලැබූ අපි මෙ දවස සතර ඉරියව්වෙන් ම යුක්තව සැපසේ වෙසෙමු.
- සවාසනා සකල ක්ලේශයන් දුරු කළ යම් බුදු කෙනෙක් සියලු දතයුතු ධර්මයන් දැන බුද්ධත්වය අවබෝධ කළාහු ද, උන්වහන්සේලාට මාගේ නමස්කාරය වේවා. උන්වහන්සේලා ද මා ආරක්ෂා කරන සේක්වා. අතීත බුදුවරයන් වහන්සේලාට ද මාගේ නමස්කාරය වේවා. උන්වහන්සේලා ගේ නව ලොව්තුරා බෝධි ගුණයට ද මාගේ නමස්කාරය වේවා.

ඒ මයුර තෙම මෙම පිරිත කියා ගොදුරු සෙවීමෙහි හැසිරෙයි. දෙවන මෝර පිරිතෙහි පෙරසේ ම මේ සූයාීතෙම අප අතරෙන් ඉවත් වෙයි. ඔබගෙන් ආරක්ෂාව ලත් අපි (මුළු රැයෙහි ම) සුවසේ වෙසෙමු. සෙස්ස මුල් ගාථා දෙක මෙනි.

.

චඥ පරිත්ත.

සූරිය පරිත්ත. – ධජග්ග පරිත්ත.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක්හි භාගාවතුන් වහන්සේ සැවැත් නුවර සමීපයෙහි ජේත නම් රාජ කුමාරයා ගේ උයන්හි අනේපිඬු මහ සිටුහු විසින් කරවන ලද අරම්හි වැඩ වසන සේක. එසමයෙහි චන්දු දිවා පුතු තෙම රාහු අසුරේන්දුයා විසින් අල්වා ගන්නා ලද්දේ විය. ඉක්බිති චන්දු දිවා පුතු තෙම එවේලෙහි බුදුරදුන් සිහිකරමින් මේ ගාථාව කීයේ ය:

 බුද්ධ වීරයන් වහන්ස, නුඹ වහන්සේ සියලු කෙලෙසුන් කෙරෙන් විශේෂයෙන් මිදුණු සේක. එසේ වූ ඔබ වහන්සේට මාගේ නමස්කාරය වේවා. මම කරදරයට වැටී සිටිමි. ඒ මට පිළිසරණ වුව මැනව.

ඉක්බිති භාගාවතුන් වහන්සේ සඳු දෙව් පුත් අරභයා රාහු අසුරේන්දුයාට මේ ගාථාවෙන් මෙසේ වදාළ සේක:

 රාහු අසුරේන්දය, චඥ දිවා පුතු තෙමේ නික්ලේශි වූ තථාගතයන් වහන්සේ සරණ ගියේ ය. බුදුවරයෝ වනාහි ලොවට අනුකම්පා කරන්නෝ ය. එහෙයින් සඳ අත් හරුවයි වදාළ සේක.

ඉක්බිති රාහු අසුරේන්දු තෙම සඳු දෙව්පුතු අත හැර වේගයෙන් වේපචිත්ති අසුරිඳු යම් තැනෙක ද එතන්හි එළඹියේ ය. එළඹ හටගත් සංවේග ඇතිව ලොමුදැහැගත් සිරුරු ඇතිව එකත් පසෙක සිටියේ ය. එසේ සිටියා වූ රාහු අසුරේන්දුයාට වේපචිත්ති අසුරේන්දුයා ගාථාවකින් මෙසේ කීයේ ය.

- 3. එම්බල රාහු අසුරේන්දය, ඉක්මන් වූවකු මෙන් සඳු අත්හැරියේ කුමකට ද? කැළඹුණු සිත් ඇත්තෙක් ව අවුත් බිය වූවකු මෙන් කුමක් හෙයින් සිටින්නෙහි ද?.
- 4. බුදු රදුන් විසින් සඳු අත් හරුවයි ගාථාවකින් අස්වන ලද්දෙමි. ඉදින් සඳු අත් නො හැරියෙම් නම් මාගේ හිස සත්කඩක් ව පැළෙයි. ජීවත් වුවද සැපයක් නො ලබමි.

සූරිය පරිත්තය

බුදුහු සැවැත් නුවර දෙව්රම් වෙහෙර අනේපිඬු මහ සිටුහු ගේ අරම්හි වැඩ වෙසෙන කල්හි සූයාී දිවා රාජතෙම රාහු අසුරේන්දුයා විසින් අල්ලා ගන්නා ලද්දේ ය. එකල්හි හිරු දෙව් පිත් බුදුරදුන් සිහිකරමින් මේ ගාථාව කීයේ ය:

 බුද්ධ වීරයන් වහන්ස, ඔබට නමස්කාර වේවා, ඔබ වහන්සේ හැම තන්හි ම මිදුණු සේක් ම ය. මම කරදරයට වැටුණෙමි. ඒ මට පිහිටවනු මැනවි. ඉක්බිති බුදුරජාණන් වහන්සේ හිරු දෙව්පිත් ඇරබ රාහු අසුරේන්දයාට ගාථාවකින් මෙසේ වදාළ සේක:

- එම්බා රාහු, හිරු දෙව්පුත් අර්හත් වූ තථාගතයන් වහන්සේ සරණ ගියේ ය. එහෙයින් ඔහු මුදව, බුදුවරයෝ ලොවට අනුකම්පා කෙරෙති.
- යම් සූයා‍යීයෙක් ගණඳුරු දුරහැර එළිය කෙරේ ද? බබළන මඩුලු ඇත්තේ ද මහා තේජස් ඇත්තේ ද එම්බල රාහු එසේ වූ අහස හැසිරෙන හිරු නො ගිල. එම්බා රාහු මාගේ පුතු වූ සූයා‍යීයා මුදව.

ඉක්බිති රාහු අසුරේන්දුයා හිරු දෙව් පුත් අත්හැර යුහුසුළුව වේපචිත්ති අසුරේන්දුයා යම් තැනෙක ද එතෙනට එළඹියේ ය. එළඹ කලකිරුණු සිත් ඇතිව බියෙන් තැති ගත්තෙක් ව එකත් පස්ව සිටියේ ය. එසේ සිටි රාහු අසුරේන්දුයාට වේපචිත්ති අසුරිඳු ගාථාවකින් මෙසේ කීය:

- 4. එම්බා රාහු කිමෙක් ද? ඉක්මන් වූවකු මෙන් හිරු අතහැරියෙහි ද? කුමක් හෙයින් කලකිරුණු ගතියෙන් යුක්තව මෙහි පැමිණ තැති ගත්තෙකු මෙන් සිටින්නෙහි ද?
- බුදු රදුන් විසින් වදාළ ගාථා දෙකක් ඇසීමි, ඒ තථාගත වචනය ඉක්මවා ඉදින් හිරු අත නො හැරියෙම් නම් මාගේ හිස සත්කඩකට පැළෙන්නේ ය. දිවි තිබුණත් සුවයක් නො ලබමි.

ධජගග පිරිත

එක් කලෙක භාගාවතුන් වහන්සේ සැවැත් නුවර සමීපයෙහි ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුහු ගේ අරම්හි වැඩ වසන සේක. එහි දී භාගාවතුන් වහන්සේ මහණෙනි, යි භික්ෂූන් ඇමතු සේක. ඒ භික්ෂූහු වහන්සැ යි භාගාවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දුන්හ.

භාගාවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක:

මහණෙති, පෙර වූවක් කියමි. දෙවියන් ගේ හා අසුරයන් ගේ යුද්ධයෙක් විය. මහණෙති, එකල්හි සක්දෙව් රජ තව්තිසා වැසි දෙවියන් ඇමතී ය. භවත්ති, ඉදින් යුද්ධයට ගිය දෙවියනට බියෙක් හෝ තැතිගැන්මෙක් හෝ ලොමුදැහැගැන්මෙක් හෝ උපදනේ නම්, මාගේ ධ්වජාගුය බලව, මාගේ ධ්වජාගුය බලන්නා වූ තොපට යම් බියෙක් හෝ තැතිගැන්මෙක් හෝ ලොමුදැහැගැන්මෙක් හෝ වන්නේ නම් එය පහ වන්නේ ය.

ඉදින් මාගේ ධ්වජාගුය නො දක්නහු නම්, එකල්හි පුජාපති දෙව් රජු ගේ ධ්වජාගුය බලව. පුජාපති දෙව් රජු ගේ ධ්වජාගුය දක්නා තොපට යම් බියෙක් හෝ තැතිගැන්මෙක් හෝ ලොමුදැහැගැන්මෙක් හෝ වන්නේ නම් එය පහ වන්නේ ය. ඉදින් පුජාපති දෙව් රජු ගේ ධ්වජාගුය නො දක්නහු නම් එකල්හි වරුණ දෙව් රජු ගේ ධ්වජාගුය බලව. වරුණ දෙව් රජු ගේ ධ්වජාගුය දක්නා තොපට යම් බියෙක් හෝ තැතිගැන්මෙක් හෝ ලොමුදැහැගැන්මෙක් හෝ වන්නේ නම් එය පහ වන්නේ ය.

ඉදින් වරුණ දෙව් රජු ගේ ධ්වජාගුය නො දක්නහු නම් එකල්හි ඊසාන දෙව් රජු ගේ ධ්වජාගුය බලව. ඊසාන දෙව් රජු ගේ ධ්වජාගුය දක්නා වූ තොපට යම් බියෙක් හෝ තැතිගැන්මෙක් හෝ ලොමුදැහැගැන්මෙක් හෝ වන්නේ නම් එය පහ වන්නේ ය.

මහණෙනි, සක්දෙව් රජු ගේ ධ්වජාගුය බලන්නවුනට හෝ පුජාපති දෙව් රජු ගේ ධ්වජාගුය බලන්නවුනට හෝ වරුණ දෙව් රජු ගේ ධ්වජාගුය බලන්නවුනට හෝ ඊසාන දෙව් රජු ගේ ධ්වජාගුය බලන්නවුනට හෝ යම් බියෙක් හෝ තැතිගැන්මෙක් හෝ ලොමුදැහැගැන්මෙක් හෝ වන්නේ නම් එය පහවන්නේ හෝ වෙයි. පහ නො වන්නේ හෝ වෙයි.

ඒ කවර හෙයින් ද යත් ?

මහණෙනි, සක්දෙව් රජ පහ නො වූ රාග ඇත්තේ ය. පහ නො වූ ද්වේෂ ඇත්තේ ය. පහ නො වූ මෝහ ඇත්තේ ය. බියවන සුලු ය. තැතිගන්නා සුලුය. පලා යන සුලු ය.

මහණෙනි, මම තොපට මෙසේ කියමි. මහණෙනි, ඉදින් ආරණායකට ගියා වූ හෝ රුක් මුලකට ගියා වූ හෝ ශුනාාගාරයකට ගියා වූ හෝ තොපට බියෙක් හෝ තැතිගැන්මෙක් හෝ ලොමුදැහැගැන්මෙක් හෝ උපදනේ නම් එකල්හි ඒ භාගාවත් තෙමේ මේ කරුණෙනුදු අර්හත් ය, සමාක් සම්බුද්ධ ය, විදාාචරණ සම්පන්න ය, සුගත ය, ලෝකවිදු ය, අනුත්තර පුරිස දම්මසාරටී ය, දෙව් මිනිසුන්ට ශාස්තෲ ය, බුද්ධ ය, භගවත් ය යි මා ම සිහිකරව, මහණෙනි, මා සිහිකරන්නා වූ තොපට යම් බියෙක් හෝ තැතිගැන්මෙක් හෝ ලොමුදැහැගැන්මෙක් හෝ වන්නේ නම්, එය පහව යන්නේ ය.

ඉදින් මා සිහි නො කරන්නාහු නම්, එකල්හි ධම්ය භාගාවතුන් වහන්සේ විසින් ස්වාක්ඛාත ය, සන්දිට්ඨික ය, අකාලික ය, එහිපස්සික ය, ඔපනයික ය, නුවණැත්තන් විසින් සිය සතන්හි ලා දත යුත්තේ යයි ධර්මය සිහි කරව. මහණෙනි, ධර්මය සිහි කරන්නා වූ තොපට යම් බියෙක් හෝ තැතිගැන්මෙක් හෝ ලොමුදැහැගැන්මෙක් හෝ වන්නේ නම්, එය පහව යන්නේ ය.

ඉදින් ධර්මය සිහි නො කරන්නාහු නම්, එකල්හි භාගාවතුන් වහන්සේ ගේ ශුාවක සංඝ තෙමේ සුපටිපන්න ය, භාගාවතුන් වහන්සේ ගේ ශුාවක සංඝ තෙමේ උජුපටිපන්න ය, භාගාවතුන් වහන්සේ ගේ ශුාවක සංඝ තෙමේ ඤායපටිපන්න ය, භාගාවතුන් වහන්සේ ගේ ශුාවක සංඝ තෙමේ සාමීචිපටිපන්න ය, යම් මේ පුරුෂ යුග සතරක් වේ ද, පුරුෂ පුද්ගලයෝ අට දෙනෙක් වෙද් ද, භාගාවතුන් වහන්සේ ගේ ශුාවක සංඝ තෙමේ ආහුනෙයා ය, පාහුනෙයා ය, දක්බිණෙයා ය, අඤ්ජලීකරණීය ය, ලෝකයා ගේ නිරුත්තර පින්කෙත යයි සංඝයා සිහි කරව. මහණෙනි, සංඝයා සිහි කරන්නා වූ තොපට යම් බියෙක් හෝ තැතිගැන්මෙක් හෝ ලොමුදැහැගැන්මෙක් හෝ වන්නේ නම්, එය පහව යන්නේ ය. ඒ කවර හෙයින් ද යත්?

මහණෙනි, අර්හත් වූ සම්මා සම්බුද්ධ වූ තථාගතයන් වහන්සේ වනාහි පහ වූ රාග ඇත්තාහ. පහ වූ ද්වේෂ ඇත්තාහ. පහ වූ මෝහ ඇත්තාහ. නො බාන සුලු ය. නො තැති ගන්නා සුලු ය. තුස්ත නො වන සුලු ය. පලා නො යන සුලු ය.

භාගාවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක. මෙසේ වදාරා මේ ගාථා ද වදාළ සේක:

- මහණෙනි, ආරණායෙහි දී හෝ රුක්මුල දී හෝ ශුනාාගාරයෙහි දී හෝ බුදුරජාණන් වහන්සේ සිහි කරන්නේ ය. (එවිට) තොපට බියෙක් නො වන්නේ ය.
- ඉදින් ලෝක ජොෂ්ඨ වූ බුදුරජාණන් වහන්සේ සිහි නො කරන්නහු නම්, එකල්හි නෛයඖනික වූ සුදේශිත වූ ධර්මය සිහි කරන්නේ ය.
- ඉදින් නෛයඞ්ානික වූ සුදේශිත වූ ධර්මය සිහි නො කරන්නහු නම් එකල්හි නිරුත්තර වූ පුණාාක්ෂේතු වූ සංඝයා සිහි කරන්නේ ය.
- මහණෙනි, මෙසේ බුදුරජාණන් වහන්සේ ද, ධර්මය ද, සංඝයා ද සිහි කරන්නවුනට බියෙක් හෝ තැතිගැන්මෙක් හෝ ලොමුදැහැගැන්මෙක් හෝ නො වන්නේ ය.

(සරණාගමනයේ සිට මෝර පරිත්ත අවසන දක්වා මෙලොව වැසි මනුෂාාදීන් ගේ උපදුව නිවාරණය සඳහා දෙසන ලද සූතු දක්වා අනතුරුව චාතුර්මහාරාජික, තාවතිංස දෙව්ලෝ වැසියන් ගේ බිය නිවාරණය සඳහා චන්ද - සූරිය හා ධජග්ග යන පරිත්ත තුන දේශනා කර තිබේ.)

පළමුවන බණවර නිමි.

261

Non-Commercial Distribution

II බණවර

උත්පත්ති දෙවියනට සිදුවන උවදුරුවලින් වැළකීම සඳහා දෙසන ලද විසුද්ධි දේව සංඛාාත මහ කසුප් - මහ මුගලන් දෙ හිමිවරුනට හා බුදු රදුනට උපන් ආබාධ සංසිඳුවීම පිණිස දෙසන ලද බොජ්ඣඹා සූතු තුන දක්වන ලදි.

මහකසුප් මහ මුගලන් දෙ හිමිවරුන් හා බුදුන් වහන්සේ රෝගාතුර වූයේ <mark>ගිජුකුළු පව්ව</mark> පාමුල විස ගසක පිපිණු මල් පිස එන සුළඟ ආ**සාණය කිරීමෙනි.**

රාගාදී මානසික රෝග සුව කිරීමේ බලය පමණක් නොව කායික රෝග සුව කිරීමේ ශක්තියක් ද බොජ්ඣඩා ධර්මයන්හි පවතී. ආයුෂ්මත් මහා කාශාප ස්ථවිර රෝගාතුර වී රජගහ නුවර පිප්ඵලි ගුහාවෙහි විසීය. තථාගතයන් වහන්සේ එක් සන්ධාහ සමයක එහි වැඩ සුවදුක් විචාරා බොජ්ඣඩා ධම් දෙසූ සේක. ඒ දෙසුම අසා සිටි කසුප් හිමියෝ නිරෝගී වූ හ. බුදු සසුනෙහි නෛයාහානිකත්වය සිතන කසුප් හිමියන් ගේ සිත පුසන්න වූයේ ය. එයින් රුධිරය ද පුසන්න විය. සියලු සිරුර පිනා ගියේ ය. උන්වහන්සේ ගේ රෝගය පියුම් පතෙහි දිය බිඳක් මෙන් පහ වී ගියේ ය.

බුදු රජාණන් වහන්සේ තවත් අවස්ථාවක රෝගී වූ මුගලන් තෙරුන් කරා ද පැමිණ කරුණු විචාරා උන්වහන්සේට ද බොජ්කධඞා ධම්ය දෙසූහ. එයින් සිත පැහැදුණු උන්වහන්සේගේ ද රෝගය සුව වූයේ ය.

එක් අවස්ථාවක බුදුන් වහන්සේ ද රෝගාතුරව වේළුවනාරාමයෙහි වැඩ විසූ සේක. ආයුෂ්මත් චුන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ දක්නට එළඹ බොජ්කධඩා ධම් දෙසූහ. තථාගතයන් වහන්සේ ද නීරෝග වූ සේක. බොජ්කධඩා ධම්වල රෝග වාපසමනය කිරීමේ ශක්තියක් තිබේ. බොජ්කධඩා යන්නෙහි තේරුම බෝධි නම් චතුමාර්ග ඥනය යි. බෝධි නම් වූ ධම් සමූහයා ගේ අංගයෝ ය යන අරුතින් ද නිර්වාණය පුතාක්ෂ කරන යෝගාවචරයා ගේ අංගයෝ ය යන අරුතින් ද බොධාඩා නම් වෙයි.

බොජ්ඣබහ ධම් : (1) සති (2) ධම්මවිචය (3) විරිය (4) පීති (5) පස්සද්ධි (6) සමාධි (7) උපෙක්ඛා යන විසින් සතකි

- නිවන් මගට පිළිපන් ආයා‍යීශ්‍රාවකයා ගේ සිතෙහි පහළවන සති චෛතසිකය ම සති සම්බෝජ්ඣ භා නමි.
- 2. පුඥ චෛතසිකය හෙවත් නුවණ ධම්මවිචය සම්බොජ්ඣ හ නමි.
- 3. කය පිළිබඳ වූත් සිත පිළිබඳ වූත් වියාාීය විරිය සම්බොජ්ඣා නම්.
- 4. සිත පිනවන පුීති චෛතසිකය පීති සම්බොජ්ඣඞා නමි.
- 5. කය සිත දෙකේ තැන්පත් ගතිය පස්සද්ධි සම්බොජ්ඣඞග නමි.
- 6. එක අරමුණෙක්හි සිත නතර කර ගැනීම සමාධි සම්බොජ්ඣඞා නමි.
- ජීවිතයේ ඒ ඒ විපරිනාමවල දී අකම්පිතව සමසිතින් ඒවාට මුහුණ දීම උපෙකබා සම්බෝජ්ඣ හා නමි.

සප්ත බොජ්ඣඞා ධම් ලෞකික ලෝකෝත්තර විසින් දෙ වැදෑරුම් වේ.

මහා කසසපතෙථර බොජ්ඣඞගය

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක්හි භාගාවතුන් වහන්සේ රජගහ නුවර සමීපයෙහි කලඥක නිවාප නම් වූ වේළුවන මහා විහාරයෙහි වැඩ වසන සේක. එකල්හි ආයුෂ්මත් මහා කාශාප සථවිර තෙමේ පීඩිත ව දුකට පත් ව දැඩි ගිලන්ව පිප්ඵලි ගුහායෙහි වෙසෙයි.

ඉක්බිති භාගාවතුන් වහන්සේ සවස් වේලෙහි ඵල සමවතින් නැගිට ආයුෂ්මත් මහා කාශාප ස්ථවිරයන් වහන්සේ යම් තැනෙක වෙසේ ද එතැනට එළඹ පැනවූ අස්නෙහි වැඩහුන් සේක. එසේ වැඩහුන් භාගාවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් මහා කාශාප සථවිරයන් වහන්සේට මෙසේ වදාළ සේක:

කිමෙක් ද? කාශාපය ඔබට ඉවසිය හැකි ද? කිම යැපිය හැකි ද? හෙවත් ඔබගේ ශරී්රය පවත්වන්නට හැකි ද? කිම දුක්ඛ වේදනාවෝ පිරිහෙත් ද? අඩුවෙත් ද? කිම දියුණු නොවෙත් ද? ඒ දුක්ඛ වේදනාවන් ගේ කෙළවරක් පෙනේ ද? වැඩීමක් නො පෙනේ දැ යි මෙසේ විචාළ සේක:

ස්වාමීනි, භාගාවතුන් වහන්ස, මට ඉවසිය නො හැකියි. සිව් ඉරියව්වෙහි සිරුර පැවත්විය නො හැකි යි. මාගේ දුෘඛ වේදනාවෝ බලවත්හ. දියුණුවනු මිස අඩු නොවෙත්. වැඩිවනු මිස අඩුවක් නො පෙනේ යයි පිළිතුරු දුන්හ.

කාශාපය, මේ සප්තබොධාඞ්ග ධම්යෝ මා විසින් මනාකොට කියන ලදහ. වඩන ලදහ. නැවත නැවත පුරුදු කරන ලදහ. ඒ ධම්යෝ චතුස්සතා ධම්යන් විශිෂ්ට ඥනයෙන් දැන ගැනීම පිණිස චතුස්සතායා ගේ අවබෝධය පිණිස නිවන් පිණිස පවතිත්.

ඒ සප්ත බොධාඞ්ගයෝ කවරහුද යත්?

කාශාපය, ස්මෘති බොධාඞ්ගය මා විසින් යහපත් කොට කියන ලදී. වඩන ලදි. නැවත නැවතත් පුරුදු කරන ලදි. ඒ චතුස්සතාය පිළිබඳ විශිෂ්ට දැනීම පිණිස ඔවුන්ගේ ම අවබෝධය පිණිස නිවන් පිණිස පවතියි.

ධම් විචය සම්බොධාඞ්ගය, වීයාී සම්බොධාඞ්ගය, පීති සම්බොධාඞ්ගය, පුශුබ්ධි සම්බොධාඞ්ගය, සමාධි සම්බොධාඞ්ගය, උපෙඤා සම්බොධාඞ්ගය, පෙර සේ මැයි.

කාශාපය, මේ සප්ත බොධාඞ්ග ධම්යෝ මා විසින් මැනවින් කියන ලදහ. වැඩි වශයෙන් පුරුදු කරන ලදහ. නැවත නැවතත් පුරුදු කරන ලදහ. ඒ සප්ත ධම්යෝ විශිෂ්ට ඥනය පිණිස, චතුස්සතාාවබෝධය පිණිස නිවන් පිණිස පවත්නාහ.

ඉක්බිති මහා කාශාප ස්ථවිරයන් වහන්සේ භාගාවතුන් වහන්ස, බොධාඞ්ග ධර්මයෝ නම් මැනවි. බොධාඞ්ග ධම්යෝ ඒකාන්තයෙන් මැනව යි සැළ කළහ. භාගාවතුන් වහන්සේ මේ ධම්ය වදාළ සේක. එයට සතුටු වූ ආයුෂ්මත් මහා කාශාප ස්ථවිර තෙමේ භාගාවතුන් වහන්සේ ගේ ධම්දේශනාව පිළිගත්තේ ය.

ආයුෂ්මත් මහා කාශාප ස්ථවිර තෙමේ ඒ ලෙඩින් නැගිට්ටේ ය. ආයුෂ්මත් මහා කාශාප සථවිරයන් වහන්සේ ගේ ඒ රෝගය නැවත නූපදනා පරිද්දෙන් නැති වූයේ ය.

මහා මොගාල්ලානතේර බොජ්ඣඞාය

මා විසින් මෙසේ අසන ලදි. එක් සමයෙක්හි භාගාවතුන් වහන්සේ කලන්දක නිවාප නම් වූ වේළුවනාරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එසමයෙහි වනාහි ආයුෂ්මත් මහා මුගලන් ස්ථවිර තෙම හටගත් ආබාධ ඇත්තේ දැඩි ගිලන් වූයේ ගිජුකුළු පව්වෙහි වෙසෙයි.

ඉක්බිති භාගාවතුන් වහන්සේ සවස් කාලයෙහි එල සමාපත්තියෙන් නැගී සිටියේ ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලාන ස්ථවිරයන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හි ද එතැනට එළඹි සේක. එළඹ පැණ වූ අස්නෙහි වැඩහුන් සේක. එසේ වැඩ හුන් භාගාවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලාන ස්ථවිරයන්ට මෙසේ වදාළ සේක:

මෞද්ගලාභයනය, ඉවසිය හැකි ද? යැපිය හැකි ද? කිම දුක් වේදනාවෝ පිරිහෙත් ද? අඩුවෙත් ද? දුක් වේදනාවන් ගේ කෙළවරක් පෙනේ ද? වැඩීමක් නො පෙනේ දැ? යි මෙසේ විචාළ සේක.

ස්වාමීනි, භාගාවතුන් වහන්ස, මට ඉවසිය නො හැකි ය. සිරුර පැවැත්විය නො හැකි ය. මාගේ දුඃඛ වේදනාවෝ බලවත්හ. දියුණු වෙත්. වැඩිවෙනු මිස අඩුවන මගක් නො පෙනෙයි.

මෞද්ගලාානය, මේ සප්ත බොධාඞ්ග ධර්මයෝ මා විසින් මොනවට කියන ලදහ. වඩන ලදහ. නැවත නැවතත් වඩන ලදහ. ඔවුහු විශිෂ්ට ඥනයෙන් දැනීම පිණිස සමාක් සම්බෝධිය පිණිස නිවන් පිණිස පවතිත්.

ඒ සත කවරහු ද යත්?

මෞද්ගලාායනය, සතිසම්බොධාාඞ්ගය මා විසින් කියන ලදි. වඩන ලදි. නැවත නැවතත් පුරුදු කරන ලදී. එය දැනීම පිණිස මනාව දැනීම පිණිස නිවන් පිණිස පවත්නේ ය.

ධම්ම විචය සම්බොජ්ඣඞ්ගය, වීරිය සම්බොජ්ඣඞ්ගය, පුීති සම්බොජ්ඣඞ්ගය, පස්සද්ධි සම්බොජ්ඣඞ්ගය, සමාධි සම්බොජ්ඣඞ්ගය, උපෙක්ඛා සම්බොජ්ඣඞ්ගය පෙර සේම ය.

මෞද්ගලාභයනය, මේ බොජ්ඣඞ්ග සත මා විසින් මනාව කියන ලදහ. වඩන ලදහ. නැවත නැවතත් පුරුදු කරන ලදහ. ඔවුහු යහපත් දැනීම පිණිස මනා අවබෝධය පිණිස නිවන් පිණිස පවතිත්.

භාගාවතුන් වහන්ස, බොජ්ඣඞ්ග ධර්මයෝ මැනවි. ඒකාන්තයෙන් මැනවැ යි පැවසූහ. භාගාවතුන් වහන්සේ මේ දේශනාව වදාළ සේක. සතුටු වූ ආයුෂ්මත් මහා මෞද්ගලාායන ස්ථවිර තෙමේ භාගාවතුන් වහන්සේ ගේ දේශනාව හොඳින් පිළිගත්තේ ය.

ආයුෂ්මත් මහා මෞද්ගලාායන ස්ථවිර තෙම ඒ ලෙඩෙන් නැගිට්ටේ ය. ආයුෂ්මත් මහා මෞද්ගලාායන ස්ථවිරයන් වහන්සේ ගේ ඒ රෝගය එයින් ම දුරු වූයේ ය.

මහා චුනුතෙථර බොජ්ඣඞ්ගය

මා විසින් මෙසේ අසන ලදි. එක් සමයෙක්හි භාගාවතුන් වහන්සේ රජගහ නුවර සමීපයෙහි වූ වෙළුවන විහාරයෙහි වැඩ වසන සේක. එකල්හි භාගාවතුන් වහන්සේ ගිලන් වූයේ, දුක් වූයේ බලවත් ලෙස ගිලන් බවට පැමිණි සේක.

ඉක්බිති ආයුෂ්මත් මහා චුන්ද ස්ථවිර තෙම සවස් භාගයෙහි ඵල සමවතින් නැගී සිටියේ භාගාවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක ද එතැනට වැඩියේ ය. එළඹ භාගාවතුන් වහන්සේට වැඳ එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත් පසෙක හුන්නා වූ ආයුෂ්මත් මහා චුන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට භාගාවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක.

චුන්දය ඔබට බොජ්ඣඞ්ග ධර්මයෝ වැටහෙත්වා.

ස්වාමීනි, භාගාවතුන් වහන්ස, මේ <mark>සප්ත බොජ්ඣඞ්ග ධම්යෝ</mark> භාගාවතුන් වහන්සේ විසින් මනාකොට වදාරන ලදහ. වඩන ලදහ. නැවත නැවතත් පුරුදු කරන ලදහ. ඔවුහු විශිෂ්ට ඥනය පිණිස සමාක් සම්බෝධිය පිණිස නිවන් පිණිස පවතිත්.

ඒ කවර සතක් ද යත්?.

ස්වාමීනි, සති සම්බොජ්ඣඞ්ගය භාගාවතුන් වහන්සේ විසින් මැනවින් වදාරණ ලද්දේ ය. වඩන ලද්දේය. නැවත නැවතත් පුරුදු කරන ලද්දේ ය. එය මනාව දැනීම පිණිස යහපත් අවබෝධය පිණිස නිවන් පිණිස පවතියි.

ධම්ම විචය සම්බොජ්ඣඞ්ගය, විරිය සම්බොජ්ඣඞ්ගය, පුීති සම්බොජ්ඣඞ්ගය, පස්සද්ධි සම්බොජ්ඣඞ්ගය, සමාධි සම්බොජ්ඣඞ්ගය, උපෙක්ඛා සම්බොජ්ඣඞ්ගය ද පෙර සේමැ යි.

ස්වාමීනි, මේ සප්ත බොජ්ඣඞ්ග ධම්යෝ භාගාවතුන් වහන්සේ විසින් මැනවිත් දෙසන ලද්දාහු ය. වඩන ලද්දාහු ය. නැවත නැවතත් වඩන ලද්දාහු ය. ඔවුහු යහපත් දැනීම පිණිස, සමාක් සම්බෝධිය පිණිස නිවන් පිණිස පවත්නාහ.

චුන්දය, බොධාාඞ්ග ධම්යෝ ඒකාන්තයෙන් සතාාය, චුන්දය බොධාාඞ්ග ධම්යෝ ඒකාන්තයෙන් සතාාය යි වදාළහ.

ආයුෂ්මත් චුන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ධම්ය පුකාශ කළ සේක. භාගාවතුන් වහන්සේ එය සතුටින් පිළිගත්හ. භාගාවතුන් වහන්සේ එම ලෙඩින් නැගී සිටි සේක. උන්වහන්සේ ගේ රෝගාබාධය එයින් ම සුව වූයේ ය.

ගිරිමානන්ද සූතුය.

එක් කලෙක භාගාවතුන් වහන්සේ සැවැත් නුවර සමීපයෙහි ජේතවන නම් අරම්හි වැඩ වසන සේක. එකල්හි ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්ද ස්ථවිර තෙමේ හටගත් ආබාධ ඇත්තේ දුකට පැමිණියේ දැඩි ගිලන් බව ඇත්තේ වෙයි. එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද සථවිර තෙමේ භාගාවතුන් වහන්සේ කරා එළඹියේ ය. එළඹ භාගාවතුන් වහන්සේ සකසා වැද එකත්පස්ව හුන්නේ ය. එකත්පස්ව හුන් ආනන්ද ස්ථවිර තෙමේ භාගාවතුන් වහන්සේට මෙසේ කීයේ ය:

භාගාවතුන් වහන්ස, ආයුෂ්මත් **ගිරිමානන්ද** ස්ථවිර තෙමේ උපන් ආබාධ ඇත්තේ, පැමිණි දුක් ඇත්තේ දැඩිව ගිලන් වූයේ වෙයි. වහන්ස, භාගාවතුන් වහන්සේ අනුකම්පා පිණිස ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්ද තෙරුන් කරා වඩනා සේක් නම් මැනවි.

ආනන්දයෙනි, ඉදින් තෙපි ගිරිමානන්ද මහණහු වෙත එළඹ දස සංඥා කියහු නම්, යම් හෙයකින් දස සංඥා අසා ගිරිමානන්ද මහණහුගේ ඒ ආබාධය හේතු වශයෙන් සංසිඳෙන්නේ ය.

කවර දශයෙක් ද යත්?

අනිතා සංඥය, අනාත්ම සංඥ ය, අශුභ සංඥ ය, ආදීනව සංඥ ය, පුහාණ සංඥ ය, විරාග සංඥ ය, නිරෝධ සංඥ ය, සියලු ලෝකයෙහි කලකිරීම් සංඛාහත සංඥ ය, සියලු සංස්කාරයන්හි අනිතා සංඥ ය, ආනාපාන සතිය යන දශය යි.

ආතන්දයෙනි, අනිතා සංඥව කවරී ද?

ආතත්දයෙනි, මේ සස්තෙහි මහණ වලට ගියේ වේව යි. රුක්මුලට ගියේ වේව යි. ශුතාාාගාරයට ගියේ වේව යි මෙසේ නුවණින් සලකත්නේ ය. රූපය අනිතා ය, වේදනා අනිතාය. සංඥ අනිතා ය. සංස්කාරයෝ අනිතා ය හ. විඥනය අනිතා ය. මෙසේ මේ පඤ්චෝපාදානස්ඛන්ධයන්හි අනිතාානුදර්ශිව වසයි. ආනන්දයෙනි, මේ අනිතා සංඥය යි කියනු ලැබේ.

ආනන්දයෙනි, අනාත්ම සංඥ කවරහ යත්?

ආතත්දයෙනි, මේ සස්තෙහි මහණ වලට ගියේ වේවයි මෙසේ නුවණින් සලකන්තේ ය. චක්ෂුව අනාත්ම ය. රූප ආතත්ම ය. ශුෝතස අනාත්ම ය, ශබ්ද අනාත්ම ය, සාණය අනාත්ම ය, ගන්ධය අනාත්ම ය, ජීව්හා අනාත්ම ය, රස අනාත්ම ය, කය අනාත්ම ය, ධම් අනාත්මය යි මෙසේ සවැදෑරුම් ආධාහත්මික බාහිර ආයතනයන්හි අනාත්මානුදර්ශීව වාසය කරයි. ආනන්දයෙනි, මේ අනාත්ම සංඥය යි කියනු ලැබේ.

ආනන්දයෙනි, අශුභ සංඥ කවරහ යත්?

ආතත්දයෙනි, මේ සස්නෙහි මහණ පා තලින් උඩ, කෙස් මතුයෙන් යට සම හිමි කොට ඇති නානාපුකාර අසූචියෙන් පිරි මෙම කය පුතාවේක්ෂා කරන්නේ ය. මේ කයෙහි කේශයෝ ය. රෝමයෝ ය, නිය ය, දත් ය, සම් ය, මාංශය ය, නහර ය, ඇට ය, ඇට මිදුලු ය, වකුගඩු ය, හෘදය ය, අක්මා ය, දලබුවය, බඩ දිව ය, පපු කැණ ය, අතුනු ය, අතුනු බහත ය, ඖදයා ී ය, පූරීෂ ය, පිත් ය, ශ්ලේස්මා ය, පූයා ය, ලේ ය, සෝදිය ය, මේදස් ය, කඳුළු ය, වුරුණු තෙල් ය, කෙළ ය, මුකුනු ය, සඳමිදුලු ය, මූ ය යන මොහු ඇතැයි මෙසේ මේ කයෙහි අශුභානුදර්ශීව වාසය කරයි. ආනන්දයෙනි මේ අශුභ සංඥය යයි කියනු ලැබේ.

ආනන්දයෙනි, ආදිනව සංඥ කවරහ යත්?

ආනන්දයෙනි, මේ සස්නෙහි මහණ වලට ගියේ වේව යි, රුක් මුලට ගියේ වේව යි, ශූනාාගාරයට ගියේ වේව යි මෙසේ සලකන්නේ ය. බොහෝ දුක් ඇති මේ කය බොහෝ

266

ආදිතව ඇත්තේ ය. මෙසේ මේ කයෙහි විවිධ ආබාධයෝ උපදනාහ. ඔහු කවරහ යත්? චක්ඛු රෝග ය, සෝත රෝග ය, සාණ රෝග ය, ජීවිහා රෝග ය, කාය රෝග ය, සිස රෝග ය, කණ්ණ රෝග ය, මුඛ රෝග ය, දත්ත රෝග ය, කාස ය, ශ්වාස ය, පිනාස ය, දාහ ය, ජවර ය, කුච්ඡි රෝග ය, මුර්ඡා ය, පක්ඛන්දි කාය, ශුලා ය, විශුවිකා ය, කුෂ්ඨ ය, ගණ්ඩ ය, කිලාස ය, ස්වාස ය, අපස්මාරය ය, දද්දු ය, කණ්ඩු ය, කච්ඡු ය, රඛසා ය, විතච්ඡිකා ය, ලෝහිත පිත්ත ය, මධුමේභය, අංස ය, පිළිකා ය, භගත්දරා ය, පිතින් උපදතා ආබාධ ය, වාතයෙන් උපදතා ආබාධ ය, සන්නිපාතික ආබාධ ය, සෘතු පරිතාමයෙන් වන ආබාධ ය, විෂම පරිහාරයෙන් උපදනා ආබාධ ය, උපකුමයෙන් උපදනා ආබාධ ය, කම් විපාකයෙන් උපදතා ආබාධ ය, ශීත ය, උෂ්ණය, සාය, පවස ය, උච්චාර ය, පස්සාව ය යි මෙසේ මේ කයෙහි ආදී නවානුදර්ශීව වෙසෙයි. ආතන්දයෙනි, මේ ආදි නවානුසංඥ යයි කියනු ලැබේ.

ආනන්දයෙනි, පුභාණ සංඥ කවරහ යත්?

ආතත්දයෙනි, මේ සස්තෙහි මහණ උපත් කාම විතර්ක තො ඉවසයි. දුරලයි, වෙසෙසින් දුරු කෙරෙයි. අභාවයට පමුණුවයි. උපත් විහිංසා විතර්කය නො ඉවසයි. දුරලයි, වෙසෙසින් දුරු කෙරෙයි. අභාවයට පමුණුවයි. උපනුපත් අකුශල ධම් තො ඉවසයි. දුරලයි. වෙසෙසින් දුරු කරයි. අභාවයට පමුණුවයි. ආනන්දයෙනි, මේ පුභාණ සංඥවය යි කියනු ලැබේ.

ආතන්දයෙනි, විරාග සංඥ කවරහ යත්?

ආතත්දයෙනි, මේ සස්තෙහි මහණ වලට ගියේ වේව යි, රුක්මුලට ගියේ වේව යි, ශුතාාාගාරයට ගියේ වේව යි, මෙසේ සලකත්තේ ය. සව් සංස්කාරයන්ගේ යම්බඳු සමථයෙක් සවෝපධීන් ගේ දුරලීමෙක්, තෘෂ්ණක්ෂයෙක්, විරාගයෙක්, නිවාණයෙක් වේ නම් එය ශාන්ත ය, එය පුණිත ය. මේ විරාග සංඥය යි කියනු ලැබේ.

ආනන්දයෙනි, නිරෝධ සංඥ කවරහ යත්?

ආතත්දයෙනි, මේ සස්තෙහි මහණ වලට ගියේ වේව යි, රුක්මුලට ගියේ වේව යි, ශුතාාාගාරයට ගියේ වේව යි, මෙසේ සලකත්තේ ය. සව් සංස්කාරයන්ගේ යම්බදු සමථයෙක් සවෝපධීන් ගේ දුරලීමෙක්, තෘෂ්ණාක්ෂයෙක්, විරාගයෙක්, නිරෝධයෙක් නිවාණයෙක් වේ නම් එය ශාන්ත ය, ආනන්දයෙනි, මේ නිරෝධ ස්ංඥය යි කියනු ලැබේ.

ආනන්දයෙනි, සව් ලෝකයෙහි අනහිරත සංඥ කවරහ යත්?

ආතත්දයෙනි, මේ සස්නෙහි භික්ෂු නමක් ලෝකයෙහි පඤ්චස්කන්ධය පිළිබඳ දැඩි ගැනීමක් හෝ සිත පිළිබඳ අරමුණු අනුව ඇතිවන කෙලෙස් හෝ වෙත් නම් ඔවුන් දුරු කරන්නේ වේ ද, දැඩිව අල්වා නො ගන්නේ වේ ද, මෙය ලෝකයෙහි කලකිරීම් සහගත හැඟීමය යි කියනු ලැබේ.

ආනන්දයෙනි, සියලු සංස්කාරයන් කෙරෙහි අනිතා සංඥව කවරහ යත්?

ආතත්දයෙනි, මේ සසුනෙහි මහණ තෙම හැම පුතුහුත්පන්න ධර්මයන්ගෙන් පෙළෙයි. ලජ්ජා වෙයි. පිළිකුල් කෙරෙයි. ආතත්දයෙනි, මේ සව් සංස්කාරයන් ගේ අනිතා සංඥවය යි කියනු ලැබේ. ආනන්දයෙනි, ආනාපානසති කවරහ යත්?

ආනන්දයෙනි, මේ සස්නෙහි මහණ වලට ගියේ වේව යි, රුක්මුලට ගියේ වේව යි, ශුනාහාගාරයට ගියේ වේව යි කය ඍජු කොට තබා සිහි පෙරටු කොට එළවා පලක් බැඳ හිඳියි. හේ සිහි ඇතිසේ ම ආශ්වාස කෙරෙයි. සිහි ඇතිසේ ම පුශ්වාස කෙරෙයි.

දීර්ඝ කොට ආශ්වාස කරනුයේ හෝ දීර්ඝ කොට ආශ්වාස කෙරෙමි යි දනී. දීර්ඝ කොට පුශ්වාස කරනුයේ හෝ දීර්ඝ කොට පුශ්වාස කරමි යි දනී. ලසු කොට ආශ්වාස කරනුයේ හෝ ලසු කොට ආශ්වාස කෙරෙමි යි දනී. ලසු කොට පුශ්වාස කරනුයේ ලසු කොට පුශ්වාස කරමි යි දනී. සකල ආශ්වාස කායය මුල මැද අග පහළ කරමින් ආශ්වාස කරමි යි හික්මෙයි. සකල පුශ්වාස කාය මුල මැද අග පහළ කරමින් පුශ්වාස කරමි යි හික්මෙයි. ඖදරික ආශ්වාස කාය සංස්කාරය සන්හිඳුවමින් ආශ්වාස කරමින් හික්මෙයි. ඖදාරික පුශ්වාස කාය සංස්කාරය සන්හිඳුවමින් පුශ්වාස කරමින් හික්මෙයි.

ප්රීතිය මොනවට දන්නේ ආශ්වාස කෙරෙමි යි හික්මෙයි. ප්රීතිය මොනවට දන්නේ පුශ්වාස කෙරෙමි යි හික්මෙයි. සුඛය මොනවට දන්නේ ආශ්වාස කෙරෙමි යි හික්මෙයි. සුඛය මොනවට දන්නේ පුශ්වාස කෙරෙමි යි හික්මෙයි. චිත්ත සංස්කාරය දන්නේ ආශ්වාස කෙරෙමි යි හික්මෙයි. චිත්ත සංස්කාරය දන්නේ පුශ්වාස කෙරෙමි යි හික්මෙයි. ඖදාරික චිත්ත සංස්කාර සංහිඳුවමින් පුශ්වාස කෙරෙමි යි හික්මෙයි. සිත දන්නේ ආශ්වාස කෙරෙමි යි හික්මෙයි. සිත දන්නේ පුශ්වාස කෙරෙමි යි හික්මෙයි. සිත දන්නේ ආශ්වාස කෙරෙමි යි හික්මෙයි. සිත දන්නේ පුශ්වාස කෙරෙමි යි හික්මෙයි. සිත පහන් කරවමින් ආශ්වාස කෙරෙමි යි හික්මෙයි. සිත පහන් කරවමින් පුශ්වාස කෙරෙමි යි හික්මෙයි. සිත අරමුණෙහි සමව තබමින් ආශ්වාස කෙරෙමි යි හික්මෙයි. සිත අරමුණෙහි සමව තබමින් පුශ්වාස කෙරෙමි යි හික්මෙයි. නීවරණයෙන් සිත මුදමින් ආශ්වාස කෙරෙමි යි හික්මෙයි. නීවරණයෙන් සිත මුදමින් පුශ්වාස කෙරෙමි යි හික්මෙයි.

අනිතාහනුදර්ශී වූවෙම් ආශ්වාස කෙරෙමි යි හික්මෙයි. අනිතාහනුදර්ශී වූවෙම්පුශ්වාස කෙරෙමි යි හික්මෙයි. විරාගානුදර්ශී වූවෙම් ආශ්වාස කෙරෙම් යි හික්මෙයි. විරාගානුදර්ශී වූවෙම් පුශ්වාස කෙරෙමි යි හික්මෙයි. නිරෝධානුදර්ශී වූවෙම් ආශ්වාස කෙරෙම් යි හික්මෙයි. නිරෝධානුදර්ශී වූවෙම් පුශ්වාස කෙරෙමි යි හික්මෙයි. පුතිනිංසර්ගානුදර්ශී වූවෙම් ආශ්වාස කෙරෙමි යි හික්මෙයි. පුතිනිංසර්ගානුදර්ශී වූවෙම් පුශ්වාස කෙරෙමි යි හික්මෙයි. මේ ආනාපාන සතිය යි. කියනු ලැබේ.

ආනන්දයෙනි, ඉදින් තෙපි ගිරිමානන්ද මහණහු වෙත ගොස් මේ දස සංඥ කියවු නම් යම් හෙයකින් මේ දශ සංඥ අසා ගිරිමානන්ද මහණහු ගේ ඒ ආබාධය හේතු විසින් සංහිඳෙන්නේ ය. යන මේ කාරණය ඇත.

එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාගාවතුන් වහන්සේ හමුවෙහි මේ දශ සංඥ උගෙන ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්ද තෙරුන් කරා එළඹිය හ. එළඹ ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්ද තෙරුන්ට මේ දශ සංඥ කීහ. ඉක්බිති මේ දශ සංඥ අසා ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්ද තෙරුන් ගේ ආබාධය හේතු විසින් සන්හිඳුනේ ය. ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්ද තෙරණුවෝත් ඒ ආබාධයෙන් නැගී සිටියේ ය. ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්ද තෙරුන් ගේ ඒ ආබාධය එසේ පුහීණ වූයේ ය.

ඉසිගිලි සූතුය

බුද්ධ, ධම්ම, සංඝ යන තිුවිධ රත්නයේ ගුණ දැක්වෙන පිරිත් නිමවා පසේ බුදුවරයින් ගේ ගුණ දැක්වෙන එක ම සූතුය වන ඉසිගිලි සූතුය දන්වන ලදී.

එක් කලෙක සවස් වේලෙහි බුදුන් වහන්සේ ඵල සමවතට සම වැද එයින් නැගී ගඳකිළියෙන් නික්ම භික්ෂු සංඝයා පිරිවරාගෙන පවත පස පෙනෙන මානයේ හිඳ එයත් හඳුන්වා දුන්හ.

බුදුරජාණන් වහන්සේට සෙසු පව්ත හැඳින්වීමට අනවශා වුවත් ඉසිගිලි පව්ව හැඳින්වීමෙන් පන්සියයක් පසේ බුදුවරයන්ගේ නම් හා පද්මාවතී දේවියගේ පුාර්ථනාවත් පැහැදිලි වන නිසා සෙසු පව්ත ද හැඳින්වීමට අවශා විය.

පත්සීයක් පසේ බුදුවරයත් වහන්සේලා රජගහ නුවර පිඬු සිඟා හැසිර ඉසිගිලි පච්තය දෙබෑදොරක් විවෘත කරත්තාක් මෙත් විවෘත කර එහි ඇතුළට පිවිස රෑ වසන තැත් හා දිවා වසන තැත් පිළියෙල කොට ගෙන විසූහ. එය බලා සිටිත්තවුනට එසේ පිවිසෙන පසේ බුදුවරයින් දක්නට ලැබෙනු මිස පිවිස යනු දක්නට නො ලැබේ. ඒ නිසා මේ පච්තය සෘෂීන් ගිල ගනිති යි ඉසිගිලි නම් විය. මේ සූතුයේ පසේ බුදුවරයන් පන්සිය නමක ගේ නම් දැක්වෙයි. ඇතැම් නමකින් දහ දොළොස් නම සිටි බව කිය වේ.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදි. එක් සමයෙක්හි භාගාවතුන් වහන්සේ රජගහ නුවර ඉසිගිලි පව්වෙහි වැඩ වසන සේක. එකල්හි එහි දී භාගාවතුන් වහන්සේ මහණෙනි යි භික්ෂූන් අඬගා වදාළ සේක. 'පින්වතුන් වහන්ස' යි ඒ භික්ෂූහු භාගාවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් ඇස් වූහ. භාගාවතුන් වහන්සේ මේ ඉසිගිලි සුතුය වදාළ සේක.

මහණෙනි, තෙපි තෙල වෙභාර පර්වතය දක්නහු ද?

වහන්ස, එසේ ය, මහණෛති, මේ වෙභාර පර්වතයට අතික් තමෙක් විය. අනික් පැණවීමක් විය.

මහණෙනි, තෙපි තෙල පාණ්ඩව පර්වතය දක්නහු ද?

වහන්ස, එසේ ය. මේ පාණ්ඩව පර්වතයට අනික් නමෙක් විය. අනික් පැණවීමක් විය.

මහණෙනි, තෙපි තෙල වෛපුලා පර්වතය දක්නහු ද?

වහන්ස, එසේ ය. මේ වෛපුලා පර්වතයට ද අනික් නමෙක් විය. අනික් පැණවීමක් විය.

මහණෙනි, තෙපි තෙල ගෘධුකුට පර්වතය දක්නහු ද?

වහන්ස, එසේ ය. මේ ගෘධුකුට පර්වතයට ද අනික් නමෙක් විය. අනික් පැණවීමක් විය.

මහණෙනි, තෙපි මේ ඉසිගිලි පර්වතය දක්නහු ද?

එසේය වහන්ස.

මහණෙනි, මේ ඉසිගිලි පව්තයට තෙල සංඥව ම විය. තෙල පුඥප්තිය ම විය. මහණෙනි, පෙර වූවක් කියමි. මේ ඉසිගිලි පව්තයෙහි පන්සියයක් පසේ බුදුහු බොහෝ කලක් වාසය කළාහු ය. ඔහු මේ පව්තයට පිවිසෙන්නාහු දක්නා ලැබෙති. පිවිසියාහු නො දක්නා ලැබෙති. ඒ දැක මනුෂායෝ මෙසේ කීහ: මේ පව්තය මේ මේ පුතොකබුද්ධ ඍෂින් ගිල ගනී යයි.

එහෙයින් 'ඉසිගිලි ඉසිගිලි' යි කියා ම නම උපන. මහණෛනි, පසේ බුදුවරුන් ගේ නම් පවසන්නෙමි. නම් කීර්තනය කරන්නෙමි. මහණෛති, පසේ බුදුවරයින් ගේ නම් දෙසන්නෙමි. ඒ අසවු. මොනොවට මෙනෙහි කරවු. කියන්නෙමි.

'එසේ යැ වහන්සැ' යි ඒ භික්ෂූහු භාගාවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් ඇස්වූහ. භාගාවතුන් වහන්සේ තෙල වදාළ සේක:

මහණෙනි, අරිට්ඨ නම් පසේ බුදුහු මේ ඉසිගිලි පව්වෙහි බොහෝ කල් විසූහ. මහණෙනි, උපරිට්ඨ නම් පසේ බුදුහු, තගරසිබි නම් පසේ බුදුහු, යසස්සී නම් පසේ බුදුහු, සුදස්සන නම් පසේ බුදුහු, පියදස්සී නම් පසේ බුදුහු, ගන්ධාර නම් පසේ බුදුහු, පිණ්ඩොල නම් පසේ බුදුහු, උපාසභ නම් පසේ බුදුහු, නීත නම් පසේ බුදුහු, කථ නම් පසේ බුදුහු, සුතවන්තු නම් පසේ බුදුහු, භාවිතත්ත නම් පසේ බුදුහු මේ ඉසිගිලි පව්වෙහි බොහෝ කල් විසූහ.

- සත්වයන් කෙරෙහි සාර වූ හෙවත් උත්තම සත්ව වූ නිදුක් වූ නිස්තෘෂ්ණ වූ යම් පසේ බුදු කෙනෙක් වෙන වෙන ම සතර මාර්ගඥාන බොධිය අවබෝධ කළාහු ද විගත වූ රාගාදී ශලා ඇති ඒ නරෝත්තමයන් ගේ නාමයන් කීර්තනය කරන්නා වූ මාගේ බසින් අසවු.
- අරිට්ඨ ය, උපරිට්ඨ ය, තගරසිබි ය, යසස්සි ය, සුදස්සන ය, පියදස්සී බුද්ධ ය, ගන්ධාර ය, පිණ්ඩෝල ය, උපාසභ ය, නීත ය, තථ ය, සුතවන්තු ය, භාවිතත්ත ය යන පසේ බුදුහු ද,
- සුම්භ ය, සුභ ය, මේථුල ය, අට්ඨම ය, යළි සුමේධ ය, අනීඝ ය, සුදාඨෝ ය, හිංග ය, හිංග ය යන මහත් ආනුභාව ඇති භවනෙත්ති සංඛ්‍යාත තෘෂ්ණාක්ෂය කළ පසේ බුදුහූ ය.
- චුල්ලජාලි මහාජාලි යයි නම් ඇති දෙ මුනිහු ය, අට්ඨක බුදුහු ය, නැවත කෝසල බුද්ධ ය යළී සුබාහු ය උපනේමිස ය, නේමිස ය, සන්තචිත්ත ය, සච්ච ය, තථ ය, විරජ ය, පණ්ඩිත ය යන පසේ බුදුහු ද,
- 5. කාල උපකාල යන දෙ බුදුහු ය, විජිත ය, අංග ය, පංග ය, ගුතිජ්ජිත ය, පස්සී නම් ඒ පසේ බුදුහු ස්ඛන්ධ දුඃඛයට මුල වූ උපධිහල ය, අපරාජිත නම් පසේ බුදුහු මාරබල දිනූය.
- සතුථ, පවත්තු, සරභංග, ලෝමහංස, උච්චංගමා ය යන නම් ඇති පසේ බුදුහු ය. අසිත, අනාසව, මනෝම ය යන තුන් පසේ බුදුහු ය. නව විධ මාන පසුන් කළ

බන්ධුමන්තු නම් පසේ බුදුහු ය, තදාධිමුත්ත ය, විමල ය, කේතුමන්තු ය පසේ බුදුහු ද,

- කේතුම්බරාග ය, මාතංග ය, අරිය ය යන තුන් පසේ බුදුහු ය. යළි අච්චුතය, අච්චුතගාමබාහාමක ය යන පසේ බුදුහු දෙදෙන ය. සුමංගල, දබ්බිල, සුප්පතිට්ඨිත, අසය්භ යන පසේ බුදුහු ය, බේමාභිරත ය, සෝරත ය යන පසේ බුදුහු දෙදෙන ද,
- 8. දුරත්ත ය, සංඝ යත පසේ බුදුහු ය, යළිදු උච්ච ය, අලාමක වීර්ය ඇති සය්හ තම් අතා පසේ බුදු මුනිවරයෙක, ආතත්ද තත්ද, උපතත්ද යත සිය දෙතෙකුත් බැගිත් දොළොස් පසේ බුදු කෙතෙක, අත්තිම ශරීරය ධරන භාරද්වාජ නම් පසේ බුදුහු ද,
- 9. බෝධි, මහානාම යන පසේ බුදුහු ය, යළිදු උත්තර, කේසී, සිබි, සුන්දරභාරද්වාජ යන පසේ බුදුහු ය, තෘෂ්ණා පසුන් කළ සීදරී නම් පසේ බුදුහු ද,
- 10. වීතරාග වූ මංගල පසේ බුදුහු ද වුහ. පස්කඳ දුකට මුල් වූ තෘෂ්ණාජාලිනිය සුන් කළ උසභ නම් පසේ බුදුහු ය, ශාන්ත පදයට පැමිණි උපනීත ය, උපෝසථ ය, සුන්දර ය සච්ච නාම ය.
- 11. ජේත, ජයන්ත, පදුම, උප්පල යන සිව් පසේ බුදුහු ද, පදුමුත්තර, රක්ඛිත, පබ්බත යන තුන් පසේ බුදුහු ද, මානතථද්ධ, සෝභිත, විතරාග යන පසේ බුදුහු ද, මොනවට කෙලෙසුන් කෙරෙන් මිදුනු සිත් ඇති කණ්හ නම් පසේ බුදුහු ද,
- 12. නාම විසින් පෙළ ආ තෙල පසේ බුදුහු ද, ක්ෂය කළ භව තෘෂ්ණාව ඇති අනාාවූත් යම් පසේ බුදු කෙනෙක් ඇත් ද, සියලු ක්ලේශයන් ඉක්මවා ගිය ස්කන්ධ පරිනිචාණයෙන් පිරිනිවන් වන් ගුණ විසින් අපුමේය වූ පුතොක බුද්ධ මහර්ෂීන්ට නමස්කාර කරව.

දෙවන බණවර නිමි

.

III බණවර

1. ධම්මචකකපපවත්තන සූතුය

බරණැස ඉසිපතන නම් වූ මිගදායෙහි දී ඇසළ පුණු පොහෝ දින පස්වග තවුසන් අමතා දම්සක් පැවතුම් සූතුය දෙසූ සේක. එය බුදුරජාණන් වහන්සේ ගේ පුථම ධම් දේශනාවයි. එසේ ම එය තිපිටකයේ සාරය යි. එහි දී මහණුන් විසින් හල යුතු අංග දෙක පෙන්වා දුන් බුදුන් වහන්සේ අනුගමනය කළ යුතු මැදි පිළිවෙත පෙන්වා දුන්හ. මෙහි එන චතුස්සතාය තිපරිවෘත්තයකින් හා ද්වාදශාකාරයකින් සමන්විත විය. මේ දේශනාව ඇසීමෙන් කොණ්ඩඤ්ඤ තවුසාට ධම් චක්ෂුස පහළ විය.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදි. එක් සමයෙක භාගාවතුන් වහන්සේ බරණැස සමීපයෙහි මිගදාය නම් වූ ඉසිපතනාරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එකල්හි භාගාවතුන් වහන්සේ පස්වග මහණුන් ඇමතු සේක. මහණෙනි, ළාමක වූ ගැමී දහමක් වූ පුහුදුනුන් විසින් සෙවුණු ආයායීයන් සතු නොවූ අවැඩ ඇසුරු කළ කාම වස්තුන් කෙරෙහි යම් මේ ක්ලේශ කාමයෙහි පුත පුතා යෙදීමකුත් වේ ද, දුක් වූ ආයායියත් සතු නොවූ අවැඩ ඇසුරු කළ යම් මේ සිරුර පෙළීමෙහි පුන පුනා යෙදීමකුත් වේ ද, පැවිද්දහු විසින් මේ අන්ත දෙක නො සෙවිය යුතු යි. මහණෙනි, තථාගතයන් විසින් ඒ මේ අන්ත දෙකට නො පැමිණ පැණැස ඇති කරන නුවණැස ඇති කරන මැදුම් පිළිවෙත අවබෝධ කරන ලද්දේ කෙලෙස් සංසිඳුවීම පිණිස, වෙසෙස් දැනුම පිණිස, සිවුසස් දැනුම පිණිස, නිවන් පිණිස පවතී. මහණෙනි, තථාගතයන් විසින් අවබෝධ කරන ලද පැණැස ඇති කරන, නුවණ ඇස ඇති කරන ඒ කවර නම් මැදුම් පිළිවෙතක් කෙලෙස් සංහිඳුවීම පිණිස, වෙසෙස් දැනුම පිණිස, සිවුසස් දැනුම පිණිස, නිවන් පිණිස පවතී ද යත්? මේ අරිඅටඟි මග මැ යි, එනම්: සම්මා දිට්ඨි, සම්මා සංකප්ප, සම්මා වාචා, සම්මා කම්මන්ත, සම්මා ආජීව, සම්මා වායාම, සම්මා සති, සම්මා සමාධි'යි. මහණෙනි, පැණැස ඇති කරන, නුවණ ඇස ඇති කරන ඒ මේ මැදුම් පිළිවෙත තථාගතයන් විසින් අවබෝධ කරන ලද්දේ කෙලෙස් සංසිදුවීම පිණිස, වෙසෙස් දැනුම පිණිස, සිවුසස් දැනුම පිණිස, නිවන් පිණිස පවතී.

මහණෙති, මේ වූ කලි, දුක්ඛාය‍යී සතාය යි. ඉපදීමත් දුක් ය, ජරාවත් දුක් ය, වාාධියත් දුක් ය, මරණයත් දුක් ය, අපියයන් හා එක්වීමත් දුක් ය, පියයන් ගෙන් වෙන්වීමත් දුක් ය, කැමැති දෑ තො ලැබීමත් දුක් ය, සැකෙවින් පඤ්ච උපාදානස්කන්ධයෝ දුක් ය. මහණෙති, මේ වූ කලී දුක්ඛ සමුදයායායී සතාය යි. පුනර්භවය ඇති කරන නන්දිරාගය සහගිය ඒ ඒ භවයන්හි ඇල්ම ඇති කරන යම් තෘෂ්ණාවක් වේ ද, එනම්: කාම තෘණ්හා (කාම වස්තූන් කෙරෙහි පවත්නා තෘෂ්ණාව) භවතණ්හා (ශාස්වත දෘෂ්ටි සහගත තෘෂ්ණාව) විභව තණ්හා (උච්ඡේද දෘෂ්ටිසහගත තෘෂ්ණාව) යි. මහණෙති, මේ වූ කලි, දුක්ඛනිරෝධායායී සතාය යි, ඒ තෘෂ්ණාවේ ම යම් නිරවශේෂයෙන් නො ඇලීම් සංඛානත නිරෝධයෙක් දුරලීමෙක් අත්හැරීමෙක් මිදීමෙක් නො ඇල්මෙක් වේ ද, එය යි. මහණෙති, මේ වූ කලි, දුක්ඛ නිරෝධ ගාමිණි පුතිපදායායී සතායය යි. මේ ආයායිඅෂ්ටාංගික මාර්ගය ම ය. එනම්: සම්මාදිට්ඨීය සම්මා සමාධිය යි.

Non-Commercial Distribution

මහණෙනි මට මේ දුක්ඛ ආයාී සතාය යි, පෙර නොඇසූ විරූ ධම් විෂයෙහි චතුස්සතාය ඥන චඤුසය පහළ විය. එහි දැනීම ඇති විය. පුඥව ඇති විය. විදහාව හෙවත් නුවණ ඇති විය. අවිදාාන්ධකාරය දුරු කරන ඥානාලෝකය පහළ විය.

මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛායාී සතාාය පිළිබඳ දත යුතුය යි

මේ දුක්ඛ සමුදයායාී සතාය යි - ඒ මේ දුක්ඛ සමුදය දුරු කළ යුතු යි.

මේ දුක්ඛ නිරෝධායාී සතාය යි. මේ දුක්ඛ නිරෝධය නම් වූ නිවන නුවණීන් පතාක්ෂ කළ යුතුය යි - මේ දුක්ඛ නිරෝධායාී සතාය නුවණින් පුතාඤ කරන ලද්දේය යි

මේ දුක්ඛ නිරෝධගාමිනී පුතිපදායාීසතායයි - මේ දුක්ඛ නිරෝධගාමිනී පුතිපදාව වැඩිය යුතුය යි - මේ දුක්ඛ නිරෝධගාමිනී පුතිපදාව මා විසින් වඩනා ලදැ යි පෙර නො ඇසූවිරූ ධම් විෂයයෙහි පුඥ චක්ෂුස පහළ විය. චතුස්සතාාඥනය, එහි පුඥව, විශිෂ්ට දැනුම, එයින් නිවාණාලෝකය පහළ විය.

මහණෙනි මම යම්තාක් කල් මට චතුස්සතා ධම් විෂයයෙහි **නිපරිවෘත්තයක්** හා දොළොස් ආකාරයක් ඇති තත් වූ පරිදි පිරිසිදු අවබෝධයක් නො වූයේ ද, මහණෙනි, දෙවියන් සහිත, මරුන් සහිත, බඹුන් සහිත ලෝකයෙහි ද, මහණ බමුණන් සහිත පුජාව අතරෙහි ද උතුම් වූ සම්බෝධිය පුතාක්ෂ කෙළෙමි යයි පුතිඥ නො කෙළෙමි.

මහණෙති, යම් අවස්ථාවක පටත් මට මේ චතුස්සතා ධම් විෂයයෙහි මෙසේ තුන් පෙරළියකින් හා දොළොස් ආකාරයෙන් යුත් තත් වූ පරිදි ඥන දශීනය පිරිසිදු වූයේ ද, මහණෙති, එකල්හි මම දෙවියන්, මරුන්, බඹුන් සහිත ලෝකයෙහි මහණ බමුණන් හා දෙව් මිනිසුන් සහිත පුජාව අතරෙහි උතුම් වූ සමාක් සම්බෝධිය අවබෝධ කෙළෙමි යි පුතිඥ කෙළෙමි. චතුස්සතා ධම්යන් කෙරෙහි මට ඥන දර්ශනය පහළ විය. මාගේ චේතෝවිමුක්ති නම් වූ අර්හත් ඵල සමාධිය අකෝපා විය. මෝ තොමෝ අන්තිම උත්පත්තිය වන්නී ය. දැන් (මට) පුනරුත්පත්තියක් නැත යනුයි. භාගාවතුන් වහන්සේ මේ දම්සක් පැවතුම් සූනු දේශනාව වදාළ සේක. සතුටු සිත් ඇති පස්වග භික්ෂූන් වහන්සේලා භාගාවතුන් වහන්සේගේ දේශනාව සතුටින් පිළිගත්හ. යම් කිසිවක් ඇතිවීම ස්වභාව කොට ඇත්තේ වී නම් ඒ සියල්ල නැතිවීම ස්වභාව කොට ඇත්තේ ය යන නුවණයි. භාගාවතුන් වහන්සේ විසින් මෙසේ දම්සක් පැවැත් වූ කල්හි භූමිනිශිත දෙවියෝ සාධුකාර දුන්හ. බුදුරදුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මිගදායෙහි ශුමණයකු විසින් හෝ බාහ්මණයකු විසින් හෝ මාරයකු විසින් හෝ බුහ්මයකු විසින් හෝ ලෝකයෙහි අන් කිසිවකු විසින් හෝ නො පැවැත්විය හැකි ධර්මචකුය පවත්වන ලදෑ යි කියා යි.

භුමිනිශිත දෙවියන්ගේ සාධුකාර ශබ්දය අසා චාතුර්මහාරාජික දෙවියෝ ද, ඔවුන් ගේ සාධුකාර ශබ්දය අසා තාවතිංස දෙවියෝ ද, යාම තුසිත නිම්මානරති පරනිම්මිතවසවර්ති දෙවියෝ ද, ඔවුන්ගේ සාධුකාර ශබ්දය අසා බුහ්ම පාරිෂදා බඹලොව බුහ්මයෝ ද, බුහ්ම පුරෝහිත, මහා බුහ්ම, පරිත්තාභ, අප්පමාණාභ, ආභස්සර, පරිත්තසුභ, අප්පමාණසුභ, සුභකිණ්හ, වේහප්ඵල, අවිහ, අතප්ප, සුදස්ස, සුදස්සි, අකනිට්ඨ බඹලොව වාසී බුහ්මයෝ ද සාධුකාර දුන්හ.

මෙසේ එකෙණෙහි ඒ මොහොතෙහි අකනිටා බඹලොව දක්වා සාධුකාර ශබ්දය ඉතා උස්ව පැන නැංගේ ය. මේ දශ සහශී ලෝක ධාතුව කම්පා විය. අතිශයින් කම්පා විය. චෙව්ලන්නට පටන් ගත්තේ ය. දෙවියන්ගේ දේවතානුභාවය ඉක්මවා අපුමාණ වූ මහත් වූ ආලෝකයක් පහළ විය.

එකල්හි භාගාවතුන් වහන්සේ මෙසේ පීති වාකාය පහළ කළ සේක. පින්වත් කොණ්ඩඤ්ඤ තෙම චතුස්සතාය අවබෝධ කළේ ය. පින්වත් කොණ්ඩඤ්ඤ තෙම චතුස්සතාය අවබෝධ කළේ ය. හෙවත් නිවන් දුටුවේ ය කියායි.

මෙසේ මේ කාරණය නිමිති කොට ගෙන ආයුෂ්මත් කොණ්ඩඤ්ඤ ස්ථවිරයන් වහන්සේට අඤ්ඤාකොණ්ඩඤ්ඤය යන නමෙක් විය.

2. මහසමය සූතුය

බුදුන් වහන්සේ ශාකාා - කෝලිය දෙ පිරිසෙන් පැවිදි වූ පන්සියයක් භික්ෂු සංඝයා සමග ශාකා ජනපදයේ කිඹුල්වත් පුර අසල මහා වනයට වැඩ ම වූහ. අසිරිමත් මේ මහා සමාගමය දැකීමට දෙවියෝ රැස් වූහ. ඒ සමාගමයයෙහි දී මේ සූතුය දෙසුහ.

මහාවස්තු නමැති මහාසාංඝික බෞද්ධ සංස්කෘත ගුන්ථයේ ද මෙවැනි දේවතා නාමාවලියක් දැක්වේ.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදි.

එක් සමයෙක භාගාවතුන් වහන්සේ ශාකා ජනපදයෙහි කිඹුල්වත් පුර අසල මහා වෙනෙහි සියලුදෙනා ම රහත් වූ පන්සියයක් පමණ වූ මහත් භික්ෂු සමූහයක් හා වැඩ වසන සේක. දස දහසක් ලෝදායෙනුත් භගවත් බුදු රජුන් ද, බික් සඟන ද දක්නා පිණිස දෙවියෝ බෙහෙවින් මුළු දෙවුණාහු වෙත්. එකල්හි මේ භාගාවතුන් වහන්සේ වනාහි ශාකා ජනපදයෙහි කිඹුල්වත්පුර අසල මහා වෙනෙහි සියලු දෙනාම රහත් වූ භික්ෂූන් පන්සියයක් පමණ වූ මහත් මහණ මුළුවක් හා වැඩ වසන සේක. දස දහසක් ලෝදායෙන් ද භාගාවතුන් වහන්සේත් භික්ෂූ සංඝයාත් දක්නා පිණිස දෙවියෝ බෙහෙවින් මුළු දෙවුණාහු වෙත්. අපිදු භාගාවතුන් වහන්සේ කරා එළැඹෙන්නමෝ නම්, එළඹ භාගාවතුන් වහන්සේ ගේ සමීපයෙහි එක් එක් ගයක් කියන්නමෝ නම් යෙහෙකැ'යි සතර සුදවැසි දෙවියනට මේ සිත විය.

ඉක්කීඩ් ඒ දෙවියෝ බලවත් මිනිසෙකු වක් කළ අතක් දික් කරන්නාක් මෙන් ද දික් කළ අතක් වක් කරන්නාක් මෙන් ද ශුද්ධාවාස දෙවියන් අතුරෙන් අතුරුදන් වූවාහු භාගාවතුන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි පහළ වූවාහු ය. එයට පසු ඒ දෙවියෝ භාගාවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත් පසෙක් සිටිියා වූ ම එක් දෙවියෙක් බුදුරදුන් හමුවෙහි මේ ගාථාව කීයේ ය.

Non-Commercial Distribution

to the state

, sin and it

"මේ මහා වනයෙහි දිවා සමූහයා රැස් වූ මහා සමාගමයයෙකි. කෙලෙසුන් ගෙන් නො පැරදුණු මහා සංඝයා දක්නට මේ සමාගමයට පැමිණියෙමු."

ඉක්බිති අන් දෙවියෙක් භාගාවතුන් වහන්සේ සමීපයෙහි මේ ගාථාව කීයේ ය.

එහි රැස්වූ සියලු භික්ෂූහු තමන් සිත එකඟ කළහ. තමන් ගේ සිත ඍජු කළහ. සාරථ්යක්හු රැහැන් ගෙන රිය හසුරුවන්නාක් මෙන් නැණැත්තෝ ඉඳුරන් රකිති'යි පැවසී ය.

ඒ රහත්හු පසැස් ඇති බුදුරදුන් විසින් මොනවට දැමුණාහු කෙලෙස් හුල සිඳ, කෙලෙස් තණයම සිඳ රාග ද්වේශ මෝහ ඉන්දුකීලය උදුරා පියා, තෘෂ්ණා නැතිව, පිරිසිදු ව නිර්මල ව හැසිරෙත් යි පැවසීය.

එකල අන් දෙවියෙක් භාගාවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹ,

යම් කෙනෙක් බුදුන් සරණ ගියාහු ද, ඔහු අපායට නො යන්නාහ. මිනිස් කය හැර දෙවි මුළුව සපුරන්නාහ'යි පැවසී ය.

ඉක්බිත්තෙන් භාගාවතුන් වහන්සේ මහණුන් අමතා: "මහණෙනි, බොහෝ සෙයින් දස දහසක් ලෝදාහි දෙවියෝ තථාගතයන් ද, බික් සඟන ද දක්නට මුළුදෙවුනාහු වෙති. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් සම්මා සම්බුදු කෙනෙක් වූහු ද, ඒ භගවත් බුදුවරුන් ගේ ද, දැන් මෙසමයෙහි මගේ මෙන් මෙපමණ වූ දෙවියෝ රැස්වූහ. මහණෛනි, අනාගතයෙහි යම් රහත් සම්මා සම්බුදු කෙනෙක් වන්නාහු ද, ඔවුන් ගේ ද දැන් මෙසමයෙහි මෙන් මෙතෙක් ම දෙවියෝ රැස් වන්නාහ.

මහණෙනි, දේව සමූහයන්ගේ නම් හෙළි කරන්නෙමි. මහණෙනි, දේව සමූහයන්ගේ නම් පෙහෙළි කරන්නෙමි. මහණෙනි, දෙවියන්ගේ නම් දෙසන්නෙමි. එය අසවු, මොනවට මෙනෙහි කරවු, කියන්නෙමි" යි වදාළ සේක.

"එසේ ය වහන්ස යි" ඒ මහණහු භාගාවතුත් වහන්සේට පිළිවදන් දුන්හ. භාගාවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක:

"සිලෝවක් කියන්නෙමි. යම් තැනෙක බූමාටු දෙවියෝ ඇත් ද, රහත්හු එතැන් ඇසුරු කළාහු වෙත්. යම් තැනෙක බූමාටු දෙවියෝ ඇත් ද, රහත්හු එ තැන් ඇසුරු කළාහු වෙත්. නිවත් කරා මෙහෙය වූ සිත් ඇති, සමාධිගත සිත් ඇති, ලොමු දහගැනුම් මැඩලූ, පිරිසිදු සිතැති නො කිලිටි වූ වෙසෙසින් පහන් වූ, නො කැළඹුණු ඒ රහත්හු විවික්ත වූ බොහෝ සිංහයන් සේ ගිරි ගුහා ඇසුරු කළාහු වෙත්."

කිඹුල්වත් පුර අසල වෙනයෙහි දී ශාස්තෲහු සස්න ඇලුණු පන්සියයකට වැඩි සව්වන් දැන, ඉක්බිති ඔවුන් අමතා මහණෙනි, දේව සමූහයෝ පැමිණියහ. ඔවුන් දිවැස් නුවණින් දනිව්'යි වදාළහ. ඔවුහු ද බුදු රජුන් ගේ හස්න අසා දිවැස උපදවනුවට වැර වැඩූහ.

වහා ම ඔවුනට අමනුෂායන් දක්නා නුවණ පහළ විය. ඇතැම් මහණ කෙනෙක් දහසක් අමනුෂායන් සියයක් දුටුහු. ඇතැම් මහණ කෙනෙක් දහසක් අමනුෂායන් දුටුහු. ඇතැම් මහණ කෙනෙක් සැත්තෑ දහසක් දුටුහු. ඇතැම් මහණ කෙනෙක් සියදහසක් දුටුහු. ඇතැම් මහණ කෙනෙක් අනන්ත දෙව් බඹුන් දුටුහු. සියලු දිසාවෝ දෙව්බඹුන් ගෙන් පැතිර ගත්තෝ වූහ.

පසස් ඇති ශාස්තෲන් වහන්සේ ඒ සියල්ල වෙසෙසි නුවණින් දැන වෙන් කොට දැන ඉක්බිති සස්න ඇලුණු ඒ සිය සව්වන් බණවා.

"මහණෙනි, දිවා සමූහයා එළඹියහ. වචනවලින් පිළිවෙලින් යම් ඒ දෙවි කෙනෙකු හෙළි කරන්නෙම් ද ඔවුන් දැනගනිවු" යැයි වදාළ සේක.

කිඹුල්වත් පුර වැසි, ඉදුමත්, බබළන, පැහැපත් යසස් ඇති සත් දහසක් බූමාටු දෙවියෝ සතුටු වන්නාහු, රහත් මහණ මුළුව දක්නට වනය කරා එළඹියාහ.

හිමවත් වැසි, නන් වැදෑරුම් පැහැසපු ඇති ඉදුමත්, බබළන පැහැපත් යසස් ඇති දහසක් දෙවියෝ සතුටු වන්නාහු ඒ රහත් මහණ දක්නට වනය කරා එළඹියාහ.

හිමවත් වැසි, නන් වැදෑරුම් පැහැසපු ඇති, ඉදුමත් බබළන පැහැපත් යසස් ඇති, දහසක් දෙවියෝ සතුටු වන්නාහු ඒ රහත්' මහණ දක්නට වනය කරා එළඹියාහ.

සාතාගිරි පර්වත වාසි, නන් වැදෑරුම් පැහැසපුව ඇති, ඉදුමත් බබළන, පැහැපත්, යසස් ඇති තුන් දහසක් දෙවියෝ සතුටු වෙමින් භික්ෂු සමාගමය දක්නට වනය කරා එළඹියහ.

මෙසේ නන් වැදෑරුම් පැහැසපු ඇති, ඉදුමත් බබළන පැහැපත්, යසස් ඇති සොළොස් දහසක් දෙවියෝ සතුටු වෙමින් රහත් භික්ෂූන් ගේ සමාගමය දක්නට පැමිණියහ.

විශ්වාමිතු පව්තවාසී, නන් වැදෑරුම් පැහැසපු ඇති, ඉදුමත්, පැහැපත්, යසස් ඇති පන්සියයක් දෙවියෝ සතුටු වෙමින් ඒ රහත් භික්ෂූන් ගේ සමාගමය දක්නට වනයට පැමිණියහ.

රජගහ නුවර වැසි, කුම්භීර නම් යක් සෙනෙවියෙක් වෙයි. විපුලගිරි පව්ව ඔහු වසන තැන ය. සිය දහසකටත් වැඩි යක්කු ඔහු ඇසුරු කෙරෙති. රජගහ වැසි ඒ කුම්භීර තෙමේ ද භික්ෂු සමාගමය දක්නට වනයට පැමිණියේ ය.

පෙරදිගට රජ වූ ධුතරාෂ්ටු තෙම එදෙස පාලනය කරයි. ගන්ධර්වයනට අධිපති යසස් ඇති ඒ වරම් මහරජ ද මහබලැති, ඉදුමත් බබළන පැහැපත්, යසස් ඇති ඉන්දු යන නම් ඇති බොහෝ වූ ඔහු පුත්තු සතුටු වන්නාහු භික්ෂූන් ගේ සමාගමය දක්නට වනය කරා පැමිණියහ.

විරූඪක වරම් රජ ඒ දකුණු දෙස පාලනය කෙරෙයි. කුම්භාණ්ඩයනට අධිපති වූ යසස්වී මහරජ ද, මහත් බල ඇති ඉදුමත්, බබළන, පැහැපත් යසස් ඇති, ඔහුගේ ඉන්දු නම් බොහෝ පුත්තු ද සතුටු වන්නාහු භික්ෂූන් ගේ සමාගමය දක්නට වනයට පැමිණියහ.

විරූපාක්ෂ වරම් රජ ඒ පැසිම් දෙස පාලනය කෙරෙයි. නාගයිනට අධිපති වූ යශස්වී වූ ඒ වරම් රජ ද මහ බලැති, ඉදුමත්, බබළන, පැහැපත් යසස් ඇති, ඔහුගේ ඉන්දු නම් බොහෝ පුත්තු ද සතුටු වන්නාහු භික්ෂු සමාගමය දක්නට වනයට පැමිණියහ.

කුවේර වරම් රජ ඒ උතුරු දිග පාලනය කෙරෙයි. යක්ෂයිනට අධිපති වූ යසස්වී වූ ඒ මහරජු ද ඉන්දු යන නමැති මහ බලැති, ඉදුමත්, දාුතිමත් වර්ණවත්, යසස්වී වූ ඔහු ගේ බොහෝ පුත්තු ද සතුටු වන්නාහු භික්ෂූන්ගේ සමාගමය දක්නට වනයට පැමිණියාහු ය. ධුතරාෂ්ටු වරම් රජ පෙරදිග ද, විරූඪක වරම් රජ දකුණු දිග ද, විරූපාක්ෂ වරම් රජ පැසිම් දිග ද, කුවේර වරම් රජ උතුරු දිග දැ යි ඒ සතර වරම් මහරජහු කිඹුල්වත් පුර වනයෙහි හාත්පස අතිශයින් බබළමින් සිටියහ.

ඔවුන් ගේ මායාවී වූ වංචනික වූ ශඨ වූ කපට වූ කුටෙණ්ඩු, වේටෙණ්ඩු, විටු, විටූඩ යන ආසයෝ ද,

චන්දන, කාමසෙට්ඨ, කින්නු, ඝණ්ඩු, නිඝණ්ඩු පනාද, ඕපමඤ්ඤු, දෙව් රියදුරු මාතලී යන දෙවියෝ ද, චිතුසේන යන ගාන්ධර්වද, නල නම් දෙව් රජ ද, ජනවසහ දෙව් පුත් ද,

පන්සිළු දෙව් පුත් ද, තිම්බරු නම් ගාන්ධර්ව රජ ද, සූරිය වච්චසා දෙව් දූ ද යන මේ සියල්ලෝ ද, අනා3 ගාන්ධර්ව රජහු ද සතුටු වන්නාහු සිය රජුන් සමග භික්ෂූන්ගේ සමාගමය දක්නට වනයට පැමිණියහ.

තවද ආකාශස්ථ නාගයෝ ද, විශාලා නාගපුර වැසි නාගයෝ ද තක්ෂක නම් නාගයන් කැටුව ආහ, කම්බල - අස්සතර යන කුල දෙකේ නාගයෝ ද, පුයාග වාසි නාගයෝ ද නෑයන් කැටුව ආහ.

යසස් ඇති යමුනා නදී වසන නාගයෝ ද, ධුතරාෂ්ටු කුලයට අයත් නාගයෝ ද, ඓරාවන නම් ඒ මහා නාගයා ද භික්ෂු සමාගමය දක්නට වනයට පැමිණියාහ.

පිරිසිදු ඇස් ඇති යම් දිවා ගරුඬ පක්ෂි කෙනෙක් නාරජුන් වහා ඩැහැගෙන යෙත් ද ඔහු අහසින් වනයට පැමිණියාහ. චිතු - සුපණී ද යනු ඔවුන්ගේ නම් ය.

එදා නා රජුනට අභය විය. බුදු රජහු ගරුඬයන් කෙරෙන් නිරුපදෘත බව කළහ. නාගයෝ ද, ගරුඬයෝ ද මොළොක් බසින් උනුන් කැඳවන්නාහු බුදු රජුන් සරණ ගියාහ.

සක්දෙවිඳුන් විසින් දිනන ලද මුහුද ඇසුරු කල සක්දෙව් රජු ගේ භාතෲ වූ ඉදුමත් යසස් ඇති අසුරයෝ ද,

කාලකංජක - දානවේඝස යන නම් ඇති මහ බියකරු අසුරයෝ ද, වේපචිත්ති -සුචිත්තී යන අසුරයෝ ද පහාරාද නම් අසුර ද නමුචිහු කැටුව ආහ. හැමදෙනා ම වේරෝචන යන නම් ඇති, බලි අසුරයා පුත් සිය දෙනා ද බලයෙන් සන්නද්ධ කොට ගෙන රාහු අසුරිඳු වෙත එළඹියාහ. ඔබට සෙත් වේවා ! දැන් භික්ෂූන්ගේ සමාගමය දක්නට වනයට යන්නට කල් පැමිණියේ යයි ඔහු සැළ කළාහ.

ආපො දේවතාවෝ ද, පෘථිවි දේවතාවෝ ද, තේජෝ දේවතාවෝ ද, වායු දේවතාවෝ ද එයට ආහ. වරුණ - වාරුණ යන දෙව්හු ද, සෝම දෙවියා ද, යසස් නම් දෙවියා ද කැටුව ආහ. යසස් ඇති මෙත්තා කායික, කරුණා කායික දෙවියෝ ආහ.

නත් වැදෑරුම් පැහැති දස පරිද්දෙන් වූ ඉදුමත් වූ ධෘතිමත් වූ වර්ණවත් වූ යශස්වී වූ දශ දේව සමූහයෝ සතුටු වන්නාහු, භික්ෂූන්ගේ සමාගමය දක්නට වනය කරා දස අයුරකින් එළඹුණාහ. විෂ්ණු දේව නිකායේ දෙවියෝ ද, සහලී නිකායේ දෙවියෝ ද අසම නම් නිකායේ දෙවියෝ ද යම නම් දේව නිකාය දෙකක දෙවියෝ ද ආහ. සඳ මඬල නිසා වසන දෙවියෝ ද සඳ දෙව් පුතු පෙරටු කොට ආහ.

හිරු මඬල නිසා වසන දෙවියෝ හිරු දෙවි පුතු පෙරටු කොට ගෙන ආහ. නැකත් තරු ඇසුරු කොට වසන දෙවියෝ නැකත් තරුවලට අධිපති දෙවියන් පෙරටු කොට ගෙන ද ආහ. මන්ද වලාහක දෙවියෝ ද ආහ.

වසු දේවතාවුනට නායක වූ පුරින්දද යන අපර නාමාංගයයක් ඇති සක් දෙවිඳු ද ආයේ ය.

තත් පැහැති ඉදුමත් දාුතිමත් වණීවත් යශස්වී වූ දස නිකාය කෙනෙක් සතුටු වන්නාහු භික්ෂූන්ගේ ඒ සමාගමය දක්නට දස සැටියෙකින් වනයට ආහ.

ඉක්බිති සහභූ නම් දෙවියෝ ගිනිසිළු මෙන් දිලිසෙන්නාහු වනයට ආහ. දියබෙරලිය මල් පැහැති අරිට්ඨක නම් දෙවියෝ ද, රෝජ නම් දෙවියෝ ද, වරුණ, ධම්ම, අච්චුත, අනෝජක යන නම් ඇති දෙවියෝ ද, ආහ. සුලෙයා - රුචිර යන දෙවියෝ ද ආහ. වාසවනේසී දෙවියෝ ද ආහ.

තත් පැහැති ඍද්ධිමත් දාුතිමත් වර්ණවත් යශස්වී වූ මේ දශ දේව සමූහයෝ ද සතුටු වත්තාහු භික්ෂූන්ගේ සමාගමය දක්නට වනය කරා දශ පරිද්දෙකින් ආහ.

සමාන, මහා සමාන මානුස මානුසුත්තම බිඩ්ඩාපදෝසික නම් දෙවියෝ ද ආහ. මනෝපදෝසික නම් දෙවියෝ ද ආහ. ඉක්බිති හරි නම් දෙවියෝ ද ආහ. රතුවත් හඳුනා යම් දෙවි කෙනෙක් ඇත් ද, ඔහු ද යශස් ඇති පාරග මහාපාරග නම් වූ දැ යි මේ දශ දෙව් මුළුහු භික්ෂූන්ගේ ඒ සමිතිය දක්නට වනය කරා දස පරිද්දෙකින් ආහ.

සුක්ක, කරුම්භ, අරුණ යන දෙවියෝ වේඛනස යන දෙවියන් හා ආහ. ඕදාත, ගය්හ පාමොක්ඛ, විචක්ඛණ යන දෙවියෝ ද ආහ.

යසස් ඇති සදාමත්ත හාරගජ යන නමැති දෙවියෝ ද, මිස්සක නම් දෙවියෝ ද ආහ. යමෙක් දිශාවන්හි තෙමන්නේ ද ඒ පර්ජනාෳ දෙවි ද අහස ගුගුරුවමින් ආයේ ය.

තාතා වර්ණ ඇති ඍද්ධිමත් වූ වර්ණවත් වූ යශස්වී වූ මේ සියලු දශ දේව සමූහයෝ සතුටු වත්තාහු භික්ෂූන්ගේ සමාගමය දක්නට ආවෝ ය.

කීර්තිමත් ඛේමිය නම් දෙවියෝ ද, තුසිත, යාම, කට්ඨක, ලම්බිත, කාලාම සෙට්ඨ, ජෝති, ආසව නම් ඇති දෙවියෝ ද, නිම්මාණරතී නම් දෙවියෝ ද ආහ. ඉක්බිති පරනිම්මිත නම් දෙවියෝ ආහ.

නන් පැහැති ඍද්ධිමත් දාුතිමත් වර්ණවත් යශස් ඇති මේ දශ දේව නිකායයෝ සතුටු වෙමින් භික්ෂූන්ගේ සමාගමය දක්නට දස අයුරින් වනයට එළඹියාහ.

නත් පැහැති මේ සියලු සැටෙක් දේව නිකායයෝ තවද තමනට සමාන යම් අන් දෙවි කෙනෙක් ඇද්ද, ඔවුන් ද කැටුව නම් පිළිවෙලින් ආහ. වැස නිම වූ ජාති ඇති, කෙලෙස් හුල් නැති, සතර කෙලෙස් මහ වතුර තරණය කළ, ආසව නැති අරි සඟන ද, ඕඝයන් තරණය කළ අගතියට නො යන අඳුරු පැහැ ඉක්මි සඳහු වැනි බුදුරජ දකිම්හ යි ආහ.

මහ බඹ තෙම බඹලෝ දහසක් අබිබවා සිටී. බඹ ලොව උපත් දාුතිමත් බිහිසුණු මහ කයක් ඇති කීර්තිමත් හෙතෙමේ ද ආයේ ය.

වෙන් වෙන් ව තම පිරිස් සිය වසයෙහි පවත්වන, ඊශ්වර වූ බඹහු දශ දෙනෙක් ද මෙහි ආහ. ඔවුන් මැදින් බඹ පිරිස විසින් පිරිවැරුණු හාරිත නම් බුහ්ම තෙම පැමිණියේ ය.

එළැඹ සිටි ඉන්දුයා සහිත බුහ්මයා සහිත ඒ සියලු දෙවියන් කරා මාර සේනාවෝ පැමිණියාහ. බලව, මරහු ගේ මුළාවෙක හැටි.

එවු, ගනිවු, බඳිව්, මොහු හැම රාගයෙන් බඳින ලදුවෝ ම වෙත්වා, හාත්පසින් පිරිවරවූ, තෙපි ඒ කිසිවෙකුදු නො මුදවු. මෙසේ බිහිසුණු හඬ කොට අත්ලෙන් පොළොව පැහැර මාර දිවා පුතු තෙම මරසෙන් එහි යැවීය.

යම්සේ වැසි සමයේ වසින මේඝය ගර්ජනා කරනුයේ විදුලිය සහිත වනුයේ ද, එසේ ම එදා ඒ මරදෙව් පුත් ඒ දෙව් පිරිස තමා වශයෙහි පැවැත්විය නුහුණුයේ ඉතා කිපියේ පෙරළා නැගී ගියේ ය.

පණැස් ඇති ශාස්තෲන් වහන්සේ ඒ සියල්ල දැන, වෙසෙසා දැක ඉක්බිති සස්න ඇලුණු ඒ සව්වන් බණවා, මහණෙනි, මාරසෙන්හු ආහ. ඔවුන් දන ගනිවු යි වදාළ සේක.

ඔහු ද බුදුරජාණත් වහත්සේ ගේ අනුශාසනය අසා වැර වැඩූහ. පහ වූ රාග ඇති ඒ භික්ෂූන් කෙරෙන් මාර සේනාවෝ ඉවත්ව ගියහ. ඒ රහතුන් ගේ ලෝමයකුදු සොලවනු නොහැකි වූහ.

ජනයා කෙරෙහි පුකට වූ ඒ සියලු බුදු සව්වෝ දිනු මර යුද ඇත්තාහු, බිය ඉක්මියාහු, එහෙයින් ම කීර්තිමත් වූවාහු, අරී සව්වන් හා සතුටු වෙත්.

3. ආලවක සූතුය

සැවැත් නුවර දෙව්රම් වෙහෙර වැඩ වසන බුදු රජාණත් වහන්සේ අළුයම ලොව බලා වදාරණ සේක් අලව් කුමරුට අනාගාමි ඵලපාප්තිය පිණිස හේතු සම්පත් ඇති බවත් ඔවුන් දෙදෙන උදෙසා වදාරණ බණින් සුවාසූ දහසක් දෙනා නිවත් දක්නා බවත් යන මේ සියල්ල දිවැසින් දැනගත් බුදුන් වහන්සේ ආලවක යක්ෂයා ගේ විමනට වැඩි සේක.

ඒ අවස්ථාවේ අලව් යකු හිමාලය වනයේ යක්ෂ සමාගමයට ගොස් සිටිය බැවින් අලව් විමන රැකීමට සිටිය ගදුභ යක්ෂයා බුදු රදුන් වෙත පැමිණ ඔබ වහන්සේ කුමකට මෙහි පැමිණියෙහි දැ යි ඇසී ය. උන් වහන්සේ පැමිණි කරුණු වදාළහ. ගදුභයාට වුවමනා වූයේ උන් වහන්සේ එතැනින් පිටත්කර හැරීමට ය. එහෙත් එය පිළිවන් නො වී ය. ගදුභයා අලව් යකුගේ රෞදුකම කීයේ ය. එයින් පලක් නොවිණි. කෝපයෙන් දිලිහෙමින් ආලවක යක්ෂයා ද පැමිණියේ ය. බුදු රදුන් තම විමානයෙන් පිටමං කිරීමට මුළු ශක්තිය යෙද වූයේ ය. එහෙත් එයින් පලක් නොවිණි. මේ සූතුයේ ආලවක දමනය විස්තර වශයෙන් දැක්වෙයි.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක්හි භාගාවතුන් වහන්සේ අලවු නුවර සමීපයෙහි වූ ආලවක යක්ෂයා ගේ විමානයෙහි වැඩ වසන සේක. ඉක්බිති ආලවක යක්ෂයා භාගාවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාගාවතුන් වහන්සේට මෙසේ කීයේ ය:

මහණ, නික්ම යව, මැනව ඇවැතැ යි නික්මුණු සේක. එව, මහණ, මැනව ඇවැතැ යි භාගාවතුන් වහන්සේ පිවිසි සේක. දෙවන වරට ද අලව් යක් භාගාවතුන් වහන්සේට එසේ කීයේ ය: මහණ නික්ම යව, මැනැව ඇවැතැ යි නික්ම ගිය සේක. එව මහණ යි කීයේ ය. මැනැව ඇවැතැ යි පිවිසි සේක. තෙවන වර ද අලව් යක් මහණ නික්ම යව යි කීයේ ය. මැනැව ඇවැතැ යි නික්මුණු සේක. එව මහණැ යි කීයේ ය. භාගාවතුන් වහන්සේ පිවිසි සේක.

සිව්වන වර ද අලව් යක් භාගාවතුන් වහන්සේට නික්ම යව යි කීයේ ය. මම නොයමි. තා විසින් යමක් කටහැකි නම් කරව යි වදාළ සේක.

මහණ ඔබගෙන් විසඳිය නොහැකි පුශ්නයක් විචාරමි. ඉදින් මට පැහැදිළිව නො කියන්නේ නම් ඔබගේ සිත හෝ පෙරළන්නෙමි, ළය හෝ පළන්නෙමි, දෙපය හෝ ගෙන පරසක්වළට දමන්නෙමි.

ඇවැත, යමෙක් මාගේ සිත හෝ පෙරළා නම්, හදවත හෝ පළා නම්, දෙපය හෝ අල්ලා ගඟිනෙතර දමා ගසා නම් එබත්දකු දෙවියන් සහිත මරුන් සහිත බඹුන් සහිත ලෝකයෙහි හෝ මහණ බමුණත් සහිත දෙවි මිනිසුන් සහිත පුජාවෙහි නොම දනිමි. එහෙත් ඇවැත කැමැත්තේ නම් යමක් විචාරව, ආලව් යක් භාගාවතුන් වහන්සේට ගාථාවෙන් කීවේ ය:

- මේ ලෙව්හි පුරුෂයාට කවර ධනයක් ශ්‍රේෂ්ඨ වේ ද? මොනවට පුරුදු කරන ලද කවරක් සුව එළවා ද? කවරෙක් රසයන් අතුරෙන් ඉතා මියුරු වේ ද? කෙසේ ජීවත් වන්නහු ගේ ජීවිතය ශ්‍රේෂ්ඨ වේ ද?
- මෙලොවැ ශුද්ධාව ශ්‍රේෂ්ඨ ධනය වේ. ධර්මය මොනවට පුරුදු කරන ලදුයේ සුව එළවයි. රසයන් අතුරෙන් සතාය ඒකාන්තයෙන් මධුර වෙයි. පුඥුවෙන් ජීවත් වන්නා හු ගේ ජීවිතය ශ්‍රේෂ්ඨය.
- 3. කවර ප්‍රකාරයකින් ඕසයන් තරණය කෙරේ ද? කවර පරිද්දෙකින් සංසාර සාගරයෙන් එතෙර වේ ද? කවර පරිද්දෙකින් සසර දුක් දුරු කෙරේ ද? කවර ප්‍රකාරයකින් පිරිසිදු වේ ද?.
- ශුද්ධාව කරණකොට ගෙන සසර සැඬ පහරින් එතෙර වෙයි. අපුමාදයෙන් සසර සයුර එතෙර කෙරෙයි. වියා‍යය කරණකොට ගෙන දුක දුරු කෙරෙයි. පුඥයෙන් පිරිසිදු වෙයි.

Non-Commercial Distribution

- කෙසේ පුඥ ලබා ද? කෙසේ වස්තුව ලබා ද? කෙසේ කීර්තියට පැමිණේ ද? කෙසේ මිතුරත් සපයා ද? මෙලොවිත් පරලොව ගොස් කෙසේ ශෝක තො කෙරේ ද?
- කුශලාකුශල ධර්මයන් ගේ විපාක දන්නා වූ අපුමාද වූ පුද්ගල තෙම රහතුන් පැමිණි නිවනට පැමිණෙනු පිණිස බණ අසා ඇදහීම් ඇත්තෙක්ව පුඥව ලබයි.
- 7. අධිගම ලාභය පිණිස යෙදූ උපාය ඥන ඇති, බහා නො තබන ලද වියායීය ඇති, පටන් ගන්නා ලද වියායීය ඇති පුරුෂ තෙම ලෞකික වූ ද ලෝකෝත්තර වූ ද ධනය ලබයි. සතා වචනයෙන් කීර්තියට පැමිණෙයි. දෙන තැනැත්තේ මිතුරන් සපයයි.
- හිහිගෙයි වසන යම් සැදැහැවත් පුරුෂයකුට සතාය ද ධර්මය ද, ධෛයා‍යීය ද, පරිතා‍යාගය දැ යි සතර ධම්යෝ වෙත් නම් හෙතෙම ඒකාන්තයෙන් පරලෙව්හි ශෝක නො කරයි.
- 9. සතාය ඉන්දිය, දමනය, පරිතාාගය, ඉවසීමය යන මේ සතර ධම්යන්ට වඩා උසස් වූ ධර්මයක් නැත්තේ ය. එහෙයින් අනිකුදු ධර්ම කෙනෙක් තවත් ඇත්නම් බොහෝ වූ මහණ බමුණන් අතින් එය වහා ම විචාරා දැන ගනුව යි වදාළ සේක.
- 10. පරලොව විපාක දෙන්නා වූ යම් අර්ථයක් වේ නම් මම අද ඒ අර්ථය වදාළ පරිද්දෙන් ම දනිමි. දැන් නොයෙක් මහණ බමුණන් අතින් කුමට විචාරම් ද?

මෙසේ කී කල්හි ආලවක යක්ෂ සේනාධිපති තෙම බුදුරජාණන් වහන්සේට මෙසේ සැළ කෙළේ ය. භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, නුඹ වහන්සේ ගේ ධර්ම දේශනාව ඉතා යහපති. භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, යටි කුරු කොට තැබූ භාජනයක් උඩුකුරු කොට තබන්නාක් මෙන් යටපත් වූ නිධානයක් විවෘත කරන්නාක් මෙන් මං මුළාවූවකුට මග කියන්නාක් මෙන් 'ඇස් ඇත්තෝ රූප දකිත්වා' යි අන්ධකාරයෙහි තෙල් පහනක් දල්වන්නාක් මෙන් ද භාගාවතුන් වහන්සේ විසින් නොයෙක් කරුණුවලින් ධම්ය දේශනා කොට වදාරණ ලද්දේ ය. ඒ මම භාගාවතුන් වහන්සේ ද, ධම්ය ද, භික්ෂු සංඝයා වහන්සේ ද, සරණ කොට යෙමි. භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ අද පටන් මා දිවි කෙළවර කොට සරණ ගියා වූ උපාසකයෙකැ යි සිත්හි ලා දරණ සේක්වා.

4. කසීභාරද්වාජ සූතුය

බුදුන් වහන්සේ එක් අවස්ථාවක ඒකනාලා නම් බමුණුගම දක්ඛිණගිරි වෙහෙර වැඩ විසූ සේක. එසේ එහි වැඩ සිටියේ කසීභාරද්වාජ බමුණා ගේ ඉන්දිය පරිපාකය වනතුරු ය. භාරද්වාජ නම් සුපුසිද්ධ බුාහ්මණ ගෝතුයකි. එහෙත් මේ බමුණා කෘෂි කර්මාන්තයෙන් දිවි පෙවෙත රැක ගත්තෙකි.

බමුණා ගේ වප් මඟුල් දිනය එළඹිනි. බමුණා පුථම කොට කළ යුතු පුද පිළිවෙත් පවත්වා බමුණන්ට ආහාර වළඳවන අවස්ථාව එළඹියේ ය. බමුණු දෙමහල්ලෝ සිය කායාීයෙහි නියුක්ත වූහ. මේ අවස්ථාවේ බුදුන් වහන්සේ මේ ස්ථානයට වැඩි සේක. බමුණාට පෙනෙන පරිදි සවණක් බුදුරැස් පතුරුවමින් එහි වැඩ හුන්හ. කෑම කා අවසන් වූ පිරිස එතැනට රොක් වූහ. මේ අවස්ථාවේ එතැනට පැමිණි බමුණා හා බුදුන් වහන්සේ අතර සාකච්ඡාව ඇති විය. සාකච්ඡාවෙන් පසුව කසීභාරද්වාජ සුතුය දේශනා කළ සේක.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. භාගාවතුන් වහන්සේ මගධ දනව්වේ දක්ඛිණ ගිරියෙහි ඒකනාල නම් බමුණු ගමෙහි වැඩ වසන කල්හි කසීභාරද්වාජ නම් බමුණා විසින් වප් දවස්හි පන්සියයක් පමණ නඟුල් යොදන ලද්දේ වෙයි.

එකල්හි භාගාවතුන් වහන්සේ පෙරවරුවෙහි හැඳපෙරව පා සිවුරු ගෙන කසීභාරද්වාජ බුාහ්මණයා ගේ කර්මාන්ත ස්ථානය කරා වැඩි සේක. එසමයෙහි කසීභාරද්වාජ බුාහ්මණයා ගේ අනුභව කරවීම පවතී. ඉක්බිති භාගාවතුන් වහන්සේ අනුභව කරවන තැන යම් තැනෙක්හි ද එතැන්හි එළඹි සේක. වැඩ එකත්පසෙක සිටි සේක. කසීභාරද්වාජ බමුණා පිඬු පිණිස වැඩ සිටි භාගාවතුන් වහන්සේ දුටුයේ ය. දැක භාගාවතුන් වහන්සේට තෙල බස් කීයේ ය.

"මහණ, මම සී සාමි, වපුරමි, සී සා වපුරා වළඳමි. මහණ, තොපිත් සී සා වපුරා වළඳව" යි කීයේ ය.

"බමුණ මමත් සී සාමි, වපුරමි, වපුරා වළඳිමි".

"අපි භවත් ගෞතමයන් ගේ වියගස, නඟුල්, හීවැල්, කෙවිටි, ගෙරි සරක් නො දකිමු. එතකුදු වුවත් භවත් ගෞතම තෙමේ මෙසේ කියයි. මම ද බමුණ සී සාමි, වපුරමි, සී සා වපුරා වළඳිමි" ඉක්බිති කසිභාරද්වාජ බමුණු තෙමේ ගාථායෙන් මෙසේ කී:

කසීකයෙමි යි පුතිඥ කෙරෙහි, තොප ගේ කෘෂිභාණ්ඩ නො ද කුම්හ. යම් පරිද්දකින් තොප ගේ කෘෂිභාණ්ඩ දනුවෝ නම් එපරිද්දෙන් පුළුවුස්නා ලද තොපි අපට කෘෂිභාණ්ඩ කියව යි.

මා ගේ ශුද්ධාව බිජුවට යි. තපස වැසි දහර වෙයි. පුඥව විය නඟුල් වෙයි. හිරිය නඟුලිස යි. විත්තය විය රැහැන් වෙයි. ස්මෘතිය මාගේ හී වැල හා කෙවිට යි.

කාය සුචරිතයෙන් ගුප්තයෙමි. චතුර්විධ වාග් සුචරිතයෙන් ගුප්ත යෙමි. සිවුපසයෙහි සංයතයෙමි. අවිසන්වාදන සංඛාාත සෂා වශයෙන් කෑම් බීම් කෙරෙමි. සුරත භාවය මාගේ විය මිදීම වෙයි.

'නිර්වාණ සංඛාහත යම් ක්ෂේමයකට ගොස් ශෝක තො කෙරේ නම් ඒ නිවණ කරා තො නවත්වමින් යන සමාහක් පුධාන වීයාර් මාගේ ධුර වාහක වෙයි. මෙසෙයින්, මා විසින් තෙල සී සෑම කරන ලදි. ඒ කෘෂිකර්මය අමාඵල ඇත. තෙල කෘෂිකර්මය කොට සී සා හැම දුකින් මිදේය'යි වදාළහ.

ඉක්බිති කසීභාරද්වාජ බුාහ්මණයා මහ රන්තලියෙක්හි කිරිපිඬු වඩා යම් හෙයකින් භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ අමෘත ඵලවත් කෘෂිකර්මය කරන්නාහු නම් භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ එබඳු කර්ෂක වන්නාහ. භවත් ගෞතමයෝ පායාස වළඳත්වා'යි භාගාවතුන් වහන්සේට පිරි නැමි.

බාහ්මණය, ගී ගැයුමින් ලත් පායාසය මා විසින් වළඳනට නො නිසි ය. සමාක් ආජිව පාරිශුද්ධිය දක්නා බුදුවරයනට තෙල ධම්ය නො වේ. සර්වඥයෝ ගී ගැයුමින් ලත් භෝජනය බැහැර කෙරෙත්. බමුණ, ආර්යයන්ගේ ආචාර ධර්මය ඇති කල්හි මේ ජීවිකා වෘත්තිය යි. එකල්හි කසීභාරද්වාජ බුාහ්මණයා සංවිග්ග වූයේ හටගත් ලොමුදහ ඇත්තේ භාගාාවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාගාවතුන් වහන්සේගේ පාමුල්හි හිසෙන් වැඳහෙව භාගාවතුන් වහන්සේට තෙල සැල කළ සේක:

භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඉතා මැනවි, භවත් ගෞතමයන් වහන්ස ඉතා මැනවි. භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, යම් සේ වනාහි යටිකුරු කොට තබන ලද්දක් උඩුකුරු කොට තබන්නේ වේ ද, පිළිසන් වූවක් වැසුම් හරනේ වේ ද, මංමුළාවූවකුට හෝ මග කියන්නේ වේ ද, ඇස් ඇත්තාහු රූ දක්නාහ යි අඳුරෙහි හෝ තෙල් පහනක් දල්වන්නේ වේ ද, එපරිදි ම භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ විසින් නන් අයුරින් ධර්මය දෙසන ලදි. මම භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ ද, ධර්මය ද, සංඝයා ද සරණ කොට යමි. මම භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ සමීපයෙහි පැවිද්ද ලබම්වා. උපසපුව ලබම්වා.

කසීභාරද්වාජ බුාහ්මණ භාගාවතුත් වහත්සේ සමීපයෙහි පැවිද්ද ලැබී ය. උපසපුව ලැබීය. උපසපු ලැබූ නොබෝකල් ඇත්තේ ආයුෂ්මත් භාරද්වාජ එකලා වූයේ කයින් සිතින් වෙන් වූයේ නො පමා වූයේ කෙලෙස් තවන වැර ඇති වූයේ නිවනට මෙහෙයු සිත් ඇතිව වෙසෙන්නේ යම් රහත් ඵලයක් පිණිස කුලපුතුයෝ මනාකොට ගිහි ගෙයින් නික්ම පැවිද්දට පැමිණෙද්ද මාර්ග බුහ්මචරිය අවසන් කොට ඇති ඒ රහත් ඵලය ඉහාත්මයෙහි තමා විසින් දැන පසක් කොට සපයා විසී. ජාතිය ක්ෂය විය. බඹසර වස් පුරා අවසන් කෙළේ ය. සිවු මගින් කළ යුතු කටයුතු කරන ලද්දේ විය. යළි මේ භවයට නො එමී යි දැන ගත්තේ ය. ආයුෂ්මත් භාරද්වාජ රහතන් කෙරෙහි එක්තරා මහ රහත් තෙරනමක් වූයේ ය.

සියලු ගුණයෙන් යුක්ත වූ මහාර්ෂි වූ ක්ෂීණාශුව සන්සුන් කුකුස් ඇති බුදුරජාණන් වහන්සේට අනා3 ආහාර පානයකින් ම උවටැන් කරවු. යම් හෙයකින් ඒ පින් කැමතියහුට පින් කෙත් වේ ද එහෙයිනි.

පිරුවානා පොත් වහන්සේ

භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, එසේ වත් ම මේ පායාසය මම් කවරකුහට දෙම් ද?

බමුණ, දෙවියන් සහිත වූ මරුන් සහිත වූ බඹුන් සහිත වූ ලොව දෙව් මිනිසුන් සහිත මහණ බමුණන් සහිත සත්වාඛා පුජාවෙහි තථාගතයන් වහන්සේ හෝ තථාගත ශුාවකයකු හෝ විනා යමෙකු විසින් ඒ පායාසය වළඳන ලද්දේ මොනවට පරිණාමයට යේ නම් එබන්දකු නො දක්මි. බමුණ, එකරුණින් තෝ ඒ පායාසය නිල් තණ නැති බිමෙක හෝ දමව. එයින් නැසෙන පුාණින් රහිත දියෙහි හෝ උල්පවා ලව.

ඒ පායාසය දියෙහි බහාලන ලදුයේ චිට චිට යන අනුකරණය කෙරෙයි. චිට චිට යන අනුකරණය කෙරෙයි. හාත්පසින් දුමයි. අධිමාතුව හාත්පසින් දුමයි. යම් සේ දවසක් තැවුණු සී වැලක් දියෙහි බහාලන ලදුයේ චිටි චිටි යන අනුකරණය කෙරේ ද, චිට චිට යන කරණය කෙරේ ද, හාත්පසින් දුමා ද, අධිමාතුව හාත්පසින් දුමා ද එසෙයින් ම ඒ පායාසය දියෙහි බහාලන ලදුයේ චිට චිට යන ශබ්ද කෙරෙයි. චිටි චිටි යන ශබ්දය කෙරෙයි.

ඉක්බිති කසීභාරද්වාජ බමුණු ඒ පායාසය පුාණීන් රහිත දියෙහි උල්පවාලී ය. එකල්හි

5. පරාභව සූතුය

පරාභව සූතුය මංගල සූතුයේ පුතිවිරෝධතාව සේ සැලකිය හැකි යි. බුදුරදුන් වෙත පැමිණ පරිහානියට හේතුවන කාරණා විමසූ එක්තරා දේවතාවකුට වදාරණ ලද්දකි. කෙනකු දහමට ඇළුම් කරතොත් හේ උන්නතියට ද, දහමට ද්වේෂ කරතොත් අවනතියට ද පත්වේ ය යන ආදි කරුණු මෙහි අන්තර්ගත යි.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදි. එක් සමයෙක්හි භාගාවතුන් වහන්සේ සැවැත් නුවර දෙව්රම් නම් අනේපිඩු සිටුහු ගේ ආරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එකල එක්තරා දෙවියෙක් රෑ පෙරයම ඉක්ම ගිය කල්හි විශිෂ්ට වර්ණ ඇත්තේ සියලු ජේතවනය එකලු කෙරෙමින් භාගාවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාගාවතුන් වහන්සේ සකසා වැඳ එකත්පස්ව සිටියේ ය. එකත්පස්ව සිටි ඒ දෙවි භාගාවතුන් වහන්සේට ගාථායෙන් මෙසේ සැළ කළේ ය:

- අපි පිත්වත් ගෞතමයන් වහන්සේ ගෙන් පිරිහෙන පුද්ගලයා කෙබඳු දැ යි විචාරමු. අපි පිරිහීමේ කරුණු මොනවා දැ යි දැනගනු පිණිස පැමිණියෙමු.
- දියුණු වන පුද්ගලයා ද ඒ ඒ කරුණුවලින් දත හැකි වෙයි. පිරිහෙන පුද්ගලයා ද එසේ ම දත හැකි වෙයි. දශ කුසල ධම්යට කැමැති වූ පුද්ගල තෙමේ දියුණු වෙයි. ධම්යට ද්වේෂ කරන තැනැත්තේ පිරිහෙයි.
- භාගාවතුන් වහන්සේ විසින් වදාළ පරිද්දෙත් මේ කාරණය දනිමු. හේ පළමුවන පිරිහීමේ දොරටුව යි. පිරිහීමට හේතුවන දෙ වන කාරණය වදාළ මැනවි.
- මොහුට අනාා ශාස්තෲහු ප්‍රිය වෙත් ද, බුද්ධාදි සත්පුරුෂයන් ප්‍රිය නො කෙරෙත් ද, දෙසැටක් මිථාාදෘෂ්ටි ඇති අසත්පුරුෂ ධර්මයට ප්‍රිය කෙරෙත් ද මේ කරුණු තුන පිරිහීමේ දෙ වන දොරටුව ය.
- 5. මෙසේ දෙ වන පරිහානිය දනිමී. භාගාවතුන් වහන්ස, පිරිහීමට හේතුවන තෙ වන කාරණය කුමක් දැ යි පුකාශ කරනු මැනවී.
- 6. යම් මිනිසෙක් නිදනසුලු වේ ද? ගණයා කෙරෙහි ඇලෙනසුලු වේ ද, උට්ඨානවීයාී නැත්තේ ද උපතින්ම අලස වේ ද, කෝධය ලක්ෂණ කොට ඇතිවේ ද මේවා පිරිහීමට හේතුවන කාරණාය.
- වෛසේ මේ තෙ වන පරිහාණි කාරණය දැන ගතිමු. පිරිහීමේ හේතු වූ හතර වන කාරණය පුකාශ කරනු මැනවි.
- යමෙක් පොහොසත් වූයේ ජරාවෙන් දිරාගිය ඉක්ම වූ යොවුන් බව ඇති මව හෝ පියා පෝෂණය නො කරයි ද, එය පිරිහීමට කරුණකි.
- අපි මෙය මෙසේ දනිමු. ඒ සිවු වන පිරිහීමේ කාරණය යි. භාගාවතුන් වහන්ස, පිරිහීමට හේතු වූ පස් වන කරුණ කුමක් දැ යි පුකාශ කරනු මැනවි.

- යමෙක් බමුණකු වේව යි. මහණකු වේව යි. අන්කිසි යදියකු වේව යි මුසවායෙන් රවටා නම් එය පිරිහීමට කරුණු ය.
- 11. මෙසේ මේ කරුණු දැන ගනිමු. පිරිහෙන පුද්ගලයා ගේ ස වන කාරණය කුමක් දැ යි වදාළ මැනවි.
- 12. බොහෝ රත් රුවත් කහවණු ඇති සූපවාඤ්ජත භෝජනයෙත් සමෘද්ධි වූ පුරුෂයා තනිව ම පිණිබොජුත් වළඳා නම් එය පිරිහීමේ කාරණාවෙකි.
- මෙසේ මේ කරුණ දැන ගනිමු. පිරිහීමට හේතු වූ සත් වන කාරණය වදාළ මැනවි.
- 14. යම් මිනිහෙක් ජාති මානයෙන් තද වූයේ, ධන මානයෙන් තද වූයේ, කුල මානයෙන් තද වූයේ සිය නෑයන් ඉක්මවා සිතා ද එය පිරිහීමට කරුණුය.
- 15. මෙසේ මේ කරුණ දැන ගනිමු. පිරිහීමට හේතු වූ අට වන කාරණය වදාළ මැනවි.
- 16. යම් මිනිසෙක් ස්ත්‍රී ධූර්ත වූයේ, සුරා ධූර්ත වූයේ, අක්ෂ ධූර්ත වූයේ ලද ලද දෑ වනසයි ද එය පිරිහීමට කරුණු ය.
- 17. මෙසේ මේ කාරණය දැන ගනිමු. පිරිහීමට හේතු වූ නව වන කාරණය වදාළ මැනවි.
- සිය බිරියන් විසින් නො සතුටු වූයේ වෛශාාවන් කරා පැමිණේ ද එය පිරිහීමට කරුණු ය.
- මෙසේ මේ කාරණය දැන ගනිමු. පිරිහීමට හේතුවන දහ වන කාරණය වදාළ මැනවි.
- 20. ඉක්ම ගිය යොවුන් බව ඇති පුරුෂයා තිඹිරිඵල බඳු පියොවුරු ඇති තුරුණු දැරියන් ආවාහ කොට ගනී ද, හේ ඇයට ඊර්ෂාාවෙන් නො නිදා ද ඒ පිරිහීමේ කරුණු ය.
- මෙසේ මේ කාරණය දැන ගනිමු. පිරිහීමට හේතුවන එකොලොස් වන කාරණය වදාළ මැනවි.
- 22. මත්සා මාංශ මදාපාන ආදියෙහි ලොල් වූ ඒ සඳහා ධනය විසුරුවන මාගුමක් හෝ එබඳු පුරුෂයකු ආධිපතායෙහි තබා ද එය පිරිහීමේ කරුණු ය.
- 23. මෙසේ මේ කාරණය දැන ගනිමු. පිරිහීමට හේතුවන දොළොස් වන කාරණය වදාළ මැනවි.
- අල්ප භෝග ඇති, මහත් වූ භෝග තෘෂ්ණා ඇති යමෙක් ක්ෂතිය කුලයෙහි උපදී ද හේ රාජාය පතා නම් ඒ පිරිහීමට කරුණු ය.
- 25. පණ්ඩිත වූ ඒ පරාභවය දක්නා නුවණැති ඒ ආයා‍යි පුද්ගලයා ලෝකයේ එම පරිහාණී කාරණා පිරිසිඳ දැන දෙව්ලොවට පැමිණෙයි.

6. අග්ගික භාරද්වාජ සූතුය

එක් සමයෙක්හි බුදු රජාණන් වහන්සේ සැවැත් නුවර සමීපයේ දෙව්රම් වෙහෙර වැඩ වෙසෙන සේක. ඉක්බිති එක් දිනෙක පෙරවරු සමයෙහි සැවැත් නුවර පිඬු පිණිස වැඩි සේක.

ඒ අවස්ථාවේ අග්ගික භාරද්වාජ බමුණා ගේ ගෙදොර අසල ගිනි දල්වා හෝමය පටන් ගන්නා ලදි. බුදුන් වහන්සේ ද ඒ අවස්ථාවේ එතැනට එළඹි සේක. බුදුන් වහන්සේ දුටු බමුණා කෝපාවිෂ්ටව වසල වාදයෙන් බැණ වැදුණේ ය. එතැනට එන්නට එපා යයි ඔහි නවතින්නැ යි කෑ ගැසුවේ ය.

එවිට බුදුන් වහන්සේ බමුණාණෙනි, ඔබ වසලයා කවරෙක් ද? වසල බව ඇති කරන කරුණු දන්නෙහි දැ යි විචාළ සේක. ස්වාමීනි මම නො දනිමි. එය වදාළ මැනවැ යි කීවේ ය. ඒ අවස්ථාවේ වසල බව ඇති කරන කරුණු තිස්හතරක් (34) වදාළහ.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදි. එක් සමයෙක්හි භාගාවතුන් වහන්සේ සැවැත් නුවර ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහු ගේ අරම්හි වැඩ වසන සේක. එකල්හි භාගාවතුන් වහන්සේ පෙරවරුයෙහි හැඳ පෙරව පාසිවුරු ගෙන සැවැත් නුවරට පිඬු සිඟා වැඩි සේක. එසමයෙහි අග්ගික භාරද්වාජ බාහ්මණයාගේ නිවෙස්න සමීපයෙහි හෝම ගින්න දල්වන ලද්දේ වෙයි. එකල්හි භාගාවතුන් වහන්සේ සැවැත් නුවර ගෙපිළිවෙළින් පිඬු සිඟා වඩිනා සේක් අග්ගික භාරද්වාජ බාහ්මණයාගේ නිවෙසට වැඩි සේක. අග්ගික භාරද්වාජ බාහ්මණ දුර ම වඩිනා භාගාවතුන් වහන්සේ දුටුයේ ය. දැක තෙල බස් කීයේ ය. ශුමණකය, මුණ්ඩකය, වසලය ඔහි ම සිටුව යනුයි.

මෙසේ කී කල්හි භාගාවතුන් වහන්සේ අග්ගික භාරද්වාජ බමුණාට මෙය වදාළහ. "බමුණ, තෝ වසලයා වේව යි, වසල කරන ධම් වේව යි දන්නෙහි" දැ යි ඇසී.

භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, මම වසලයා වේව යි, වසල කරන ධම් වේව යි නො දනිමි. ඉදින් භවත් ගෞතමයන් ගෙන් යම් පරිදි මම් වසල වේව යි වසල කරන ධම් වේව යි දැන ගනීම් ද? එපරිදි භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ දහම් දෙසන සේක්වා.

බාහ්මණය, එසේ නම් අසව, මොනවට මෙනෙහි කරව, කියන්නෙමි යි කීහ. භවත්නි, එසේ ය යි අග්ගික භාරද්වාජ භාගාවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් ඇස්වී ය. භාගාවතුන් වහන්සේ මේ සූතුය වදාළ සේක:

- යම් මිනිසෙක් කිපෙන සුලු වූයේත්, බඳනා ලද වෛර ඇතියේත්, පවිටු ළාමක ගුණමකු වූයේත්, විපයාීස්ත දෘෂ්ටි ඇතියේත්, මායාවිත් වේ ද ඔහු වසලයෙකැයි දන්නේ ය.
- මෙලොව යමෙක් ඒකජ වේව යි, ද්විජ වේව යි, ප්‍රාණීන් දිවි ගලවා ද? යමක්හට ප්‍රාණීන් කෙරෙහි දයා නැත් ද ඔහු වසලයෙකැ යි දන්නේ ය.
- යමෙක් ගමුදු නියම්ගමුදු වනසා ද, වටලා ගනී ද, "ගම් පහරන සොරෙකැ" යි පුකට වේද ඔහු වසලයෙකැ යි දන්නේ ය.

- ගම්හි වේව යි වල්හි වේව යි අනුන් විසින් මමත්වය කළ (හිමියන් විසින්) නොදුන් වස්තුවක් සොර සිතින් ගනී ද ඔහු වසලයෙකැ යි දන්නේ ය.
- යමෙක් එකැතින් ණය ගෙන චෝදනා කරනු ලබන්නේ 'තට මාගේ ණයක් නැතැ' යි පලායේ නම් ඔහු වසලයෙකැ යි දන්නේ ය.
- යමෙක් අල්පමාතු වූ ද, කිසිවක් කැමැත්තෙන් මගැ යන ජනයා නසා බඩු වෝලෝ ගනී ද ඔහු වසලයෙකැ යි දන්නේ ය.
- යමෙක් ආත්ම හේතුයෙන් හෝ පරහේතුයෙන් හෝ වේව යි තවද යම් මිනිසෙක් ධනය හේතුවෙන් හෝ සාක්ෂි කොට පුළුවුස්නා ලද්දේ දැන දැන මුසා බස් බෙණේ ද ඔහු වසලයෙකැ යි දන්නේ ය.
- යමෙක් නෑ සබඳුන් ගේ වේව යි යහළුවන් ගේ වේව යි අඹුවන් කෙරෙහි බලහත්කාරයෙන් හෝ දෙදෙනා ගේ සහායෙන් හෝ අනාචාරයෙහි හැසිරේ ද ඔහු වසලයෙකැ යි දන්නේ ය.
- යමෙක් අර්ථෝපකරණයෙන් පොහොසත් වූයේ ජරාවෙන් දිරු පහ වූ යොවුන් බව ඇති මව හෝ පියා හෝ නො පුස්තේ ද ඔහු වසලයෙකැ යි දන්නේ ය.
- යමෙක් මව හෝ පියා හෝ බෑයා බුහුන හෝ පෙළා ද, වචනයෙන් හෝ කෝප උපදවා ද ඔහු වසලයෙකැ යි දන්නේ ය.
- 11. යමෙක් අර්ථය පුළුවුස්නා ලද්දේ ඔහුට අහිතයක් ම පවසා ද, අර්ථය ම වූවත් සඟවා කථා කරන්නේ ද ඔහු වසලයෙකැ ය දන්නේ ය.
- 12. යමෙක් පව්කම් කොට, මා නහමක් දකීවා යි කැමැති වේ ද, යමෙක් පුතිච්ඡන්න කර්ම ඇති යෙක් වේ ද ඔහු වසලයෙකැ යි දන්නේ ය.
- 13. යමෙක් පර කුලයට ගොස් පිනි භොජුන් වළඳා තම නිවෙසට පැමිණයහුට පුතිපූජා නො කෙරේ ද ඔහු වසලයෙකැ යි දන්නේ ය.
- යමෙක් බමුණකු වේව යි, මහණකු වේව යි, අත්කිසි යදියකු වේව යි, මුසවායෙන් රවටා ද ඔහු වසලයෙකැ යි දන්නේ ය.
- 15. යමෙක් භෝජන කාලය එළඹෙත් ම බමුණකු වේව යි, මහණකු වේව යි, පරොස් බසින් කෝප උපදවා ද, කිසිත් නොදේ ද ඔහු වසලයෙකැ යි දන්නේ ය.
- යමෙක් මෝහයෙන් වෙළුණේ කිසිවක් ගනු කැමැත්තේ අසත් බස් තෙපලා ද ඔහු වසලයෙකැ යි දන්නේ ය.
- යමෙක් ස්වකීය මානයෙන් ඉතා හීනවූයේ තමා හුවා දක්වා ද, මෙරමා හෙලා දකී ද ඔහු වසලයෙකැ යි දන්නේ ය.
- 18. මෙරමා හට කෝප උපදවනුයේ තද මසුරු වූයේත් ළාමක වූ ඊප්සා ඇත්තේ ද, මසුරු බැව් ඇත්තේ ද, ශය භාවයෙන් යුක්ත වේ ද, පවට ලජ්ජා නැත්තේ පවට බිය නැත්තේ වේ ද ඔහු වසලයෙකැ යි දන්නේ ය.

- 19. යමෙක් සම්මා සම්බුදුනට පරිභව බෙණේ ද නොහොත් උන්වහන්සේ ගේ සවු වූ පැවිද්දකුට වේව යි, ගැහැවියකුට වේව යි අපවාද කෙරේ ද ඔහු වසලයෙකැ යි දන්නේ ය.
- 20. යමෙක් රහත් තො වූයේ මම රහත්මි යි පිළිත කෙරේ ද, බඹුන් සහිත වූ ලොච්හි සොරකු වූ මේ තෙමේ ම අධම වූ ම වසලයෙක් වෙයි. යම් පුඟුල් කෙනෙක් මා විසින් තොපට පවසන ලද්දාහු ද මොහු ඒකාන්තයෙන් වසලයෙකැ යි කියන ලදහ.
- 21. ජාතියෙන් වසල නොවෙ යි. ජාතියෙන් බමුණු ද නොවේ. කර්මයෙන් වසල වෙයි. කම්යෙන් බුාහ්මණ වේ.
- යම් ප්‍රකාරයකින් මාගේ මේ නිදසුන් වේ ද, ඒ කරුණ මේ ප්‍රකාරයෙනුදු දැනගනිවු (කෑමට) බලුමස් උයන සෝපාක නම් සැඩොල් ප්‍රතක් මාතංග ය යි ප්‍රසිද්ධ විය.
- 23. ඒ මාතංග හීත කුලෝත්පන්නයකු විසින් ඉතා දුර්ලභ වූ යම් යශසකට පැමිණියේ ද, ඔහුට උවැටැනට බොහෝ ක්ෂතියෝ ද බාහ්මණයෝ ද පැමිණියහ.
- 24. හේ බුද්ධාදීන් විසින් පිළිපන් බැවින් මහා මාවතක් වූ අෂ්ට සමාපත්ති යානයට නැගී කාමරාගය දුරුකොට බුහ්ම ලෝකයට පැමිණියේ විය.
- 25. ජාතිය බඹලොව උපතින් නො වැළහී ය. වේද හදාරණ කුලයෙහි උපන් වේදය පිළිසරණ කොට ඇති, ඒ බුාහ්මණයෝ ද නිතර පව් කම්හි දක්නා ලැබෙත්.
- 26. ඉහාත්මයට ගැරහීමට පත්වූවාහු පරලොව්හි දුගතියට ද පත්වූවාහු දක්නා ලැබෙති. ජාති තොමෝ ඔවුන් දුගතියෙන් හෝ ගැරහීමෙන් නො වළහයි.
- 27. ජාතියෙන් වසල නො වේ. ජාතියෙන් බුාහ්මණ නො වෙයි. කර්මයෙන් වසල වේ. කර්මයෙන් බුාහ්මණ වේ.

මෙසේ වදාළ කල්හි අග්ගික භාරද්වාජ බාහ්මණයා මෙසේ සැල කෙළේ ය. (සූතාවසානය ආලවක සූතුයෙහි මෙනි.)

7. සච්ච විභඞග සූතුය

තථාගතයන් වහන්සේ බුද්ධත්වයෙන් දෙ මසකට පසු ඇසළ පුන් පොහෝදා බරණැස ඉසිපතන නම් මිගදායෙහි දී පස්වග තවුසන් අමතා දම්සක් පැවතුම් සූතුය දෙසූ සේක. එය සංක්ෂිප්ත දේශනාවකි. එහි චතුරායාී සතාය තිුපරිවෘත්ත ද්වාදශාකාර වශයෙන් හා ආයාී අෂ්ටාංගික මාර්ගය මාතෘකා වශයෙන් ද දේශනා කරන ලදි.

එහිදී සැකෙවින් දෙසූ ඒ සූතුය සැරියුත් හිමියන් ලවා විස්තර වශයෙන් දේශනා කරනු කැමති වූ බුදුරජාණන් වහන්සේ භික්ෂූන් අමතා අගසව් දෙනම ගේ ගුණ පවසා උන් වහන්සේලා ඇසුරු කරන්නට අවවාද දී චතුරායාී සතාය දේශනාවෙහි ශාරිපුතු හිමියන්ගේ විශේෂ සාමර්ථාය දක්වා ගඳ කිළියට වැඩි සේක. මහණෙනි,

තොපි සැරියුත් මුගලන් දෙ නම ඇසුරු කරව්. ඒ දෙ නම නැණවත් ය. භික්ෂූන්හට සංගුහ කරන්නේ ය. සැරියුත් තෙර වැදූ මව සමාන ය. මුගලන් තෙර කිරිමවු සමාන ය.

මෙසේ ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙමේ තමන් වෙත පැවිදි වූ හෝ අනුන් වෙත පැවිදි වී හෝ පැවිද්දනට ආමිෂයෙන්, ධර්මයෙන් සංගුහ කරමින්, ගිලනුනට උවටැන් කෙරෙමින්, තො ගිලනුනට කමටහන් දෙමින්, අවවාද කරමින් සෝවාන් පෙලෙහි පිහිටුවති. මෙසේ සෝවාන් ඵලය ලැබූවහු මෙයින් මතු ඉතිරි තුන් මගෙහි කටයුතු කරගත හැකිවෙයි. ඔවුන් කෙරෙහි අපෙක්ෂා රහිතව වෙනත් නවක තෙරවරුනට අවවාද කෙරෙති.

මුගලන් හිමි ද තමන් වෙත හෝ අනුන් වෙත හෝ පැවිදි වූ කුලපුතුයනට එසේ සංගුහ කොට කමටහන්හි යොදවා රහත් ඵලය දක්වා තෙමගෙහි හික්මව යි.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදි. එක් කලෙක භාගාවතුන් වහන්සේ බරණැස් නුවර මිගදාය නම් ඉසිපතනාරාමයෙහි වැඩ වාසය කරන සේක. එකල භාගාවතුන් වහන්සේ 'මහණෙනි, කියා මහණුන් ඇමතු සේක. ඒ මහණහු වහන්සැ' යි පිළිවදන් දුන්හ. භාගාවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක:

මහණෙනි, අර්හත් සමායක් සම්බුද්ධ වූ තථාගතයන් විසින් බරණැස ඉසිපතන නම් මුව වනයේ දී මහණකු විසින් වේව යි, බමුණකු විසින් වේව යි, දෙවියකු විසින් වේව යි, මරහු විසින් වේව යි, බඹහු විසින් වේව යි, ලොව කිසිවකු විසින් වේව යි නො පැවැත්විය හැකි අනුත්තර ධර්ම චකුය පවත්වන ලදි. ඒ කෙසේ ද යත්?

චතුරායාී සතායන් පැවසීම දෙසීම පැනවීම තැබීම විවරණය විභාගය පළට කිරීමයි. කවර සතර දෙනෙකු ගේ ය යත්? දුෘඛායාීසතායාගේ පැවසීම දෙසීම පැනවීම තැබීම විවරණය විභජනය උත්තානි කරණය, දුෘඛසමුදයායාීසතායාගේ - පෙ -දුෘඛනිරෝධායාීසතායාගේ - පෙ - දුෘඛනිරෝධගාමිනී පුතිපදයායාීසතායාගේ පැවසීම දෙසීම පැනවීම තැබීම විවරණය විභජනය උත්තානි කරණය යි.

මහණෙති, සැරියුත් - මූගලන් දෙදෙන සේවනය කරවු. මහණෙති, සැරියුත් - මූගලන් දෙදෙන භජනය කරවු. ඒ භික්ෂූහු දෙදෙන පණ්ඩිතය හ. සබුහ්මචාරීනට අනුගුාහකයෝ ය. මහණෙති, ශාරිපුතුයෝ විජාතමාතෘ සදෘශයහ. මහණෙති, මෞද්ගල්යායනයෝ පෝෂක උපමාතෘ සදෘශයහ. මහණෙති, මෞද්ගල්යායනයෝ පෝෂක උපමාතෘ සදෘශයහ. මහණෙති, ශාරිපුතුයෝ සෝවාන් පෙළෙහි හික්මවති. මෞද්ගල්යායනයෝ අර්හත්වයෙහි පිහිටුවති. මහණෙති, ශාරිපුතුයෝ චතුරායාී සතායන් විස්තර විසින් පවසන්නට දෙසන්නට පනවන්නට පිහිටුවන්නට විවරණය කරන්නට විභාග කරන්නට පුකට කරන්නට පුභු වෙති.

භාගාවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළහ. සුගතයන් වහන්සේ මෙය වදාරා හුනස්නෙන් නැගී විහාරයට වැඩියහ.

එකල්හි ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ භාගාවතුන් වහන්සේ වඩනා හා මැ ඇවැත්නි මහණෙනි යි භික්ෂූන් ඇමතුහ. ඒ භික්ෂූහු ඇවැත්නි යි ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවනට පිළිවදන් ඇස්වූහ. ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ තෙල සච්චවිභංග සූතුය වදාළහ. ඇවැත්ති, අර්හත් සමාක් සම්බුද්ධ වූ තථාගතයන් විසින් බරණැස ඉසිපතන නම් මුව වනයේ දී මහණකු වේව යි. බමුණකු වේව යි, දෙවියකු වේව යි, මරකු වේව යි, ලොව අන්කිසිවක්හු විසින් නො පැවැත්විය හෙන අනුත්තර ධර්මචකුය පවත්වන ලදි. ඒ කෙසේ ද යත්, චතුරායාී සතායන්ගේ පැවසීම දෙසීම පැනවීම තැබීම විවරණය විභජනය උත්තානිකරණය යි. කවර සතර දෙනකුන්ගේ ද යත්? දුෘඛායාීසතායාගේ, දුෘඛසමුදයායාීසතායාගේ, දුෘඛනිරෝධායාීසතායාගේ, දුෘඛනිරෝධගාමිනි පුතිපදයායාීසතායාගේ පැවසීම දෙසීම පැනවීම තැබීම විවරණය විභජනය උත්තානි කරණය යි.

ඇවැත්නි, දුෘඛායාෟීසතාාය කවරේ ද යත්? ජාතියත් දුක ය, ජරාවත් දුක ය, මරණයත් දුක ය, ශෝකපරිදේව දුෘඛ දෞර්මනසා උපායාසයෝ ද දුක් ය. රිසි යමක් නො ලබා නම් එයද දුක ය. සැකෙවින් පංච උපාදානස්කන්ධයෝ දුක් ය.

ඇවැත්නි ජාතිය කවරී ද? ඒ ඒ සත්වයන්ගේ ඒ ඒ සති නිකායයෙහි යම් ඉපැත්මෙක්, මොනවට ඉපැත්මෙක්, අවකුාන්තියෙක්, ඉපැත්මෙක් ස්කන්ධයන්ගේ පහළවීමෙක් ආයතනයන්ගේ පුතිලාභයෙක් වේ ද ඇවැත්නි, මේ ජාතිය යි කියනු ලැබේ.

ඇවැත්නි, ජරා කවරහය යත්? ඒ ඒ සත්වයන්ගේ ඒ ඒ සත්ව නිකායයෙහි යම් දිරීමක් දිරන අයුරෙක් කැඩුණු බවෙක්, පලිත ඇති බවෙක්, ඇඟ රැලිවැටුනු බවෙක්, ආයු පිරිහීමෙක්, ඉඳුරන් පැසීමෙක් වේ ද, ඇවැත්නි, මේ ජරාය යි කියනු ලැබේ.

ඇවැත්නි, මරණය කවරේ ද යත්? ඒ ඒ සත්වයන්ගේ ඒ ඒ සතව නිකායයෙන් යම් චාුතියෙක් චවනාකාරයෙක් බිඳීමෙක්, අතුරු දහනෙක් මෘතාපුසංඛාහත මරණයෙක් කාලකියාවෙක් ස්කන්ධයන් ගේ බිඳීමෙක් ශරීරයා ගේ නික්ෂේපයෙක් ජීවිතින්දියාගේ උපච්ඡෙදයෙක් වේද, ඇවැත්නි මේ මරණය යි කියනු ලැබේ.

ඇවැත්නි, ශෝක නම් කවරේ ද යත්? ඇවැත්නි, අනාතර අනාතර වාසනයෙකින් සමන්නාගත වූ අනාාතර අනාතර දුඃඛයකින් පහරණ ලද්දහු ගේ යම් ශෝකයෙක් වේ ද, ශෝක කළ බවෙක් වේ ද, අභාන්තර ශෝකයක් වේ ද, ඇවැත්නි, මේ ශෝකය යි කියනු ලැබේ.

ඇවැත්නි, පරිදේව නම් කවරේ ද යත් ? ඇවැත්නි, අනාෘතර වාංසනයෙකින් සමන්නාගත වූ අනාෘතර අනාෘතර දුෘඛයකින් පහරණ ලද්දහු ගේ නම් ගොත් දක්වමින් හැඬීමෙක්, නම කියා හඬන අයුරෙක්, නම් ගොත් කියා හඬන බවෙක් වේ ද, ඇවැත්නි, මේ පරිදේවය යි කියනු ලැබේ.

ඇවැත්නි, දුඃඛය කවරේ ද යත්? යම් කායික දුඃඛයෙක්, කායික අමධුරයෙක්, කාය සංස්පර්ශයෙන්, උපත් දුකෙක්, නො මිහිරක්, වේදනාවෙක් වේ ද, ඇවැත්නි, මේ දුඃඛය යි කියනු ලැබේ.

ඇවැත්නි, දොම්නස කවරේ ද යත්? යම් චෛතසික දුෘඛයෙක්, චෛතසික අමධුරයෙක්, මනෝසම්එස්සයෙන් හටගත් දුෘඛ චේදනාවෙක්, අමධුර වේදනාවෙක් ඇද්ද, ඇවැත්නි, මේ දොම්නසය යි කියනු ලැබේ.

Non-Commercial Distribution

ඇවැත්නි, උපායාසය කවරේ ද යත්? ඇවැත්නි, අනාහතර වූ වාසනයකින් යුක්ත වූවහු ගේ අනාහතර අනාහතර වූ දුඃඛ ධර්මයකින් පහළහු ගේ යම් ආයාසයක්, උපායාසයක්, ආයාසාකාරයෙක් ඇද්ද, ඇවැත්නි, මේ උපායාසය යි කියනු ලැබේ.

ඇවැත්ති, යම් ඉච්ඡාවක් තො ලබා නම් එ ද දුකය. ඇවැත්ති, ජාති ස්වභාව ඇති සභියාට මෙබඳ ඉච්ඡායෙක් උපදතේ ය. අපි ජාතිස්වභාව ඇත්තමෝ තො වත්තමෝ තම මතා මැතු, උත්පත්තිය අප වෙත තො ඒ තම් මතා මැනු කියායි. එය ඉච්ඡායෙන් තො ලැබිය හැක්කකි. මෙ ද යම් ඉච්ඡාවක් නො ලබා නම් එද දුකය. යනුවෙයි. ඇවැත්ති, ජරා ස්වභාව ඇති සත්වයනට ඇවැත්ති, මරණස්වභාව ඇති සත්වයන්ට ඇවැත්ති, ශෝක -පරිදේව - දෞර්මනස්සා ස්වභාව ඇත්තමෝ තො වත්නමෝ නම් මනා මැනු, ශෝක -පරිදේව - දුබ - දෞර්මනස්සා - උපායාසයෝ අප කරා නො පැමිණේත් නම් මතා මැනු කියාය. තෙල ඉච්ඡායෙන් තො ලැබිය හැක්කකි. මෙ ද යම් ඉච්ඡාවක් තො ලබා නම් එද දුකය යනු නම් වෙයි.

ඇවැත්නි, සංක්ෂේපයෙන් දුෘඛ වූ, පඤ්චෝපාදානස්කන්ධයෝ කවරහය යත්? හේ මෙසේ ය: රූපෝපාදානස්කන්ධය, වේදනෝපාදානස්කන්ධය, සංඥෝපාදානස්කන්ධය, සංඛාරෝපාදානස්කන්ධය, විඥනෝපාදානස්කන්ධය යි. ඇවැත්නි මොහු සැකෙවින් දුෘඛ වූ පඤ්චෝපාදානක්ඛන්ධය ය යි කියනු ලැබේ. ඇවැත්නි, මේ දුෘඛායාී සතායය යි කියනු ලැබේ.

ඇවැත්නි, දුෘඛ සමුදයායාී සතාය කවරේ ද යත්? පුනර්භවය පිණිස වැටෙන නන්දිරාග සහගත වූ ඒ ඒ භවයෙහි ඇළුම් කරන යම් තෘෂ්ණායෙක් ඇද්ද, ඒ කෙසේ ද යත්? කාමතෘෂ්ණා ය, භවතෘෂ්ණා ය, විභවතෘෂ්ණා ය, මේ දුෘඛ සමුදය ආයාී සතායය යි කියනු ලැබේ.

ඇවැත්නි, දුෘඛ නිරෝධ - ආයෳීසතාය කවරේ ද යත්? ඒ තෘෂ්ණාව ගේ මැ, යම් අශේෂ විරාග නිරෝධයෙක්, තාාගයෙක්, නෙරැපීමෙක්, මිදීමෙක්, නො ඇල්මෙක් ඇද්ද, ඇවැත්නි, මේ දුෘඛ නිරෝධ ආයෳී සතාය යි කියනු ලැබේ.

ඇවැත්නි, දුෘඛ නිරෝධ ගාමිනී පුතිපදා - ආයාී සතාය කවරේ ද යත්? මේ අරී අටඟිමග මැයි. ඒ කෙසේ ද යත්? සමාක් දෘෂ්ටිය, සමාක් සංකල්පය, සමාක් වචනය, සමාක් කර්මාන්තය, සමාක් ආජීවය, සමාක් වහායාමය, සමාක් ස්මෘතිය, සමාක් සමාධිය යි.

ඇවැත්නි, සමාක් දෘෂ්ටිය කවරී ද? දුක කෙරෙහි මේ දුක යයි දැනීමෙක් වේ ද, දුෘඛ සමුදය කෙරෙහි මේ දුෘඛ සමුදය යි දැනීමෙක් වේ ද, දුෘඛ නිරෝධය පිළිබඳ දැනීමෙක් වේ ද, දුක නිරුද්ධ කිරීමට පිළිපැදීම පිළිබඳ යම් දැනීමෙක් වේ ද එය සමාක් දෘෂ්ටිය යි කියනු ලැබේ.

ඇවැත්නි, සමාාක් සංකල්පය කවරේ ද යත්? නෛෂ්කුමා සංකල්පය, අවාාපාද සංකල්පය, අවිහිංසා සංකල්පය යි. ඇවැත්නි, මේ සමාාක් සංකල්පය යි කියනු ලැබේ.

ඇවැත්නි, සමාාක් වචන කවරේ ද යත්? මුසවායෙන් වැළකීම, පිසුණු බසින් වැළකීම, පරොස් බසින් වැළකීම හා පුලාපයෙන් වැළකීම යි. ඇවැත්නි, මේ සමාාක් වචනය යි කියනු ලැබේ.

පිරුවානා පොත් වහන්සේ

ඇවැත්නි, සමාාක් කර්මාන්තය කවරේ ද යත්? පණිවායෙන් වැළකීම, අයිනාදනින් වැළකීම, කාමයෙහි මිසහසරින් වැළකීම යි. මේ සමාාක් කර්මාන්තය යි කියනු ලැබේ.

ඇවැත්නි, සමාාක් ආජිවය කවරේ ද යත්? ඇවැත්නි, මේ සස්නෙහි ආයාී ශුාවක තෙමේ මිථාා ආජිව හැරපියා සමාාක් ආජිවයෙන් ජීවිකා කෙරෙයි. ඇවැත්නි, මේ සමාක් ආජිවය යි කියනු ලැබේ.

ඇවැත්ති, සමහක් වහායාමය කවරේ ද යත්? ඇවැත්ති, මේ සස්නෙහි මහණ නූපන් ළාමක අකුශල ධර්මයන් නූපදනා පිණිස කර්තුකමහතා කුශලච්ඡන්දය උපදවයි. වහායාම කෙරෙයි. වීයාංීය පවත්වයි. සිත නඟයි. පුධන් වීයාංී කෙරෙයි. උපන් ළාමක අකුශල ධර්මයන් දුරුකරනු පිණිස කුසලච්ඡන්දය උපදවයි. වහායාම කෙරෙයි. වීයාංීය පවත්වයි. සිත නඟයි. පුධන් වීයාං කෙරෙයි. උපන් කුශල ධර්මයන්ගේ පැවැත්ම පිණිස නො නැසීම පිණිස බහුල භාවය පිණිස විපුලභාවය පිණිස වර්ධනය පිණිස පරිපූර්ණය පිණිස කර්තුකමාතා කුසලච්ඡන්දය උපදවයි. වහායාම කෙරෙයි. වීයාං පවත්වයි. සිත නඟයි. පුධන් වීයාං කෙරෙයි. ඇවැත්ති, මේ සමාක් වහායාමය යි කියනු ලැබේ.

ඇවැත්ති සමාක් ස්මෘතිය කවරේ ද යත්? ඇවැත්ති, මේ සස්නෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව නුවණින් දක්තා සුලු වැ කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව සමාක් පුඥා ඇතිව ස්මෘතිමත්ව පඤ්චස්කන්ධ ලෝකයෙහි අභිධාා දෞර්මනසා දුරුකොට වාසය කෙරෙයි. වේදනායෙහි චිත්තයෙහි ධර්මයෙහි ධර්මය නුවණින් දක්තා සුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව අභිධාා දෞර්මනසා දුරුකොට වාසය කෙරෙයි. ඇවැත්ති, මේ සමාක් ස්මෘතිය යි කියනු ලැබේ.

ඇවැත්ති, සමාක් සමාධිය කවරේ ද යත්? ඇවැත්ති, මේ සස්නෙහි මහණ කාමයෙන් වෙන්ව ම අකුසල් දහමින් වෙන්ව ම විතර්ක සහිත විචාර සහිත විවේකයෙන් හටගත් පීතිසුබ ඇති පළමුවන දැහැන උපයා වාසය කෙරෙයි. විතර්ක විචාරයන් ගේ වාපුපශමනයෙන් සිය සිතෙහි පැහැදීම කරන චිත්තයා ගේ ඒකගුතාව ඇති විතර්ක රහිත විචාර රහිත සමාධියෙන් උපන් පීති සුබ ඇති දෙවන දැහැන් - තුන්වන දැහැන් - සිවුවන දැහැන් උපයා වාසය කෙරෙයි. ඇවැත්ති, මේ සමාක් සමාධිය යි කියනු ලැබේ.

ඇවැත්නි, අර්හත් සමාක් සම්බුද්ධ වූ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් බරණැස් නුවර මිශදාය නම් වූ ඉසිපතනාරාමයෙහි දී මහණකු විසින් වේව යි, බමුණකු විසින් වේව යි, දෙවියකු විසින් වේව යි, නො පැවැත්විය හැකි අනුත්තර, ධම්චකුය පවත්වන ලදි. යම් මේ චතුරායාාී සතාායන් ගේ විභාග කොට පැවසීමෙක් වේ ද, දෙසීමෙක් වේ ද, පැනවීමෙක් වේ ද, ස්ථාපනයක් වේ ද, විවෘත කිරීමෙක් වේ ද, බෙදාලීමෙක් වේ ද, පුකට කිරීමෙක් වේ ද එය යි.

ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ මේ <mark>සච්ච විභඞ්ග සූතුය</mark> දෙසූහ. සතුටු සිත් ඇති ඒ මහණහු ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවන්ගේ භාෂිතය සතුටින් පිළිගත්හ.

ආටානාටිය සූතුය

පිරිත් දේශනාව අවසන් කරනු පිණිස සජ්ඣායනා කරනු ලබන මේ සූතුය දසලකෂ සීයක් තරම් වූ ලෝක පද්ධතීන් කෙරෙහි බලපෑමක් කළ හැකි බැව් දැක්වේ. විපස්සී බුදුන් ගේ පටන් බුදුවරුන් සත් නමක් වෙත නමස්කාර කෙරෙන අතර වෙනත් දෙවි දේවතාවන් ද නම් කෙරේ.

භික්ෂු භික්ෂුණී උපාසක උපාසිකා යන සිවුවණක් පිරිසට අමනුෂාහාදීන් ගෙන් පැමිණෙන උවදුරු වලක්වා ගැනීම සඳහා සිවුවරම් දෙවියන් වෙනුවෙන් වෛශුවණයා විසින් බුදුරජුන්ට පැවසුවේ යයි කියන ආටානාටිය සූතුය ඇසීමට මිනිසුන් වඩාත් පිය කරන්නේ යකුන් එළවීමේ බලයක් මේ සූතුයේ අන්තර්ගත වේ ය යන විශ්වාසය නිසයි. භික්ෂූන් වහන්සේත් මෙය දේශනා කළේ භය සම්පුයුක්ත ගෞරවයකින් යුක්තව ය.

යක්ෂාවේෂ වූ රෝගියකු සුව කිරීමෙහි දී පිරිත සජ්ඣායනා කළ යුතු අන්දම සුමංගල විලාසිනියෙහි විස්තර වශයෙන් දක්වා තිබේ. එහි සඳහන් වන හැටියට මෙත්ත, රතන සහ ධජග්ග සූතු සත් දවසක් සජ්ඣායනා කළ යුතුය. එසේ කිරීමෙන් පසුව ද අමනුෂායා මිනිසා අතහැර නො ගියහොත් ආටානාටිය සූතුය සජ්ඣායනා කළ යුතු වේ. එහෙත් මුලින් සඳහන් කළ සූතු නොකියවා ආටානාටිය සජ්ඣායනා කරනු සුදුසු නොවේ. පිරිත් සජ්ඣායනා කරන භික්ෂූනට මෙම කාලය තුළ මස් හෝ පිටියෙන් සෑදූ අහරක් හෝ වැළදීම නුසුදුසු ය. සුසාන භූමියක නො විසිය යුතු ය. විහාරයේ සිට ගිහියා ගේ නිවස දක්වා පළිහවලින් මැනවින් කළ ආරක්ෂා සහිතව යා යුතු වේ. සජ්ඣායනා කළ යුත්තේ ගෙයක් තුළ ය. එහි දොර කවුළු සියල්ල වසා තැබිය යුතු අතර ආයුධ ගත් අත් ඇති මිනිසුන් භික්ෂූනට වටේ සිට ආරක්ෂා කළ යුතු වේ. භික්ෂූනට මෛනීසහගත සිතිවිලි සිතෙහි පුමුබව තබාගෙන පිරිත් සජ්ඣායනය ඇරඹිය යුතු වේ. එවිට ද අමනුෂායෝ නො ගියහොත් රෝගියා චෛතා මළුවකට ගෙන ගොස් එහි දී මංගල ගාථා සජ්ඣායනා කළ යුතු ය. සියල්ල ම අසාර්ථක වුවහොත් දෙවියන් ඇයද, "දෙවියනි, මෙසේ දනිව්. මේ අමනුෂායා අපි කීවක් නොකරයි. දැන් අපි බුදුන්ගේ ආඥව කරන්නෙමු" යි කිව යුතු ය.

අමනුෂායකු භික්ෂු නමකට ආවේෂ වුවහොත් බුදුනට සුවඳ දුම් මල් පහන් පුදා පැමිණි පිරිසට එම පින් අනුමෝදන් කොට උපදෘත වූ භික්ෂුව ගේ යහපත පිණිස සෙසු භික්ෂූන් විසින් පිරිත් සජ්ඣායනා කළ යුතු වේ. සිල්වත් භික්ෂු නමකට හිරිහැර නො කරන ලෙස ද අමනුෂායනට කියා සිටිය යුතු ය.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදි. එක් සමයෙක්හි භාගාවතුන් වහන්සේ රජගහ නුවර නිසා **ගිජුකුළු පව්වෙහි** වැඩ වසන සේක. එකල වරම් දෙවි මහරජහු සතර දෙනා මහත් යක්ෂ සේනායෙන් ද, මහත් ගන්ධර්ව සේනායෙන් ද, මහත් කුම්භාණ්ඩ සේනායෙන් ද මහත් නාග සේනායෙන් ද සතර දෙස රැකවල් තබා, සතර දෙස බල මුළු පිහිටුවා, සතර දිග මුරකරුවන් රඳවා, රෑ පෙරයම් ඉක්ම ගිය කල්හි අභිරාම වණී ඇතිව, සියළු ගිජුකුළුපව්ව එකලු කොට, භාගාවතුන් වහන්සේ කරා එළඹියාහු ය. එළඹ ඔබ ආදරයෙන් වැඳ එකත්පස්ව

උත්හ. ඔවුන් පිරිවර වූ ඒ යක්කු ද ඇතැම් කෙනෙක් භාගාවතුන් වහන්සේ ආදරයෙන් වැඳ එකත්පසෙක උත්හ. ඇතැම් කෙනෙක් භාගාවතුන් වහන්සේ හා සතුටු වූහ. සතුටට කරුණු වූ සිත රැඳවිය යුතු වූ කථාව නිමවා එක් පසෙක උන්හ. ඇතැම් කෙනෙක් නම් ගොත් අස්වා එක් පසෙක හුන්හ. ඇතැම් කෙනෙක් නිහඬ ව එක් පසෙක හුන්හ.

එකත් පසෙක හුන් වෙසවුණු මහරජ භාගාවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැළ කෙළේ ය. වහන්ස, භාගාවතුන් වහන්සේට නො පැහැදුණු මහ තෙදැති යක්කු වෙත්ම ය. වහන්ස, භාගාවතුන් වහන්සේට පැහැදුණු මහ තෙදැති යක්කු ද වෙත්ම ය. වහන්ස, භාගාවතුන් වහන්සේට නො පහන් වූ හීන තෙද ඇති යක්කු ද වෙත්ම ය. භාගාවතුන් වහන්සේට පහන් වූ හීන තෙද ඇති යක්කු ද වෙත්ම ය. වහන්ස, බොහෝ සෙයින් යක්කු භාගාවතුන් වහන්සේට නො පැහැදුණෝ ම වෙත්. ඒ කවර හෙයින් ද යත්? වහන්ස, භාගාවතුන් වහන්සේ වනාහි පණිවායෙන් වැළැක්ම පිණිස දහම් දෙසන සේක. අයිනාදනින් වැළැක්ම පිණිස දහම දෙසන සේක. කාමයන්හි වැරදි හැසිරීම වැළැක්ම පිණිස දහම් දෙසන සේක. මුසවායෙන් වළක්නා පිණිස දහම් දෙසන සේක. මත් බවට හා පමාවට කරුණු වූ රහමෙර පීමෙන් වැළැක්ම පිණිස දහම් දෙසන සේක.

යක්කු වනාහි බොහෝ සෙයින් පණිවායෙන් නො වැළැක්කාහු ම ය. අයිනාදනින් තො වැළැක්කාහු ම ය. කාමයන්හි වැරදි හැසිරීමෙන් නො වැළැක්කාහු ම ය. මුසවායෙන් තො වැළැක්කාහු ම ය. මත් බවට ද පමාවට ද කාරණ වූ රහමෙර පීමෙන් නො වැළැක්කාහු ම ය. ඔවුනට භාගාවතුන් වහන්සේ ගේ දහම් දෙසුම අපිය වේ. අමනාප වේ. වහන්ස, යම් කෙනෙක් අල්ප ශබ්ද ඇති, මඳ වූ හඬ ඇති, පහ වූ ජනවාතය ඇති, මිනිසුන් ගේ හුදෙකලාව කළ යුතු කියාවනට නිසි වූ එකලාව හිඳීමට සුදුසු වූ, අරණා වනපුස්ථයන් ද බොහෝදුර සෙනසුන් ද සේවනය කෙරෙත් ද, භාගාවතුන් වහන්සේ ගේ සස්නෙහි නො පහන් වූ ඒ සෙනසුන්හි නිවැසි මහ තෙදැති යක්කු වෙත්. වහන්ස, භාගාවතුන් වහන්සේ ඔවුන් ගේ පැහැදීම පිණිස මහණුන් ගේ මෙහෙණින් ගේ උවසුවන් ගේ උවැසියන් ගේ ගුප්තිය පිණිස, ආරක්ෂාව පිණිස, පීඩාවක් නො වනු පිණිස, පහසු වාසය පිණිස ආටානාටිය පිරිත උගන්නා සේක්ව'යි කීයේ ය. භාගාවතුන් වහන්සේ නිහඬ ව ඉවසු සේක.

ඉක්බිති වෙසවුණු මහරජ භාගාවතුන් වහන්සේ ඉවසූ නියාව දැන එවේලෙහි මේ ආටානාටිය පිරිත කීයේ ය.

පසස් ඇති සිරිමත් වූ විපස්සී බුදු රජුනට නමස්කාර වේවා. සියලු සත්නට අනුකම්පා ඇති සිබී බුදු රජුනට නමස්කාර වේවා.

සෝදා හළ කෙලෙස් ඇති තපස්වී වූ වෙස්සභු බුදු රජුනට නමස්කාර වේවා. මරසෙන් මැඬලූ කකුසඳ බුදු රජුනට නමස්කාර වේවා.

බාහිත පාපී වූ, වැස නිම වූ මග බඹසර ඇති කෝණාගමන බුදු රජුනට නමස්කාර වේවා. හැම දැයෙහි මිදුනා වූ කසුප් බුදු රජුනට නමස්කාර වේවා.

යමෙක් දුක් දුරලන මේ ධර්මය දෙසී ද ශීමත් වූ ඒ ශාකා පුතු අංගීරසයන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා.

294

ලොව යම් කෙනෙක් තුමූ නිවුණාහු තත් වූ පරිදි (සතායත්) විවසුන් නුවණින් දුටුහු ද, මහත් වූ, පහ වූ බිය ඇති, මාතුභාණි වූ (මුසවා කේලාම් ඈ නො කියන) ඒ ක්ෂීණාශුවයෝ

දෙව් මිනිස්නට හිත වූ විදාහ හා චරණ ධර්මයෙන් සම්පූර්ණ වූ, මහත්වයට පැමිණි, පහ වූ බිය ඇති යම්බඳු වූ ගෞතමයන් වහන්සේට නමස්කාර කෙරෙත් ද, ඒ බුදු රජුනට ද ඔබට පළමුව සිටි බුදුවරුනට ද නමස්කාර වේවා.

මහා රශ්මි මණ්ඩලයක් ඇති, ආදිතා සංඛාාත සූයාී තෙමේ යම් තැනෙකින් උදාවේ ද, යම් ඒ හිරුහු නැගෙනා කල්හි, රාතියක් අතුරුදහන්වේ ද,

යම් දිනෙක හිරු නැගි කල්හි දහවලැ යි කියනු ලැබේ ද, ඒ දිගැ පිවිසුණු නදී ජලය ඇති සමුදු නම් වූ ගැඹුරු ජලාශය වෙයි. මෙසේ එහි එය නදී ජලය ඇති මුහුද යැ යි දනිත්. කීර්තිමත් ඒ මහරජෙක් යම් දිශාවක් පාලනය කෙරෙයි ද, එය මෙතැනින් පෙර දෙස යයි මහජන තෙමේ කියයි.

ගන්ධර්වයනට අධිපති වූ, නම් වශයෙන් ධෘතරාෂ්ටු යයි පුකට වූ හේ ගන්ධර්වයන් විසින් පෙරටු කරන ලද්දේ, නැටුම්, ගැයුම්වලින් සිත් අලවා වෙසෙයි. ඔහුට ඉන්ද යන එක්ම නමක් ඇති පුතුන් ද බොහෝ ඇතැ යි මා විසින් අසන ලදි. මහ බලැති ඉන්ද නම් වූ ඔහු අසූවෙක් ද දශයෙක් ද එකෙක් ද වෙත්. ඔහු ද සූයාී බන්ධු වූ කෙලෙස් නින්දෙන් පිබිදියා වූ මහත්වයට පැමිණි පහවූ භය ඇති බුදුරදුන් දැක,

පුරුෂාජානෙයයාණෙනි, ඔබට නමස්කාර වේවා. පුරුෂෝත්තමයාණෙනි, ඔබට නමස්කාර වේවා යි දුර සිටැ ම නමස්කාර කෙරෙත්. ඔබ නිපුණ වූ සර්වතාඥානයෙන් මහජනයා දෙස බලති යි කියා අමනුෂායෝ ද ඔබ වඳිති. මෙය අප විසින් එක්වන් අසන ලදි. එහෙයින්, තෙපි ගෞතම ජිනයන් වහන්සේ වඳිහු දැ යි අපි මෙසේ පුශ්න වශයෙන් කියම්හ. අපි ගෞතම ජිනයන් වහන්සේ වඳිම්හ. විදුහාචරණ සම්පන්න වූ ගෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේ වඳිම් හ යි (පිළිතුරු දෙති)

මහා රැස් මඬුලු ඇති, ආදිතා හම් වූ හිරු යම් දිනෙක බස්නේ ද, යම් ඒ හිරු බස්තා කල්හි, දහවලත් අතුරුදහන්වේ ද, යම් දිගකට හිරු බැස ගිය කල රාතිය යි කියනු ලැබේ ද ඒ දින පිවිසුණු නදී ජලය ඇති සමුද නම් වූ ගැඹුරු ජලාශය වෙයි. මෙසේ එහි එය නදී ජලය ඇති මුහුද යැ යි දනිත්. යසස් ඇති ඒ මහරජෙක් යම් දිගක් පාලනය කෙරෙයි ද, එය මෙතැනින් පැසිම් දෙස යයි මහජනයා කියයි.

තාගයනට අධිපති වූ නම් විසින් විරූපාඤ යයි පුකට වූ හේ නාගයන් විසින් පෙරටු කරන ලද්දේ, නැටුම්, ගැයුම්වලින් සිත් අලවා එහි වෙසෙයි. ඔහුට එක්ම නමක් ඇති පුතුන් ද බොහෝ ඇතැ යි මා විසින් අසන ලදි. මහ බලැති ඉන්දු නම් වූ ඔහු එක් අනූ දෙනෙක් වෙත්. ඔහු ද සූයාී බන්ධු වූ කෙලෙස් නින්දෙන් පිබිදියා වූ මහත්වයට පැමිණි පහවූ බිය ඇති බුදුරදුන් දැක,

ආජානෙය පුරුෂයාණෙනි, ඔබට නමස්කාර වේවා. පුරුෂෝත්තමයාණෙනි, ඔබට නමස්කාර වේවා යි දුර සිටැ ම නමස්කාර කෙරෙත්. ඔබ නිපුණ වූ සර්වතාඥානයෙන් මහජනයා දෙස බලති යි අමනුෂායෝ ද ඔබ වඳිත්. මෙය අප විසින් එක්වන් අසන ලදි. එහෙයින්, තෙපි සර්වඥයන් වහන්සේ වඳිහු දැ යි මෙසේ අපි පුශ්න කරම්හ. ගෞතම ජිනයන් වහන්සේ වඳුම්හ. විදාාචරණ සම්පන්න වූ ගෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේ වඳුම් හ යි ඔහු කියත්.

යම් දිග් භාගයක ඉතා දැකුම්කළු මහමේරු පර්වත වෙයි. එහි සිත්කලු වූ උතුරුකුරුව වෙයි. එහි මමත්වය නැති ස්තීන් කෙරෙහි පරිගුහයක් නැති මිනිස්සු උපදිති. ඔහු ධානා බිජුවට නො වපුරත්. නඟුල ද කෙතට නො පමුණුවනු ලැබේ. ඒ මිනිස්සු නො සානා ලද බිම තමන් ම නැගී පැසුණු හාල් පරිභෝග කරත්. කුඩු නැති, තොහො නැති, ශුද්ධ වූ සුවඳ ඇති සහල් සැලියක බහා පිසැ එයින් ගෙන බොජුන් වළඳත්.

එහි වෙසවුණු රජු ගේ පිරිවර යක්කු එළදෙන එක් කුරැති වාහනයක් කොට ගෙන දිශාවෙත් දිශාවට යෙත්. සිවුපාවකු එක් කුරයක් ඇති වාහනයක් කොට ගෙන දෙසින් දෙස යෙත්, ස්තියක වාහන කොට ගෙන දෙසින් දෙස යෙත්. පුරුෂයකු වාහන කොට ගෙන දෙසින් දෙස යෙත්. කුමාරියක වාහනය කොට ගෙන දෙසින් දෙස යෙත්. කුමරකු වාහන කොට ගෙන දෙසින් දෙස යෙත්. ඒ වෙසවුණු රජු ගේ පරිවාරක යක්ෂයෝ එළඹ සිටි හස්ති යානය ද අශ්ව යානය ද දිවායාන ද යන එකී යානයන් අරා සියලු දික් සිසාරා යෙති.

යසස් ඇති ඒ වෙසවුණු මහ රජුට පාසාද ද සිවි ගෙවල් ද වෙත්. නුවරෙක් ද, එයින් ඔබ්බෙහි ජනෝඝ නම් නුවරෙක් ද, අනා හනවනවතිය නම් නුවරෙක් ද, අම්බර අම්බරවතිය නම් නුවරෙක් ද, අනා ආලකමන්දා රාජධානියෙක් ද ඇත. නිදුකාණෙනි, කුවේර මහ රජු ගේ රජදහන විසාණා නම, එහෙයින් කුවේර මහරජ වෙස්සවණ (වෙසවුණු) යැයි නම් කරනු ලැබෙයි. එහි තතෝලා, තත්තලා, ඔජසී, තේජසී, තතෝජසී, සුරරාජ, අරිෂ්ට, නේමි, අරිෂ්ටනේමි යන නම් ඇති (දොළොස්) යක් රැටියෝ කරුණු විමසා පවසත්.

යම් පොකුණකින් දිය ඇදගෙන මේඝයෝ වසිත් ද, යම් පොකුණකින් වර්ෂාවෝ පැතිරෙත් ද, එසේ වූ ධරණී නම් ජලාශයක් ද එහි වෙයි. එහි තෙර යකුන් රැස්ව හිඳනා හගලවතී නම් රුවන් මඩුවෙක් වෙයි.

එහි විවිධ පක්ෂි සමූහයන් ගෙන් යුක්ත වූ මොණරුන් ද කොස්වාලිහිණියන් ද විසින් දුන් නාද ඇති, කෝකිලාදීන් විසින් මනෝඥ නාදයෙන් උන්නාදිත වූ නිති එල දරණ වෘක්ෂයෝ වෙත්. මෙහි පියුම් වෙනෙහි ජීවං ජීව යයි හඬ නඟන පක්ෂි කෙනෙක් ද, තව උට්ඨව, චිත්තක නම් පක්ෂීහු ද, වැලි කුකුළෝ ද, රන්වන් කකුළුවෝ ද ඒ පොක්බරසාතක නම් පක්ෂීහු ද වෙත්, මෙහි ගිරවුන් ගේ ද, සැළලිහිණියන් ගේ ද හඬ ඇත. දණ්ඩ මානවක නම් පක්ෂීහු ද මෙහි හැසිරෙත්. මෙසේ හැමකල්හි ඒ කුවේරයා ගේ පියුම් විල හොබනේ ය.

යසස් ඇති කුචේර මහරජ යම් දිගක් පාලනය කෙරෙයි ද, මෙතැනින් උතුර දෙස යැයි මහජන තෙමේ කියයි. නම් විසින් කුචේර යයි පුකට වූ, යක්ෂයනට අධිපති වූ, හෙතෙමේ යකුන් විසින් පෙරටු කර ගන්නා ලද්දේ නෘතා ගීතයෙන් සිත් අලවා වෙසෙයි. ඔහුට එක් නම ඇති බොහෝ පුතුන් ද වෙති යි මා විසින් අසන ලදි. ඔහු ඉන්දු යන නම ඇති බලැති එක් අනු දෙනෙකි. ඔහු ද සූයාීබන්ධු වූ ක්ලෙශ නිදායෙන් පිබිදුණු මහත්ව පුාප්ත පහවූ බිය ඇති බුදුරදුන් දැක ආජානෙය පුරුෂයාණනි, ඔබට නමස්කාර වේවා. උත්තම පුරුෂයාණනි, ඔබට නමස්කාර වේවා යි දුර සිට ම නමදිත්. ඔබට නිපුණ වූ සර්වඥතාඥනයෙන් මහජනයා වෙත බලති යි කියා අමනුෂායෝ ද ඔබ වඳිත්. මෙය අප විසින් එක්වන් අසන ලදි. එහෙයින්, ගෞතම ජිතයන් වහන්සේ වඳිහුදැ'යි මෙසේ (පුශ්න කොට) කියම්හ. ගෞතම ජිනයන් වහන්සේ අපි වඳිමු. විදාචරණ දෙකින් සම්පූර්ණ වූ ගෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේ වඳිමු'යි ඔහු උත්තර දෙත්.

නිදුකාණන් වහන්ස, මහණුනට ද, මෙහෙණනට ද, උවසුවනට ද, උවැසියනට ද ගප්තිය පිණිස, රැක්ම පිණිස, නො වෙහෙසීම පිණිස, සැප විහරණය පිණිස වූ ඒ ආටානාටිය පිරිත නම් මෙය ය. නිදුකාණන් වහන්ස, යම්කිසි මහණක්හු හෝ මෙහෙණක හෝ උවසුවකු හෝ උවැසියක විසින් මේ ආටානාටිය පිරිත මනාකොට උගන්නා ලද්දේ, අර්ථවාංජනයෙන් පිරිපුන් කොට පුහුණු කරන ලද්දේ වී නම් යක්ෂයෙක් හෝ යක්ෂණියක් හෝ යක්ෂ පෝතකයෙක් හෝ යක්ෂ පෝතකයෙක් හෝ යක්ෂ පෝතිකාවක් හෝ යක්ෂ මහාමාතුයෙක් හෝ යක්ෂ පාරිෂදායෙක් හෝ යක්ෂ පරිචාරකයෙක් හෝ ගන්ධර්වයෙක් හෝ ගන්ධර්වියක් හෝ ගන්ධර්ව පෝතකයෙක් හෝ ගන්ධර්ව පෝතිකාවක් හෝ ගන්ධර්ව මහාමාතුයෙක් හෝ ගන්ධර්ව පාරිෂදායෙක් හෝ ගන්ධර්ව පරිචාරකයෙක් හෝ කුම්භණ්ඩයෙක් හෝ කුම්භණ්ඩියක් හෝ කුම්භණ්ඩ පෝතකයෙක් හෝ කුම්භණ්ඩ පෝතිකාවක් හෝ කුම්භණ්ඩ මහාමාතුයෙක් හෝ කුම්භණ්ඩ පාරිෂදායෙක් හෝ කුම්භණ්ඩ පරිචාරකයෙක් හෝ නාගයෙක් හෝ නාගිනියක් හෝ නාග පෝතකයෙක් හෝ නාග පෝතිකාවක් හෝ නාග මහාමාතුයෙක් හෝ නාග පාරිෂදායෙක් හෝ නාග පරිචාරකයෙක් හෝ මෙකී යම්කිසි අමනුෂායෙක් ද්වේෂයෙන් පුදුෂීත සිතැත්තේ මහණකු හෝ මෙහෙණක හෝ උවසුවකු හෝ උවැසියක හෝ මේ කිසිවකු යන්නහු අනුව යන්නේ ද, සිටියහු වෙත සිටින්නේ ද, උන්නහු වෙත ඉඳුනේ ද, හොත්තහු වෙත හෝතේ ද, නිදුකාණන් වහන්ස, ඒ අමනුෂාා තෙමේ මාගේ ගම්හි හෝ නියම්ගම්හි හෝ සත්කාරයක් හෝ ගෞරවයක් හෝ නො ලබන්නේ ය. නිදුකාණන් වහන්ස, ඒ අමනුෂා තෙමේ මගේ ආලකමන්දා රාජධානියෙහි වසන ගෙයක් හෝ නවාතැනක් හෝ තො ලබන්නේ ය.

නිදුකාණත් වහන්ස, ඒ අමනුෂා තෙමේ මගේ යක්ෂ සමාගමයට යන්නට හෝ නො ලබන්නේ ය.

වැලිදු නිදුකාණත් වහන්ස, අමනුෂායෝ ඔහු ආවාහයක් නො කොට හැක්කකුදු විවාහයක් නො කට හැක්කකුදු කරන්නාහ. තවද නිදුකාණත් වහන්ස, අමනුෂායෝ ඔහුට අත් බව එළවා කියනු ලබන පරිපූර්ණ පරිභව වචනයෙන් බණින්නාහ. නිදුකාණත් වහන්ස, තවද අමනුෂායෝ හිස් වූ ලෝහ පාතුයක් යටිකුරු කොට හිස නමත්නාහ. තවද නිදුකාණත් වහන්ස, අමනුෂායෝ ඔහු හිස සත් කඩක් කොට පලන්නාහු ද වෙති.

නිදුකාණන් වහන්ස, නපුරු වූ, සතුරු වූ, කළ දැයම වැඩියක් කරන්නා වූ අමනුෂායෝ ඇත. ඔහු සතර වරම් මහ රජදරුවන් ගේ බස් නොම පිළිගනිත්. වරම් රජුන් අයත් සෙනෙවියන් ගේ බස් ද නොම පිළිගනිත්, වරම් රජුන් වෙත සිටිනා යක් සෙනෙවියන් ගේ මෙහෙකරුවන්ගේ බස්දු නොම පිළිගනිති. නිදුකාණන් වහන්ස, ඒ අමනුෂායෝ වරම් මහරජුන් ගේ සතුරෝ නමැයි කියනු ලැබේ.

නිදුකාණත් වහන්ස, යම්සේ මගධාධිපති රජු ගේ රටෙහි මහ සොරහු ඇති ද, ඔහු මගධාධිපති රජු ගේ වචන නොම පිළිගනිත් ද. මගධාධිපති රජු ගේ සෙනෙවියන් ගේ මෙහෙකරුවන්ගේ වචනත් නොම පිළිගනිත් ද, නිදුකාණත් වහන්ස, ඒ මහ සොරු මගධාධිපති රජු ගේ සතුරෝ නමැයි කියනු ලැබෙත් ද, එසේම නිදුකාණත් වහන්ස, නපුරු වූ සතුරු වූ කළ එකට වැඩියක් කරන්නා වූ අමනුෂා කෙනෙක් වෙත් ම ය. ඔහු වරම් මහ රජුන් ගේ සෙනෙවියන් බස් ද නොම පිළිගනිත්, වරම් මහරජුන් අයත් සෙනෙවියන් ගේ මෙහෙකරුවන් බස් දු නො පිළිගනිත්. නිදුකාණත් වහන්ස, ඒ අමනුෂායෝ වරම් මහරජුන් ගේ සතුරෝය යි කියනු ලබත්.

නිදුකාණන් වහන්ස, යකෙක් හෝ යකින්නක් හෝ යක් දරුවෙක් හෝ යක් දැරියක් හෝ යක් දෙටුවෙක් හෝ යක් පිරිසදෑ වූවෙක් හෝ යක් මෙහෙකරුවෙක් හෝ ගඳෙව්වෙක් හෝ ගඳෙව්යක් හෝ ගඳෙව් දරුවෙක් හෝ ගඳෙව් දැරියක් හෝ ගඳෙව් දෙටුවෙක් හෝ ගඳෙව් පිරිසෙහි වූවෙක් හෝ ගඳෙව් මෙහෙකරුවෙක් හෝ කුම්භණ්ඩයෙක් හෝ කුම්භණ්ඩ පර්ෂත්හි වූවෙක් හෝ කුම්භණ්ඩ දැරියක් හෝ කුම්භණ්ඩ දෙටුවෙක් හෝ කුම්භණ්ඩ පර්ෂත්හි වූවෙක් හෝ කුම්භණ්ඩ පරිචාරකයෙක් හෝ නාගයෙක් හෝ නැයිනියක් හෝ නා දරුවෙක් හෝ නා දැරියක් හෝ නා දෙටුවෙක් හෝ නා පරිසද වූවෙක් හෝ නා මෙහෙකරුවෙක් හෝ මෙකී කිසි අමනුෂායෙක් ද්වේෂයෙන් පුදුෂිත සිතැත්තේ මහණකු හෝ මෙහෙණක හෝ උවසුවකු හෝ උවැසියක හෝ මේ කිසිවක්හු යන්නාහු පසුපස යන්නේ වී නම්, සිටියහු පසුපස සිටින්නේ වී නම්, හෝ හුන්නාහු වෙත හිඳින්නේ වී නම් හෝ හොත්තාහු වෙත හෝනේ වී නම් හෝ මේ යකුනට, යක් සෙනෙවියනට, යක් මහ සෙනෙවියනට මේ යක් තෙමේ මා අල්ලා ගනී. මේ යක් තෙමේ වෙසෙසින් මා පෙළනේයි, මේ යක් තෙමේ මට හිංසා කෙරෙයි, මේ යක් තෙමේ මා නොමුදා අත් නො හරි යයි දැන්විය යුතු, හඩ නගා කියැ යුතු, මුරගා කිය යුතු.

(එසේ දැක්විය යුත්තේ) කවර යකුනට ද? කවර මහා යකුනට ද? කවර යක් සෙනෙවියනට ද? කවර මහ යක් සෙනෙවියනට ද?

ඉන්දු ය, සෝම ය, වරුණ ය, භාරද්වාජ ය, පුජාපති ය, චඤත ය, කාමශේෂ්ඨ ය, කින්නිඝණ්ඩු ය, නිඝණ්ඩු ය, පණාද ය, ඕපමඤ්ඤ ය, දේවසූත ය, මාතලි ය, චිතුසේන ය, ගන්ධර්ව ය, නළ ය, රාජ ය, ජනර්ෂභ ය, සාතාගිර ය, හේමවත ය, පූර්ණක ය, කරතිය ය, ගුල ය, මන්දිය ය, පඤ්චාලචණ්ඩ ය, ආලවක ය, පර්ජනා3 ය, සුමන ය, සුමුබ ය, මණී ය, මානි ය, වර ය, දීර්ඝ ය, සේරීසක ය යන මොවුනට ය.

මේ යක්ෂයනට ද මහා යක්ෂයනට ද, යක්ෂ සේනාපතියනට ද, මහා යක්ෂ සේනාපතියනට ද, හඬ නගා කිය යුතු මුර ගා කිය යුතු,

මේ යක් තෙමේ මා අල්ලා ගනිය යි, මේ යක් තෙමේ මට ආවිෂ්ට වේ ය යි, මේ යක් තෙමේ මා පෙළාය යි, මේ යක් තෙමේ වෙසෙසින් පෙළාය යි, මේ යක් තෙමේ මට හිංසා කෙරේය යි, මේ යක් තෙමේ මා වෙහෙසාය යි, මේ යක් තෙමේ මා නො මුදායැ යි දැන්විය යුතු, හඬ නගා කියැ යුතු.

නිදුකාණන් වහන්ස, මේ මහණුනට මෙහෙණනට උවසුවනට උවැසියනට ගුප්තිය පිණිස, රැකවරණ පිණිස, නො වෙහෙසීම පිණිස, පහසු විහරණ පිණිස වූ ආටානාටිය පිරිත ය.

නිදුකාණන් වහන්ස, අපි දැන් යම්හ. අපි බොහෝ කෘතාය ඇත්තමහ, බොහෝ කටයුතු ඇත්තමහ`යි වරම් රජහු කීහ.

මහරජුනි, තෙපි යම් ගමනකට දැන් කල්වේ යයි සලකන්නහු ද, ඒ ගමන කරනු ලැබේවා යි භාගාවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක.

ඉක්බිති සතර වරම් මහ රජහු හුනස්නෙත් තැගී, සාදර වැ භාගාවතුත් වහත්සේ වැඳ පැදකුණු කොට, එහිම අතුරුදත් වූහ. ඒ යක්කු ද හුනස්නෙත් තැගී, ඇතැම් කෙනෙක් සාදර වැ භාගාවතුත් වහත්සේ වැඳ පැදකුණු කොට එහිම අතුරුදත් වූහ. ඇතැම් කෙනෙක් භාගාවතුත් වහත්සේ හා සතුටු වූහ. සතුටට කරුණු වූ සිත රැඳවිය යුතු වූ කථා නිමවා එහිම අතුරුදත් වූහ. ඇතැම් කෙනෙක් භාගාවතුත් වහත්සේ යම් තැනෙක්හි ද ඒ දිසාවට දොහොත් නඟා එහිම අතුරුදත් වූහ. ඇතැම් කෙනෙක් නිහඬවූවාහු එහිම අතුරුදත් වූහ.

තූන්වන බණවර නිමියේ ය.

.

1. පිරිත් පේකිරීම

අවිජ්ජාපච්චයා සංඛාරා, සංඛාරපච්චයා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණපච්චයා නාම රූපං, තාම රූප පච්චයා සළායතනං, සළායතනපච්චයා එස්සො, එස්සපච්චයා වෙදනා, වෙදනාපච්චයා තණ්හා, තණ්හාපච්චයා උපාදානං, උපාදානපච්චයා භවෝ, භවපච්චයා ජාති, ජාතිපච්චයා ජරා මරණං, සොක පරිදෙව දුක්ඛ දොමනස්සුපායාසා සම්භවන්ති. එවමෙතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයෝ හොති. අවිජ්ජායත්වෙව අසේස විරාග නිරෝධා, සංඛාර නිරෝධෝ, සංඛාර නිරෝධා, විඤ්ඤාණ නිරෝධෝ, විඤ්ඤාණ නිරෝධා, නාම රූප නිරෝධෝ, නාම රූප නිරෝධා, සළායතන නිරෝධෝ, සළායතන නිරෝධා, එස්ස නිරෝධෝ, එස්ස නිරෝධා, වෙදනානිරෝධෝ, වෙදනා නිරෝධා, තණ්හා නිරෝධා, තණ්හා නිරෝධා, උපාදාන නිරෝධෝ, උපදාන නිරෝධා, භව නිරෝධෝ, භව නිරෝධා, ජාති නිරෝධෝ, ජාති නිරෝධා, ජරා මරණං සොක පරිදේව දුක්ඛදොමනස්සුපායාසා නිරුජ් කටන්ති. එවමෙතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස නිරෝධෝ හොති.

> අනේක ජාති සංසාරං සන්ධා විස්සං අනිබ්බිසං ගහකාරකං ගවේසන්තො දුක්ඛා ජාති පුනප්පුනං ගහකාරක දිට්ඨොසි පුනගෙහං නකාහසි සබ්බා තෙ එාසුකාභග්ගා ගහකූටං විසංඛිතං විසංඛාර ගතං චිත්තං තණ්හානං බය මඡ්ඣගාති.

ඉතිපිසො භගවා අරහං සම්මා සම්බුද්ධෝ විජ්ජාචරණ සම්පන්නො සුගතො ලොකවිදු අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා ති.

ස්වාක්ඛාතො භගවතා ධම්මො සන්දිට්ඨිකො අකාලිකො එහිපස්සිකො ඔපනයිකො පච්චත්තං වෙදිතබ්බො විඤ්ඤුහී ති.

සුපටිපත්තො භගවතො සාවකසංඝො උජුපටිපත්තො භගවතො සාවකසංඝො ඤායපටිපත්තො භගවතො සාවකසංඝො සාමීටිපටිපත්තො භගවතො සාවකසංඝො යදිදං චත්තාරි පුරිසයුගානි අට්ඨපුරිස පුග්ගලා එස භගවතො සාවකසංඝො ආහුනෙයොො පාහුනෙයෙහා දක්ඛිනෙයෙහා අඤ්ජලිකරණීයො අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං ලොකස්සා ති.

2. ජය මංගල ගාථා

 බාහුං සහස්ස මහිනිම්මිත සායුධං තං ගිරිමෙබලං උදිතසොර සසෙන මාරං දානාදි ධම්ම විධිනා ජිතවා මුනින්දො තං තෙජසා භවතු තෙ¹ ජයමංගලානි

^{1.} තමන් සඳහා කියන විට "මේ" කියා යොදා ගන්න.

- මාරාතිරෙක මභියුජ්ඣිත සබ්බ රත්තිං සොරම්පනාලවක මක්ඛ මථද්ධ යක්ඛං ඛන්තී සුදන්ත විධිනා ජිතවා මුනින්දො තං තෙජසා භවතු තෙ¹ ජයමංගලානි
- නාලාගිරිං ගජවරං අතිමත්ත භූතං දාවග්ගි චක්ක මසනීව සුදාරුණං තං මෙත්තම්බු සෙක විධිනා ජිතවා මුනින්දො තං තෙජසා භවතු තෙ¹ ජයමංගලානි
- උක්බිත්ත බග්ග මතිහත්ථ සුදාරුණං තං ධාවං තියොජන පථං ගුලිමාල වන්තං ඉද්ධීභිසංඛත මනො ජිතවා මුනින්දො තං තෙජසා භවතු තේ¹ ජයමංගලානි
- කත්වාන කට්ඨ මුදරං ඉව ගබ්භිනීයා චිඤ්චාය දුට්ඨ වචනං ජනකාය මජ්කෙධ සන්තෙන සොම විධිනා ජිතවා මුනින්දො තං තෙජසා භවතු තෙ¹ ජයමංගලානි
- සච්චං විහාය මතිසච්චක වාද කෙතුං වාදාභිරොපිතමනං අති අන්ධභූතං පඤ්ඤාපදීප ජලිතො ජිතවා මුනින්දො තං තෙජසා භවතු තෙ' ජයමංගලානි
- තත්දොපතත්ද භුජගං විබුධං මහිද්ධිං පුත්තෙත ථෙර භුජගෙන දමාපයන්තො ඉද්ධූප දෙස විධිනා ජිතවා මුනින්දෝ තං තෙජසා භවතු තෙ¹ ජයමංගලානි
- දුග්ගාහ දිට්ඨී භුජගෙන සුදට්ඨ හත්ථං බුහ්මං විසුද්ධි ජුති මිද්ධි බකාභිධානං ඤාණාගදෙන විධිනා ජිතවා මුනින්දො තං තේජසා භවතු තෙ¹ ජයමංගලානි
- එතාපි බුද්ධ ජය මංගල අට්ඨ ගාථා යො වාචකො දින දිනෙ සරතෙ මතන්දි² භිත්වාන නෙක විවිධානි චුපද්ද වානි මොක්බං සුබං අධිගමෙයා නරෝ ස පඤ්ඤො

^{1. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8} යන ගාථාවල තමන් සඳහා කියන විට "මේ" කියා යොදා ගත යුතුය.

^{2. 9} ගාථාවේ මතන්දි වෙනුවට වතන්දි කියා ද ඇත.

හවතු සබ්බ මංගල රක්ඛන්තු සබ්බ දෙවතා සබ්බ බුද්ධානු'භාවෙන සදා සොත්ථී භවන්තු තේ' භවතු සබ්බ මංගලං රක්ඛන්තු සබ්බ දෙවතා සබ්බ ධම්මානු'භාවෙන සදා සොත්ථී භවත්තු තේ' හවතු සබ්බ මංගලං රක්ඛන්තු සබ්බ දෙවතා සබ්බ සංඝානු'භාවෙන සදා සොත්ථී භවන්තු තේ' නක්ඛත්ත යක්ඛ භූතානං පාපග්ගහ නිවාරණා පරිත්තස්සානු'භාවෙන හන්තු තෙසං උපද්දවෙ

මෙයින් පිරිත් පේකිරීම අවසන් කෙරෙති. නැවත බෙරය වරක් ගස්වා පිරිත් නූල් ඇද (පිරිත් හුය තිස් පැයේ ඇතැම් පෙදෙස්වල පිරිතට ගෙන යෑමක් නැත.) මංගල සූතුය, රතන සූතුය, කරණීය මෙත්ත සූතුය යන තුන් සූතුය මෙතැනට දේශනා කොට "මහා කාරුණිකො නාථො" යනාදීන් පටන් ගෙන අවසන් කෙරෙති.

3. මහා ජය මඞ්ගල ගාථා

මහා කාරුණිකො නාථෝ හිතාය සබ්බ පාණිනං පුරෙත්වා පාරමී සබ්බා පත්තො සම්බොධි මුත්තමං එතෙන සච්ච වජ්ජෙන හොතු තෙ¹ ජයමංගලං (තූන් වරක්) ජයන්තො බොධියා මූලෙ සකාහනං නන්දි වද්ධනො එවං තුය්හං² ජයො හොතු ජයස්සු ජය මංගලං (තූන් වරක්) සක්කත්වා බුද්ධ රතනං ඔසධං උත්තමං වරං හිතං දෙව මනුස්සානං බුද්ධ තෙජෙන සොත්ථීනා නස්සන්තු පද්දවා සබ්බේ දුක්ඛාවූප සමෛන්තු තෙ¹ සක්කත්වා ධම්ම රතනං ඔසධං උත්තමං වරං පරිළාහුපසමනං ධම්ම තෙජෙන සොත්ථීනා නස්සන්තු පද්දවා සබ්බේ භයාවූප සමෙන්තු තෙ¹ සක්කත්වා සංඝ රතනං ඔසධං උත්තමං වරං ආහුනෙයාං පාහුනෙයාං සංඝ තෙජෙන සොත්ථීනා නස්සන්තු පද්දවා සබ්බේ රොගාවූප සමෛන්තු තෙ¹ යං කිඤ්චි රතනං ලොකෙ විජ්ජති විවිධා පුථු රතනං බුද්ධ සමං නත්ථී තස්මා සොත්ථී භවන්තු තෙ¹ යං කිඤ්චි රතනං ලොකෙ විජ්ජති විවිධා පුථු රතනං ධම්ම සමං නත්ථී තස්මා සොත්ථී භවන්තු තෙ යං කිඤ්චි රතනං ලොකෙ විජ්ජති විවිධා පූථු රතනං සංඝ සමං නත්ථී තස්මා සොත්ථී භවන්තු තෙ¹

නත්ථී මේ සරණං අඤ්ඤං බුද්ධෝ මෙ සරණං වරං එතෙන සච්ච වජ්ජෙන හොතු තේ' ජය මංගලං නත්ථී මේ සරණං අඤ්ඤං ධම්මො මෙ සරණං වරං එතෙන සච්ච වජ්ජෙන හොතු තේ' ජය මංගලං නත්ථී මේ සරණං අඤ්ඤං සංඝෝ මෙ සරණං වරං එතෙන සච්ච වජ්ජෙන හොතු තේ ජය මංගලං සබ්බීතියෝ විවජ්ජන්තු සබ්බ රොගො විනස්සතු මා තේ භවත්වන්ත රායො සුබී දීඝායුකො භව (තූන් වරක්) භවතු සබ්බ මංගලං රක්ඛන්තු සබ්බ දෙවතා සබ්බ බුද්ධානුභාවෙන සදා සොත්ථී භවන්තු තෙ¹ භවතු සබ්බ මංගලං රක්ඛන්තු සබ්බ දෙවතා සබ්බ ධම්මානුභාවෙන සදා සොත්ථී භවන්තු තෙ¹ භවතු සබ්බ මංගලං රක්ඛන්තු සබ්බ දෙවතා සබ්බ සංඝානුභාවෙන සදා සොත්ථී භවන්තු තෙ¹ නක්ඛත්ත යක්ඛ භතානං පාපග්ගහ නිවාරණා පරිත්තස්සානුභාවෙන හන්තු' තෙසං උපද්දවෙ (තූන් වරක්)

(භවතු සබ්බ මංගලං, නක්ඛත්ත යක්ඛ භූතානං යන ගාථා දෙක එකට සම්බන්ධ කොට ගෙන "පරිත්තස්ස ආනුහාවෙන තෙසං නක්ඛත්ත යක්ඛ භූතානං උපද්දවෙ හන්ත්වා පාපග්ගහ නිවාරණා සබ්බ මංගලං භවතු සබ්බ දෙවතා රක්ඛන්තු සබ්බ බුද්ධානුභාවෙන සදා තෙ සොත්ථී භවන්තු"යි සලකනු.)

සමහරු පිරිත් පේ කිරීමෙන් පසු පිරිත් නූල් ඇද තුන් සූතුය කියා "මහා කාරුණිකො නාථො" යනු නො කියා, "යන්දුන්නිමිත්තං, දුක්බප්පත්තා, සබබේ බුද්ධා" යි අවසන් කෙරෙති.

> යන්දුන්නිමිත්තං අවමංගලඤ් ච - යොචා මනාපො සකුණස්ස සද්දො පාපග්ගහො දුස්සුපිනං අකන්තං - බුද්ධානුභාවෙන විනාස මෙන්තු යන්දුන්නිමිත්තං අවමංගලඤ් ච - යොචා මනාපො සකුණස්ස සද්දො පාපග්ගහො දුස්සුපිනං අකන්තං - ධම්මානුභාවෙන විනාස මෙන්තු යන්දුන්නිමිත්තං අවමංගලඤ් ච - යොචා මනාපො සකුණස්ස සද්දො පාපග්ගහො දුස්සුපිනං අකන්තං - සංඝානුභාවෙන විනාස මෙන්තු සබබබ බුද්ධා බලප්පත්තා පච්චෙකානඤ්ච යං බලං

> > අරහන්තානඤ්ච තෙජෙන රක්ඛං බන්ධාමී සබ්බසො

^{1.} හන්තු තෙසං යනුවෙන් ද හනන්තු තෙසං කියා ද ඇත.

උදේ පිරිත හමාර කිරීම

රැයෙහි මහ පිරිතෙන් පසු යුග දේශනා පවත්වා, සූතු හා හමාර කියා, උදේ පිරිත, කරණීය මත්ථ තුසලෙන යනුවෙන් පටන් ගෙන, යන්දුන්නිමිත්තං, දුක්බප්පත්තා, සබබබ බුද්ධා, ජයාසන ගතාවිරා, තණ්හංකරෝ මහා වීරෝ, මහාකාරුණිකො නාථෝ. වන්දාමී චේතියං සබබං, ඉමිනා පුඤ්ඤ කම්මෙන, උපජ්ඣායා ගුණුත්තරා, කායෙන වාචා චිත්තෙන, ඔකාස ද්වාරත්තයෙන කතං සබබං අපරාධං බමථ මෙ හන්තෙ'යි අවසන් කෙරෙති.

> කරණිය මත්ථ කුසලෙන - පෙ - පුනරෙතීති, යන්දුන්නිමිත්තං - පෙ - බුද්ධානුභාවෙන - පෙ -ධම්මානුභාවෙන - පෙ - සංඝානුභාවෙන විනාස මෙන්තු දුක්බප්පත්තා ච නිද්දුක්ඛා භයප්පත්තා ච නිබ්භයා සොකප්පත්තා ච නිස්සොකා හොන්තු සබ්බෙපි පාණිනො සබ්බෙසු චක්ක වාලෙසු යක්ඛා දෙවා ච බුහ්මුනො යං අම්හෙහි කතං පුඤ්ඤං සබ්බ සම්පත්ති සාධකං සබ්බෙතං අනුමොදිත්වා සමග්ගා සාසනෙ රතා පමාද රහිතා හොන්තු ආරක්ඛාසු විසෙසතො සාසනස්ස ච ලොකස්ස වුද්ධි භවතු සබ්බදා සාසනම්පි ච ලොකඤ් ච දෙවා රක්ඛන්තු සබ්බදා සද්ධිං හොන්තු සුබි සබ්බෙ පරිවාරෙහි අත්තනො අනීඝා සුමනා හොන්තු සහ සබ්බෙහි ඤාතිහී.

රාජතො වා, චොරතො වා, මනුස්සතො වා, අමනුස්සතො වා, අග්ගිතො වා, උදකතො වා, පිසාචතො වා, බාණුකතො වා, කණ්ටකතො වා, නක්බත්තතො වා, ජනපද රොගතො වා, අසද්ධම්මතො වා, අසන්දිට්ඨීතො වා, අසප්පුරිසතො වා, චණ්ඩ, හත්ථී, අස්ස, මිග, ගොණ, කුක්කුර, අභිවිච්ජික, මණිසප්ප, දීපි, අවිඡ, තරච්ඡ, සුකර, මහිස, යක්බ, රක්බසාදී හි නානා භය තො වා, නානා රොගතො වා, නානා උපද්දවතො වා, ආරක්ඛං ගණ්හන්තු.

> සබ්බේ බුද්ධා බලප්පත්තා පච්චෙකානඤ්ච යං බලං අරහන්තානඤ්ච තෙජෙන රක්ඛං බන්ධාමි සබ්බසො

4. ජින පඤ්ජරය

1.	ජයාසන ගතා විරා	-	ජෙත්වා මාරං සවාහිණිං
	චතුසච්චා මතරසං	-	යෙ පිවිංසු නරා සභා
2.	තණ්හඞ්කරාදයො බුද්ධා	-	අට්ඨ විසති නායකා
	සබ්බේ පතිට්ඨිතා තුය්හං'	-	මත්ථකෙ තෙ මුනිස්සරා
3.	සිරෙ පතිට්ඨීතා බුද්ධා	-	ධම්මො ච තවලොවනෙ
	සංඝො පතිට්ඨීතෝ තුය්හං¹	-	උරෙ සබ්බ ගුණාකරො

^{1.} තමාට කියනවිට 'මය්හං'යි යොදා ගන්න. 2. තමාට කියනවිට 'මම' යි යොදා ගන්න. 3. තමාට කියනවිට 'මේ' යි යොදා ගන්න.

4.	හදයෙ අනුරුද්ධො ච කොණ්ඩඤ්ඤො පිට්ඨී භාගස්මිං	- -	සාරිපුත්තො ච දක්බිණෙ මොග්ගල්ලානොසිවාමකෙ
5.	දක්බිණෙ සවණෙ තුය්හං' කස්සපො ච මහානාමො	-	ආහුං ආනන්ද රාහුලා උහොසුං වාම සොතකෙ
6.	කෙසන්තෙ පිට්ඨීභාගස්මිං නිසින්නො සිරිසම්පන්නො	- -	සූරියො විය පහංකරො සොභිතො මුනිපුංගවො
7.	කුමාර කස්සපො නාම සො තුය්හං ¹ වදනෙ නිච්චං	-	මහෙසි චිතු වාදකො, පතිට්ඨාසි ගුණාකරො
8.	පුණ්ණො අංගුලිමාලො ච ථෙරා පඤ්ච ඉමෙ ජාතා	-	උපාලි නන්ද සීවලී ලලාටෙ තිලකා තව²
9.	සෙසාසීති මහා ථෙරා ජලන්තා සීල තෙජෙන	-	විජිතා ජින සාවකා අංගමංගෙසු සණ්ඨිතා
10.	රතනං පුරතො ආසී ධජග්ගං පච්ඡතො ආසි	-	දක්බිණෙ මෙත්ත සුත්තකං වාමෙ අංගුලිමාලකං
11.	ඛන්ධ මොර පරිත්තඤ් ච ආකාසච්ඡදනං ආසී	-	ආටානාටිය සුත්තකං සෙසා පාකාර සඤ්ඤිතා
12.	ජිනාණා බල සංයුත්තෙ වසතො තෙ³ චතුකිච්චෙන	-	ධම්මපාකාර ලංකතෙ සදාසම්බුද්ධ පඤ්ජරෙ
13.	වාතපිත්තාදි සඤ්ජාතා අසෙසා විලයං යන්තු	- -	බාහිරජ්ඣත්තු පද්දවා අනන්ත ගුණ තෙජසා
14.	ජිනපඤ්ජර මඡ්ඣට්ඨං සදා පාලෙන්තු ත්වං සබ්බෙ	- -	විහරන්තං මහීතලෙ තෙ³ මහා පුරිසා සභා,
15.	ඉච්චෙව මච්චන්ත කතො සුරක්බො බුද්ධානුභාවෙන හතාරි සංඝො	-	ජිනානු භාවෙන ජිතූපපද්දවො චරාහි ¹ සද්ධම්මනු භාව පාලිතො
16.	ඉච්චෙව මච්චන්ත කතො සුරක්බො ධම්මානුභාවෙන හතාරි සංඝො	-	ජිනානු භාවෙන ජිතූපපද්දවො චරාහි ¹ සද්ධම්මනු භාව පාලිතො
17.	ඉච්චෙව මච්චන්ත කතො සුරක්බො සංඝානුභාවෙන හතාරි සංඝො	-	ජිනානු භාවෙන ජිතූපපද්දවො චරාහි ¹ සද්ධම්මනු භාව පාලිතො
18.	සද්ධම්මපාකාර පරික්බිතොසි² එත්ථන්තරෙ අට්ඨනාථා භවන්ති	-	අට්ඨාරියා අට්ඨ දිසාසු හොන්ති උද්ධං විතානංව ජිනාඨිතා තෙ³

١.

- හින්දන්තො මාරසෙනං තව⁴ සිරසිඨිතො බොධි මාරුය්හ සත්ථා 19. -දක්ඛිණෙ සාරිපුත්තො මොග්ගල්ලා නොසි වාමෙ වසති භූජතටෙ -ධම්මො මජ්කෙධ උරස්මිං විහරති භවතො මොක්ඛතො මොර යොනිං -සම්පත්තො බොධිසත්තොචරණ යුගගතො -භානු ලොකෙක නාථෝ සබ්බාව මංගලමුපද්දව දූන්නිමිත්තං 20. සබ්බීති රොග ගහදොස මසෙස නින්දා සබ්බන්තරාය භය දුස්සුපිණං අකන්තං බුද්ධානුභාව පවරෙන පයාතු නාසං -සබ්බාව මංගලමුපද්දව දුන්නිමිත්තං 21. සඛ්බීති රොග ගහදොස මසෙස නින්දා සබ්බන්තරාය භය දුස්සුපිණං අකන්තං ධම්මානුභාව පවරෙන පයාතු නාසං -
- 22. සබ්බාව මංගලමුපද්දව දුන්නිමිත්තං සබ්බන්තරාය භය දුස්සුපිණං අකන්තං
- සබ්බීති රොග ගහදොස මසෙස නින්දා
- සංඝානුභාව පවරෙන පයාතු නාසං

අටවිසි පිරිත

1.	තණ්හඞ්කරො මහා වීරො සරණඞ්කරො ලොකහිතො	-	මෙධඞ්කරො මහායසො දීපඞ්කරො ජුතින්ධරො
2.	කොණඩඤ්ඤො ජනපාමොක්බො සුමනො සුමනො ධීරො	- -	මඞ්ගලො පුරිසා සහො රෙවතො රති වද්ධතො
3.	සොහිතො ගුණ සම්පන්නො පදුමො ලොක පජ්ජොතො	-	අනොමදස්සී ජනුත්තමො නාරදො වර සාරථී
4.	පදුමුත්තරො සත්තසාරො සුජාතො සබ්බ ලොකග්ගො	-	සුමෙධො අග්ග පුග්ගලො පියදස්සි නරා සහො
5.	අත්ථදස්සි කාරුණිකො සිද්ධත්ථො අසමො ලොකෙ	-	ධම්මදස්සී තමොනුදො තිස්සො වරද සංවරො
6.	ඵුස්සො වරද සම්බුද්ධො සිබී සබ්බ හිතො සත්ථා	-	විපස්සී ච අනූපමො වෙස්සභු සුබ දායකො
7.	කකුසන්ධො සත්ථවාහො කස්සපො සිරි සම්පන්නො	-	කොණාගමනො රණඤ්ජහො ගොතමො සකා පුංගවො
8.	තෙසං සච්චෙත සීලෙන තෙපි ත්වං ⁵ අනුරක්බන්තු	-	ඛන්ති මෙත්ත බලෙන ච ආරෝගොහන සුඛෙනවා ති
"මහා කාරුණිකො නාථො" යනාදී මහා ජය මංගල ගාථා කියනු.			
•	ාමි චෙතියං සබ්බං ĭක ධාතු මහා බොධිං	-	සබ්බ ඨානෙසු පතිට්ඨීතං බුද්ධරුපං සකලං සදා
•	චව මච්චන්ත නමස්සනෙයාං ඤාහි සන්දං විපුලං අලත්ථං	-	නමස්ස මානො රත්නත්තයං යං තස්සානු භාවෙන හතන්තරායො

1.	ඉමිනා පුඤ්ඤ කම්මෙන ආචරියූපකාරා ච	- -	උපජ්ඣායා ගුණුත්තරා මාතා පිතා පියා මමං
2.	සුරියො චන්දිමා රාජා බුහ්මා මාරා ච ඉන්දා ච යමො මිත්තා මනුස්සා ච	- - -	ගුණවත්තා තරා පි ච ලොක පාලා ච දෙවතා මජ්ඣත්තාචථ වෙරිනො
3.	සබ්බෙ සත්තා සුබි හොන්තු සුබං ච තිවිධං දෙන්තු	-	පුඤ්ඤානි පකතානිමෙ බිප්පං පාපෙථ වොමතං
4.	ඉමිනා පුඤ්ඤ කම්මෙන බිප්පා'හං සුලභෙ චෙව	-	ඉමිනා උද්දිසෙන ච තණ්හුප්පාදාන ඡෙදනං
5.	යෙ සන්තානෙ හීනා ධම්මා නස්සන්තු සබ්බදායෙව	-	යාව නිබ්බාණතො මමං යත්ථ ජාතො භවේ භවේ
6.	උජුචිත්තො සතිපඤ්ඤො මාරා ලභන්තු නොකාසං	-	සල්ලෙඛො විරියවාමිතා කාතුං ච විරියෙසු මෙ
7.	බුද්ධාදි පවරො තාථො තාථො පච්චෙක සම්බුද්ධො තෙ සොත්තමානුභාවෙන	- -	ධම්මො නාථෝ වරුත්තමො සංඝො නාථොත්තරෝ මමං මාරොකාසං ලභන්තු මා

දෙවියන්ට පිංදීම

ආකාසට්ඨා ච භුම්මට්ඨා පුඤ්ඤං තං අනුමොදිත්වා	- -	දෙවා නාගා මහිද්ධිකා චිරං රක්බන්තු සාසනං
ආකාසට්ඨා ච භුම්මට්ඨා පුඤ්ඤං තං අනුමොදිත්වා	-	දෙවා නාගා මහිද්ධිකා චිරං රක්ඛන්තු දෙසනං
ආකාසට්ඨා ච භුම්මට්ඨා පුඤ්ඤං තං අනුමොදිත්වා	-	දෙවා නාගා මහිද්ධිකා චිරං රක්ඛන්තු මං පරං
දෙවො වස්සතු කාලෙන පීතො භවතු ලොකො ච	-	සස්ස සම්පත්ති හොතු ච රාජා භවතු ධම්මිකො
කායෙන වාචා චිත්තෙන අච්චයං බම මෙ භන්තෙ	-	පමාදෙන මයා කතං භුරිපඤ්ඤ තථාගත

ඕකාස ද්වාරත්තයෙන කතං සබ්බං අපරාධං බමථ මෙ භන්තෙ, ඕකාස බමාමී භන්තෙ.

307

උපගුන්ථය I

1. ඇනවුම් පිරිත

- යෙ සන්තා සන්ත චිත්තා තිසරණ සරණා එත්ථ ලොකන්තරෙ වා භුම්මා භුම්මා ච දෙවා ගුණගණගහණබාවටා සබ්බ කාලං එතෙ ආයන්තු දෙවා වරකණකමයෙ - මෙරුරාජෙ වසන්තො සන්තො සන්තො සහෙතුං මුනිවර වචනං - සොතුමගාං සමගාං
- යක්ඛා දෙවා ච බුහ්මුණො 2. සබ්බෙසු චක්කවාළෙසු -- සබ්බ සම්පත්ති සාධකං යං අම්හෙහි කතං පුඤ්ඤං සබ්බේ තං අනුමොදිත්වා - සමග්ගා සාසනෙ රතා ආරක්ඛාසු විසෙසතො පමාද රහිතා හොන්තු -සාසනස්ස ච ලොකස්ස - චුද්ධි භවතු සබ්බදා 3. - දෙවා රක්ඛන්තු සබ්බදා සාසනම්පි ච ලොකඤ් ච සද්ධිං හොන්තු සුබී සබ්බෙ - පරිවාරෙහි අත්තනො අනීඝා සුමනා හොන්තු - සහ සබ්බෙහි ඤාතිහී

රාජතො වා, චොරතො වා, මනුස්සතො වා, අමනුස්සතො වා, අග්ගිතො වා, උදකතො වා, පිසාචතො වා, ඛාණුකතො වා, කණටකතො වා, නක්ඛත්තතො වා, ජනපද රොගතො වා, අසද්ධම්මතො වා, අසන්දිට්ඨීතො වා, අසප්පුරිසතො වා, චණ්ඩ, හත්ථී, අස්ස, මිග, ගොණ, කුක්කුර, අහි විච්ඡික, මණිසප්පා දීපි, අචඡ, තරච්ඡ, සූකර, මහිස, යක්ඛ, රක්ඛසාදීහි නානා භයතොවා, නානා රොගතො වා, නානා උපද්දවතො වා ආරක්ඛං ගණ්හන්තු.

පණිධානතො පට්ඨාය තථාගතස්ස දස පාරමියො දස උපපාරමියො දස පරමත්ථපාරමියො පඤ්ච මහා පරිච්චාගෙ, තිස්සොචරියා, පච්ඡිමහවෙ ගබ්භාවක්කන්තිං ජාතිං අභිනික්ඛමනං පධානචරියං බොධිපල්ලංකෙ මාර විජයං සබ්බඤ්ඤුතඤාණ පටිවේධං නවලොකුත්තර ධම්මෙතී සබ්බේපි මෙ බුද්ධ ගුණෙ ආවජ්ජිත්වා, වෙසාලියා තීසු පාකාරන්තරෙසු තියාමරත්තිං පරිත්තං කරන්තො ආයස්මා ආනන්දත්ථෙරො විය කාරුඤ්ඤ චිත්තං උපටිඨපෙත්වා.-

කොටිසත සහස්සෙසු	-	චක්කවාලෙසු දෙවතා
යස්සාණං පතිගණ්හන්ති	-	යඤ්ච වෙසාලියං පුරෙ
රොගා මනුස්ස දුබ්භික්ඛ	-	සම්භූතං තිවිධං භයං
බිප්පමන්තරධාපෙසි	-	පරිත්තං තං හණාමහෙ.

තමන් ගැන කියන විට 1. 'මය්හං' යනුවෙන් ද 2. 'අම්හෙ' යනුවෙන් ද 3. 'මේ' යනුවෙන් ද යොදා ගන්න.

308

2. අංගුලිමාල පිරිත

පරිත්තං යං භණන්තස්ස -	නිසින්නට්ඨාන ධොවනං
උදකම්පි විනාසෙති -	සබ්බමෙව පරිස්සයං
සොත්ථීනා ගබ්භවුට්ඨානං -	යං ච සාධෙති තං බණෙ,
ථෙරස්සංගුලිමාලස්ස -	ලොක නාථෙන භාසිතං
කප්පට්ඨායිං මහා තෙජං -	පරිත්තං තං භණාමහෙ.

"යතො'හං හගිනි අරියාය ජාතියා ජතො නාභි ජානාමි සංවිච්චපාණං ජීවිතා වොරොපෙතා, තෙන සච්චෙන සොන්ථී තෙ හොතු සොත්ථී ගබ්භස්සා'ති."

බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් අංගුලිමාල නම් මහරහතුන් වහන්සේට මෙය උගන්වා වදාරණ ලදී.

3. ජය පිරිත

සිරි ධිති මති තෙජො ජයසිද්ධි මහිද්ධි මහා ගුණං, අපරිමිත පුඤ්ඤාධිකාරස්ස සබ්බන්තරාය නිවාරණ සමත්ථස්ස, භගවතො අරහතො සම්මා සම්බුඬස්ස. -

ද්වත්තිංස මහා පුරිසලක්ඛණානුභාවෙන, අසීතාාණුවාඤ්ජන ලක්ඛණානුභාවෙන, අට්ථුත්තරසත මංගල ලක්ඛණානුභාවෙන, ජබ්බණ්ණරංසාානුභාවෙන, කෙතුමාලානුභාවෙන, දසපාරමිතානුභාවෙන, දස උප පාරමිතානුභාවෙන, දස පරමත්ථ පාරමිතානුභාවෙන, සීලසමාධිපඤ්ඤානුභාවෙන, බුද්ධානුභාවෙන, ධම්මානුභාවෙන, සංඝානුභාවෙන, තෙජානුභාවෙන, ඉධාානුභාවෙන, බලානුභාවෙන, ඤෙයාාධම්මානුභාවෙන, චතුරාසීතිසහස්ස ධම්මක්ඛන්ධානුභාවෙන, නවලොකුත්තර ධම්මානුභාවෙන, අට්ඨංගික මග්ගානුභාවෙන, අට්ඨ සමාපත්තාානුභාවෙන, ජලභිඤ්ඤානුභාවෙන, මෙත්තා - කරුණා - මුදිතා -උපෙක්ඛානුභාවෙන, සබ්බ පාරමිතානුභාවෙන, රතනත්තය සරණානුභාවෙන, තුය්හං¹ සබ්බ රෝග සොක උපද්දව දුක්ඛදොමනස්සුපායාසා විනස්සන්තු, සබ්බ සංකප්පා තුය්හං¹ සමිජ්ඣන්තු දීඝායුකො හොතු සත වස්ස ජීවෙන සමංගිකො හොතු සබ්බදා -

ආකාස පබ්බත වන භූමි තටාක ගංගා මහා සමුද්ද ආරක්ඛක දෙවතා සදා තුම්හෙ² අනුරක්ඛන්තු සබ්බ බුද්ධානුභාවෙන සබ්බ ධම්මානුභාවෙන සබ්බ සංඝානුභාවෙන බුද්ධරතනං ධම්මරතනං සංඝරතනං තින්නං රතනානං ආනුභාවෙන, චතුරාසීති සහස්ස ධම්මක්ඛන්ධානුභාවෙන, පිටකත්තයානුභාවෙන, ජිනසාවකානුභාවෙන සබ්බෙ තෝ රොගා, සබ්බෙ තෝ භයා, සබ්බෙ තෝ අන්තරායා, සබ්බෙ තෝ උපද්දවා, සබ්බෙ තෝ දුන්නිමිත්තා, සබ්බෙ තෝ අවමංගලා විනස්සන්තු.-

ආයුවඩ්ඪකො, ධනවඩ්ඪකො, සිරිවඩ්ඪකො, යසවඩ්ඪකො, බලවඩ්ඪකො, වණ්ණවඩ්ඪකො, සුබවඩ්ඪකො හොතු සබ්බදා. දුක්බ රොග භයා වේරා සොකා සබ්බෙ උපද්දවා අනෙකා අන්තරායාපි විනස්සන්තු ච තෙජසා ජය සිද්ධි ධනං ලාභං සොත්ථී භාගාං සුබං බලං සිරි ආයු ච වනෛණා ච භොගං වුද්ධි ච යසවා සතවස්සා ච ආයූ ච ජීව සිද්ධි භවන්තු තෙ²

මේ පිරිත සියලු රෝගයන්ට ද, යක්ෂ භයට හා ගුහ දෝෂවලට ද යහපති.

4. ගිනි පිරිත

ජාලො මහා ජාලො, ජාලං මහා ජාලං, ජාලිතෙ මහා ජාලිතෙ, ජාලිතං, මහා ජාලිතං, මුබෙ මුබෙ, සම්පත්තෙ මුබං, මුබං, සම්පත්තං, සුතං ගමිති, මිගයිති, මිගයිති දිට්ඨාලා දන්තලා මණ්ඩලා රොකිලා, කරලා, දුබබලා, රිත්ති රිත්ති, ලිත්ති ලිත්ති, කිත්ති කිත්ති, මිත්ති මිත්ති, චිත්ති චිත්ති, මුත්ති මුත්ති, චුත්ති වුත්ති, ධාරණී ධාරණී කි.

භවතු සබ්බ මංගලං	-	රක්ඛන්තු සබ්බ දෙවතා
සබ්බ බුද්ධානුභාවෙන	-	සදා සොත් ථී භව න්තු තෙ ¹
පඤ්චමාර ජිතො නාථෝ	-	පත්තො සම්බොධි මුත්තමං
චතුසච්චං පකාසෙසි	-	මහාවීරං නමාමහං
එතෙන සච්චවජ්ජෙන	-	සබ්බෙ මාරා පලායන්තු
(කත්වරත් කියක	A	දේධ යනපති)

(තුන්වරක් කියනු. සියලු දේට යහපති).

5. චූල ජිනපඤ්ජර පිරිත හෙවත් දසදිසා පිරිත

(I)

දීසාසු දස භාගෙසු	-	ඨීතා බුද්ධානු භාවතො
වෙරාදි අන්තරායාපි	-	විනස්සන්ති අසෙසතො
එවමාදි ගුණොපෙතං	-	පරිත්තං තං හණාමහෙ
පදුමුත්තරො පුරත්ථීමායං	-	අග්ගිම්හිචෙව රෙවතො
දක්බිණෙ කස්සපො බුද්ධො	-	නෙරුතෙ ච සුමංගලො
පච්ඡිමෙ ච සිබී බුද්ධො	-	වායවාාා මෙධංකරො
උත්තරෙ පියදස්සී ච	-	ඊසානෙ දීපංකරො

පථවාහා කකුසන්ධො ච අච්චන්තරායා සබ්බෙ තෙ ¹	-	ආකාසෙ සරණංකරො සොක රොග භයාපි ච
විනස්සන්තු සදා තුය්හං² යක්බාදි දෙවතාහී ච	- -	සබ්බිරියා පථෙසු ව රාජ චොරාරි අග්ගිහි
අමනුස්සෙහි සබ්බෙහි ජාතා උපද්දවා සබ්බේ	-	තිරච්ඡාන ගතෙහි ච විනස්සන්තු අසෙසතො

(II)

සිරස්මිං තෙ' බුද්ධ සෙට්ඨො	-	සාරිපුත්තො ච දක්බිණෙ
වාමංසෙ මොග්ගල්ලානො තෝ	-	පුරතො පිටකත්තයං
පච්ඡීමෙ තව³ ආනන්දො	-	චතුද්දිසා බිණාසවා
සමන්තා ලොකපාලා ච	-	ඉන්දදෙවො ච බුහ්ම ච
එතෙසං ආනුභාවෙන	-	සබ්බුපද්දවුපද්දවා
අනේකා අන්තරායාපි	-	විනස්සන්තු අසෙසතො.

6. වට්ටක පිරිත

1.	පූරෙන්තං බොධි සම්භාරෙ යස්ස තෙජෙන දාවග්ගී -	- නිබ්බත්තං වට්ටක ජාතියං මහා සත්තං විවජ්ජයි
2.	ථෙරස්ස සාරිපුත්තස්ස - කප්පට්ඨායිං මහතෙජං -	ලොකනාථෙන භාසිතං පරිත්තං තං භණාමහෙ
3.	අත්ථි ලොකෙ සීලගුණො - තෙන සච්චෙන කාහාමි -	සච්චං සොචෙයානුද්දයා සච්ච කිරියමනුත්තරං
4.	ආවජ්ජිත්වා ධම්ම බලං - සච්චබල මවස්සාය -	සරිත්වා පුබ්බකෙ ජිනෙ සච්චකිරිය මකා සහං
5.	සන්තිපක්ඛා අපතතා - මාතා පිතා ච නික්ඛන්තා -	සන්තිපාදා අවඤ්චනා ජාතවෙද පටික්කම
6.	සහසච්චෙ කතෙ මය්හං - වජ්ජෙසි සොළස කරීසානි සච්චෙන මෙ සමොනත්ථී	මහා පජ්ජලිතො සිබී - උදකං පත්වා යථා සිබී - එසා මෙ සච්ච පාරමීතී

වස විස උපදුවවලට ද, ගිනි බිය ආදියෙන් වැළකීමට හා දැවීමෙන් හටගත් තුවාල ආදියට වතුර, තෙල් මැතිරීමට යහපති.

311

7. වැසි පිරිත

1.	සුභූතො ච මහා ථෙරො	-	මහා කායො මහොදරො
	නීලවශ්ණො මහා තේජො	-	පවස්සන්තු වළාහකා
	අභිත්ථනය පජ්ජුන්න	-	නිධිං කාකස්ස නාසය
	කාකං සොකාය රන්ධෙහි	-	මං ච සොකා පමොචය
	එතෙන සච්ච වජ්ජෙන	-	සම්මා දෙවො පවස්සතු

(වැසි ලැබීම සඳහායි)

8. මත්සා රාජ පිරිත

1.	පුනා පරං යදා හොමි	-	මච්ඡරාජා මහා සරෙ
	උණ්හෙ සුරිය සන්තාපෙ	-	සරෙ උදක බියථ
2.	තතො කාකා ච ගිඡ්ඣා ච	-	බකා කුලල සෙනකා
	භක්ඛන්ති දිවා රත්තිං	-	මච්ඡෙ උපනිසීදිය
3.	එවං වින්තෙ සහං තභථ	-	සහ ඤාතීහි පීළිතො
	කෙන නුබො උපායෙන	-	ඤාති දුක්ඛා පමොචයෙ
4.	විචින්තයිත්වා ධම්මත්ථං	-	සච්චං අද්දස පස්සයං
	සච්චෙ ඨත්වා පමොචෙසිං	- '	ඤාතීනං තං අතික්ඛයං
5.	අනුස්සරිත්වා සතං ධම්මං	-	පරිමත්ථං විචින්තයං
	අකාසි සච්ච කිරියං	-	යං ලොකෙ ධූව සස්සතං
6.	යතො සරාමි අත්තානං	-	යතො පත්තොස්මි විඤ්ඤුතං
	නාභිජානාමි සංවිච්ච	-	එකපාණම්පි හිංසිතං
7.	එතෙන සච්ච වජ්ජෙන	- ·	පජ්ජුන්නො අභිවස්සතු
	අභිත්ථනය පජ්ජුන්න	-	නිධිං කාකස්ස නාසය
	කාකං සොකාය රන්ධෙහි	-	මච්ජේ සොකා පමොචය
8.	සහකතෙ සච්චවරෙ	-	පජ්ජුන්නො අභිගජ්ජිය
	ථලං නින්නංච පුරෙන්තො	-	බණෙන අභිවස්සථ
9.	එවං රූ පං සච් චවරං	-	කත්වා විරිය මුත්තමං
	වස්සාපෙසිං මහාමෙසං	-	සච්චතෙජ බලස්සිතො
	සච්චෙන මෙ සමො නත්ථී	-	එසා මෙ සච්ච පාරමි
			(වැසි ලැබීම සඳහා යි)
	9. බොජ්ඣ	ඞ්ග	පිරිත
1.	සංසාලර සංසරන්තානං	-	සබ්බ දක්බ විනාසකෙ

1.	සංසාරේ සංසරන්තානං	-	සබබ දුක්ඛ වනාසකේ
	සත්ත ධම්මෙව බොජ්ඣච්ගෙ	-	මාරසෙනාප්පමද්දිනො
2.	බුජ්ඣිත්වා යෙ පි මෙ සත්තා	-	තිහවා මුත්තාහි උත්තමා
	අජාතිං අජරවාාධිං	-	අමතං නිබ්භයං ගතා

3.	එවමාදි ගුණො පෙතං	-	අනෙක ගුණ සංගහං
	ඔසධංව ඉමං මන්තං	-	බොජ්ඣඞ්ගං තං හණාමහෙ
4.	බොජ්ඣඞ්ගො සතිසංඛාතො	-	ධම්මානං විචයො තථා
	විරියං පීති පස්සද්ධි	-	බොජ්ඣඞ්ගා ච තතො පරෙ
5.	සමාධුපෙක්ඛා බොජ්ඣඞ්ගා	-	සත්තෙ තෙ සබ්බදස්සිනා
	මුනිනා සම්ම දක්ඛාතා	-	භාවිතා බහුලීකතා
6.	සංවත්තන්ති අභිඤ්ඤාය	-	නිබ්බානාය ච බොධියා
	එතෙන සච්ච වජ්ජෙන	-	සොත්ථී තෙ හොතු සබ්බදා
7.	එකස්මිං සමයෙ නාථො	-	මොග්ගල්ලානඤ් ච කස්සපං
	ගිලානෙ දුක්බිතෙ දිස්වා	-	බොජ්ඣඞ්ගෙ සත්ත දෙසයි
8.	තෙ ච තං අභිනන්දිත්වා	-	රොගා මුච්චිංසු තංඛණෙ
	එතෙන සච්ච වජ්ජේන	-	සොත්ථි තෙ හොතු සබ්බදා
9.	එකදා ධම්ම රාජාපි	-	ගෙළඤ්ඤෙතා'භි පිළිතො
	චුන්දත්ථරෙන තං යෙව	-	භණාපේත්වාන සාදරං
10.	සම්මොදිත්වා ච ආබාධා	-	තම්හා වුට්ඨාසි ඨානසො
	එතෙන සච්ච වජ්ජෙන	-	සොත්ථි තෙ හොතු සබ්බදා
11.	පහීණාතෙ ච ආබාධා	-	තිණ්ණන්නම්පි මහෙසිනං
	මග්ගාහත කිලෙසා ච	-	පත්තානුප්පත්ති ධම්මතං
	එතෙන සච්ච වජ්ජෙන	-	සොත්ථිතෙ හොතු සබ්බදා

(රෝග සුවය සඳහා රෝගීන්ට කියන පිරිතකි.)

10. චක්ක පිරිත

1.			බුද්ධො ලොකග්ගනායකො සමන්තා ද්වාදස යොජනා
2.	ඛන්ති මෙත්තමධිට්ඨානං භවා භවෙ සරන්තානං		
3.	පරියාපන්න සත්තානං බුදධ කිච්චං විසොධෙසි	-	හීතාය ච සුබාය ච පරිත්තං තං හණාමහෙ

එවං මෙ සුතං එකං සමයං භගවා සාවත්ථීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාථ පිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ තතු බො භගවා භික්බු ආමන්තෙසි භික්ඛවෝ'ති හදන්තෙ'ති තෙ භික්බු භගවතො පච්චස්සොසුං භගවා එතදවොච:

යථාහි විමුත්තො සත්තො අධිගතො බො මාායං ධම්මො එවං මාරසෙනං විද්ධංසෙයාං පලාපෙයාං, අසිචක්ක සදිසං චක්කං එවං භික්බවෙ මයා පාරමියො පුරෙත්වා බුද්ධත්තං පත්වා මාරසෙනං විද්ධංසෙත්වා ලද්ධ ධම්ම චක්කස්සානු භාවෙන. පුරත්ථීමාය දිසාය ආගතානි සබ්බානි භයානි අසීති සතසහස්සානි පටික්කමන්තු: අග්ගිනාය දිසාය ආගතානි සබ්බානි භයානි අසීති සතසහස්සානි පටික්කමන්තු: දක්බිණාය දිසාය ආගතානි සබ්බානි භයානි අසීති සතසහස්සානි පටික්කමන්තු: පච්ඡිමාය දිසාය - පෙ - පටික්කමන්තු: ලත්තරාය දිසාය ආගතානි සබ්බානි භයානි - පෙ - පටික්කමන්තු: ඊසාන දිසාය ආගතානි - පෙ - පටික්කමන්තු: උපරිමාය දිසාය ආගතානි - පෙ - පටික්කමන්තු: හෙට්ඨීමාය දිසාය ආගතානි - පෙ - පටික්කමන්තු:

අසීතිචක්ක සදිසං චක්කං, එවං භික්ඛවෙ මයා පාරමියො පූරෙත්වා බුද්ධත්තං පත්වා මාරසෙනං විද්ධංසෙත්වා ලද්ධ ධම්ම චක්කස්සානුභාවෙන: ඉමස්මිං ඨානෙ වා ඉමස්මිං විහාරෙ වා ඉමස්මිං ගෙහෙ වා භික්ඛු වා භික්ඛුණි වා උපාසකො වා, උපාසිකා වා රාජා වා රාජදේවී වා රාජ පූත්තො වා රාජධීතා වා රාජනත්තා වා රාජනෙත්තී වා.

"මය්හං" සීස රොගො, ලලාට රොගො, කණ්ණ රොගො, සාණ රොගො, චක්බු රොගො, මුඛ රොගො, දත්ත රොගො, ඔට්ඨ රොගො, සකල සරීර රොගො, පඤ්චවීසති භයා, ද්වත්තිංස කම්ම කරතා, සොළස උපද්දවා, දස තණ්හා, අට්ඨ දොසා සබ්බෙ "මෙ" විනස්සන්තු පටික්මන්තු පලායන්තු උද්ධං ආකාසෙ වා භුමි වා හෙට්ඨා අපාය භූමි වා, යක්ඛ භූත පිසාචා වා හොන්තු: භුම්මා දෙවා ආකාස දෙවා සබ්බේ තෙ සපරිවාරා "මං" පාලයන්තු.

තණ්හංකරො මෙධංකරො	-	මුනින්දො සරණංකරො
දීපංකරො ච කොණ්ඩඤ්ඤො	-	පඤ්චිමෙ ලොක නායකා
පුරිමසමිං දිසා එව	-	සන්නිසින්නා සසාවකා
පියදස්සි අත්ථදස්සි සිද්ධත්ථො තිස්ස ඵුස්සො ච දක්බිණස්මිං දිසා එව	- -	ධම්මදස්සී අනුත්තරො ඡට්ඨීමෙ ලොක නායකා සන්නිසින්නා සසාවකා
මංගලො සුමනො බුද්ධො	-	රෙවතො සොහිතො මුනී
අනොමදස්සී සම්බුද්ධො	-	පඤ්චිමෙ ලොක නායකා
පච්ඡිමස්මිං දිසා එව	-	සන්නිසින්නා සසාවකා
පදුමො නාරදො බුද්ධො	-	පදුමුත්තරො ච නායකො
සුමංගලො සුජාතො ච	-	පඤ්චිමෙ ලොක නායකා
උත්තරස්මිං දිසා එව	-	සන්නිසින්නා සසාවකා
බුද්ධො විපස්සී සිබී ච	-	වෙස්සභු ච මහා මුනී
කකුසන්ධො කොණාගමනො	-	කස්සපො චාපි ගොතමො
ඉමෙ අට්ඨ ජිනා හෙට්ඨා	-	උපරිමෙ ච මහා රහා
ජොතෙන්තා මණිපල්ලංකෙ	-	සන්නිසින්නා සසාවකා
එතෙසං සන්නිසින්නාහං	-	මජ්කෛකත්වා දිනෙ දිනෙ
සක්කච්ච අවිදුරෙ "ස්මි"	-	තෙ "මං" රක්බන්තු සබ්බදා

සර්ව ආරකෂාවට, තෙල් මැතිරීමට, පැන් මතුරා දීමට සුදුසු යි. හඳුන් කිරිපැන් කළයකට මතුරා මූණ සේදීමෙන්, ඇස්වහ කටවහ දුරුවෙයි. අඹ අත්තෙන් මතුරන්න උණ බසියි. සියලු ලෙඩට, බාලගුහ දෝෂවලට ආරකෂා යොදන්න. රාජවශියට ද ශුභ යි. අනුන්ට කියන විට තුය්හං, ත්වං, යනුවෙන් ද, ස්මිං, යනු "සි" යනුවෙන් ද යොදා ගන්න.

11. දස මාර පිරිත

- ඉති තදුභය සෙනා සට්ටයං අඤ්ඤමඤ්ඤං විවිධ විසම වාවං උග්ගිරන්තී රමන්තී සතත දුරිත වෙලා බග්ගරාසි වහන්ති දුසිත ලලිත චිත්තා යුදධ සජ්ජා අහෙසුං
- ඉති මුනි කකුසන්ධො දී පමාගම්ම මෙතං බහු විධ ජන සඞ්ඝං නිබ්බුතිං පාපුනිත්වා තදහනි සිරි සම්බොධි සාබං ච නෙත්වා නිදහිය ගගනමහා ජම්බුදීපා අගච්ඡි
- එවංපි කොණාගමතො මුතින්දො දත්වා බහුන්තං එලමග්ගදාතං තෙත්වා තතො දුම්බර බොධි සාඛං සොපාගමාසී පුන ජම්බුදීපා
- එවම්පි කස්සප ජිනො වරමණ්ඩදීපං පත්තො ඵලග්ග රතනො බහුනො ජනසස දත්වාන ආනීත තං වට බොධි සාඛං රොපාපයිත්ව මගමා පුනජම්බුදීපං
- පාරොහ දන්තො චිත කුට කුම්භො අනෙක සොතත්ථ විරාජමානො සොනිජ්ජරා සාර මදප්පවාහො ධජෝ යථා භාති සුරාධිපස්ස

- 6. තස්මිං සමන්තනග මුද්ධනි ලොක නාථෝ ඡබ්බණ්ණ රංසිනිකරං දිසි පග්ඝරන්තො හික්බුහි සො පරිවුතො සරසාගරන්තො ඔලොකයං ඨිතමකාසි අනොම වණ්ණො
- ලංකාවධු සුමනකුට කිරීට කුට සජ්ජෙහි තග්ඝ ජිතරාජ මණීවහන්තො ඉච්ජිත්ථදං සිවපදං පටිමන්ති ලොකෙ තන්දානි භො භජත සෙවිත සබ්බකාලං
- දිවා විහාරං භගවා සසඞ්ඝො කත්වාන කස්මිං පන කිඤ්චිකාලං මහීයමානෙසු සදෙවකෙසු තතො ගතො රොහණ අම්බරස්මා
- තස්මිං සසඞ්ඝෝ මුනි දීඝවාපියං ථූපාය ථානෙ පරමාය භූමියං ගරුං කරොන්තො ජනතං මහීතලෙ නිරොධමාපජ්ජ නිසීදී උත්තමො
- 10. විහංග මානං ගරුඬොව මජ්කො මිගාන මජ්කො පරමොව සීහෝ මහා යසො මාර බලස්ස මජ්කො විසාරදො විත භයෝ නිසිදි
- සබ්බන්තමද මොහෙන නාලාගිරිං මහාගජං වෙස්සන්රෝ දෙවදත්ත මෙබලා ගිරිභුසංගජං
- විවත්ත මද වෙගෙන නාලාගිරි කරිස්සරං මෙත්තා සද්ධානුභාවෙන සම්බුද්ධොනිම්මදං අකා
- 1. අමනුෂා උපදුවවලට 108 වරක් මතුරා තෙල් ගාන්න 108 වරක් මතුරා නූල් බඳින්න.
- ගෘහ ආරකෂාවට මේ පිරිතෙන් වැලි-ගල්-පස්ලෝ, නූල්, වතුර මතුරා පිරිත් කොට ගෙයි සතර කොනේත්, වත්තේ අට කොනේත් සතුන් හඬන්නට පෙරාතුව වල දමන්න. සම්පූර්ණ ආරකෂාව ලැබේ.

- උණට නොබසින උණට 108 බැගින් තුන් වරක් තෙල් මතුරන්න, නූල් මතුරා බඳින්න.
- 4. සුව නොවන බඩේ අජිණියට දෙහි-ඉඟුරු-සුදුළුෑණු 108 වර බැගින් මතුරා තුන්වරක් කෑමට දෙන්න.

12. ජ්වර පිරිත

1.	තණ්හංකරො තාමජ්නො ජෙත්වා මාරාරිසංගාමං	-	පූරෙත්වා දස පාරමී සමබුද්ධත්ත මූපාගමි
	එතෙන සච්ච වජ්ජෙන	-	පජ්ජරෝ තෙ විනස්සතු
2.	මෙධංකරෝ නාමජිනො	-	පූරෙත්වා දස පාරමී
	ජෙත්වා මාරාරිසංගාමං	-	සම්බුද්ධත්ත මුපාගමී
	එතෙන සච්ච වජ්ජෙන	-	පජ්ජරෝ තෙ විනස්සතු
3.	සරණංකරෝ නාමජිනො	-	පූරෙත්වා දස පාරමී
	ජෙත්වා මාරාරිසංගාමං	-	සම්බුද්ධත්ත මුපාගාමී
	එතෙන සච්ච වජ්ජෙන	-	පජ්ජරො තෙ විනස්සතු
4.	දීපංකරෝා නාමජිනො	-	පෙ - පජ්ජරො තෙ විනස්සතු
5.	කොණ්ඩඤ්ඤා නාම සම්බුද්ධෙ)o -	පෙ - පජ්ජරො තෙ විනස්සතු
6.	මංගලො නාම සම්බුද්ධො	-	පෙ - පජ්ජරො තෙ විනස්සතු
7.	සුමනො නාම සම්බුද්ධො	-	පෙ - පජ්ජරො තෙ විනස්සතු
8.	රෙවතො නාම සම්බුද්ධො	-	පෙ - පජ්ජරො තෙ විනස්සතු
9.	සොභිතො තාම සම්බුද්ධො	-	පෙ - පජ්ජරො තෙ විනස්සතු
10.	අනොමදස්සී නාම සම්බුද්ධො	-	පෙ - පජ්ජරො තෙ විනස්සතු
11.	පදුමො නාම සම්බුද්ධො	-	පෙ - පජ්ජරො තෙ විනස්සතු
12.	තාරදො තාම සම්බුද්ධො	-	පෙ - පජ්ජරො තෙ විනස්සතු
13.	පදුමුත්තරො නාම සම්බුද්ධො	-	පෙ - පජ්ජරො තෙ විනස්සතු
14.	සුමෙධො නාම සම්බුද්ධො	-	පෙ - පජ්ජරො තෙ විනස්සතු
15.	සුජාතො නාම සම්බුද්ධො	-	පෙ - පජ්ජරො තෙ විනස්සතු
16.	පියදස්සි නාම සම්බුද්ධො	-	පෙ - පජ්ජරො තෙ විනස්සතු
17.	අත්ථදස්සී නාම සම්බුද්ධො	-	පෙ - පජ්ජරො තෙ විනස්සතු
18.	ධම්මදස්සී නාම සම්බුද්ධො	-	පෙ - පජ්ජරො තෙ විනස්සතු
19.	සිද්ධත්ථො නාම සම්බුද්ධො	-	පෙ - පජ්ජරෝ තෙ විනස්සතු
20.	තිස්සො නාම සම්බුද්ධො	-	පෙ - පජ්ජරෝ තෙ විනස්සතු
21.	ඵුස්සො නාම සම්බුද්ධො	-	පෙ - පජ්ජරෝ තෙ විනස්සතු

316

22.	විපස්සී නාම සම්බුද්ධො	-	පෙ - පජ්ජරො තෙ විනස්සතු
23.	සිබී නාම සම්බුද්ධො	-	පෙ - පජ්ජරො තෙ විනස්සතු
24.	වෙස්සභු නාම සම්බුද්ධො	-	පෙ - පජ්ජරො තෙ විනස්සතු
25.	කකුසන්ධො නාම සම්බුද්ධො	-	පෙ - පජ්ජරො තෙ විනස්සතු
26.	කොණාගමනො නාම සම්බුද්	ධා	- පෙ - පජ්ජරෝ තෙ විනස්සතු
27.	කස්සපො නාම සම්බුද්ධො	-	පෙ - පජ්ජරෝ තෙ විනස්සතු
28.	ගොතමො නාම සම්බුද්ධො	-	පෙ - පජ්ජරෝ තෙ විනස්සතු

මේ පිරිතෙන් උණ රෝගීනට නූල් බැඳීමට, කෂාය මතුරා දීමට හා ගුණ ලැබීම සඳහා දිනකට තුන් වරක් පිරිත් කීමට ද යහපති.

ආටානාටිය පිරිත

1.	අප්පසන්නෙහි නාථස්ස අමනුස්සෙහි චණ්ඩෙහි	- -	සාසනෙ සාධු සම්මතෙ සදා කිබ්බිස කාරිහි
2.	විපස්සිස්ස ච නමත්ථු සිබිස්සා පිච නමත්ථු	_ '	චක්ඛුමන්තස්ස සිරිමතො සබ්බ භූතානුකම්පිනො
3.	වෙස්ස භුස්ස ච නමත්ථු නමත්ථු කකුසන්ධස්ස	-	නහාතකස්ස තපස්සිනො මාරසෙනා පමද්දිනො
4.	කොණාගමනස්ස නමත්ථු කස්සපස්ස ච නමත්ථූ	-, -	බුාහ්මණස්ස වුසීමතො විප්පමුත්තස්ස සබ්බධි
5.	අංගීරසස්ස නමත්ථු යො ඉමං ධම්ම මදෙසෙසි	-	සකාා පුත්තස්ස සිරිමතො සබ්බදුක්ඛා පනුදනං
6.	යෙ චාපි නිබ්බුතා ලොකෙ තෙ ජනා අපිසුණා	- -	යථා භූතං විපස්සිසුං මහන්තා විතසාරදා
7.	හිතං දෙව මනුස්සානං විජ්ජාචරණ සම්පන්නං	- -	යං නමස්සන්ති ගොතමං මහන්තං විතසාරදං
8.	එතෙ චඤ්ඤෙ ච සම්බුද්ධා සබ්බෙ බුද්ධා සමාසමා	-	අනෙකසත කොටියො සබ්බෙ බුද්ධා මහිද්ධිකා
9.	සබ්බෙ දසබලුපෙතා සබ්බෙ තෙ පටිජානන්ති	- -	චෙසාරජ්ජසුපාගතා ආසභං ඨාන මුත්තමං
10.	සීහනාදං නදන්තෙ තෙ බුහ්මචක්කං පවත්තෙන්ති	-	පරිසාසු විසාරදා ලොකෙ අප්පටිවත්තියං

317

1	1.	උපෙතා බුද්ධධම්මෙහි බත්තිංස ලක්ඛණුපෙතා එතෙ	-	අට්ඨාරසහි නායකා සබ්බෙ ඛිණාසවාජිනා
1	2.	වාාාමප්පතාය සුප්පතා බුද්ධා සබ්බඤ්ඤුනො එතෙ	- -	සබ්බෙ තෙ මුනිකුඤ්ජරා සබ්බෙ බීණාසවාජිනා
1	3.	මහාපහා මහා තෙජා මහා කාරුණිකා ධීරා	-	මහා පඤ්ඤා මහබ්බලා සබ්බෙසානං සුඛාවහා
1	4.	දීපා නාථා පතිට්ඨා ච ගතිබන්ධු මහෙස්සාසා	-	තාණා ලෙණා ච පාණිනං සරණා ච හිතෙසිනො
1	5.	සදෙවකස්ස ලොකස්ස තෙසානං සිරසා පාදෙ	-	සබ්බෙ එතෙ පරායණා වන්දාමි පුරිසුත්තමෙ
1	6.	වචසා මනසා චෙව සයනෙ ආසනෙ ඨානෙ	- -	වන්දාමෙතෙ තථාගතෙ ගමනෙචාපි සබ්බදා
1	7.	සදා සුඛෙන රක්ඛන්තු තෙහි (අහං) රක්ඛිතො සන්තො	- -	බුද්ධා සන්තිකරා (මමං) මුත්තො සබ්බභයෙහි ච
1	8.	සබ්බරොගො විනිම්මුත්තො සබ්බ වෙර මතික්කන්තො	- -	සබ්බසත්තා පවජ්ජිතො නිබ්බුතො ච (භවාමහං)
1	9.	තෙසං සච්චෙන සීලෙන තෙපි (අම්හෙ) නු රක්ඛන්තු	- -	ඛන්ති මෙත්ත බලෙන ච ආරොගොන සුබෙන ච
2	0.	පුරත්ථීමස්මිං දිසාභාගෙ තෙපි (අම්හෙ) නු රක්ඛන්තු	- -	සන්ති භූතා මහිද්ධිකා අරොගොන සුබෙන ච
2	1.	දක්ඛිණස්මිං දිසාභාගෙ තෙපි (අම්හෙ) නු රක්ඛන්තු	- -	සන්ති දෙවා මහිද්ධිකා ආරොග්ගාන සුබෙන ච
2	2.	පච්ඡිමස්මිං දිසාභාගෙ තෙපි (අම්හෙ) නු රක්ඛන්තු	- -	සන්ති නාගා මහිද්ධිකා ආරොගොන සුඛෙන ච
2	3.	උත්තරස්මිං දිසාභාගෙ පෙසි (සම්පො) ක රත්වන්ත	-	සන්ති යක්බා මහිද්ධිකා
2	4.	තෙපි (අම්හෙ) නු රක්ඛන්තු පුරස්ථිමෙන ධතරට්ඨො පච්ඡිමෙන විරූපක්ඛො	-	ආරොගොහ සුබෙන ච දක්බිණෙන විරුළ්හකො කුවෙරො උත්තරං දිසං
2	5.	චත්තාරො තෙ [`] මහාරාජා තෙපි (අම්හෙ) නු රක්ඛන්තු	- -	ලොකපාලා යසස්සිනො ආරොගොන සුබෙන ච
2	6.	ආකාසට්ඨා ච භුම්මට්ඨා තෙපි (අම්හෙ) නු රක්ඛන්තු	- -	දෙවා නාගා මහිද්ධිකා ආරෝගොන සුබෙන ච
2	27.	ඉද්ධි මන්තො ච යෙ දෙවා තෙපි (අම්හෙ) නු රක්බන්තු	-	වසන්තා ඉධ සාසනෙ ආරෝගොන සුබෙන ච

- 28. සබ්බීතියො විවජ්ජන්තු සොකො රොගො විනස්සතු මා (මේ) භවත්තන්තරායො - සුබී දීඝායුකො (භව)
- 29. අභිවාදන සීලිස්ස නිච්චං වුද්ධාපචායිනො චත්තාරො ධම්මා වඩ්ඪන්ති - ආයු වණ්ණො සුඛං බලං

මේ පිරිතෙන් ගත හැකි පුයෝජන මෙසේ යි.

මේ පිරිත භාවිත කරන තැනැත්තාට හෝ තැනැත්තියට අමනුෂායන්ගෙන් කරදර ඇති නොවේ. දෙවියන්ගේ ආරඤාව ද ලැබේ. කලක් දිනපතා භාවිතා කළහොත් අමනුෂායෝ කීකරු වෙති. දේව බැල්ම නිතර පවතී.

නිධිකණඩ සුතතං

1.	නිධිං නිධෙති පුරිසො		ගම්භීරෙ ඔදකනතිකෙ
	අතෙථ කිචෙච සමුපපනෙන	-	අත්ාය මෙ භවිසසති
2.	රාජතො වා දුරුතතසස	-	චොරතො පීළිතසස වා
	ඉණසස වා පමොකෛධයා	-	දුබහිකො ආපදාසු වා
	එතදත්ාය ලොකසමිං	-	නිධීනාම නිධීයති
3.	තාව සුනිහිතො සනෙතා න සබෝා සබබදා එවං	-	ගභීරෙ ඔදකනතිතෙ තසස තං උපකපපති
4.	නිධි වා ඨානා වවති	-	සඤඤාවාසස විමුයාති
	නාගා වා අපනාමෙනති	-	යකබා වාපි හරනති නං
5.	අපපියා වාපි දයාද යදා පුඤඤඣයො හොති	-	උදධරනති අපසසතො සබබ මෙතං විනසසති
6.	යසස දානෙන සීලෙන	-	සංයමෙන දමෙන ච
	නිධි සුනිභිතො හොති	-	ඉත්රීයා පුරිස ස හ වා
7.	චෙතියම්හි ච සඞෙඝ වා	-	පුගාලෙ අතිථීසු වා
	මාතරී පිතරී වාපි	-	අථො ජෙටඨමහි භාතරී
8.	එසො නිධි සුනිහිතො පහාය ගමනීයෙසු	-	අජෙයෙහා අනුගාමිකො එතං ආදය ගච්නති
9.	අසාධාරණමඤඤෙසං	-	අචොර හරණො නිධි
	කයිරාථ ධීරො පුඤඤානී	-	සො නිධි අනුගාමිකො
10.	එස දෙවමනුසසානං යං යදෙවාහි පතේනති	-	සබාකාම දදො නිධී සබාමෙතෙන ලබාති
11.	සුවණණතා සුසසරතා	-	සුසණ්ඨාන සුරූපතා

සබාමෙතෙන ලබාති

- 12. පදෙසරජජං ඉසසරියං දෙවරජජමපි දිබෝසු
- 13. මානුසිකා ච සමපතති යා ව නිබබාණ සමපතති
- 14. මිතතසම්පදමාගමම විජජා විමුතති වසීභාවො
- 15. පටිසම්භිදා විමොකඛා ච පචෛකබොධි බුදධභූමි
- එවං මහිදධියා එසා තසමා ධීරා පසංසනති

- චකකවතති සුඛංපියං
- සබාමෙතෙන ලබාති
- දෙවලොකෙ ච යා රතී
- සබබමෙතෙන ලබහති
- යොනිසො ච පයුඤජතො
- සබබමෙතෙන ලබහති
- යාච සාවක පාරමි
- සබාමෙතෙන ලබාති
- යදිදං පුඤාඤ සම්පදා
- පණඩතා කත පුඤඤතනති.

තිරොකුඩ්ඩ සුතතං

- තිරොකුඩ්ඓසු තිටඨනති ආාරබාහාසු තිටඨනති
- පහුතෙ අනනපානමහි
 න තෙසං කොචි සරති
- එවං දදනති ඤාතීතං සුවිං පණීතං කාලෙන
- ඉදං වො ඤාතීනං හොතු තෙ ච තත් සමාගන්තවා
- 5. පහුතෙ අනතපානම්හි චිරං ජීවන්තු නො ඤාති
- 6. අමහාකඤව කතා පූජා නහි තපථ කසී අතථී
- 7. වණිජජා තාදිසි නත්රී -ඉතො දිනෙතන යාපෙනති -
- 8. උනතමෙ උදකං වටඨං එව මෙව ඉතො දිනතං
- 9. යථා වාරිවහා පූරා එව මෙව ඉතො දිනතං
- 10. අදාසි මෙ අකාසි මෙ පෙතානං දකබිණං දජා
- තහි රුණණං ව සොකො වා -න තං පෙතාන මත්ථාය -

- සඣිසිංඝාටකෙසු ච
- ආගතවාන සකං ඝරං
- බජාබොජෝ උපටඨීතෙ
- සතතානං කමමපචචයා
- යෙ හොනති අනුකමපකා
- කජියං පානභෝජනං
- සුඛිතා හොනතු ඤාතයොඤාතිපෙතා සමාගතා
- සකකචචං අනුමොදරෙ
- යෙසං හෙතු ලභාමසෙ
- දායකාච අනිපඵලා
- ගොරකොොහර න විජජති
- හිරඤඤෙත කයාකකයං
- පෙතා කාලකතා තහිං
- යථා නිනනං පවතතති
- පෙතානං උපකපපති
- පරිපූරෙනති සාගරං
- පෙතානං උපකපෘති
- ඤාති මිතතා සබා ච මෙ
- පුබෛබ කත මනුසසරං
 - යා චඤඤා පරිදෙවනා එවං තිටඨනති ඤාතයො

12.	අයං බො දකඛිණා දිනනා	-	සඞඝමහි සුපපතිටඨීතා
	දීඝ රතතං හිතායසස	-	ඨානසො උපකපපති

13. සො ඤාති ධමෙමා ච අයං නිදසසිතො පෙතාන පූජා ච කතා උළාරා බලඤච භිකබූන මනුපපදිනනං තුම්හෙහි පුඤඤං පසුතං අනපපකන්ති

රන්දෙණේ ගාථා

 (i) නමෝ තෙ කරුණා භාර, නමෝ තෙ මතිසාගර නමෝ තෙ අමතාකාර නමෝ තෙ අමතණණව,

රංසිමාල නමො තුය්හං	-	තරම්බුරුහමණඩලං
ජල මාල නමො තුය්හං	-	භවාරඤඤ දවානල
ඉධානන්ත ගුණාධාර	-	සද්ධම්ම රතනාකර
පාදෙ වන්දාමි තෙ නාථ	-	සද්ධාය තව මුද්ධනා

 (ii) අලීනගා විජ්ජු වරං පහස්සරං · - විමුත්තක්ඛණෙ දොණියුගං පදං වරං ථෙරස්ස සීසෙ ගතෙ පතිට්ඨිතං - අනුත්තරෝ ගෙයාා සතම්හි වණණනා

කරෙයා මානස්ස ගුණෙහි බුද්ධං - අනුට්ඨීතො ගබ්භ ගතාය පාදං උට්ඨෙහි සො කස්සප ථෙර පාදං - ඔසානයෙ පඤ්ච සතෙහි භික්බු

ඛණෙන අග්ගිං ජලමානනාය - සබ්බම්පි චෙ චන්දනදාරුබීයෙ සරීර බීයෙ සුගතස්ස ධාතුයො - මූත්තං සුවණණං සුමනංච දිස්සති

(iii)	සබ්බ සංඛත ධම්මේසු ඤාණමොහිත භාරානං	-	ඔත්තප්පාකාර සණ්ඨිතා ධම්ම සංවේග සඤ්ඤිතා
	සස්සිරික තරො නාථො දක්බිණාවත්ත කෙසොසි	-	කෙතුමාලාය ලංකතො නීලාමල සිරොරුහෙ
	උණ්හීස සීසො රුචිරො අනොලොකිය බුද්ධාසි	-'	පරිපුණ්ණ සිරො වරො සුගන්ධතර මුද්ධනො
	උණ්හීස රුචිරොදාර මුදුතුල නිභොදාත	-	ලලාට තට සොහිතො උණ්ණා මණඩල මණඩිතො
	ඉන්දචාප නිභොනීල කඤ්චනං කුස සංකාස	-	භූතටාක සුසජ්ජිතො තුංග නාසො විරොචති
	ලොචන ද්වය මාභාති දෙහං දෙව විමානම්හි	-	පඤ්ච වණණ සමුජ්ජලං මණිජාලූප මුත්තමං
	රංසිමාල නමො තුය්හං එවං තං බුද්ධ ජානාථ	-	බුද්ධ සෙනාදි පඤ්ජර බුද්ධං දස විලොචනං

321

උදේ සවස භාවිතා කළයුතු ආරක්ෂා ගාථා

(i)	බුද්ධං සුද්ධ ගුණාකරං දස බලං ධම්මං තෙන සුදෙසිතං භවනුදං සංඝං චාපිනිරංගනං මුනිසුතං බුද්ධො ධම්ම ගණො තථාගත වරො	- - -	දෙවාති දෙවං ජිනං දුක්ඛා පහං නිම්මලං වන්දා මහං මුද්ධනා පාලෙන්තු තෙ (මං) සදා
(ii)	පඨවි බල සුන්දරි අසංබෙයාං මාර සෙනං	-	සබ්බඤ්ඤු බොධි මණ්ඩලං ජයො ජයතු මංගලං
	කකුසන්ධො කොණාගමනො මෙත්තෙයෙහා පඤ්ච බුද්ධා තෙ	-	කස්සපො ගොතමො මුනි සීසෙ (මෙ) සෙන්තු සබ්බදා
	එතෙසං ආනුභාවෙන තෙ සබ්බෙ සුබිතා හොන්තු	- -	යක්බා දෙවා මහිද්ධිකා මම මිත්තා සහායකා
	සම්බුද්ධෙ අට්ඨ විසං ච පඤ්චසත සහස්සානි	-	ද්වාදසං ච සහස්සකං නමාමි සිරසා අහං
	තෙසං ධ _. ම්මඤ් ච සංඝඤ් ච බොධිරාජෙ ච සබ්බෙසං	-	සබ්බෙ පච්චෙක සම්බුද්ධෙ සාදරෙන නමා මහං
	නමක්කාරෙනු භාවෙන අනෙකා අන්තරායාපි	-	සබ්බෙ භයා උපද්දවා විනස්සන්තු අසෙසතො

දුටුගැමුණු රජතුමන් නිතර භාවිතා කළ ආරඤා ගාථා

බුද්ධො තිලොක සරණො, බුද්ධො සුරියො තමොනුදො එවං තං සරණං බෙමං, බුද්ධො මෙ සරණං වරං ගච්ඡාමි සරණං බුද්ධං, නත්ථී මය්හං භයං සදා

ධම්මො තිලොක සරණො, ධම්මො සුරියො තමොනුදො එවං තං සරණං බෙමං, ධම්මො මෙ සරණං වරං ගච්ඡාමි සරණං ධම්මං නත්ථී මය්හං භයං සදා

සංඝෝ තිලෝක සරණො. සංඝෝ සුරියෝ තමොනුදො එවං තං සරණං බෙමං, සංඝෝ මෙ සරණං වරං ගච්ඡාමි සරණං සංඝං නත්ථී මය්හං භයං සආ

ජයො මුනින්දස්ස සුබොධි මූලෙ - අහොසි මාරස්ස පරාජයොසි උග්ඝොසයුං දෙවගණා පසන්නා - එතෙන සච්චෙන ජයස්සු මය්හං දුටුගැමුණු රජතුමා විසින් නිතර භාවිතා කෙළේය යි පුසිද්ධ මහානුභාව සම්පන්න ගාථාවක්.

ජයො මුනින්දස්ස සුබෝධි මූලෙ අහොසි මාරස්ස පරාජයොහි උග්ඝොසයුං දෙවගණා පසන්නා එතෙන සච්චෙන සුවත්ථී හොතු

රත්නමාලා බන්ධන ගාථා

සං	සාර සාරොස විනීත	ණිසං
සං	නීත සාතං සුවිසාර	ධීසං
ಏಂ	ධීරකං සොණ්ණ තනූ	පලාසං
ಬಿಂ	ලාප දෙසිං පණමෙහි	සාසං
සං	සාහිගං කෙවල මොහ	නාසං
සං	නාහකං මාර රණෙ	විෂෙසං
සං	සෙවිතං දාසි මුදාර	භාසං
టిం	හාර ධම්මං පණෙමෙ	සදාසං
සං	දාසගං නාසිත පාප	නාසං
සං	නාපමං සිං හත සොර	පාසං
සං	පාර ගාමිං සුවිසාර	වාසං
සං	වාර සංඝං පණමෙ	රසාසං

මහා බලසම්පන්න ගාථා තුනකි. නිතර කීමෙන් විශිෂ්ඨ පුතිඵල ලැබේ. ගමනක් පිටත්වීමට පෙරාතුව ගාථා කියා ගමන ඇරඹීමෙන් සාර්ථක පුතිඵල ලැබේ.

තරසීහ ගාථා

- චක්කවරංකිත රත්තසුපාදො ලක්ඛණ මණ්ඩිත ආයතපණ්හි චාමර ඡත්ත විභුසිත පාදො එස හි තුය්හ පිතා නරසීහො
 - සකා තුමාරවරෝ සුකුමාලෝ ලක්ඛණ විත්තිත පුණ්ණ සරීරෝ ලෝකහිතාය ගතෝ නරවීරෝ එස හි තුය්හ පිතා නරසීහෝ
- පුණ්ණ සසංඛ නිභාමුඛ වන්ණො දෙවනරා නපියො නර නාගො මත්ත ගජින්ද විලාසිත ගාමී එස හි තුය්හ පිතා නරසීහො
 - ඛත්තිය සම්භව අග්ගකුලීනො දෙව මනුස්ස නමස්සිත පාදො සීල සමාධි පතිට්ඨිත චිත්තො එස හි තුය්හ පිතා නරසීහො

- අායක යුත්ත සුසණ්ඨිත නාසො ගොපබුමො අභිනීල සුනෙත්තො ඉන්ද ධනූ අභිනීල භමූකො එස හි තුය්හ පිතා නරසීහො
 - වට්ට සුමට්ට සුසණ්ඨිත ගීවො සීහහනූ මිග රාජ සරීරෝ කඤ්චන සුච්ඡවි උත්තම වණ්ණො එස හි තුය්හ පිතා නරසීහො
- සිනිද්ධ සුගම්හිර මඤ්ජුසු ඝොසො හිංගුල බන්ධුසුරත්ත සුජීව්හො වීසති වීසති සෙත සුදන්තො එස හි තුය්හ පිතා නරසීහො
 - අඤ්ජනවණ්ණ සුනීලසු කෙසො කඤ්චන පට්ට විසුද්ධ ලලාටො ඔසධි පණ්ඩර සුද්ධසු උණ්ණො එස හි තුය්හ පිතා නරසීහො
- ගච්ඡති නීල පටේ විය චන්දො තාරගණා පරිවෙඨිත රූපො සාවක මඡ්ඣගතො සමණින්දො එස හි තුය්හ පිතා නරසීහො

• • • • • • • • • • • • • • •

උපගුන්ථය II

සතර කමටහන

බුද්ධානුසසති මෙත්තා ච - අසුභං මරණසසති ඉති ඉමා චතුරාරක්බා - භිකබු භාවෙයා සීලවා

බුද්ධානුසසති

1.	අනන්ත විත්ථාර ගුණං	-	ගුණතොනුසසරං මුනිං	
	භාවෙයා බුද්ධිමා භික්ඛු	-	බුද්ධානුස්සති මාදිතො	
2.	සවාසනෙ කිලෙසෙ සො	-	එකො සබ්බෙ නිඝාතිය	
	අහූ සුසුද්ධ සන්තානො	-	පූජානඤ් ච සදාරහො	
3.	සබ්බ කාලගතෙ ධම්මෙ	-	සබ්බෙ සම්මා සයං මුනී	
	සබ්බාකාරෙන බුජ්ඣිතිා	-	එකො සබ්බඤ්ඤුතං ගතො	
4.	විපස්සනාදි විජ්ජාහි	-	සීලාදිචරණෙහි ච	
	සුසමිද්ධෙහි සම්පන්නො	-	ගගනාභෙහි නායකො	
5.	සම්මාගතො සුභං ඨානං	-	අමොඝ වචනො ච සො	
	තිවිධස්සාපි ලොකස්ස	-	ඤාතා නිරවසෙසතො	
6.	අනෙකෙහි ගුණෙසෙහි	-	සබ්බ සත්තුත්තමො අහු	
	අනෙකෙහි උපායෙහි	-	තරදම්මෙ දමෙසි ච	
7.	එකො සබ්බස්ස ලොකස්ස	-	සබ්බ සත්තානුසාසකො	
	භාගඵඉස්සරියාදිනං	-	ගුණානං පරමො නිධි	
8.	පඤ්ඤාස්ස සබ්බ ධම්මෙසු	-	කරුණා සබ්බ ජන්තුසූ	
	අත්තත්ථානං පරත්ථානං	-	සාධිකා ගුණ ජෙට්ඨිකා	
9.	දයාය පාරමීචිත්වා	-	පඤ්ඤා යත්තාන මුද්ධරී	
	උද්ධරී සබ්බ ධම්මෙ ච	-	දයායඤ්ඤෙ ච උද්ධරී	
10.	දිස්සමානො පි තාවස්ස	-	රූපකායො අචින්තියො	
	අසාධාරණ ඤාණඞ්ඓ	-	ධම්මකායෙ කථාවකාති.	
මෙත්තානුසසති				
1.	අත්තූපමාය සබ්බෙසං	-	සත්තානං සුඛ කාමතං	
	පස්සිත්වා කමතො මෙත්තං	-	සබ්බ සත්තෙසු භාවයෙ	
2.	සුබී භවෙයාං නිද්දුක්බො	-	අහං නිච්චං අහං විය	
	හිතා ච මෙ සුබී හොන්තු	-	මජ්ඣතතා ථච' වෙරිනො	
3.	ඉමම්හි ගාමක්ඛෙත්තම්හි	-	සත්තා හොන්තු සුබී සදා	

තතො පරඤ් ච රජ්ජෙසු - චක්කවාළෙසු ජන්තුනො

- 4. සමන්තා චක්කවාළෙසු සත්තා'නන්තෙසු පාණිනො සුඛිනො පුග්ගලා භූතා අත්තභාවගතා සියුං -5. තථා ඉත්ථී පුමා වෙව - අරියා අනරියාපි'ච
 - දෙවා නරා අපායට්ඨා
- තථා දසදිසාසුචා'ති.

ආසයෝ කාසතෝ තථා

ජෙගුච්ඡං කායනිස්සිතං

කායො තු කුණපෙඨිතං

අසුචිම්හි සමූට්ඨිතො

පුණ්නවච්චකුටී විය

යථා මෙදක ථාලිකා

පක්කවන්දනිකා විය

කුණපාණී ද්විසොළස

අසුභානුසසති

-

-

-

-

-

- 1. අවිඤ්ඤාණ'සුභනිභං සවිඤ්ඤාණ'සුභං ඉමං -අසුභං භාවයෙ යති කායං අසුභඉතා පස්සං -
- 2. වණ්ණසණ්ඨාන ගන්ධෙහි පටික්කුලානි කායෙ'මෙ
- 3. පතිතම්භා'පි කුණපා ආධාරොහි සුචී තස්ස
- 4. මිළ්හෙ කිමිව කායෝ'යං -අන්තො අසුචි සම්පුණ්ණො -
- 5. අසුචි සන්දතෙ නිච්චං නානාකිමි කුලාවාසො
- 6. ගණ්ඩභූතො රොගභූතො -අතෙකිච්ඡො'ති ජෙගුච්ඡො -
 - මරණානුසසති
- සායුසන්තතියාක්ඛයං 1. පවාත දීප තුලාාය -භාවයෙ මරණස්සතිං පරූපමාය සංපස්සං
- 2. මහාසම්පත්ති සම්පත්තා තථා අහං මරිස්සාමි
- 3. උප්පත්තියා සහෙ'වෙදං මරණත්ථාය ඔකාසං
- 4. ඊසකං අනිවත්තන්තං ජීවිතං උදයා අත්ථං
- 5. විජ්ජු බුබ්බුල උස්සාව ඝාතකො'ව රිපූතස්ස
- 6. සුයසත්ථාම පුඤ්ඤිද්ධි ඝාතෙසි මරණං බිප්පං
- 7. පච්චයානඤ්ච වෙකලාා මරාමො'රං නිමෙසා'පි

- වණභූතො සමුස්සයො පභින්නකුණපූපමො'ති
- - -යථා සත්තා මතා ඉධ
 - මරණං මම හෙස්සති
 - මරණං ආගතං සදා -වධකො විය එසති
 - -
 - සතතං ගමනුස්සුකං -
 - සුරියො විය ධාවතී
 - ජලරාජි පරික්ඛයං
 - සබ්බත්ථා'පි අවාරියො
 - බුද්ධි වුද්ධි ජිනද්වයං
 - කාතුමාදිසකෙ කථා
 - බාහිරජ්ඣත්තුපද්දවා
 - මරමානො අනුක්ඛණන්ති. -

අට්ඨ මහා සංවෙගවත්ථු

- භාවෙත්වා චතුරා රක්ඛා ආවජ්ජෙයා අනන්තරං මහා සංවෙග වත්ථූනි අට්ඨ අට්ඨිත වීරියො
- ජාති ජරා වාහාධි චුතී අපායා අතීත අප්පත්තක වට්ට දුක්ඛං ඉදානි ආහාර ගවෙට්ඨී දුක්ඛං සංවෙගවත්ථූනි ඉමානි අටඨ
- පාතෝ ච සායමපිචෙව ඉමං විධිං යො අසෙවතෙ සතතමත්ත හිතාභිලාසී පප්පොති සො'ති විපුලං හතපාරිපන්ථෝ සෙට්ඨං සුබං මූනිවිසිට්ඨ මතං සුබෙනචාති

මෙතතා භාවතා ගාථා

1.	පුඤ්ඤෙනානෙත මෙ යාව සුබී භවෙයාං නිද්දුක්බො	-	ජීවං සබ්බත්ථ සබ්බදා අබාාපජ්කෙධා භවෙයාහං
2.	මය්හං හිතා ච වෙරා ච සුබී අවෙරා නිද්දුක්බා	- -	මජ්ඣට්ඨා සබ්බ පාණිනො අබාාපජ්ඣා ච හොන්තු තෙ
3.	තථා අස්මිං ඝරාරාමෙ රජ්ජෙපි මස්ස දීපස්ස	- -	ගාම පබ්බත පාදපෙ ගාමක්බෙත්ත වනාදිසු
4.	චක්කවාළස්ස මස්සාපි ද්විසහස්ස බුද්ද දීපෙසු	- -	මහා දීප චතුස්වපි තෙසු ගාමාදි කෙසු'පි
5.	තථා සමන්තානන්තෙසු හෙට්ඨා අවීචිතො යාව	- -	චක්කවාළෙසු තෙසු'පි භවගාා දසදිසාසු'පි
6.	ඛත්තියා බුාහ්මණා වෙස්සා මනු සසා අමනු සසා ච	- -	සුද්දා චණ්ඩාල පුක්කුසා සුපණ්ණා ච අසෙසකා
7.	සබ්බෙ අපාද ද්විපාදා තෙසු භුතෙසු සබ්බෙසු	- -	චතුප්පාද බහුප්පාදා පුමා සබ්බා'පි ඉත්ථියො
8.	සබ්බෙ ජෙට්ඨා අජෙට්ඨා ච සබ්බෙ සුබුමථූලා ච	- -	සබ්බෙ දීඝා ච රස්සකා හීනමජ්ඣිම උත්තමා
9.	දුරටඨා'පි අදූරට්ඨා යෙ පඤ්චගතිකා සත්තා	- -	සන්තිකට්ඨා ච කෙවලා සබ්බේ තෙ චතුයොනිකා

10.	යෙ සබ්බෙ පාණිනො ජිවා සුබී අවෙරා නිද්දුක්ඛා	- -	භුතා සත්තා ච සබ්බදා අඛාාාපජ්ඣා ච හොන්තු තෙ
11.	නාගා ච සබ්බෙ පාතාලෙ නරකෙ යමරාජානො	- -	අසුරාවාසුරෙ පුරෙ නෙරයිකා විසාතිනො
12.	තිරච්ඡාන ගතා සබ්බෙ අසුරකායා ච සත්තා ච	- -	පෙතා පෙතභවෙසු ච සබ්බෙ භුතිස්සිතා'පි ච
13.	සුබිතා හොන්තු නිද්දුක්ඛා දීඝායුකා අඤ්ඤමඤ්ඤං	-	අවෙරා ච අතාමයා පියා පප්පොන්තු නිබ්බුතිං
14.	විහාරෙසු ච සබ්බෙසු බොධිරුක්බෙසු සබ්බෙසු	-	චෙතියෙ පටිමාඝරෙ සෙසරුක්ඛ වනෙසු ච
15.	පබ්බතෙසු ච සබ්බෙසු නදී ගංගා තටාකෙසු	-	කන්දරෙ නිජ්ඣරෙ තථා වාපිපොක්බරණීසු ච
16.	ජලාසයෙසු සබ්බෙසු සබ්බාපි දෙවතා නාගා	- -	සමුද්දෙසු ච දෙවතා සබ්බේ සත්තා ජලාසයා
17.	සුබිතා හොන්තු නිද්දුක්ඛා දීඝායුකා අඤ්ඤමඤ්ඤං	-	අවෙරා ච අනාමයා පියා පප්පොන්තු නිබ්බුතිං
18.	ථලාසයා ච සබ්බෙපි රුක්බෙසු දෙවා සබ්බා	-	සබ්බෙ සත්තා වනාසයා විමානා වන දෙවතා
19.	සුබිතා හොන්තු නිද්දුක්ඛා දීඝායුකා අඤ්ඤමඤ්ඤං	- ¹	අවෙරා ච අනාමයා පියා පප්පොන්තු නිබ්බුතිං
20.	භුම්මට්ඨා දෙවතා සබ්බා චාතුම්මහා රාජිකා ච	- -	ආකාසට්ඨා ච දෙවතා තාවතිංසා ච දෙවතා
21.	යාමා ච තුසිතා දෙවා පරෙහි නිම්මිතා සබ්බා	- -	නිම්මාණරතිනො පි'ච දෙවා ච වසවත්තිනො
22.	සබ්බෙ බුහ්ම පාරිසජ්ජො මහාබුහ්මා පරිත්තාභො	-	තථා බුහ්ම පුරොහිතා අප්පමාණාභනාමකා
23.	ආභස්සරා ච බුහ්මානො අප්පමාණසුභාචෙ ව	- -	පරිත්තාසුභ නාමකා සුභකිණ්ණක නාමකා
24.	වෙහප්එලා 'සඤ්ඤසත්තා සුදස්සා ච සුදස්සී ච	-	අවිහාතප්පකා' පි ච අකනිට්ඨා ච රූපිනො
25.	ආකාසානඤ්චායතන ආකිඤ්චඤ්ඤායතන	-	විඤ්ඤාණඤ්චායතනානි ච නෙවනාසඤ්ඤි නො'පි ච

Non-Commercial Distribution

26. සබ්බේ'පි තෙ බහුසත්තා පාණභූතා ච පුග්ගලා සුබිතා හොන්තු නිද්දුක්ඛා අවෙරා ච අනාමයා 27. යෙහි යා සුඛ සම්පත්ති - අලද්ධා තං ලභන්තු තෙ **ෆී**රා ච හොන්තු ලද්ධාය සුඛසම්පත්තියා සදා 28. විජ්ජා සම්පත්ති භොගෙහි පවඩ්ඪන්තු යසස්සිනො -පරිවාර බලප්පත්තා භයොපද්දච වජ්ජිතා -29. සබිලා සුඛසම්භාසා අඤ්ඤමඤ්ඤං හිතෙසිනො මොදන්තු සුඛිතා සබ්බෙ මාකඤ්චිපාපමාගමා -30. සද්ධාපාමොජ්ජබහුලා - දාන සීල බහුස්සවා ගුණභුසිත සන්තානං' - ආයුං පාලෙන්තු අනාමයා 31. සම්මාදිට්ඨිං පුරොධාය - සද්ධම්ම පටිපත්තියා ආරාධෙන්තු හිතොපාය - මච්චන්ත සුඛ සාධනං 32. ඉති නානාප්පකාරෙන - සත්තෙසු හිත මානසං මාතා ච පිය පපුත්තම්හි - පවත්තෙයාං නිරන්තරං 33. භවග්ගුපාදාය අවීචි හෙට්ඨතො - එත්ථන්තරෙ සත්තකායුපපන්නා රූපී අරූපී ච අසඤ්ඤි සඤ්ඤිනො -දුක්ඛා පමුච්චන්තු ඵුසන්තු නිබ්බුතිං 34. ඉමංහි මෛත්තං පටිවාසරං යො භාවෙති පාතො ච දිවා ච රත්තිං -සුඛං සුපච්චෙව සුඛං පබුජ්ඣති සුත්තෙ සුපාපං සුපිනං න පස්සති -35. පියො ච සො හොති නරාමරානං - රක්ඛන්ති තං දෙවගණාපි නිච්චං නතංහි බාධෙන්ති මලංකදාපි පරප්පයුත්තා ච විසග්ගි සත්තා -36. චිත්තං සමාධිං තුවටඤ්ච ගච්ඡති වණ්ණො මූඛෝ චස්ස ච විප්පසීදති -අමූළ්හකො යෙව කරොති කාලං ආයුක්ඛයෙ බුහ්මනිවාසගාමි -37. අස්මිං විහාර ඝර පබ්බත රුක්ඛ ගාමෙ සබ්බෙසු දීප නගරෙසු'පි චක්කවාළෙ

දෙවාසුරා ගරුළ රක්ඛස නාග යක්ඛා රක්ඛන්තු මං සකනුභාව බලෙන නිච්චං. 329

^{1.} සන්තානා

උපගුන්ථය III

Ģ	ති	ති	වා	පි	ග	සො
තවා	මබු	ස	දෙධා	8	වි	භ
ස	ຍງ	නෙතා	රො	3	ర	ಕು
ලද	මප	Ļ	ක	තත	ජජා	දෙධා
මමා	ð	ලො	ම	ග	සා	ග
ව	ස	æ	තො	නු	ච	ଣ୍ଡି
ස	ස	Ş	ę	৫	මම	වා
ම	හං	නු	৫	සසා	ę	නං

නවගුණ යනතුය

නවගුණ යන්තුය

මෙම යන්තුය මෙහි පෙනෙන ආකාරයට රත් තහඩුවක හෝ රිදී තහඩුවක හෝ තඹ තහඩුවක හෝ පුස්කොළයක ලියා අටවිසි පිරිතෙන් 1000 වරක් ජපකර ළදරුවන්ට සැදෙන සියලු ගුහදෝෂ, යක්ෂ, පේත ආදී දෝෂවලට ද, ස්තී පුරුෂ සියලු දෙනාගේ ආරක්ෂාවට ද බඳිනු. කුඩා දරුවන්ගේ වයස අවුරුදු 3 ගතවන තුරු මෙයින් විශේෂ ආරක්ෂාව සැලසෙයි.

රතන යන්තුය

රතන යන්තුය කුම කීපයකට ලියනු ලැබේ. කොටු 18 ක් වනසේ ඇඳ සූතුයේ මුල් ගාථාව පටන් එක ගාථාවක් එක කොටුවකට එන සේ ගාථා 18 කොටු දහඅටේ ලිවීම සාමානා කුමය යි.

කොටු 16 ට බෙදා පුස්තාර කුමයෙන් ලියන කුමයක් ද වේ. එය යන්තු ශාස්තුය දත්තකු විසින් කළ යුතු වේ. මෙහි දක්වා තිබෙන්නේ ඒ දෙකට ම වෙනස්කුමයකි. මෙහි කොටු 18 කි. මුල ගාථාව පටන් සියලු ගාථාවල අකුර බැගින් එම කොටුවල ලිවීම මෙහි කුමය යි. මේ සටහනේ යොදා ඇත්තේ මුල ගාථා දෙක පමණයි. අනිත් ගාථාත් මෙසේ ම ලිවිය යුතුයි. එක කොටුවක එක ගාථාවක් ලියනුවට වඩා මෙහි ඇති වෙනස නම් හැම ගාථාවකම අකුරු මාරුවී කොටු දහඅටේ පිරී සිටීමයි. මෙය ද පෙර සිට පවත්නා යන්තු සටහනෙකි.

මුල ගාථාවේ "යා" යන්න මුල කොටුවේ ද, "නි" යන්න 2 වැනි කොටුවේ ද යනාදී කුමය මෙහි පෙනේ. මුල ගාථාව නිම වූ පසු 2 වැනි ගාථාව ද ඊළඟ ගාථා ද ලියන්නේත් මෙසේ මැ යි. මෙම යන්තුය පිරිසිදු ව රන් තහඩුවක හෝ රිදී තහඩුවක හෝ පුස්කොළයක ලියා තමන් පස් පවිත් වැළැකී පිරිසිදුව සීලයෙහි පිහිටා සිට රතන සූතුයෙන් 1000 වරක් ජප කර සියලු අමනුෂා දෝෂවලට ද, ළදරුවන්ට පැමිණෙන බාලගුහ දෝෂවලට ද, ස්තීන්ට පැමිණෙන අමනුෂා දෝෂවලට ද, ගුහ දෝෂවලට ද, රාතියට පෙනෙන නපුරු සීනවලට ද, සියලු ආරක්ෂාදියට ද බැඳීමට ඉතා යහපති.

රතන	යන්තුය

1 යාඅසස	2 නි නත කක බෙබ	3 ධලි චව මෙ	4 භුකෙඛ සු තතං	5 භාසණ ක	6 නි බෙබ නතු රො
7 සව තාථ	8 මාතුසිවා	9 ගතා තා නූ	10 තංසූතසි	11 නිමසමා යා	12 භූනාහිප
13 මමා තකු ජා	14 නිවතාය	15 වානතුනි	16 යාඅසා	17 නිථොවෙ	18 වපි ථ

තවත් රතන යන්තුයක්

යාඅ නිත්ත ධලි භුක්ඛෙ තාස නිබ්බේ	යෙ පුග්ගලා අරි්ඨ සතම්පසත්ථා
හ ත්ත ම්ම සු ණත්තු	චත්තාරි එතානි යුගානි හොන්ති
භාසි සිශු සිභූ තං මෘන	එතෙසු දින්නානි මහප්පලානී
මො නි වාද යානි ව	ඉදම්පි සංෂෙ රතනං පණිතං
භවන්තු අ ථො පි	එතෙන සච්චෙන සුවත්ථ් හොතු.

මෙම රතන සූතුය මුල් කර ගත් යන්තුයක් ජප කරන්නේ පිරිත් ගාථාවකිනි. "යං කිංචි විත්තං ඉධ වා හුරං වා - සග්ගෙ සුවායං රතනං පණිතං - න නො සමං අත්රී තථාගතෙන - ඉදම්පි බුද්ධෙ රතනං පණිතං - එතෙන සච්චෙන සුවත්රී හොතු."

සියලු අපල සුව කරන්නා වූ මෙම රතන යන්තුය දහස් වාරයක් ජප කළ යුත්තකි. එමෙන්ම චන්දුයාගෙන් වන්නා වූ අපල ඇති අයට ද විශේෂ යි.

එම යන්තුයේ සටහන මෙසේ ය.

යං තු කි හො ච් ත්ථී චී ව ත්තං	සු	ଡୁ
-------------------------------	----	----

I සීවලී පිරිත

1. පුරෙන්තා පාරමී සබ්බෙ සබ්බේ පච්චෙකතායකා සීවලී ගුණතෙජෙන පරිත්තං තං භණාමහෙ නජාලීති ති ජාලිතාමි ආ. ඊ. ඌ. ආම් ඉ ස්වාහා -බුද්ධසාමි බුද්ධසතාාමි. 2. පදුමුත්තරෝ නාම ජිනො සබ්බ ධම්මෙසු චක්බූමා -ඉතො සතසහස්සමහි කප්පෙ උප්පජ්ජි නායකො -3. සීවලී ච මහාථෙරො සො රහො පච්චයාදිනං පියො දෙවමනුස්සානං පියො බාහ්මණ මුත්තමො -පියො නාග සුපණ්ණානං පීණීන්දුයං නමාමහං -නානාජාලිති සඤ්ජලිං 4. නාසං සීමො ච මේ සීසං -සබ්බ ලාභා උපෙන්තු මෙ¹ සදේව මනුස්ස පූජිතං 5. සත්තා හං ද්වාරමුළ්හෝහං මහාදුක්ඛසමප්පිතො -මාතා මෙ ඡන්දසනෙන එවමාසි සුදුක්ඛිතා -ු6. කෙසෙසු ඡිජ්ජමානෙසු අරහත්තමපාපුණි -දෙවා නාගා මනුස්සා ච පච්චයානුපනෙන්තිමං -විපස්සිං ච විනායකං 7. පදුමුත්තරතාමඤ්ච -පච්චයෙහි විසෙසතො සංපූජයිං පමුදිතො -8. තතො තෙසං විසෙසෙන කම්මාන විපුලුත්තමං -වනෙ ගාමෙ ජලෙ ථලෙ ලාභං ලභාමි සබ්බත්ථ -9. තදා දෙවො පණිතෙහි මමත්ථාය මහාමති -පච්චයෙහි මහාවීරො -සසංභෝ ලොකතායකො ගන්ත්වා රෙවතමද්දස 10. උපට්ඨිතො මයා බුද්ධො -තතො ජෙතවනං ගන්ත්වා එතදග්ගෙ ඨපෙසි මං -11. රෙවතං දස්සනාාය යදා යාති විනායකො -තිංස භික්ඛූ සහස්සෙහි සහ ලොකග්ගනායකො -12. ලාභීනං සීවලී අග්ගො මම සිස්සෙසු භික්බවො -සබ්බලොකහිතො සඣා කිත්තයී පරිසාසු මං -

1. අනුන් සඳහා කියන කල 'භිං' යනුවෙන් යොදා ගන්න.

13.	කිලෙසා ඣාපිතා මය්හං	-	භවා සබ්බෙ සමූහතා
	නාගොව බන්ධනං ඡෙත්වා	-	විහරාමි අනාසවො
14.	ස්වාගතං වත මෙ ආසි	-	බුද්ධසෙට්ඨස්ස සන්තිකං
	තිස්සොවිජ්ජා අනුප්පත්තො	-	කතං බුද්ධස්ස සාසනං
15.	පටිසම්හිදා චතස්සො ච	-	විමොක්ඛාපි ච අට්ඨමො
	ජලභිඤ්ඤා සච්ජිකතා	-	කතං බුද්ධස්ස සාසනං
16.	බුද්ධපුත්තො මහාථෙරො	-	සීවලී ජින සාවකො
	උග්ගතෙජො මහාවීරො	-	තෙජසා ජින සාසනං
17.	රක්ඛන්තා සීල තෙජෙන	-	ධනවන්තො යසස්සිනො
	එවං තෙජානුභාවෙන	-	සදා රක්ඛන්තු සීවලී
18.	කප්පට්ඨායීති බුද්ධස්ස	-	බොධි මූලෙ නිසිදයි
	මාරසෙනප්පමද්දන්තො	-	සදා රක්ඛන්තු සීවලී
19.	දස පාරමිතප්පත්තො	-	පබ්බජි ජින සාසනෙ
	ගොතම සකාාපුත්තොසි	-	ථෙරෙන මම සීවලී
20.	මහා සාවකා අසීතිංසු	-	පුණ්ණතෝරො යසස්සි සො
	භවභොගෙ අග්ග ලාභීසු	-	උත්තමො තෙන සීවලී
21.	එවං අචින්තියා බුද්ධා	-	බුද්ධ ධම්මා අචින්තියා
	අචින්තියෙසු පසන්නානං	-	විපාකොහොති අචින්තියො
22.	තෙසං සච්චෙන සීලෙන	-	ඛන්ති මෙත්ත බලෙන ච
	තෙපි මං' අනුරක්ඛන්තු	-	සබ්බ දුක්ඛ විනාසනං
23.	තෙසං සච්චෙන සීලෙන	-	ඛන්ති මෙත්ත බලෙන ච
	තෙපි මං' අනුරක්ඛන්තු	-	සබ්බ භය විනාසනං
24.	තෙසං සච්චෙන සීලෙන	-	ඛන්ති මෙත්ත බලෙන ච
	තෙපි මං ¹ අනුරක්ඛන්තු	-	සබ්බ රොග විනාසනං

(මෙම පිරිත භාවිතා කරන්නවුන්ට වෙළෙඳාම් ආදියෙන් ලාභ, ආහාරපානාදිය ද සුලභ වේ. රජ - සොර - සතුරු භය හා තුන්දොස් කිපීමෙන් හටගන්නා භය ද දුරු වේ.)

^{1.} අනුන් සඳහා කියන කල 'භිං' යනුවෙන් යොදා ගන්න.

			-			
ඉතිපි	අරහං	සමමා	විජා	තසස	සුග	සං
ඉතිපි	අරහං	සමමා	විජජා	සමප	සුග	සං
විජජා	සසං	මඹෙ	අරහං	නෙනා	තො	ඔඬ
අරහං	ගම	රොපු	ලොක	නිසං	ථාන	සසා
විදු	අධො	මතත	සසර	නාග	ධාමි	දෙවිං
නඬෙ	භගවා	අරහං	ධමමබු	ධමමා	විසං	මපි
තණබු	ගචඡා	නිමින	මනවි	සරග	ජෙන	සරඟ
ඬො	මෙග	୦୦	වනති	නමො	සරණ	තෙජ

සීවලී යනතුය

XI සීවලී දැහැණ

නමො සිද්ධ සීවලී රාජා පඨවියා සබ්බතොමෙච ආකාසෙ උදකෙන නෙවි සං සං හස්සං තම්පි සාරෙමි සබ්බලොකං උපෙන්තු මෙ.

නමො සොහිසදිස්සති තෙජි පියදස්සති නමෘ - පදුමුත්තරො නාම ජිනො සබ්බ ධම්මේසු චක්බුමා ඉතො සතසහස්සම්හි කප්පෙ උප්පජ්ජි නායකො සීලං තස්ස අසංඛෙයාං සමාධි වජිරූපමා අසංඛියං ඤාණවරං විමුත්තිඤ්ච අනුපමා මනුජා' මරනාගානං බුහ්මාණං ච සමාගමෙ.

නමාමහං මහාලාභිං සීවලී නාම අරහන්තං තස්ස තෙජෙන සබ්බ ලාභා උපෙන්තු මෙ -සීවලී ච මහා ථෙරො සො රහො පච්චයාදිනං තිලී ජාත සිබොනාසං' මන ආ උ උමනාං ආ සල්ලජනා² බහුජනා.

පියො දෙවමනුස්සානං පියො බාහ්මණමුත්තමො; පියො නාගසුපණ්ණානං පීනින්දියං නමාමහං, නාසං සීමො ච මෙ සීසං නානාජාලීති සංජලිං; සදෙවමනුස්ස පූජිතං සබ්බලාභා උපෙන්තු මෙ.

නමො ථෙරස්සන්ති සො නාම කිං මෙ සුතං එතං සබ්බ නෙති සීවලී තෙජානං එවං සීවලී නමෘ :

සමණ බුාහ්මණාකිණ්ණො ධම්මං දෙසෙති නායකො. සසාවකං මහාලාභිං පුඤ්ඤවන්තං ජුතින්ධරං ඨපෙසි එතදග්ගම්හි පරිසාසු විසාරදො, තදාහං බන්තියො ආසිං නගරෙ හංසවතීවිහයෙ.

^{1.} සිඛෝභාසං 2. සබ්බජනා

නමො ජාති ජළාගාර විසදන ආකාස අහන්තිං ච ඊවදා හන්ති යස්ස ථෙරස්ස තෙ ජයතෙ නමඃ

සුතුවා ජනස්ස තං වාකාහං සාවකස්ස ගුණං බහුං, නිමන්තයිත්වා සත්තාහං භොජයිත්වා සසාවකං මහා දානං දදිත්වාන, තංඨානමහිපත්යිං, තදා මං විතතං පාදෙ දිස්වාන පුරිසා සභෝ. සො සරෙහ, මහා වීරෝ ඉදං වචනමබුෑවි, තතෝ ජිනස්ස වචනං සොතුකාමා, මහජනා දෙවදානව ගන්ධබ්බා බුහ්මානො ච මහිද්ධිකා.

නමො තෙජං ලොකෙක සෙට්ඨං නරාසහං එතං තෙජෙන සෙට්ඨං නරාහතිං තෙජ නමඃ

සමණබාහ්මණා චාපි නමස්සිංසු කතංජලි, නමො තෙ පුරිසාජඤ්ඤ නමො තෙ පුරිසුත්තම, බත්තියෙන මහාදානං දින්නං සත්තාහකං විහො සොතුකාමා ඵලන්තස්ස වහාකරොහි මහාමුනෙ, නමො ශී බුද්ධ ජය ජය එස්වාහා.

නමො ථෙරශ්ච යතො හොති යස්ස යන්තො පියායාති යස්ස යන්ති නමො නමඃ

ලාභීනං සීවලී අග්ගො මම සිස්සෙසු භික්ඛවො, සබ්බලොක හිතො සත්ථා කිත්තයි පරිසාසුමං, රෙවතං දස්සනත්ථාය යදායාති විනායකො තිංස භික්ඛු සහස්සෙහි සහලෝකග්ග නායකො.

නමො සවාත්ථකාරණානී තෙසං භගවතො ඉති රාජහංස තෙ නමෘ, නමො භව භව සර්වසිද්ධිකාරණාය සහසුකොටි බත්ධතාය නබජ්වලොහං ඉති සාධතෙ නමෘ, හත හත දහතපුසිද්ධ සිද්ධි සාධකාය හුදශී් සම්බත්ධතාය භග්තමුබ තෙ නමෘ, තමො තෙසං ඉති සංඝ ධරණං කොටිපුකොටි බත්ධතං ඝටීකංත පුභවතො නමෘ, නමො කුට පුට පුට යොග දක්ෂිණ උතු පුතු සීවලී තෙ නමෘ, නමො භොගිඥාරාම භග්ත ජාතහංස භගවතො නමො නමෘ, නමො සීවලී සූයාීතාපනී ආ, ඊ, ඌ, ඒ, ඕ, ඓ න තෙ බන්ධු නිුවණී යුගල තෙ නමෘ

තවත් සීවලී යන්තුයක්

සීවලී යන්තු රාශියක් විවිධ ස්වරූපයෙන් අදත් වාවහාරයෙහි එයි.

ප	හ	ථ	ස්සං	වි
බ්	කා	බ	ତශ	ත
ආ	න්තු	වි	Go	යා
ස	නෙ	ତିତ୍ତି	Ċ	0
ව	පෙ	ಟಿಂ	భం	ස
මි	කෙ	ĉ	ę	8
මෙ	රෙ	තො	සා	බ්බ

මෙම යන්තුය ජප කරන අවස්ථාවේ භාවිතයට ගන්නා ජප මන්තුයෙහි ද ඇත්තේ බෞද්ධ ස්වරූපයකි.

> නමෝ ආසෝර සරස්වතී දිෂ්ටි නමෝ මුඛරංජනී ස්ර්ව භය විනාශනය නමඃ නමො සිද්ධ සීවලී රාජා පඨවියා සබ්බතො මෙ ව ආකාසෙ උදකෙ නෙ විසං සංහස්සං තම්පි සාරෙමි සබ්බ ලාභං උපන්තු මෙ අතෙ

මෙහි පුතිඵලය වශයෙන් දක්වා ඇත්තේ මෙලොව සැප සම්පත් රැකී රක්ෂාදීය සඵල වීමත් ය. උදේ ගෙදරින් දෙරට බහින විට යමෙකු මේ යන්තුය ගැන තුන් වරක් සිහි කර ඉදිරියට කෙළ ගසා ඊට උඩින් පැන යාමත්, මුහුණ සෝදන විට වතුරට තුන් වරක් සිහි කර සේදීමත්, නිද ගන්නට යන විටත් සිහි කළොත් ඔහුට නපුරු සිහින පෙනීමක් නැත.

ඉතිපි	අරහං	සම්මා	විජ්ජා	තස්ස	සුග	සං
ඉතිපි	අරහං	සම්මා	විජ්ජා	සම්ප	සුභ	සං
විජ්ජා	ස්සං	ම්ධො	අරහං	න්තො	තො	බුද්ධ
අරහං	නම	රොපු	ලොක	නිසං	ඨාන	ස්සා
විදු	අධො	මත්ත	ස සර	තාග	ධාවී	දේවිං
නධෙ	භගවා	අරහං	ධම්මබු	ධම්ම	විසං	මවී
ලෙද						

තවත් සීවලී යන්තුයක් මෙසේය:

මෙම යන්තුයෙහි දකුණත කෙළවරේ ශී අකුරු දෙකක් මැද සීවලී මහරහත් පින්තුරය ඇඳිය යුතු වෙයි. මහා සිද්ධ සීවලී යන්තුය යනුවෙන් අදත් මෙම යන්තුය ගුප්ත විදාහවෙන් පුයෝජන ගන්නා අය අතර ඇත.

අභිසම්භිදාන පිරිත (මන්තුය) අංක 1

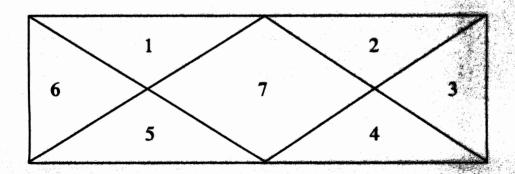
- 1. නමො අභිසම්භිදානෙ යුත්තෙ යුත්තෙ පප්ජලති පජ්ජලති තීහුම් තීහුම් ලුහු ලුහු පරමේස්වාහා.
- නමො පච්චේක සම්බුද්ධෙ යුත්තෙ යුත්තෙ පප්ජලති පජ්ජලති තීහුම් තීහුම් ලුහු ලුහු පරමේස්වාහා.
- නමො සාරිපුත්ත මොග්ගල්ලානෙ යුත්තෙ යුත්තෙ පප්ජලති පජ්ජලති තීහුම් තීහුම් ලුහු ලුහු පරමේස්වාහා.
- නමො සාරිපුත්ත මොග්ගල්ලානෙ යුත්තෙ යුත්තෙ පප්ජලති පජ්ජලති තීහුම් තීහුම් ලුහු ලුහු පරමේස්වාහා.

- නමො අංගුලිමාල මහා ථෙරෝ මහාවීරෝ මහාකායෝ මහාබලෝ යුත්තෙ යුත්තෙ පප්ජලති පජ්ජලති තීහුම් තීහුම් ලුහු ලුහු පරමේස්වාහා.
- තමො සීවලී මහාථෙරො යුත්තෙ යුත්තෙ පප්ජලති පජ්ජලති තීහුම් කීහුම් ලුහු ලුහු පරමේස්වාහා.
- 7. නමො සත්තතිංස බොධිපක්බියා ධම්මා; චත්තාරො සතිපට්ඨානා; චත්තාරො ඉද්ධිපාද චත්තාරො සම්මප්පධානා; චත්තාරි අරියසච්චානි; පඤ්චින්දියානි; පඤ්චබලාතී; සත්තබොස් කධංගානී; අරියෝ අට්ඨංශිකෝ මග්ගෝ; බුද්ධ මන්තංච මන්තංච, ධම්ම මත්තංච මන්තංච, සංඝ මන්තංච මන්තංච මන්තං.....නාමස්ස සබ්බ රෝගා, සබ්බ දොෂා, සබ්බන්තරායා, විනස්සන්තු යුත්තෙ යුත්තෙ පප්ජලති පජ්ජලති තීහුම් තීහුම් ලුහු ලුහු පරමේස්වාහා.

(නොයෙක් ආරක්ෂාදිය සඳහා මේ මන්තුවලින් ජප කිරීම යහපති, පිරිසිදු රන්කැඹිලි තෙල් ජප කොට රන් සුරයක ලා පැළඳීමෙන් ආරක්ෂාව ද, ජය ද සැළසේ, බාලගිරීණේෂයට, නපුරු උණරෝගාදියට, නපුරු සිහින දැකීමට, විශේෂයෙන් ස්වප්න මෝචනයට, ඇස්වහ, කට්වහ ආදී රෝගවලට තෙල් හෝ ජලය ජපකොට ආරක්ෂා කිරීම යහපති. භූත දෝෂ වැළකීමට මේ මන්තුවලින් පොල් තෙල් ජපකොට උදේ - හවස පහත් දැල්වීම මැනවි. ආරක්ෂාව ලැබෙයි.)

(ගෙවතු ආරක්ෂා කිරීමට ගන්නා තිරුවානා ගල් ආදී දුවා ජප කොට සතර කොන් වැළලීම ද හොඳ ය. 7 වැනි මන්තුයේ ".....නාමස්ස" යන කන්හි තිත් ඇති තැන ආතුරයාගේ නම යෙදි ය යුතුයි. ස්තියක සඳහා නම් 'නාමස්ස' යනු 'නාමිකායේ කියා යොදා ගත යුතුයි. ඊට මුලින් නම පෙර කී ලෙසට යෙදිය යුතුයි.)

අභිසමහිදන යන්නු

රත්රන් හෝ තඹ පතුයක් ගෙන මේ සටහන අනුව ඇඳගත යුතුයි. පළල මෙන් තුන් ශුණයක් හෝ 5 ගුණයක් 7 ගුණයක් හෝ දිග විය යුතුය. කොන් සම වන්නට කවකටුවට ගත යුතුයි. කොන් විෂමවීම දොස්සහිතයි. පුස්තාර කිරීමෙක් මෙබඳු යන්තුවල නැත. යන්තුයේ 1 දරණ කොටුවේ 1 දරණ මන්තුය ලිවිය යුතුයි. අනික් කොටුවලත් එසේ යි. නම යෙදීම පෙර සඳහන් කළ පරිද්දෙනි. ලියන විට අකුරු නොවරදවා අකුරකින් අකුරක් නොකපා ලිවිය යුතුයි. බැඳි අකුරු

Non-Commercial Distribution

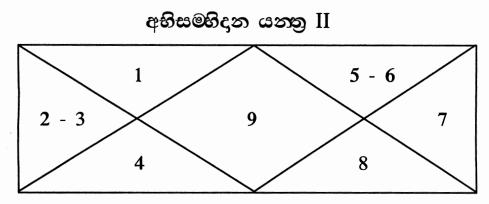
බැඳිව ලිවිය යුතුයි. අඩුතරමින් 108 වරක්වත් ජප කළ යුතුයි. දහස් වාරය දසදහස් වාරය යනාදී කුමයට ජප කිරීම ඉතා ගුණදායක යි. වාර ගණන වැඩි වූ තරමට හොඳය. උදය සවස තෙරුවන් වැඳ පුදා ශීලයක පිහිටා එක් වේලේ වළඳමින් බුහ්මචාරීව ජප කළ යුතුයි. ජපය අවසානයේ දී ජය පිරිත, බොජ්ඣංග පිරිත, අටවිසි පිරිත, ගිනි පිරිත, ජයමංගල ගාථා, මහාජය මංගල ගාථා කියා අවසන් කළ යුතුය.

අභිසම්භිදාන පිරිත (යන්තුය) අංක 2

- 1. නමො අභිසම්භිදානෙ යුත්තෙ යුත්තෙ පජ්ජලති පජ්ජලති තීහුම් තීහුම් ලුහු ලුහු පරමේස්වාහා.
- 2. නමො සම්මා සම්බුද්ධෙ යුත්තෙ යුත්තෙ පජ්ජලති පජ්ජලති තීහුම් තීහුම් ලුහු ලුහු පරමේස්වාහා.
- නමො පච්චේක සම්බුද්ධෙ යුත්තෙ යුත්තෙ පජ්ජලති පජ්ජලති තීහුම් තීහුම් ලුහු ලුහු පරමේස්වාහා.
- 4. නමො ආනන්ද ථෙරො යුත්තෙ යුත්තෙ පජ්ජලති පජ්ජලති තීහුම් තීහුම් ලුහු ලුහු පරමේස්වාහා.
- නමො කස්සප මහාථෙරෝ යුත්තෙ යුත්තෙ පජ්ජලති පජ්ජලති තීහුම් තීහුම් ලුහු ලුහු පරමේස්වාහා.
- තමො සීවලී මහාථෙරො යුත්තෙ යුත්තෙ පජ්ජලති පජ්ජලති තීහුම් තීහුම් ලුහු ලුහු පරමේස්වාහා.
- තමො සාරිපුත්ත මොග්ගල්ලානෙ යුත්තෙ යුත්තෙ පජ්ජලති පජ්ජලති තීහුම් තීහුම් ලුහු ලුහු පරමේස්වාහා.
- නමො අංගුලිමාල මහාථෙරො යුත්තෙ යුත්තෙ පජ්ජලති පජ්ජලති තීහුම් තීහුම් ලුහු ලුහු පරමේස්වාහා.
- 9. නමො සත්තතිංස බොධිපක්බියා ධම්මා; චත්තාරො සතිපට්ඨානා; චත්තාරො ඉද්ධිපාදා; චත්තාරො සම්මප්පධානා; චත්තාරි අරියසච්චානි; පඤ්චින්ද්‍රියානි; පඤ්චබලානි; සත්තබොජ් ඣංගානී; අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ; බුද්ධ මන්තං ච මන්තං; ධම්ම මන්තං ච මන්තං; සංඝ මන්තං ච මන්තං නාමස්ස සබ්බ රෝගා, සබ්බ දොෂා, සබ්බන්තරායා විනස්සන්තු යුත්තෙ යුත්තේ පප්ජලති පප්ජලති තීහුම් තීහුම් ලුහු ලුහු පරමේස්වාහා.

(ආදී සෙත් පිරිත් එකෙකින් හෝ කීපයකින් ජප කළ යුතුයි. වාර ගණන පෙර කී ලෙසිනි. දස දහස් වරක් යන්තුය ජප කරනු ලැබේ නම් සෙත් පිරිත් ජපය 500 වර බැගින්වත් විය යුතුයි. යන්තු විධි දන්නන්ගෙන් අසා කටයුතු කිරීම හැම අතින් ම යහපති. යන්තුයේ ඇතුළ පිට නූල් දෙකේ ගැට 14 යි. ඒ එක එක ගැටයට සෙත් පිරිත්වලින් යට කී පරිදි සුදුසු වාර ගණනක් ජප කිරීම සුදුසු යි.)

(කස්තුරි ගෝරෝචනවලින් පලිප්පු කළ යුතුයි. සුදුහඳුන්, රත්හඳුන්, දේවදාර, අගිල්, ගුගුල්, සුවඳකොට්ටම්, ජටාමාංස, සැවැන්දරා, විෂ්ණුකුාන්ති, සාම්බුානි දෙවගය, සඳුන් ලාටු යන දුවා එක තරමට ම ගෙන කුඩු කර ධූපය සාදාගෙන ජප කරන විට ඒ දුම් යන්තුයට දිය යුතුයි.)

(මේ යන්තු සටහනේ කොටු 7 ක් නමුත් අංක 9 ක් තිබේ. කොටු දෙකක අංක දෙක බැගින් මන්තු 9 ක් වශයෙන් ගන්නා කුමයක් ද ඇති හෙයිනි. ඒ අනුව මුල මන්තු තුනෙත් 9 වැන්නේත් වෙනසක් නැත. 4 ට "නමො ආනන්ද ථෙරො" යන්න ද 5 වැන්නට "නමො කස්සප මහාථෙරො" යන්න ද 6 ට "නමො සීවලී මහාථෙරො" යන්න ද 7 ට "නමො සාරිපුත්ත මොග්ගල්ලානො" යන්න ද 8 ට "නමො අංගුලිමාල මහාථෙරො" යන්න ද මුල් කර ගනිති. එබැවින් මේ යන්තුය ලියන විට 2 - 3 දරණ කොටුවේ 2 - 3 දරණ මන්තු දෙක ද 5 - 6 කොටුවේ 5 - 6 දරණ මන්තු දෙක ද ලිවිය යුතුවේ. ලිවීම, ජප කිරීම ආදිය පෙර පරිද්දෙනි. සුදුසු පරිදි ලියා වැඩි වාර ගණනක් විධි නො වරදවා ජප කරගත් අභිසමහිදාන යන්තුයක් බැඳ ගැනීමෙන් පෙර සඳහන් කළ උවදුරු ආදිය වැළකී සෙත සැලසෙයි. යන්තු අදින විට ඉරි නොකැපෙන සේ වුවහොත් මැනවි.)

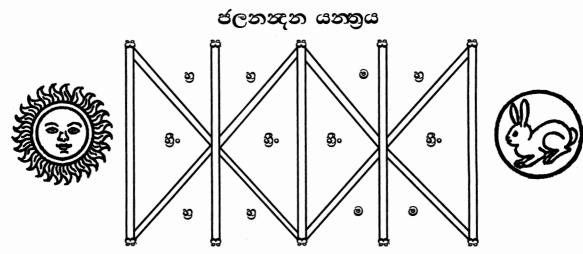
ජලනන්දන පිරිත

1.	චතුවීසති බුද්ධොති පාරමීබල යුත්තෙහි	-	යො භවිස්සති උත්තමං ජලනන්දන මුත්තමං
2.	අනොමානී ජලන්තීරෙ පාරමී තෙ ජලං හොති	-	උත්තමං පත්ත චීවරෙ සර්ව බන්ධන ඡෙදනං
3.	ආනන්දොති මහාථෙරං යෙන භික්ඛු මහාථෙරං	-	උත්තමං ධම්ම භාණ්ඩකං සයනෙ බන්ධන විධ්වංසනං
4.	ඉති ශී ලොක බුද්ධෙහි යන්තු මන්තු හරංකත්වා	-	යෙන ධම්මානු භාවතො විනාසං බුද්ධානු භාවතො
5.	මුනින්දො හොති නමො බුද්ධො දසකොටි සහස්සාති	-	මාරසෙනා පහිජ්ජති සර්ව බන්ධන ඡෙදනං
6.	පාරමිතා ගුණා හොන්ති අනෙක ජාති සංසාරං	-	සො භවිස්සති උත්තමං සහස්සං ධම්මානු භාවතො
7.	සයානො වා සහස්සානි අසීතිං යෙන සබ්බෙපි	-	උත්තමං ගුණ පුග්ගලං සබ්බ සිද්ධි භවන්තු තෙ

Non-Commercial Distribution

8.	'අසීතිං දසතෙජෙන	-	සර්ව භය විනාසනං
	සර්ව රොග විනස්සන්තු	-	සර්ව බන්ධන ඡෙදනං
9.	යක්ෂ භුත පිශාචාත්ම	-	ගුහ දොෂ විනාසනං
	නමොස්තු තෙ බුද්ධ රාජ	-	සර්ව දොස විනාසනං

1. මෙම ශ්ලොක දෙක පසු කලෙක යම්කිසි ඇදුරකු විසින් සකස් කරන ලද්දක් බව පෙනේ.

(බැස යන වතුර කඩකින් ගල් කැට 8 ක් ගෙන 108 වරක් මතුරා හිරු උදාවීමට පළමුව මුට්ටි 4 ක බහා ගෙයි කොන් සතරේ වළලනු. සියලු යක්ෂ, පේත, පිශාචාදීන්ගෙන් වන භය දුරු වෙයි; ගිනියම් උණට තුන් වරුවක් පිරිත් කරනු. තැඹිලි තෙල් මතුරා නොයෙක් ආරක්ෂාවට සුදුසු යි. ඇස්වහ කටවහ ආදී දෝෂවලට හා බාල රෝගවලට යහපති. තමාට කියන විට "තෙ" වෙනුවට "මෙ" කියා යොදා ගනු.)

ජලනන්දන යන්තුය

මෙම යන්තුය තඹ කොළයක ඇඳගෙන අභිසම්භිදාන යන්තුයට කී පරිද්දෙන් ජපකර ගත යුතු යි. ජප කිරීම ජලනන්දන පිරිතෙනි. 108 වරක් හෝ 1000 වරක් හෝ දහදහස් වරක් හෝ ලක්ෂ වාරයක් හෝ ජපකර ගැනීම හොඳයි. වාර වැඩි තරමට පුතිඵල වැඩියි. සුබ කටයුතුවලදී ඉතා අනගි බලගතු යන්තුයකි. සුවඳ දුම් සකස් කර ගැනීම ද අභිසම්භීදානයට කී අයුරිනි.

ඇදුම, වලිප්පුව, ගුහණිය, මාන්දම් වැනි කුඩා දරුවන්ගේ රෝග වැළැක්වීමට භූත දෝෂ හා ස්වප්න මෝචනය දුරු කිරීම සඳහා ද යන්තුය සුදුසු ලෙසින් බැඳීම හොඳයි.

රත් තැඹිලි තෙල් මතුරා ආරකෂා විධි සලසා ගත හැකියි. අමතුෂා උවදුරු දුරු කිරීමට ද; ගෙවතු ඉඩම් ආරකෂා කිරීමට ද ඉතා හොඳයි. පයට නොපෑගෙන තැනකින් ගල් කැට 108 ක් ගෙන 108 වරක් මතුරා ගෙයි අටකොනේ පොඩි මුට්ටි 08 කට දමා වැළලීමෙන් අමතුෂා දෝෂ දුරු වෙයි. අනවින, කොඩිවින, බන්ධන භංග වී යයි. ආරකෂාව සැලසෙයි. ශ්රීයාව ගෙන දෙයි.

(අනුන්ට කියන කල 'මෙ' වෙනුවට 'තෙ' කියා ද; 'මය්හං' වෙනුවට 'තුය්හං' කියා ද යොදා ගත යුතුයි.) රත්නමාලී යන්තුය

සං සාර සාරෝඝ විණිත ණිසං සං නීථ සාතං සුවිසාර ධීසං ධීරතං සොණ්ණ තනු පලාසං සං ලාප දෙසිං පණමෙ හිසාසං සං සං සාහිගං කෙවල මොහ නාසං සං නාහකං මාර රණෙ විසෙසං සං සේවිතං ආසි මුදාර හාසං සං භාර ධම්මං පණමෙ සදාසං දාසගං නාසිත පාප නාසං සං නාප ධංසිං හත සොර පාසං සං පාර ගාමිං සුවිසාර වාසං සං සං වාර සංඝං පණමේ රසාසං

මෙම මහා බලැති යන්තු මණ්ඩලය දළදා මැඳුරේ සහ රුවන්මැලි චෛතා රාජයාගේ ආරකෂාව සඳහා යොදා ඇති බව සඳහන් වේ.

උදේ සවස මෙම ගාථා තුන කියවීමෙන් සියළු බිය, උවදුරු නැතිවීමත්, නිරෝගී බව සහ චිත්ත සාන්තියක් ඇති කර ගැනීමටත් හැකිවනු ඇත.

පිරිත් ගාථාවලින් කළ හැකි හාස්කම්

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මා සම්බුද්ධස්ස

l මහාමංගල සූතුයෙන් කළ හැකි හාස්කම්

 එවං මෙ සුතං එකං සමයං හගවා, සාවත්රීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාථ පිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ, අථ බො අඤ්ඤතරා දෙවතා අභික්කන්තාය රත්තියා අභික්කන්ත වණ්ණා කෙවලකප්පං ජෙතවනං ඔහාසෙතා යෙන භගවා තෙනුපසංකමි උපසංකමිතා භගවන්තං අභිවාදෙතා එකමන්තං අට්ඨාසි.

මෙයින් ඉරුවාරදයට 108 වරක් තෙල් කිරි මතුරා උදය තුනක් ගානු, සුවවේ.

එකමන්තං ධීතා බො සා දෙවතා භගවන්තං ගාථාය අජ්ඣභාසි.
 බහු දෙවා මනුස්සා ච මංගලානි අචින්තයුං ආකංඛමානා සොඣානං බෑහි මංගල මුත්තමං.

මෙයින් 108 වරක් පැන් මතුරා පිස්සන්ට පොවනු, සුවවේ.

 බාහුසච්චඤ් ච සිප්පඤ් ච විනයො ච සුසික්බිතො සුභාසිතා ච යා වාචා එතං මංගල මුත්තමං

මාතා පිතු උපට්ඨානං පුත්තආරස්ස සංගහො අනාකුලා ච කම්මන්තා එතං මංගල මුත්තමං

මේ ගාථා දෙකින් සර්ප විෂට 108 වරක් දෙහි අත්තෙන් මතුරනු, බල්ලන් කෑවාට තෙල් මතුරා ගානු.

 දානං ච ධම්ම චරියා ව ඤාතකානං ච සංගහො අනවජ්ජානි කම්මානි එතං මංගල මුත්තමං ආරති විරති පාපා මජ්ජපානා ච සඤ්ඤුමො අප්පමාදො ච ධම්මෙසු එතං මංගල මුත්තමං.

ගාරවො ච නිවාතො ච සන්තුට්ඨී ච කතඤ්ඤුතා කාලෙන ධම්ම සවණං එතං මංගල මුත්තමං

මේ ගාථා තුන පුස්කොළයෙක ලියා තුන් වරක් පේකොට තබා දහස් වරක් ජප කර අත තබා ගෙන යනු, යුක්තිය දිනයි.

 බන්තී ච සොවචස්සතා සමණානඤ් ච දස්සනං කාලෙන ධම්ම සාකචඡා එතං මංගල මුත්තමං

ඵුට්ඨස්ස ලොක ධම්මෙහි චිත්තං යස්ස න කම්පති අසොකං විරජං බෙමං එතං මංගල මුත්තමං

එතාදිසානි කඬාන සබ්බඞුමපරාජිතා සබ්බඞ් සොඞීං ගච්ඡන්ති තං තෙසං මංගල මුත්තමන්ති.

මෙයින් යක්ෂ බැල්ම, ජුේත බැල්ම ඇති ගෙදර උදය සවස පිරිත් කරනු. අබ මතුරා ගෙට ඉසිනු. ගේ සිව් කොණෙහි නොපෑගුණ ගල් මතුරා වළලනු.

1.	කොටි සතසහසෙසසු	-	චක්වාළෙසු දෙවතා
	යස්සානං පතිගණ්හන්ති	-	යඤ්ච වෙසාලියංපුරෙ
	රොගා මනුස්ස දුබ්භික්ඛ	-	සම්භූතං තිවිධං භයං
	බිප්පමන්තරධාපෙසි	-	පරිත්තං තං භණාමහෙ.

 යානීධ භූතානි සමාගතානි භුම්මානි වා යානිව අන්තලික්බෙ සබ්බෙව භුතා සුමනා භවත්තු අථොපි සක්කච්ච සුණන්තු භාසිතං තස්මාහි භූතානි සාමෙථ සබ්බෙ මෙත්තං කරොථ මානුසියා පජාය දිවා ව රත්තො ච හරන්ති යෙබලිං තස්මාහි තෙ රක්බථ අප්පමත්තා.

මේ ගාථා දෙකින් පිරිත් කරන කල ඉස්සෝදා නහා පිරිසිදු වස්තු ඇඳ චෛතාස්ථානයකට පැමිණ තිසරණ පන්සිල්හි පිහිටා ඒකාන්ත ශුද්ධ චිත්තයෙහි යෙදී මල් පහන් සුවඳ ආදිය බුදුන්ට පුදා ගිතෙලින් පහණක් බුදුන්ට පුදා විචේකීව හිඳ මාගේ අභිමතය සිද්ධ වේවා යි අධිෂ්ඨාන කොට දෙවියන්ට පිං දී මේ ගාථා දෙක 108 වරක් කියා සැතපෙනු. කැමැත්ත සිහිනෙන් පෙනේ. මේ හැර යක් ලෙඩට පිරිත් කර නූල් බඳිනු. රෙදි කොනකට මතුරා ගැට ගසනු. බිළිඳුන්ගේ බාලගිරි දොසට කිරිතෙල් මතුරනු.

- යං කිඤ්චි විත්තං ඉධ වා හුරං වා සග්ගෙසු වා යං රතනං පණිතං න නො සමං අත් ී තථාගතෙන ඉදම්පි බුද්ධෙ රතනං පණිතං එතෙන සච්චෙන සුවත් ීහොතු
- (i) මේ ගාථාවෙන් පිරිත් කරන කල මුලින් කී පරිදි සීලා දී ගුණයෙහි පිහිටා චෛතායක් සමීපයෙහි බුදුන්ට විළඳ, කිරිබත් පුදා තමන්ගේ අභිමතය දෙවියන්ට කියා ඔයකින් හෝ මුහුදු වෙරළකින් හෝ වැලිගෙන 108 වරක් මතුරා ගෙහි දමනු. යක්ෂ දිෂ්ටි දුරුවේ. සොල්මන් නැති වේ. භය දුරුවේ. භය ඇති මාර්ගයක යනවිට තුන් පුරුකක් ඇති ඊතණ ගසක් කඩා 108 වරක් පිරිත් කර හිසෙහි පැළඳ එම ගාථාව කිය කියා යනු. භය දුරු වේ.
- (ii) ගෝරෝචන ගෙන වස්තු කඩක රඳා මෙයින් මතුරා තිලක දී රජුන් දකිනු. වසඟ වේ.
- (iii) බාල දරුවන් හඬන කල පිරිසිදු අළුවලට මතුරා තිලක දෙනු. ඇඬීම නවතී.
- (iv) පේත බැල්මට නොයිඳුල් පැන් මතුරා ලෙඩාට දෙනු.
 - බයං විරාගං අමතං පණිතං යදජ්ඣගා සකාමුනී සමාහිතො න තෙන ධම්මෙන සමඣ්කිඤ්චි ඉදම්පි ධම්මෙ රතනං පණිතං එතෙන සච්චෙන සුවඣ් හොතු.
- (i) මේ ගාථාවෙන් පිරිත් කරන කල ද පෙර කී ලෙස සීලාදී ගුණයෙහි පිහිටා සෑම පිල්ලි අංගම්, සූනියම්වලට 108 වරක් හඳුන් මතුරා ඉන තබා යනු. නොවදී.
- (ii) සර්ප විෂට මතුරා ඇඟ ගානු. විෂ බසියි.

- (iii) සතුරත් දකිනු. මිතුරු වේ.
- (iv) තෙලට මතුරා ඇඟ ගානු, විෂ බසියි.
- (v) 108 වරක් පිරිත් කිරීමෙන් රුජා ද දුරුවේ.
 - 5. යම්බුද්ධ සෙට්ඨෝ පරිවණ්ණයි සුවිං සමාධිමානන්තරිකඤ්ඤමාහු සමාධිනාතෙන සමෝ න විජ්ජති ඉදම්පි ධම්මෙ රතනං පණිතං එතෙන සච්චෙන සුවන් හොතු.
- මෙයින් පෙර කී ලෙස ම සිලාදී ගුණයෙහි පිහිටා 108 වරක් සමන් මල් මතුරා දාගැබක් සමීපයේ පුදනු. සෑම රෝග උපදුව දුරුවේ.
- (ii) මෙසේ ම පැන් මතුරා ඉරි පැන්නුම් ලෙඩට බොන්නට දෙනු.
- (iii) සමන් මල් මතුරා හරක් ගාලේ දමනු. ගවයෝ බෝවෙත්.
- (iv) සපුමලට 108 වරක් මතුරා ගවයන් නාවනු. ගවයෝ බෝවෙත්.
- (v) වතුරට 108 වරක් මතුරා ගවයන් නාවනු. ගවයෝ බෝවෙත්.
- (vi) ස්තීන් ඔසප් වූ දවසේ මෙයින් 108 වරක් පිරිත් කර පොවනු. දරුගැබ සිටියි.
- (vii) එසේ ම 108 වරක් සපුමලට මතුරා රෙදි පිළි තිබෙන තැන ද, වී කොටුවල ද තබනු. එහි උසදුව දුරුවෙයි.
 - 6. මෙය පුග්ගලා අට්ඨසතං පසාුරා චත්තාරි එතානි යුගානි හොන්ති

ඉදම්පි සංඝෙ රතනං පණිතං - එතෙස දින්නානි මහප්ඵලානි ඉදම්පි සංඝෙ රතනං පණිතං - එතෙන සච්චෙන සුවත් හොතු

- (i) මෙයින් තුන්දොස් හිරකරපු රෝගවලට දෙහි මතුරා කපනු.
- (ii) කැඹිලි කස පැතට 108 වරක් මතුරා බොනු. ශ්‍රීයා වැඩෙයි. හය දුරුවෙයි. සතුරෝ කැතිවෙති.
- (iii) අනුත් හා යුක්ති බණන විට සිහිකර බණනු. දිනයි.
- (iv) රජුන් දැකීමට 108 වරක් තැඹිලි තෙල් මතුරා ගානු.
 - යෙ සුප්ප යුත්තා මනසා දළ්හෙන නික්කාමිතො, ගොතම සාසනම්හි කෙ පත්ති පත්තා අමතං විගය්හ - ලද්ධා මුධා නිබ්බුතිං, භුඤ්ජමානා ඉදම්පි සංකෙ රතනං, පණිතං - එතෙන සච්චෙන සුවත් හොතු
- (i) මේයික් සහල් ගැරූ තැනකින් ගල්කැට 7 ක් ගෙන එක එක ගලට 7 වර බැගින් මතුරා ගෙහි සතර කොණේ ද, ගේ මැද ද, ඉස්දොර පාමුල ද තබනු, තමාගේ රහස් ද, රහසේ තැබූ බඩු ද එළි නොවේ.
- (ii) කුරුම්ණියන් කෑ පතුයක මෙය ලියා 108 වරක් පිරිත් කර තමන්ගේ ඉන තබා ගනු, වසංගත නො වදියි.
 - යට්න්දබීලෝ පඨවිංසිතොසියා චතුබ්හි වාතෙහි අසම්ප කම්පියෝ කුටුසමං සප්පුරිසං වදාමී - යො අරියසච්චානි අවෙච්ච පස්සති ඉදම්සී සංශෙ රතනං පණිතං - එතෙන සච්චෙන සුවුණ් හොතු

- (i) මෙයින් 108 වරක් බෝමැඩක දී සමන් මල් මතුරා චෛතායට පුදා දෙවියන්ගෙන් ආරක්ෂාව පතා සතුරන් මැදට යනු. මිතුරු වේ.
- (ii) කුළු හරකුන්ගේ භයට ද ලියා පේකොට අත තබා යනු. උපදුවයක් නො වේ.
 - 9. යෙ අරියසච්චානි විභාවයන්ති ගම්භීරපඤ්ඤෙන සුදෙසිතානි කිඤ්චාපි තෙ හොන්ති භුසප්පමත්තා - න තෙ භවං අට්ඨමං ආදියන්ති ඉදම්පි සංඝෙ රතනං පණිතං - එතෙන සච්චෙන සුවත් හොතු.
- (i) මෙයින් මීතෙලට 108 වරක් මතුරා ඇඟ ගානු. ශ්රීයා ඇතිවේ.
- (ii) යක්ෂ, ප්‍රේත භය හා තමන්ට වෙනත් යම් භයක් ඇති වූ විට මේ ගාථාවෙන් පිරිත් කරනු.
 ඒ භය දුරුවෙයි. නප්‍රරක් වන විට සඳුන් මතුරා තිලක තබනු.
- (iii) බෝවෙන රෝගවලින් වැළකීමට කොටි තෙලට 108 වරක් මතුරා ළඟ තබා ගනු.
 - 10. සහාවස්සදස්සන සම්පදාය තයස්සු ධම්මා ජහිතා භවන්ති සක්කාය දිට්ඨී විචිකිච්ඡිතඤ්ච - සිලබ්බතංවාපි යදා් කිඤ්චි චතුහ' පායෙහි ච විප්පමුන්තො - ඡවාහිඨානානි අභබ්බොකාතුං ඉදම්පි සංඝෙ රතනං පණිතං - එතෙන සච්චෙන සුවැටී හොතු.
- (i) මෙයින් 108 වරක් තෙල් මතුරා කකුලේ ගා ගමන් යනු. වේදනාවක් නො දැනෙයි. පහසුවෙන් ගමන් කළ හැකියි.
 - කිඤ්චාපි සො කම්මං කරොති පාපකං කායෙන වාචා උදාවෙත සාවා අභබ්බො සො තස්ස පටිච්ඡාදාය - අහබ්බ තා දිට්ඨ පදස්ස වුත්තා ඉදම්පි සංඝෙ රතනං පණිතං - එතෙන සච්චෙන සුවන්ටී හොතු.
- (i) මේ ගාථාව කියා කුඹුර සී සානු, ඌරෝ නොකත්. සොරුන්ගෙන් උපදුව නොවේ.
- (ii) මෙයින් බෙහෙත්වලට මතුරා දෙනු, සියලු ආරකෂාවට යහපති. සිහිකරනු.
 - 12. වනප්ප ගුම්බෙ යථා එුස්සිතග්ගෙ ගිම්හාන මාසෙ පඨමස්මිං ගිම්හෙ තථූපමං ධම්මවරං අදෙසයි - නිබ්බාන ගාමිං පරමං හිතාය ඉදම්පි බුද්ධෙ රතනං පණිතං - එතෙන සච්චෙන සුවත් හොතු.
- (i) මෙයින් 108 වරක් පැන් මතුරා පොවනු. ගර්භණීහු වහා පුසූත කෙරෙත්.
- (ii) වී වලට 108 වරක් මතුරා වපුරනු, අස්වැන්න වැඩි වෙයි.
- (iii) තෙලට 108 වරක් මතුරා දල්වනු, ශුියාව ඇතිවේ. අමනුෂා දෝෂ දුරුවෙයි.
- (iv) බෙහෙත් දෙන විට මතුරා දෙනු, සුව වේ.
 - 13. වරෝ වරඤ්ඤ වරදො වරාහරෝ අනුත්තරෝ ධම්ම වරං අදෙසයි. ඉදම්පි බුද්ධෙ රතනං පණිතං - එතෙන සච්චෙන සුවත් හොතු
- (i) මේ ගාථාවෙන් 108 වරක් වතුර මතුරා ඉසිනු. ඉපියන්, මීයන් ආදී සතුන්ගේ උපදුව නැති වෙයි.
- (ii) පැනට පිරික් කොට ළදරුවන් නාවනු. උපදුව දුරුවේ.
- (iii) තැඹීලි තෙල් 108 වරක් මතුරා ගා යනු, නඩු දිනත්.

- (iv) සිරුරේ ගඩු ඇති විට අතට 108 වරක් මතුරා පිරිමදිනු, සුවවේ.
 - 14. බීණංපුරාණං නවං නත්ථිසම්භවං විරත්ත චිත්තා ආයතිකෙ හවස්මිං තෙ බීණ බීජා අවිරුළ්හිච්ඡන්දා - නිබ්බන්ති ධීරා යථා යම්පදීපො ඉදම්පි සංඝෙ රතනං පණිතං - එතෙන සච්චෙන සුවුණ් හොතු.
- (i) මෙයින් පිස්සු බල්ලන් කෑවාට 108 වරක් තෙල් මතුරා ගානු.
- (ii) මෙයින් පිරිත් පැන් ගෙයි ඉසිනු. උපදුව දුරුවේ.
- (iii) මෙයින් පිරිත් කොට හරක් ගාලට ගත් කල සියලු උවදුරු දුරුවී ගවයෝ බෝවෙත්.
- (iv) ළදරුවන්ට රන්කිරි කට ගෑමේදී කිරට මතුරනු.
- (v) ඉඳුල් කැවීමේදී තෙල් මතුරා දෙනු.
 - 15. යානිධ භූතානි සමාගතානි භුම්මා නිවා යා නිච අන්තලික්බෙ තථාගතං දෙව මනුස්ස පූජිතං - බුද්ධං නමස්සාම සුවත්රී හොතු. යානීධ භූතානි - පෙ - ධම්මං නමස්සාම සුවත්රී හොතු. යානීධ භූතානි - පෙ - සංඝං නමස්සාම සුවත්රී හොතු.
- (i) මෙයින් මීමැස්මොරට 108 වරක් තැඹිලි වතුර මතුරා සතියක් බොන්ට දෙනු.
- (ii) සියලු ආරක්ෂාවට නිතර සිහි කරනු.

III

කරණීය මෙත්ත සුතුයෙන් කළ හැකි හාස්කම්

- යස්සානුභාවතො යක්ඛා නෙව දස්සෙන්ති හිංසනං යම්හිචෙවානු යුඤ්ජන්තො - රත්තින්දිව මතන්දිතො සුඛං සුපති සුත්තොච - පාපං කිඤ්චි න පස්සති එවමාදි ගුණොපෙතං - පරිත්තං තං භණාමහෙ
- (i) පොල්ගස් කුරුමිණියන් කනවාට ලියා ගසේ තබනු.
- (ii) වී පෙට්ටිවලට තල් කොලේ ලියා දමනු.
 - කරණීය මත්ථ කුසලෙන පෙ සුවචෝ චස්ස මුදු අනතිමානි සන්තුස්සකෝ ච සුහරෝ ච - පෙ - අප්පගබ්හෝ කුලෙසු අනනුගිද්ධෝ නච බුද්ධං සමාචරෙ කිඤ්චි - පෙ - සබ්බේ සත්තා භවන්තු සුබිතත්තා
- (i) මීයන් කනවාට මේ ගාථා ලියා දෙකොනේ තබනු.
- (ii) උඳුගොව්වා කනවාට මීතෙල් මතුරා ගානු.
 - යෙ කෙචි පාණ භූතත්රී පෙ මජ්ඣිමාරස්සකානුකථූලා
 දිට්ඨා වා යෙව අද්දිට්ඨා පෙ සබබෙ සත්තා භවන්තු සුබිතත්තා
- (i) මෙය මැස්සන් බොනවාට ලියා එල්ලනු.

- මාතා යථා නියං ප්‍රත්තං පෙ මානසම්භාවයෙ අපරිමාණං මෙත්තං ච සබ්බ ලොකස්මිං - පෙ - අසම්බාධං අවෙරං අසපත්තං තිට්ඨං චරං නිසින්නො වා - පෙ - බුහ්මමෙතං විහාරං ඉධමාහු
- (i) මේ ගාථා තුනේ මුලකුරු තුන බුලතේ ලියා මෙයින් 108 වරක් මතුරා කන්ට දෙනු, පුසුත කරත්.
 - 5. දිට්ඨිඤ්ච අනුපගම්ම සීලවා පෙ පුනරෙතීති
- (i) මෙයින් ගල් මතුරා පට්ටියේ වළලනු. ගවයෝ බෝවෙත්.
- (ii) කමතේ මුදුන් කණුව ළඟ ගල් මතුරා වළලනු, අස්වැන්න වැඩිවෙයි.

IV කඳ පිරිතෙන් කළ හැකි හාස්කම්

- සබ්බාසිවිස ජාතීනං දිබ්බ මන්තා ගදංවිය යං නාසෙසි විසං සොරං - යෙ සඤ්චාපි පරිස්සයං ආණක්ඛෙත්තම්හි සබ්බත්ථ - සබ්බදා සබ්බ පාණීනං සබ්බසොපි විනාසෙති - පරිත්තං තං හාණාමහෙ
- (i) මෙයින් සර්ප විෂට 108 වරක් දෙහි අත්තෙන් මතුරනු.
- (ii) බලු විෂට 108 වරක් මුරුංගා පොතු යුෂට මතුරා ගානු.
 - විරූපක්ඛෙහි මෙ මෙත්තං පෙ මෙත්තං කණ්හාගොතම කෙහි ච අපාදකෙහි මෙ මෙත්තං - පෙ - මෙත්තං බහුප්පදෙහි මෙ
- මෙයින් වෙඩි වැළැක්වීමට සිහිකර සුණු මතුරා අත උඩ ගානු.
 - මා මං දීපදකො හිංසි පෙ මා මං හිංසි බහුප්පදො සබ්බේ සත්තා - පෙ - මාකඤ්චි පාපමාගමා අපපමාණො බුද්ධො අප්පමාණො ධම්මො අප්පමාණො සංඝො පමාණ වන්තානි සිරිංසපානි අහිච්චිඡිකා සතපදි උණ්ණා නාහි.
- (i) මෙයින් පොල් මුල් වේයන් කනවාට ලියා ගසේ එල්ලනු.
 - සරබූ මූසිකා කතා මෙ රක්ඛා කතා මෙ පරිත්තා පටික්ක මන්තු භූතානි සොහං නමො හගවතො නමො සත්තන්තං සම්මා සම්බුද්ධා නන්ති.
- (i) මෙයින් 108 වරක් මතුරා වසංගත, බෝවෙන රෝගවලට රසදිය අත බඳිනු.

V මෝර පිරිතේ හාස්කම්

 පූරෙන්තො බොධි සම්භාරෙ - නිබ්බත්තො මොරයොනියං යෙන සංවිහිතාරක්ඛා - මහාසත්තං වනෙචරං චිරස්සං වාය මන්තාපි - නෙව සක්බිංසු ගණ්හිතුං බුහ්ම මන්තන්ති අක්ඛාතං - පරිත්තං තං හණාමහෙ 347

- (i) මීයන් ගෙවල් හාරනවාට කොළයක ලියා ගෙ මැද වළලනු, ඊට උඩින් නො නිදනු.
 - 2. උදෙතයං පෙ ඉමං සො පරිත්තං කුණා මොරො චරති එසනා
- (i) මේ ගාථාව යන්තුයක් මෙන් ලියා 108 වරක් මතුරා රක්තශ්‍රාවයට ඉනේ බඳිනු.
 - අපෙතයං පෙ ඉමං සො පරිත්තං කඣා මොරො වාසමකප්පයීති.
- (i) මෙයින් ඇවිලිල්ලට 108 වරක් මතුරා තෙල් ගානු.

VI ධජග්ග සූතුයේ හාස්කම්

1.	යස්සානුස්සරණෙනාපි	-	අන්තලික්ඛෙපි පාණීනො
	පතිට්ඨමධි ගච්ඡන්ති	-	භුමියං විය සබ්බථා
	සබ්බූපද්දව ජාලම්හා	-	යක්ඛ චොරාරී සම්භවා
	ගණතා නච මුත්තානං	-	පරිත්තං තං භණාමහෙ

(i) මේ ගාථාව ලියා බඩුවල තබනු. හොරු නොගනිති.

2. එවං මෙසුතං එකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙතවන අනාථ පිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ, තතු බො භගවා භික්බු ආමන්තෙසි භික්ඛවොති භදන්තෙති, තෙ භික්බු භගවතො පච්චස්සොසුං, භගවා එතදවොච භුත පුබ්බං භික්ඛවෙ දෙවාසුර සංගාමො සමූපබ්බූල්හො අහොසි, අථ බො භික්ඛවෙ සක්කො දෙවානමින්දො දෙවෙ තාවතිංසෙ ආමන්තෙසි.

(i) මෙයින් මතුරා කකුලට කෙළ ගසා යනු. සර්පයෝ නොකත්.

3. සංච මාරිසා දෙවානං සංගාමගතානං උප්පජ්ජෙයා හයං වා ජම්භිතත්තං වා ලොමහංසො වා මමෙව තස්මිං සමයෙ ධජග්ගං උල්ලොකෙයාාථ මමංහි වො ධජග්ගං උල්ලොකයතං යං හවිස්සති භයං වා ජම්හිතත්තං වා ලොමහංසො වා පහීයිස්සති. නො චෙ මෙ ධජග්ගං උල්ලොකෙයාාථ අථ පජාපතිස්ස දෙවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලොකෙයාාථ පජාපතිස්ස හිවො දෙවරාජස්ස ධජග්ගං, උල්ලොකයතං යං භවිස්සති භයං වා ජමහිතත්තං වා ලොමහංසො වා සො පහීයිස්සති, නො චෙ පජාපතිස්ස දෙවාරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලොකෙයාාථ අථ වරුණස්ස දෙවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලොකෙයාථ වරුණස්ස හිවො දෙවාරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලොකයතං යං භවිස්සති භයං වා ජමහිතත්තං වා ලොමහංසො වා සො පහීයිස්සති. නො චෙ වරුණස්ස දෙවාරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලොකෙයාාථ අථ ඊසාණස්ස දෙවාරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලොකෙයාාථ ඊසාණස්ස හිවො දෙවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලොකෙයතං යං භවිස්සති භයං වා ජමහිතත්තං වා ලොමහංසො වා සො පහීයිස්සති.

(i) මෙයිත් නූල් 7 පොටක් ගෙන ගැට 7 ක් ගසා 108 වර මතුරා අත බඳිනු, සන්නි දහඅට ගුණ වේ.

4. තං බො පන භික්ඛවේ සක්කස්ස වා දෙවානමින්දස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකයතං, පජාපතිස්ස වා දෙවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකයතං, වරුණස්ස වා දෙවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකයතං, ඊසාණස්ස වා දෙවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකයතං යං භවිස්සති, භයං වා ජමහිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා සෝ පහීයෙථාපි නොපි පහීයෙථ. තං කිස්සහෙතු.

348

Non-Commercial Distribution

(i) මෙයින් කෑමට මතුරා විරුද්ධ අයට කන්ට දෙනු මිතුරු වේ.

5. සක්කො භික්බවේ දෙවානමින්දො අවිත රාගො, අවිත දොසො, අවිත මොහො, හීරූචඡම්භි උතුාසී පලායි අහං ච බො භික්බවේ එවං වදාමි. සචෙ තුම්හාකං භික්බවේ අරඤ්ඤගතානං වා රැක්බමූලගතානං වා සුඤ්ඤාගාරගතානං වා උප්පජ්ජෙයා හයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලොමහංසො වා මමෙව තස්මිං සමයෙ අනුස්සරෙයාාථ.

(i) මෙයින් හරක් වනවලට අලු මතුරා දමනු. පණුවෝ දුරු වෙත්.

6. "ඉතිපිසො භගවා අරහං බුද්ධො" මමංහි වො භික්ඛවේ අනුස්සරතං යං භවිස්සති භයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලොමහංසො වා සො පහීයිස්සති.

(i) මෙයින් තෙල් මතුරා ගා යනු, යුක්ති දිනත්. රාජ වශීයට ශුභයි.

7. නො චෙ මං අනුස්සරෙයාාථ "ස්වාක්ඛාතො භගවතා ධම්මො - පෙ - වෙදිතබ්බො විඤ්ඤුහීති. ධම්මංහි වො භික්ඛවේ අනුස්සරතං යං හවිස්සති භයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලොමහංසො වා සො පහීයිස්සති නො චෙ ධම්මං අනුස්සරෙයාාථ අථ සංසං අනුස්සරෙයාාථ.

(i) සතුරන් දුටු තැන සිහි කරනු. මිතුරු වේ. සියලු වශීයට ද විශ්වාසයි.

8. "සුපටිපන්නො භගවතො සාවක සංඝො උජුපටිපන්නො භගවතො සාවක සංඝො ඤායපටිපන්නො භගවතො සාවක සංඝො - පෙ - පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං ලොකස්සාති.

(i) හරකුන් ගේ කෑම බැරිවීමට කෑමට මතුරා දෙනු.

(ii) සියලු පළතුරු වර්ගවලට මෙයින් පැන් මතුරා ඉසිනු. සත්තු නොකත්.

9. "සංසංහි වො භික්ඛවේ අනුස්සරතං යං භවිස්සති භයං වා ඡම්හිතත්තං වා ලොමහංසො වා සො පහීයිස්සති

(i) හරකුන් ගේ ගෙඩිවලට මෙයින් මතුරනු. සුවවේ.

10. "තං කිස්ස හේතු තථාගතො භික්ඛවේ අරහං සම්මා සම්බුද්ධො වීත රාගො වීත දොසො වීත මොහො අභීරු අච්ඡම්භි අනුතාසි අපලායි'ති අරඤ්ඤෙ රුක්ඛමූලෙ වා, සුඤ්ඤාගාරෙව භික්ඛවො අනුස්සරෙථ සම්බුද්ධං භයංතුම්හාක නොසියා නො චෙ බුද්ධං සරෙයාාථ ලොක ජේට්ඨං තරාසභං අථ ධම්මං සරෙයාාථ තීයාණිකං සුදෙසිතං නො චෙ ධම්මං සරෙයාාථ තියාණිකං සුදෙසිතං අථ සංඝ සරෙයාාථ පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං අනුත්තරං එවං බුද්ධං සරන්තානං ධම්මං සංඝඤ්ච භික්ඛවෝ භයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලොමහංසො න හෙස්සතීති.

(i) මෙය ලියා කුඹුරේ එල්ලනු. සත්තු නොකත්.

VII ඇණවුම් පිරිතේ හාස්කම්

 යෙ සන්තා සන්ත චිත්තා තිසරණ සරණා එහි ලොකන්තරෙ වා භුම්මා භුම්මා ච දෙවා ගුණගණ ගහණබාාවටා සබ්බ කාලං

බඩ රුජාවට මෙයින් 108 වරක් තෙල් මතුරා ගානු.

 එතෙ ආයන්තු දෙවා වරකනකමයෙ මෙරුරාජෙ වසන්තො සන්තො සන්තො සහතුං මුනිවර වචනං සොතු මග්ගං සමග්ගං (i) වමනයට මෙයින් 108 වරක් හුනු මතුරා ගානු.

3. සබ්බෙතං අනුමොදිත්වා සමග්ගා සාසතෙ රතා පමා ද රහිතා හොන්තු ආරක්ඛාසු විසෙසතො

- (i) සියලු ගෙඩිවලට මෙයින් 108 වරක් මතුරනු, ගෙඩි ඉසිරේ.
 - සාසනස්ස ච ලොකස්ස වුද්ධි හවතු සබ්බදා සාසනම්පි ච ලොකඤ් ච දෙවා රක්ඛන්තු සබ්බදා
- (i) මෙයින් ගර්භණීන්ට වතුර මතුරා දෙනු. දරුවා බිහිවේ.
 - සද්ධිං හොන්තු සුබී සබ්බේ පරිවාරෙහි අත්තනො අනීසා සුමනා හොන්තු - සහ සබ්බෙහි ඤාතිහී
- (i) උළුක්කුවට මෙයින් තෙල් මතුරා ගා අදිනු.
 - රාජතෝ වා චොරතෝ වා මනුස්සතෝ වා අමනුස්සතෝ වා අග්ගිතෝ වා උදකතෝ වා පිසාචතෝ වා, බාණුකතෝ වා කණ්ටකතෝ වා නක්බත්තතෝ, ජනපද රෝගතෝ වා
- (i) මෙය සියලු යකෂ භයට සිහි කරනු.
 - අච්ඡතරච්ඡ සූකර මහිස යක්බ රක්බසාදීහි නානා භයතො වා නානා රොගතො වා නානා උපද්දවතො වා ආරක්ඛං ගණ්හන්තු.
- (i) මෙය සිහිනෙන් භය වෙනවාට සිහි කරනු.
- (ii) තඹ තහඩුවක හෝ රිදී තහඩුවක යන්තුය වශයෙන් ලියා ආරකෂාවට අතේ බඳිනු.
 - පණිධානතො පට්ඨාය තථාගතස්ස දස පාරමියො දස උපපාරමියො දස පරමත් පරමියො.
- (i) මෙයින් ඉස රදයට 108 වරක් මතුරා තෙල් ගානු.
- (ii) බඩේ කැක්කුමට ඉඟුරු මතුරා කන්නට දෙනු.
 - පඤ්චමහා පරිච්චාගෙ කිස්සොචරියා පච්ඡිමහවේ ගම්භාවක්කන්තිං ජාතිං අභිනික්ඛමණං පධාන චරියං බොධිපල්ලංකෙ මාර විජයං
- (i) මෙයින් අනවින කැවුනාට ද, යක්ෂ අජීර්ණයට ද 108 වරක් පැන් මතුරා දෙනු.
 - සබ්බඤ්ඤූත ඤාණ පටිවෙධං නවලොකුත්තර ධම්මෙති සබ්බෙපිමෙ බුද්ධගුණෙ ආවජ්ජිත්වා වෙසාලියා තිසු පාකාරන්තෙසු
- (i) බල්ලත් බුරා එන විට සිහිකරනු.
 - 11. තියාම රත්තිං පරිත්තං කරොන්තො ආයස්මා ආනන්ද ථෙරො විය කාරුඤ්ඤ චිත්තං උපට්ඨපෙත්වා.
- (i) මෙයින් කිඹුලන්ගෙන් අන්තරා නැති වීමට දියට ගල් මතුරා දමනු.

 අප්පසන්නෙහි නාථස්ස - සාසනෙ සාධු සම්මතෙ අමනුස්සෙහි චණ්ඩෙහි - සදා කිබ්බිස කාරිහි පරිසානං චතස්සන්නං - මහිංසාය ච ගුත්තියා යං දෙසෙසි මහා වීරෝ - පරිත්තං තං භණාමහෙ

> විපස්සිස්ස නමත්ථු - චක්බු මන්තස්ස සිරිමතො සිබිස්සපි නමත්ථු - සබ්බභුතානු කම්පිනො

- (i) මෙයින් උළුක්කුවට, කොරයට 108 වරක් තෙල් මතුරා ගානු.
 - වෙස්සභුස්ස කමත්ථු නහාතකස්ස තපස්සිනො නමත්ථු කකුසන්ධස්ස - මාරසෙනා පමද්දිනො කොණාගමනස්ස නමත්ථු - බාහ්මණස්ස වුසීමතො කස්සපස්ස නමත්ථු - විප්පමුත්තස්ස සබ්බධී අංගීරසස්ස නමත්ථු - සකා පුත්තස්ස සිරීමතො යො ඉමං ධම්මමදෙසෙසී - සබ්බ දුක්බා පනුදනං එතෙවඤ්ඤෙච සම්බුද්ධා - අනෙක සතකොටියො සබ්බබ බුද්ධා අසමසමා - සබ්බෙ බුද්ධා මහිද්ධිකා
- (i) මෙයින් ගෙඩි ගැට වෙන්ට 108 වර මතුරනු.
 - සබ්බේ දස බලූපෙතා වෙසාරජ්ජෙසුපාගතා සබ්බේ තෙ පටිජානන්ති - ආසහණ්ධාන මුත්තමං සීහනාදං නදන්තෙ තෙ - පරිසාසු විසාරදා බුහ්ම චක්කං පවත්තෙන්ති - ලොකෙ අප්පතිවත්තියං උපෙතා බුද්ධ ධම්මෙහී - අට්ඨාදසහි නායකා ද්වත්තිංස ලක්ඛණුපෙතා - සීතානුඛාඤ්ජනාධරා වාාමප්ප භාය සුප්පභා - සබ්බේ තෙ මුනිකුඤ්ජරා බුද්ධා සබ්බඤ්ඤුනො එතෙ - සබ්බේ බීණා සවා ජිනා
- (i) මෙයින් වෙඩිසැර, හෙනසැර වදිනවාට මතුරා ආරක්ෂා කරනු.
 - 4. මහප්පහා මහා තෙජා මහා පඤ්ඤා මහබ්බලා මහා කාරුණිකා ධීරා සබ්බෙසානං සුඛාවහා දීපංනාථා පතිට්ඨා ච තානා ලෙනා ච පාණිනං ගතී ච මහාස්සා සා හරණා ච හිතෙසිනො. සදෙවකස්ස ලොකස්ස සබ්බෙ එතෙ පරායනා, තෙසාහං සිරසා පාදෙ වන්දාමි පුරිසුත්මෙ, වචසා මනසාචෙව වන්දාමෙතෙ තථාගතෙ සයනෙ, ආසනෙ, ඨානෙ, ගමනේ චාපි සබ්බදා, සදා සුඛෙන රක්ඛන්තු බුද්ධා සන්තිකරා තුවං, තෙහි ත්වං රක්ඛිතො සන්තො මුත්තො සබ්බ හයෙන ච, සබ්බ රෝගෝ විනිම්මුත්තො සබ්බ සන්තාප වජ්ජිතො සබ්බ වෙරමතික්කන්තො නිබ්හිතො ච තුවංහව, සබ්බීතියො විවජ්ජන්තු සබ්බ රෝගෝ විනස්සතු මා තෙ භවත්වන්තරායෝ සුබීදීසායුකො හව, අභිවාදන සීලිස්ස නිච්චං වද්ධාපචායිනො, චත්තාරෝ ධම්මා වඩ්ඪන්ති ආයුවණ්ණෝ සුඛං බලන්ති.

- (i) මෙයින් තෙල් මතුරා පොර පොල් ගෙඩියේ ගා යවනු, දිනත්.
- (ii) තැඹිලි තෙල් 108 වර මතුරා නළලේ ගා යනු, යුක්ති දිනත්.

IX අංගුලිමාල පිරිතේ හාස්කම්

 පරිත්තං යං භණන්තස්ස - නිසින්නට්ඨාන ධොවනං උදකම්පි විනාසෙසි - සබබ මෙව පරිස්ස යං සොභ්ථිනාගබ්භ වුට්ඨානං - යඤ්ච සාධෙති තං බණ ථෙරස්සංගුලිමාලස්ස - ලොක නාථෙන භාසිතං කප්පට්ඨා යි මහාතෙජං - පරිත්තං තං භණාමහෙ යතො'හං භගිනි අරියාය - ජාතියා ජාතො නාභිජානාමි සඤ්චිච්ච පාණං ජීවිතා - වොරොපෙතා තෙන සච්චෙන සොභ්ථිතෙ හොතු සොභ්ථී ගබ්භස්සාකි

(i) මෙයින් තැඹිලි පැන් මතුරා බොන්ට දෙනු. තෙල් මතුරා බඩේ ගානු.

X බොජ්ඣඞ්ග පිරිතේ හාස්කම්

බොජ්ඣඞ්ගා සතිසංඛාතො - ධම්මාන විචයො තථා වීරියං පීකි පස්සද්ධි - බොජ්ඣඞ්ගා ච තථාපරෙ සමාධාපපෙක්ඛ බොජ්ඣඞ්ගා - සත්තෙ සම්බුද්ධදස්සිනා මුනිනා සම්මදක්ඛාතා - භාවිතා බහුලීකතා සංවත්තන්ති අභිඤ්ඤාය - නිබ්බානායා ච බොධියා එතෙන සච්ච වජ්ජෙන - සොහී තෙ හොතු සබ්බදා

(i) මෙය ලියා මෙයින් මතුරා පලේ යට කරනු. වේයො නොකත්.

 එකස්මිං සමයෙ නාථෝ - මොග්ගල්ලානඤ්ච කස්සප ගිලානෙ දුක්ඛිතෙ දිස්වා - බොප්ඣංගං තස්ස දෙසයි තෙච නං අභිනන්දිත්වා - රොගා මුත්තිංසු තං බණෙ එතෙන සච්ච වජ්ජෙන - සොත් තෙ හොතු සබ්බදා

එකදා ධම්ම රාජා - ගෙලඤ්ඤෙහි පිළිතො චුන්දභෙථරෙන තං යෙව - භණාපෙත්වාන සාදරං සම්මොදිත්වා ච ආබාධා - තම්හා වුට්ඨාසි ඨානසො එතෙන සච්ච වජ්ජෙන - සොත්ී තෙ හොතු සබ්බදා

පහීණා තෙච ආබාධා - තින්නන්නම්පි මහෙසිනං මග්ග හත කිලෙසා ච - පත්තානුප්පත්ති ධම්මතා එතෙන සච්ච වජ්ජෙන - සොත්ී තෙ හොතු සබ්බදා

1.

යංදුන්නි මිත්තං - පෙ - බුද්ධානුභාවෙන විනාසමෙන්තු යංදුන්නි මිත්තං - පෙ - ධම්මානුභාවෙන විනාසමෙන්තු යංදුන්නි මිත්තං - පෙ - සංඝානුභාවෙන විනාස මෙන්තු දූක්ඛප්පත්තා ච නිද්දුක්ඛා - භයප්පත්තා ච නිබ්භයා සොකප්පත්තා ච නිස්සොකා - හොන්තු සබ්බෙපි පාණිනො එත්තාවතා ච අම්හෙහි - සම්භතං පුඤ්ඤ සම්පදං සබ්බෙ දෙවානුමොදන්තු - සබ්බ සම්පත්ති සිද්ධියා දානං දදන්තු සද්ධාය - සීලං රක්ඛන්තු සබ්බඳා භාවනාහිරතා හොන්තු - ගචඡන්තු දෙවතා ගතා සබ්බෙ බුද්ධා බලප්පත්තා - පච්චෙකානං ච යං බලං අරහන්තානඤ්ච තෙජෙන - රක්බං බන්ධාමී සබ්බසො

(i) මෙයින් සියලු යක්ෂ භයට ද, ලෙඩට ද පිරිත් කර නූල් බඳිනු.

(ii) ඇස්වහට නො ඉඳුල් පැන් මතුරනු.

XI රන්දෙණේ ගාථාවලින් කළ හැකි හාස්කම්

 සබබ සංඛත ධම්මෙසු - ඔත්තප්පාකාර සණ්ඨිතං ඤාණමොහිත භාරානං - ධම්ම සංවෙග සඤ්ඤුතා

ඕං තස්ස විරෙණ භගො දෙවස්සිය දෙව මහා චතුර් වෙද මූලස්ස භවිසානා3 ඕං නමො නමඃ (රන්දෙන විවෘත වූ ගාථාවත් සමග යි).

- (i) මෙයින් ගර්භණීන්ට දෙහි කපනු. තෙල් මතුරනු. මෙයින් පොල් ගෙඩියක් ගෙන පේ කොට මතුරා එලිපතට තබා බඳිනු. පුසුත කරත්.
- (ii) සර්ප විෂට ද, කටු උගුරේ ඇණුනාට ද වතුර මතුරා පොවනු.
- (iii) එළකටරොළු ඉස්ම අතේ ගා 108 වර මතුරා දොරට අත ගසනු. දොර ඇරේ. (සීලයෙහි පිහිටා මේවා කරනු.)
 - සස්සිරික තරෝ නාථෝ කෙතුමාලාය ලංකතො දක්බිණාවත්ත කෙසොසී - නීලා මල සිරොරුහො නමො ශී ගති ශී වාං ශී බුද්ධරාජෙ ස්වාහෘ (රන්දෙන වැහුණු ගාථාවත් සමගයි).
- (i) මෙයින් තිවිධ වශියට නෑඹුල් බුලත් මතුරා දෙනු. සර්ප විෂට මතුරනු. කකුල් දෙකට මතුරනු. සර්පයෝ නොකත්.
- (ii) බල්ලා කෑවාට තෙල් මතුරනු.
- (iii) උණට ද බඩ රුජාවට ද මතුරනු.

- උණ්හීස සීසො රුච්රො පරිපුණ්ණ සිරො වරො අනො ලොකිය මුද්ධාසි - සුගන්ධවර මුද්ධනො
- (i) මෙයින් විෂ කැවුණාට ද, තුන්දොස් බැඳුන්වලට ද, මස්වැලකුම් හිර කෙරුම් යනාදී කැපීමට ද හොඳයි. යකුන් ආරුඪ වූ අයට මතුරා පිඹිනු. වැටේ.
 - උණ්හීස රුචිරොදාර ලලාටතල සොභිතො මූදුතුලානි හොදාත - උණ්ණා මණ්ඩල මණ්ඩිතො නමො රාජගුරු, සුරගුරු බොධි මණ්ඩලෙස්වාහෘ (ධාතු මංගලා පැවැත් වූ ගාථාවත් සමගයි.)
- (i) මෙයින් නැට්ටුවාට පුලය නොවන්නට වීදියේ ගොක් කොළයකට මතුරා ගැට ගසනු.
- (ii) වස්තු පෙට්ටිවල දැමීමට ද, වී අටුවල දැමීමට ද, දරුවන් දොරට වැඩීමට ද දරුවනට ඉඳුල් කට ගැමට ද යහපති.
 - ඉන්දවාපනී හොනිල භුතටාක සුසජ්ජිතො කඤ්චනංකුසගංකාස - තුංග නාසො විරොචති
- (i) වස විස කැවුනාට බත්පිඬු මතුරා ගිලිනු.
- (ii) යක්ෂ දෝෂ මුර්ඡාවට පැන් මතුරා ඉසිනු.
- (iii) අංගම් පිල්ලි යකෂ දිෂ්ටි හොල්මන්වලට පැන් මතුරා ඉසිනු.
- (iv) උළුක්කුවට තෙල් කිරි මතුරනු. සර්ප විෂට මතුරනු.
- (v) අජීර්ණයට ඇඹුල් මතුරනු.
 - ලොචනද්වය මාහාති පඤ්චවණ්ණ සම්ප්ජලං දෙහදෙව විමානම්හි - මණීජාලූප ම්ත්තමං ඕං කුරු කුරු දලෙස්වාහෘ (ගාථාවත් සමගයි).
- (i) මෙයින් වස් දොස් දුරු කිරීමට ද, සියලු භය, උන්මාද, අපස්මාර, අතීසාර, බඩේ රුජාදියට ද බෙහෙත් පැන් මතුරා පොවනු.
 - රංසිමාල නමො තුය්හං බුද්ධ සෙනාධි පඤ්ජරං එවං තං බුද්ධ ජානාථ - බුද්ධංදස විලොචන තවසාරි ච සොගතං - උණ්හයරිව නිබ්බුතිං සුවණ්ණතො පනිතං නාග - කොහිංසි යාය නායකා. ඕං කුරු කුරු ඒස්වාහෘ ඕං නමො ශී ඒස්වාහෘ (රංසිමාල යන ගාථා සියල්ලට ම ඇතුළත් ගාථාවයි).
- (i) මෙයින් ගල් මතුරා කෙතට දමනු. ආරක්ෂායි. එසේ ම පට්ටියේ වළලනු, ගවයෝ බෝවෙත්. දිවියා නාල්ලයි. ගැට හිර කපනු. මෙයින් තීන්දු කි්යා කරනු.

354

උපගුන්ථය IV

ලිත කීම

ශී බුද්ධ වර්ෂයෙන් දෙදහස් තුන්සිය පසක් වූ වෙසක් මස පුර බදාදා පුසේ නැකත තිස්නවය යි, කාල යි, සැටවක පණස් එක යි, මුක්කාල යි, කාලේ අරික්කාල යි.'

(ලිත කියන විට එදිනට ගැලපෙන සේ වර්ෂ - මාස - පක්ෂ - දින - නැකැත් - තිරී යෙදිය යුතුයි.)

විහාර අස්න

සගම පස්ගම අරත්තන මාදන්වල විල්වල කඩදොර මොරපාය දිඹුල පුසුල්පිටිය නියම්ගම්පාස්ථාන ය.

වල්වාසගොඩ සැලව අරම මැදිලිය දිප්පිටිය බම්පතේ කාරියගම ගල්ලෑල්ල අලුක්නුවර පරණනුවර මාවෙල මාකඩවර හිඟුල කප්පාගොඩ,

පදීදොර උතුරාවල අම්බුලුගල දනගිරිගල වාගිරිගල ලෙනගල අලවතුර වතුර මාකුරාව,

කවුඩුගම බිසෝවෙල දැදිගම අරන්දොර දොරවක බඩබඩවිට කොටගෙදර මදුරුපිටිය අත්තනගල්ල ඌරුවෙල ගොඩගෙදර ආරණාගොඩ,

යටවත්ත රාගම මීගමුව දඩගමුව දඹදෙණිය බේලිගම නවගමුව බමුණුගම වට්ටාරම වතුදෙණිය පුහුරිය ගල්බඩගම කොල්ලූර ඔකඳපොළ උඩපොළ අල්ගම නවකෙළගමුව ඇත්කඳ විහාර ය.

කුරුණෑගල කුරුවෙණියාගල ආඳාගල ඉබ්බාගල යක්දෙස්සාගල නාථගම සංවැල්ල වඩිකාව මලගණේ කබල්ලෑලෙන නියඳවනේ නාගලවිහාර ය.

රැස්වේරුව තලන්ගමුව පෙරියකඩුව දේවගිරි විහාර ය, සංගමු විහාර ය උතුරුපව් විහාර ය බුජස්ලෙන යාන්ලෙන ජයකඩුලෙන සැගෑලෙන කුඹුරුලෙන රිදීලෙන රම්බඩගල්ල දෙල්විට විල්ගම අස්ගිරිය රුසීගම ඇම්බැක්ක මිලිලවානය බම්බා විහාර ය.

ශබ්දතුලා ශකාබ්දයෙහි වෘෂහ රවි අටහාගයට මේ පුරාතන යෙදීම ය. මෙම අනුසාරයෙන් සෙසු වර්ෂයන්හි දු යොදාගත යුතුයි.

රන්ගිරිදඹුල්ල සීගිරිය කලාවැව බලල්ලෑව අනුරාධපුරයෙහි <mark>ශී මහා</mark> බෝධින්වහන්සේ ය.

ලෝවාමහාපුාසදස්ථාන ය මිරිසවැටි විහාර ය අභයගිරි විහාර ය දෙනානකය භගිරිනකය රත්නමාලි චෛතාය ථූපාරාම චෛතාය මිහින්තලේ අටසැටලෙන නීතුපත්පාන සුරුළුමහමුනියාව මුන්නේස්සරම ඇත්තල මක්කම මන්නාරම මාන්තෝට්ටම පොම්පරප්පුව මල්විල දෙමළපට්ටනමෙහි නාගකෝවිල කදුරුගොඩ විහාර ය.

තෙලිපොල මල්ලාගම මිනිවන්ගමු විහාරය තන්නිදිවයින අග්නිදිවයින නාගදිවයින පුවඟුදිවයින කාරදිවයින මොල්ලියාවල තිරිකුණාමලය විල්ගම්වෙහෙර තිස්සමහවෙහෙර ඉලන්දගොඩ කදුරුකෝට්ටයෙහි ඇතුබදය ලංකාතිලකය ගඩලාදෙණිය විජයෝත්පාය අභයගිරි විහාර ය,

ජේතවන විහාරය කපිල විහාරය ඉසිපතනාරාමය කුසිනාරාරාමය පූවාරාමය දක්ෂිණාරාමය පශ්චිමාරාමය උත්තරාරාමය සළුමිණිසෑය සිළුමිණිසෑය දෙමළමහසෑය පොළොන්නරු විහාර ය,

සුළුන්නරු විහාරය සිතුල්පව් විහාරය ධනඤ්ජය විහාරය කුකුළුවා විහාරය දිඹුලාගල් විහාරය නඛාවෙහෙර මියුඟුණා වෙහෙර සොරොන්නාතොට බදුලු වෙහෙර යුදඟණාපිටිය රුහුණුබද කතරගම උග්ගල් අලුත්නුවර තඹගමුව මුල්ගිරිය ඔවාගිරි විහාර ය.

දෙවිනුවයෙහි දිවාරාජභවනය ඔත්පිළිමගෙය සිටිපිළිමගෙය ගල්ගණේ වැලිගම අගුබෝධි විහාරය පරගොඩ විහාරය තොටගමුව විහාරය ගලපාත විහාරය බෝධිමලු විහාරය වනවාස විහාර ය.

බෙන්වෙහෙර බෙන්තොට කළුතොට සොරණ වීදාගම කොතලාවල රඹුක්කන <mark>පානදුරේ</mark> දේවාල ය.

බෙල්ලන්විල පැපිළියාන නාවින්න විජයාරාමය සුභදාරාමය ජයවර්ධන කෝට්ටයෙහි පිළිමගෙය ෂන්මුඛ දේවාලය කිත්සිරිමෙවන් කැළණිය රජමහ කැළණිය වි<mark>හිෂණ දේවාල ය.</mark>

වැලිවිට බොල්ලෑගල සේවාගම දිසාපති නුගය කඩුදෙවොල බෝමිරිය සංවැල්ල කෙහෙල් බටුවාව අතුරුගිරි විහාර ය,

දෙණගමුව දෙල්ගමුව බටුගෙදර දෙණවක සපරගමුව ගිලිමලය සමන්තකුට පර්වතය දිවාගුහාව බල්ලාහෙල සිඳගල කළුගමුව <mark>ගංගාතිලක විහාර ය,</mark>

කුඹුල්ඔලුව අලුදෙණිය කොටකේදෙණිය ඉලුපැත්දෙණිය සේන්දෙණිය නිග්ගම්මන අරත්තන සන්තානාගොඩ වේගිරිය අම්බැක්ක ලංකාතිලකය වටදාගෙය ගඩලාදෙණිය දැලිවෙල ගඟුල්දෙණිය උරුලෑවත්ත කොටබෝගොඩ රන්මුන්ගොඩ දෙල්දෙණිය මැණික්දිවෙල මොණරාගොඩ කොළුගල වල්ගම්පාය දන්තොට වතුර සියඹලාගොඩ,

දොඩම්වෙල දියකෙළිනාවෙල සූරියගොඩ කොබ්බෑකඩුව ගන්නොරුව කුළුගම්මන මාලගම්මන අත්තරගම මැදවෙල ගල්ලෑල්ල දොළපීල්ල අලවතුගොඩ කොහොන තිබ්බටුවාව ඇඹිල්ල විහාරය ආලෝක විහාර ය. කුරුවාබෝගම්බර කඩුවෙල දුනුවිල ඇඹෙල නිත්තවෙල සිරිමල්වත්ත අමුණුගම ගංගාරාම විහාර ය,

සෙන්කඩගල අලුත් විහාරය පරණ විහාරය නාගවිමානය උපොසථාරාමය <mark>ශී දංෂ්ටා</mark> දළදා මන්දි්රය- ඇතුළු වූ සියලු විහාර දේවාලවල අධිගෘහිත දෙවිමහරජාණන් තමනුත් තමන් ගේ සහාය පිරිවර දෙවියනුත් සන්දෘෂ්ට - සම්භක්ත දෙවියනුත් උපවෙනෙහි දෙවියනුත්,

නොහැර කැඳවාගෙන මංගලසූතුාදී බණ අසනු පිණිස ඊම, සමග මහා සංඝයා වහන්සේට අභිමතදෝ අභිමතදෝ අභිමතදෝ අභිමතයි අභිමතයි අභිමතයි - සමග මහා සංඝයාවහන්සේ සගැ වැ වදාළ මෙහෙවර සංඝාණත්තිය නුගුලුවා ඉයැයුතු-

දේවාල තල්පත

ශී බුද්ධ වර්ෂයෙන් දෙදාහස්තුන්සිය පසක් වූ වෙසක් මස පුර සැටවක් පිරි සතවක් නම් තිටීය ලත් බදාදා මෙදවස කටුපුළුලබද සෙන්කඩගල නාථ දේවාලයට දක්ෂිණ දිශාභාගයෙහි වූ පුෂ්පාරාම විහාරාභාන්තරයෙහි පෞෂථාගාරයට-

බොහෝ ධාතුවරුන් වහන්සේ වඩා මහා සංඝයා වහන්සේත් රැස්ව පෙරයම රාති්යෙහි බණ සමහර කරන තැනටැ-

මේ දේවස්ථානයෙහි අධිගෘහිත දෙව්මහරජාණත් තමනුත් තමන්ගේ සහාය පිරිවර දෙවියනුත් සන්දෘෂ්ට-

සම්භක්ත දෙවියනුත් උපවෙනෙහි දෙවියනුත් නො හැර කැඳවා ගෙන මංගල සූතුාදී බණ අසනු පිණිස ඊමැ-

සමග මහා සංඝයා වහන්සේ සඟ වැ වදාළ මෙහෙවර සංඝාණත්තිය නූගුළුවා ඉයැයුතු-

(පළමුවන පැත්තේ ටැ යන තුනට තුන්පෙළ නිමවනු. දෙවෙනි පැත්තේ මැ යන්නට කෙළින් තු යන්න ගෙන දෙපෙළ නිමවනු.)

අනුශාසකයන් වහන්සේ විසින් දොරකඩ අස්නයට මුලින් ම දේවදූතයා ගෙන් අසනු ලබන පුශ්න මෙසේ යි:

(1)

- 1. විචිතුවණොපශොහිත වූ මෙම මණ්ඩපද්වාරයෙහි මිනිස්සු ඇත. ?
- පුවරතර සුරේන්දාරාධනාවට ගියොත් අවු ද?
- නෛකශීන් විරාජමාන කමලායනෙන්දු වෛශුවණාදී දෙවියොත් අවු ද?

(2)

- විශුද්ධ ශුද්ධාවන්ත සුපුතිෂ්ඨිතොත්තුංග නෛකාලංකාර සර්ජිත පුවරාතිසුන්දර සුරමන්දිර සිරි සන්නිභවර මෙම ධම් මණ්ඩප ද්වාරයෙහි මිනිස්සු ඇත.
- 2. විශුද්ධ පාතිමොක්ෂ සීල සංසිද්ධ පුසිද්ධ ගුණප්‍රශස්ත මහාසංඝයා වහන්සේ සර්ජිත කොට කරවන ලද මෙම ධම් මණ්ඩපයට රැස්ව අනලස්ව කළ අස්න ගෙන පේව සිට සතියකින් දේවදූතයා යන නමින් බෝව සහපිරිවරින් දේවතාරාධනාවට ගියොත් අවු ය.
- රෝක්ෂ් ප්‍රී වේ සිටින් ප්‍රී වේ සිටින් ප්‍රී වේ සිටින් ප්‍රී වේ සිටින් සැම විය ස්‍රී විය සං සේවා සිටින් සැම සිටින් සැම සිට ස්‍රී විය සං සේවා සිටින් සිටන් සිටින් සිටින් සිටින් සිටන් සිටින් සිටින් සිටින් සිටින් සිටන් සිටින් සිටන් සිටින් සිටන් සිටන

දොරකඩ අස්න

සෞශීලාහාදී අමිතගුණ ගණාඞ්ගයෙන් උපලක්ෂිත වූ, පින්වත් ස්වාමීන් වහන්ස! විචිතු වණොපශොභිත වූ මෙම මණ්ඩපද්වාරයෙහි මිනිස්සු ඇති-

නෛකතෙජොබලපරාකුම පුතාපාලංකෘත සූරේන්දාරාධනාවට ගියා වූ දේවදූතයා වන මම මෙහි අවුත් සිටිනෙමි.

ස්වස්ති ශීකර මනොරමා කනකගිරි ශෘඞ්ගතුඞ්ගාලඞ්කාර ලඞ්කා පුරපුවරාධීශ්වර, වෛවස්වත මනුවංශ ශී මහා සම්මත, මහාරාජාධිරාජොත්තම වරවංශාභිජාත ලක්ෂණසම්පූණී මහීරක්ෂණ දක්ෂ ස්වණීවර සිංහාසනාරූඪ-

අඞ්ග වඞ්ග කලිඞ්ග තෙලිඞ්ග බඞ්ගාල පරඞ්ගි ඕලන්ද කණාට ගුර්ජරාදී පරමණ්ඩලේශ්වර- ගජ තුරඟ කණක මණීභූෂණ දිවාාම්බර ස්වණී සිවිකාදී, නානාපුකාර භාග ධෙයානීත- රාජබෘන්දනන්දිතොත්තුඞ්ග මකරතොරණ මහාද්වාර රාජිත, නිතා සතාා ධම් පුවර්ධිත-

සුරරාජ සමභොග කරරාජ ඉවතෙජ ගිරිරාජ දෘඪවීර රිපුරාජ ගජහාර, කෘතභීත -මෘගරාජ නිභරාජ කවිභොජ තරධීර මහරාජ මනුරාජ කුලරාජ යසබීජ, භුචිචාප-නෘපදීප සරචාප ධරසූර බහුකොප රණවොර ජනතාප සකලාප සිබිවාහ උපමාන, සසිමාන- සිරිසාර ඝනසාර¹ තරලොක පුරන්දර, පරරාජ භයංකර ථීරරාජ ජයංකර සිරිධාර භුජන්දර, භුලොක-පුරන්දර-දිනෙශ්වර කුලේශ්වර ගජෙශ්වර, හයෙශ්වර, රාජ පරමෙශ්වර වූ-

සකල ලොක දශදිශාභාන්තරයෙහි පතළා වූ, ඝන බහල රිපුතිමිර හරණනිකර විධ්වංසනය කිරීමෙන්-අරුණ තරුණ කිරණ පුභාමණ්ඩිත පුාදුර්භුත, සුයාාී දිවාරාජයා මෙන්-

ශී ලඞ්කාද්වීපයෙහි නානාවිධ ශතුැ අන්ධකාර සන්දොහ දූරිභූත කෙරෙමින්, ලොකශාසනාභිවෘද්ධි වර්ධනය කිරීම සඳහා-ඉන්දොපෙන්දු චන්දුශෙබර පුජාපාාදී, දිවාරාජ සමූහයා විසින්-සකල පුණාාසම්භාරයෙන් නිර්මිත කොට, සිතුමිණි රුවනක් මෙන් පහළ කරන ලද්දා වූ-

මේ ඉහත දැක්වූ ප්‍රරාතන ලිපියෙහි අනුසාරයෙන් වර්ෂ මාස පක්ෂ කිරී දින ප්‍රදේශ ස්ථාන නාමයන් ඒ ඒ නිසිසේ යොදාගත යුතුයි. මේ ලිපිය ඊට ආදර්ශ වේ.

අපගේ ද්වීපචකුවර්ති ස්වාමීන් වහන්සේ ගේ, අබිලලොක පූජිත පුශස්ත ශශිබිම්බ පුතිබද්ධ රශ්මිමාලා ස්වරූපානුලක්ෂණ ආඥාචකුය පැවැත්තා වූ-මහීවරවධූසුලලිත ලලාටස්ථලාභාන්තර කොට ඇති, සුපුතිෂ්ඨිත කණී යුග්මයක් බඳු වූ-රුහුණු මායා පිහිටි රට ය යන තිුසිංහලාභාන්තරයෙන්, මායා රටට අන්තර්ගත වූ-²

මෙම පිත්කමට ඇතුළත් දායක මූලික කාරකාදී, සකල ශුද්ධාවත්, සත්පුරුෂ ජනයන්ට අරිෂ්ට දර්ශනීය දිග්දාහ උල්කා රුධිරාම්බර, ධූමකේතු වකුානුවකු ගුහසට්ටන භුමිකම්පා-ගාන්ධර්වගීත පරිවෙශණ රක්තභානු පුාකාර ගොපුරද්වාර, පතනවෘක්ෂ වාපිවෙස්ට භෙද දිවා තුරඟ සූති නිසා කාකරව - පුච්ඡමණ්ඩුක ශ්වේත මණ්ඩුක දර්ශන මෘග නරපුසූත ශ්වාන ශෘගාල, හෙකාර හොකාරාදි රව - අකාල පුෂ්පඵල කපොත උලූක, නාශ මේඝ පක්ෂි ඇටිකුකුළු කොබෝ දෙබර ගෘහපුවේශ - තෙල් වේ තුඹස් ගෙරිකුරු පහර ක්ෂුදුස්ථුල මීබන්ධන, ඡදනාගමන සුනබ බිළාල කලහ කාකමෛථුන දර්ශන නිසා ඉන්දුවාප - ශකුණගොචරගුහණ පශ්වංග, වෛකෘති පාංශු වර්ෂණ භුමාහරම්භ වනාරම්භ ගෘහාරම්භ පුාකාර බන්ධනාදියෙන් සඤ්ජාත වූ ද නොහොත්-

මෙම පිංකම කරවීමට ඇතුළත් දායක මූලික කාරකාදී, සකල ශුද්ධාවන්ත, සත්පුරුෂ ජනයන්ගේ - බාහපාභාන්තරොත්පන්න දුඃස්වප්න දුර්නිමිත්ත කලිකලහ, වෛකලා විගුහ විවාදාදීන් වන්නා වූ - අෂ්ටාතිරෙක නවුති සංඛාාත රොගයෙන් හා නවාතිරෙක නවුති සංඛාාත වාාධියෙන් හා - සංවත්සර ඍතු පරිවර්තනොපකුම ජන්ම නක්ෂතාධිපති ගුහදූෂණාදී සකලාන්තරාය සර්වොපදුව නිවාරණය කොට -

කීර්ති තාරහාර තුෂාර කහ්ලාර, ක්ෂීරස්ඵටික ක්ෂීරාණීවාකාර - අරුණාකර කිරණස්ථුරණ, තරුණා රුණ පුවාලාංකුර පුවාලාණීවවණී, සුරභි සුරතරු භදුඝට නවනිධීන් සාදෘශා වූ, සකලෛශ්වයහීාභිවෘද්ධිවර්ධනය, කරන පිණිස - ධුතරාෂ්ටු විරූඪ විරූපාක්ෂ වෛශුවණය යන සතරවරම් දෙව්මහ රජදරුවන් ඇතුළු වූ සෑම දෙවියෝ ම සහපිරිවරින් වැඩිසේක.-

දොරකඩ අස්න නිමි.

1. මංතසාර යනු ද ඇත.

.

^{2.} මෙතනට පින්කම කරන ස්ථානයට යෝගා වූ ගුාම විහාර නාමයන් යොදා කියනු.

අනුශාසනාව

මෙතැන්හි රැස් වූ දෙවියන්ට පඬුරු පිණිස-

සුපුතිපන්න ඍජු භාවාදී රක්ෂිත පොෂිත ශීලස්කන්ධ ගුණපුතාපාලංකෘත -ශී නිකෙත වරචාරුදෙහ ශී සාරවිරාජිත දූරිකෘතාශෙෂ දොෂාන්ධකාරපුකීණී නෛකගුණගණානුභාවොත්පන්න මහා සංඝයා වහන්සේ-

ස්වර්ගමර්තාාපාතාල සංඛාාත භූවනතුයවාසී, සමස්ත සත්වහිතාභි වෘද්ධිය - පිණිස බාලජන සංසර්ග විරහිත වැ, අඛණ්ඩතාචාර මණ්ඩිත පණ්ඩිත ජන භජන සෙවන පර්යාුපාෂණ සම්භාෂණා දී වූ, අටතිසක් මංගලා කථාවන් - කරණකොට ගෙන අනල්ප කල්පොපචිත කුසලබල සමුද්භව දසබල චතුවෛශාරදාඥනාදී ගුණ ගණ මණී මයූක - විසර විෂ්පුරිතාමිත, ධම්කාය සම්පත්තීන් විශුද්ධ වූ-

තිභූවතෛකතිලක සකලඥෙයසාගරපාරගතානෙක ගුණරත්න මන්දිරාශෙෂ ජනවන්දනීය මකුටමණිමරිවිකදම්බචුම්බිත චරණනඛකිරණශුණීන් විරාජමාන වූ සමාක් සම්බුද්ධ සව්ඥ රාජොත්තමයාණන් වහන්සේ විසින් - මධුමද මුදිත ලලිත රතිකර මනොහර කුරවිකනාද නිර්විශෙෂාෂ්ටාංගසමුපෙත, මධුර ස්වරයෙන් දෙශනා කරන ලද අඥනජන සංසර්ගාපගමාදී අෂ්ටොත්තර තිුංශත්පුභෙද මංගල ලක්ෂණයෙන් උපලක්ෂිත වූ ධමාර්ථදෙශනා පුතිවේධ ගම්භිර සුරමනුජ සුරාසුරොරග ශුවණ, ජනමන කණී රසායනය වූ - මේ මංගල සූතුය ගණසජ්කධායනා කොට එහි පින් අනුමෝදන් විය යුත්තේ ය.

මෙම පින්කම කරවීමට දායක වූ පුධානාපුධාන, සකල සත්පුරුෂ සාධුජනයන් විසින්, සත් දවසක් මුළුල්ලෙහි දුවාර සපරිවාර සොරමාරායාීහංකාර, නිර්වාපණෛකදක්ෂ යක්ෂ රාක්ෂස ගරුඬ ගන්ධර්ව සිද්ධ විදාහධර, මෞලිමණීමාලාලංකෘත - අංඝිපද්ම යුග්මයක් ඇති බුද්ධාදී රත්නතුය විෂයෙහි පවත්වන ලද, දීපපූජා පුෂ්ප පූජා ධූපජූජා සුගන්ධ පූජා වන්දනමානනාදී සත්කාර කරණයෙන් ජනිත වූ පීන් අනුමෝදන් විය යුත්තේ ය.

ශීල සමාධි පුඥ විමුක්ති විමුක්තිඥනාදානෙකගුණභූෂණ භූෂිතාශෙෂ, විෂධරොරග ගරුඬ ගණසදාශ මාරවිරතිමිරනිධාන දිවාකරාකාර, චාරුතර ශී සාර විරාජිත, ශීඝන සකල ශාසනොදයකාරි ශාරිපුතු මෞද්ගලාාන ස්ථවිරාන්වයාගත විශුද්ධ පාතිමොක්ෂ සංවරශීල සංසිද්ධ පුසිද්ධ ගුණපුශස්ත මහාසංඝයා වහන්සේ විෂයෙහි, පවත්වන ලද - ආවාසදාන, ආසනදාන පුතායදාන තාම්බූලදාන කර්පූරදාන අංජලිකම් සාමිචිකමා දියෙන් ජනිත වූ -පින් අනුමෝදන් විය යුත්තේ ය.

ශකු බුහ්ම විෂ්ණු මහේශ්වර සුයාම සන්තුෂිතාදී, කාමාවචර රූපාවචර දිවාරාජයන් විසින් ද, එහි පින් අනුමෝදන් විය යුත්තේ ය.

නෛකවිධ මණිශිඛරවිනිර්ගත අමෘතකර කිරණනිභ හිමපටල පුකටිත, ශිශිර සීකර වාරි පූරිත නිර්ඣරාකුල ගිරි නිර්ඣර නීරධාරා ලංකෘත - මේරු යුගන්ධරෙෂධර කරවීක සුදර්ශන නෙමින්ධර විනතකාශ්වකණී කෛලාස වින්ධාා ගන්ධමාදන මන්ථාවල මලයාදි, පර්වතස්ථායි දිවා සමූහයා විසින් ද, එහි පින් - පෙ -

අත්තරීක්ෂ විමානයෙහි වාසය කරන රවි චන්දු කුජ බුධ ගුරු ශුකු ශනි රාහු <mark>කේතු ය</mark> යන නවගුහයන් විසින් ද, එහි පින් - පෙ -

අස්විනාහාදි සප්තවිංසති නක්ෂතු තාරකාවන්ට අධිපති වූ දෙව වෛදහාදී' සප්තවිංශති දේවතාවන් විසින් ද, එහි පින් - පෙ -

මේ ශී ලංකාද්වීපයෙහි අධිගෘහිත බදිරදෙහලී වංශෝද්භත උත්ඵලවණී සුමන කාර්තිකෙය විභීෂණ සංඛාාත, සතර දෙවාලයෙහි දෙව් මහාරජදරුවන් විසින් ද, එහි පින් - පෙ -

මහීවර වධූදර නාභිමණ්ඩලාකාර පුශස්ත, කජංගල සලලවතී ශ්වේතකර්ණික ථූන උසිරධ්වජාභිධාන පයාීන්ත පරිච්ඡේද නිමිත්තභුත නදී ගුාම නිගම පුතිමණ්ඩිත, මධා දේශයෙහි වූ - පාණ්ඩව ගිජ්ඣකුට ඉසිගිලි වෙභාර වෙපුල්ල පර්වතාදියෙහි අධිගෘහිත දේවතාවන් විසින් ද, එහි පින් - පෙ -

ඉන්දුසොමාග්නි නෛරුති වාරුණාහදි අෂ්ටදිග්පාලයන් විසින් ද, එහි පින් - පෙ -

ඉන්දු සෝම වරුණ භාරද්වාජ පුජාපතාාදි අෂ්ටවිංශති යක්ෂ සේනාධිපතීන් විසින් ද, එහි පින් - පෙ -

ආදිතා වසුවිද්වාදි ගණදෙවතාවන් විසින් ද, එහි පින් - පෙ -

පුෂ්පදන්තොර්වශා කුවෙර මණිභදාදි භූතගණයා විසින් ද, එහි පින් - පෙ -

සියලු බොධිවෘක්ෂ චෛතා පුතිමාගෘහ ගුාමාරාම විහාර නගරාරණා තරුවන සරසරිත් සාගර විමානාදියෙහි අධිගෘහිත දේවතාවන් විසින් ද, එහි පින් - පෙ -

කණාට ලලාට කාම්බෝජ කාශ්මීර කාම්පිල්ල හරිපුඤ්ජ නෙපාල සබර බර්බර ගුර්ජර චීන මහාචීන - ගන්ධාර ජලධාර මොධාර සිරිරට්ට කුරුරට්ට මහරට්ට වගුරට්ට සොතත්ත පුරතත්ත පත්තුන්න කලාහණ තුරාණ මර්කටාන්ත කොටාන්ත මහා කොටාන්ත - ගයා භෘංග අංග තුංග තුරංග කංග කොංග කාලිංග තේලිංග ලාඩ ගෞඩ දුවිඩ ඔඩ්ඩි වඩිග පාරසි කෞශි උරුමුසි කාරල කෙරල නෙපාල මලයාල බංගාල - රොජ වරරොජ පුතිකාල් අරමණ මල්ලව තෝණ්ඩි පාඬි මණ්ඩල කාවේරි තායල සිල්ලමාදි² සර්වදේශාධිගෘහිත දේවතාවන් විසින් ද, එහි පින් - පෙ -

වටවිපට කිසලයාලිකෘතාන්ත නාංගොධාශ්වත්ථ වකුලපාටලාශොක, සරල ශාල සල්ලාකීලාශ නිකුම්භ නිම්බ ජම්බිර ජම්බු දුම්බර කදම්බාදි, තරුවන ගහණයෙහි අධිගෘහිත දේවතාවන් විසින් ද, එහි පින් - පෙ -

^{1.} දෙවදෛතාහදී යනු ශාස්තොචිත නොවේ.

^{2.} මෙහි සමහර දේශනාවයන්ගේ අශුද්ධතා හැඟෙතත් බොහෝ වෙනසක් විය හැකි හෙයින් එය වෙනස් නො කෙළෙමු.

ගංගා යමුනා සරස්වතී සින්ධු චන්දුභාගා භගීරථී නම්දාදී වූ ගංගාවන්හි, අධිශෘහිත දෙවතාවන් විසින් ද, එහි පින් - පෙ -

පබල පවන බල ලුලිත නිතාන්ත සන්තතසාන්දන වෙගවද් ඩිණ්ඩීර පිණ්ඩ මණ්ඩිත චණ්ඩිමගුාහ ෂණ්ඩාඛණ්ඩ නිවසිත, මුඛරිත දිංමුඛ විදාහත්පාය කල්ලොලමාලා සමුල්ලසිත නිකට මුක්ත මුක්තා පුවාල උත්තුංග තරංගාභිරාම, චතුස්සාගර සංරක්ෂණයෙහි නියුක්ත කුමොන්නත නිම්බපතාකාර, භැයුග්මයකින් හා - භාව භාව ලීලාකටාක්ෂපෙමණීය නයනාමෘත පුතිභාග සමස්ත රූපලාවණා විශෙෂ සම්පත්තියෙන් යුක්ත වූ, මණිමේඛලා නම් දිවාහංගනාව විසින් ද, එහි පින් - පෙ -

හෙම සිංහාසනාසීන දක්ෂිණකරගෘහිත කනක කලසාභාරාම වූ මහීකාන්තාව විසින් ද, එහි පින් - පෙ -

සුගන්ධ මකරන්දාකීණී පුඤ්ජ පිඤ්ජරිත මත්තාලි නිකර නිසේවිත විචිතු ශතපතුාසනාරූඪ වූ සරස්වතී දිවාාංගනාව විසින් ද, එහි පින් - පෙ -

අසුරපුරාධීශ්වර වූ වෙපචිතාාාදී අසුරෙන්දුයන් විසින් ද, එහි පින් - පෙ -

උරගපුරාධීශ්චර වූ මණී කණක කිරීටකුට පුතිෂ්ඨිත ශංබපාල මහාකාලාදී, නාගෙන්දුයන් විසින් ද, එහි පින් - පෙ -

ජලසථල වෘක්ෂපර්වත විඍතානෙකපුසව ජලගම්භීර කන්දරාන්තර නිස්තල නිකුඤ්ජර නිර්ඣර පුපාත ගිරිශිබර සින්ධුපද්මාකරාදීන් වාසස්ථානය කොට ඇති, දේවසමූහයා විසින් ද, එහි පින් - පෙ -

මෙසේ යථොක්ත වූ මේ සියලුම පිත් අනුමෝදත් ව අධිකතර සම්පත්තීන් සමෘද්ධ වූ දිවා සමූහයා විසින් - මේ පිත්කම කරවීමට ඇතුළත් දායක මූලික කාරකාදීත්ට අමනොඥ අසන්තුෂ්ට දුෂ්ටාරිෂ්ට අමනුෂා කෙනෙක් ඇත්නම් - ඔවුනට අවවාදානුශාසතා කොට අවවාදක්ෂම වූ නම් හිතසුබ කරණ පුවෘත්ත සාධුභාවයෙහි පිහිටුවා, කායික මානසික වාසන සහිත - තිටී කරණ හෝරා මුහුර්ත නවගුහාදී පීඩා සංහිඳුවා, ආයුරාරෝගාදී සකලෛශ්වයාභීවෘද්ධිවර්ධනය කටයුත්තේ ය.

එසේත් අවවාදක්ෂම නො වන්නා වූ සථබ්ධවිපරිතාධාාශයෙන් යුක්ත වූ, අමනුෂා කෙනෙක් වූ නම් චතුර්දිශාධිපති වූ ධුතරාෂ්ටු විරූඪ විරූපාක්ෂ වෛශුවණ යන සකල යක්ෂ රාක්ෂසාධිපති සතරවරම් දෙව් මහරජ දරුවන් විසින් - භික්ෂු භික්ෂුණාාදී වූ සිවුවනක් පාරිෂදායන් ගේ ගොපණ රක්ෂණාවරණ අවිහිංසා එාසු විහරණය පිණිස, මහාකරුණාඥනයෙන් දේශනා කරන ලද්දා වූ -

සකල සත්වහිතවිධායක පුබුද්ධ බුද්ධි ඇති නෙකාවාදීභ කුම්භ නිර්භෙදාහිතකෙශරී භූත, මාරවීර සර්වඥරාජෝත්තමයන් වහන්සේ විසින්, සප්තරත්නපුකාර ගොපුර පරිබා පරික්ෂිප්ත රක්ෂාවරණයෙන් යුක්ත වූ, රාජගෘභනගරාවරාසන්නයෙහි වූ

362

ගිජ්කධවිහඟාරාරකුටලංකෘත හෙයින් ගිජකධකුට නම් වූ පර්වතමස්තකයෙහී, සන්ධාාවලාභකපුභාරංජිත ඉන්දුවාප විදාුල්ලතා පරික්ෂිප්ත තරුණ රවි කිරණ කනක ගිරිශිබරයක් සේ අචින්තාානොපමේය වූ පුඥප්තවර බුද්ධාසනාරූඪව වැඩහිඳ, දේශනා කරන ලද්දා වූ කොටි ශතසහසු චකුවාලවාසී යක්ෂ රාක්ෂසොරග ගරුඩ ගන්ධර්ව සිද්ධ භූත පේත පිසාවාදීන් විසින් අවිලංඝනීය වූ ආඥ ඇති මේ ආටානාටිය සූතුාන්ත ධර්මදේශනාව, මේ වැඩහුන් දෙදෙනා වහන්සේ ඇතුළු වූ මහාසංඝයා වහන්සේ ලවා පිරුවා වන සේක.

තුන්යම් රාතිය මුළුල්ලෙහි ක්ෂාන්තික්මෛාපශමාදීන් සිට බණ අසා ශාසනොපකාරී වූ, රත්නතුයසරණ පරායන සකල සත්පුරුෂ සාධුජනයන්ට - ඍතුපරිවර්තනොපකුම සුපක්ෂ පුතිපක්ෂ, යක්ෂ රාක්ෂස තරක්ෂ වෘද්ධොක්ෂ මහිෂ මෙෂාශීවිෂොපදුව ගෘහසංකාන්ති දුෘස්වප්න දුර්නිමිත්ත කලිකලහ වෛකලා විගුහ විවාදාදීන් වන්නා වූ සකලාන්තරාය සර්වොපදුව නිවාරණය කොට-

කීර්ති තාර හාර තුෂාර කහ්ලාරක්ෂිරස්ඵටික ක්ෂීරාණීවාකාර - අරුණකරකිරණස්ථුරණ තරුණාරුණ පුවාලංකුර පුවාලාණීව වණී - සුරභි සුරතරු භදුඝට නවනිධීන් සාදෘශා වූ සකලෛශ්වයාීාභිවෘද්ධිවර්ධනය කටයුතු -

අනුශාසනාව නිමි.

බුද්ධ වර්ෂය කීම

සිරි සාකාමුනි සබ්බඤ්ඤු බුද්ධස්ස බලව පච්චූස සමයේ කුසිනාරායං, යමකසාලානමන්තරෙ අමුම්හී සප්පසංවච්ඡරෙ ගිම්හාන උතුම්හි වෙසාබමාසෙ සුක්කපක්බෙ පණ්ණරසී තිරීයං භුම්මවාරෙ රාධාන්කබත්තෙ අනුපාදිසෙසාය නිබ්බාණධාතුයා පරිනිබ්බාණ දිවසතො පට්ඨාය සත්තමාස පඤ්චදින සත්ත පඤ්ඤාසති සංවච්චඡර චත්තාරිසතාධිකානි ද්වෙ සංවච්ඡර සහසසානි අතික්කන්තානි අහෙසුං

ඉමස්මිං වාාග්ග සංවච්ඡරෙ හෙමන්ත උතුම්හි කත්තික මාසෙ කාලපක්බෙ ඡට්ඨමතිථියං සූරවාරො සම්පත්තො. අනාගතෙ කාලෙ පඤ්චමාසෙ පඤ්ච වීසති දින තිවත්සාළීසති සංවච්ඡර චත්තාරි, සතාධිකානි ද්වෙ සංවච්ඡර සහස්සානි අවසෙසානි භවිස්සන්ති.^{1*}

• වන පිරිත කීමේ දී බුද්ධ වර්ෂය කීම සිරිතකි.

මේ සඳහන් කරන ලද්දේ ශක වර්ෂ 1836 තුලා 23 භාග රිව්දින බුද්ධ වර්ෂය කියාලූ පරිදි ය. එනම් : - බුද්ධ වර්ෂ 2457 ක් වූ 7 වැනි මස අව විසේනිය දිනය යි. මේ අනුව ඒ ඒ දිනට යෙදෙන පරිදි වර්ෂ, සෘතු, මාස, පඤ්ච, කිට්, දින යොදාගත යුතුයි.

දෙවියන්ට පිංදීම

ආකාසට්ඨා ච භුම්මට්ඨා	-	දෙවා නාගා මහිද්ධිකා
පුඤ්ඤං තං අනුමොදිතාා	-	චිරං රක්ඛන්තු සාසනං

ආකාසට්ඨා ච භුම්මට්ඨා - පෙ - චිරං රක්බන්තු දෙසනං ආකාසට්ඨා ච භුම්මට්ඨා - පෙ - චිරං රක්බන්තු මං පරං

සම්බුද්ධ සාසනවරං යතිපුංග වංච සම්පාලනාය පටිලද්ධ වරො මහිද්ධි පුඤ්ඤානිමානි අනුමොදිය වාසුදෙවො පාලෙතු මං සතත සාතහිතා ව හන්තො

සම්බුද්ධ සාසනාවරං ඉධ රොහණස්මිං සම්පාලනාය පටිලද්ධ වරො යසස්සී පුඤ්ඤානුමොදිය සළානන දෙවරාජා පාලෙතු සන්තත මමං සුබමාවහන්තො

සම්බුද්ධපාදවරලඤ්ඡන සොහිතස්මිං වාසොසමන්තගිරිමුද්ධනි දෙවරාජා පුඤ්ඤානුමොදිය ඉදං සුමනාභිධානො පාලෙතු සන්තත මමං සුබමාවහන්තො

සංසුද්ධ තෙජ ජලතිද්ධි මහානුභාවො යො අය්යනායක ඉතීරිත චාරුදෙවො පුඤ්ඤානිමානි අනුමොදිය මොදමානො පාලෙතු සන්තත මමං සුබමාවහන්තො

රාමමාසජ්ජ ලංකායං - ලද්ධරාජත්තනෙ යසො විභීසනව්හ දෙවෙ සො - ඉදං පුඤ්ඤානුමොදතු

සියලු සත්වයෝ නිදුක් වෙත්වා ! නීරෝග වෙත්වා !! සුවපත් වෙත්වා!!!

Non-Commercial Distribution

පිරිත් සූතුයන්හි ආරම්භක ගාථා

දසධම්ම සූතුය

භික්බූතං ගුණසංයුත්තං - යං දෙසෙසි මහාමුනි යං සුතා පටිපජ්ජන්තො - සබ්බදුක්බා පමුච්චතී

මහාමංගල සූතුය

යං මංගලං ද්වාදසසු - චිත්තයිංසු සදෙවකා සොපථානං නාධිගචඡන්ති - අට්ඨතිංසඤ්ච මංගලං දෙසිතං දෙව දෙවෙන - සබ්බ පාප විනාසනං සබ්බලෝක හිතපථාය - පරිත්තං තං භණාමහෙ

රතන සුතුය

කොටිසතසහස්සෙසු - චක්කවාළෙසු දෙවතා යසසානං පතිගණහන්ති - යඤ්ච වෙසාලියං පුරෙ රොගාමනුස්ස දුබ්හික්ඛ - සම්භුතං තිවිධං භයං බිප්පමන්තරධාපෙසි - පරිත්තං තං භණාමහෙ

කරණීය මෙත්ත සූතුය

යස්සානුභාවතො යක්බා - නෙවදස්සෙන්ති හිංසනං යම්හිචෙවානු යුඤ්ජන්තො - රත්තින්දිව මතන්දිතො සුබං සුපති සුත්තො ච - පාපං කිඤ්චි න පස්සති එවමාදි ගුණො පෙතං - පරිත්තං තං භණාමහෙ

බන්ධ පරිත්තය

සබ්බාසි විසජාතීනං - දිබ්බ මන්තා ගදංචිය යංනාසෙසි විසං සොරං - සෙසං චාපි පරිස්සයං ආණක්බෙත්තමහි සබ්බත්ථ - සබ්බදා සබ්බ පාණිනං සබ්බසොපි විනාසෙති - පරිත්තං තං භණාමහෙ

මෙත්තානිසංස සුතුය

අග්ගික්ඛන්ධොපමං සුඣා - ජාතසංවෙග භික්ඛුනං අස්සාදzථාය දෙසෙසි - යං පරිත්තං මහාමුනි සබ්බලෝක හිතzථාය - පරිත්තං තං භණාමහෙ

මිත්තානිසංස සූතුය

පුරෙන්තො බොධිසම්භාරෙ - නාථො තෙමිය ජාතියං මිත්තානිසංසං යං ආහ - සුනඤං නාම සාරථිං සබ්බලොක හිතඣාය - පරිත්තං තං භණාමහෙ

මොර පරිත්තය

පූරෙන්තො බොධි සම්භාරෙ - නිබ්බත්තො මොරයොනියං යෙන සංවි හිතාරක්ඛං - මහාසත්තං වනෙ චරා චිරස්සං වාය මන්තාපි - නෙව සක්ඛිංසු ගණහතුං බුහ්ම මන්තන්ති අක්ඛාතං - පරිත්තං තං භණාමහෙ

චන්ද පරිත්තය

රාහුනො ගහිතො චන්දො - මුත්තො යස්සානු භාවතො සබ්බ වෙරි භයං නාසං - පරිත්තං තං භණාමහෙ

සුරිය පරිත්තය

සූරියො රාහු ගහිතො - මුත්තො යස්සානු භාවෙතො සබ්බ වෙරි භයං නාසං - පරිත්තං තං භණාමහෙ

ධජග්ග පරිත්තය

යස්සානුස්සරණෙනාපි - අන්තලික්බෙපි පාණිනො පතිට්ඨමධි ගච්ඡන්ති - භූමියං විය සබ්බථා සම්බුපද්දව ජාලම්භා - යක්බ චොරාරි සම්භවා ගණනා නච මුත්තානං - පරිත්තං තං භණාමහෙ

මහා කස්සපතෙථර බොජ්ඣංග පරිත්තය

යං මහා කස්සපතෙථරො - පරිත්තං මුනි සන්තිකං සුත්වා තස්මිං බණෙයෙව - අහොසි නිරුපද්දවො බොජ්ඣඞ්ග බල සංයුත්තං - පරිත්තං තං භණාමහෙ

මහා මොග්ගල්ලානතෙථර බොජ්ඣඞ්ග පරිත්තය

මොග්ගල්ලානොපි ථෙරො යං - පරිත්තං මුනි සන්තිකං සුත්වා තස්මිං බණෙයෙව - අහොසි නිරුපද්දවො බොජ්ඣඞ්ග බල සංයුත්තං - පරිත්තං තං භණාමහෙ

මහාචුඤු ෛාර බොජ්ඣඞ්ග පරිත්තය

භගවා ලොකනාථෝ'යං - චුඤපෙථරස්ස සන්තිකා සුත්වා තස්මිං බණෙයෙව - අහොසි නිරුපද්දවො බොජ්ඣඞ්ග බල සංයුත්තං - පරිත්තං තං භණාමහෙ

ගිරිමානන්ද සූතුය

ථෙරොයං ගිරිමානන්දො - ආනඥතෙථර සන්තිකෙ සුත්වා තස්මිං බණෛයෙව - අහොසි නිරුපද්දවො දස සඤ්ඤුප සංයුත්තං - පරිත්තං තං භණාමහෙ

ඉසිගිලි සූතුය

පච්චෙක බුද්ධතාමානි - දෙසෙන්තොයං අදෙසයි අනන්ත බල සංයුත්තං - පරිත්තං තං භණාමහෙ

මොර පරිත්තය

පූරෙන්තො බොධි සම්භාරෙ - නිබ්බත්තො මොරයොනියං යෙන සංවි හිතාරක්ඛං - මහාසත්තං වනෙ චරා චිරස්සං වාය මන්තාපි - නෙව සක්ඛිංසු ගණහතුං බුහ්ම මන්තන්ති අක්ඛාතං - පරිත්තං තං භණාමහෙ

චන්ද පරිත්තය

රාහුනො ගහිතො චන්දො - මුත්තො යස්සානු භාවතො සබ්බ වෙරි භයං නාසං - පරිත්තං තං භණාමහෙ

සුරිය පරිත්තය

සූරියො රාහු ගහිතො - මුත්තො යස්සානු භාවෙතො සබ්බ වෙරි භයං නාසං - පරිත්තං තං භණාමහෙ

ධජග්ග පරිත්තය

යස්සානුස්සරණෙනාපි - අන්තලික්බෙපි පාණිනො පතිට්ඨමධි ගච්ඡන්ති - භූමියං විය සබ්බථා සම්බුපද්දව ජාලම්භා - යක්ඛ චොරාරි සම්භවා ගණනා නච මුත්තානං - පරිත්තං තං භණාමහෙ

මහා කස්සපතෙථර බොජ්ඣංග පරිත්තය

යං මහා කස්සපතෙථරො - පරිත්තං මුනි සන්තිකං සුත්වා තස්මිං බණෙයෙව - අහොසි නිරුපද්දවො බොජ්ඣඞ්ග බල සංයුත්තං - පරිත්තං තං භණාමහෙ

මහා මොග්ගල්ලානතෙථර බොජ්ඣඞ්ග පරිත්තය

මොග්ගල්ලානොපි ථෙරො යං - පරිත්තං මුනි සන්තිකං සුත්වා තස්මිං බණෙයෙව - අහොසි නිරුපද්දවො බොජ්ඣඞ්ග බල සංයුත්තං - පරිත්තං තං භණාමහෙ

මහාචුඤුභෛර බොජ්ඣඞ්ග පරිත්තය

භගවා ලොකතාථො'යං - චුඤතෛරස්ස සන්තිකා සුත්වා තස්මිං බණෙයෙව - අහොසි නිරුපද්දවො බොජ්ඣඞ්ග බල සංයුත්තං - පරිත්තං තං භණාමහෙ

ගිරිමානන්ද සූතුය

ථෙරොයං ගිරිමානන්දො - ආනඥතෝර සන්තිකෙ සුත්වා තස්මිං බණෙයෙව - අහොසි නිරුපද්දවො දස සඤ්ඤූප සංයුත්තං - පරිත්තං තං භණාමහෙ

ඉසිගිලි සූතුය

පච්චෙක බුද්ධතාමානි - දෙසෙන්තොයං අදෙසයි අනන්ත බල සංයුත්තං - පරිත්තං තං භණාමහෙ

බණ පිරිත් කතිකාවත

ශී සුගත තථාගත අප භාගාවත් සමාාක් සම්බුද්ධ සව්ඥ රාජෝත්තමයාණන් වහන්සේ විසින් භික්ෂු, භික්ෂුණි, උපාසක, උපාසිකා සංඛාාත සිවුවණක් පර්ෂදුන් ගේ රකෂාවරණ ගෝපන වශයෙන් ඓහලෞකිකාහිවෘද්ධිය ද තත්මූලික වූ ශීල - ධුත වුතාදීන් ගේ වශයෙන් පාර ලෞකිකාහිවෘද්ධිය දැ යි යන උභය ලෝක විජය පුතිපදාව සඳහා දක්වා වදාරන ලද මහාකරුණා ඥාන පුවෘත්ත වූ පරිතාණ ධම දේශනාව සිංහල දේශ භාෂා වාවහාරයෙහි "බණපිරිත" යන නාමයෙන් දක්නා ලැබේ.

ඒ මේ බණ පිරිත් දේශනාව වනාහි ධර්ම - විනය වශයෙන් ද්විවිධි වූ ශාස්තෘශාසනයෙහි ධර්ම නම් ලද සුතුාන්ත පිටකයෙහි සංගෘහිත වූවත් ඒ සම්බන්ධ වූ වත්පිළිවෙත් විධිය විනය පිටකාන්තර්ගත වේ.

එහෙයින් බණ පිරිත් සම්බන්ධ සියලු කතීවා ම ධමානුගත ව ද, විනයානුගත ව ද සිද්ධ කටයුත්තේ ය.

හෙද සමාක් සම්බුද්ධ මතානුයායි, අනුබුද්ධ ආයුෂ්මත් මහාකාශාප ස්ථවිර, විනයධර උපාලි ස්ථවිරාදි අථ්කථාචායාීවරයන් වහන්සේලා විසින් සංගායනාකර වදාරන ලද - "අන්තො ගාමෙ'පි ගිලානස්සත්ථාය විහාරං පෙසෙන්ති පරිත්තං හණන්තු'ති භණිතබ්බං, අන්තොගාමෙ රාජගෙහාදිසු රොගෙ වා උපද්දවෙ වා උප්පන්නෙ පක්කොසාපෙත්වා භණාපෙත්ති, ආටානාටිය සුත්තාදීනි භණිතබ්බානි" යනාදි විනයනය ලෙස සම්බුද්ධශාසන ශී භාරධාරි වූ මහා විහාර වංසාගත පුරාතන මහාස්ථවිර උතුමන් විසින් සස්නෙහි නො පහන් පැණවතුන් ගේ පුසාදය ඇතිවෙන ලෙස ද, පහන් සිත් ඇති පැණවතුන් ගේ පුසාදභීයොභාවය වන ලෙසට තදනුකුල උපචාර විධින් සමලංකෘත වාවස්ථිත විධිවිධානයෙන් යුක්තකොට පුලසතිපුර රාජධානිකාලයෙහි පටන් "බණ පිරිත් පින්කමය" යන නාමයෙන් විශාල පුණොත්සවයක් වශයෙන් පවත්වන සේ ලක්දිව වැසි සරාජක බෞද්ධ මහා පිරිසට පුරුදු පුහුණු කරන ලද්දේ ය.

මෙහි පුාරම්භ උත්සවය රාජමන්දිරාසන්නයෙහි සියලු කල්හි ම පුතිෂ්ඨාපිත වූ ශී දංෂටා දළදා මන්දිරයෙහි දළදා සාමින් පුමුබකොට තුනුරුවන් පිදීමේ විධිවිධාන සහිත වැ පැවැත ආ බැව් මේ සම්බන්ධ පුරාතන ලිපි වශයෙන් නැණවතුන්ට සුපුකාශ වේ. ශුද්ධාබුද්ධි - තෙජොබල පරාකුමාන්විත බෞද්ධ රාජකීය අනුගුහයෙන් තොරව සාමානා බෞද්ධ මහජනයා ගේ සාමාත්ථයෙන් ම ලක්සසුන් පවත්නා වර්තමාන කාලයෙහි යථොක්ත පුණොොත්සවය අනුකුමයෙන් තේජශ්ශක්ති විරහිත ව සුළුතරම් සමූහයන් විසිනුදු නොයෙක ලෙස පවත්වන්නට වන් හෙයින් මෙකල එහි ආශ්චයාී අද්භූත බැරෑරුම් ස්වභාවය ඌනවන්ට පටන්ගෙන තිබේ.

මහා සංඝයාවහන්සේට ද, දායක කාරක සමූහයන්ට ද ඒ කරණකොට ගෙන නොයෙක් අඑාසු බොහෝ විට පැමිණෙන බව ද, ශුද්ධා බුද්ධි විරහිත ජනයන් නොයෙක් විට ඒ මගිනුත් පව් සිදු කරගන්නා බව ද, නිතර අසන්ට, දකින්ට ලැබීම බේදයක් ව පවත්නේ ය.

චාරිතු වාරිතු සීමා උල්ලංඝනය කිරීමෙන් සුචරිත කියාවල යෙදෙන්නන් පවා දුසිරිතට පැමිණිය හැකි බැවින් ඒ වළක්වා ගෘහසා, පුවුජිත මහාපර්ෂදුන් සම්බන්ධ ව පැවැත්ත යුතු වූ මෙම ගරුතර පුණොහාත්සවය ද, ලෝකශාසන චාරිතු මාර්ගානුකුලව වාවස්ථාසහිත ව විධි නො වරදවා පවත්වන රඟට කතිකා කළ මැනවැ යි බෞද්ධ පුභුමහතුන් සමූහයක් විසින් ආරාධිත වූ මහා සංඝයා වහන්සේ විසින් ශික්ෂාශාසන ගෞරවයෙන් බණ පිරිත් පින්කම් සම්බන්ධ මේ කතිකාවත සම්මත කරනු ලැබේ.

- "මෙත්තචිත්තං පුරෙවාරිකං කත්වා වත්තබ්බං පඨමං සික්ඛාපදාති ගාහාපෙත්වා සීලෙ පතිට්ඨිතස්ස පරිත්තං කාතබ්බං" යනු විනය නියමය බැවින් පිරිත් වදාරන මහා සංඝයා වහත්සේ විසින් ඒ ශුවණය කරන පිරිස කෙරෙහි මෛතී චිත්තය පෙරදැරිකොට ගෙන ලාහ, කීර්ති, පුශංසා පරවශ නොව නිස්සරණාධාාශ යෙන් යෙදී පිරිත් වදාළ යුතු.
- 2. වෙනුව සප්තාහාදී කාල වශයෙන් නියමිත කාලයක් තුළ නො කඩවා පිරිත් වදාරන පිණිස සම්මත වූ යුග පිරිතෙහි යෙදෙන හික්ෂූන් විසින් ද තම තමන්ට පැමිණි කාල පුමාණය මෛතී පුරස්සර සිතින් අනාංවිහිත නොව නිරතුරු පිරිත් දේශනාව පවත්නා සේ වාඤ්ජන බුද්ධිය නො පිරිහෙළා ගීතස්වර හෝ ආතීස්වර හෝ මන්දස්වර හෝ නො පවත්නා ශුවණිය මාතුඥතායෙන් පැවැත්විය යුතු යුග පිරිත් දේශනාවේ දී දෙනම ම එකවිට විශුාමයට නො පැමිණෙන සේ උත්සාහ කටයුතු
- වෙනුව ධම් මණ්ඩපයට තුන්වේලේ මහපිරිතට වඩනා මහ සඟන විසින් පූජාාාසනපාප්ත වූ
 ධාතු චෛතාය සිරිත් ප්‍රකාර තුන්වේලේ නමස්කාර කටයුතු
- වෙනුව පිරිසිදු මනහර පරිෂ්කාරවරවැ සු සංවෘත ඉන්දියයෙන් හා සූපාරුත වේශයෙන් ද ශුමණ සාරුපා විධියෙන් මණ්ඩපයට ගමනාගමන කටයුතු
- වෙනුව ගෘහස්ත මහ පිරිස් මැද මහපිරිකට වඩනා භික්ෂූන් එකවිට පෙළ නොකැඩි මණ්ඩපයට වැඩීම ද, එසේ ම නිකුත්වීම ද විනා කඩකඩ ව ගමනාගමන නො කටයුතු
- 6. වෙනුව මහජනතාව රැස්වන සූතු දේශනා, ආටානාටිය දේශනා දින දෙක්හි මණ්ඩපයෙහි නිතර වැඩ හිඳිනා භික්ෂූන් ද තමතමන්ට පැමිණෙන කියාවාර අපේකෂාකරමින් තුෂ්ණීම්භත වැ සුසංවෘත වැ අනාවේහිත නොව වැඩහිඳිනු මිස වෙනයම් කායික වාචසික කියාවන්හි නො යෙදිය යුතු
- 7. වෙනුව දායක පිරිස වෙනුවෙන් දේවදූතයකු ලවා පවත්වන දොරකඩ අස්න ද, මහසඟන වෙනුවෙන් භික්ෂු කෙනෙකු ලවා පවත්වන විහාර අස්න හා අනුශාසනාව ද, පවත්නා වේලාවල දී ඒ එක එක පුද්ගල කෙනෙකුන්ගේ රන්ධුගවේසි නොව හැමදෙන ම බලවත් කරුණා මෛතී සිතින් හා ශුභපාර්ථනාවෙන් යෙදී සාවධානව හින්ද යුතු
- 8. වෙනුව මහපිරිත් වසරත සඟත අතුරිත් පුරණ සථවිරයත් උපදවන ශබ්දයට අනුරූප ව ශුවණිය පමණිත් සෙසු භික්ෂූත් විසිත් උච්චාරණය කටයුතු වනු මිස වෙත වෙත ම තම තමත් කැමති කැමති නානාස්වර ඉපදවීම හා නානාකෂරයන්හි උච්චාරණය ගෙන යාම ද නො කටයුතු
- වෛනුව ආටානාටිය සූතු දේශනාව වදාරන විට ද දෙපස යුගදෙක්හි භික්ෂූන් සමපුමාණ මධුර මනොහර ශබ්දයෙන් ම උච්චාරණ කරනු මිස මහ හඬින් උද්ඝෝෂණය නො කටයුතු
- 10. වෙනුව පිරිත් මණ්ඩපයට පැමිණි මහා සංඝයා වහන්සේ ද විනය ප්‍රතිපත්තියක් සිද්ධකරන්නට පැමිණියන් හෙයින් එහි ශික්ෂා සමාදාපන අවවාදානුශාසනාදි ප්‍රස්තාවෝචිත සියලු කටයුතු ථෛරාධීන ද වාක්ත ප්‍රතිබලාධිනද වේ යයි සලකා මහාසාවීරානුමතයෙන් වාක්ත ප්‍රතිබල භික්ෂූන් ලවා ම කරවිය යුතුයි.

ආරාධක වත

බණ පිරිත් පින්කම් කරවනු කැමැති දායක පක්ෂය කුළුපග වූ හෝ සමීප විහාරයෙක් හි ආවාසික වූ හෝ පැවිදි කෙනකුන් ආධාර කොට ගෙන සංඝසාවිරයන් වසන වෙහෙරකට පැමිණ ආරාධනා කටයුතු යි. යටත් පිරිසෙයින් පස්විසිනමකින් අඩු නොවන මහා සංඝයාවහන්සේ ලබාගත යුතුයි සංඝයාගේ ගමනාගමන පුතාය පහසු ආදිය ආරාධනා කළ දායක පක්ෂය විසින් සැලැස්විය යුතුයි. ලැබෙන පමණ මහසඟන හෝ එයින් කොටසක් හෝ සංඝයා අසල් තැනක රැස්කරවා සැප පහසු දී සිරිත් පරිදි පෙරහරකින් පූජාවස්තු පුමුබව වැඩමවා ගත යුතුයි.

උපස්ථාන ශාලාවට වැඩම වූ මහසඟනට ආගන්තුක සත්කාර පවත්වා සංඝසභාවේ තත්කාලික කටයුතු කථාබස් නිමිකල ආවාස පිළිගැන්විය යුතුයි. මහාසථවිර උප සථවිර දෙනමකට ගරු විවේක සෙනස්නක් ද එසේ ම වාක්ත මුක්ත ස්ථවිර නමක් හෝ දෙනමකට ඊට සුදුසු විවේක සෙනස්නක් ද ඉතිරි භික්ෂූන් යුගය යුගය බැගින් පළමුවෙනි යුගය පටන් පිළිවෙළට වැඩ වසන සෙනසුන් ද, තේවාවේ භික්ෂු නමක් හෝ දෙනමකට දොර යතුරු සහිත සුරක්ෂිත සෙනස්නක් ද පිළිගැන්විය යුතුයි. ඒ ඒ සෙනසුන්හි දායක පක්ෂයේ ශක්තිය පමණින් ඇඳ ඇතිරි තිර වියන් ආදී සෙනසුන් උපකරණ පිරිසිදු ලෙස සම්පූර්ණ කටයුතු යි.

උපස්ථාන ශාලාව සකස් ව සුපිරිසිදු වියන් ඇතිරි ආදියෙන් ද නිරතුරු පැන වූ අසුන්වලින් ද සමන්විත විය යුතුයි. එහි පැන වූ කිසිවක් අතරතුර ගිහින්ගේ පුයෝජනයට නො ගන්නා සේ සුරක්ෂිත කටයුතු යි. පාන භෝජනාදි දුවා කරණකොට ගෙන දුගඳ නොවන සේ පවත්වන ආරක්ෂකයෙක් එහි නිතර ම වැසවිය යුතුයි. ආගන්තුකව එන යන භික්ෂූන්ට පසය ද ගිලන් භික්ෂූන්ට පසය ද සියලුවිට ම එහි සැලසී තිබිය යුතුයි.

යථාකාලයෙහි මහසඟන වැඩමවා උපස්ථාන කටයුතු යි. ආවාසාංගයක් වූ වැසිකිළි කෙසිකිළි උපස්ථාන ශාලාවෙන් දුරුව ආවාස පශ්චාද්භාගයෙක්හි නුදුරු නො ළංව කරවිය යුතුයි. ආවාසයන්හි රක්ෂණ ගෝපණය සඳහා දිවා රාති දෙක්හි ම නිතිපතා ආරක්ෂකයෙක් තැබිය යුතුයි. සේවාවේ භික්ෂූන් විසින් දැනුම් දෙන පරිද්දෙන් උපස්ථානයට සුදුසු දැහැටි දඬු ආදිය ද උණු පැන්, සිහිල් පැන් ආදිය ද සපයන මෙනෙකරු ජනයා සැලැස්විය යුතුයි.

මහ සඟන බණ පිරිත් ආරම්භයට වැඩම වු තැන් පටන් සත් දින තුළ ම ධර්ම මණ්ඩපයේ වත් පිළිවෙත් ද, තුයාීනාද, ජන සමූහයා සාවධානව යෙදවීම ද, යුග පණිවුඩ ගෙන ඊම ද, සොරභය, ගිනිභය ආදියෙන් ආරක්ෂා කිරීම ද, මහපිරිත් ආරම්භයේ දී පෙනීසිටීම ද, දේවදූතයකු පේව සිටින සේ සලස්වා ආරක්ෂා කිරීම ද, පැමිණි පිරිසගෙන් ලබන ආධාර සමාදම් - පිරිස නො පෙළා ඝෝෂා නො පවත්වා සන්සුන් ලෙස ලබාගැනීම ද, පිරිත් සමාදම් මිස විශේෂ සමාදම් නො පැවැත්වීම ද, තුණුරුවන් උදෙසා සැදැහැවතුන් දෙන පුදක් ඇත්හොත් එය සුරක්ෂිත් කොට මහසඟනට හෝ උපකාරී සංඝ සභාවට හෝ සැලකර ලැබෙන අවසරයකින් කියාකිරීම ද, පින්කමේ කටයුතු සඳහා ලැබෙන මිළ මුදල් දෙදෙනකු වෙත ලේඛන දෙකක් සඳහන් කොට භාණ්ඩාගාරික පුධාන තැනක් භාරයේ තැබීම ද, අතරතුර ලැබෙන සාංඝික පිරිකරක් ඇතහොත් තේවාවේ භික්ෂූන්ගේ අනුදැක්මෙන් ඒ ඒ විට ම බෙදා දීම හෝ අවසානයෙහි බෙදීම ද, පින්කම සම්බන්ධ නියම පරීක්ෂකාර පූජාව උපකාරී සභාවේ අවසර ලෙස දායක පක්ෂයේ ශක්ති පමණින් පැවැත්වීම ද, ඒ පිණිස වැඩි ලාභයක් ලැබී ඇතහොත් මහ සඟන වෙතින් නො විචාරා අනිකකට පිරිනොනැමීම ද, පින්කම්පළ අසළ සුරාධූතී අක්ෂධූතීාදී අශික්ෂිත ජනයන් රැස්නොවන සේ සුරක්ෂිත කරගන්ට ශක්ති පමණින් උත්සාහ ගැනීම ද, අවට ගම්වලින් පෙරහැර ආදියක් පැමිණි විට නෘතාගීත ගිනිකෙළි ආදී පැවතුම් ඔවුනට රිසි රිසි තැන කැමැති කැමැති වේලාවක් පවත්වන්ට අවකාශ නොදී "දායක සභාවේ හෝ සංඝ සභාවේ" හෝ අවසරයක් ලෙස ඉඩදීම ද, ආයක පිරිස නිතරම අඛණ්ඩ පඤ්ච ශීලයෙන් හා

ශුද්ධාබුද්ධියෙන් යෙදී උභය ලෝකාර්ථ සිද්ධිය මුදුන්පත් කොට ගෙන කරුණා මෛතියෙන් කි්යා කිරීම ද යුතුයි.

ආවාසික වත

බණ පිරිත් පිත්කම් සම්බන්ධව දායකයන්ට උපදෙස් දෙන කුලුපග භික්ෂු කෙනකුන්ට දායක පක්ෂයේ අදහස දැන් වූ විට තමන් ගේ ආචායෳී උපාධාායන්ට නො දන්වා අවසර නොමැතිව ඊට සම්බන්ධ නොවිය යුතුයි. අවසර ලද්දා වූ හෝ සංඝස්ථවිර කෙනෙක් වූ කුලුපග භික්ෂු කෙනකුන්ට දායක පක්ෂයේ ආරාධනාව ලැබුණු විට සංඝයා ලැබිය යුතු ආකාරය සලකා දායකවරුන් ලවා ම මහසඟන වෙත සත්කාර පූරස්සර ආරාධනාව පැමිණ විය යුතුයි.

ධම්මණ්ඩප උපස්ථානශාලා ආවාසාදි කටයුතු දායක පක්ෂයට කියා දිය යුතුයි.

මණ්ඩප සැරසිලි ආදිය ගැන උපදේශ පමණකින් මුත් කම්කරු විලාසයෙන් කි්යා නොකට යුතුයි. වඩමවාගත් හික්ෂූන්ගේ සැපපහසු සෙවීම ද, අඩුලුහුඬු පිරිමැස්වීමද, සංඝ ගෞරවය කරවීම ද, ඒ කිසි කි්යාවක් නිසා අතිරේක ලාභයක් නො ඉවසීම ද, ආරාධක වූ කුලුපග භික්ෂූන් ගේ යුතුකම වේ.

ආරාධනා ලත් මහා සංඝයාගේ වත

යම් සංඛාාවක් පැමිණෙන සේ ආරාධනා ලද්දාහු නම් ඒ ගණන් නො පිරිහෙළා ආරම්භ දින සවස් භාගයෙහි පින්කම්පළට පැමිණීම ද, පත් පොත් සිවුරු පිරිකර ගෙන්වාගෙන ඒ රැක බලාගන්නා පිණිස සුවිනීත අතවැසියන් ඇතිව පැමිණීම ද, උපස්ථාන ශාලාවට රැස්ව ගුීෂ්ම නිර්වාපනය කළ පසු පින්කමේ යෙදිය යුතු භික්ෂූන් තෝරා ගෙන තාවකාලික වශයෙන් තනතුරු සම්මත කිරීමේදී මහාස්ථවිර, උපස්ථවිර, අනුශාසක, ලේඛක, අනුමොදක, ධර්මකථික, උපස්ථායක, තනතුරුවලට සුදුසු ස්ථවිරාදී, සම්මත කොට මෙකී තනතුරු ලත් භික්ෂූන් කාරක සභාවක් පත්කොට නියම කිරීම ද යුග පිරිත් දෙසන පිළිවෙළ ද නියම කොට කල්නොයවා සෙනසුන් පිළිගැනීම ද, පිරිත පේ කිරීමේ පටන් සියලු මහපිරිත්හිම අලස්ව ගිලන් කෙනෙකුන් හැර සියලු මහසඟන ම පැමිණීම ද, දේවදූතයකු නියම වූ පසු ඔහු සුදුසු භික්ෂු කෙනකුත් භාරයේ පුගුණත්වයට පැමිණවීම ද, උපස්ථාන ශාලාවෙහි ඝන්ටාරාවයෙන් කාලොද්ඝෝෂණය කළවිට නිකරුණේ පමානොව සඟපිරිස රැස්ව විශේෂ අවසරයක් නොලත් සෑම තැන්ම මහලු පිළිවෙළ නො ඉක්මවා, වැඩහිඳ සත්කාර පුතිගුහණය කිරීම ද, එහි ආගමානුකූල වත් පිරිත් නියායෙන් හා පුතාවෙක්ෂණයෙන් ආහාර කෘතාය කරනු මිස කායික වාචසික චාපලා නො පැවැත්වීම ද, අහරකිස නිමවූ පසු ධර්මවිනයානුගත කථාවක් පිණිස මුත් අන් කිසි කථා සඳහා උපස්ථාන ශාලායෙහි වග් වග් වග් ව නො රැඳීම ද, තම තමන්ට පැමිණි කියාවාර පණිවුඩ වූ කල නොපහසු ගිලන්කම් නොදක්වා යුහුව ම පිළිගැනීම ද, කිසියම් ගිලන්කමක් ඇති වුවහොත් පණිවුඩ එවන්ට පළමුව උපස්ථායක භික්ෂනමට දක්වාලීම ද, සියලු භික්ෂූහු ම සහාය සාධු සාමීචි පැවැත්මෙන් මිස කිසිවකිනුත් අනොහනා පුතිවිරුද්ධතාවක් නො උපදවා ගැනීම ද, පුමාද දෝෂයක් හැඟුණු විට මහාස්ථවිරාදි කාරක සභාවට හෝ එයින් එක් නමකට හෝ අපුකාශ ලෙස සැලකර සාමගුය සලස්වා ගැන්ම ද, ගිහි පැවිදි සභාග පුශ්නයක් උපන්විට කාරක සභාවෙත් හෝ එසේත් නොහැකිවිට මහා සංඝ සභාවෙත් හෝ එය නිර්වේෂ්ටනය කරගැනීම ද, චිරකාල පුවෘත්ත නිකායාන්තර මතාන්තර වාද භේද ගැන වාහපෘත නොවීම ද, පින්කමට සම්බන්ධ වූ භික්ෂූන් එම ස්ථානෝපවාරයෙන් බැහැර අන් කිසි කටයුතු සඳහා ගමනාගමනය නො කිරීම ද, එක් වරුවක් නමුත් බැහැර යා යුතු කෘතායක් වී නම් තමන් වෙනුවට කෙනකු පත්කර සභාවේ අවසර ලද හොත් යාම ද, බලවත් අන්තරායක් වී නම් සභාවෙන් කරුණා අවසරයක් ලබාගැන්ම ද, පිරුවානා පොත් වහන්සේ

සර්වපුකාරයෙන් සංඝකතීවායන්ගේ ශෝභාව සමූර්ධ වන ලෙස සුවිනීත පියශීලි ගුණයෙන් කියා කිරීම ද, මාතුඥතායෙන් යුක්ත ව ක්ලිෂ්ට භෝජනාදියෙන් තොරව සුපිරිසුදුව පැවැත්ම ද, පිරිත් මණ්ඩපය තුළ දී සිහිල් පැන් උණු පැන් හැර කිසි විශේෂ පාන වර්ග නො පිළිගැන්ම හා මණ්ඩපය තුළ කෙළ බඳුන් නො තැබ්බවීම දැ'යි යනාදි වත් මහසඟන විසින් සැලකිය යුතුයි.

උපස්ථායක වත

සතියක් පරිතාණ දේශනාව පවත්වා අවසාන වූ කල්හි රෝගෝපදුවාදියක් නොමැති ව නැවත සතියක්, නැවත සතියක් පිරිත් දේශනා කෙරෙත්වා යි අතරක් නො මැතිව බණ පිරිත් පවත්වන්නට ආරාධනා කරන්නවුන්ගේ යාඥා පරිද්දෙන් ම ඒ ආයාචනා නො පිළිගෙන විශේෂ ශාසනාධාර උදාරතර නිමිත්තක් ඇතිවිට අතර අනික් පින්කමක් කළ පසු දෙවෙනි බණ පිරිතක් පවත්වන සේ ඒ ආරාධකයන් සුදුසු ලෙස යෙදවීම ද, සංඝ උපස්ථානයෙහි විධිවිධාන මේ මේ යැ'යි සලකා වතාවත්කරුවන් ලවා අනලස්ව කරවීම ද, සුදුසු වේලා බලා මහ පිරිත් ආරම්භ කරවීම ද, සෙනසුන්හි සැප පහසු පරීක්ෂා කිරීම ද, රාති කාලයෙහි යුග පිරිත් සඳහා අවදිකරවා භික්ෂූන් වැඩමවා ගන්නා පණිවුඩකාරයන්ට විශේෂ වශයෙන් දැනුමැතිකම් දීම ද කාරක සභාවේ කැමැත්ත ලෙස තුන් වේලේ මහපිරිතට කල් නියම කොට ඒ එසේ පවත්වා ලීම ද, ගිහි පැවිදි සභා දෙකින් තමන් වෙත පවත්වන අයදුම් හා නියෝග සාදරයෙන් පිළිගැන්වීම ද, තමන්ට අපහසුවක් පෙනේ නම් මහසඟන වෙත සැලකර උපසාම්භක කෙනකුන් ලබාගැනීම මුත් කිසි ලෙසකිනුත් තම යුතුකම ගැන පසුබට නොවීම ද, ගිලත් භික්ෂූත් නිසා හෝ ඉවත්ව ගිය භික්ෂූත් නිසා හෝ පිළිවෙළ වියවුල් තො වන ලෙස නුවණින් කියාකිරීම ද, තමන් භාරයට පත්වන දළකඩමය විජිනිපත් ආදී ගරු පරීෂ්කාරයන් සුරැකි කොට දීම ද, කාරක සභාව විසින් නිශ්වය කටයුතු තරම් කරුණක් පැමිණි විට ස්වකීය මතයෙන් ම නිශ්චය නො කොට සභාවේ මතය ලබා ගැනීම ද පූජාාාසනයේ ධාතු චෛතාය සම්බන්ධව පූජාවිධි සම්පූර්ණ කරමින් තමන් සැප විහරණය යථාවකාශයෙන් සැලකීම ද යුතුයි.

කාරක සංඝ සභාවේ වත

මුළු මහා සංඝ සභාව කිසිවිටකවත් රැස්වන්ට අවකාශ නො ලැබෙන බැවින් මුළු සභාවේ බලය ලත් කාරක සභාව විසින් භික්ෂූන්ගේ ද, දායකවරුන්ගේ ද සාමගිය සුරක්ෂිත කටයුතු යි. භික්ෂු කෙනකුත් සම්බන්ධව හෝ අතවැසි කැපකරුවන් සම්බන්ධව හෝ දායක කාරකවරුන් සම්බන්ධව හෝ යම්කිසි වාහකුලයක් දුටු ඇසූ වහාම ඒ සන්සිඳුවා ලීම ද, ගිලන් තැන් ආදීන්ගෙන් පැමිණෙන පුරප්පාඩු පිරිමසාලීම ද, අමුතුවෙන් සම්බන්ධ කටයුත්තක් පැමිණිය හොත් පත්කර ගැනීම ද, පත් වූ කෙනකුන් ඉවත් කළ යුතු වී නම් එසේ කිරීම ද, පින්කමේ ගිහි පැවිදි පිරිස් සම්බන්ධව හෝ සුදුසු අණපනත් ආදිය සැලැස්වීම ද, මුළු පින්කමේ සමෘද්ධිය හා ගෞරවයත් රැකබලා ගැන්ම ද කාරක සභාවේ වැඩි පක්ෂයේ කල්පනාවෙන් ආගම සිරිත් පුකාර කටයුතු යි.

මෙසේ මේ කතිකාවත ස්ථිරව පවත්වන ලෙසට නියම කරන්ට යෙදුණේ ශී සෛංඛණ්ඩ ශෛලාභිධාන ශී වර්ධනපුරපුවරාහාාන්තරයෙහි වූ පුෂ්පාරාම විහාරයෙහි විංශතිවර්ගික කාරක මහාසංඝ සභාවේ කැමැත්ත ඇතිව උපොසථ පුෂ්පාරාම විහාර පදවිය ලැබී කරවන "තිබ්බටුවාවේ ශී සිද්ධාර්ථ සුමංගලාභිධාන" මහාතායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ සහ එසේ ම අනුනායක පදවිය ලැබී කරවන "වටරක රතනජෝති සොහිතාහිධාන" අනුනායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ ද "අනුක්කනේ සංඝරක්ඛිත සරණංකරාභිධාන" අනුනායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ ද යන අප විසින් ය.

(අත්සන)

බණ පිරිත් කතිකාවතෙහි සඳහන් බණ පිරිත් විධි

නමෝ තස්ස භගවතො අරහතො සම්මා සම්බුද්ධස්ස

- එග්ගුනමාසෙ කාලපක්බෙ එකාදසි දිවසෙ සබබබ භික්ඛු නායකාදයො රාජගෙහෙ සන්නිපතන්ති, සබබබ අමච්චාදයො මඤ්චං වා මඤ්චධාරං වා ඨපෙත්වා උදකකුම්භං වා මංගල සුත්තංවා රඤ්ඤා පරිභොගං වා මඤ්චාධාරෙ ඨපෙන්ති, සබබබ භික්ඛු අඤ්ජලිං පණාමෙත්වා ධම්මං භණන්ති.
- අවිජ්ජා පච්චයා අවිජ්ජායත්වෙව අනෙකජාති ඉතිපිසො හගවා ස්වාක්ඛාතො -සුපටිපන්නො - බාහුං සහස්ස - හවතු සබ්බ මංගලං - නක්ඛත්ත යක්ඛ භූතානං, යාව තතියවාරං;
- 3. නිට්ඨිතං තුරියං පවත්තෙති;
- පුන භික්බු සුත්තං ජපෙන්තො තාලවණ්ටං ගහෙත්වා පරිත්තං භණන්ති; කරණීය මෙත්ත සුත්තං - යංකිඤ්චි විත්තං, යාව බණං පුරාණං - යංදුන්නිමිත්තං - දුක්බප්පත්තා ච - සබ්බෙ බුද්ධා;
- 5. නිටිඨිතං තුරියං පවත්තෙති;
- එකො නායකො පරිත්ත සුත්තං ගහෙත්වා මඤ්චං අනුපරියායති; එකො නායකො උදක භාජනං ගහෙත්වා අන්තො රාජගෙහෙ අබ්භක්කිරති.
- 7. පුනදිවසෙ පච්චුසකාලෙ භික්බු රාජගෙහෙ සන්නිපතන්ති, එකො අමච්චො පූජාසක්කාරං කත්වා විපත්ති පටිබාහාය සබ්බ සම්පත්ති සිද්ධියා - සබ්බ භය - දුක්බ - රොග විනාසාය පරිත්තං බුැථ මංගලන්ති - යාව තතිය වාරං ආරාධනං කරොති.
- ද්වෙ භික්බු පරිත්තං භණන්තා පඨමක භාණවාරෙ සරණා ගමනං දසසීලං සාමණෙරපඤ්හං ද්වත්තිංසාකාරං - පච්චවෙක්ඛණා - දස ධම්ම සුත්තං නිට්ඨාපෙන්ති.
- සබබබ භික්ඛු පරිත්තං භණත්තා මංගල සුත්තං රතන සුත්තං කරණීය මෙත්ත සුත්තං නිට්ඨාපෙත්වා - මහාකරුණිකො - ජයන්තො - සක්කත්වා - යංකිඤ්චි රතනං - නත්රීමේ - සබ්බීතියො - භවතු සබ්බ මංගලං - නත්බත්ත යක්බ භුතානං යාව තතිය වාරං නිට්ඨා පෙත්වා ආරාමං ගචඡන්ති තුරියං පවත්තෙති.
- 10. යමකා භික්බු පුන දසධම්ම සුත්තතො පට්ඨාය පඨමක භාණවාරං නිට්ඨාපෙන්ති තුරියං පවත්තෙති; පුන යමකා භික්බු දුතියක භාණවරං නිට්ඨා පෙන්ති; තුරියං පවත්තෙති, එවං දුතිය දිවසෙපි.
- 11. සුත්තාරම්භ දිවසෙ පඨම සජ්ජිතානි අපනෙත්වා පුන සජ්ජිතානි කත්වා සායණා සමයෙ සබබබ භික්බු මණ්ඩපං ගහෙත්වා පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙව මංගල සුත්තං - රතන සුත්තං -කරණීය මෙත්ත සුත්තං - මහාකාරුණිකො - ජයන්තො - සක්කත්වා - යංකිඤ්චි රතනං -නත්රීමේ - සබ්බීතියො - භවතු සබ්බ මංගලං - නක්බත්ත - ද්වෙනායකා ආසනං ආරුභන්ති - නිට්ඨිතං තුරියං පවත්තෙති.

- තමෝ තස්ස සරණා ගමනං ධම්මචක්කප්පවත්තනං නිට්ඨාපෙත්වා ආරාමං ගචඡන්ති; පුන අඤ්ඤෙ ද්වෙ භික්බු ඡ සුත්තං නිට්ඨාපෙත්වා පරිත්තං භණන්ති.
- 13. සත්තමේ දිවසෙ පඨමං පුබ්බණ්හෙ යෙව සබබේ හික්බූ සන්නිපතිත්වා තීනි සුත්තානි භණන්ති ද්වෙ ථෙරා හික්බු තාලවණටානි ගහෙත්වා ආසනෙ නිසීදන්ති; පරිත්ත සුත්තං ගාහාපෙත්වා පරිත්ත සුත්තස්ස හෙට්ඨා ධීතෙනෙව දිවස නක්බන්තං කථෙත්වා දෙවාලය පත්තං අක්බරානි අවිනාසෙත්වා ලිබන්තෙන, තස්ස පුරෙතරමෙව ආසනස්ස පිට්ඨීභාගෙ ධීතකෙන, විහාර සාසනං වාචෙත්වා නිට්ඨිත කාලෙ දෙවාලය පත්තං ලිබ්තබ්බං
- 14. තං දිවසං සායණා කාලෙ සබබෙ භික්බු මංගල සුත්තං නිට්ඨාපෙන්ති, ද්වෙ නායකා ආසනෙ නිසීදිත්වා ඉසිගිලි සුත්තෙ අන්තිමා ද්වෙ ගාථායො භණන්ති, පුන දෙවදූතො පුන එකො භික්ඛු අනුසාසනං නිට්ඨිතං - තුරියං පවත්තෙති.
- 15. පුත ආසනෙ නිසින්නාදයො චත්තාරො භික්බු ද්වෙ පොත්ථකානි ගහෙත්වා ද්වෙ භාණවාරානි චුද්දසවාරං නිට්ඨාපෙන්ති - ද්වෙ නායකා ආටානාටිය සුත්තං නිට්ඨාපෙන්ති - තුරියං පවත්තෙති.
- 16. පරිත්තං නිට්ඨාපෙන්තෙහි පන සබ්බෙහි භික්බු පරිත්ත සුත්තං ගහෙත්වා රතන සුත්තං, කරණීය මෙත්ත සුත්තං, යං දුන්නිමිත්තං, දුක්ඛප්පත්තා ච, සබ්බෙසු චක්කවාළෙසු, ගචඡන්තු දෙවතාගතා, ආරක්ඛං ගණ්භන්තු එත්තාවතා ච, සබ්බෙ බුද්ධා, පුන මහාකාරුණිකාදයො පුබ්බෙච, සබ්බෙ බුද්ධා, භණනකාලෙ පරිත්ත සුත්තෙ බන්ධනං කත්වා ඨපිතානි ද්වෙ වා තීනි වා චාරිත්තාරි වා නාළිකෙර පණණානි මොවෙතබ්බානි.
- 17. තදනන්තරං තුරියං පවත්තෙතබ්බං, ඉතිපිසොති ආදිනා බුද්ධාදී රත්නත්තයං වන්දිත්වා බමාපෙතබ්බං, දානං දදන්තාවසානෙ සුත්තා ධාරං බණ්ඩිතබ්බන්ති නිට්ඨිතං.

බණ පිරිත් විධිය

සරසන ලද පිරිත් මණ්ඩපයෙහි හැම සංඝයා ම බද්ධපයාංකව හිඳ විජිනිපත් පසෙක තබා වැඳගෙන නමස්කාරය නො කියා අවිජ්ජා - පෙ - සමුදයො හොතු අවිජ්ජායත්වෙව - පෙ -නිරොධො හොති - අනෙක ජාති සංසාරං - පෙ - මජ්ඣගාති, ඉතිපිසො හගවා, ස්වාක්ඛාතො, සුපටිපන්නො, බාහුං සහස්ස - පෙ - නරොසපඤ්ඤො - භවතු සබ්බ මංගලං - නක්ඛත්ත - හේවිසි කරවා - කරණීය මත්ථ කුසලෙන - යංකිඤ්චි චිත්තං - බීණං පුරාණං - යන්දුන්නි මිත්තං -දුක්ඛප්පත්තා - සබ්බේ බුද්ධා - පෙ - රකඛං බන්ධාමී සබ්බසො - හැම සංඝයා ම නැගිට සබ්බෙ බුද්ධා - යන ගය කිය කියා පිරිත් හුව මැදිකොට ගොප්කොළ ගැට ගසා පිරිත් හුව දකුණට අදිනු. පිරිත් හුව ඇද හේවිසි කරවා දණ බිම ඔබා වැඳ නමස්කාරය කියා - ඉතිපිසො, බුද්ධං ජීවිතං, බුද්ධො බමතු තං මමං ස්වාක්ඛාතො, ධම්මං ජීවිතං, ධම්මො බමතු තං මමං, සුපටිපන්නො, සංඝං ජීවිතං, සංඝො බමතු තං මමං, බුද්ධ ධම්මා ච, මය්හං පණාම තෙජෙන චිත්තං පාපෙහි මුඤ්චතං.

මෙසේ බුදුන් වැඳ පිරිත් පේ කොට දෙවෙනි දා උදය පිරිත් පුරන දෙනම ආසනේ හිඳ හැම සංඝයාට ම සඳුන් කිරිපැන් දී පිරිත් හුව දී "විපත්ති පටිබාහාය" යන ගයින් ආරාධනා කරවා හේවිසි කරවා පුරන දෙනම නමස්කාරය කියා සරණාගමනය "තතියම්පි සංඝං සරණං ගචඡාමි" කියා නැවත නමස්කාරය කියා "පාණාතිපාතා වෙරමණී" ආදීන් දසසිල් කියා එකනාමකිං - අත්ථි ඉමස්මිං - පටිසංබා යොනිසො - දසධම්ම සූතුයන් කියා නැවත ආසනේ ම හිඳ හැම සංඝයා සමග තුන් සූතුය කියා මහා කාරුණිකො, ජයන්තො, සක්කත්වා, යංකිඤ්චි, නන්ථී මෙ, සබ්බීතියො, භවතු සබ්බ මංගලං, නක්ඛත්තයක්ඛා (සුභූතොච - පෙ -)

උදය දවල් සවස තුන් සූතුය කියා 'මහා කාරුණිකො' යන්නෙන් පටන් ගෙන නක්ඛත්ත යක්ඛ භූතානං යනු දක්වා මහ පිරිත කියනු - පිරිත පටන්ගත් සවෙනිදා සවස මහා පිරිත කියා පිරිත් පුරන දෙනම ආසනේ හිඳ හෙවිසි කරවා නමස්කාරය කියා බුද්ධං, ධම්මං, සංඝං සරණං ගචඡාමී යන්නෙන් සරණාගමනය කියා "ධම්ම චක්කය" කියනු.

තැවත අනුශාසනාව කියන දේවාල පත ලියන දෙනම නමස්කාරය කියා සරණාගමනය කියා මහාසමය සූතුය කියා, මෙසේ නමස්කාරය සරණාගමනය කියා සූතු හත පිළිවෙලින් කියා හත්වෙනිදා උදය මහ පිරිත කියා ඉක්බිති පිරු දෙනම ආසනේ හිඳ යුගය නො කියා ඉන්ද දී සූතුය කී දෙනම ද නිශ්ශබ්දව ආසනයෙහි ම හින්ද දී හැම සංඝයා ම, පිළිවෙලින් හිදි පිරිත් හුව දී අල්ලා සිටියදී ම දේවාල පත ලියන නම ආසනයට දකුණු පස, වලයම ළඟ පිරිත් හුව ඉදිරි පිට සිටුවා අනුශාසනාව කියන නම ආසනේ වමපස සිටුවා දේවාල පත ලියන නම ලිත කී ඉක්බිති අනුශාසනා කියන නම විහාර අස්න කී ඉක්බිති දෙවාල පත ලියා ලිවූ නම ඒ පත කියා සමාප්ත කළ පසු පිරිත් හුව අකුළා නැවත සූතු පටන් ගෙන කියනු - ලිවූ දේවාල පතෙන් පත් තුනක් ලියා ඒ සතර ම සුලිකොට කසා පැනින් නහවා දුම් අල්ලා පිරිසිදු කොට සතර කොන බුලත් පලු කැන් පුවක් මල් ඉති සමග හේමකද බැඳ දුම් අල්ලා උසක තබා මහදන් වළඳා පෙරසේ ම මහ පිරිත කියා සූතු කියන්ට හැර මහ පෙරහරින් පිටත්ව යන කල හේමකද පත ලිවූ නම දේවදූතයාට දී දේවාලයට ගොස් මල් පහන් පුදවා දුම්මල ගස්වා පසු ජයමංගල කියා තල්පත් බෝමැඩ සිව්කොන එල්වා එනු.

සවස හැම සංඝයා රැස්ව හිඳ පිරිත් හුව දී පිරූ දෙනම ආසනයේ හිඳ නමස්කාරය කියා මංගල සූතුය පටන් ගෙන හැම ම කියා පසු දොරකඩ අස්ත අනුශාසනාව කියා පසුව පිරූ දෙනම හමාරක් කියා පැන් දී ඉක්බිති අනුශාසනාව කිවූ දේවාල පත ලිවූ දෙනම හමාරක් කියා අතිරේක සංඝයා හමාර කියා අරුණු වේලාවට පිරූ දෙනම ආටානාටිය සූතුය හමාරකොට හැම දෙනම රතන සුත, කරණීය සුත, මහපිරිත යුගය කියා නක්බත්ත යක්බ යන ගය දක්වා කියා යන්දුන්නි මිත්තං, දුක්බප්පත්තා, දෙවතාගතා, සබබේ බුද්ධ - පෙ - සබබසො - මෙසේ කිය කියා බැඳ තුබූ පුළුන් කොළ ගැට හුනා පිරිත්හුව අකුළා පෝය කරන ලෙස බුදුන් වැඳ යනු.

බණපිරිත් විධිය නිමි.

.

පළාත්බද පිරිත් චාරිතු විධි

තිස් පැයේ පිරිත

ගෞරව භක්ති සම්මාන සහිත ව පිරිත් මණ්ඩපයට සංඝයා වැඩම වූ පසු දැහැත් වට්ටියක් පිළිගන්වා ආරාධනා කිරීම.

- 1. මණ්ඩපය වටා ඇති කලස්වල දායකයන් ලවා පහන් දැල්වීම.
- හඳුන් කිරි පැන් හෝ සුවඳවලින් අත් පිරිසුදු කොට පොරි හා මල් සංඝයාගේ අතිනත යවා ධාතු කරඬුවට මල් පූජා කිරීම හා පොරි ඉසීම.
- 3. පන්සිල් දීම.
- 4. දායකයාගෙන් අදහස විචාරීම.
- 5. පිරිත් අවවාදය.
- 6. මඟුල් බෙර.
- 7. දේවතාරාධනාව (සමන්තා චක්ඛවාළෙසු යනාදීන්)
- නමස්කාරය තෙවරක් කියා පටන් ගෙන සමහර භික්ෂූන් වහන්සේ පටිච්චසමුප්පාදය කියති.
 ඉතිපිසො භගවා ස්වක්ඛාතො භගවතා ධම්මො සුපටිපන්නො භගවතො සාවක සංඝෝ-බාහුං සහස්ස - භවතු සබ්බ මංගලං - නක්ඛත්ත යක්ඛ භූතානං යන්නෙන් අවසන් කෙරෙති.
- 9. බෙරය පමණක් එකවරක් ගස්වා පිරිත් නූල් ඇද (රුහුණේ පිරිත් හුය තිස් පැයේ පිරිතට ගෙන යෑමක් නැත) තුන් සූතුය කියා මහා කාරුණිකො නාථෝ යනාදීන් දකුණු පළාතේ අවසන් කෙරෙති. (සමහර පළාත්වල භික්ෂූන් වහන්සේ තුන් සූතුය කියා යංදුන්නි මිත්තං දුක්බප්පත්තා ච නිද්දුක්බා සබ්බෙ බුද්ධා බලප්පත්තා යි අවසන් කෙරෙති)
- 10. යුග දේශනා පවත්වා සූතු දෙසා, හමාර කියා, උදේ පිරිත, කරණියමත් කුසලෙන, යංදුන්නිමිත්තං, දුක්බප්පත්තා ච නිද්දුක්ඛා, සබ්බේ බුද්ධා බලප්පත්තා, ජයාසන ගතාවිරා, තණ්හංකරො මහා වීරෝ, මහා කාරුණිකො නාථෝ, වන්දාමී චෙතියං සබ්බං, ඉමිනා පුඤ්ඤ කම්මෙන, උපජ්ඣායා ගුණුත්තරා, කායෙන වාචා චිත්තේන, ඕකාස ද්වාරත්යෙන'යි අවසන කෙරෙති.
- 11. අනතුරුව සිටින පිරිසට පන්සිල් දී පිරිත් අනුමෝදනා කෙරෙති.
- 12. (පිරිත් පැත් දීමේ දී ප්‍රධාන) දායක මහතාට හෝ ලෙඩාට, යංකිඤ්චි විත්තං, සම්බුද්ධ සෙට්ඨෝ, යෙ ප්‍රග්ගලා යනාදී ගාථා තුන කියා සබ්බීතියො, භවතු සබ්බ, නක්බත්ත යක්බ භූතානං යනාදිය කියති. නූල් බැඳීමේ දී නවගුණ පාඨාදිය හා සබ්බෙ බුද්ධ බලප්පත්තා යනාදිය කියති.

තුන්තිස් පැයේ හෙවත් තුන්වේලේ පිරිත

1 සිට 7 දක්වා තිස් පැයේ පිරිත මෙනි.

4 අංකයේ දී මෙන් දායකයාගේ අදහස් විචාරා. විපත්ති පටිබාහාය සබබ සම්පත්ති සිද්ධියා, සබබ දුක්බ විනාසාය පරිත්තං බුෑථ මංගලං - පෙ - සබ්බ හය විනාසාය - පෙ - සබ්බ රොග විනාසාය පරිත්තං බුෑථ මංගලං යනුවෙන් දායකයා ලවා කියවිය යුතුයි.

- නමස්කාරය පුරමින් පටන්ගෙන පටිච්ච සමුප්පාදය කියා ඉතිපිසො භගවා, ස්වාක්ඛාතො, සුපටිපන්නො, බාහුං සහස්ස, භවතු සබ්බ, නක්ඛත්ත යක්ඛ යනාදිය දේශනා කරති.
- 9. බෙරය වරක් ගස්වා: කරණීය සූතුයෙන් පටන් ගෙන, බීණං පුරාණං යන ගයෙන් අවසන් කොට යන්දුන්නි මිත්තං දුක්බප්පත්තා, එත්තාවතා, සබ්බෙ බුද්ධා යන ගය තුන් වරක් කීමෙන් පසු සියලුම සංඝයා නැගිට' පිරිත් හුය මණ්ඩපය උඩ වටා ගැට ගැසිය යුතුයි.² පිරිත අවසන් කරන්නේ තිස් පැයේ පිරිතට සමානව ය. කප ගහ වෙනුවට ගන්නේ සූරිය ලීයකි. එහි වටාපතක් මෙන් ඉන්දුකීලය සරසා බඳියි.³

පස්වේලේ (තිස් පෑ හතේ) පිරිත

මෙහි චාරිතු තුන් වේලේ මෙනි.

හත්වේලේ (තිස් පැ පහේ) පිරිත

සිරිත් විරිත් තුන් තිස් පැයේ පිරිත මෙනි.

1. චිරාගත සම්පුදාය අනුව පැවැත්වෙන කුමය පිරිත පේ කළ දිනයේ රාතී මහ පිරිතෙන් පසු පිරිත් මණ්ඩපය වසා දැමීමයි. පසුදින උදේ මහ පිරිතෙන් පසු යුග දේශනාව ආරම්භ කරයි. මෙම චිරාගත කුමය ඇතැම් තැන්හි අදත් පැවැත්වෙන අතර, බොහෝ තැන්හි දී මුල් දිනයේ ම රාතී මහ පිරිතෙන් පසු යුග දේශනාව ද කීම සිරිතක් කරගෙන තිබේ. මහ පිරිතෙන් පසු වුව ද පිරිත් ශුවණය කරන මහජනයා නතරව සිටින බැවින් මෙසේ යුග දේශනාව පවත්වන බව පෙනේ. පිරිත ජේ කළ දවසේ සිට 3 වන දින රාතී මහපිරිත කියා සූතු දේශනාව පවත්වා උදේ මහ පිරිත කියා දෙනමක් යුග දේශනාව පවත්වති. නැවත උදේ 9 ට පමණ සංඝයා මණ්ඩපය වටා ගැට ගසා විහාර අස්න පටන් ගනියි.

3. විහාර අස්ත කියා අවසත් වූ විට දේවාල පතුය හිටගෙන ම ලියා කියවයි. අනික්වා පහසු අන්දමට ලියති.

4. සවස සංඝයා රැස්ව මණ්ඩපය වටා හෝ කොටසක් තිරවලින් ආවරණය කොට දූතයා ගෙන යන දේවාල කද නොහොත් හේමකද බඳියි.

^{1.} පිරිත් හුය නො අදියි. පිරිත පේ කරන දින එය නැත.

^{2.} හතරවන වාරයේ පටන් පිරිත් හුය බැඳ අවසන් වනතෙක් දෙසිය යුතුයි.

පිරිතට වැඩමවීමට පෙර බුදුන් වැඳ ඇවැත් දෙසිය යුතුයි.

5. අනුශාසනා භික්ෂුව හා දේවදූතයා වැඩමවා දේවාල පෙරහරේ යන අයට පන්සිල් දී' පිරිත් පැන් කොතලය, තෙල් මල් ආදි පූජා දුවා හේමකද² දූතයාට දෙයි.

6. පෙරහරේ දවුල් ශබ්දය නො ඇසෙන තරමට ගමන් කළ විට මහා පිරිත කියා පිරිත් පැන් දෙයි. දේවාලයට ගොස් ආපසු පැමිණෙන පෙරහරේ හේවිසි ශබ්දය ඇසෙන විට දක්ෂ දෙනමක් මහාසමය සූතුදේශනාව පටන් ගනිති.

අළුත්කුරු - සිය නෑ ආදි කෝරළ බද පිරිත

තිස්පැයේ පිරිතෙහි සරසන ලද ධර්ම මණ්ඩපයට පළමු කොට ධාතු කරඬුව සහිත පිරිත් පොත් වහන්සේ ඇතුළු මහා සංඝයා වහන්සේ වැඩමවා ඉක්බිති පිරිත් පැන් ද වැඩමවා පිරිත් හුය ඇද්ද යුතු.

ඊට පසු දායක මහතා සියලු සංඝයා වෙනුවෙන් මහතෙරුන් වහන්සේට දැහැත් වට්ටියක් පිළිගන්වා "මෙලොව ආරක්ෂා පිණිසත් පරලොව දෙව් මිනිස් සැප හා නිවන් සැප පිණිසත් කරුණාවෙන් පිරිත් ධර්මය දේශනා කරන සේක්වා"යි ආරාධනා කළ යුතුයි.

එයින් පසු වාාක්ත තෙරනමක් ධර්මානුශාසනයක් කොට පසුව මල්පැලවල හා කලස්වලත් පහත් දල්වා සුවඳ දුම් අල්වා හේවිසි කරවා මණඩපයෙහි ලදපස්මල් ඉස පන්සිල් සමාදන් කරවා දේවතාරාධනා කළ යුතුයි. (අසනීපයකට නම් දේවතාරාධනා තො කොට පුරන දෙනම ඇනවුම් පිරිත කියා) පසුව පිරිත් පේකොට පිරිත් හුය ගැට ගසා හේවිසි කරවා පිරිත් හුය සංඝයා අතට දී මහපිරිත දේශනා කළ යුතුයි.

තිස් පැය 3 - 5 - 7 පිරිත්වල දී

පළමුසේ ම ඒ කටයුතු කොට සූතු කියන දින සවස තෙල් මල්, පිරිත් පැන් රැගෙන දායක මහතුන් විහාරස්ථානයකට හෝ දේවාලය, චෛතාා, වෘක්ෂයක් වෙත එළඹ මල් පහන් පුදා හේවිසි කරවා දෙවියන්ට පින් දී සූතු දේශනා හා ආටානාටිය දේශනා ශුවණයට පැමිණෙන ලෙස දෙවියන්ට ආරාධනා කළ යුතුයි.

සතියේ බණ පිරිත්වල

පළමු දින මහාසංඝයා වහන්සේ වැඩම කළ පසු ගෙඩිය ගසා දාන ශාලාවට රැස්කරවා ගිලන් පස පිළිගන්වා අවසන් වූ පසු පුධාන මහා තෙරුන් වහන්සේ ගේ අවසරය ලෙස ඒ ඒ තනතුරුවලට සංඝයා පත්කොට ආවාස පිළිගන්වා පසුව පස්නමකට නො අඩු වූ සංඝයා දායකවරුන් සමග විහාරයට ගොස් මල් පහන් පුදා බුදුන් වැඳ දෙවියන්ට පින් දී "මේ පින්කම ඇතුළත කටයුතු කරන මහා සංඝයා හා දායකවරුන් නිරුපදැතව ආරක්ෂා කරන ලෙස" ආරාධනාවක් ද කෙරෙයි.

ඊට පසුව ධාතු කරඬුව සහිත පිරිත් පොත් වහන්සේ විසිතුරු කොට සරසන ලද මණ්ඩපයට වැඩමවා පසුව පිරිත් පැන් ද වැඩමවා පිරිත් හුය ඇද පසුව මහා සංඝයා වහන්සේ හේවිසි, උඩුවියන් සහිතව වැඩමවා ඉක්බිති දායකවරුන් සතියක් පිරිත් ධර්ම දේශනා කරන ලෙස ආරාධනා

^{1.} අනුශාසනා කියන භික්ෂුව එහි දී පන්සිල් දීම කළ යුතුයි.

^{2.} හේමකද මල් එල්ලු කොටස ඉස්සර කොට කරේ තබා ගත යුතුයි.

^{3.} විළඳ, සමන්පිච්ච කැකුළු, ඊතණ, අබ, සුන්සහල් යන පස් වර්ගය යි.

කළ ඉක්බිති මහතෙරුන් වහන්සේ විසින් පින්කමේ අදහස හා දොරකඩ අස්න. අනුශාසනා දිනයත් දොරකඩ අස්නය සඳහා දේවදූතයකු ගැනත් විචාරා පසු දින අලුයම්හි වතාවත් කරනු පිණිස දේවදූතයා මෙහි ධර්ම මණ්ඩපය ඉදිරිපිටට පමුණවන ලෙස නියම කොට එයින් වාාක්ත තෙරනමක් විසින් ධර්මානුශාසනාවක් කළ යුතුයි.

ඉක්බිති මල් පැලවල හා කලස්වලත් පහන් දල්වා හේවිසි කරවා පසුව පන්සිල් දී කතිකාවතෙහි සඳහන් පරිදි පිරිත පේකොට හේවිසි කරවා පිරිත් හුය සංඝයා අතට දී මහපිරිත් දේශනා කොට අවසන්හි පිරිත් හුය බැඳ සතර දොරටුවෙහි පිරිත් පැන් ඉස බුදුන් වැඳ දොරටු වස්වා මණ්ඩපයෙහි රැකවල් තබා පැමිණිය යුතුයි.

පිරිත පේකළ දිනට පසු දින අලුයම පිරිත් පිරීමට නියම වූ දෙනම මණ්ඩපයට පැමිණ දේවදූතයා ලවා පහන් දල්වා පන්සිල් දී ඔහු ලවා පිරිතට ආරාධනා ගාථා කියවා දේවතාරාධනා කොට නමස්කාරය කියා පොත පටන් ගෙන දසධම්මසූතාවසානයෙහි මහ පිරිත් කියා යළිත් යුග පිරිත් පටන්ගත යුතුයි.

මෙසේ නො කඩවා පිරිත කියා හවෙනි දින මණ්ඩපය අලුත්වැඩියා කොට ලදපස්මල් ඉස රාති සූතු දේශනාව පවත්වා හත්වෙනි දින විහාරස්න කියා දේවාලපත් ලියා සවස ගෞරව සමාචාර විධිවලින් දේවාල තල්පත් දේවයූතයා අත යැවිය යුතුයි. දේවාල පෙරහැර පිටත් වූ පසු පළමු දිනයෙහි ආරම්භ කළ තැන් සිට ම යළිත් "බුද්ධං සරණං ගචඡාමි" යන තැන පටන් පොත පටන් ගෙන දසධම්ම සූතුය දක්වා කියූ කල මහපිරිත කියා යුග පිරිත් පටන් ගත යුතුයි. එදින රාති සියලු සංඝයා වහන්සේ ධර්ම මණ්ඩපයට වැඩමවා මංගල සූතුය සජ්කධායනා කොට දොරකඩ අසුන් අනුශාසනා පවත්වා සතරනම බැගින් ආටානාටිය සූතුය දේශනා කොට පසුවදා අලුයම පිරිත අවසන් කළ යුතුයි.

මේ සියලු සිරිත් විරිත් බණ පිරිත් කතිකාවතට අනුව සිදු කළ යුතුයි. වෘද්ධ මහාස්ථවිරොපදෙශාශුයෙන් දැක පුරුද්ද හා කළ පුරුද්දත් මේවා කුමානුකූලව පවත්වා ගෙන යෑමට හේතුවන බව ද සැලකිය යුතුයි.

උඩරට, හතර කෝරළේ

පිරිත් දේශනා කිරීමේ දී අනුගමනය කරනු ලබන චාරිතු විධි

තිස් පැයේ පිරිත් දේශනාව

පිරිත් දේශනා කරන ස්ථානයේ මිදුලේ ගෙට මුහුණ ලා සිටින සේ පහත් පැලක් සාදනු ලැබේ. එහි පහත් පහක් ම දල්වනු ලබන්නේ සතරවරම් දෙවිවරුන් හා ගම්බාර දෙවියන් වෙනුවට යි. අනතුරුව වඩා රැබෝවීමට පෙර එනම් රාතිු 7.30 ට පමණ මහාසංඝයා වහන්සේ නිවසට වැඩමවා, දැහැත් ගිලන්පස පිළිගන්වා පිරිත් මණ්ඩපයට වැඩමවනු ලැබේ.

ඉතික්බිතිව පිරිත් පැත් වැඩමවීම සඳහා අලුත් කළයක් රැගෙන හේවිසිකාරයින් සමග එක්තරා පිරිසක් අලුත තැනූ ළිඳ ළඟට ගොස් පැත් පෙරා හේවිසි මධායේ උඩු වියනක් අල්වාගෙන පැත් කළය වැඩමවා ගෙනවිත් ලොකු පොල් මලක් පුබුදුවා පැත්කළය තුළට බහා කළය වටේ ගොක්කොළවලින් බැඳ, ඉඩ ඇත්නම් මණ්ඩපය තුළ ඇති මේසය මත කෙළවරක තැන්පත් කරයි. මේසය ඉඩ මදිනම් ටීපෝ එකක් ගෙන එයට සුදු පිරුවටයක් දමා මණ්ඩපයේ පුධාන දොරටුව පැත්තට පෙණෙන සේ තබා අනතුරුව තුන් නූල්. පිරිත් පොතේ, ධාතු කරඬුවේ හා පැන් කළයේ බඳිනු ලැබේ.

අනතුරුව පුධාන දායක මහතා ලවා මහා සංඝරත්නයට දැහැත් වට්ටියක් පිළිගන්වා, මේ තුම්යම් රාතිය මුලුල්ලෙහි පිරිත් දේශනා කිරීම සඳහා වැඳගෙන ආරාධනා කරනු ලැබේ.

විපත්ති පටිබයහාය	-	සබ්බ සම්පත්ති සිද්ධියා
සබ්බ දුක්ඛ විනාසාය	-	පරිත්තං බුෑථ මංගලං
විපත්ති පටිබයහාය සබ්බ භය වීනාසාය	-	සබබ සම්පත්ති සිද්ධියා පරිත්තං බෑථ මංගලං
විපත්ති පටිබයහාය සබ්බ රොග විනාසාය	-	සබබ සම්පත්ති සිද්ධියා පරිත්තං බුෑථ මංගලං

හික්ෂුන් වහන්සේ නමක් විසින් මේ ගාථා කියවා අවසන් වූවාට පසු පිරිත් අනුශාසනාව අවසන් කර, නිවස ඉදිරියේ තනා ඇති පහන් පැලේ පහත් දල්වා සුවඳ දුම් අල්වා එයට හේවිසි කරවා දේවතාරාධනාව කර පිරිත් පේ කිරීම පටන් ගනු ලැබේ. ඒ අවස්ථාවේ ම මණ්ඩපය තුළ ද සුවඳ දුම්දීම, කපුරු පත්තු කිරීම හා කලස්වල පහත් දල්වා පිරික් පේ කිරීම සඳහා මහා සංඝ රත්නය නමස්කාරය පටන්ගන්නා විට ම ලෙලි ඉවත් කරන ලද පොල් ගෙඩියක් කලින් සූඳානම් කර මණ්ඩපයේ පුධාන දොරටුව අසළ බිමට ගෝනියක් හෝ පැදුරක් එලා ඒ මත ලෙලි ඉවත් කරන ලද පොල් ගෙඩිය තබා, ඒ මත පොල්තෙල් වැටියක් දල්වා තබා කැත්තකින් හෝ ලොකු පිහියකින් එක පහරින් බිදී යන සේ කෙටීම සිදු කරනු ලැබේ.

පිරික් පේ කිරීම අවසන් වූ පසු මණ්ඩපය ඉදිරියේ මඟුල් බෙර හා හේවිසි වාදනය කර මහ පිරික් දේශනය ආරම්භ කරනු ලැබේ. එය අවසන් වූවාට පසු පිරිත් පොත් දෙක මේසය දෙපැත්තේ

පිරුවානා පොත් වහන්සේ

තබා එක පැත්තකට දෙනම බැගින් දෙපැත්තට 4 නමක් බැගින් වැඩ හිඳ පිරිත් දේශනාව පටන් ගනු ලැබේ.

පහත් වන විට මෙසේ පිරිත් පොත සම්පූර්ණයෙන් කියා අවසත් කර සෙත් පිරිත (මහ පිරිත) කියා පිරිස පන්සිල්හි පිහිටුවා පින් අනුමෝදන් කර පිරිත් පැන් දී පිරිත් නූල් බැඳ අවසත් කරනු ලැබේ.

තුන් වේලේ, හත් වේලේ හා හත් දවසේ ආදී පිරිත් වල දි අනෙකුත් පුදේශවල අනුගමනය කරන චාරිතු විධි හතර කෝරළයේත් එලෙස ම අනුගමනය කරනු ලැබේ.

1. පිරිත් පේකිරීම

අවිජ්ජාපච්චයා සංඛාරා, සංඛාරපච්චයා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණපච්චයා නාම රූපං, තාම රූප පච්චයා සළායතනං, සළායතනපච්චයා එස්සො, එස්සපච්චයා වෙදනා, වෙදනාපච්චයා තණ්හා, තණ්හාපච්චයා උපාදානං, උපාදානපච්චයා හවො, භවපච්චයා ජාති, ජාතිපච්චයා ජරා මරණං, සොක පරිදෙව දුක්ඛ දොමනස්සුපායාසා සම්භවන්ති. එවමෙතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයො හොති. අවිජ්ජායත්වෙව අසේස විරාග නිරොධා, සංඛාර නිරෝධො, සංඛාර නිරෝධා, විඤ්ඤාණ නිරෝධෝ, විඤ්ඤාණ නිරෝධා, නාම රූප නිරෝධෝ, නාම රූප නිරෝධා, සළායතන නිරෝධෝ, සළායතන නිරෝධා, එස්ස නිරෝධෝ, එස්ස නිරෝධා, වෙදනානිරෝධෝ, වෙදනා නිරෝධා, තණ්හා නිරෝධෝ, තණ්හා නිරෝධා, උපාදාන නිරෝධෝ, උපදාන නිරෝධා, භව නිරෝධෝ, භව නිරෝධා, ජාති නිරෝධෝ, ජාති නිරෝධා, ජරා මරණං සොක පරිදේව දුක්ඛදොමනස්සුපායාසා නිරුජ් ඣන්ති. එවමෙතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස නිරෝධෝ හොති.

> අනේක ජාති සංසාරං සන්ධා විස්සං අනිබ්බිසං ගහකාරකං ගවේසන්තො දුක්ඛා ජාති පුනප්පුනං ගහකාරක දිට්ඨොසි පුනගෙහං නකාහසි සබ්බා තෙ ඵාසුකාභග්ගා ගහකුටං විසංඛිතං විසංඛාර ගතං චිත්තං තණ්හානං ඛය මඡ්ඣගාති.

ඉතිපිසො භගවා අරහං සම්මා සම්බුද්ධෝ විජ්ජාචරණ සම්පත්තො සුගතො ලොකවිදු අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා ති.

ස්වාක්බාතො භගවතා ධම්මො සන්දිට්ඨිකො අකාලිකො එහිපස්සිකො ඔපනයිකො පච්චත්තං වෙදිතබ්බො විඤ්ඤුහී ති.

සුපටිපත්තො භගවතො සාවකසංඝො උජුපටිපත්තො භගවතො සාවකසංඝො ඤායපටිපත්තො භගවතො සාවකසංඝො සාමීටිපටිපත්තො භගවතො සාවකසංඝො යදිදං චත්තාරි පුරිසයුගානි අට්ඨපුරිස පුග්ගලා එස භගවතො සාවකසංඝො ආහුනෙයොා පාහුනෙයොා දක්ඛිනෙයොා අඤ්ජලිකරණීයො අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං ලොකස්සා ති.

2. ජය මංගල ගාථා

 බාහුං සහස්ස මභිනිම්මිත සායුධං තං ගිරිමෙඛලං උදිතඝොර සසෙන මාරං දානාදි ධම්ම විධිනා ජිතවා මුනින්දො තං තෙජසා භවතු තේ¹ ජයමංගලානි

^{1.} තමන් සඳහා කියන විට "මේ" කියා යොදා ගන්න.

මේ යක් තෙමේ මා අල්ලා ගනිය යි, මේ යක් තෙමේ මට ආවිෂ්ට වේ ය යි, මේ යක් තෙමේ මා පෙළාය යි, මේ යක් තෙමේ වෙසෙසින් පෙළාය යි, මේ යක් තෙමේ මට හිංසා කෙරේය යි, මේ යක් තෙමේ මා වෙහෙසාය යි, මේ යක් තෙමේ මා නො මුදායැ යි දැන්විය යුතු, හඬ නගා කියැ යුතු.

නිදුකාණන් වහන්ස, මේ මහණුනට මෙහෙණනට උවසුවනට උවැසියනට ගුප්තිය පිණිස, රැකවරණ පිණිස, නො වෙහෙසීම පිණිස, පහසු විහරණ පිණිස වූ ආටානාටිය පිරිත ය.

නිදුකාණන් වහන්ස, අපි දැන් යම්හ. අපි බොහෝ කෘතාය ඇත්තම්හ, බොහෝ කටයුතු ඇත්තම්හ`යි වරම් රජහු කීහ.

මහරජුනි, තෙපි යම් ගමනකට දැන් කල්වේ යයි සලකන්නහු ද, ඒ ගමන කරනු ලැබේවා යි භාගාවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක.

ඉක්බිති සතර වරම් මහ රජහු හුනස්තෙන් නැගී, සාදර වැ භාගාවතුන් වහන්සේ වැද පැදකුණු කොට, එහිම අතුරුදන් වූහ. ඒ යක්කු ද හුනස්නෙන් නැගී, ඇතැම් කෙනෙක් සාදර වැ භාගාවතුන් වහන්සේ වැද පැදකුණු කොට එහිම අතුරුදන් වූහ. ඇතැම් කෙනෙක් භාගාවතුන් වහන්සේ හා සතුටු වූහ. සතුටට කරුණු වූ සිත රැඳවිය යුතු වූ කථා නිමවා එහිම අතුරුදන් වූහ. ඇතැම් කෙනෙක් භාගාවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හි ද ඒ දිසාවට දොහොත් නඟා එහිම අතුරුදන් වූහ. ඇතැම් කෙනෙක් නිහඬවූවාහු එහිම අතුරුදන් වූහ.

තූන්වන බණවර නිමියේ ය.

• • • • • • • • • • • • • • •

299

නිරොධ ගාමිනිපටිපදා අරිසච්චං, දුක්ඛ නිරෝධ ගාමිණීපුතිපදා ආයාෳී සතාෳය යි; වුච්චති, කියනු ලැබේ.

34. ආවුසො, ඇවැත්ති; අරහතා, අර්හත් වූ; තථාගතෙන, තථාගත වූ; සම්මා සම්බුද්ධෙන, සමාක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේ විසින්; බාරාණසියං, බරණැසෙහි; මිගදායෙ, මිගදාය නම් වූ; ඉසිපතනෙ, ඉසිපතනාරාමයෙහි; සමණෙන වා, ශුමණයකු විසින් හෝ; බාහ්මණෙන වා, බමුණකු විසින් හෝ; දෙවෙන වා, දෙවියකු විසින් හෝ; මාරෙන වා, මාරයකු විසින් හෝ; බුහ්මුණා වා, බුහ්මයකු විසින් හෝ; ලොකස්මිං, ලෝකයෙහි; කෙනච් වා, අන්කිසිවකු විසින් හෝ; අප්පතිවත්තියං, නො පැවැත්විය හැකි; යං, යම්බඳු වූ; ඉමෙසං චතුන්නං, අරියසච්චානං, මේ චතුරායාී සතාය ධර්මයන් ගේ; ආචික්ඛණා, කීම ය; දෙශනා, දේශනා කිරීම ය; පඤ්ඤපනා, පැණවීම ය; පට්ඨපනා, පිහිටුවීම ය; විවරණා, විස්තර කිරීම ය; විහජනා, විහාග කිරීම ය; උත්තානීකම්මං ඉති, පුකට කිරීම ය යන; ඉදං, මේ; අනුත්තරං, උතුම් වූ; ධම්මචක්කං, ධම්චකුය; පවත්තිතං, පවත්වන ලදී.

35. ආයස්මා, ආයුෂ්මත් වූ; සාරිපුත්තො, සාරිපුතු ස්ථවිරයන් වහන්සේ; ඉදං, මේ ධර්ම දේශනාව; අවොච, වදාළ සේක; අත්තමනා, සතුටු වූ; තෙ භික්බු, ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා; ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස, ආයුෂ්මත් ශාරිපුතු ස්ථවිරයන් ගේ; භාසිතං, දේශනාව; අභිනන්දුං ඉති, සතුටින් පිළිගත්හ.

සච්ච විභංග සූතුය යි.

(අතිරෙකානි, අතිරේක වූ; සතත සුතතානි, සප්ත සුතුයෝ; නිට්ඨිතානි, නිම කරන ලදී.)

*

*

*

ආවුසො, ඇවැත්ති; සම්මා සති, සමාක් ස්මෘතිය; කතමා ච?; කවරිද?; ආවුසො, 32. ඇවැත්නි; ඉධ, මේ සස්නෙහි; භික්ඛු, යෝගාවචර භික්ෂු තෙම; ආතාපි, කෙලෙසුන් තවන වීයාී ඇතිව; සම්පජානො, නුවණ ඇතිව; සතිමා, සිහිය ඇතිව; ලොකෙ, ශරීර සංඛාාත ලෝකයෙහි; අභිජ්ඣා දොමනස්සං, දැඩි ලෝභය හා කෝධය; විනෙයාා, දුරුකොට; කායෙ, කායගතානුසති භාවතාවෙහි; කායානුපස්සී, ශරීරය අනුව නුවණින් කල්පතා කර බලමින්; විහරති, වාසය කෙරේ ද; ආතාපි, කෙලෙස් තවන වීයා හි ඇතිව; සම්පජානො, නුවණ ඇතිව; සතිමා, සිහිය ඇතිව, ලොකෙ, ශරීර සංඛාාත ලෝකයෙහි; අභිජ්ඣා දොමනස්සං, දැඩි ලෝභය හා කෝධය; විනෙයා, දුරුකොට; වෙදනාසු, වේදනාවන්හි; වෙදනානුපස්සී, වේදනාව අනුව බලමින්; විහරති, වාසය කෙරේ ද; ලොකෙ, ශරීර සංඛාාත ලෝකයෙහි; ආතාපි, කෙලෙසුන් තවන වීයා දී ඇතිව; සම්පජානො, නුවණ ඇතිව; සතිමා, සිහිය ඇතිව; අභිජ්ඣා දොමනස්සං, දැඩි ලෝහය හා කෝධය; විනෙයා, දුරුකොට; චිත්තෙ, සිතෙහි; චිත්තානුපස්සී, සිත අනුව බලමින්; විහරති, වාසය කෙරේ ද; ලොකෙ, ශරීර සංඛාහත ලෝකයෙහි; ආතාපි, කෙලෙසුන් තවන වීයා ඇතිව; සම්පජානො, නුවණ ඇතිව; සතිමා, සිහිය ඇතිව; අභිජ්ඣා දොමනස්සං, දැඩි ලෝභය හා කෝධය; විනෙයාා, දුරුකොට; ධම්මෙසු, නීවරණාදී ධර්මයන් කෙරෙහි; ධම්මානුපස්සී, ධර්මය අනුව බල්මින්; විහරති, වාසය කෙරේ ද; ආවුසො, ඇවැත්ති; අයං, මෝ තොමෝ; සම්මා සති, සමාක් ස්මෘතිය යි; වුච්චති, කියනු ලැබේ.

33. ආවුසො, ඇවැත්ති; සම්මා සමාධි, සමාක් සමාධිය; කතමා ච?, කවරේ ද?; ආවුසො, ඇවැත්ති; ඉධ, මේ සස්නෙහි; භික්බු, යෝගාවචර භික්ෂූ තෙම; විවිච්චෙච කාමෙහි, පඤ්චකාමයන්ගෙන් වෙන්ව ම; විවිච්ච අකුසලෙහි ධම්මෙහී, පඤ්චනීවරණී අකුසලයන් ගෙන් වෙන්ව; සවිතකකකං, විතර්ක සහිත වූ; සවිචාරං, විචාර සහිත වූ; විවෙකජං විවේකයෙන් උපන්නා වූ; පීතිසුබං, ප්රීතිය හා සැපය ඇති; පඨමජ්ඣානං, පුථමධාහන කුසල් සීතට; උපසම්පජ්ජ, පැමිණ; විහරති, වාසය කෙරෙයි.

විතක්ක විචාරතං, විතර්ක විචාරයන් ගේ; වූපසමං, සංසිඳීමෙන්; අජ්ඣත්තං, තමා කෙරෙහි පැවැති; සම්පසාදනං, මනා පැහැදීම ඇති; චෙතසො එකොදිභාවං, සිත පිළිබ්ඳ එකඟ බවක් ඇති; අවිතක්කං, විතර්කයක් නැති; අවිචාරං, විචාරයක් නැති; සමාධිජං, සමාධියෙන් උපන්; පීති සුබං, පීතිය හා සැපය ඇති; දුතියජ්ඣානං, දෙවෙනි ධාානයට; උපසම්පජ්ජ, පැමිණ; විහරති, වාසය කෙරෙයි; පීතියා ච විරාගා, පීතියෙහි ද නො ඇලීමෙන්; උපෙක්බකො ච, උපේක්ෂකව හෙවත් මැදහත්ව; විහරති, වාසය කෙරෙයි.

සතෝ ච, සිහි ඇති ව; සම්පජානෝ, නුවණ ඇති ව; කායෙන, නාම කයින්; සුබං පටිසංවෙදෙති, ධාහන සැපය විඳියි; යං, යම්බඳු වූ ඒ තුන්වැනි ධාහනයෙන් යුත් පුද්ගලයා; උපෙකේබා, මධාස්ථ වූයේ; සතිමා, සිහි ඇත්තෙක; සුබවිහාරීති, ධාහන සැප විහරණ ඇත්තෙකැ යි; අරියා, ආයාය්යෝ; ආචික්ඛන්ති, කියත් ද; තං තතියජ්ඣානං, ඒ තුන්වෙනි ධාහනයට; උපසම්පජ්ජ, පැමිණ; විහරති, වාසය කෙරෙයි.

සුබස්ස ච පහානා, කායික සැපය දුරු කිරීමෙන් හා; දුක්බස්ස ච පහානා, කායික දුක්බය දුරු කිරීමෙන්; පුබ්බෙච, පළමු කොට ම; සොමනස්ස දොමනස්සානං, සිත පිළිබඳ වූ සොම්නස් දොම්නස් දෙදෙනා ගේ; අත්ථංගමා, නැති වී යාමෙන්; අදුක්බං අසුබං, දුකක් නැති සැපක් නැති; උපෙක්බා, මධාස්ථ බැවින් වූ; සති පාරිසුද්ධිං, සිහි පිරිසුදු බැව් ඇති; චතුත්ථජ්කධානං, චතුර්ථධාහන කුසල සිතට; උපසම්පජ්ජ, පැමිණ; විහරති, වාසය කෙරෙයි; ආවුසො, ඇවැත්නි; අයං, මේ ධර්මය තෙම; සම්මා සමාධි, සමාක් සමාධිය යි; වුච්චති, කියනු ලැබේ; ආවුසො, ඇවැත්නි; ඉදං, මෙය; දුක්බ

- යෙ සතතසාරා අනිෂා නිරාසා පචෙවකමෙවජකධගමුං සුබෝධිං: තෙසං විසලලානං නරුතතමානං නාමානි මෙ කිතතයතො සුනාට.
- අරිධෝ උපරිධෝ තගරසිබ් යසකි සුදකානො පියදකි ව බුබෝ; ගතබරෝ පිණෙඞාලෝ උපාසභෝ ච නිටෝ තටෝ සුතවා භාවිතතෙතා.
- සුමෙහා සුභෝ මෙථුලො අටඩමො ච අටසසු මෙෂො අනිෂො සුදුධො: පචෙවක බුධා භවනෙතතිබිණා හිංගු ච හිංගො ච මහානුභාවා.
- දෙව ජාල්නො මුනිනො අටඩකො ව අට කොසලො බුඩො අටො සුබාහු: උපනෙමිසො නෙමිසො සනතචිතෙතා සවෝ තටො විරජෝ පණ්ඩිතො ව.
- 5. කාලුපකාලා විපිතෝ පිතෝ ච අඩෙගාච පඩෙගා ච ගුතිජපිතෝ ච; පස්සි ජහි උපධිං දුකබමූලං අපරාපිතෝ මාරබලං අජෙසි.
- සත්ථා පවතතා සරහඩෙගා ලොමහංසො උච්‍රව්යාමායො අසිතෝ අනාසවෝ: මනොමයෝ මානච්පිදෙ ව බන්ධුමා තදධිමුතෙතා විමලෝ ව කෙතුමා.

13. සුදසානො නාම භිකාවේ පචෛතබුඛො, ඉමසමිං ඉසිගිලිසමිං පබාතෙ චිරනිවාසි අහොසි.......

14. පියදසසි නාම භිකඛවේ පචේවක බුධෝ, ඉමසමිං ඉසිගිලිසමිං පබබතෙ විරනිවාසි අහෝසි.......

15. ගන්ධාරෝ නාම භික්ඛවේ පචේවක බුධෝ, ඉමසමිං ඉසිගිලිසමිං පබබතෙ චිරනිවාසි අහෝසි.......

17. උපාසභො නාම හිකාවේ පවෙවකබුදෙධා, ඉමසමිං ඉසිගිලිසමිං පබාතෙ විරනිවාසි අහොසි.......

18. නිටෝ නාම භික්ඛවේ පචේචක බුධෝ ඉමසමිං ඉසිගිලිසමිං පබබතෙ චිරනිවාසි අහෝසි..........

19. තටෝ නාම භිකඛවේ පචෙවක බුධෝ, ඉමසමිං ඉසිගිලිසමිං පබබතෙ විරනිවාසි අහෝසි.......

20. සුතවා නාම භිකඛවේ පවෙවක බුධො, ඉමසමිං ඉසිගිලිසමිං පබබතෙ චිරනිවාසි අහොසි.......

21. භාවිතතෙතා නාම භිකඛවෙ පවෙවක-බුඩො, ඉමසමිං ඉසිගිලිසමිං පබබතෙ විරනිවාසි අහොසිති........

බොහෝ පොත්වල පච්චේක සම්බුඬො